ÚJ TESTAMENTUM

azaz

A MI URUNK
JÉZUS KRISZTUS

ÚJ SZÖVETSÉGE

KÁROLI GÁSPÁR
fordításában

A KRISZTUS SZERETETE EGYHÁZ
GONDOZÁSÁBAN

AZ ÚJSZÖVETSÉG KÖNYVEI

Máté Evangéliuma 6
Márk Evangéliuma 51
Lukács Evangéliuma 78
János Evangéliuma 127
Az apostolok cselekedetei 162
Pál apostol levelei:
a rómabeliekhez 208
a korinthusbeliekhez I. 226
a korinthusbeliekhez II. 244
a galatákhoz 255
az efézusiakhoz 261
a filippibeliekhez 268
a kolossébeliekhez 273
a thessalonikabeliekhez I. 277
a thessalonikabeliekhez II. 281
Timótheushoz I. 283
Timótheushoz II. 288
Titushoz 292
Filemonhoz 294
A zsidókhoz írt levél 295
Jakab apostol levele 308
Péter apostol I. levele 313
Péter apostol II. levele 318
János apostol I. levele 321
János apostol II. levele 326
János apostol III. levele 327
Júdás apostol levele 327
János apostol könyve a jelenésekről 329

AZ ÚJJÁSZÜLETÉS IMÁJA

Életednek legfontosabb kérdése: Tudod-e, mi történik veled a halálod után? Egy napon mindannyiunknak szembesülnünk kell a fizikai halállal. Az élet azonban a fizikai halál után is folytatódik: az ember szelleme és lelke továbbra is létezik. Tudod-e, hova kerül a szellemed és a lelked a fizikai halál után? Két hely létezik a Biblia szerint: az egyik a mennyország, a másik a pokol. Vajon mi dönti el, hová jutunk? Ha úgy gondolod, hogy a jó cselekedeteid alapján jutsz el a mennyországba, akkor tévedsz Kedves Olvasó! Ha viszont úgy gondolod, hogy te már annyi rosszat tettél az életben, és oly sok bűnt követtél el, hogy számodra nincs esély, hogy a mennybe kerülj, akkor is tévedsz.

Nincs olyan bűn, ami meg tudna akadályozni, hogy a mennybe kerülj. Másrészt nem kerülhetsz a mennyországba csupán azért, mert annyi jót tettél az életedben.

Mi határozza meg akkor, hogy hova kerülünk?

Jézus egyetlen feltételt említ:

Szükség néktek újonnan születnetek. (Ján. 3,7.)

Kérdezheted: Hogyan kell újjászületnem? Nikodémus sem értette Jézus szavait az újjászületésről, hiszen megkérdezte: **Mi módon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-é az ő anyjának méhébe másodszor, és születhetik-é?** (Ján. 3,4.)

Jézus így válaszolt: **Ami testtől született, test az; és ami Szellemtől született, szellem az**. (Ján. 3,6.)

A szellemi újjászületésedért Isten hatalmas árat fizetett, az egyszülött Fiát adta érted, mert annyira szeretett, és olyan nagyon vágyott arra, hogy újra közösségben lehessen veled.

Mert úgy szerette Isten e világot (téged), **hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki** (te) **hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen**. (Ján. 3,16.)

Ez csodálatos. Isten kidolgozta számodra az utat, hogy üdvözülhess. Tudnod kell, hogy nincs más út az Atyához, csak Jézus Krisztus által. **Senki sem mehet az Atyához, hanemha énáltalam —** mondja Jézus. (Ján. 14,6.)

Sem gyülekezethez való tartozás, sem vallási hagyományok követése, sem jócselekedetek, sem tökéletes életvitel nem vezet az Atyához. Egyetlen út vezet az Atyához: **Jézus Krisztus**. Az ember nem képes arra, hogy önmagát megváltsa. Szüksége van egy Üdvözítőre, egy Megváltóra. Ezért jött Jézus.

Az üdvösségedhez — újjászületésedhez — nem kell mást tenned, mint szívedben elfogadni Jézus Krisztust, Isten Fiát, mint Megváltót. Ha szeretnéd Jézust megkérni, legyen az életed Megváltója, mondd el a következő imádságot.

A Biblia tanítja: a hitünkről megvallást kell tennünk. Ezért az imát ne csak magadban mondd el, hanem mondd ki hangosan.

Drága Mennyei Atyám, Jézus nevében jövök Eléd. Azt mondod az Igében: „Ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.” (Róm. 10,9.)

Hiszem a szívemben, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból,
az én megigazulásomért.

Kérlek Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek Jézus, legyél az én Gyógyítóm!

A Te Igéd szerint: „Szívvel hiszünk a megigazulásra,
szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.” (Róm. 10,10.)

Én hiszem a szívemben, és most a számmal vallást teszek a hitemről:

Jézus az én Uram!
Jézus az én Megváltóm!
Jézus az én Gyógyítóm!
Meg vagyok váltva!
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet! Ámen.

ÚJ SZÖVETSÉG

MÁTÉ ÍRÁSA SZERINT VALÓ SZENT EVANGÉLIUM

Jézus Krisztus nemzetségi táblázata

1 Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának nemzetségéről
való könyv. Zsolt. 132,11. Ésa. 11,1. Luk. 3,23.
2. Ábrahám nemzé Izsákot; Izsák
nemzé Jákóbot; Jákób nemzé Júdát
és testvéreit; Csel. 2,30. Róm. 1,3. Gal. 3,16.
3. Júda nemzé Fárest és Zárát Tá-
mártól; Fáres nemzé Esromot; Esrom
nemzé Arámot; Ruth 4,18. 1Krón. 2,5. 9.
4. Arám nemzé Aminádábot; Amináb nemzé Naássont; Naásson nemzé
Sálmónt; 4Móz. 1,7. Ruth 2,1. 4,1–13.
5. Sálmón nemzé Boázt Ráhábtól;
Boáz nemzé Obedet Ruthtól; Obed
nemzé Isait; Józs. 6,22. Zsid. 11,31.
6. Isai nemzé Dávid királyt; Dávid
király nemzé Salamont az Uriás feleségétől; 1Sám. 16,1. 2Sám. 12,24.
7. Salamon nemzé Roboámot; Roboám nemzé Abiját; Abija nemzé Asát;
1Krón. 3,10. 2Krón. 11,20.
8. Asa nemzé Josafátot; Josafát nemzé
Jórámot; Jórám nemzé Uzziást;
2Kir. 15,13. 1Krón. 3,10.
9. Uzziás nemzé Jóatámot; Jóatám
nemzé Áházt; Áház nemzé Ezékiást;
2Kir. 15,38. 16,20.
10. Ezékiás nemzé Manassét; Manassé nemzé Ámont; Ámon nemzé Jósiást;
2Kir. 20,21.
11. Jósiás nemzé Jekoniást és testvéreit a babiloni fogságra vitelkor.
2Kir. 25,11. 1Krón. 3,15. 16. Jer. 27,20. Dán. 1,2.
12. A babiloni fogságra vitel után pedig
Jekoniás nemzé Salátielt; Salátiel nemzé
Zorobábelt; 1Krón. 3,17. Ezsdr. 3,2. Agg. 1,1.
13. Zorobábel nemzé Abiudot; Abiud
nemzé Eliákimot; Eliákim nemzé Azort;
14. Azor nemzé Sádokot; Sádok nemzé Akimot; Akim nemzé Eliudot;
15. Eliud nemzé Eleázárt; Eleázár
nemzé Mattánt; Mattán nemzé Jákóbot;
16. Jákób nemzé Józsefet, férjét Máriának, akitől született Jézus, aki Krisztusnak neveztetik. 1Móz. 3,15. Ésa. 9,6. 53,2.
17. Az összes nemzetség tehát Ábrahámtól Dávidig tizennégy nemzetség, és Dávidtól a babiloni fogságravitelig tizennégy nemzetség, és a babiloni fogságraviteltől Krisztusig tizennégy nemzetség.

Jézus Krisztus fogantatása, neve, születése

18. A Jézus Krisztus születése pedig
így volt: Mária, az Ő anyja, eljegyeztetvén Józsefnek, mielőtt egybekeltek
volna, viselősnek találtaték a Szent
Szellemtől. Gal. 4,4. Zsid. 10,5.
19. József pedig, az ő férje, mivelhogy
igaz ember volt és nem akarta őt gyalázatba keverni, el akarta őt titkon bocsátani. 5Móz. 24,1. Ján. 8,4. 5.
20. Mikor pedig ezeket magában el-
gondolta: ímé, az Úrnak angyala álom-
ban megjelent néki, mondván: József,
Dávidnak fia, ne félj magadhoz venni
Máriát, a te feleségedet, mert aki benne
fogantatott, a Szent Szellemtől van.
21. Szül pedig fiat és nevezd annak
nevét Jézusnak, mert **Ő szabadítja meg az Ő népét annak bűneiből**. 1Móz. 49,10.
Dán. 9,24. Csel. 5,31. Zsid. 7,25. 1Ján. 3,5. Jel. 1,5.
22. Mindez pedig azért lett, hogy be-
teljesedjék, amit az Úr mondott vala a
próféta által, aki így szólt:
23. Ímé, a szűz fogan méhében és szül
fiat, és annak nevét Immánuelnek nevezik, ami azt jelenti: **Velünk az Isten**.
Ésa. 7,14. 9,6. 1Tim. 3,16.
24. József pedig az álomból felserken-
vén úgy tett, amint az Úr angyala parancsolta néki, és feleségét magához vevé.
25. És nem ismeré őt, míg meg nem
szülte az ő elsőszülött fiát; és nevezé annak nevét Jézusnak. 2Móz. 13,2. Luk. 2,7. 21.

A keleti bölcsek

2 Amikor pedig megszületik vala Jézus a júdeai Betlehemben, Heródes király idejében, ímé napkeletről bölcsek jöttek Jeruzsálembe, ezt mondván: 1Kir. 4,30. Ésa. 11,10. Dán. 9,24. Luk. 2,4.

2. Hol van a zsidók királya, aki megszületett? Mert láttuk az Ő csillagát napkeleten, és azért jöttünk, hogy imádjuk Őt. 4Móz. 24,17. Ésa. 60,3. Luk. 2,11.

3. Heródes király pedig ezt hallván, megrémült, és vele együtt az egész Jeruzsálem.

4. És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, tudakozódik vala tőlük, hol kell a Krisztusnak megszületnie? Zsolt. 2,1.

5. Azok pedig mondának néki: A júdeai Betlehemben; mert így írta meg a próféta:

6. És te Betlehem, Júdának földje, semmiképpen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: **mert belőled származik a fejedelem, aki pásztorként terelgeti majd népemet, az Izraelt**. Mik. 5,2. Ján. 7,42. Jel. 2,27.

7. Ekkor Heródes titkon hivatván a bölcseket, szorgalmatosan megtudakolá tőlük a csillag megjelenésének idejét.

8. És elküldvén őket Betlehembe, monda nékik: Elmenvén, szorgalmatosan kérdezősködjetek a gyermek felől, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek és imádjam Őt.

9. Ők pedig a király beszédét meghallván, elindultak. És ímé a csillag, amelyet napkeleten láttak, előttük ment mindaddig, amíg odaérvén, megállt a hely fölött, ahol a gyermek volt.

10. És mikor meglátták a csillagot, igen nagy örömmel örvendeztek.

11. És bemenvén a házba, ott találták a gyermeket anyjával, Máriával; és leborulván, imádják Őt; és kincseiket kitárván, ajándékokat adtak néki: aranyat, tömjént és mirhát. Zsolt. 2,12. 72,10. Ésa. 60,6. Ján. 5,23.

Menekülés Egyiptomba

12. És mivel álomban meginttettek, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, más úton tértek vissza hazájukba. rész 1,20. Jób 33,15.

13. Mikor pedig azok visszatértek, ímé megjelent az Úrnak angyala Józsefnek álomban, és mondta: Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, és fuss Egyiptomba, és maradj ott, amíg én mondom néked; mert Heródes halálra fogja keresni a gyermeket.

14. Ő pedig fölkelt, vette a gyermeket és annak anyját éjjel, és Egyiptomba távozott. 4Móz. 24,8.

15. És ott volt egész a Heródes haláláig, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által, aki így szólt: **Egyiptomból hívtam ki az én fiamat**. Hós. 11,1.

Heródes gyermekgyilkossága

16. Ekkor Heródes látván, hogy a bölcsek megcsúfolták őt, szerfölött felháborodék, és kiküldvén, megöletett Betlehemben és annak egész környékén minden gyermeket, két esztendőstől és azon alul, az idő szerint, amelyet szorgalmasan tudakolt a bölcsektől.

17. Ekkor teljesedett be, amit Jeremiás próféta mondott, amidőn így szólt:

18. Szó hallatszott Rámában: Sírás-rívás és sok keserves jajgatás. Ráhel siratta az ő fiait, és nem akart megvigasztaltatni, mert nincsenek. Jer. 31,15.

Jézus visszatérése Názáretbe

19. Mikor pedig Heródes meghalt, ímé az Úrnak angyala megjelent álomban Józsefnek Egyiptomban.

20. Mondván: Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, és eredj az Izrael földjére; mert meghaltak, akik a gyermeket halálra keresték. Luk. 2,39.

21. Ő pedig felkelvén, magához vette a gyermeket és annak anyját, és elment Izrael földjére.

22. Mikor pedig hallá, hogy Júdeában Arkhelaus uralkodik, Heródesnek, az ő

atyjának helyén, nem mert odamenni, hanem, minthogy álomban meginteték, Galilea vidékeire tért. Luk. 2,4.

23. És odajutván, lakozott a Názáret nevű városban, hogy beteljesedjék, amit a próféták mondtak, hogy Názáretinek fog neveztetni.
Bír. 13,5. 1Sám. 1,11. Luk. 2,4. Ján. 1,45.

Keresztelő János

3 Azokban a napokban pedig eljött Keresztelő János, aki prédikál vala Júdea pusztájában. Józs. 14,10. Mal. 3,1.

2. És ezt mondja vala: Térjetek meg, mert elközelített a menny királysága.
rész 4,17. Ezék. 10,7. Dán. 2,44.

3. Mert ez az, akiről Ésaiás próféta szólott, ezt mondván: Kiáltó szó a pusztában: Készítsétek az Úrnak útját, és egyengessétek meg az Ő ösvényeit.
Ésa. 40,3. Márk 1,4. Luk. 3,4.

4. Ennek a Jánosnak a ruhája pedig teveszőrből volt, és bőröv volt a dereka körül, elesége pedig sáska és erdei méz. 5Móz. 8,8. 2Kir. 1,8. Zak. 13,4.

5. Ekkor kiment hozzá Jeruzsálem és az egész Júdea és a Jordánnak egész környéke.

6. **És megkeresztelkednek vala őáltala a Jordán vizében, vallást tévén az ő bűneikről.** Csel. 19,4.

7. Mikor pedig látá, hogy a farizeusok és szadduceusok közül sokan mennek hozzá, hogy megkeresztelkedjenek, monda nékik: Mérges kígyóknak fajzatai! Kicsoda intett meg titeket, hogy az Istennek elkövetkezendő haragjától megmeneküljetek? Róm. 5,9.

8. Teremjetek hát megtéréshez illő gyümölcsöket.

9. És ne gondoljátok, hogy így szólhattok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom néktek, hogy Isten eme kövekből is támaszthat fiakat Ábrahámnak.
Ján. 8,33. Csel. 13,26. Róm. 4,11. Gal. 3,29.

10. A fejsze pedig immár a fák gyökerére vettetett. Azért minden fa, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és tűzre vettetik. rész 7,19. Zsolt. 92,12–14. Luk. 13,7. Ján. 15,6. Zsid. 6,8.

11. **Én ugyan vízzel keresztellek titeket megtérésre, de aki utánam jön, hatalmasabb nálamnál, akinek saruját hordozni sem vagyok méltó; Ő Szent Szellemmel és tűzzel keresztel majd titeket.** Ésa. 4,4. Mal. 3,2. Márk 1,8. Luk. 3,16. Ján. 1,33. Csel. 1,5. 2,3. 4. 1Kor. 12,13. Tit. 3,5.

12. Akinek szórólapát van kezében, és megtisztítja az Ő szérűjét; és az Ő gabonáját csűrbe takarja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.
rész 13,30. Mal. 3,3. 4,1.

Jézus megkeresztelése

13. Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy megkeresztelkedjék őáltala.
rész 2,22. Ján. 1,31–34.

14. János azonban visszatartja vala Őt, mondván: Nékem kell általad megkeresztelkednem, és Te jössz énhozzám?
Márk 1,9–11.

15. Jézus pedig felelvén, monda néki: Engedj most, mert így illik nékünk minden igazságot betöltenünk. Ekkor engedett néki. Dán. 9,24.

16. És Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijöve a vízből; és ímé az egek megnyilatkozának néki, és Ő látá az Istennek Szellemét alájőni mintegy galambot és Őreá szállani. Ésa. 11,2. Márk 1,10. Luk. 3,22. Ján. 1,32. Csel. 7,56.

17. És ímé, egy égi hang ezt mondja vala: **Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm.** Zsolt. 2,7. Ésa. 42,1. Luk. 9,35. Ján. 12,28. Kol. 1,13.

Jézust a Szellem a pusztába viszi

4 Akkor Jézus viteték a Szellemtől a pusztába, hogy megkísértessék az ördögtől. Ezék. 3,14. Márk 1,12. Luk. 4,1. Csel. 8,39. Zsid. 4,15.

2. És mikor negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végre megéhezett.
2Móz. 34,28. 1Kir. 18,12.

Jézus megkísértése

3. És hozzámenvén a kísértő, monda néki: Ha Isten fia vagy, parancsold meg, hogy e kövek változzanak kenyerekké.

4. Ő pedig felelvén, monda: **Meg van írva**: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem **minden Igével, amely Istennek szájából származik.** 5Móz. 8,3. Ef. 6,17.

5. Ekkor Őt az ördög a szent városba vitte, és odahelyezte a templom tetejére. rész 27,53. Neh. 11,1. 18. Dán. 9,24.

6. És monda néki: Ha Isten fia vagy, vesd alá magadat; mert meg van írva: Az Ő angyalainak parancsol felőled, és kézen hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe. Zsolt. 91,11. 12.

7. Monda néki Jézus: Viszont **meg van írva**: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet. 5Móz. 6,16.

8. Ismét egy igen magas hegyre vitte Őt az ördög, és megmutatá néki a világ összes birodalmát és azok dicsőségét, rész 16,26. 1Ján. 2,15–17.

9. És monda néki: Mindezeket néked adom, ha leborulva imádsz engem.

10. Ekkor monda néki Jézus: Eredj el sátán, mert **meg van írva**: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj. 5Móz. 6,13. 10,20. Józs. 24,14.

11. Ekkor elhagyá Őt az ördög. És ímé, angyalok jöttek hozzá és szolgáltak néki. rész 26,53. Luk. 22,43. Zsid. 1,14. Jak. 4,7.

Jézus tanítani kezd

12. Mikor pedig meghallotta Jézus, hogy János börtönbe vettetett, visszatért Galileába; rész 14,3. Márk 1,14. Luk. 3,20. 4,14. Ján. 4,43.

13. És odahagyva Názáretet, elméne és lakozék a tengerparti Kapernaumban, a Zebulon és Naftali határain;

14. Hogy beteljesedjék, amit Ésaiás próféta mondott, így szólván: Ésa. 9,1. 2. 42,7.

15. Zebulonnak földje és Naftalinak földje, a tenger felé, a Jordánon túl, a pogányok Galileája,

16. **A nép, amely sötétségben ül vala, láta nagy világosságot, és akik a halálnak földjében és árnyékában ülnek vala, azoknak világosság támada.** Ésa. 42,7. Luk. 2,32.

17. Ettől fogva kezde Jézus prédikálni, és ezt mondani: Térjetek meg, mert elközelgetett a menny királysága. rész 10,7. Márk 1,14.

Jézus elhívja első tanítványait

18. Mikor pedig a galileai tenger mellett járt Jézus, láta két testvért, Simont, akit Péternek neveznek, és Andrást, az ő testvérét, amint a tengerbe hálót vetnek vala; mert halászok voltak. rész 16,18. Márk 1,16. Luk. 5,1. Ján. 1,42.

19. És monda nékik: **Kövessetek engem, és én emberek halászaivá teszlek benneteket.** Ezék. 47,10. Luk. 5,10.

20. Azok pedig azonnal otthagyván a hálókat, követték Őt. rész 19,27.

21. És onnan tovább menve, láta más két testvért, Jakabot a Zebedeus fiát, és Jánost, annak testvérét, amint a hajóban atyjukkal, Zebedeussal a hálóikat kötözgetik vala; és hívta őket. Márk 1,19. Luk. 5,10.

22. Azok pedig azonnal otthagyván a hajót és atyjukat, követték Őt.

Jézus minden betegséget gyógyít

23. **És bejárta Jézus az egész Galileát, tanítva azok zsinagógáiban, és hirdetve az Isten országának Evangéliumát, és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget.** rész 9,35. Márk 1,21. Luk. 4,15. 44. Ján. 6,59. Csel. 10,38.

24. És elterjedt az Ő híre egész Szíriában: **és hozzávitték mindazokat, akik rosszul voltak, a különféle betegségekben és kínokban sínylődőket, ördöngösöket, holdkórosokat és gutaütötteket; és meggyógyítja vala őket.** Ésa. 52,13. Márk 3,7. 8. Luk. 6,17–19.

25. És nagy sokaság követte Őt Galileából és a Tízvárosból és Jeruzsálemből és Júdeából és a Jordánon túlról. Márk 1,32. 33. Luk. 4,40.

A hegyi beszéd

5 Mikor pedig látta Jézus a sokaságot, felment a hegyre, és amint leült vala, hozzá mentek az Ő tanítványai.

2. És megnyitván száját, tanítja vala őket, mondván: Márk 3,13.

3. **Áldottak a szellemben szegények: mert övék a mennyeknek országa.** Zsolt. 51,17. Ésa. 57,15. 66,2. 1Kor. 1,26.

4. **Áldottak, akik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak.** Ésa. 61,2. Ján. 16,20. 2Kor. 1,7. Jel. 21,4.

5. **Áldottak a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet.** Zsolt. 37,11. Róm. 4,13. 1Pét. 3,4.

6. **Áldottak, akik éhezik és szomjúhozzák az igazságot: mert ők megelégíttetnek.** Ésa. 44,3. Luk. 6,21. Csel. 2,4.

7. **Áldottak az irgalmasok: mert ők irgalmasságot nyernek.** Zsolt. 41,1. Zsid. 6,10. Jak. 2,13.

8. **Áldottak, akiknek szívük tiszta: mert ők az Istent meglátják.** Zsolt. 15,2. 1Kor. 13,12. Zsid. 12,14. 1Ján. 3,2. 3.

9. **Áldottak a békességre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak.** Csel. 7,55. 56. Zsid. 12,14.

10. **Áldottak, akik háborúságot szenvednek az igazságért: mert övék a mennyeknek országa.** Márk 10,29. 30. 2Kor. 4,17. 1Pét. 3,14.

11. **Áldottak vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és mindenféle gonosz hazugságot mondanak ellenetek énérettem.** rész 10,22. 24,9. Márk 13,13. Luk. 6,22. 21,12. 17. Ján. 15,21. Csel. 5,41. Fil. 1,29. 1Pét. 4,14.

12. Örüljetek és örvendezzetek, mert **a ti jutalmatok bőséges a mennyekben**: mert így háborgatták a prófétákat is, akik előttetek voltak. Csel. 7,52. Zsid. 11,35–38. Jak. 5,10.

13. Ti vagytok a földnek sója; ha pedig a só megízetlenül, mivel sózzák meg? Nem jó azután semmire, hanem hogy kidobják és eltapossák az emberek. Márk 9,50. Luk. 14,34. 35.

14. **Ti vagytok a világ világossága.** Nem rejtethetik el a hegyen épített város. Példd. 4,18. Ján. 8,12. Fil. 2,15.

15. Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóba tegyék és fényljék mindazoknak, akik a házban vannak. Márk 4,21. Luk. 8,16. 11,33.

16. **Úgy fényljék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.** Ján. 15,8. 1Kor. 14,25. 2Kor. 4,15. 1Pét. 2,12.

A törvény igazi betöltése

17. Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. **Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltsem.** Dán. 9,24. Róm. 10,4. Gal. 3,24.

18. Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik, amíg minden be nem teljesedik. rész 24,35. Luk. 16,17.

19. Ha valaki azért csak egyet is megront e legkisebb parancsolatok közül és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb lészen; **valaki pedig cselekszi és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy lészen.** Jak. 2,10.

20. **Mert mondom néktek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mehettek be a mennyeknek országába.** Róm. 10,3. 1Kor. 1,30. 2Kor. 5,21.

21. Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Ne ölj, mert aki öl, méltó az ítéletre. 2Móz. 20,13. 5Móz. 17,8.

22. Én pedig azt mondom néktek, hogy mindaz, aki haragszik az ő atyjafiára ok nélkül, méltó az ítéletre; aki pedig azt mondja az ő atyjafiának: Hitvány, méltó a főtörvényszékre; aki pedig ezt mondja: Bolond, méltó a gyehenna tüzére. Jak. 2,20. 3,6. 1Ján. 3,15.

23. Azért, ha a te ajándékodat az oltárra viszed, és ott emlékezetedbe jut, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened:

24. Hagyd ott az oltár előtt a te ajándékodat, és menj el, előbb békélj meg a te atyádfiával, és azután eljövén, vidd fel a te ajándékodat. Márk 11,25. 1Pét. 3,7.

25. Légy jóakarója a te ellenségednek hamar, amíg az úton vagy vele, hogy ellenséged valamiképpen a bíró kezébe ne adjon, és a bíró oda ne adjon a poroszló kezébe, és tömlöcbe ne vessen téged. Jób 22,21. Zsolt. 32,6. Ésa. 55,6. Zsid. 3,7.

26. Bizony mondom néked: ki nem jössz onnét, mígnem megfizetsz az utolsó fillérig. 2Thess. 1,9.

27. Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Ne paráználkodj! 2Móz. 20,14.

28. Én pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében. Péld. 6,25. Kol. 3,5. Zsid. 13,4.

29. Ha pedig a te jobb szemed megbotránkoztat téged, vájd ki azt és vesd el magadtól; mert jobb néked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék.

30. És ha a te jobb kezed botránkoztat meg téged, vágd le azt és vesd el magadtól; mert jobb néked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék.

31. Megmondatott továbbá: Valaki elbocsátja feleségét, adjon néki elválásról való levelet. 5Móz. 24,1. Jer. 3,1. Márk 10,2.

32. Én pedig azt mondom néktek: Valaki elbocsátja feleségét, paráznaság okán kívül, paráznává teszi azt; és aki elbocsátott asszonyt vesz el, paráználkodik. Róm. 5,9. 7,6. 1Kor. 7,10. 1Thess. 5,9.

33. Ismét hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Hamisan ne esküdjél, hanem teljesítsd az Úrnak tett esküidet. 3Móz. 19,12. 4Móz. 30,2.

34. Én pedig azt mondom néktek: Egyáltalán ne esküdjetek; se az égre, mert az az Istennek királyiszéke; Ésa. 66,1. Csel. 7,49. Jak. 5,12.

35. Se a földre, mert az az Ő lábainak zsámolya; se Jeruzsálemre, mert az a hatalmas Királynak városa; Zsolt. 48,1.

36. Se a te fejedre ne esküdjél, mert egyetlen hajszálat sem tehetsz fehérré vagy feketévé;

37. Hanem a ti beszédetekben legyen: az igen igen; a nem nem; ami pedig ezeken felül van, a gonosztól van. Kol. 4,6. Jak. 5,12.

38. Hallottátok, hogy megmondatott: Szemet szemért és fogat fogért. 3Móz. 24,19. 20.

39. Én pedig azt mondom néktek: Ne álljatok ellene a gonosz embernek, hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is. Péld. 20,22. Ésa. 50,6. Róm. 12,17. 1Kor. 6,7. 1Thess. 5,15. 1Pét. 3,9.

40. És aki törvénykezni akar veled és elvenni a te alsó ruhádat, add oda néki a felsőt is.

41. És aki téged egy mértföldútra kényszerít, menj el vele kettőre. Márk 15,21.

42. Aki tőled kér, adj néki; és aki tőled kölcsön akar kérni, el ne fordulj attól.

43. Hallottátok, hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet. 3Móz. 19,18. 5Móz. 23,6.

44. Én pedig azt mondom néktek: **Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és üldöznek titeket**. Zsolt. 109,17. 18. 28. Róm. 12,14. 19. 2Thess. 1,6.

45. Hogy **legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai**, aki felhozza az Ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ád mind az igazaknak, mind a hamisaknak. Zsolt. 65,9. Csel. 14,17. Róm. 8,16.

46. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda jutalmát veszitek? Avagy a vámszedők is nem ugyanazt cselekszik-é? Luk. 6,32.

47. És ha csak a ti atyátokfiait köszöntitek, mit cselekszetek másoknál többet? Nemde a vámszedők is nem azonképpen cselekszenek-é?

48. **Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes**. 1Móz. 17,1. Ef. 5,1. Kol. 1,28. Jak. 1,4. 1Pét. 1,15.

Alamizsna, könyörgés, böjtölés

6 Vigyázzatok, hogy alamizsnátokat ne osztogassátok az emberek előtt, hogy lássanak titeket; mert különben nem lesz jutalmatok a ti mennyei Atyátoknál.

2. Azért mikor alamizsnát osztogatsz, ne kürtöltess magad előtt, ahogy a képmutatók tesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy az emberektől dicséretet nyerjenek. Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat.

3. Te pedig, amikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a te bal kezed, mit cselekszik a te jobb kezed;
rész 25,37. 40. Róm. 12,8.

4. Hogy a te alamizsnád titkon legyen; és **a te Atyád, aki titkon néz, megfizet néked nyilván**. Luk. 14,12–14.

5. És mikor imádkozol, ne légy olyan, mint a képmutatók, akik a gyülekezetekben és az utcák szegletein fennállva szeretnek imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat.

6. **Te pedig, amikor imádkozol, menj be a te belső szobádba, és ajtódat bezárva, imádkozzál a te Atyádhoz, aki titkon van; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet néked nyilván**.

7. És mikor imádkoztok, ne legyetek sokbeszédűek, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy az ő sok beszédükért hallgattatnak meg.
1Kir. 18,26. Préd. 5,2.

8. Ne legyetek hát ezekhez hasonlók; **mert jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle**.
Zsolt. 139,2. Ésa. 65,24. Róm. 8,26. 27.

9. Ti azért így imádkozzatok: **Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a Te neved**; rész 23,9. Luk. 11,2. Róm. 8,15. 16. 1Kor. 8,6. Zsid. 12,9.

10. **Jöjjön el a Te királyságod; legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is**. Zsolt. 103,20.

11. **A mi mindennapi kenyerünket add meg nékünk ma**.
Péld. 30,8. Ésa. 33,16. Luk. 11,3.

12. **És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek**;

13. **És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól. Mert tiéd a királyság és a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen**!
1Krón. 29,11–13. 1Kor. 10,31.

14. Mert ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát néktek is a ti mennyei Atyátok.

15. Ha pedig meg nem bocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. Márk 11,25. 26.

16. Mikor pedig böjtöltök, ne legyen komor a nézéstek, mint a képmutatóké, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek, hogy ők böjtölnek. Bizony mondom néktek, elvették jutalmukat.
Ésa. 58,5–9. Luk. 18,12.

17. Te pedig mikor böjtölsz, kend meg a te fejedet, és a te orcádat mosd meg; Ruth 3,3. 2Sám. 12,20.

18. Hogy ne az emberek lássák böjtölésedet, **hanem a te Atyád, aki titkon van; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet néked nyilván**. Dán. 10,3.

Ahol a kincsetek, ott van a szívetek

19. Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsda és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják; Péld. 23,4.
1Tim. 6,17. Zsid. 13,5. Jak. 5,1.

20. Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. Luk. 12,33. 1Tim. 6,19. 1Pét. 1,4.

21. **Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is**. Róm. 10,10.

22. A test lámpása a szem. Ha azért a te szemed tiszta, a te egész tested világos lesz. Luk. 11,34. 35.

23. Ha pedig a te szemed gonosz, a te egész tested sötét lesz. Ha azért a benned lévő világosság sötétség: mekkora akkor a sötétség?!

24. Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak.
Luk. 16,13. Gal. 1,10. 1Tim. 6,17. Jak. 4,4. 1Ján. 2,15.

25. Azért azt mondom néktek: Ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjetek. Avagy nem több-é az élet, hogynem az eledel, és a test, hogynem az öltözet?
Fil. 4,6. Zsid. 13,5. 1Pét. 5,7.

26. Tekintsetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak; és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-é azoknál? Zsolt. 147,9.

27. Kicsoda pedig az közületek, aki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy arasszal? 1Pét. 5,7.

28. Az öltözet felől is mit aggodalmaskodtok? Vegyétek eszetekbe a mező liliomait, mi módon növekednek: nem munkálkodnak, és nem fonnak;

29. De mondom néktek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy.

30. Ha pedig a mezőnek füvét, amely ma van, és holnap kemencébe vetik, így ruházza az Isten; nem sokkal inkább-é titeket, ti kicsinyhitűek?

31. Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk?

32. Mert mindezeket a pogányok kérdezik. **Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van.** Zsolt. 23,1. Fil. 4,19.

33. **Hanem keressétek először Isten országát, és az Ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.**
1Kir. 3,13. Zsolt. 37,25. Róm. 8,32. 1Tim. 4,8.

34. Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd gondoskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja.

Ne ítéljetek

7 **Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek.**
Róm. 2,1. 1Kor. 4,3–5. Jak. 4,11.

2. Mert amilyen ítélettel ítéltek, olyannal ítéltettek, és amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek.
Márk 4,24. Luk. 6,38.

3. Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre? Luk. 6,41.

4. Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Hadd vessem ki a szálkát a te szemedből; holott ímé, a te szemedben gerenda van?

5. Képmutató, vesd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondolj arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfiának szeméből!

6. Ne adjátok azt, ami szent, az ebeknek, se gyöngyeiteket ne hányjátok a disznók elé, hogy meg ne tapossák azokat lábaikkal, és néktek fordulván, meg ne szaggassanak titeket. Csel. 13,45.

Kérjetek és adatik néktek

7. **Kérjetek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik néktek.** rész 21,22.
Márk 11,24. Luk. 11,5. 9. 10. 18,1. Ján. 14,13. 15,7. 16,23. 1Ján. 3,22.

8. **Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik.** Péld. 8,17. Jer. 29,12.

9. Avagy ki az az ember közületek, aki, ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ád néki? Luk. 11,11.

10. És ha halat kér, vajon kígyót ád-e néki?

11. Ha azért ti gonosz létetekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, **mennyivel inkább ád a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle?!** Róm. 8,32. 1Thess. 5,9. Jak. 1,17.

12. **Amit akartok azért, hogy az emberek veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal; mert ez a törvény és a próféták.**
Ésa. 49,15. Róm. 13,8–10. Gal. 5,14. 1Tim. 1,5.

Szoros kapu, keskeny út

13. **Menjetek be a szoros kapun**. Mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak. Luk. 13,24.

14. **Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt**. Csel. 14,22. 1Ján. 5,19.

15. Őrizkedjetek pedig a hamis prófétáktól, akik juhoknak ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. 5Móz. 13,3. Jer. 23,16. Csel. 20,29. Róm. 16,17. Ef. 5,6. Kol. 2,8. 2Pét. 2,1. 1Ján. 4,1.

16. Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Vajon a tövisről szednek-é szőlőt, vagy a bojtorjánról fügét? Luk. 6,43.

17. Ekképpen minden jó fa jó gyümölcsöt terem; a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem. Jer. 11,19.

18. Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt.

19. Minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik és tűzre vettetik. rész 3,10. Ján. 15,2. 6.

20. Azért az ő gyümölcseikről ismeritek meg őket.

Aki cselekszi az én Atyám akaratát

21. **Nem mindenki, aki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megyen be a menny királyságába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát**. Hós. 8,2. Csel. 19,13. Róm. 2,13. Jak. 1,22.

22. Sokan mondják majd nékem ama napon: Uram! Uram! Nem a Te nevedben prófétáltunk-é, és nem a Te nevedben űztünk-é ördögöket, és nem cselekedtünk-é sok hatalmas dolgot a Te nevedben? 4Móz. 24,4. 1Kor. 13,1. 2.

23. És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők. Zsolt. 5,5. 6,8.

24. **Valaki azért hallja éntőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát**: Luk. 6,47. Csel. 20,32.

25. És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: **mert a kősziklára építtetett**. Ján. 15,7. Csel. 14,7. 19,20. 2Tim. 3,16. 17.

26. És valaki hallja éntőlem e beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fövenyre építette házát: Luk. 6,49. 2Tim. 2,15. 1Pét. 1,5. 25.

27. És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és összeomlott: és nagy lett annak romlása. Zsid. 10,31. 2Pét. 2,20.

28. És lőn, mikor elvégezte Jézus e beszédeket, álmélkodik vala a sokaság az Ő tanításán: Márk 1,22. Luk. 4,32.

29. **Mert úgy tanítja vala őket, mint akinek hatalma van**, és nem úgy, mint az írástudók. Ésa. 50,4. Ján. 7,46. Zsid. 1,3.

Jézus meggyógyítja a bélpoklost

8 Mikor lejött a hegyről, nagy sokaság követé Őt.

2. És ímé, eljövén egy bélpoklos, leborult előtte, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem. Ján. 9,38. Csel. 10,25.

3. És kinyújtván kezét, megilleté őt Jézus, mondván: **Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltisztult annak poklossága**. Márk 1,41. Luk. 5,13.

4. És monda néki Jézus: Meglásd, senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot, amelyet Mózes rendelt, bizonyságul nékik. rész 9,30. 3Móz. 14,3. Márk 5,43. Luk. 5,14.

Jézus meggyógyítja a százados szolgáját

5. Mikor pedig beméne Jézus Kapernaumba, egy százados ment hozzá, kérvén Őt, Luk. 7,1.

6. És ezt mondván: Uram, az én szolgám otthon gutaütötten fekszik, és nagy kínokat szenved.

7. És monda néki Jézus: **Elmegyek, és meggyógyítom őt**. Jer. 33,6. Ezék. 34,16. Márk 1,41. Csel. 10,38.

8. És felelvén a százados, monda: Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj; **hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám**.
9. Mert én is hatalmasság alá vetett ember vagyok, és vannak alattam vitézek; és mondom egyiknek: Eredj el, és elmegy; és a másiknak: Jöszte, és eljön; és az én szolgámnak: Tedd ezt, és megteszi.

Jézus szavai a százados hitéről

10. Jézus pedig, amikor ezt hallá, elcsodálkozék, és monda az Őt követőknek: Bizony mondom néktek, még az Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet.
Ésa. 2,2. 3. Mal. 1,11. Márk 11,22–24. Csel. 10,45. Róm. 15,9. Ef. 3,6. Jel. 5,9. 7,9. 14,6.
11. De mondom néktek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és letelepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a menny királyságában:
Ésa. 49,12. Luk. 13,29.
12. Ez ország fiai pedig kivettetnek a külső sötétségre; ott lészen sírás és fogaknak csikorgatása.
13. És monda Jézus a századosnak: **Eredj el, és legyen néked a te hited szerint. És meggyógyult annak szolgája abban az órában**.

Jézus meggyógyítja Péter anyósát

14. És bemenvén Jézus a Péter házába, látá, hogy annak anyósa fekszik és lázas. Márk 1,29. Luk. 4,38. 1Kor. 9,5.
15. **És illeté annak kezét, és elhagyta őt a láz; és fölkelt, és szolgált nékik**.

Jézus minden beteget meggyógyít

16. Az est beálltával pedig sok ördöngöst vittek hozzá, és **egy szóval kiűzte a tisztátalan szellemeket, és meggyógyít vala minden beteget**;
Márk 1,32–34. Luk. 4,40. 41.
17. Hogy beteljesedjék, amit Ésaiás próféta mondott, így szólván: **Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá**. Ésa. 53,4. 1Pét. 2,24.

Jézus követése

18. Látván pedig Jézus a nagy sokaságot maga körül, parancsolá, hogy menjenek a túlsó partra.
19. És hozzá menvén egy írástudó, monda néki: Mester, követlek téged, akárhova mégy. Luk. 9,57.
20. És monda néki Jézus: A rókáknak van barlangjuk és az égi madaraknak fészkük; de az ember Fiának nincs hová fejét lehajtani. Zsolt. 22,6.
21. Egy másik pedig az Ő tanítványai közül monda néki: Uram, engedd meg nékem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az én atyámat.
1Kir. 19,20. Márk 4,37. Luk. 9,59. 60.
22. Jézus pedig monda néki: Kövess engem, és hagyd, hogy a halottak temessék el az ő halottaikat. Ef. 2,1.

Jézus lecsendesíti a háborgó tengert

23. És mikor a hajóra szállt, követék Őt az Ő tanítványai.
24. És ímé, nagy háborgás lett a tengeren, annyira, hogy a hajót elborították a hullámok; Ő pedig alszik vala.
Márk 4,37–41. Luk. 8,23. 25.
25. És az Ő tanítványai hozzá menvén, felköltötték Őt, mondván: Uram, ments meg minket; mert elveszünk.
26. És monda nékik: Mit féltek, oh kicsinyhitűek? Ekkor fölkelvén, megdorgálá a szeleket és a tengert, és lett nagy csendesség. Zsolt. 65,7. 89,9. 93,4. 104,3. 107,29. Péld. 30,4. Náh. 1,4. Fil. 4,6.
27. Az emberek pedig elcsodálkozának, mondván: **Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engednek néki**? Ésa. 32,2. Márk 11,23. Kol. 1,16. Zsid. 1,3.

Jézus meggyógyít két ördöngöst

28. És amikor eljutott a túlsó partra, a Gadarénusok tartományába, két ördöngös ment eléje, a sírboltokból kijövén, igen kegyetlenek, annyira, hogy senki sem mert elmenni azon az úton.
Márk 5,1. Luk. 8,26.

29. És ímé, kiáltának mondván: Mi közünk teveled Jézus, Istennek Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyötörj minket? 2Pét. 2,4.
30. Tőlük távol pedig egy nagy disznónyáj legelészik vala.
31. Az ördögök pedig kérték Őt, mondván: Ha kiűzöl minket, engedd meg nékünk, hogy ama disznónyájba mehessünk!
32. És monda nékik: Menjetek. Azok pedig kimenvén, menének a disznónyájba: és ímé, az egész disznónyáj a meredekről a tengerbe rohant, és odaveszett a vízben.
33. A pásztorok pedig elfutottak, és bemenvén a városba hírül adtak mindent, azokat is, amik az ördöngösökkel történtek. 1Kir. 17,18. Luk. 5,8. Csel. 16,39.
34. És ímé, az egész város kiment Jézus elébe; és mihelyt meglátták, kérték Őt, hogy távozzék az ő határukból.

A gutaütött

9 És hajóra szállva átkelt, és ment a maga városába.
rész 4,13. Márk 2,1. Luk. 5,17.
2. És ímé, hoznak vala hozzá egy ágyban fekvő gutaütött embert. És látva Jézus azoknak hitét, monda a gutaütöttnek: **Bízzál fiam! Megbocsáttattak néked a te bűneid.**
Zsolt. 103,3. Ésa. 43,25. Mik. 7,18. 19. Ef. 1,7.
3. És ímé, némelyek az írástudók közül mondának magukban: Káromlást szól.
4. És Jézus, látva az ő gondolataikat, monda: Miért gondoltok gonoszt a ti szívetekben? Zsolt. 139,2. Luk. 5,22.
5. Mert mi könnyebb, ezt mondani-é: Megbocsáttattak néked a te bűneid; vagy ezt mondani: Kelj föl és járj?
6. **Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma a földön a bűnöket megbocsátani, ekkor monda a gutaütöttnek: Kelj föl, vedd a te ágyadat, és eredj haza.** Zsolt. 103,3. Ján. 3,35. Csel. 5,31. Ef. 1,7. 1Pét. 2,24.
7. És az felkelvén, haza méne.
8. **A sokaság pedig ezt látván, elálmélkodék, és dicsőíté az Istent, hogy ilyen hatalmat adott az embereknek.**
rész 10,1. 8. Luk. 9,1.

Máté elhívása

9. És mikor Jézus onnét tovább méne, látott egy embert ülni a vámszedő helyen, akinek Máté volt a neve, és monda néki: Kövess engem! És az felkelvén, követé Őt. Márk 2,13. Luk. 5,27.
10. És lőn, amikor Ő letelepedék a házban, ímé sok vámszedő és bűnös jött oda, és letelepedtek Jézussal és az Ő tanítványaival az asztalhoz.
11. És látva ezt a farizeusok, mondának az Ő tanítványainak: Miért eszik ez a ti Mesteretek a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt? Gal. 2,15. Ef. 2,12.
12. Jézus pedig ezt hallván, monda nékik: Nem az egészségeseknek van szüksége orvosra, hanem a betegeknek.
13. Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi az: **Irgalmasságot akarok és nem áldozatot. Mert nem az igazakat hívogatni jöttem, hanem a bűnösöket a megtérésre.** rész 12,7. 18,11. 5Móz. 19,10. Hós. 6,6. Mik. 6,6. Róm. 5,8. 1Tim. 1,15. 1Ján. 3,5.

Jézus tanítása a böjtről

14. Akkor a János tanítványai jöttek hozzá, mondván: Miért, hogy mi és a farizeusok sokat böjtölünk, a Te tanítványaid pedig nem böjtölnek?
Márk 2,18. Luk. 5,33. 18,12.
15. És monda nékik Jézus: Vajon szomorkodhatik-é a násznép, amíg velük van a vőlegény? De eljönnek a napok, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak. Ján. 3,29.
16. Senki sem vet pedig új posztóból foltot az ócska ruhára; mert ami azt kitoldaná, még elszakít a ruhából, és nagyobb szakadás lesz. Luk. 5,36.
17. Új bort sem töltenek ó tömlőkbe; máskülönben a tömlők szétszakadoznak, és a bor kiömöl, a tömlők is elvesznek; hanem az új bort új tömlőkbe töltik, és mindkettő megmarad.

Jairus leánya
A vérfolyásos asszony

18. Mikor ezeket mondá nékik, ímé egy főember eljövén leborula előtte, mondván: Az én leányom éppen most halt meg; de jer, vesd reá kezedet, és megelevenedik. Márk 5,22. Luk. 8,41.
19. És felkelvén Jézus követé őt tanítványaival együtt.
20. És ímé egy asszony, aki tizenkét év óta vérfolyásban szenved vala, hozzájárulván hátulról, illeté az Ő ruhájának szegélyét.
21. Mert ezt mondja vala magában: **Ha csak ruháját illetem is, meggyógyulok**. rész 14,36.
22. Jézus pedig megfordulván és reá tekintvén, monda: **Bízzál leányom, a te hited megtartott téged. És meggyógyult az asszony abban az órában**. Márk 5,34. 10,52. Luk. 7,50. 8,48. 17,19. 18,42.
23. És Jézus a főember házához érvén, látván a sípolókat és a tolongó sokaságot,
24. Monda nékik: Menjetek el innen, mert a leányzó nem halt meg, hanem aluszik. És kinevették Őt. Csel. 20,10.
25. Mikor pedig a sokaság eltávolíttaték, bemenvén, megfogta annak kezét, és a leányzó felkelt. Márk 5,41.
26. És elterjedt ez a hír abban az egész tartományban.

A két vak szemének megnyílása

27. És mikor Jézus tovább ment onnét, két vak követé Őt, kiáltozva és ezt mondva: Könyörülj rajtunk, Dávidnak fia! Márk 10,47. Luk. 18,38.
28. Mikor pedig bement a házba, odamentek hozzá a vakok, és monda nékik Jézus: Hiszitek-é, hogy én azt megcselekedhetem? Mondának néki: Igen, Uram.
29. Akkor illeté az ő szemeiket, mondván: **Legyen néktek a ti hitetek szerint**. Márk 5,34. 9,23. 10,52.
30. És megnyilatkoztak azoknak szemei; és rájuk parancsolt Jézus, mondván: Meglássátok, senki meg ne tudja! Zsolt. 146,8. Márk 7,36. Luk. 5,14.
31. Azok pedig kimenvén, elterjeszték az Ő hírét abban az egész tartományban.

A megszállott néma

32. Mikor pedig azok elmentek, ímé egy ördöngös néma embert hozának néki. rész 12,22–24. Luk. 11,14. 15.
33. És az ördögöt kiűzvén, megszólalt a néma; és a sokaság csodálkozik vala, mondván: Soha nem láttak ilyet Izraelben!
34. A farizeusok pedig ezt mondják vala: Az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket. rész 12,24.

Az aratnivaló sok, a munkás kevés

35. **És körüljárta Jézus a városokat mind és a falvakat, tanítván azoknak zsinagógáiban, és hirdetvén az Isten országának Evangéliumát, és gyógyítván mindenféle betegséget és mindenféle erőtlenséget a nép között**. Márk 6,6. Luk. 13,22.
36. **Mikor pedig látta a sokaságot, könyörületességre indult rajtuk, mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok**. 4Móz. 27,17. Márk 6,34. 1Pét. 2,25.
37. Akkor monda az Ő tanítványainak: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Luk. 10,2. Ján. 4,35.
38. **Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába**. Csel. 13,2. 20,28. 1Kor. 12,28. Ef. 4,11. 2Thess. 3,1.

Jézus kiküldi tizenkét tanítványát

10 **És előszólítván tizenkét tanítványát, hatalmat adott nékik a tisztátalan szellemek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtlenséget**. rész 28,18. Márk 6,7. Luk. 9,1. 10,19.
2. A tizenkét apostol nevei pedig ezek: első Simon, akit Péternek hívnak, és András, az ő testvére; Jakab, a Zebedeus fia, és János az ő testvére; Márk 3,14. Luk. 6,13. Ján. 1,42.

3. Fülöp és Bertalan; Tamás és Máté,
a vámszedő; Jakab, az Alfeus fia, és
Lebbeus, akit Taddeusnak hívtak;
4. Simon a kananita, és Júdás, az is-
karioti, aki Őt el is árulta.
Ján. 13,26. Csel. 1,13.
5. Ezt a tizenkettőt küldte ki Jézus, és
megparancsolta nékik, mondván: Pogá-
nyok útjára ne menjetek, és samaritá-
nusok városába ne menjetek be;
6. Hanem menjetek inkább Izrael
házának eltévelyedett juhaihoz.
rész 15,24. Ésa. 53,6.
Jer. 50,6. 17. Csel. 13,46. Róm. 11,1. 1Pét. 2,25.
7. **Elmenvén pedig prédikáljatok,**
mondván: Elközelített a menny király-
sága. Luk. 9,2.
8. **Betegeket gyógyítsatok, poklosokat**
tisztítsatok, halottakat támasszatok,
ördögöket űzzetek. Ingyen vettétek,
ingyen adjátok. rész 28,18. Márk 16,17. 18.
9. Ne tegyetek se aranyat, se ezüstöt,
se rézpénzt a ti erszényetekbe,
10. Se útitáskát, se két ruhát, se sarut,
se pálcát ne vigyetek; mert méltó a
munkás az ő táplálékára. 4Móz. 18,31.
Luk. 10,4. 1Kor. 9,7. 1Tim. 5,18.
11. Amely városba vagy faluba pedig
bementek, tudakozzátok meg, ki méltó
abban; és ott maradjatok, amíg tovább
mehettek.
12. Ha pedig bementek a házba, kö-
szöntsétek azt.
13. És ha méltó a ház, szálljon a ti
békességtek reá; ha pedig nem méltó,
a ti békességtek rátok térjen vissza.
14. És ha valaki nem fogad be titeket,
és nem hallgatja a ti beszédeteket,
mikor kimentek abból a házból, vagy
városból, lábaitok porát is verjétek le.
Luk. 10,10–12. Csel. 13,51. 18,6.
15. Bizony mondom néktek: Az ítélet
napján könnyebb lesz a Szodoma és
Gomorra földjének dolga, mint annak
a városnak.
16. Ímé, én elbocsátlak titeket, mint
juhokat a farkasok közé; legyetek azért
eszesek mint a kígyók, és szelídek mint
a galambok.
Luk. 10,3. Róm. 16,19. Ef. 5,15. Fil. 2,14.

Megadatik néktek, mit mondjatok

17. De óvakodjatok az emberektől;
mert törvényszékekre adnak titeket, és
az ő gyülekezeteikben megostoroznak
titeket; Csel. 5,40. 22,19. 26,11.
18. És helytartók és királyok elé
visznek titeket érettem, bizonyságul
önmaguknak és a pogányoknak.
rész 24,14. Csel. 12,1. 24,10.
19. De mikor átadnak titeket, ne
aggodalmaskodjatok, mi módon vagy
mit szóljatok; **mert megadatik néktek**
abban az órában, mit mondjatok.
2Móz. 4,12. Jer. 1,7. Márk 13,11. Luk. 12,11. 12.
20. **Mert nem ti vagytok, akik szóltok,**
hanem a ti Atyátoknak Szelleme az,
aki szól tibennetek. 2Sám. 23,2. Csel. 4,8.
21. Halálra adja pedig testvér testvé-
rét, atya gyermekét; támadnak magza-
tok szüleik ellen, és megöletik őket.
Mik. 7,6.
22. És gyűlöletesek lesztek mindenki
előtt **az én nevemért**; de aki mindvégig
kitart, az üdvözül. Dán. 12,12. Gal. 6,9.
23. Mikor pedig abban a városban
üldöznek titeket, szaladjatok a másikba.
Mert bizony mondom néktek: be sem
járjátok Izrael városait, míg az ember-
nek Fia eljövend. rész 16,28. Csel. 2,1. 14,6.
24. Nem feljebbvaló a tanítvány a tani-
tónál, sem a szolga az ő uránál.
Luk. 6,40. Ján. 13,16. 15,20.
25. Elég a tanítványnak, ha olyan mint
a mestere, és a szolga mint az ő Ura.
Ha a házigazdát Belzebubnak hívták,
mennyivel inkább az ő házanépét?!
rész 12,24.

Ne féljetek tőlük

26. Azért ne féljetek tőlük. Mert nincs
oly rejtett dolog, ami napfényre ne
jönne; és oly titok, ami ki ne tudódnék.
Márk 4,22. Luk. 8,17. 12,2.
27. Amit néktek a sötétben mondok,
a világosságban mondjátok; és amit
fülbe súgva hallotok, a háztetőkről
hirdessétek.
28. És ne féljetek azoktól, akik a testet
ölik meg, a lelket pedig meg nem öl-
hetik; hanem attól féljetek inkább, aki

mind a lelket, mind a testet elvesztheti
a gyehennában.
Ésa. 8,12. Jer. 1,8. Luk. 12,4. 1Pét. 3,14.
29. Nemde, két verebecskét meg le-
het venni egy kis fillérért? És egy sem
esik azok közül a földre a ti Atyátok
akarata nélkül! Luk. 12,6. 7.
30. Néktek pedig még a fejetek haj-
szálai is mind számon vannak tartva.
Luk. 21,18.
31. Ne féljetek azért; ti sok verebecs-
kénél drágábbak vagytok. Csel. 27,34.

Aki vallást tesz énrólam

32. **Valaki azért vallást tesz énrólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt;**
Luk. 12,8. Róm. 10,9. Jel. 3,5.
33. Aki pedig megtagad engem az em-
berek előtt, én is megtagadom azt az én
mennyei Atyám előtt. Luk. 9,26. 2Tim. 2,12.

Aki elveszti az ő életét
énérettem, megtalálja azt

34. Ne gondoljátok, hogy azért jöt-
tem, hogy békességet bocsássak e
földre; nem azért jöttem, hogy béké-
séget bocsássak, hanem hogy fegyvert.
35. Mert azért jöttem, hogy meg-
hasonlást támasszak az ember és az
ő atyja, a leány és az ő anyja, a meny
és az ő anyósa közt; Mik. 7,6.
36. És hogy az embernek ellensége
legyen az ő házanépe. Luk. 12,51. Ján. 13,18.
37. Aki inkább szereti atyját és anyját,
hogynem engem, nem méltó énhoz-
zám; és aki inkább szereti fiát és
leányát, hogynem engem, nem méltó
énhozzám. Luk. 14,26. 27.
38. És aki föl nem veszi az ő keresztjét
és úgy nem követ engem, nem méltó
énhozzám. Márk 8,34.
39. Aki megtalálja az ő életét, elveszti
azt; és **aki elveszti az ő életét énéret-
tem, megtalálja azt**. rész 16,25.
Márk 8,35. Luk. 9,24. 17,33. Ján. 12,25.
40. Aki titeket befogad, engem fogad
be; és aki engem befogad, azt fogadja
be, aki engem küldött. Luk. 9,48.
41. Aki befogadja a prófétát próféta
nevében, prófétának jutalmát veszi; és
aki befogadja az igazat igaznak nevé-
ben, igaznak jutalmát veszi;
rész 25,40. 1Kir. 17,10. 2Kir. 4,8.
42. És aki inni ád egynek e kicsinyek
közül, csak egy pohár hideg vizet tanít-
vány nevében, bizony mondom néktek,
el nem vesztheti jutalmát. Zsid. 6,10.

Jézus válasza Keresztelő Jánosnak

11 És lőn, mikor elvégezé Jézus a
tizenkét tanítványának adott uta-
sítást, elméne onnan, hogy tanítson és
prédikáljon azoknak városaiban.
2. János pedig, mikor meghallotta a
fogságban a Krisztus cselekedeteit, el-
küldvén kettőt az ő tanítványai közül,
rész 9,35. Márk 9,41. Luk. 7,18.
3. Monda néki: Te vagy-é, aki eljöven-
dő, vagy mást várjunk? Ján. 6,14.
4. És felelvén Jézus, monda nékik:
Menjetek el, és jelentsétek Jánosnak,
amiket hallotok és láttok:

A vakok látnak
és a sánták járnak

5. **A vakok látnak és a sánták járnak; a poklosok megtisztulnak, és a süke-tek hallanak; a halottak föltámadnak, és a szegényeknek az Evangélium hirdettetik;** Zsolt. 22,26. Ésa. 29,18. 35,5. 61,1.
Luk. 4,18. Ján. 2,23. Jak. 2,5. 1Pét. 2,24.
6. **És áldott, aki énbennem meg nem botránkozik**. rész 13,57.
Ésa. 8,14. 15. Róm. 9,32. 1Pét. 2,8.
7. Mikor pedig azok elmentek, szólni
kezde Jézus a sokaságnak Jánosról:
Mit látni mentetek ki a pusztába?
Nádszálat-é, amit a szél hajtogat?
Luk. 7,24. Ef. 4,14.
8. Hát mit látni mentetek ki? Díszes
ruhába öltözött embert-é? Ímé, akik
díszes ruhákat viselnek, a királyok
palotáiban vannak.
9. Hát mit látni mentetek ki? Prófé-
tát-é? Bizony, mondom néktek, prófétá-
nál is nagyobbat!
rész 14,5. 21,26. Luk. 1,76. 20,6.

Aki legkisebb a mennyek országában

10. Mert ő az, akiről meg van írva: Ímé, én elküldöm az én követemet a Te orcád előtt, aki megkészíti előtted a Te utadat. Mal. 3,1. Márk 1,2.

11. Bizony mondom néktek: az asszonyoktól szülöttek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki legkisebb a mennyeknek országában, nagyobb nálánál. rész 13,17.

12. A Keresztelő János idejétől fogva pedig mind mostanig a menny királysága erőszakot szenved, és az erőszakosak ragadják meg azt.
Zsolt. 63,8. Jer. 29,13. Luk. 16,16.

13. Mert a próféták mindnyájan és a törvény Jánosig prófétáltak. Mal. 4,6.

14. És, ha be akarjátok venni, Illés ő, aki eljövendő vala. rész 17,13.
Mal. 4,5. Márk 9,11. Luk. 1,17. Ján. 1,21.

15. Akinek van füle a hallásra, hallja.
Luk. 8,8. Jel. 2,7. 11. 3,6. 13.

Kihez hasonlítsam e nemzetséget?

16. De kihez hasonlítsam ezt a nemzetséget? Hasonlatos a gyermekekhez, akik a piacon ülnek, és kiáltoznak az ő társaiknak, Luk. 7,31.

17. És ezt mondják: Sípoltunk néktek, és nem táncoltatok; siralmas énekeket énekeltünk néktek, és nem sírtatok.

18. Mert eljött János, aki nem eszik, sem nem iszik, és azt mondják: Ördög van benne.

19. Eljött az embernek Fia, aki eszik és iszik, és ezt mondják: Ímé, a nagyétkű és részeges ember, a vámszedők és bűnösök barátja! És igazoltaték a bölcsesség az ő fiaitól.
rész 9,10. Luk. 7,29. Ján. 15,13–15.

Jaj a meg nem térő városoknak

20. Ekkor elkezdé szemükre hányni ama városoknak, amelyekben legtöbb csodái lettek, hogy nem tértek meg:
Mal. 3,7. Luk. 10,12. Ján. 12,40.

21. Jaj néked, Korazin! Jaj néked, Betsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek bennetek lettek, rég megtértek volna gyászruhában és hamuban. Jón. 3,6. 8. Luk. 10,12–15.

22. De mondom néktek: Tírusznak és Szidónnak könnyebb dolga lesz az ítélet napján, hogynem néktek.
rész 10,15. 21. Jel. 20,11–15.

23. Te is Kapernaum, aki az égig felmagasztaltattál, a pokolig fogsz megaláztatni; mert ha Szodomában történtek volna vala azok a csodák, amelyek tebenned lettek, mind e mai napig megmaradt volna. Ésa. 14,13. JerSir. 2,1.

24. De mondom néktek, hogy Szodoma földjének könnyebb dolga lesz az ítélet napján, hogynem néked.
1Kor. 3,13–15. 2Kor. 5,10.

Jézus hálát ad az Atyának

25. Abban az időben szólván Jézus, monda: **Hálákat adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és az értelmesek elől, és a kisdedeknek jelentetted meg.** rész 16,17.
Zsolt. 8,2. Luk. 10,21. 1Kor. 1,27. 2,7. 8. 2Kor. 3,14.

26. Igen, Atyám, mert így volt kedves előtted.

27. Mindent nékem adott át az én Atyám, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya; az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és akinek a Fiú akarja megjelenteni. rész 28,18. Luk. 10,22. Ján. 1,18.
3,35. 6,46. 10,15. 17,2. 1Kor. 15,57. Ef. 1,21.

Jöjjetek énhozzám

28. **Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltettetek, és én megnyugosztlak titeket.**
Ján. 6,35–37. Fil. 2,5. 7. 8.

29. **Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.** Jer. 6,16. Zak. 9,9.
Csel. 20,32. Fil. 2,5. 1Pét. 2,21. 1Ján. 2,6.

30. **Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű.**
2Móz. 33,14. Ésa. 14,3. Zsid. 4,9–11. 1Ján. 5,3.

A szombati kalásztépés

12 Abban az időben a vetéseken
át haladt Jézus szombatnapon;
tanítványai pedig megéheztek, és kezdték a kalászokat tépni és enni.
5Móz. 23,25. Márk 2,23. Luk. 6,1.

2. Látván pedig ezt a farizeusok, mondának néki: Ímé, a Te tanítványaid azt cselekszik, amit nem szabad szombatnapon cselekedni. 2Móz. 25,30.

3. Ő pedig monda nékik: Nem olvastátok-é, mit cselekedett Dávid, mikor megéhezett ő, és akik vele voltak?

4. Hogyan ment be az Isten házába, és ette meg a szentelt kenyereket, amelyeket nem volt szabad megennie néki, sem azoknak, akik vele voltak, hanem csak a papoknak? 2Móz. 29,32. 1Sám. 21,5. 6.

5. Vagy nem olvastátok-é a törvényben, hogy szombatnapon megtörik a papok a szombatot a templomban, és nem vétkeznek? 4Móz. 28,9. Ján. 7,22.

6. Mondom pedig néktek, hogy a templomnál nagyobb van itt.
2Krón. 6,18. Agg. 2,7. 9. Mal. 3,1.

7. Ha pedig tudnátok, mi ez: **Irgalmasságot akarok és nem áldozatot**, nem kárhoztattátok volna az ártatlanokat. rész 9,13. Hós. 6,6. Mik. 6,6.

8. Mert a szombatnak is Ura az embernek Fia. Dán. 7,13.

Jézus meggyógyítja
a sorvadt kezűt szombaton

9. És távozván onnan, méne az ő zsinagógájukba. Márk 3,1. Luk. 6,6.

10. És ímé, volt ott egy sorvadt kezű ember. És megkérdék Őt, mondván: Ha szabad-é szombatnapon gyógyítani? hogy vádolhassák Őt. Luk. 14,3. Ján. 9,16.

11. Ő pedig monda nékik: Kicsoda közületek az az ember, akinek van egy juha, és ha az szombatnapon a verembe esik, meg nem ragadja és ki nem vonja azt? 2Móz. 23,4.

12. Mennyivel drágább pedig az ember a juhnál! Szabad tehát szombatnapon jót cselekedni.

13. Akkor monda annak az embernek: Nyújtsd ki a kezedet. És kinyújtá, és olyan éppé lett, mint a másik.

14. A farizeusok pedig kimenvén, tanácsot tartottak ellene, hogyan veszíthetnék el Őt. Ján. 5,18. 10,39. 11,53.

Jézust nagy sokaság követi,
meggyógyítja mindnyájukat

15. Jézus pedig észrevevén ezt, eltávozék onnan. **És követé Őt nagy sokaság, és Ő meggyógyítja vala mindnyájukat**; Zsolt. 139,2. Márk 3,7. Zsid. 4,13.

16. És megfenyegeté őket, hogy Őt ismertté ne tegyék;

17. Hogy beteljesedjék Ésaiás próféta mondása, aki így szólt:

18. **Ímé, az én szolgám, akit választottam; az én szerelmesem, akiben az én lelkem kedvét leli; Szellememet adom reá, és ítéletet hirdet a pogányoknak**. Ésa. 42,1–4. 49,3. 61,1.

19. Nem verseng, és nem kiált; az utcákon senki nem hallja szavát. Ésa. 40,11.

20. A megrepedezett nádat nem töri el, és a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, mígnem győzelemre viszi az ítéletet.

21. **És az Ő nevében reménykednek majd a pogányok**.

Jézus meggyógyítja a megszállottat

22. **Akkor egy vak és néma ördöngöst hoztak Jézus elé; és meggyógyítá azt annyira, hogy a vak és néma mind beszél, mind lát vala**.
rész 9,32. Márk 3,22–30. Luk. 11,14. 15.

23. És elálmélkodék az egész sokaság, és monda: Vajon nem ez Dávidnak ama Fia? Róm. 9,5.

24. A farizeusok pedig ezt hallván, mondának: Nem űzi ki az ördögöket, hanemha Belzebubbal, az ördögök fejedelmével. rész 9,34. Márk 3,22. Luk. 11,15.

25. Jézus pedig, tudva az ő gondolataikat, monda nékik: Minden ország, amely magával meghasonlik, elpusztul; és egy város vagy háznép sem állhat meg, amely meghasonlik magával.
rész 9,4. Ján. 2,25.

26. Ha pedig a sátán a sátánt űzi ki, önmagával hasonlott meg; mimódon állhat meg tehát az ő országa?
27. És ha én Belzebub által űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok ki által űzik ki? Azért ők maguk lesznek a ti bíráitok.
28. Ha pedig én Istennek Szelleme által űzöm ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten királysága. Luk. 17,20. Zsid. 12,28. 1Ján. 3,8.
29. Avagy mi módon mehet be valaki a hatalmasnak házába és rabolhatja el annak kincseit, hanemha **megkötözi előbb a hatalmast, és akkor rabolja ki annak házát**? Ésa. 49,24. Luk. 11,21–23.
30. **Aki velem nincs, ellenem van; és aki velem nem gyűjt, tékozol**.
31. Azt mondom azért néktek: Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek; de a Szellem káromlása nem bocsáttatik meg az embereknek. Márk 3,28. Luk. 12,10. Ján. 7,12. Csel. 7,51. Zsid. 6,4. 6. 10,26. 1Ján. 5,16.
32. Még aki az ember Fia ellen szól, annak is megbocsáttatik; de aki a Szent Szellem ellen szól, annak sem ezen, sem a másvilágon nem bocsáttatik meg. rész 11,14. 13,55. 1Tim. 1,13.
33. Vagy legyetek jó fák, és teremjetek jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, és teremjetek romlott gyümölcsöt; mert gyümölcséről ismerik meg a fát. rész 7,17. Luk. 6,43.
34. Mérges kígyóknak fajzatai, mi módon szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? **Mert a szívnek teljességéből szól a száj**. rész 3,7. 23,33. Luk. 6,45.
35. **A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat**; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat.
36. De mondom néktek: **Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján**. Jak. 3,2–12.
37. **Mert a te beszédedből ismertetel igaznak, és a te beszédedből ismertetel hamisnak**. Gal. 6,7. Ef. 4,29.
38. Ekkor felelének néki némelyek az írástudók és farizeusok közül, mondván: Mester, jelt akarnánk látni tőled. rész 16,1. Márk 8,11. Luk. 11,16. Ján. 2,18. 1Kor. 1,22.
39. Ő pedig felelvén, monda nékik: E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván; és nem adatik jel néki, hanemha Jónás prófétának jele. rész 16,4. Ésa. 57,3. Márk 8,38. Luk. 11,29. Ján. 4,48.
40. Mert amiképpen Jónás három éjjel és három nap volt a cethal gyomrában, azonképpen az embernek Fia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában. Jón. 1,17.
41. Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak majd fel ezzel a nemzetséggel, és kárhoztatják ezt: mivelhogy ők megtértek a Jónás prédikálására; és ímé, nagyobb van itt Jónásnál. Ésa. 9,6. Jer. 3,11. Ezék. 16,51. Jón. 3,5. Luk. 11,32.
42. Délnek királyné asszonya felkél majd az ítéletkor e nemzetséggel együtt, és kárhoztatja ezt: mert ő eljött a földnek széléről, hogy hallhassa a Salamon bölcsességét; és ímé, nagyobb van itt Salamonnál. 1Kir. 10,1–13. 2Krón. 9,1. Luk. 11,31. Kol. 2,2.
43. Mikor pedig a tisztátalan szellem kimegy az emberből, víz nélkül való helyeken jár, nyugalmat keresve, és nem talál: Luk. 11,24–26. 1Pét. 5,8.
44. Akkor ezt mondja: Visszatérek az én házamba, ahonnét kijöttem. És odamenvén, üresen, kisöpörve és fölékesítve találja azt. 1Pét. 2,2.
45. Akkor elmegy és vesz maga mellé más hét szellemet, magánál gonoszabbakat, és bemenvén, ott lakoznak; és ennek az embernek utolsó állapota gonoszabb lesz az elsőnél. Így lesz ezzel a gonosz nemzetséggel is. Márk 5,9. Luk. 11,26. Zsid. 6,4. 10,26. 2Pét. 2,20.

Jézus igazi rokonai

46. Mikor pedig még szóla a sokaságnak, ímé, az Ő anyja és az Ő testvérei állanak vala odakint, akarvánŐvele szólni. rész 13,55. Márk 3,35. Ján. 2,12. 7,3. Csel. 1,14. 1Kor. 9,5. Gal. 1,19.

47. És monda néki valaki: Ímé, a Te anyád és testvéreid odakint állanak, és szólni akarnak veled.
48. Ő pedig felelvén, monda a hozzá szólónak: Kicsoda az én anyám; és kik az én testvéreim?
49. És kinyújtván kezét az Ő tanítványaira, monda: Ímé, az én anyám és az én testvéreim! Ján. 14,23. 15,14.
50. **Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az nékem fitestvérem, nőtestvérem és anyám.** Róm. 8,29. Gal. 5,6. 6,15. Kol. 3,11. Zsid. 2,11.

Hét példázat Isten országáról

13 Azon a napon kimenvén Jézus a házból, leült a tenger mellett.
2. És nagy sokaság gyülekezék hozzá, annyira, hogy Ő a hajóba méne leülni; az egész sokaság pedig a parton áll vala. Luk. 5,3.

A magvetésről

3. És sokat beszélt nékik példázatokban, mondván: Ímé, kiment a magvető vetni, Márk 4,1–20. Luk. 8,4–15.
4. És amikor ő vet vala, némely mag az útfélre esék; és eljövén a madarak, elkapdosák azt. Luk. 8,5.
5. Némely pedig a köves helyre esék, ahol nem sok földje volt; és hamar kikele, mivelhogy nem volt mélyen a földben.
6. De mikor a nap felkelt, elsüle; és mivelhogy gyökere nem volt, elszáradott.
7. Némely pedig a tövisek közé esék, és a tövisek felnevekedvén, megfojták azt.
8. **Némely pedig a jó földbe esék, és gyümölcsöt termett, némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit.** 1Móz. 26,12.
9. Akinek van füle a hallásra, hallja.
10. A tanítványok pedig hozzá menvén, mondának néki: Miért szólasz nékik példázatokban? Kol. 1,26. 1Ján. 2,27.
11. Ő pedig felelvén, monda nékik: Mert néktek megadatott, hogy érthessétek a mennyek országának titkait, ezeknek pedig nem adatott meg.
12. **Mert akinek van, annak adatik, és bővölködik**; de akinek nincs, az is elvétetik tőle, amije van. Márk 4,25.
13. Azért szólok velük példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek. 5Móz. 29,3.
14. És beteljesedék rajtuk Ésaiás jövendölése, amely ezt mondja: Hallván halljatok, és ne értsetek; és látván lássatok, és ne ismerjetek: Ésa. 6,9. 10. Ezék. 12,2. Csel. 28,26. 27. Róm. 11,8. 2Kor. 3,14.
15. Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. Csel. 28,26. Zsid. 5,11.
16. **A ti szemeitek pedig áldottak, hogy látnak; és a ti füleitek, hogy hallanak.** rész 16,17. Luk. 10,23. 24. Ján. 20,29.
17. Mert bizony mondom néktek, hogy sok próféta és igaz kívánta látni, amiket ti láttok, és nem látták; és hallani, amiket ti hallotok, és nem hallották. Zsid. 11,13. 1Pét. 1,10.
18. Ti halljátok meg azért a magvető példázatát.
19. Ha valaki hallja az Igét a mennyeknek országáról és nem érti, eljön a gonosz és elkapja azt, ami annak szívébe vettetett. Ez az, amely az útfélre esett. 2Kor. 2,11.
20. Amely pedig a köves helyre esett, ez az, aki hallja az Igét, és mindjárt örömmel fogadja; Ésa. 58,2. Ezék. 33,31. Ján. 5,35.
21. De nincs gyökere benne, hanem csak ideig való; mihelyt pedig nyomorgatás vagy üldözés támad az Ige miatt, azonnal megbotránkozik. 2Tim. 1,15.
22. Amely pedig a tövisek közé esett, ez az, aki hallja az Igét, de e világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az Igét, és gyümölcsöt nem terem. Jer. 4,3. 1Tim. 6,9.

23. **Amely pedig a jó földbe esett, ez az, aki hallja és érti az Igét; aki gyümölcsöt is terem, és terem némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit.** Kol. 1,6.

További példázatok

24. Más példázatot is adott eléjük, mondván: Hasonlatos a mennyeknek országa az emberhez, aki az ő földjébe jó magot vetett; Luk. 10,19.

25. De mikor az emberek alusznak vala, eljött az ő ellensége, és konkolyt vetett a búza közé, és elméne. 1Pét. 5,8.

26. Mikor pedig felnevekedék a vetés, és gyümölcsöt termett, akkor meglátszék a konkoly is.

27. A gazda szolgái pedig előállván, mondának néki: Uram, avagy nem tiszta magot vetettél-e a te földedbe? Honnan van azért benne a konkoly?

28. Ő pedig monda nékik: Valamilyen ellenség cselekedte azt. A szolgák pedig mondának néki: Akarod-é tehát, hogy elmenvén, összeszedjük azokat?

29. Ő pedig monda: Nem. Mert amikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt netalán a búzát is kiszaggatjátok.

30. Hagyjátok, hogy együtt nőjön mind a kettő az aratásig, és az aratás idején azt mondom majd az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek kévékbe, hogy megégessétek; a búzát pedig takarítsátok az én csűrömbe. rész 3,12. 1Thess. 4,17. 2Thess. 2,1.

31. Más példázatot is adott eléjük, mondván: Hasonlatos a mennyeknek országa a mustármaghoz, amelyet vévén az ember, elvetett az ő mezejében; Ésa. 2,2. 3. Mik. 4,1. Luk. 13,19. 2Pét. 3,18.

32. Amely kisebb ugyan minden magnál; de amikor felnő, nagyobb a veteményeknél, és fává lesz, annyira, hogy reá szállnak az égi madarak, és fészket raknak ágain. Ezék. 17,22. Dán. 4,12.

33. Más példázatot is mondott nékik: Hasonlatos a mennyeknek országa a kovászhoz, amelyet vévén az asszony, három mérce lisztbe elegyített, mígnem az egész megkelt. 1Kor. 5,6. Gal. 5,9.

34. Mindezeket példázatokban mondá Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit sem szólt nékik, Márk 4,33. 34. Luk. 13,20. Ján. 10,6. 16,25.

35. Hogy beteljék amit a próféta szólott, mondván: **Megnyitom az én számat példázatokra; és kitárom, amik e világ alapítása óta rejtve voltak.** Zsolt. 78,2. 1Kor. 2,7. Ef. 3,9. Kol. 1,26.

36. Ekkor elbocsátván a sokaságot, beméne Jézus a házba. És tanítványai hozzá mentek, mondván: Magyarázd meg nékünk a szántóföld konkolyáról való példázatot.

37. Ő pedig felelvén monda nékik: **Aki a jó magot veti, az az embernek Fia;** Ésa. 61,1. Ján. 1,12. 6,63. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.

38. A szántóföld pedig a világ; a jó mag az Isten országának fiai; a konkoly pedig a gonosznak fiai. Ján. 8,44. Csel. 13,10. Róm. 10,18. Kol. 1,6. 2Pét. 2,14.

39. Az ellenség pedig, aki a konkolyt vetette, az ördög; az aratás pedig a világ vége; az aratók pedig az angyalok. Jóel 3,13. Jel. 14,15.

40. Amiképpen azért összegyűjtik a konkolyt, és megégetik: akképpen lesz a világnak végén. 2Pét. 2,1. 2.

41. Az embernek Fia elküldi az Ő angyalait, és az Ő országából összegyűjtik a botránkozásokat mind, és azokat is, akik gonoszságot cselekszenek,

42. És bevetik őket a tüzes kemencébe: ott lészen sírás és fogcsikorgatás.

43. **Akkor az igazak fénylenek, mint a nap, az Ő Atyjuknak országában.** Akinek van füle a hallásra, hallja. Péld. 4,18. Dán. 12,3. 1Kor. 15,42. Jel. 7,9.

44. Ismét hasonlatos a mennyeknek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet megtalálván az ember, elrejté azt; és afelett való örömében elmegy és eladván mindenét amije van, megveszi azt a szántóföldet. Ésa. 55,1.

45. Ismét hasonlatos a mennyeknek országa a kereskedőhöz, aki igazgyöngyöket keres;

46. Aki találván egy drágagyöngyre, elméne, és mindenét eladván, amije volt, megvette azt. Példd. 2,4. 3,14. 8,10. 11.
47. Szintén hasonlatos a mennyeknek országa a tengerbe vetett kerítőhálóhoz, amely mindenféle fajtát összefogott; rész 22,9. 10.
48. Melyet, minekutána megtelt, a partra vontak a halászok, és leülvén, a jókat edényekbe gyűjtötték, a hitványakat pedig kihányták.
49. Így lesz a világ végén is: Eljönnek majd az angyalok, és kiválasztják a gonoszokat az igazak közül. rész 25,32.
50. És a tüzes kemencébe vetik őket; ott lészen sírás és fogcsikorgatás.
51. Monda nékik Jézus: Megértettétek-é mindezeket? Mondának néki: Megértettük, Uram.
52. Ő pedig monda nékik: Annakokáért minden írástudó, aki a mennyeknek országa felől megtaníttatott, hasonlatos az olyan gazdához, aki ót és újat hoz elő az ő éléstárából. Én. 7,13.

Jézust hazájában megvetik

53. És lőn, amikor elvégzé Jézus ezeket a példázatokat, elméne onnan.
54. És hazájába érve, tanítja vala őket az ő zsinagógájukban, annyira, hogy álmélkodnak, és ezt mondják vala: **Honnét van Őbenne ez a bölcsesség és az erők**? rész 2,23. 5Móz. 18,15. Zsolt. 22,22.
55. Nem ez-é amaz ácsmesternek fia? Nem az Ő anyját hívják-é Máriának, és az Ő testvéreit Jakabnak, Józsénak, Simonnak és Júdásnak? rész 12,46. Ésa. 49,7. 53,2. 3. Márk 6,3. 15,40. Ján. 6,42.
56. És az Ő nőtestvérei is nem mind minálunk vannak-é? Honnét vannak tehát ennél mindezek? Ján. 7,15–52.
57. És megbotránkoznak Őbenne. Jézus pedig monda nékik: A prófétának csak az ő hazájában és házában nincs tisztessége. rész 11,6. 26,31. Zsolt. 22,6. Márk 6,3. 4. Luk. 4,24. Ján. 4,44.
58. Nem is tett ott sok csodát, az ő hitetlenségük miatt. Márk 6,5. Zsid. 3,19. 4,2.

Keresztelő János fejevétele

14 Abban az időben hírét hallá Heródes negyedes fejedelem Jézusnak,
2. És monda szolgáinak: Ez ama Keresztelő János; ő támadt fel a halálból, és azért működnek benne az erők. rész 11,11. Márk 6,14. Luk. 9,7.
3. Mert Heródes elfogatta Jánost, és megkötöztetvén, tömlöcbe vetette Heródiásért, az ő testvérének, Fülöpnek feleségéért. rész 11,2. Márk 6,17. Luk. 3,19. 20.
4. Mert ezt mondja vala néki János: Nem szabad néked ővele élned. 3Móz. 18,16. 20,21. Ef. 5,1.
5. De mikor meg akarta öletni, félt a sokaságtól, mert prófétának tartják őt. rész 21,26. Luk. 20,6.
6. Hanem mikor a Heródes születése napját ünnepelék, táncola a Heródiás leánya őelőttük, és megtetszék Heródesnek;
7. Azért esküvéssel fogadta, hogy amit kér, megadja néki.
8. A leány pedig, anyja rábeszélésére, monda: Add ide nékem egy tálban a Keresztelő János fejét.
9. És megszomorodék a király, de esküjéért és a vendégek miatt parancsolá, hogy adják oda. rész 5,34–36. Préd. 5,2. Zak. 8,17. Tit. 1,16.
10. És elküldvén, fejét véteté Jánosnak a tömlöcben.
11. És előhozák az ő fejét egy tálban, és adták a leánynak; az pedig vitte az ő anyjának.
12. És előjövén az ő tanítványai, elvitték a testet, és eltemették azt; és elmenvén, megjelenték Jézusnak.

Jézus megvendégel ötezer családot

13. És mikor ezt meghallotta Jézus, elméne onnét hajón egy puszta helyre egyedül. A sokaság pedig ezt hallva, gyalog követte Őt a városokból. rész 10,23. 12,15. Márk 6,32. Luk. 9,10. Ján. 6,1. 2.

14. **És kimenvén Jézus, láta nagy sokaságot, és megszánta őket, és azoknak betegeit meggyógyítá.**
rész 9,36. Zsolt. 86,15. 111,4. 145,8. Márk 1,41. 6,34. Zsid. 2,17. 4,15. 5,2.

15. Mikor pedig esteledék, hozzá mentek az Ő tanítványai, mondván: Puszta hely ez, és az idő már elmúlt; bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el a falvakba, és vegyenek maguknak eleséget.

16. Jézus pedig monda nékik: Nem szükség elmenniük; adjatok nékik ti enniük. 2Kir. 4,42–44.

17. Azok pedig mondának néki: Nincsen itt, csupán öt kenyerünk és két halunk.

18. Ő pedig monda: Hozzátok azokat ide hozzám.

19. És mikor megparancsolta a sokaságnak, hogy üljenek le a fűre, vette az öt kenyeret és két halat, és szemeit az égre emelvén, hálákat adott; és megszegvén a kenyereket, adta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a sokaságnak.

20. És mindnyájan ettek, és megelégedtek; és felszedték a maradék darabokat, tizenkét teli kosárral.

21. Akik pedig ettek, mintegy ötezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül. 2Kir. 4,44.

Jézus a tengeren jár

22. És mindjárt kényszeríté Jézus az Ő tanítványait, hogy szálljanak a hajóba és menjenek át előre a túlsó partra, míg Ő elbocsátja a sokaságot. Márk 6,45–50.

23. És amint elbocsátá a sokaságot, felméne a hegyre, magánosan imádkozni. Mikor pedig beesteledék, egyedül volt ott.

24. A hajó pedig immár a tenger közepén volt, a haboktól háborgattatva; mivelhogy a szél szembe fújt.

25. Az éjszaka negyedik részében pedig hozzájuk méne Jézus, a tengeren járván.

26. És mikor látták a tanítványok, hogy Ő a tengeren jár, megrémültek, mondván: Ez kísértet; és a félelem miatt kiáltozának. Luk. 24,37.

27. De Jézus azonnal szóla hozzájuk, mondván: **Bízzatok; én vagyok, ne féljetek!** Csel. 23,11.

28. Péter pedig felelvén néki, monda: Uram, ha Te vagy, parancsolj, hogy hozzád mehessek a vizeken.

29. Ő pedig monda: Jövel! És Péter kiszállván a hajóból, jár vala a vizeken, hogy Jézushoz menjen.

30. De látva a nagy szelet, megrémüle; és amikor kezd vala merülni, kiálta, mondván: Uram, ments meg engem!

31. Jézus pedig azonnal kinyújtván kezét, megragadá őt, és monda néki: Kicsinyhitű, miért kételkedtél?
rész 6,30. 8,26. Jak. 1,6.

32. És amikor beléptek a hajóba, elállt a szél. Zsolt. 107,29.

33. A hajóban levők pedig hozzá menvén, leborultak előtte, mondván: **Bizony, Isten Fia vagy!** rész 16,16. 26,63. Zsolt. 2,7. Ján. 1,49. 6,69. Csel. 8,37. Róm. 1,4.

Jézus mindenkit meggyógyít

34. És általkelvén, eljutottak Genezáret földjére. Márk 6,53.

35. És mikor megismerték Őt annak a helynek lakosai, szétküldének abba az egész környékbe, és **minden beteget hozzá hozának;**

36. **És kérik vala Őt, hogy csak az Ő ruhájának peremét illethessék. És akik illeték, mindnyájan meggyógyulának.** rész 9,21. Márk 5,24–34. Luk. 6,19.

Emberi rendelésekről

15 Akkor írástudók és farizeusok jöttek Jézushoz, Jeruzsálemből, mondván: Márk 7,1–23.

2. Miért hágják át a Te tanítványaid a vének rendeléseit? Mert nem mossák meg a kezeiket, mikor enni akarnak.
Márk 7,5. Gal. 1,14. Kol. 2,8.

3. Ő pedig felelvén monda nékik: Ti meg miért hágjátok át az Isten parancsolatját a ti rendeléseitek által?

4. Mert Isten parancsolta ezt, mondván: Tiszteld atyádat és anyádat, és: Aki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal lakoljon. 2Móz. 20,12. 21,17. Péld. 20,20. Ef. 6,2.
5. Ti pedig ezt mondjátok: Aki atyjának vagy anyjának ezt mondja: Templomi ajándék az, amivel megsegíthetnélek: az olyan akár ne is tisztelje az ő atyját vagy anyját. Márk 7,11. 12.
6. **És erőtlenné tettétek az Isten parancsolatját a ti rendeléseitek által.**
7. Képmutatók, igazán prófétált felőletek Ésaiás, mondván: Ésa. 29,13.
8. Ez a nép szájával közelget hozzám, és ajkával tisztel engem; szíve pedig távol van tőlem. Ésa. 29,13. Ezék. 33,31.
9. **Pedig hiába tisztelnek engem, ha olyan tanításokat tanítanak, amelyek embereknek parancsolatai.** Kol. 2,18. 1Tim. 1,6. 7. Tit. 1,14.
10. És előszólítván a sokaságot, monda nékik: Halljátok és értsétek meg:
11. **Nem az fertőzteti meg az embert, ami a szájon bemegy, hanem ami kijön a szájból, az fertőzteti meg az embert.** Róm. 14,14. 1Tim. 4,4. Tit. 1,15.
12. Akkor hozzájárulván az Ő tanítványai, mondának néki: Tudod-é, hogy a farizeusok e beszédet hallván, megbotránkoztak? Csel. 10,15.
13. Ő pedig felelvén, monda: Minden plánta, amelyet nem az én mennyei Atyám plántált, kitépetik. Ján. 15,2.
14. Hagyjátok őket; vakoknak vak vezetői ők: ha pedig vak vezeti a vakot, mind a ketten a verembe esnek. Ésa. 9,16. Hós. 4,14. 17. Mal. 2,8. Luk. 6,39.
15. Péter pedig felelvén, monda néki: Magyarázd meg nékünk ezt a példázatot. Márk 7,17.
16. Jézus pedig monda: Ti is értelem nélkül vagytok-é még?
17. Mégsem értitek-é, hogy minden, ami a szájon bemegy, a gyomorba jut, és az árnyékszékbe vettetik? 1Kor. 6,13.
18. **Amik pedig a szájból jönnek ki, a szívből származnak, és azok fertőztetik meg az embert.** 1Móz. 6,5. 8,21. Jak. 3,6.
19. Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások. Péld. 6,14. Róm. 1,29. Gal. 5,19–21.
20. Ezek fertőztetik meg az embert; de a mosdatlan kézzel való evés nem fertőzteti meg az embert. Jer. 17,9.

A kananeus asszony nagy hite

21. És elmenvén onnét Jézus, Tírusz és Szidón vidékeire tért. Márk 7,24.
22. És ímé, egy kananeus asszony jövén ki abból a tartományból, kiált néki: Uram, Dávidnak fia, könyörülj rajtam! Az én leányom az ördögtől gonoszul gyötörtetik.
23. Ő pedig egy szót sem felelt néki. És az Ő tanítványai hozzá menvén, kérik vala Őt, mondván: Bocsásd el őt, mert utánunk kiált.
24. Ő pedig felelvén, monda: Nem küldettem, csak az Izrael házának elveszett juhaihoz. rész 10,6. Ésa. 53,6. Ezék. 34,16. Csel. 3,25. 26.
25. Az asszony pedig odaérvén, leborula előtte, mondván: Uram, légy segítségül nékem!
26. Ő pedig felelvén, monda: Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni. rész 7,6. Ef. 2,12. Fil. 3,2.
27. Az pedig monda: Úgy van, Uram; de hiszen az ebek is esznek a morzsalékokból, amik az ő uruknak asztaláról aláhullanak.
28. Ekkor felelvén Jézus, monda néki: **Oh asszony, nagy a te hited! Legyen néked a te akaratod szerint. És meggyógyula az ő leánya attól a pillanattól fogva.** rész 8,10. 13. Luk. 7,9.

A némák szólnak, a csonkák megépülnek

29. És onnét távozva, méne Jézus a Galilea tengere mellé; és felmenvén a hegyre, ott leüle. Márk 7,31. Ján. 6,1. 23.
30. **És nagy sokaság megy vala hozzá, vivén magukkal sántákat, vakokat, némákat, csonkákat és sok**

egyebeket, és odahelyezték őket a Jézus lábai elé; és meggyógyítá őket,
31. **Úgyhogy a sokaság álmélkodik vala, látván, hogy a némák beszélnek, a csonkák megépülnek, a sánták járnak, a vakok látnak: és dicsőíték Izrael Istenét.** Ésa. 35,5. 6. Márk 7,37. Luk. 5,25. 26. 19,37. 38.

Négyezer család jóltartása

32. Jézus pedig előszólítván az Ő tanítványait, monda: Szánakozom e sokaságon, mert három napja immár, hogy velem vannak, és nincs mit enniük. Éhen pedig nem akarom őket elbocsátani, hogy valamiképpen ki ne dőljenek az úton. Zsolt. 86,15. 103,13. 111,4. Márk 1,41. 8,1–10. Zsid. 2,17. 4,15. 5,2.
33. És mondának néki az Ő tanítványai: Honnét volna e pusztában annyi kenyerünk, hogy megelégítsünk ily nagy sokaságot? 2Kir. 4,43.
34. És monda nékik Jézus: Hány kenyeretek van? Ők pedig mondának: Hét, és néhány halunk.
35. És parancsolá a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földön.
36. És vette a hét kenyeret és a halakat, és hálákat adván, megtörte, és adta az Ő tanítványainak, a tanítványok pedig a sokaságnak. rész 14,19. 1Sám. 9,13.
37. És mindnyájan ettek, és megelégedtek; és fölszedték a maradék darabokat hét teli kosárral. Zsolt. 103,1. 5.
38. Akik pedig ettek, négyezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül.
39. És elbocsátván a sokaságot, beszálla a hajóba, és elméne Magdala határaiba.

A farizeusok jelkívánása és kovásza

16 És hozzá menvén a farizeusok és szadduceusok, kísértvén, kérék Őt, hogy mutasson nékik mennyei jelt. rész 12,38. Márk 8,11–21. 1Kor. 1,22.
2. Ő pedig felelvén, monda nékik: Mikor esteledik, azt mondjátok: Szép idő lesz; mert veres az ég. Luk. 12,54–56.
3. Reggel pedig: Ma zivatar lesz; mert az ég borús és veres. Képmutatók, az ég ábrázatját meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok? Ésa. 7,14.
4. E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván; és nem adatik néki jel, hanemha a Jónás prófétának jele. És otthagyván őket, elméne. rész 12,39.
5. És az Ő tanítványai a túlsó partra menvén, elfelejtettek kenyeret vinni magukkal.
6. Jézus pedig monda nékik: Vigyázzatok és őrizkedjetek a farizeusok és szadduceusok kovászától. rész 7,15. 24,4. Luk. 12,1. Ef. 5,6. Fil. 3,2. Kol. 2,8. 2Pét. 3,17.
7. Ők pedig tanakodtak maguk között, mondván: Nem hoztunk kenyeret magunkkal.
8. Jézus pedig megértvén ezt, monda nékik: Mit tanakodtok magatok között oh kicsinyhitűek, hogy kenyeret nem hoztatok magatokkal?! rész 8,10.
9. Mégsem értitek-é, nem is emlékeztek-é az ötezernek öt kenyerére, és hogy hány kosárt töltöttetek meg? rész 14,17–21. Ján. 6,9.
10. Sem a négyezernek hét kenyerére, és hogy hány kosárt töltöttetek meg? rész 15,34. Márk 8,1–9.
11. Hogyan nem értitek, hogy nem kenyérről mondtam néktek, hogy őrizkedjetek a farizeusok és szadduceusok kovászától!?
12. Ekkor értették meg, hogy nem arról szólott, hogy a kenyér kovászától, hanem hogy a farizeusok és szadduceusok tanításától őrizkedjenek.

Péter vallástétele

13. Mikor pedig Jézus Cézárea Filippi környékére méne, megkérdé tanítványait, mondván: Engem, embernek Fiát, kinek mondanak az emberek? Márk 8,27–30. Luk. 9,18–21.
14. Ők pedig mondának: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek; némelyek pedig Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül. Róm. 1,3.

15. Monda nékik: Ti pedig kinek mondotok engem? Zsolt. 2,7. Dán. 7,13.
16. Simon Péter pedig felelvén, monda: **Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.** Csel. 8,37. 9,20. Zsid. 1,2. 5. 1Ján. 4,15.
17. És felelvén Jézus, monda néki: Áldott vagy Simon, Jónának fia, mert **nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám.** 1Kor. 2,10. Gal. 1,15. 16. Ef. 2,8.
18. De én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és **ezen a kősziklán építem fel az én Gyülekezetemet, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.** Ésa. 28,16. 54,17. Ján. 1,42. 1Kor. 3,11. Ef. 2,20. Jel. 21,14.
19. **És néked adom a menny királyságának kulcsait; és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lészen; és amit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lészen.** rész 18,18.
20. Akkor megparancsolá tanítványainak, hogy senkinek se mondják, hogy Ő, Jézus, a Krisztus. rész 17,9. Luk. 9,21.

Jézus először jelenti meg szenvedését

21. Ettől fogva kezdte Jézus jelenteni az Ő tanítványainak, hogy néki Jeruzsálembe kell menni, és sokat szenvedni a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon föltámadni. Márk 8,31. Luk. 9,22.
22. És Péter előfogván Őt, kezdé feddeni, mondván: Kedvezz magadnak, oh, Uram! Nem eshetik meg ez teveled.
23. Ő pedig megfordulván, monda Péternek: Távozz tőlem sátán; botránykő vagy számomra; mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra.
24. Ekkor monda Jézus az Ő tanítványainak: Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem. Csel. 14,22. 1Thess. 3,3. 2Tim. 3,12. 1Pét. 2,21.
25. Mert aki meg akarja menteni az ő életét, elveszti azt; **aki pedig elveszti az ő életét énérettem, megtalálja azt.** rész 10,39. Márk 8,35. Luk. 9,24. 17,33. Ján. 12,25.
26. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő élete kárt vall? Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő életéért? Zsolt. 49,7. 8. Márk 8,36. Luk. 9,25. Gal. 5,13.
27. Mert az embernek Fia eljön az Ő Atyjának dicsőségében, az Ő angyalaival; és akkor megfizet mindenkinek az ő cselekedete szerint. Dán. 7,10. Zsolt. 62,12. Márk 8,38. 2Kor. 5,10. 1Pét. 1,7. Júd. 14. Jel. 2,23. 22,12.
28. Bizony mondom néktek: Azok között, akik itt állnak, vannak némelyek, akik nem kóstolják meg a halált, amíg meg nem látják az embernek Fiát eljönni az Ő királyságában. Márk 9,1.

Krisztus megdicsőülése

17 És hat nap múlva magához vette Jézus Pétert, Jakabot és ennek testvérét Jánost, és felvitte őket magukban egy magas hegyre. Márk 9,2. Luk. 9,28.
2. És elváltozék előttük, és az Ő orcája ragyog vala, mint a nap, ruhája pedig fehér lett, mint a fény. Róm. 3,21.
3. És ímé, megjelenék nékik Mózes és Illés, akik beszélnek vala Ővele.
4. Péter pedig megszólalván, monda Jézusnak: Uram, jó nékünk itt lennünk. Ha akarod, építsünk itt három hajlékot, néked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.
5. Mikor ő még beszél vala, ímé, fényes felhő borítá be őket; és ímé, szózat lett a felhőből, mondván: **Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm: Őt hallgassátok.** Ésa. 42,1. Csel. 3,22. Zsid. 12,25. 2Pét. 1,17.
6. És a tanítványok amint ezt hallák, arcra esének és igen megrémülének.
7. Jézus pedig hozzájuk menvén, illeté őket, és monda: Keljetek fel, és ne féljetek! Dán. 8,18.
8. Mikor pedig szemeiket fölemelék, senkit sem láttak, hanem csak Jézust egyedül.
9. És mikor a hegyről alájöttek, megparancsolta nékik Jézus, mondván: Senkinek se mondjátok el, amit látta-

tok, míg fel nem támadt az embernek Fia a halálból. rész 16,20.

10. És megkérdezék Őt az Ő tanítványai, mondván: Miért mondják tehát az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie? rész 11,14. Mal. 4,5.

11. Jézus pedig felelvén, monda nékik: Illés bizony eljön előbb, és mindent helyreállít;

12. De mondom néktek, hogy Illés immár eljött, és nem ismerték meg őt, hanem azt tették vele, amit akarának. Ezenképpen az ember Fiának is szenvednie kell majd tőlük. rész 14,9. 10.

13. Ekkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról szólt nékik. Luk. 1,17.

A holdkóros fiú meggyógyítása

14. És mikor a sokasághoz értek, egy ember jött hozzá, térdre esvén Őelőtte, Márk 9,14. Luk. 9,37.

15. És mondván: Uram, könyörülj az én fiamon, mert holdkóros és kegyetlenül szenved; mivelhogy gyakorta esik a tűzbe, és gyakorta a vízbe.

16. És elvittem őt a te tanítványaidhoz, és nem tudták őt meggyógyítani.

17. Jézus pedig felelvén, monda: Oh, hitetlen és elfajult nemzetség! Vajon meddig leszek veletek? Vajon meddig szenvedlek titeket? Hozzátok őt ide nékem.

18. És megdorgálá őt Jézus, és kiméne belőle az ördög; és meggyógyula a gyermek azon órától fogva.

19. Ekkor a tanítványok magukban Jézushoz menvén, mondának néki: Mi miért nem tudtuk azt kiűzni? rész 10,1. Márk 10,27. Róm. 10,17. Zsid. 11,6.

20. Jézus pedig monda nékik: A ti hitetlenségetek miatt. Mert bizony mondom néktek: **Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen néktek.** rész 21,21. Márk 11,23. Luk. 17,6. 1Kor. 12,9. 13,2.

21. Ez a fajzat pedig ki nem megy, hanemha imádság és böjtölés által.

Jézus másodszor jelenti szenvedéseit

22. Mikor pedig Galileában jártak, monda nékik Jézus: Az ember Fia emberek kezébe adatik; rész 16,21. 20,17. Márk 8,31. 9,31. 10,33. Luk. 9,22. 18,31. Ján. 18,12.

23. És megölik Őt, de **harmadnapon föltámad**. És felettébb megszomorodának. Márk 10,34. Csel. 2,24. 10,41. 13,33. 17,3. Róm. 4,25. 6,9. 1Kor. 15,4. 1Thess. 4,14. Jel. 1,5. 18.

A templomadó

24. Mikor pedig eljutottak Kapernaumba, a kétdrahmaszedők Péterhez mentek és mondták néki: A ti mesteretek nem fizeti-é a kétdrahmát? 2Móz. 30,13. Márk 9,33.

25. Monda: De igen. És mikor beméne a házba, megelőzte őt Jézus, mondván: Mit gondolsz, Simon? A föld királyai kiktől szednek vámot vagy adót? A fiaiktól-é, vagy másoktól? Ésa. 60,10–17.

26. Monda néki Péter: Az idegenektől. Monda néki Jézus: Tehát a fiak szabadok.

27. De hogy őket meg ne botránkoztassuk, menj a tengerre, vesd be a horgot, és vond ki az első halat, amely ráakad: és felnyitván a száját, egy státert találsz benne: azt kivévén, add oda nékik érettem és teéretted. 1Kor. 10,32.

A gyermekies lelkületről

18 Abban az órában menének a tanítványok Jézushoz, mondván: Vajon ki nagyobb a mennyeknek országában? Márk 9,33–47. Luk. 9,46–48. 22,24–27.

2. És előhíván Jézus egy kisgyermeket, közéjük állítja vala azt,

3. És monda: Bizony mondom néktek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermekek, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába. rész 19,14. Zsolt. 131,2. Márk 10,15. Luk. 18,16. 1Kor. 14,20. 1Pét. 2,2.

4. Aki azért megalázza magát, mint
ez a kisgyermek, az a nagyobb a
mennyeknek országában. 1Pét. 5,5.
5. És aki egy ilyen kisgyermeket be-
fogad az én nevemben, engem fogad
be. rész 10,42. Luk. 9,48.

Botránkozásról

6. Aki pedig megbotránkoztat egyet e
kicsinyek közül, akik énbennem his-
znek, jobb annak, hogy malomkövet
kössenek a nyakára, és a tenger mély-
ségébe vessék.
7. Jaj a világnak a botránkozások
miatt! Mert szükség, hogy botránkozá-
sok essenek; de jaj annak az embernek,
aki által a botránkozás esik.
Luk. 17,1. 1Kor. 11,19. 1Tim. 4,1.
8. Ha pedig a te kezed vagy a te lábad
megbotránkoztat téged, vágd le azokat
és vesd el magadtól; jobb néked az élet-
re sántán vagy csonkán bemenned,
hogynem két kézzel vagy két lábbal
vettetned az örök tűzre.
rész 5,29. 30. 26,24. Márk 9,43. 45.
9. És ha a te szemed botránkoztat
meg téged, vájd ki azt és vesd el magad-
tól; jobb néked félszemmel bemenned
az életre, hogynem két szemmel vette-
ned a gyehenna tüzére.
10. Meglássátok, hogy eme kicsinyek
közül egyet is meg ne vessetek; mert
mondom néktek, hogy az ő angyalaik
a mennyekben mindenkor látják az én
mennyei Atyám orcáját.
Eszt. 1,14. Zsolt. 34,7.
Luk. 1,19. Csel. 12,15. Zsid. 1,14. Jel. 8,2.
11. **Mert az embernek Fia azért jött,
hogy megmentse, ami elveszett.**
Luk. 9,56. 19,10. Ján. 3,17.

Ha százból egy eltévelyedik

12. Mit gondoltok? Ha valamely
embernek száz juha van, és egy azok
közül eltévelyedik: vajon a kilencven-
kilencet nem hagyja-é ott, és a hegyek-
re menvén, nem keresi-é azt, amelyik
eltévelyedett? Ezék. 34,16. Luk. 15,4.
13. És ha történetesen megtalálja azt,
bizony mondom néktek, inkább örvend
azon, mint a kilencvenkilencen, amely
el nem tévelyedett.
14. Ekképpen a ti mennyei Atyátok
sem akarja, hogy egy is elvesszen e
kicsinyek közül.

Két vagy három tanú bizonysága

15. Ha pedig a te atyádfia vétkezik
ellened, menj el és dorgáld meg őt
négyszemközt: ha hallgat rád, meg-
nyerted a te atyádfiát; 3Móz. 19,17.
Gal. 6,1. 2Thess. 3,15. Jak. 5,20. 1Pét. 3,1.
16. Ha pedig nem hallgat rád, végy
magad mellé még egyet vagy kettőt,
hogy **két vagy három tanú vallomásá-
val erősíttessék minden szó.**
5Móz. 17,6. 19,15.
Ján. 8,17. 2Kor. 13,1. Zsid. 10,28. 1Ján. 5,7. 8.
17. Ha azokra nem hallgat, mondd
meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezet-
re sem hallgat, legyen előtted olyan,
mint a pogány és a vámszedő.

Oldás és kötés hatalma

18. Bizony mondom néktek: **Amit
megköttök a földön, a mennyben is
kötve lészen; és amit megoldotok a
földön, a mennyben is oldva lészen.**
rész 16,19. Ján. 20,22. 23. 1Kor. 5,4.
19. Ismét, mondom néktek, hogy **ha
ketten közületek egy akaraton lesz-
nek a földön, bármely dolog felől,
amit csak kérnek, megadja nékik az
én mennyei Atyám.** 5Móz. 32,30.
Préd. 4,9. Ámós 3,3. Márk 11,24. 1Ján. 3,22.
20. **Mert ahol ketten vagy hárman
egybegyűlnek az én nevemben, ott
vagyok közöttük.** rész 28,20. Ezék. 48,35.
Zak. 2,5. Csel. 4,24–31. Ef. 2,22. 1Pét. 2,5.

Példázat a megbocsátásról

21. Ekkor hozzá menvén Péter, mon-
da: Uram, hányszor lehet az én atyám-
fiának ellenem vétkezni, és néki meg-
bocsátanom? Még hétszer is? Luk. 17,4.
22. Monda néki Jézus: Nem mondom
néked, hogy még hétszer is, hanem
még hetvenszer hétszer is. Kol. 3,13.

23. Annakokáért hasonlatos a menynyeknek országa a királyhoz, aki számot akart vetni az ő szolgáival.
24. Mikor pedig számot kezde vetni, hozának eléje egyet, aki tízezer tálentummal volt adós.
25. Nem tudván pedig fizetni, parancsolá annak ura, hogy adják el azt, és a feleségét és gyermekeit, és mindenét, amije volt, és fizessenek. 2Kir. 4,1. Neh. 5,8.
26. Leborulván azért a szolga előtte, könyörög vala néki, mondván: Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.
27. Az úr pedig megszánván azt a szolgát, elbocsátá őt, és az adósságot is elengedé néki.
28. Kimenvén pedig az a szolga, találkozék eggyel az ő szolgatársai közül, aki száz dénárral volt néki adós; és megragadván azt, fojtogatja vala, mondván: Fizesd meg nékem, amivel tartozol.
29. Leborulván azért az ő szolgatársa az ő lábai elé, könyörög vala néki, mondván: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.
30. De ő nem akará; hanem elmenvén, börtönbe veté őt, mígnem megfizeti, amivel tartozik.
31. Látván pedig az ő szolgatársai, amik történtek, felettébb megszomorodának; és elmenvén, mindent megjelentének az ő uruknak, amik történtek.
32. Akkor előhivatván őt az ő ura, monda néki: Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem néked, mivelhogy könyörögtél nékem: Ef. 4,32. 5,2.
33. Nem kellett volna-é néked is könyörülnöd a te szolgatársadon, amiképpen én is könyörültem rajtad? Kol. 3,13.
34. És megharagudván az ő ura, átadta őt a hóhérok kezébe, mígnem megfizeti mind, amivel tartozik.
35. Ekképpen cselekszik az én menynyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátjátok, ki-ki az ő atyjafiának, az ő vétkeiket. Márk 11,26. Jak. 2,13.

Jézus meggyógyítja a nagy sokaságot

19 És lőn, mikor elvégezte Jézus e beszédeket, elment Galileából, és ment Júdeának határaiba a Jordánon túl; Márk 10,1–12.
2. **És követé Őt nagy sokaság, és meggyógyítá ott őket.** Ján. 10,40.

A házassági elválásról

3. És hozzá mentek a farizeusok, kísértvén Őt és mondván: Szabad-é az embernek az ő feleségét akármi okért elbocsátani?
4. Ő pedig felelvén, monda: Nem olvastátok-é, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfiúvá és asszonnyá teremté őket, 1Móz. 1,27.
5. És ezt mondá: Annakokáért elhagyja a férfiú atyját és anyját; és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. 1Móz. 2,24. 1Kor. 6,16.
6. Úgyhogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza. 1Kor. 7,2.
7. Mondának néki: Miért rendelte tehát Mózes, hogy válólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az asszonyt? 5Móz. 24,1.
8. Monda nékik: Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte volt meg néktek, hogy feleségeiteket elbocsássátok; de kezdettől fogva nem így volt.
9. Mondom pedig néktek, hogy aki elbocsátja feleségét, paráznaság okán kívül, és mást vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő. Márk 10,11. Luk. 16,18. 1Kor. 7,10. 11.
10. Mondának néki tanítványai: Ha így van a férfi dolga az asszonnyal, nem jó megházasodni. Péld. 21,19.
11. Ő pedig monda nékik: Nem mindenki veszi be ezt a beszédet, hanem akinek adatott.
12. Mert vannak heréltek, akik anyjuk méhéből születtek így; és vannak heréltek, akiket az emberek heréltek ki; és vannak heréltek, akik maguk herélték ki magukat a mennyeknek országáért. Aki beveheti, vegye be.

Jézus megáldja a kisgyermekeket

13. Ekkor kisgyermekeket hozának hozzá, hogy kezeit vesse azokra, és imádkozzék; a tanítványok pedig dorgálják vala azokat. Márk 10,13. Luk. 18,15.

14. Jézus pedig monda: Hagyjatok békét e kisgyermekeknek, és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jöjjenek; mert ilyeneké a mennyeknek országa. rész 18,2. 3. 1Pét. 2,1. 2.

15. És kezeit reájuk vetvén, eltávozék onnét.

A gazdag ifjú

16. És ímé, hozzájövén egy ember, monda néki: Jó mester, mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek? Márk 10,17. Luk. 10,25. 18,18–30.

17. Ő pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? **Senki sem jó, csak egy, az Isten**. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat. Zsolt. 25,8. 34,8. Ezék. 20,21. Róm. 2,4.

18. Monda néki: Melyeket? Jézus pedig monda: Ezeket: Ne ölj; ne paráználkodj; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy; 2Móz. 20,13.

19. Tiszteld atyádat és anyádat; és: Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat. rész 15,4. 2Móz. 20,12–16. 3Móz. 19,18. Róm. 13,9. 1Kor. 13,1–13. Gal. 5,14. Jak. 2,8.

20. Monda néki az ifjú: Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva; mi fogyatkozás van még bennem? Luk. 18,21. Fil. 3,6.

21. Monda néki Jézus: Ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek; és kincsed lesz a mennyben; és jer és kövess engem. rész 6,20. Luk. 12,33. Csel. 2,45. 4,34. 1Tim. 6,18. 19.

22. Az ifjú pedig e beszédet hallván, elméne megszomorodva; mert sok jószága volt.

23. Jézus pedig monda az Ő tanítványainak: Bizony mondom néktek, hogy a gazdag nehezen megy be a mennyeknek országába. rész 13,22. Zsolt. 62,10. Márk 10,24. 1Kor. 1,26. 1Tim. 6,9.

24. Ismét mondom pedig néktek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni.

25. A tanítványok pedig ezeket hallván, felettébb álmélkodnak vala, mondván: **Kicsoda üdvözülhet tehát**?

26. Jézus pedig rájuk tekintvén, monda nékik: **Emberekkel ez lehetetlen, de Istennel minden lehetséges**. 1Móz. 18,14. Jób 42,2. Jer. 32,17. Zak. 8,6.

27. Akkor felelvén Péter, monda néki: Ímé, mi elhagytunk mindent és követtünk téged: mink lesz hát minékünk? Ruth 2,12. 2Krón. 15,7. Ésa. 40,10. Jel. 22,12.

28. Jézus pedig monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy ti, akik követtetek engem, az újjászületéskor, amikor az embernek Fia beül az ő dicsőségének királyiszékébe, ti is beültök majd tizenkét királyiszékbe, és ítélitek az Izrael tizenkét nemzetségét. Luk. 22,30.

29. **És aki elhagyta házait, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit az én nevemért, mindaz százannyit vészen, és örökség szerint nyer örök életet**. 1Kor. 6,3. Jel. 2,26.

30. Sok elsők pedig lesznek utolsók, és sok utolsók elsők. Márk 10,31.

Példázat a szőlőmunkásokról

20 Mert hasonlatos a mennyeknek országa a gazdaemberhez, aki jó reggel kiméne, hogy munkásokat fogadjon az ő szőlőjébe.

2. Megszerződvén pedig a munkásokkal napi tíz dénárban, elküldte őket az ő szőlőjébe.

3. És kimenvén három óra tájban, láta másokat, akik tétlenkedve a piacon álltak.

4. És monda nékik: Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos, megadom néktek.

5. Azok pedig elmentek. Hat és kilenc
óra tájban ismét kimenvén, ugyanazon-
képpen cselekedék.
6. Tizenegy óra tájban is kimenvén,
talált másokat, akik tétlenül álltak, és
monda nékik: Miért álltok itt egész
napon át, tétlenkedve?
7. Mondának néki: Mert senki sem
fogadott meg minket. Monda nékik:
Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igaz-
ságos, megkapjátok.
8. Mikor pedig beesteledék, monda a
szőlőnek ura az ő vincellérjének: Hívd
elő a munkásokat, és add ki nékik a
bért, az utolsóktól kezdve mind az első-
kig. Csel. 17,31. 1Thess. 4,16.
9. És jövén a tizenegyórások, fejen-
ként tíz-tíz dénárt kaptak.
10. Jövén azután az elsők, azt gondol-
ják vala, hogy ők többet kapnak: de ők
is tíz-tíz dénárt vettek fel fejenként.
11. Amint pedig fölvették, zúgolódnak
vala a házigazda ellen,
12. Mondván: Azok az utolsók egyet-
len óráig munkálkodtak, és egyenlőkké
tetted azokat velünk, akik a napnak ter-
hét és hőségét szenvedtük.
13. Ő pedig felelvén, monda azok kö-
zül egynek: Barátom, nem cselekszem
igazságtalanul veled; avagy nem tíz
dénárban szerződtél-é meg velem?
14. Vedd, ami a tiéd, és menj el. Én
pedig ennek az utolsónak is annyit
akarok adni, mint néked.
15. Avagy nem szabad-é nékem a
magaméval azt tennem, amit akarok?
Avagy a te szemed azért gonosz, mert
én jó vagyok? rész 6,23.
5Móz. 15,9. Péld. 23,6. Márk 7,22. Róm. 9,16. 21.
16. Ekképpen lesznek az utolsók
elsők és az elsők utolsók; mert sokan
vannak a hivatalosak, de kevesen a
választottak. Márk 10,31. Luk. 13,30.

Jézus harmadszor jelenti szenvedéseit

17. És mikor Jézus felmegy vala Jeru-
zsálembe, útközben csupán a tizenkét
tanítványt vévén magához, monda
nékik:
18. Ímé, felmegyünk Jeruzsálembe,
és az embernek Fia átadatik a főpapok-
nak és írástudóknak; és halálra ítélik
Őt, rész 13,21. Márk 10,32. Luk. 18,31. Ján. 12,12.
19. És a pogányok kezébe adják Őt,
hogy megcsúfolják és megkorbácsolják
és keresztre feszítsék; de **harmadnap
feltámad**. rész 26,67. Ján. 18,28. Csel. 3,13–15.

Zebedeus fiai. Rangkérdés

20. Ekkor hozzá méne a Zebedeus
fiainak anyja az ő fiaival együtt, lebor-
ulván és kérvén Őtőle valamit. Márk 10,35.
21. Ő pedig monda néki: Mit akarsz?
Monda néki: Mondd, hogy ez az én két
fiam üljön a te királyságodban egyik
jobb kezed felől, a másik bal kezed felől.
rész 4,21. 19,28. 27,56. Márk 15,40.
22. Jézus pedig felelvén, monda: Nem
tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-é a
pohárt, amelyet én megiszom? És meg-
keresztelkedhettek-é azzal a keresztsé-
ggel, amellyel én megkeresztelkedem? Mondának néki: Meg. rész 26,39.
Márk 14,36. Luk. 12,50. Ján. 18,11.
23. És monda nékik: Az én poharamat
megisszátok ugyan, és a keresztséggel,
amellyel én megkeresztelkedem, meg-
keresztelkedtek; de az én jobb és bal
kezem felől való ülést nem az én dol-
gom megadni, hanem azoké lesz az,
akiknek az én Atyám elkészítette.
Csel. 12,2. Róm. 8,17. 2Kor. 1,7.
24. És hallva ezt a tíz, megbosszan-
kodék a két testvérre. Luk. 22,24.
25. Jézus pedig előszólítván őket,
monda: Tudjátok, hogy a pogányok
felett fejedelmek uralkodnak, és a
nagyok hatalmaskodnak rajtuk.
Márk 10,42. Luk. 22,25.
26. De ne így legyen közöttetek;
hanem aki közöttetek nagy akar lenni,
legyen a ti szolgátok;
rész 23,11. Márk 9,35. 10,43. 1Pét. 5,3.
27. És aki közöttetek első akar lenni,
legyen a ti szolgátok.
rész 18,4. Márk 9,35. 10,44.

Az embernek Fia azért jött,
hogy életét adja váltságul sokakért

28. **Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és adja az Ő életét váltságul sokakért.**
Zsolt. 111,9. Ésa. 53,10. Márk 10,45. Luk. 22,27. Róm. 3,24. 1Kor. 1,30. Ef. 1,7. Fil. 2,7. Kol. 1,14. 1Tim. 2,6. Tit. 2,14. Zsid. 9,12. 1Pét. 1,19.

Két vak meggyógyítása

29. És mikor Jerikóból távoztak, nagy sokaság követé Őt. Márk 10,46. Luk. 18,35.
30. És ímé, két vak, aki az út mellett ült, meghallván, hogy Jézus arra megy el, így kiált vala, mondván: Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk!
rész 9,27. Ezék. 37,21–25.
31. A sokaság pedig dorgálja vala őket, hogy hallgassanak; de azok annál jobban kiáltanak vala, mondván: Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk!
32. És megállván Jézus, megszólítá őket és monda: Mit akartok, hogy cselekedjem veletek?
33. Mondának néki: Uram, azt hogy megnyíljanak a mi szemeink.
34. **Jézus pedig megszánván őket, illeté az ő szemeiket; és szemeik azonnal megnyíltak; és követék Őt.**
rész 9,36. 14,14. 15,32. 18,27.

Jézus bevonulása Jeruzsálembe

21 És mikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Betfagéba, az olajfák hegyéhez jutottak, akkor elküldé Jézus két tanítványt, Zak. 14,4. Márk 11,1. Luk. 19,29. Ján. 12,12.
2. És monda nékik: Menjetek ebbe a faluba, amely előttetek van, és legott találtok egy megkötött szamarat és vele együtt az ő vemhét; oldjátok el és hozzátok ide nékem. Zsolt. 24,1. 2Kor. 8,9.
3. És ha valaki valamit szól néktek, mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rájuk: és legott el fogja bocsátani őket.
4. Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjék a próféta mondása, aki így szólott: Ésa. 62,11.
5. Mondjátok meg Sion leányának: Ímhol jön néked a te Királyod, alázatosan és szamáron ülve, és teherhordozó szamárnak vemhén. Zak. 9,9. Ján. 12,15.
6. A tanítványok pedig elmenvén és úgy cselekedvén, amint Jézus parancsolta nékik, Márk 11,4.
7. Elhozták a szamarat és annak vemhét, és felső ruháikat rájuk teríték, és ráüle azokra. 2Kir. 9,13.
8. A sokaság legnagyobb része pedig felső ruháit az útra teríté; mások pedig a fákról gallyakat vagdalnak és hintenek vala az útra. Ján. 12,13. Róm. 1,3.
9. Az előtte és utána menő sokaság pedig kiáltott, mondván: **Hozsánna a Dávid fiának! Áldott, aki jön az Úrnak nevében! Hozsánna a magasságban!** rész 23,39. Zsolt. 118,26.
10. És amikor bement Jeruzsálembe, felháborodék az egész város, mondván: Kicsoda ez?
11. A sokaság pedig monda: Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.

A templom megtisztítása

12. És beméne Jézus az Isten templomába, és kiűzé mindazokat, akik árulnak és vásárolnak vala a templomban; és a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit felforgatta. Ján. 2,14.
13. És monda nékik: Meg van írva: Az én házam imádság házának mondatik. Ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek. Ésa. 56,7. Jer. 7,11. Márk 11,17.

Hozsánna Dávid fiának

14. **És mentek hozzá vakok és sánták a templomban; és meggyógyítá őket.** Ésa. 35,5. Jer. 33,6.
15. A főpapok és írástudók pedig, látván a csodákat, amelyeket cselekedett, és a gyermekeket, akik kiáltottak a templomban, és ezt mondták: Hozsánna a Dávid fiának: haragra gerjedének,

16. És mondának néki: Hallod, mit mondanak ezek? Jézus pedig monda nékik: Hallom. Sohasem olvastátok-é: A gyermekek és csecsemők szája által vettél dicsőséget? Zsolt. 8,2.
17. És otthagyván őket, kiment a városból Betániába, és ott marada éjjel.

A terméketlen fügefa elszáradása

18. Reggel pedig, a városba visszajövet, megéhezett. Márk 11,12.
19. És meglátva egy fügefát az út mellett, odament és nem talált azon semmit, hanem csak levelet; és monda annak: Gyümölcs rajtad ezután soha örökké ne teremjen. És a fügefa azonnal elszáradt. Márk 11,14. Luk. 13,6.
20. És látván ezt a tanítványok, elcsodálkoztak, mondván: Hogyan száradt el a fügefa oly hirtelen? Márk 11,22.
21. Jézus pedig felelvén, monda nékik: Bizony mondom néktek, **ha van hitetek és nem kételkedtek, nemcsak azt cselekszitek, ami e fügefán esett, hanem ha azt mondjátok e hegynek: Kelj fel, és zuhanj a tengerbe, az is meglészen**; rész 17,20. Márk 11,23. Jak. 1,6.
22. **És amit imádságotokban kértek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek**. Márk 11,24. Jak. 5,16. 1Ján. 3,22. 5,14.
23. És mikor bement a templomba, hozzá mentek a főpapok és a nép vénei, amint tanít vala, mondván: Micsoda hatalommal cselekszed ezeket? És ki adta néked ezt a hatalmat? Márk 11,27. Luk. 20,1. Csel. 4,7. 7,27.
24. Jézus pedig felelvén, monda nékik: Én is kérdek egy dolgot tőletek, amire ha megfeleltek nékem, én is megmondom néktek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket.
25. A János keresztsége honnan volt? Mennyből-é, vagy emberektől? Azok pedig tanakodnak vala magukban, mondván: Ha azt mondjuk: mennyből, azt mondja majd nékünk: Miért nem hittetek tehát néki?
26. Ha pedig azt mondjuk: emberektől: félünk a sokaságtól; mert Jánost mindnyájan prófétának tartják. rész 14,5.
27. És felelvén Jézusnak, mondának: Nem tudjuk. Monda nékik Ő is: Én sem mondom meg néktek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket.
28. De mit gondoltok ti? Vala egy embernek két fia, és odamenvén az elsőhöz, monda: Eredj fiam, munkálkodjál ma az én szőlőmben.
29. Az pedig felelvén, monda: Nem megyek; de azután meggondolván magát, elment.
30. A másikhoz is odamenvén, hasonlóképpen szóla. Az pedig felelvén, monda: Én elmegyek, uram; de nem ment el.
31. E kettő közül melyik teljesítette az atya akaratát? Mondának néki: Az első. Monda nékik Jézus: Bizony mondom néktek: A vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában.
32. Mert eljött hozzátok János, az igazság útján, és nem hittetek néki, a vámszedők és a parázna nők pedig hittek néki; ti pedig, akik ezt láttátok, azután sem tértetek meg, hogy hittetek volna néki. rész 3,1. Luk. 3,12. 7,29.

Példázat a szőlőművesekről

33. Más példázatot halljatok: Volt egy házigazda, aki szőlőt plántált, és azt gyepűvel körülvette, sajtót ásott le benne, és tornyot épített, és kiadta azt munkásoknak, és elutazék. rész 25,14. Ésa. 5,1.
34. Mikor pedig a gyümölcs ideje elérkezett, elküldte szolgáit a munkásokhoz, hogy vegyék át az ő gyümölcsét. Én. 8,11. Márk 12,1. Luk. 20,9.
35. És a munkások megfogván az ő szolgáit, az egyiket megverék, a másikat megölék, a harmadikat pedig megkövezék. rész 23,34. 2Krón. 24,21. Neh. 9,26. Zsolt. 80,9. Csel. 7,52. 1Thess. 2,15. Zsid. 11,36.
36. Ismét külde más szolgákat, többet mint előbb; és azokkal is úgy cselekedtek.

37. Utoljára pedig elküldé azokhoz a maga fiát, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni. Dán. 9,24. Gal. 4,4. Ef. 1,10.
38. De a munkások, meglátván a fiút, mondának maguk közt: Ez az örökös; jertek, öljük meg őt, és foglaljuk el az ő örökségét. Zsolt. 2,2. 8. Csel. 4,27. Zsid. 1,2.
39. És megfogván őt, kiveték a szőlőn kívül és megölék. Csel. 2,23.
40. Mikor azért megjő a szőlőnek ura, mit cselekszik ezekkel a munkásokkal?
41. Mondának néki: Mint gonoszokat gonoszul elveszti őket; a szőlőt pedig kiadja más munkásoknak, akik beadják majd néki a gyümölcsöt annak idejében. Róm. 9,1. 10,1. 11,1. Zsid. 2,3.
42. Monda nékik Jézus: Sohasem olvastátok-é az Írásokban: **Amely követ az építők megvetettek, az lett a szegletnek feje; az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeink előtt**.
Zsolt. 118,22. Ésa. 28,16. Csel. 4,11. Ef. 2,20. 1Tim. 3,16. 1Pét. 2,6. 7.
43. Annakokáért mondom néktek, hogy elvétetik tőletek az Isten királysága, és oly népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcsét.
rész 8,12. Zak. 12,3.
44. És aki e kőre esik, szétzúzatik; akire pedig ez esik reá, szétmorzsolja azt.
45. És a főpapok és farizeusok hallván példázatait, megértették, hogy róluk szól. Ésa. 8,14. 60,12. Dán. 2,44.
46. És mikor Jézust meg akarták fogni, megfélemlének a sokaságtól, mivelhogy úgy tartják vala Őt, mint prófétát.

Példázat a királyi menyegzőről

22 És megszólalván Jézus, ismét példázatokban beszél vala nékik, mondván: Luk. 14,16. Jel. 19,7. 9.
2. Hasonlatos a menny királysága a királyhoz, aki az ő fiának menyegzőt szerzett. Péld. 9,2.
3. És elküldte szolgáit, hogy meghívják azokat, akik a menyegzőre hivatalosak voltak; de nem akartak eljönni.
4. Ismét külde más szolgákat, mondván: Mondjátok meg a hivatalosaknak: Ímé, ebédemet elkészítettem, tulkaim és hízlalt állataim levágva vannak, és kész minden; jertek el a menyegzőre.
5. De azok nem törődvén vele, elmentek, az egyik a maga szántóföldjére, a másik a maga kereskedésébe;
Zsolt. 81,11.
6. A többiek pedig megfogván az ő szolgáit, bántalmazák és megölék őket.
7. Meghallván pedig ezt a király, megharaguvék, és elküldvén hadait, azokat a gyilkosokat elveszté, és azoknak városait fölégeté. Dán. 9,26.
8. Akkor monda az ő szolgáinak: A menyegző ugyan készen van, de a hivatalosak nem voltak méltók.
rész 10,11. Csel. 13,38. 46.
9. Menjetek azért a keresztutakra, és akiket csak találtok, hívjátok be a menyegzőbe.
10. És kimenvén azok a szolgák az utakra, begyűjték mind, akiket csak találtak, jókat és gonoszokat egyaránt. És megtelék a menyegző vendégekkel.
11. Bemenvén pedig a király, hogy megtekintse a vendégeket, láta ott egy embert, akinek nem volt menyegzői ruhája.
2Kor. 5,3. Ef. 4,24. Kol. 3,10. 11. Jel. 3,4. 19,8.
12. És monda néki: Barátom, mimódon jöttél ide, holott nincs menyegzői ruhád? Az pedig hallgata. Róm. 3,19.
13. Akkor monda a király a szolgáknak: Kötözzétek meg a lábait és kezeit, és vigyétek és vessétek őt a külső sötétségre; ott lészen sírás és fogcsikorgatás. rész 8,12.
14. Mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak. rész 20,16.

Az adópénz

15. Ekkor a farizeusok elmenvén, tanácsot tartottak, hogy szóval ejtsék Őt tőrbe. Márk 12,13. Luk. 20,20.
16. És elküldék hozzá tanítványaikat a Heródes pártiakkal, akik ezt mondják vala: **Mester, tudjuk, hogy igaz vagy és az Isten útját igazán tanítod, és**

nem törődsz senkivel, mert embereknek személyére nem nézel.
17. Mondd meg azért nékünk, mit gondolsz: Szabad-é a császárnak adót fizetnünk, vagy nem?
18. Jézus pedig ismervén az ő álnokságukat, monda: Mit kísértgettek engem, képmutatók?
19. Mutassátok nékem az adópénzt. Azok pedig odavittek néki egy dénárt.
20. És monda nékik: Kié ez a kép, és a felírás?
21. Mondának néki: A császáré. Akkor monda nékik: Adjátok meg azért ami a császáré a császárnak; és ami az Istené, az Istennek. rész 17,25. Róm. 13,7.
22. És ezt hallván, elcsodálkozának; és otthagyván Őt, elmenének. Jób 5,13.

A szadduceusok kérdése a feltámadásról

23. Ugyanazon a napon menének hozzá a szadduceusok, akik a feltámadást tagadják, és megkérdezék Őt,
Márk 12,18. Csel. 23,8. 1Kor. 15,12. 2Tim. 2,8.
24. Mondván: Mester, Mózes azt mondotta: Ha valaki magzatok nélkül hal meg, annak testvére vegye el annak feleségét, és támasszon magot testvérének. 1Móz. 38,8. 5Móz. 25,5. 6.
25. Vala pedig minálunk hét testvér: és az első feleséget vevén, meghala; és mivelhogy nem volt magzata, feleségét a testvérére hagyta;
26. Hasonlóképpen a második is, a harmadik is, mind hetediglen.
27. Legutoljára pedig az asszony is meghalt.
28. A feltámadáskor azért a hét közül melyiké lesz az asszony? Mert mindeniké volt.
29. Jézus pedig felelvén, monda nékik: Tévelyegtek, mivelhogy nem ismeritek sem az Írásokat, sem az Istennek hatalmát. Ján. 20,9.
30. Mert a feltámadáskor sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az Isten angyalai a mennyben.
31. A halottak feltámadása felől pedig nem olvastátok-é, amit az Isten mondott néktek, így szólván:

Isten az élőknek Istene

32. Én vagyok az Ábrahám Istene, és az Izsák Istene, és a Jákób Istene; **az Isten nem holtaknak, hanem élőknek Istene.** 2Móz. 3,6.
Márk 12,26. Luk. 20,37. Csel. 7,32. Zsid. 11,16.
33. És a sokaság ezt hallván, csodálkozék az Ő tanításán. rész 7,28.

A nagy parancsolat

34. A farizeusok pedig, hallván, hogy a szadduceusokat elnémította, egybegyűltek; Márk 12,28. Luk. 10,25.
35. És megkérdé Őt közülük egy törvénytudó, kísértvén Őt, és mondván:
36. Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben?
37. Jézus pedig monda néki: **Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.** 5Móz. 6,5. 10,12. 30,6. Péld. 23,26.
38. Ez az első és nagy parancsolat.
39. A második pedig hasonlatos ehhez: **Szeresd felebarátodat, mint magadat.** 3Móz. 19,18.
Márk 12,31. Róm. 13,8–10. Gal. 5,14. Jak. 2,8.
40. **E két parancsolat az alapja az egész törvénynek és a prófétai beszédeknek.** rész 7,12.

A Krisztus Dávidnak fia és Ura

41. Mikor pedig a farizeusok összegyülekezének, kérdezé őket Jézus,
42. Mondván: Miképpen vélekedtek ti a Krisztus felől? Kinek a fia? Mondának néki: A Dávidé. Márk 12,35. Luk. 20,41.
43. Monda nékik: Miképpen hívja tehát Őt Dávid a Szent Szellem által Urának, ezt mondván: 2Sám. 23,2. Csel. 2,30.
44. Monda az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobb kezem felől, míglen vetem a Te ellenségeidet a Te lábaid alá zsámolyul. rész 26,64.
Zsolt. 110,1. 1Kor. 15,25. Zsid. 1,13. 10,13.

45. Ha tehát Dávid Urának hívja Őt, mi módon fia? rész 7,28.
46. És senki egy szót sem felelhet vala néki; sem pedig nem meri vala Őt e naptól fogva többé senki megkérdezni. rész 21,11. 26.

Jézus beszéde a farizeusok és írástudók ellen

23 Akkor szóla Jézus a sokaságnak és az Ő tanítványainak, Márk 12,38. Luk. 11,39.
2. Mondván: Az írástudók és a farizeusok a Mózes székében ülnek: Neh. 8,4. 8. Mal. 2,7.
3. Annakokáért amit parancsolnak néktek, mindazt megtartsátok és megcselekedjétek; de az ő cselekedeteik szerint ne cselekedjetek. Mert ők mondják, de nem cselekszik. Róm. 2,19.
4. Mert ők nehéz és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállaira vetik; de ők az ujjukkal sem akarják azokat illetni. Példd. 9,2. Luk. 11,46. Csel. 15,10. Gal. 6,13.
5. Minden ő dolgaikat pedig csak azért cselekszik, hogy lássák őket az emberek: mert megszélesítik az ő homlokszíjaikat; és megnagyobbítják az ő köntöseik peremét; rész 6,1. 4Móz. 15,38.
6. És szeretnek a lakomákon főhelyre, és a gyülekezetekben az első helyre ülni. Luk. 20,46.
7. És a piacokon való köszöntéseket, és hogy az emberek így hívják őket: Rabbi, Rabbi!
8. Ti pedig ne hivassátok magatokat Rabbinak, **mert egy a ti Tanítótok, a Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok**. rész 10,11. Jak. 3,1.
9. Atyátoknak se hívjatok senkit e földön; mert **egy a ti Atyátok, aki a mennyben van**. Mal. 1,6.
10. Mesternek se hivassátok magatokat, mert **egy a ti Mesteretek, a Krisztus**. Ján. 20,16.
11. Hanem aki a nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok. rész 20,26. 27. Kol. 3,10. 12.
12. **Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik; és aki magát megalázza, felmagasztaltatik**. Jób 22,29. Péld. 29,23. Zsolt. 138,6. Luk. 14,11. 18,14. 1Pét. 5,5.
13. De jaj néktek, képmutató írástudók és farizeusok, mert a mennyeknek országát bezárjátok az emberek előtt; mivelhogy ti nem mentek be, akik be akarnának menni, azokat sem bocsátjátok be.
14. Jaj néktek, képmutató írástudók és farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek házát, és színből hosszan imádkoztok; ezért annál súlyosabb lesz a ti büntetéstek. Luk. 11,52. 2Tim. 3,6.
15. Jaj néktek, képmutató írástudók és farizeusok! Mert megkerülitek a tengert és a földet, hogy egy pogányt zsidóvá tegyetek; és ha azzá lett, a gyehenna fiává teszitek őt, kétszerte inkább magatoknál. rész 5,33.15,14. Ésa. 56,10.
16. Jaj néktek, vak vezérek, akik ezt mondjátok: Ha valaki a templomra esküszik, semmi az; de ha valaki a templom aranyára esküszik, az kötelezi. rész 15,14. 23,24.
17. Bolondok és vakok: mert melyik nagyobb, az arany-é, vagy a templom, amely szentté teszi az aranyat? 2Móz. 30,29. Ésa. 56,10.
18. És: Ha valaki az oltárra esküszik, semmi az; de ha valaki a rajta levő ajándékra esküszik, az kötelez.
19. Bolondok és vakok: mert melyik nagyobb, az ajándék-é vagy az oltár, amely szentté teszi az ajándékot? 2Móz. 29,37.
20. Aki azért az oltárra esküszik, esküszik arra és mindazokra, amik azon vannak. Zsolt. 26,8. 132,14.
21. És aki a templomra esküszik, esküszik arra és arra, aki abban lakozik.
22. És aki az égre esküszik, esküszik az Isten királyiszékére és arra, aki abban ül. rész 5,34. Zsolt. 11,4. Csel. 7,49.
23. Jaj néktek, képmutató írástudók és farizeusok! mert megfizetitek a tizedet a mentából, kaporból és kömény-

ből, és elhagyjátok amik nehezebbek
a törvényben: az ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget: pedig ezeket kellene
cselekedni, és amazokat sem elhagyni.
1Sám. 15,22. Hós. 6,6. Mik. 6,8.
24. Vak vezérek, akik megszűritek a
szúnyogot, a tevét pedig elnyelitek.
25. Jaj néktek, képmutató írástudók
és farizeusok! Mert megtisztítjátok a
pohárnak és tálnak külsejét, belül pedig
tele vannak ragadománnyal és mértéktelenséggel. Márk 7,4. Luk. 11,39.
26. Vak farizeus, tisztítsd meg előbb
a pohár és tál belsejét, hogy külsejük is
tiszta legyen. Tit. 1,15.
27. Jaj néktek, képmutató írástudók
és farizeusok, mert hasonlatosak vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépeknek tetszenek, belül pedig
holtaknak csontjaival és minden tisztátalansággal vannak tele. Csel. 23,3.
28. Éppen így ti is, kívülről igazaknak
látszotok ugyan az emberek előtt, de
belül tele vagytok képmutatással és
törvénytelenséggel. 1Pét. 3,4.
29. Jaj néktek, képmutató írástudók
és farizeusok! Mert építitek a próféták
sírjait, és ékesítgetitek az igazak síremlékeit.
30. És ezt mondjátok: Ha mi atyáink
korában éltünk volna, nem lettünk volna az ő bűntársaik a próféták vérében.
31. Így hát magatok ellen tesztek
bizonyságot, hogy fiai vagytok azoknak, akik megölték a prófétákat.
Csel. 7,51. 1Thess. 2,15.
32. Töltsétek be ti is a ti atyáitoknak
mértékét! 1Thess. 2,16.
33. Kígyók, mérges kígyóknak fajzatai, miképpen kerülitek ki a gyehennának büntetését? rész 3,7. 12,34.
34. Annakokáért ímé prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök én hozzátok: és azok közül némelyeket megöltök, és megfeszítetek, másokat azok
közül a ti zsinagógáitokban megostoroztok és városról városra üldöztök.
rész 21,35. Csel. 5,40. 7,58. 22,19. 2Kor. 11,24.
35. Hogy reátok szálljon minden igaz
vér, amely kiömlött a földön, az igaz
Ábelnek vérétől Zakariásnak, a Barakiás fiának véréig, akit a templom és az
oltár között megöltetek. 1Móz. 4,8.
2Krón. 24,20. 21. Zak. 1,1. 1Ján. 3,12. Jel. 18,24.
36. Bizony mondom néktek, mindezek
reá következnek erre a nemzetségre.

Jézus panasza Jeruzsálem felett

37. Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik tehozzád küldettek, hányszor
akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképpen a tyúk egybegyűjti kis csirkéit
szárnya alá; és te nem akartad.
5Móz. 32,11. Zsolt. 17,8. 91,4. Luk. 13,34. 35.
38. Ímé, pusztán hagyatik néktek a ti
házatok.
39. Mert mondom néktek: Mostantól
fogva nem láttok engem mindaddig,
mígnem ezt mondjátok: **Áldott, aki jön az Úr nevében**! Zsolt. 118,26. Luk. 13,35.

Jézus jövendölése a templomról

24 És kijövén Jézus a templomból,
tovább méne; és hozzá menének
az Ő tanítványai, hogy mutogassák néki
a templom épületeit.
2. Jézus pedig monda nékik: Nem látjátok-é mindezeket? Bizony mondom
néktek: Nem marad itt kő kövön, mely
le nem romboltatik.
1Kir. 9,7. Jer. 5,10. 26,18. Mik. 3,12. Luk. 19,44.

A nagy megpróbáltatásról

3. Mikor pedig az Olajfák hegyén ül
vala, hozzá mentek a tanítványok
magukban mondván: Mondd meg nékünk, mikor lesznek meg ezek? És
micsoda jele lesz a te eljövetelednek,
és a világ végének? 1Thess. 5,1. 6.
4. És Jézus felelvén, monda nékik:
Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen
titeket, Ef. 5,6. Kol. 2,8. 18. 2Thess. 2,3. 1Ján. 4,1.
5. Mert sokan jönnek majd az én
nevemben, akik ezt mondják: Én
vagyok a Krisztus; és sokakat elhitetnek. Jer. 14,14. 23,21. Ján. 5,43.

6. Hallanotok kell majd háborúkról
és háborúk híreiről: meglássátok, hogy
meg ne rémüljetek; mert mindezeknek
meg kell lenniük. De ez itt még nem
a vég.
7. Mert nemzet támad nemzet ellen,
és ország ország ellen; és lesznek éh-
ségek és döghalálok, és földindulások
mindenfelé. Ésa. 19,2. Agg. 2,22. Zak. 14,13.
8. Mindez pedig a sok nyomorúság-
nak kezdete.
9. Akkor nyomorúságra adnak majd
benneteket, és megölnek titeket; és
gyűlöletesek lesztek minden nép előtt
az én nevemért.
Csel. 4,2. 3. 7,59. 12,1. 1Pét. 4,12. Jel. 2,10. 13.
10. És akkor sokan megbotránkoz-
nak, és elárulják egymást, és gyűlölik
egymást. 2Tim. 1,15. 4,10. 16.
11. És sok hamis próféta támad, akik
sokakat elhitetnek.
Csel. 20,29. 2Kor. 11,13. 1Tim. 4,1. 2Pét. 2,1.
12. És mivelhogy a gonoszság meg-
sokasodik, a szeretet sokakban meg-
hidegül.
13. **De aki mindvégig állhatatos ma-
rad, az üdvözül.** 1Thess. 5,9. Zsid. 3,6.
14. És az Isten országának ez az
Evangéliuma hirdettetik majd az egész
világon, bizonyságul minden népnek;
és akkor jön el a vég.
rész 20,16. Ésa. 49,8. Róm. 10,18. Kol. 1,6. 23.
15. Mikor azért látjátok majd, hogy az
a pusztító utálatosság, amelyről Dániel
próféta szólott, ott áll a szent helyen; aki
olvassa, értse meg:
Dán. 9,26. 27. 12,11. Márk 13,14. Ján. 11,18.
16. Akkor, akik Júdeában lesznek,
fussanak a hegyekre;
17. A ház tetején levő ne szálljon alá,
hogy házából valamit kivigyen;
18. És a mezőn levő ne térjen vissza,
hogy az ő ruháját elvigye.
19. Jaj pedig a terhes és szoptatós
asszonyoknak azokban a napokban.
20. Imádkozzatok pedig, hogy a ti
futástok ne télen legyen, se szombat-
napon: Csel. 1,12.
21. Mert akkor nagy nyomorúság
lesz, amilyen nem volt a világ kezdete
óta mind ez ideig, és nem is lesz soha.
22. És ha azok a napok meg nem
rövidíttetnének, egyetlen ember sem
menekülhetne meg; de a választotta-
kért megrövidíttetnek majd azok a na-
pok. Ésa. 65,8. 9. Dán. 12,1. Jóel 2,2. Zak. 14,2.

Hamis Krisztusok támadnak

23. Ha valaki ezt mondja akkor nék-
tek: Ímé, itt a Krisztus, vagy amott; ne
higgyétek. Márk 13,21. Luk. 17,23.
24. Mert hamis Krisztusok és hamis
próféták támadnak, és nagy jeleket és
csodákat tesznek, annyira, hogy elhites-
sék, ha lehet, a választottakat is.
5Móz. 13,1. Róm. 8,28.
2Thess. 2,9. 2Tim. 2,19. 1Pét. 1,5. Jel. 13,13.
25. Ímé, eleve megmondottam nék-
tek.
26. Azért, ha azt mondják majd nék-
tek: Ímé, a pusztában van; ne menjetek ki.
Ímé, a belső szobákban; ne higgyétek.
27. Mert amiképpen a villámlás nap-
keletről támad és ellátszik egész nap-
nyugtáig, úgy lesz az ember Fiának
eljövetele is. Luk. 17,24.
28. Mert ahol a dög, oda gyűlnek a
keselyűk. Jób 39,30. Ezék. 39,17. Hab. 1,8.
29. Mindjárt pedig ama napok nyomo-
rúságai után a nap elsötétedik, és a hold
nem fénylik, és a csillagok az égről
lehullanak, és az egeknek erősségei
megrendülnek. Ésa. 13,10. Ezék. 32,7.
Dán. 7,11. Csel. 2,20. Jel. 6,12.

*Az Emberfia eljövetele
nagy hatalommal és dicsőséggel*

30. És akkor feltetszik az ember
Fiának jele az égen. És akkor sír a föld
minden nemzetsége, és meglátják az
embernek Fiát eljönni az ég felhőiben
nagy hatalommal és dicsőséggel.
Dán. 7,13. 14. Márk 13,26. 14,62. Jel. 1,7. 19,11.
31. És elküldi az Ő angyalait nagy
trombitaszóval, és egybegyűjtik a négy
szelek felől az Ő választottait, az ég
egyik végétől a másik végéig.
rész 25,31. 1Kor. 15,52. 1Thess. 4,16. Jel. 12,11.

32. A fügefáról vegyétek pedig a példát: mikor az ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár:
33. Azonképpen ti is, mikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt.
34. Bizony mondom néktek, el nem múlik ez a nemzetség, mígnem mindezek meglesznek.
35. **Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak.** rész 5,18. Zsolt. 102,26. 27. Ésa. 51,6. Jer. 31,35. Márk 13,31. Luk. 21,33. Zsid. 1,11.
36. **Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül.** Zak. 14,7. Csel. 1,7. 1Thess. 5,2. 2Pét. 3,10.
37. Amiképpen pedig a Noé napjaiban volt, akképpen lesz az ember Fiának eljövetele is.
38. Mert amiképpen az özönvíz előtt való napokban ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek, mind ama napig, amelyen Noé a bárkába ment. 1Móz. 6,3. 7,1. Luk. 17,26. 1Pét. 3,20.
39. És nem vettek észre semmit, mígnem eljött az özönvíz és mindnyájukat elragadá: akképpen lesz az ember Fiának eljövetele is.
40. Akkor ketten lesznek a mezőn; az egyik felvétetik, a másik otthagyatik.
41. Két asszony őröl a malomban; az egyik felvétetik, a másik otthagyatik.
42. Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti Uratok.
43. Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház ura, hogy az éjszakának melyik szakában jön el a tolvaj: vigyázna, és nem engedné, hogy házába törjön. 1Thess. 5,6. 9. Jel. 3,3. 16,15.
44. Azért legyetek készen ti is; mert amely órában nem gondoljátok, abban jön el az embernek Fia.

A bölcs és a gonosz szolga

45. Kicsoda hát a hű és bölcs szolga, akit az ő ura gondviselővé tett az ő házanépén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt? 1Kor. 4,2. Zsid. 3,5.
46. Áldott az a szolga, akit az ő ura, mikor hazajön, ily munkában talál. 1Tim. 4,7. 8. Jel. 16,15.
47. Bizony mondom néktek, hogy minden jószága fölött gondviselővé teszi őt. rész 25,21. 23.
48. Ha pedig ama gonosz szolga így szólna az ő szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt;
49. És az ő szolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene:
50. Megjön annak a szolgának az ura, amely napon nem várja és amely órában nem gondolja,
51. És ketté vágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja; ott lészen sírás és fogcsikorgatás. rész 25,30. Zsolt. 11,6.

Példázat a tíz szűzről

25 Akkor hasonlatos lesz a menny királysága ama tíz szűzhöz, akik elővevén az ő lámpásaikat, kimenének a vőlegény elé. Ef. 5,29. 30. Jel. 19,7. 21,2. 9.
2. Öt pedig közülük eszes volt, és öt bolond. rész 13,47. 22,10.
3. Akik bolondok voltak, mikor lámpásaikat elővették, nem vittek magukkal olajat; 2Tim. 3,5.
4. Az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat is vittek az ő edényeikben.
5. Késvén pedig a vőlegény, mindannyian elszunnyadának és aluvának. 1Thess. 5,6.
6. Éjfélkor pedig kiáltás lőn: Ímhol jön a vőlegény! Jöjjetek elébe! rész 24,31. 1Thess. 4,16.
7. Akkor felkelének mindazok a szüzek, és elkészíték az ő lámpásaikat. Luk. 12,35.
8. A bolondok pedig mondának az eszeseknek: Adjatok nékünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásaink kialusznak.
9. Az eszesek pedig felelének, mondván: Netalán nem lenne elegendő nékünk és néktek; menjetek inkább az árusokhoz, és vegyetek magatoknak.

10. Mikor pedig venni járnak vala,
megérkezék a vőlegény; és akik készen
voltak, bemenének ővele a menyegzőbe, és bezáraték az ajtó.
11. Később pedig a többi szüzek is
megjövének, mondván: Uram! Uram!
Nyisd meg minékünk! rész 7,21.
12. Ő pedig felelvén, monda: Bizony
mondom néktek, nem ismerlek titeket.
Zsolt. 5,5. Hab. 1,13. Ján. 9,31.
13. Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen
az embernek Fia eljön. rész 24,42.

Példázat a tálentumokról

14. Mert éppen úgy van ez, mint az
az ember, aki útra akarván kelni, eléhívatá az ő szolgáit, és amije volt, átadá
nékik. Márk 13,34. Luk. 19,12.
15. És ada az egyiknek öt tálentumot,
a másiknak kettőt, a harmadiknak
pedig egyet, kinek-kinek az ő erejéhez
képest; és azonnal útra kelt.
Róm. 12,6. 1Kor. 12,7. Ef. 4,11.
16. Elmenvén pedig aki az öt tálentumot kapta, kereskedék azokkal, és szerze más öt tálentumot. Péld. 3,14. 1Pét. 4,10.
17. Azonképpen akié a kettő volt, az is
más kettőt nyert.
18. Aki pedig az egyet kapta, elmenvén, elásta azt a földbe, és elrejtette az ő
urának pénzét. Fil. 2,21.
19. Sok idő múlva pedig megjött ama
szolgáknak ura, és számot vetett velük.
20. És előjövén aki az öt tálentumot
kapta, hozott más öt tálentumot, mondván: Uram, öt tálentumot adtál nékem;
ímé, más öt tálentumot nyertem azokon.
21. Az ő ura pedig monda néki: **Jól
vagyon jó és hű szolgám, kevesen
voltál hű, sokra bízlak ezután; menj
be a te uradnak örömébe.**
rész 24,47. Luk. 12,44. 22,29.
Csel. 2,28. 2Tim. 2,12. Zsid. 12,2. 1Pét. 1,8.
22. Előjövén pedig az is, aki a két
tálentumot kapta, ezt monda: Uram,
két tálentumot adtál nékem; ímé, más
két tálentumot nyertem azokon.
23. Monda néki az ő ura: **Jól vagyon,
jó és hű szolgám, kevesen voltál hű,
sokra bízlak ezután; menj be a te
uradnak örömébe.**
24. Előjövén pedig az is, aki az egy
tálentumot kapta, ezt monda: Uram,
tudtam, hogy te kemény ember vagy,
aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, és
onnan is gyűjtesz, ahová magot nem
szórtál;
25. Azért félvén, elmentem és elástam
a te tálentumodat a földbe; ímé, megvan
ami a tiéd.
26. Az ő ura pedig felelvén, monda
néki: Gonosz és rest szolga, tudtad,
hogy ott is aratok, ahol nem vetettem,
és onnan is gyűjtök, ahová magot nem
szórtam;
27. El kellett volna tehát helyezned
az én pénzemet a pénzváltóknál; és én,
megjövén, nyereséggel kaptam volna
meg a magamét.
28. Vegyétek el azért tőle a tálentumot, és adjátok annak, akinek tíz
tálentuma van.
29. **Mert mindenkinek, akinek van,
adatik, és megszaporíttatik; akinek
pedig nincs, attól az is elvétetik, amije van.** Luk. 8,18. Ján. 15,2. 1Kor. 15,10.
30. És a haszontalan szolgát vessétek
a külső sötétségre; ott lészen sírás és
fogcsikorgatás.

Az utolsó ítéletről

31. Mikor pedig eljön az embernek
Fia az Ő dicsőségében, és Ővele mind
a szent angyalok, akkor beül majd az
Ő dicsőségének királyiszékébe.
Csel. 1,11. 3,21. 17,31. Fil. 2,9. 10.
1Thess. 4,16. 5,9. 2Thess. 1,7. Zsid. 9,28. Jel. 1,7.
32. És elébe gyűjtetnek mind a népek,
és elválasztja őket egymástól, miként a
pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. Róm 14,10. Júd. 14. Jel. 20,12.
33. És a juhokat jobb keze felől, a
kecskéket pedig bal keze felől állítja.
34. Akkor ezt mondja a király a jobb
keze felől állóknak: **Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek e királyságot,**

amely számotokra készíttetett a világ megalapítása óta. Róm. 8,17. 1Kor. 2,9. Zsid. 11,16. 1Pét. 1,4. 9. 3,9. Jel. 21,7.

35. Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem; Ésa. 58,7. Zsid. 13,2. Jak. 1,27. 3Ján. 5.

36. Mezítelen voltam, és felruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám.

37. Akkor felelnek majd néki az igazak, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, és tápláltunk volna? Vagy szomjúhoztál, és innod adtunk volna? Jak. 2,15.

38. És mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna? Vagy mezítelen voltál, és felruháztunk volna?

39. Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna?

40. És felelvén a király, azt mondja majd nékik: **Bizony mondom néktek, amennyiben megcselekedtétek egygyel az én legkisebb atyámfiai közül, énvelem cselekedtétek meg.** Példd. 14,31. 19,17. Zsid. 6,10.

41. Akkor szól majd az Ő bal keze felől állókhoz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögöknek és az ő angyalainak készíttetett.

42. Mert éheztem, és nem adtatok ennem; szomjúhoztam, és nem adtatok innom; rész 13,40. Zsolt. 6,8.

43. Jövevény voltam, és nem fogadtatok be engem; mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel engem; beteg és fogoly voltam, és nem látogattatok meg engem.

44. Akkor ezek is felelnek majd néki, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, vagy szomjúhoztál, vagy hogy jövevény, vagy mezítelen, vagy beteg, vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna néked?

45. Akkor felel majd nékik, mondván: Bizony mondom néktek, amennyiben nem cselekedtétek meg eggyel eme legkisebbek közül, énvelem sem cselekedtétek meg.

46. És ezek elmennek majd az örök gyötrelemre; az igazak pedig az örök életre. Dán. 12,12. Ján. 5,29. Róm. 2,7. Jel. 3,21. 7,15. 20,10. 15.

Jézus utoljára jelenti szenvedéseit

26 És mikor mindezeket a beszédeket elvégezte Jézus, monda az Ő tanítványainak: Márk 14,1. Luk. 22,1.

2. Tudjátok, hogy két nap múlva a húsvétnak ünnepe lészen, és az embernek Fia elárultatik, hogy megfeszíttessék. Luk. 22,2. Ján. 13,1.

3. Akkor egybegyűlének a főpapok, az írástudók és a nép vénei a főpap házába, akit Kajafásnak hívtak, Zsolt. 2,2. Ján. 11,47. Csel. 4,25.

4. És tanácsot tartottak, hogy Jézust álnoksággal megfogják és megöljék. Ján. 11,47. Csel. 4,25–28.

5. De azt mondják vala: Ne az ünnepen: hogy zendülés ne legyen a nép között. rész 21,26.

Jézus megkenetése Betániában

6. És mikor Jézus Betániában, a poklos Simon házánál volt, rész 21,17. Márk 14,3. Luk. 7,36. Ján. 11,1. 12,3.

7. Méne hozzá egy asszony, akinél drága kenetnek alabástrom szelencéje volt, és az Ő fejére tölté, amint az asztalnál ül vala.

8. Látván pedig ezt az Ő tanítványai, bosszankodának, mondván: Mire való ez a tékozlás? Ján. 12,4.

9. Mert eladhatták volna ezt a kenetet nagy áron, és adhatták volna a szegényeknek.

10. Mikor pedig ezt eszébe vette Jézus, monda nékik: Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jó dolgot cselekedett énvelem.

11. Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, de én nem leszek mindenkor veletek. 5Móz. 15,11. Ján. 12,8. 13,33. 14,19. 16,5. 17,11.

12. Mert hogy ő ezt a kenetet testemre töltötte, az én temetésemre nézve cselekedte azt. rész 27,60. Luk. 23,53. Ján. 19,30–42.

13. Bizony mondom néktek: Valahol az egész világon prédikáltatik az Evangélium, amit ez énvelem cselekedék, az is hirdettetik az ő emlékezetére. Róm. 1,8.

A harminc ezüstpénz

14. Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskarioti Júdásnak hívtak, a főpapokhoz menvén, rész 10,4. Ján. 13,2.

15. Monda: Mit akartok nékem adni, és én kezetekbe adom Őt? Azok pedig rendelének néki harminc ezüstpénzt. Zak. 11,12.

16. És ettől fogva alkalmat keres vala, hogy elárulja Őt. Márk 14,10. Luk. 22,3.

Az utolsó vacsora

17. A kovásztalan kenyerek első napján pedig Jézushoz menének a tanítványok, mondván: Hol akarod, hogy elkészítsük néked ételedre a húsvéti bárányt? Márk 14,12. Luk. 22,7. Ján. 13,1.

18. Ő pedig monda: Menjetek el a városba ama bizonyos emberhez, és ezt mondjátok néki: A Mester üzeni: Az én időm közel van; nálad tartom meg a húsvétot tanítványaimmal.

19. És úgy cselekedének a tanítványok, amint Jézus parancsolta nékik; és elkészíték a húsvéti bárányt.

20. Mikor pedig beesteledék, letelepszik vala a tizenkettővel,

21. És amikor esznek vala, monda: Bizony mondom néktek, közületek egy elárul engem.

22. És felettébb megszomorodva, kezdék mindannyian mondani néki: Én vagyok-é az, Uram?

23. Ő pedig felelvén, monda: Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem. Ján. 13,26.

24. Az embernek Fia jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle, de jaj annak az embernek, aki az embernek Fiát elárulja; jobb volna annak az embernek, ha nem született volna. Zsolt. 22,1. Ésa. 53,1. Dán. 9,26. Ján. 17,12. Csel. 26,29. 1Kor. 15,3.

25. Megszólalván Júdás is, aki elárulta Őt, monda: Én vagyok-é az, Mester? Monda néki: Te mondád.

26. **Mikor pedig evének, vette Jézus a kenyeret és hálákat adván, megtöré és adta a tanítványoknak, és monda: Vegyétek, egyétek; ez az én testem.** 1Kor. 10,4. 16. 11,23–25.

27. **És vevén a poharat és hálákat adván, adta azoknak, ezt mondván: Igyatok ebből mindnyájan;**

28. **Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek eltörlésére.** 2Móz. 24,8. Jer. 31,31. Zak. 9,11. Csel. 20,28. Róm. 5,9. Ef. 1,7. Kol. 1,14. 20. Zsid. 9,12. 22. 10,19. 1Pét. 1,19. Jel. 1,5.

29. Mondom pedig néktek, hogy: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtőkének ebből a terméséből mindama napig, amikor újan iszom azt veletek az én Atyámnak királyságában. Csel. 10,41.

30. És dicséretet énekelvén, kimenének az Olajfák hegyére. Márk 14,26.

Jézus megjelenti Péter megbotránkozását

31. Akkor monda nékik Jézus: Mindnyájan ezen az éjszakán megbotránkoztok énbennem. Mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a nyájnak juhai. rész 11,6. Zak. 13,7. Márk 14,27. Luk. 22,34. Ján. 16,32.

32. De föltámadásom után előttetek megyek majd Galileába. rész 28,7. Márk 16,7. 1Kor. 15,3–6.

33. Péter pedig felelvén, monda néki: Ha mindnyájan megbotránkoznak is tebenned, én soha meg nem botránkozom.

34. Monda néki Jézus: Bizony mondom néked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor megtagadsz engem. Márk 14,30. Luk. 22,34. Ján. 13,38.

35. Monda néki Péter: Ha meg kell is veled halnom, meg nem tagadlak téged. Hasonlóképpen szólnak vala a többi tanítványok is.

Jézus gyötrődése
a Gecsemáné kertjében

36. Akkor elméne Jézus velük egy helyre, amelyet Gecsemánénak hívtak, és monda a tanítványoknak: Üljetek le itt, míg elmegyek és amott imádkozom.
Márk 14,32. Luk. 22,39. Ján. 18,1.

37. És maga mellé vévén Pétert és Zebedeusnak két fiát, kezde szomorkodni és gyötrődni. rész 4,21.

38. Ekkor monda nékik: Felette igen szomorú az én lelkem mind halálig! Maradjatok itt és vigyázzatok énvelem.
Ján. 12,27. 1Pét. 5,8.

39. És egy kissé előremenve, arcra borult, imádkozván és mondván: Atyám! Ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár; **mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint Te**.
rész 20,22.
Ján. 5,7. 30. 6,38. 12,27. Fil. 2,8. Zsid. 5,7.

40. Akkor ment a tanítványokhoz és alva találá őket, és monda Péternek: Így nem bírtatok vigyázni velem egy óráig sem!?

Vigyázzatok és imádkozzatok

41. **Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek; mert jóllehet a szellem kész, de a test erőtlen**. Zsid. 2,14. 4,15.

42. Ismét elment másodszor is, és imádkozék, mondván: Atyám! Ha el nem múlhatik tőlem e pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a Te akaratod.
Márk 14,36. Luk. 22,42. Ján. 5,30. 6,38.

43. És mikor visszatért, ismét alva találta őket; mert megnehezedtek az ő szemeik.

44. És otthagyva őket, ismét elméne és imádkozék harmadszor, ugyanazon beszéddel szólván. 2Kor. 12,8.

45. Ekkor méne az Ő tanítványaihoz, és monda nékik: Aludjatok immár és nyugodjatok. Ímé, elközelgett az óra, és az embernek Fia a bűnösök kezébe adatik.

46. Keljetek fel, menjünk! Ímé, elközelgett, aki engem elárul.

Júdás árulása

47. És még mikor beszél vala, ímé Júdás, egy a tizenkettő közül, eljöve, és vele együtt sok nép fegyverekkel és botokkal, a főpapoktól és a nép véneitől.
Márk 14,43. Luk. 22,47. Ján. 18,3. Csel. 1,16.

48. Aki pedig Őt elárulja vala, jelt ada nékik, mondván: Akit én majd megcsókolok, Ő az, fogjátok meg Őt.

49. És mindjárt Jézushoz lépvén, monda: Üdvöz légy, Mester! És megcsókolá Őt. 2Sám. 20,9.

50. Jézus pedig monda néki: Barátom, miért jöttél? Akkor hozzá menvén, kezeiket Jézusra veték, és megfogák Őt.

51. És ímé, az egyik azok közül, akik a Jézussal voltak, kinyújtván kezét, szablyáját kirántá, és a főpap szolgáját megcsapván, levágta annak egyik fülét.

52. Akkor monda néki Jézus: Tedd helyére szablyádat; mert akik fegyvert fognak, fegyverrel kell veszniük.
1Kor. 4,12.

53. Avagy azt gondolod-é, hogy nem kérhetném most az én Atyámat, hogy adjon ide mellém többet tizenkét sereg angyalnál? 2Kir. 6,17. Zsolt. 91,11. Dán. 7,10.

54. De mi módon teljesednének be az Írások, hogy így kell lenni?
Ésa. 53,7. Dán. 9,26.

55. Ugyanekkor monda Jézus a sokaságnak: Mint valami latorra, úgy jöttetek fegyverekkel és botokkal, hogy megfogjatok engem? Naponként nálatok ültem, tanítván a templomban, és nem fogtatok meg engem.

56. Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Ekkor elhagyták Őt a tanítványok mind, és elfutának. JerSir. 4,20. Ján. 18,15.

Jézus elfogatása
Kihallgatás a főpapnál

57. Amazok pedig megfogván Jézust, Kajafáshoz vitték, a főpaphoz, ahol az írástudók és a vének egybegyűltek.
Márk 14,53. Luk. 22,54. Ján. 18,3. Csel. 1,16.

58. Péter pedig követi vala Őt távolról egész a főpap pitvaráig; és bemenvén, ott ül vala a szolgákkal, hogy lássa a végét.
59. A főpapok pedig és a vének és az egész tanács hamis bizonyságot keresnek vala Jézus ellen, hogy megölhessék Őt; Zsolt 27,12.
60. És nem találának. És noha sok hamis tanú jött elő, mégsem találtak. Utoljára pedig előjövén két hamis tanú,
61. Monda: Ő azt mondta: Leronthatom az Isten templomát, és három nap alatt felépíthetem azt. Ján. 2,19.
62. És fölkelvén a főpap, monda néki: Semmit sem felelsz-é? Micsoda tanúbizonyságot tesznek ezek ellened?
63. Jézus pedig hallgat vala. És felelvén a főpap, monda néki: Az élő Istenre kényszerítelek téged, hogy mondd meg nékünk, ha te vagy-é a Krisztus, az Istennek Fia? rész 27,12. Ésa. 53,7.
64. Monda néki Jézus: Te mondád. Sőt mondom néktek: **Mostantól fogva meglátjátok az embernek Fiát ülni a Hatalmas jobbján, és eljönni az égnek felhőiben**. Zsolt. 110,1. Dán. 7,13. Ján. 1,51. Csel. 7,55. Róm. 14,10. 1Kor. 15,23. 1Thess. 4,16. Zsid. 9,28. Jel. 1,7.
65. Ekkor a főpap megszaggatá a maga ruháit, és monda: Káromlást szólott. Mi szükségünk van még bizonyságokra? Ímé, most hallottátok az Ő káromlását. 2Kir. 18,37.
66. Mit gondoltok? Azok pedig felelvén mondának: Méltó a halálra. Ján. 19,7. Csel. 2,23. 3,15. 1Thess. 2,14. 15.
67. Akkor szemébe köpdösének, és arcul csapdosták Őt, némelyek pedig botokkal verték, rész 27,30. Ésa. 50,6. 53,3. Mik. 5,1. Luk. 22,63–65.
68. Mondván: Prófétáld meg nékünk Krisztus, kicsoda az, aki üt téged?

Péter megtagadja Jézust

69. Péter pedig kint ült az udvaron, és hozzá menvén egy szolgálóleány, monda: Te is a galileabeli Jézussal voltál. Márk 14,66. Luk. 22,56. Ján. 18,17. 25–27.
70. Ő pedig mindenkinek hallatára megtagadta, mondván: Nem tudom, mit beszélsz.
71. Mikor pedig kiment a tornácra, meglátta őt egy másik szolgálóleány, és monda az ott levőknek: Ez is a Názáreti Jézussal volt.
72. És ismét megtagadta esküvéssel: Nem is ismerem ezt az embert.
73. Kevés idő múlva pedig az ott álldogálók mentek hozzá, és mondták Péternek: Bizony te is közülük való vagy; hiszen a te beszéded is elárul téged. Márk 14,70.
74. Ekkor átkozódni és esküdözni kezdett: Nem ismerem ezt az embert. És a kakas azonnal megszólalt.
75. És megemlékezék Péter Jézus beszédéről, aki ezt mondotta néki: Mielőtt a kakas szólana, háromszor megtagadsz engem; és kimenvén onnan, keservesen síra. 2Sám. 12,13. Zak. 12,10.

Jézus Pilátus előtt
Az áruló Júdás vége

27 Mikor pedig reggel lett, tanácsot tartottak a főpapok mind és a nép vénei Jézus ellen, hogy Őt megöljék. Zsolt. 2,2. Márk 15,1. Luk. 22,66. Ján. 18,28.
2. És megkötözvén Őt, elvitték, és átadták Poncius Pilátusnak, a helytartónak. rész 20,19. Csel. 3,13. 1Thess. 2,14.
3. Akkor látván Júdás, aki Őt elárulá, hogy elítélték Őt, megbánta dolgát, és visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és a véneknek, rész 26,14. Jób 20,5. 2Kor. 7,10.
4. Mondván: Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért. Azok pedig mondának: Mi közünk hozzá? Te lássad.
5. Ő pedig eldobván az ezüstpénzeket a templomban, eltávozék; és elmenvén felakasztá magát. rész 18,7. 26,24. 2Sám. 17,23. Ján. 17,12. Csel. 1,18.
6. A főpapok pedig felszedvén az ezüstpénzeket, mondának: Nem szabad ezeket a templom kincsei közé tennünk, mert vérnek ára.

7. Tanácsot ülvén pedig, megvásárlák azon a fazekasnak mezejét idegenek számára való temetőnek.
8. Ezért hívják ezt a mezőt vérmezejének mind e mai napig.
9. Ekkor teljesedék be a Jeremiás próféta mondása, aki így szólott: És vették a harminc ezüstpénzt, a megbecsültnek árát, akit Izrael fiai részéről megbecsültek, Zak. 11,12.
10. És adták azt a fazekas mezejéért, amint az Úr rendelte volt nékem. Jer. 32,6.

Jézus nem felel a vádakra

11. Jézus pedig ott állt a helytartó előtt; és kérdezé Őt a helytartó, mondván: Te vagy-é a zsidók királya? Jézus pedig monda néki: Te mondod. Márk 15,2. Luk. 23,3. Ján. 18,33. 37. 1Tim. 6,13.
12. És mikor vádolták Őt a főpapok és a vének, semmit sem felelt. rész 26,63. Ésa. 53,7. Ján. 19,9. 1Pét. 2,23.
13. Akkor monda néki Pilátus: Nem hallod-é, mily sok bizonyságot tesznek ellened? rész 26,62.
14. És nem felelt néki egyetlen szót sem, úgyhogy a helytartó igen elcsodálkozék. Ján. 19,10.

Jézus és Barabás

15. Ünnepenként pedig egy foglyot szokott szabadon bocsátani a helytartó a sokaság kedvéért, akit akarának. Márk 15,6. Luk. 23,13. Ján. 18,39.
16. Volt pedig akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabásnak hívtak.
17. Mikor azért egybegyülekezének, monda nékik Pilátus: Melyiket akarjátok hogy elbocsássam néktek: Barabást-é, vagy Jézust, akit Krisztusnak hívnak?
18. Mert jól tudja vala, hogy irigységből adták Őt kézbe. Csel. 7,9.
19. Amint pedig ő az ítélőszékben ül vala, külde hozzá a felesége, ezt üzenvén: Ne avatkozzál amaz igaz ember dolgába; mert sokat szenvedtem ma álmomban Őmiatta. Jób 33,15.
20. A főpapok és vének pedig rábeszélék a sokaságot, hogy Barabást kérjék ki, Jézust pedig veszítsék el. Csel. 3,14.
21. Felelvén pedig a helytartó, monda nékik: A kettő közül melyiket akarjátok, hogy elbocsássam néktek? Azok pedig mondának: Barabást.
22. Monda nékik Pilátus: Mit cselekedjem hát Jézussal, akit Krisztusnak hívnak? Mindnyájan mondának: Feszíttessék meg!
23. A helytartó pedig monda: Miért, mi rosszat cselekedett? Azok pedig méginkább kiáltoznak vala, mondván: Feszíttessék meg!
24. Pilátus pedig látván, hogy semmi sem használ, hanem még nagyobb háborúság támad, vizet vévén, megmosá kezeit a sokaság előtt, mondván: Ártatlan vagyok ez igaz embernek vérétől; ti lássátok! 5Móz. 21,6.
25. És felelvén az egész nép, monda: **Az Ő vére mirajtunk és a mi magzatainkon**. 5Móz. 19,10. Józs. 2,19. 2Sám. 1,16. 1Kir. 2,32. Csel. 5,28.
26. Akkor elbocsátá nékik Barabást; Jézust pedig megkorbácsoltatván, kezükbe adá, hogy megfeszíttessék.

Jézus megkorbácsolása

27. Akkor a helytartó vitézei elvitték Jézust az őrházba, és odagyűjték hozzá az egész csapatot. Márk 15,16. Ján. 19,2.
28. És levetkeztetvén Őt, bíbor palástot adának reá. Luk. 23,11.
29. És tövisből font koronát tettek a fejére, és nádszálat a jobb kezébe; és térdet hajtva előtte, csúfolják vala Őt, mondván: Üdvöz légy, zsidóknak királya! Zsolt. 69,19.
30. És mikor megköpdösék Őt, elvevék a nádszálat, és a fejéhez verdesik vala. Ésa. 50,6. 53,3. 7. Luk. 18,32.

Jézus megfeszítése és halála

31. És miután megcsúfolták, levették róla a palástot és a maga ruháiba öltöztették; és elvitték, hogy megfeszítsék Őt. Márk 15,20. Luk. 23,26. Ján. 19,16.

32. Kifelé menve pedig találkozának egy cirénei emberrel, akit Simonnak hívtak; ezt kényszeríték, hogy vigye az Ő keresztjét. 4Móz. 15,35. 1Kir. 21,13. Csel. 7,58. Zsid. 13,12.

33. És mikor eljutának arra a helyre, amelyet Golgotának, azaz koponya helyének neveznek,

34. Méreggel elegyített ecetet adának néki inni; és megízlelvén, nem akara inni. Zsolt. 69,21.

35. Miután pedig megfeszíték Őt, elosztá ruháit, sorsot vetvén; hogy beteljék a próféta mondása: Megosztozának az én ruháimon, és az én köntösömre sorsot vetének. Zsolt. 22,18.

36. És leülvén, ott őrzik vala Őt.

37. És feje fölé illeszték kárhoztatásának okát, oda írván: **Jézus, a zsidók királya**. Márk 15,26. Luk. 23,38. Ján. 19,19.

38. Akkor megfeszítének vele együtt két latrot, egyiket jobb kéz felől, és a másikat bal kéz felől. Ésa. 53,9. 12. Márk 15,27. Luk. 23,32. Ján. 19,18.

39. Az arramenők pedig szidalmazzák vala Őt, fejüket hajtogatván. Zsolt. 22,7. 109,25.

40. És ezt mondván: Te, aki lerontod a templomot és harmadnapra fölépíted, szabadítsd meg magadat; ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről! rész 26,61. Ján. 2,19.

41. Hasonlóképpen a főpapok is csúfolódván az írástudókkal és a vénekkel egyetemben, ezt mondják vala:

42. Másokat megmentett, magát nem tudja megmenteni. Ha Izrael királya, szálljon le most a keresztről, és majd hiszünk néki.

43. Bízott az Istenben; mentse meg most Őt, ha akarja; mert azt mondta: Isten Fia vagyok. Zsolt. 22,8.

44. Akiket vele együtt feszítének meg, a latrok is ugyanazt hányják vala szemére. Luk. 23,39.

45. Hat órától kezdve pedig sötétség lett mind az egész földön, kilenc óráig. Ésa. 50,3. Ámós 8,9.

46. Kilenc óra körül pedig nagy fennszóval kiálta Jézus, mondván: **ELOI, ELOI! LAMA SABAKTÁNI? azaz: Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engem?** Zsolt. 22,1. Zsid. 5,7.

47. Némelyek pedig az ott állók közül, amint ezt hallották, mondának: Illést hívja ez.

48. És egy közülük azonnal odafutamodván, fogott egy szivacsot, és megtöltvén ecettel és egy nádszálra tűzvén, inni ád vala néki. Zsolt. 69,21. Ján. 19,29.

49. A többiek pedig ezt mondják vala: Hagyd el, lássuk eljön-é Illés, hogy megszabadítsa Őt?

50. Jézus pedig ismét nagy fennszóval kiáltván, kiadá szellemét.

51. És ímé, a templom kárpitja a tetejétől az aljáig kettéhasadt; és a föld megindula, és a kősziklák megrepedezének; 2Móz. 19,18. 26,31. 2Krón. 3,14. Zsolt. 18,7. Ef. 2,14. Zsid. 6,19. 10,19.

52. És a sírok megnyílának, és sok elhunyt szentnek teste föltámada. Zsolt. 68,20.

53. És kijövén a sírokból, Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelenének.

54. A százados pedig és akikővele őrizték Jézust, látván a földindulást és amik történtek, igen megrémülének, mondván: **Bizony, ez Isten Fia volt!**

55. Sok asszony volt pedig ott, akik távolról szemlélődnek vala, akik Galileából követték Jézust, szolgálván néki;

56. Ezek közt volt Mária Magdaléna, és Mária, a Jakab és József anyja, és a Zebedeus fiainak anyja. Márk 15,40. Luk. 8,2.

Jézus temetése

57. Mikor pedig beesteledék, eljött egy gazdag ember Arimatiából, név szerint József, aki maga is tanítványa volt Jézusnak; Márk 15,42. Luk. 23,50. Ján. 19,38.

58. Ez Pilátushoz menvén, kéri vala a Jézus testét. Akkor parancsolá Pilátus, hogy adják át a testet.

59. És magához vévén József a testet, begöngyölé azt tiszta gyolcsba,
60. És elhelyezé azt a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott: és a sír szájára egy nagy követ hengerítvén, elméne. Ésa. 53,9.
61. Ott volt pedig Mária Magdaléna és a másik Mária, akik a sír átellenében ülnek vala.

A farizeusok őrséget állítanak

62. Másnap pedig, amely péntek után következik, egybegyűltek a főpapok és a farizeusok Pilátushoz,
63. Ezt mondván: Uram, emlékezünk, hogy az a hitető még életében azt mondotta volt: Harmadnapra föltámadok. Zsolt. 2,1–6. Hós. 6,2. Márk 8,31. 10,34. Ján. 2,19. Csel. 4,27. 2Kor. 6,8.
64. Parancsold meg azért, hogy őrizzék a sírt harmadnapig, nehogy az Ő tanítványai odamenvén éjjel, ellopják Őt és azt mondják a népnek: Feltámadott a halálból; és az utolsó hitetés gonoszabb legyen az elsőnél.
65. Pilátus pedig monda nékik: Van őrségetek; menjetek, őriztessétek, amint tudjátok.
66. Ők pedig elmenvén, a sírt őrizet alá helyezték, lepecsételvén a követ az őrséggel. Dán. 6,17.

Jézus feltámadása

28 A szombat végén pedig, a hét első napjára virradólag, kiméne Mária Magdaléna és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. rész 27,56. Márk 16,1. Luk. 24,1. Ján. 20,1.
2. És ímé, nagy földindulás lett; mert az Úrnak angyala leszállván a mennyből, és odamenvén, elhengeríté a követ a sír szájáról, és ráüle arra.
3. A tekintete pedig olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó. Csel. 1,10.
4. Az őrizők pedig tőle való féltükben megrettentek, és olyanokká lettek, mint a holtak.
5. Az angyal pedig megszólalván, monda az asszonyoknak: Ti ne féljetek; mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Jel. 1,7.
6. Nincs itt, mert feltámadott, amint megmondotta volt. Jertek, lássátok a helyet, ahol feküdt az Úr.
7. És menjetek gyorsan és mondjátok meg az Ő tanítványainak, hogy feltámadott a halálból; és ímé, előttetek megy Galileába; ott meglátjátok Őt, ímé megmondottam néktek. rész 26,32. Márk 16,7.
8. És gyorsan eltávozván a sírtól félelemmel és nagy örömmel, futnak vala, hogy megmondják az Ő tanítványainak.
9. Mikor pedig mennek vala, hogy megmondják az Ő tanítványainak, ímé szembejöve ővelük Jézus, mondván: Legyetek üdvözölve! Azok pedig hozzájárulván, megragadák az Ő lábait, és leborulának előtte. Jel. 1,17. 18.
10. Akkor monda nékik Jézus: Ne féljetek; menjetek el, mondjátok meg az én atyámfiainak, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem.
11. Amialatt pedig ők mennek vala, ímé, az őrségből némelyek bemenvén a városba, megjelentének a főpapoknak mindent ami történt.
12. És egybegyülekezvén a vénekkel együtt, és tanácsot tartván, sok pénzt adának a vitézeknek,
13. Ezt mondván: Mondjátok, hogy: Az Ő tanítványai odajövén éjjel, ellopták Őt, mikor mi aludtunk.
14. És ha ez a helytartó fülébe jut, mi elhitetjük őt, és kimentünk titeket a bajból.
15. Azok pedig fölvevén a pénzt, úgy cselekedének, amint mondták nekik. És elterjedt ez a hír a zsidók között mind e mai napig.
16. A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába, a hegyre, ahová Jézus rendelte őket. rész 26,32.
17. És mikor meglátták Őt, leborulának előtte; némelyek pedig kételkedének.

18. És hozzájuk menvén Jézus, szóla
nékik, mondván: **Nékem adatott min-
den hatalom mennyen és földön**.
Dán. 7,13. Ef. 1,21. Fil. 2,9. 1Pét. 3,22. Jel. 17,14.

A nagy küldetés parancsa

19. **Elmenvén azért, tegyetek tanít-
ványokká minden népeket, megke-
resztelvén őket az Atyának, a Fiúnak
és a Szent Szellemnek nevében,**
Zsolt. 22,27. Ésa. 49,6. 22. 52,10. Hós. 2,23.
Mal. 1,11. Márk 16,15. 16. Kol. 1,25. 1Tim. 2,5. 6.

20. **Tanítván őket, hogy megtartsák
mindazt, amit én parancsoltam nék-
tek: és ímé, én tiveletek vagyok min-
den napon a világ végezetéig. Ámen**!

MÁRK ÍRÁSA SZERINT VALÓ SZENT EVANGÉLIUM

Keresztelő János
Jézus Krisztust hirdeti

1 A Jézus Krisztus, az Isten Fia Evan-
géliumának kezdete,
Ján. 1,1–14. Róm. 8,3. 1Ján. 4,15.

2. Amint meg van írva a prófétáknál:
Ímé, én elküldöm az én követemet a Te
orcád előtt, aki megkészíti a Te utadat
előtted; Mal. 3,1. Mát. 3,1. Luk. 3,1. Ján. 1,19.

3. Kiáltónak szava a pusztában:Ké-
szítsétek meg az Úrnak útját, egyen-
gessétek meg az Ő ösvényeit:
Ésa. 40,3. 45,2–5. Mát. 3,3. Luk. 3,4. Ján. 1,23.

4. **Előáll vala János, keresztelvén
a pusztában és prédikálván a meg-
térésnek keresztségét a bűnöknek
eltörlésére**.

5. És kiméne hozzá Júdeának egész
tartománya és a jeruzsálembeliek is,
és **megkeresztelkedének mindnyájan
őáltala a Jordán vizében, bűneikről
vallást tévén**.

6. János pedig teveszőrruhát és de-
reka körül bőrövet viselt, és sáskát és
erdei mézet evett.

7. És prédikála, mondván: **Utánam
jön, aki nagyobb nálam**, akinek nem
vagyok méltó, hogy lehajolván, saruj-
ának szíját megoldjam. rész 3,5.
Ján. 1,27. Csel. 11,16. 13,25.

8. **Én vízzel kereszteltelek titeket,
de Ő Szent Szellemmel keresztel
titeket**. Ésa. 44,3. Jóel 2,28.
Csel. 2,4. 10,45. 11,15. 16. 19,4. 1Kor. 12,13.

Jézus megkeresztelése

9. És lőn azokban a napokban, eljöve
Jézus a galileai Názáretből, és meg-
kereszteltelteték János által a Jordánban.
Mát. 3,13. Luk. 2,51. 3,21. Ján. 1,31.

10. És azonnal feljövén a vízből, látá az
egeket megnyilatkozni, és a Szellemet
mint egy galambot Őreá leszállani;

11. És szózat lett az égből: **Ez az én
szerelmes fiam, akiben én gyönyör-
ködöm**. Zsolt. 2,7. Mát. 3,16. 17. 2Pét. 1,17.

Megkísértése

12. És a Szellem azonnal elragadá
Őt a pusztába. Mát. 4,1. Luk. 4,1.

13. És ott volt a pusztában negyven
napig kísértetve a sátántól, és a vad-
állatokkal volt együtt; és az angyalok
szolgálnak vala néki. 1Tim. 3,16.

14. Miután pedig János tömlöcbe vet-
tetett, elméne Jézus Galileába, prédikál-
ván az Isten országának Evangéliumát,

15. És mondván: **Betelt az idő, és
elközelített az Isten királysága;
térjetek meg, és higgyetek az Evan-
géliumban**.
Zsolt. 110,3. Dán. 2,44. 9,25. Gal. 4,4. Ef. 1,10.

Jézus elhívja első tanítványait

16. Mikor pedig Galilea tengere
mellett járt, látá Simont és Andrást,
annak testvérét, amint a tengerbe hálót
vetettek; mert halászok voltak.
Mát. 4,18. Luk. 5,1.

17. És monda nékik Jézus: **Kövessetek engem, és én emberek halászává teszlek benneteket**.
18. És azonnal elhagyván az ő hálóikat, követék Őt.
19. És onnan egy kevéssé elébb menve, látá Jakabot, a Zebedeus fiát és annak testvérét, Jánost, amint a hajóban azok is a hálókat kötözgetik vala.
20. És azonnal hívá őket. És ők atyjukat, Zebedeust a napszámosokkal a hajóban hagyva, utána mentek.
21. És bemenének Kapernaumba; és mindjárt szombatnapon bemenvén a zsinagógába, tanít vala.
22. **És elálmélkodának az Ő tanításán; mert úgy tanítja vala őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók**. Mát. 7,28. 29.

Jézus tisztátalan szellemet űz ki

23. Vala pedig azok zsinagógájában egy ember, akiben tisztátalan szellem volt, és felkiálta, Luk. 4,31.
24. És monda: Ah! mi dolgunk van nékünk veled, Názáreti Jézus? Azért jöttél-é, hogy elveszíts minket? Tudom, hogy ki vagy Te: az Istennek Szentje. Zsolt. 16,10. Mát. 8,29. Csel. 2,31. Jak. 2,19.
25. És megdorgálá őt Jézus, mondván: Némulj meg, és menj ki belőle!
26. És a tisztátalan szellem megszaggatá őt, és fennszóval kiáltva, kiméne belőle. rész 9,20.
27. És mindnyájan elálmélkodának, annyira, hogy egymás között kérdezgeték, mondván: Mi ez? Micsoda új tudomány ez, hogy **hatalommal parancsol a tisztátalan szellemeknek is, és engedelmeskednek néki**?
28. És azonnal elméne az Ő híre Galilea egész környékére.

Jézus sok beteget meggyógyít

29. És a zsinagógából azonnal kimenvén, a Simon és András házához menének Jakabbal és Jánossal együtt. Mát. 8,14. Luk. 4,38.
30. A Simon anyósa pedig hideglelésben fekszik vala, és azonnal szólának néki felőle.
31. És Ő odamenvén, fölemelé azt, annak kezét fogván; és elhagyta azt a hideglelés azonnal, és szolgál vala nékik. Zsolt. 103,3.
32. Estefelé pedig, amikor leszállt a nap, mind hozzá vitték a betegeseket és az ördöngösöket;
33. És az egész város odagyűlt az ajtó elé.
34. **És meggyógyíta sokakat, akik különféle betegségekben sínylődnek vala; és sok ördögöt kiűze, és nem hagyja vala szólni az ördögöket, mivelhogy Őt ismerék**. Luk. 4,41. Csel. 16,17.
35. Kora reggel pedig, még szürkület-kor, fölkelvén, kiméne, és elméne egy puszta helyre, és ott imádkozék. Zsid. 5,7.
36. Simon pedig és a vele lévők utána sietének;
37. És amikor megtalálák Őt, mondának néki: Mindenki téged keres.
38. És Ő monda nékik: Menjünk a közel való városokba, hogy ott is prédikáljak, mert azért jöttem. Ésa. 61,1.
39. És prédikál vala azoknak zsinagógáiban, egész Galileában, és sok ördögöt kiűz vala. 1Móz. 3,15. Mát. 4,23. Luk. 4,44.

Jézus megtisztítja a bélpoklost

40. És jött hozzá egy bélpoklos, kérvén Őt és leborulván előtte, és mondván néki: Ha akarod, megtisztíthatsz engem. 1Móz. 18,14. Mát. 8,2. Luk. 5,12.
41. Jézus pedig könyörületességre indulván, kezét kinyújtva megérinté őt, és monda néki: **Akarom, tisztulj meg**. Zsid. 2,17. 4,15.
42. És amint ezt mondja vala, azonnal eltávozék tőle a poklosság és megtisztula.
43. És erősen megfenyegetvén, azonnal elküldé őt,
44. És monda néki: Meglásd, hogy senkinek semmit ne szólj; hanem eredj el, mutasd meg magadat a papnak, és

vidd fel a te tisztulásodért, amit Mózes parancsolt, bizonyságul nékik.
3Móz. 14,2–32.

45. Az pedig kimenvén, kezde sokat beszélni és terjeszteni a dolgot, annyira, hogy nyilvánosan immár be sem mehetett Jézus a városba, hanem kint, puszta helyeken volt, és mennek vala hozzá mindenfelől.

Jézus meggyógyítja a gutaütöttet

2 Napok múlva pedig ismét beméne Kapernaumba, és meghallák, hogy otthon van. Mát. 9,1. Luk. 5,17.

2. És azonnal sokan összegyülekezének, annyira, hogy még az ajtó elébe sem fértek; és hirdeté nékik az Igét.
Ésa. 61,1. Ef. 2,17. Zsid. 2,3.

3. És jövének hozzá egy gutaütöttet hozva, akit négyen emelnek vala.

4. És mivel a sokaság miatt nem férkőzhettek azzal hozzá, megbonták ama háznak fedelét, ahol Ő vala, és rést törvén, leereszték a nyoszolyát, amelyben a gutaütött feküdt. Zsolt. 103,3.

5. Jézus pedig azoknak hitét látván, monda a gutaütöttnek: Fiam, megbocsáttattak néked a te bűneid. Zsid. 4,13.

6. Voltak pedig ott némely írástudók, akik ott ülnek vala, szívükben így okoskodván:

7. Mi dolog, hogy ez ilyen káromlásokat szól? Ki bocsáthatja meg a bűnöket, hanemha egyedül az Isten? Ésa. 43,25.

8. És Jézus azonnal észrevette az Ő szellemével, hogy azok magukban így okoskodnak, és monda nékik: Miért gondoljátok ezeket a ti szívetekben?
1Sám. 16,7. Zsolt. 7,9. 139,1. Jer. 17,10. Mát. 9,4.

9. Mi könnyebb, azt mondanom-é a gutaütöttnek: Megbocsáttattak néked a te bűneid, vagy ezt mondanom: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj?

10. Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön a bűnöket megbocsátani, monda a gutaütöttnek: Ésa. 53,11. Dán. 7,14.

11. Mondom néked, kelj föl, vedd fel a te nyoszolyádat, és eredj haza.

12. Az pedig azonnal fölkelt, és felvévén nyoszolyáját, kiment mindenkinek láttára; úgyhogy mindenki elálmélkodott, és dicsőítette az Istent, ezt mondván: Sohasem láttunk ilyet! Zsolt. 33,9.

Lévi elhívatása

13. És ismét kiméne a tenger mellé; és az egész sokaság megy vala hozzá, és Ő tanítja vala őket. Mát. 9,9. Luk. 5,27.

14. És amikor tovaméne, meglátá Lévit, az Alfeus fiát, aki a vámszedő helyen ül vala, és monda néki: Kövess engem. És felkelvén, követi vala Őt.

15. És lőn, amikor Ő ennek házában asztalhoz ült, a vámszedők és bűnösök is sokan odaülnek vala Jézussal és az Ő tanítványaival; mert sokan voltak, és követték Őt.

16. És amikor látták az írástudók és a farizeusok, hogy együtt eszik a vámszedőkkel és bűnösökkel, mondának az Ő tanítványainak: Mi dolog, hogy a vámszedőkkel és a bűnösökkel eszik és iszik? Ésa. 65,5.

17. És amikor ezt hallja vala Jézus, monda nékik: **Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre.**
Mát. 9,13. 18,11. Luk. 5,31. 1Tim. 1,15.

A böjtről

18. A János és a farizeusok tanítványai pedig böjtölnek vala. Odamentek azért és mondának néki: Mi az oka, hogy Jánosnak és a farizeusoknak tanítványai böjtölnek, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek? Mát. 9,14. Luk. 5,33.

19. Jézus pedig monda nékik: Avagy böjtölhet-é a vőlegény násznépe, amíg velük van a vőlegény? Ameddig a vőlegény velük van, nem böjtölhetnek.
Én. 1,4.

20. De jönnek majd napok, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak azokon a napokon.

21. Senki sem varr pedig új posztóból foltot ó ruhára; máskülönben ami azt kitoldaná, még kiszakít belőle, az új a régiből, és nagyobb szakadás lesz.
Ésa. 54,5. 2Kor. 11,2. Ef. 5,25. Jel. 19,7. 21,1.
22. És senki sem tölt új bort régi tömlőkbe; különben az új bor a tömlőket szétszakítja, a bor is kiömlik, a tömlők is elpusztulnak; hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni. 2Kor. 5,17.

Kalásztépés szombatnapon

23. És lőn, hogy szombatnapon a vetések közt megy vala által, és az Ő tanítványai mentükben a kalászokat kezdék vala szaggatni.
5Móz. 23,25. Mát. 12,1. Luk. 6,1.
24. Ekkor a farizeusok mondának néki: Ímé, miért művelik azt szombatnapon, amit nem szabad?
25. Ő pedig monda nékik: Soha sem olvastátok-é, mit tett Dávid, mikor szükségben volt és megéhezett társaival egybe?
26. Mi módon ment be az Isten házába az Abiátár főpap idejében és ette meg a szent kenyereket, amelyeket nem szabad megenni csak a papoknak; és adott a társainak is? 3Móz. 24,9. 1Sám. 21,4.
27. És monda nékik: A szombat lett az emberért, nem az ember a szombatért.
28. Annakokáért az embernek Fia ura a szombatnak is. Ef. 1,20. 21. 1Pét. 3,22.

Jézus szombatnapon gyógyít

3 És ismét bement a zsinagógába, és volt ott egy sorvadt kezű ember.
Mát. 12,9. Luk. 6,6.
2. És lesik vala Őt, hogy meggyógyítja-é szombatnapon; hogy vádolhassák Őt.
3. Akkor monda a sorvadt kezű embernek: Állj elő a középre.
4. Azoknak pedig monda: Szabad-é szombatnapon jót vagy rosszat tenni? Életet menteni, vagy veszni hagyni? De azok hallgatnak vala.
5. **Ő pedig elnézvén őket haraggal, bánkódván szívük keménysége miatt, monda az embernek: Nyújtsd ki a kezedet. És kinyújtá, és meggyógyult a keze, és éppé lett, mint a másik.** Zsolt. 69,9. Ezék. 34,16.
6. Akkor a farizeusok kimenvén, a Heródes pártiakkal mindjárt tanácsot tartottak ellene, hogy elveszítsék Őt.
Mát. 12,14. 22,16.

Jézus meggyógyít sok beteget

7. Jézus pedig elment tanítványaival a tenger mellé; és nagy sokaság követé Őt Galileából és Júdeából, Mát. 12,15.
8. És Jeruzsálemből és Idumeából és a Jordánon túlról; és a Tírusz és a Szidón környékiek is, amikor hallották, hogy miket tesz vala, nagy sokasággal jöttek Őhozzá. Luk. 6,17.
9. És megmondá tanítványainak, hogy egy kis hajót tartsanak néki készen, a sokaság miatt, hogy ne szorongassák Őt.
10. **Mert sokakat meggyógyított, úgyhogy akiknek valami bajuk volt, reá rohanának, hogy illethessék Őt.**
11. A tisztátalan szellemek is, mikor meglátták Őt, leborulának előtte, és kiáltának, mondván: **Te vagy az Istennek a Fia.** rész 1,1. 23. Luk. 4,41. Csel. 16,17.
12. Ő pedig erősen fenyegeti vala őket, hogy Őt ki ne jelentsék. rész 1,25.

Jézus kiválasztja a tizenkettőt

13. Azután felment a hegyre, és magához szólítá, akiket akar vala; és hozzá menének. Mát. 10,1. Luk. 6,12.
14. És választa tizenkettőt, hogy **vele legyenek, és hogy kiküldje őket prédikálni,** Luk. 10,19. Ján. 1,12. 42.
15. **És hatalmuk legyen a betegeket gyógyítani és az ördögöket kiűzni:**
16. Simont, akinek Péter nevet ada;
17. És Jakabot, a Zebedeus fiát, és Jánost, a Jakab testvérét; és Boanerges nevet ada nékik, amely azt teszi: mennydörgés fiai; Ésa. 58,1.
18. És Andrást és Fülöpöt, Bertalant és Mátét, Tamást és Jakabot, az Alfeus fiát, Taddeust, és a kananeai Simont, Júd. 1.

19. És az Iskarióti Júdást, aki el is árulta Őt. Ján. 18,2. 5.

Feddi a farizeusokat a Szent Szellem elleni káromlásért

20. Azután hazatértek. És ismét egybegyűlt a sokaság, annyira, hogy még nem is ehetének.
21. Amint az övéi ezt meghallották, eljöttek, hogy megfogják Őt; mert azt mondják vala, hogy magánkívül van.
22. Az írástudók pedig, akik Jeruzsálemből jöttek le, azt mondák, hogy: Belzebúb van vele, és: Az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket. Mát. 9,34. 10,25. Luk. 11,15. Ján. 7,20. 8,48.
23. Ő pedig magához híván azokat, példázatokban monda nékik: sátán miként tud sátánt kiűzni? Mát. 12,24.
24. És ha egy ország önmagában meghasonlik, meg nem maradhat az az ország.
25. És ha egy ház önmagában meghasonlik, meg nem maradhat az a ház.
26. És ha a sátán önmaga ellen támadt és meghasonlott, nem maradhat meg, hanem vége van.

Az erőset megkötözni

27. Nem rabolhatja el senki az erősnek kincseit, bemenvén annak házába, hanemha előbb az erőset megkötözi, és azután rabolja ki annak házát. Ésa. 49,24. Mát. 12,29. 18,18. Luk. 11,21. 22.
28. Bizony mondom néktek, hogy minden bűn megbocsáttatik az emberek fiainak, még a káromlások is mind, amelyekkel káromlanak: 1Ján. 5,16.
29. De aki a Szent Szellem ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó; Csel. 7,51. 2Thess. 1,9. Zsid. 6,4.
30. Mivelhogy ezt mondják vala: Tisztátalan szellem van Őbenne.

Jézus igazi rokonai

31. És megérkezének az Ő testvérei és az Ő anyja, és kívül megállva, beküldének hozzá, hivatván Őt. Mát. 12,46. Luk. 8,19.
32. Körülötte pedig sokaság ül vala; és mondának néki: Ímé, a te anyád és a te testvéreid ott kint, keresnek téged.
33. Ő pedig felele nékik, mondván: Ki az én anyám, vagy kik az én testvéreim?
34. Azután elnézvén köröskörül a körülötte ülőkön, monda: Ímé, az én anyám és az én testvéreim. Róm. 8,29.
35. **Mert aki az Isten akaratát cselekszi, az az én fitestvérem és nőtestvérem és az én anyám.** Zsid. 2,11.

A magvetés példázata

4 És ismét kezde tanítani a tenger mellett. És nagy sokaság gyűlt hozzá, úgyhogy Ő a hajóba lépvén, a tengeren ül vala, az egész sokaság pedig a tenger mellett a földön volt.
2. És sokat tanítja vala őket példázatokban, és ezt mondja vala nékik tanításában:
3. Halljátok: Ímé, a magvető kiméne vetni. Mát. 13,4. Luk. 8,4.
4. És lőn vetés közben, hogy némely az út mellé esék, és eljövének az égi madarak és megevék azt.
5. Némely pedig a köves helyre esék, ahol nem sok földje volt, és hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben.
6. Mikor pedig fölkelt a nap, elsüle, és mivelhogy nem volt gyökere, elszáradt.
7. Némely pedig a tövisek közé esék, és felnövekedének a tövisek, és megfojták azt, és nem adott gyümölcsöt.
8. **Némely pedig a jó földbe esék; és ád vala növekedő és bővölködő gyümölcsöt, és némely hoz vala harmincannyit, némely hatvanannyit, némely pedig százannyit.** Ján. 15,5.
9. És monda nékik: Akinek van füle a hallásra, hallja. Péld. 2,1. 4,7. Kol. 4,5.
10. Mikor pedig egyedül vala, megkérdezék Őt a körülötte lévők a tizenkettővel együtt a példázat felől.
11. Ő pedig monda nékik: Néktek adatott, hogy az Isten országának titkát tudjátok, ama kívül levőknek pedig példázatokban adatnak mindenek, 1Kor. 1,18.

12. Hogy nézvén nézzenek és ne lássanak; és hallván halljanak és ne értsenek, hogy soha meg ne térjenek és bűneik meg ne bocsáttassanak.
Ésa. 6,9. 10. 44,18. Jer. 5,27. Ján. 12,40. Csel. 28,26. Róm. 11,8.

13. És monda nékik: Nem értitek ezt a példázatot? Akkor mimódon értitek meg majd a többi példázatot?

14. A magvető az Igét hinti.
Mát. 13,19. Ef. 3,8. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23. 25.

15. Az útfélen valók pedig azok, akiknek hintik az Igét, de amint hallják, azonnal eljön a sátán, és elragadja a szívükbe vetett Igét.

16. És hasonlóképpen a köves helyre vetettek azok, akik amint hallják az Igét, mindjárt örömmel fogadják,

17. De nincs bennük gyökere, hanem ideig valók; azután, ha nyomorúság vagy háborúság támad az Ige miatt, azonnal megbotránkoznak.

18. A tövisek közé vetettek pedig azok, akik az Igét hallják,

19. De a világi gondok és a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok kívánsága közbejövén, elfojtják az Igét, és gyümölcstelen lesz.
Zsolt. 52,7. Péld. 23,5. Préd. 5,13. Luk. 18,24. Csel. 5,1. 1Tim. 6,9. 17. Tit. 1,11.

20. **A jó földbe vetettek pedig azok, akik hallják az Igét és beveszik, és gyümölcsöt teremnek, némely harmincannyit, némely hatvanannyit, némely százannyit**.
Róm. 7,4. 2Kor. 5,17. 1Pét. 1,23.

21. És monda nékik: Avagy azért hozzák-é elő a gyertyát, hogy véka alá tegyék, vagy az ágy alá? És nem azért-é, hogy a gyertyatartóba tegyék?
Mát. 5,15. Luk. 8,16. 11,33.

22. Mert nincs semmi rejtett dolog, ami meg ne jelentetnék; és semmi sem volt eltitkolva, hanem hogy nyilvánosságra jusson. Mát. 10,26. Luk. 12,2. 1Ján. 1,2.

23. Ha valakinek van füle a hallásra, hallja.

24. És monda nékik: Megjegyezzétek, amit hallotok: **Amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek, sőt ráadást adnak néktek, akik halljátok**.
Mát. 7,2. 2Kor. 9,6. 1Ján. 4,1.

25. **Mert akinek van, annak adatik; és akinek nincs, attól az is elvétetik, amije van**. Mát. 13,12. 25,29. Luk. 8,18. 19,26.

További példázatok Isten országáról

26. És monda: Úgy van az Isten országa, mint mikor az ember beveti a magot a földbe.

27. És alszik és fölkel, éjjel és nappal; a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja miképpen. Luk. 17,6. Jak. 5,7.

28. Mert magától terem a föld, először füvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászban.

29. Mihelyt pedig a gabona arravaló, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett. Jel. 14,15.

30. És monda: Mihez hasonlítsuk az Isten országát? Avagy milyen példában példázzuk azt?

31. A mustármaghoz, amely mikor a földbe vettetik, minden földi magnál kisebb, Mát. 13,31. Luk. 13,18.

32. És mikor elvettetik, felnő, és minden veteménynél nagyobb lesz, és nagy ágakat hajt, úgyhogy árnyéka alatt fészket rakhatnak az égi madarak. Mal. 1,11.

33. És sok ilyen példázatban hirdeti vala nékik az Igét, úgy, amint megérthetik vala. Mát. 13,34. Ján. 16,12.

34. Példázat nélkül pedig nem szól vala nékik; maguk közt azonban a tanítványoknak mindent megmagyaráz vala. Mát. 13,11.

A tenger lecsendesítése

35. Azután monda nékik azon a napon, amint este lett: Menjünk át a túlsó partra. Ésa. 42,4. Mát. 8,18. Luk. 8,22.

36. Elbocsátván azért a sokaságot, elvitték Őt, úgy amint a hajóban volt; de más hajók is voltak vele.

37. Akkor nagy szélvihar támadt, a hullámok pedig becsapnak vala a hajóba, annyira, hogy már-már megtelék.

38. Ő pedig a hajó hátulsó részében a fejaljon aluszik vala. És fölkelték Őt, és mondának néki: Mester, nem törődsz vele, hogy elveszünk? Zsolt. 33,7.
39. És felkelvén megdorgálá a szelet, és monda a tengernek: Hallgass, némulj el! És elállt a szél, és lett nagy csendesség. Zsolt. 29,10. 65,7. 89,9. Neh. 1,4.
40. És monda nékik: Miért vagytok ily félénkek? Hogy van az, hogy nincs hitetek?
41. És megfélemlének nagy félelemmel, és ezt mondják vala egymásnak: **Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engednek néki**?

Jézus csodatétele a gadarai megszállottal

5 És menének a tenger túlsó partjára, a gadarénusok földjére. Mát. 8,28.
2. És amint a hajóból kiméne, azonnal elébe ment egy ember a sírboltokból, akiben tisztátalan szellem volt. Luk. 8,26.
3. Akinek lakása a sírboltokban volt; és már láncokkal sem bírta őt senki sem lekötni.
4. Mert sokszor megkötözték őt béklyókkal és láncokkal, de ő a láncokat szétszaggatta, és a béklyókat összetörte, és senki sem tudta őt megfékezni.
5. És éjjel és nappal mindig a hegyeken és a sírboltokban volt, kiáltozva és magát kövekkel vagdosva.
6. Mikor pedig Jézust távolról meglátta, odafutamodék, és elébe borula,
7. És fennhangon kiáltva monda: Mi közöm nékem Teveled, Jézus, a magasságos Istennek Fia? Az Istenre kényszerítelek, ne kínozz engem. Csel. 16,17.
8. Mert ezt mondja vala néki: Eredj ki, tisztátalan szellem ez emberből! Fil. 2,10.
9. És kérdezé tőle: Mi a neved? És felele, mondván: Légió a nevem, mert sokan vagyunk.
10. És igen kéré Őt, hogy ne küldje el őket arról a vidékről.
11. Volt pedig ott a hegynél egy nagy disznónyáj, amely legel vala. Ésa. 66,4.
12. És az ördögök kérték Őt mindnyájan, mondván: Küldj minket a disznókba, hogy azokba menjünk be.
13. És Jézus azonnal megengedé nékik. A tisztátalan szellemek pedig kijövén, bemenének a disznókba; és a nyáj a meredekről a tengerbe rohana. Ezek pedig mintegy kétezren voltak, és belefúltak a tengerbe. Ef. 1,20. Kol. 2,10. Zsid. 2,8.
14. Akik pedig őrzik vala a disznókat, elfutának, és hírt vittek a városba és a falvakba. És kimentek, hogy lássák, mi az, ami történt.
15. És menének Jézushoz és láták, hogy az ördöngös ott ül, fel van öltözködve, és eszénél van az, akiben a légió volt; és megfélemlének. Róm. 16,20.
16. Akik pedig látták, elbeszélék nékik, hogy mi történt az ördöngössel, és a disznókkal. 1Ján. 3,8.
17. És kezdék kérni Őt, hogy távozzék el az ő határukból. Csel. 16,39.
18. Mikor pedig a hajóba beszállott, a volt ördöngös kéré Őt, hogy vele lehessen. Zsolt. 116,12. Luk. 8,36. 1Kor. 2,14.
19. De Jézus nem engedé meg néki, hanem monda néki: Eredj haza a tiéidhez, és jelentsd meg nékik, mely nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint könyörült rajtad.
20. **El is méne, és kezdé hirdetni a Tízvárosban, mely nagy dolgot cselekedett vele Jézus; és mindnyájan elcsodálkozának**. Zsolt. 116,16.
21. És mikor ismét általment Jézus a hajón a túlsó partra, nagy sokaság gyűlt Őhozzá; és vala a tenger mellett.

A vérfolyásos asszony

22. És ímé, eljöve a zsinagógafők egyike, név szerint Jairus, és meglátván Őt lábaihoz esék, Csel. 13,15.
23. És igen kéré Őt, mondván: Az én leánykám halálán van; jer, vesd reá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen.
24. El is méne vele, és követé Őt nagy sokaság, és szorongatják vala Őt.

25. És egy asszony, aki tizenkét év óta vérfolyásos volt, Mát. 9,18. Luk. 8,43.
26. És sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett, Zsolt. 108,12.
27. Mikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, illeté annak ruháját.
28. Mert ezt mondja vala: **Ha csak ruháit illethetem is, meggyógyulok**.
29. **És vérének forrása azonnal kiszáradt, és megérzé testében, hogy kigyógyult bajából**. 2Móz. 15,26. Csel. 5,15.
30. **Jézus pedig azonnal észrevevén magán, hogy isteni erő áradott ki belőle, megfordult a sokaságban, és monda: Kicsoda illeté az én ruháimat**?
31. És mondának néki az Ő tanítványai: Látod, hogy a sokaság szorít össze téged, és azt kérdezed: Kicsoda illetett engem?
32. És körülnézett, hogy lássa azt, aki ezt cselekedte.
33. Az asszony pedig tudva, hogy mi történt vele, félve és remegve megy vala oda, és elébe borult és elmondott néki mindent igazán. Luk. 6,19.
34. Ő pedig monda néki: **Leányom, a te hited megtartott téged. Eredj el békével, és megszabadulva bajodtól, maradj egészséges**. rész 10,52. Mát. 9,22. Csel. 3,16. 14,9. Zsid. 11,6.
35. Mikor még beszél vala, odajövének a zsinagóga fejétől, mondván: Leányod meghalt; mit fárasztod tovább a Mestert?
36. Jézus pedig, amint hallá a beszédet, amit mondanak vala, azonnal monda a zsinagóga fejének: **Ne félj, csak higgy**! Ján. 11,25. 40. 1Ján. 4,18. 5,13.
37. És senkinek sem engedé, hogy vele menjen, csak Péternek és Jakabnak és Jánosnak, a Jakab testvérének.
38. És méne a zsinagóga fejének házához, és látá a zűrzavart, a sok siránkozót és jajgatót.
39. És bemenvén, monda nékik: Mit zavarogtok és sírtok? A gyermek nem halt meg, hanem alszik. Ján. 11,11.
40. És nevetik vala Őt. Ő pedig kiküldvén valamennyit, maga mellé vette a gyermeknek atyját és anyját, és a vele levőket, és beméne oda, ahol a gyermek fekszik vala. Csel. 9,40.
41. És megfogván a gyermeknek kezét, monda néki: Talita, kúmi; ami megmagyarázva azt teszi: Leányka, néked mondom, kelj föl.
42. És a leányka azonnal fölkelt és jár vala. Mert tizenkét esztendős volt. És nagy csodálkozással csodálkozának.
43. Ő pedig erősen megparancsolá nékik, hogy ezt senki meg ne tudja. És mondá, hogy adjanak neki enni.

Jézust megvetik Názáretben

6 És kiméne onnét, és méne az Ő hazájába, és követék Őt az Ő tanítványai. Mát. 13,53. Luk. 4,15.
2. És amint eljött a szombat, tanítani kezde a zsinagógában; és sokan, akik Őt hallották, elálmélkodtak, mondván: Honnét vannak ennél ezek? És mely bölcsesség az, ami néki adatott, hogy ily csodadolgok is történnek általa?
3. Avagy nem ez-é az az ácsmester, Máriának a fia, Jakabnak, Józsénak, Júdásnak és Simonnak pedig testvére? És nincsenek-é itt közöttünk az Ő nőtestvérei is? És megbotránkoztak Őbenne. Ján. 6,42.
4. Jézus pedig monda nékik: Nincs próféta tisztesség nélkül, csak a maga hazájában, és a rokonai között, és a maga házában. Ésa. 53,2. 1Kor. 1,23. Gal. 1,19.
5. Nem is tehet vala ott semmi csodát, csak néhány beteget gyógyíta meg, rájuk vetvén kezeit. Zsid. 3,19. 4,2. 11.
6. És csodálkozik vala azoknak hitetlenségén. Aztán köröskörül járja vala a falvakat, tanítván. Mát. 9,35. Luk. 13,22.
7. **Majd magához szólítá a tizenkettőt, és kezdé őket kiküldeni kettőnként, és adott nékik hatalmat a tisztátalan szellemeken**. Mát. 10,1. Luk. 9,1. 10,19. Ján. 1,12.

8. És megparancsolta nékik, hogy az útra semmit ne vigyenek egy pálcán kívül; se táskát, se kenyeret, se pénzt az övükben;
9. Hanem kössenek sarut, de két ruhát ne öltsenek. Csel. 12,8.
10. És monda nékik: Ahol valamely házba bementek, ott maradjatok mindaddig, amíg továbbmentek onnét. Mát. 10,11. Luk. 10,7.
11. Akik pedig nem fogadnak titeket, sem nem hallgatnak rátok, onnét kimenvén, verjétek le a port lábaitokról, bizonyságul őellenük. Bizony mondom néktek: Szodomának vagy Gomorának tűrhetőbb lesz a dolga az ítélet napján, mint annak a városnak. Zsid. 10,31.
12. Kimenvén azért, prédikálják vala, hogy térjenek meg.
13. **És sok ördögöt űznek vala ki, és olajjal sok beteget megkennek és meggyógyítanak vala**. Csel. 10,38. Jak. 5,14.

Keresztelő János fejevétele

14. És meghallá ezeket Heródes király, mert nyilvánvalóvá lett az Ő neve, és monda: Keresztelő János támadt fel a halálból, és azért működnek Őbenne ez erők. Mát. 14,1. Luk. 9,7.
15. Némelyek azt mondják vala, hogy Ő Illés; mások meg azt mondják vala, hogy próféta, vagy olyan, mint egy a próféták közül.
16. Heródes pedig ezeket hallván, monda: Akinek én fejét vétetém, az a János ez; ő támadt fel a halálból.
17. Mert maga Heródes fogatta el és vettette börtönbe Jánost, Heródiás miatt, Fülöpnek, az ő testvérének felesége miatt, mivelhogy azt vette feleségül.
18. Mert János azt mondá Heródesnek: Nem szabad néked a testvéred feleségével élned. 3Móz. 18,16. 1Tim. 4,2.
19. Heródiás pedig ólálkodik vala utána, és meg akarja vala őt ölni; de nem teheté.
20. Mert Heródes fél vala Jánostól, igaz és szent embernek ismervén őt, és oltalmazá őt; és ráhallgatván, sok dologban követi, és örömest hallgatja vala őt.
21. De egy alkalmatos nap jöttével, mikor Heródes a maga születése ünnepén nagyjainak, vezéreinek és Galilea előkelő embereinek lakomát adott,
22. És ennek a Heródiásnak a leánya bement és táncolt, és megtetszett Heródesnek és a vendégeknek, monda a király a leánynak: Kérj tőlem, amit akarsz, és megadom néked.
23. És megesküvék néki, hogy: Bármit kérsz tőlem, megadom néked, még ha országom felét is. Eszt. 5,3–6. Róm. 1,28. Zsid. 11,36. Jak. 2,13. Jel. 6,9.
24. Az pedig kimenvén, monda az ő anyjának: Mit kérjek? Ez pedig mondja: A Keresztelő János fejét. Péld. 12,10.
25. És a királyhoz nagy sietve azonnal bemenvén, kéré őt mondván: Akarom, hogy mindjárt add ide nékem a Keresztelő János fejét egy tálban.
26. A király pedig noha igen megszomorodék, esküje és a vendégek miatt nem akará őt elutasítani.
27. És azonnal hóhért küldvén a király, megparancsolá, hogy hozzák el annak fejét.
28. Ez pedig elmenvén, fejét vette annak a börtönben, és előhozá a fejét egy tálban és adá a leánynak; a leány pedig az anyjának adá azt.
29. A tanítványai pedig, amikor ezt meghallották, eljöttek, és elvitték a testét, és sírba tették. Csel. 8,2.

Az ötezrek jóltartása

30. És az apostolok összegyülekezének Jézushoz, és elbeszélének néki mindent, azt is, amiket cselekedtek, azt is, amiket tanítottak. Mát. 14,13. Luk. 9,10.
31. Ő pedig monda nékik: Jertek el csupán ti magatok valamely puszta helyre, és pihenjetek meg egy kevéssé. Mert sokan voltak a járókelők, és még evésre sem volt alkalmas idejük.
32. És elmentek hajón egy puszta helyre, hogy magukban legyenek.

33. A sokaság pedig meglátá őket, amint mennek vala, és sokan megismerék Őt; és minden városból egybefutának oda gyalog, és megelőzték őket, és hozzágyűltek. Mát. 9,36. 14,14.

34. **És kimenvén Jézus nagy sokaságot láta, és megszáná őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok. És kezdte őket sokra tanítani.** Ésa. 54,13. 61,1. Zsid. 2,17. 4,15. 5,2.

35. Mikor pedig immár későre járt, hozzá menvén az Ő tanítványai mondának: Puszta ez a hely, és immár késő van:

36. Bocsásd el őket, hogy elmenvén a körülfekvő majorokba és falvakba, vegyenek maguknak kenyeret; mert nincs mit enniük.

37. Ő pedig felelvén, monda nékik: Adjatok nékik ti enniük. És mondának néki: Elmenvén, vegyünk-é kétszáz pénz árú kenyeret, hogy enni adjunk nékik?

38. Ő pedig monda nékik: Hány kenyeretek van? Menjetek és nézzétek meg. És megtudván, mondának: Öt, és két halunk. 4Móz. 11,13. 22. 2Kir. 4,43. Ján. 6,9.

39. És parancsolá nékik, hogy ültessenek le mindenkit csoportonként a zöld pázsitra.

40. Letelepedének azért szakaszonként, százával és ötvenével.

41. Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat, és az égre tekintvén, hálákat adott; és megszegé a kenyereket, és adta tanítványainak, hogy tegyék azok elé; és a két halat is elosztá mindnyájuk között. rész 7,34.

42. Ettek azért mindnyájan, és megelégedének;

43. És maradékot is szedének fel tizenkét tele kosárral, és a halakból is.

44. Akik pedig a kenyerekből ettek, mintegy ötezren voltak a férfiak.

Jézus a tengeren jár

45. És azonnal kényszeríté tanítványait, hogy hajóba szálljanak, és menjenek át előre a túlsó partra Betsaida felé, amíg Ő a sokaságot elbocsátja.

46. Minekutána pedig elbocsátotta őket, fölment a hegyre imádkozni.

47. És mikor beesteledék, a hajó a tenger közepén volt, Ő pedig egymaga a szárazon.

48. És látá őket, amint vesződnek az evezéssel; mert a szél szembe fújt velük; és az éj negyedik szakában hozzájuk méne a tengeren járva; és el akar vala haladni mellettük.

49. Azok pedig látván Őt a tengeren járni, kísértetnek vélték, és felkiáltának;

50. Mert mindnyájan látják vala Őt és megrémülének. De Ő azonnal megszólítá őket, és monda nékik: **Bízzatok; én vagyok, ne féljetek.** rész 3,5. 8,17. Jer. 17,9. Róm. 8,7. Zsid. 3,14.

51. Ekkor beméne hozzájuk a hajóba, és elállt a szél; ők pedig magukban szerfölött álmélkodtak és csodálkoztak.

52. Mert nem okultak a kenyereken, mivel a szívük meg volt keményedve.

Jézus sok beteget meggyógyít

53. És átkelve, eljutottak a Genezáret földjére, és kikötöttek.

54. De mihelyt kiszálltak a hajóból, azonnal megismerték Őt,

55. És azt az egész környéket befutván, kezdték a betegeket a nyoszolyákon ide-oda hordozni, amerre hallják vala, hogy Ő ott van.

56. **És ahová bemegy vala a falvakba vagy városokba vagy majorokba, a betegeket letették a piacokon, és kérik vala Őt, hogy legalább a ruhája szegélyét illethessék. És valahányan csak illeték, meggyógyulának.** rész 5,27. 28. Mát. 14,36.

Óvás emberi rendelésektől

7 És hozzágyűlének a farizeusok és némelyek az írástudók közül, akik Jeruzsálemből jöttek. Mát. 15,1.

2. És látván, hogy az Ő tanítványai közül némelyek mosdatlan kézzel esznek kenyeret, panaszkodának.

3. Mert a farizeusok és a zsidók mind, a régiek rendelését követve nem esznek, hanemha kezüket erősen megmossák;
4. És piacról jövén sem esznek, ha meg nem mosakodnak; és sok egyéb is van, aminek megtartását átvették, poharaknak, korsóknak, rézedényeknek és nyoszolyáknak megmosását.
5. Azután megkérdék Őt a farizeusok és az írástudók: Mi az oka, hogy a te tanítványaid nem járnak a régiek rendelése szerint, hanem mosdatlan kézzel esznek kenyeret?
6. Ő pedig felelvén, monda nékik: Igazán jövendölt felőletek, képmutatók felől Ésaiás próféta, amint meg van írva: Ez a nép ajkaival tisztel engem, a szívük pedig távol van tőlem. Ésa 29,13. Tit. 1,14.
7. Pedig hiába tisztelnek engem, ha oly tanításokat tanítanak, amelyek embereknek parancsolatai.
8. Mert az Isten parancsolatját elhagyva, az emberek rendelését tartjátok meg, korsóknak és poharaknak mosását; és sok egyéb efféléket is cselekszetek. Mát. 15,11.
9. És monda nékik: Az Isten parancsolatját szépen félreteszitek, azért, hogy a magatok rendelését tartsátok meg.
10. Mert Mózes azt mondotta: Tiszteld atyádat és anyádat. És: Aki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal haljon meg. 2Móz. 20,12. 5Móz. 5,16. Péld. 20,20.
11. Ti pedig azt mondjátok: Ha valaki ezt mondja atyjának vagy anyjának: Korbán, azaz templomi ajándék az, amivel megsegíthetnélek: 1Tim. 5,16.
12. Úgy már nem engeditek, hogy az atyjával vagy anyjával valami jót tegyen,
13. Eltörölvén az Isten beszédét a ti rendelésetekkel, amelyet rendeltetek; és sok effélét is cselekszetek.
14. És előszólítván az egész sokaságot, monda nékik: Hallgassatok reám mindnyájan és értsétek meg:
15. Nincs semmi az emberen kívül való, ami bemenvén őbelé, megfertőztethetné őt; **hanem amik belőle jönnek ki, azok fertőztetik meg az embert**. Csel. 10,14. 15. Róm. 14,17. 1Kor. 8,8. 1Tim. 4,4. Tit. 1,15.
16. Ha valakinek van füle a hallásra, hallja.
17. És mikor a házba ment vala be a sokaság közül, megkérdezék Őt tanítványai a példázat felől.
18. És monda nékik: Ti is ennyire tudatlanok vagytok-é? Nem értitek-é, hogy ami kívülről megy az emberbe, semmi sem fertőztetheti meg őt?
19. Mert nem a szívébe megy be, hanem a gyomrába; és az árnyékszékbe kerül, amely minden eledelt megtisztít.
20. Monda továbbá: Ami az emberből jön ki, az fertőzteti meg az embert.
21. Mert onnan belülről, az emberek szívéből származnak a gonosz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok, Csel. 8,22. Gal. 5,19.
22. Lopások, telhetetlenségek, gonoszságok, álnokság, szemérmetlenség, gonosz szem, káromlás, kevélység, bolondság:
23. Mindezek a gonoszságok belülről jönnek ki, és megfertőztetik az embert.

A kananeus asszony hite

24. És onnét fölkelvén, elméne Tírusz és Szidón határaiba; és házba menvén, nem akarta, hogy valaki észrevegye, de nem titkolhatá el magát. Mát. 15,21.
25. Mert hallván felőle egy asszony, akinek leányában tisztátalan szellem volt, eljöve és lábaihoz borula.
26. Ez az asszony pedig pogány volt, szirofóniciai származású. És kérte Őt, hogy űzze ki az ő leányából az ördögöt.
27. Jézus pedig monda néki: Engedd, hogy először a fiak elégíttessenek meg. Mert nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni. Mát. 10,5. Csel. 13,46. Róm. 9,4. Ef. 2,12.
28. Az pedig felele és monda néki: Úgy van Uram; de hiszen az ebek is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsalékaiból.

29. Erre monda néki: E beszédért, eredj el; az ördög kiment a te leányodból. Zsolt. 33,9.
30. És hazamenvén, úgy találá, hogy az ördög kiment, a leány pedig az ágyon feküvék. Mát. 9,29. 1Ján. 3,8.
31. Aztán ismét kimenvén Tírusz és Szidón határaiból, a galileai tengerhez ment a Tízváros határain át.
32. És hoztak néki egy nehezen szóló süketet, és kérik vala Őt, hogy vesse reá kezét.
33. Ő pedig, mikor kivitte azt a sokaság közül, az ujjait annak fülébe bocsátá, és köpvén illeté annak nyelvét,
34. És föltekintvén az égre, fohászkodék, és monda néki: Effata, azaz: nyilatkozzál meg. rész 6,41. Ján. 11,33. 38. 41. 17,1.
35. És azonnal megnyilatkozának annak fülei: és nyelvének kötele megoldódék, és helyesen beszél vala.
36. És megparancsolá nékik, hogy senkinek se mondják el; de mennél inkább tiltja vala, annál inkább híresztelék. rész 5,43. Ésa. 35,5. 42,2.
37. És szerfelett álmélkodnak vala, ezt mondván: **Mindent jól cselekedett; a süketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké**. Ésa. 32,3. 4. Csel. 10,38.

A négyezer megvendégelése

8 Azokban a napokban, mivelhogy fölötte nagy volt a sokaság, és nem volt mit enniük, magához szólította Jézus az Ő tanítványait, és monda nékik: Mát. 15,32.
2. Szánakozom e sokaságon, mert immár harmadnapja hogy velem vannak, és nincs mit enniük; Zsolt. 86,15. Ján. 13,15. Zsid. 2,17. 4,15. 5,2. 1Pét. 2,21. 1Ján. 2,6.
3. És ha éhen bocsátom haza őket, kidőlnek az úton; mert némelyek őközülük messziről jöttek.
4. Az Ő tanítványai pedig felelének néki: Honnan elégíthetné meg ezeket valaki kenyérrel itt e pusztában?
5. És megkérdé őket: Hány kenyeretek van? Azok pedig mondának: Hét.
6. Akkor megparancsolá a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre. És vevén a hét kenyeret, és hálákat adván, megszegé, és adta az Ő tanítványainak, hogy eléjük tegyék. És a sokaság elé tevék. 5Móz. 8,10. 2Kir. 4,42. 7,2. 1Tim. 4,4. 5.
7. Volt egy kevés haluk is. És hálákat adván mondá, hogy tegyék eléjük azokat is.
8. Ettek azért, és megelégedének; és fölszedték a maradék darabokat, hét kosárral.
9. Akik pedig ettek, mintegy négyezren voltak; és elbocsátá őket.
10. És azonnal a hajóba szállt tanítványaival, és méne Dalmánuta vidékére.
11. És kijövének a farizeusok, és kezdték Őt faggatni, mennyei jelt kívánván tőle, hogy kísértsék Őt. Mát. 16,1. Ján. 6,30.
12. Ő pedig szellemében felfohászkodván, monda: Miért kíván jelt ez a nemzetség? Bizony mondom néktek: Nem adatik jel ennek a nemzetségnek.
13. És otthagyván őket, ismét hajóba szállt, és a túlsó partra méne.

Óvás a farizeusok kovászától

14. De elfelejtének kenyeret vinni, és egy kenyérnél nem volt velük több a hajóban.
15. És Ő inti vala őket, mondván: Vigyázzatok, őrizkedjetek a farizeusok kovászától és a Heródes kovászától! Mát. 16,6. Luk. 12,1. 1Kor. 5,7.
16. Ekkor egymás között tanakodván, mondának: Nincs kenyerünk.
17. Jézus pedig észrevévén ezt, monda nékik: Mit tanakodtok, hogy nincs kenyeretek? Mégsem látjátok-é be és nem értitek-é? Mégis kemény-é a szívetek?
18. Szemeitek lévén, nem láttok-é? és füleitek lévén, nem hallotok-é? és nem emlékeztek-é?
19. Mikor az öt kenyeret megszegtem az ötezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele? Mondának néki: Tizenkettőt. Mát. 14,19. Luk. 9,17. Ján. 6,13.

20. Mikor pedig a hetet a négyezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele? Azok pedig mondának: Hetet.
21. És monda nékik: Hogy nem értitek hát? rész 6,52.

A betsaidai vak meggyógyítása

22. Azután Betsaidába méne; és egy vakot vittek hozzá és kérik vala Őt, hogy illesse azt.
23. Ő pedig megfogván a vaknak kezét, kivezeté őt a falun kívül; és a szemeibe köpvén, és kezeit reá tévén, megkérdé őt, ha lát-é valamit? rész 7,32.
24. Az pedig föltekintvén, monda: Látom az embereket, mint valami járkáló fákat.
25. Azután kezeit ismét ráveté annak szemeire, és feltekintete véle. És megépüle, és láta messze és világosan mindent.
26. És hazaküldé, mondván: Se a faluba be ne menj, se senkinek el ne mondd a faluban. rész 7,36.

Péter vallástétele

27. És elméne Jézus és az Ő tanítványai Cézárea Filippi falvaiba; és útközben megkérdé az Ő tanítványait, mondván nékik: Kinek mondanak engem az emberek? Mát. 16,13. Luk. 9,18.
28. Ők pedig felelének: Keresztelő Jánosnak; és némelyek Illésnek; némelyek pedig egynek a próféták közül. Mát. 14,2. Luk. 9,19.
29. És Ő monda nékik: Ti pedig kinek mondotok engem? Felelvén pedig Péter, monda néki: **Te vagy a Krisztus**. Mát. 16,16. Ján. 6,69. 11,27.
30. És rájuk parancsolt, hogy senkinek se szóljanak felőle.

Jézus először jelenti szenvedéseit

31. És kezdé őket tanítani, hogy az ember Fiának sokat kell szenvedni, és megvettetni a vénektől és a főpapoktól és írástudóktól, és megöletni, és harmadnapra feltámadni. Mát. 16,21. 17,22. Luk. 9,22.
32. És ezt nyíltan mondja vala. Péter pedig magához vonván Őt, kezdé dorgálni.
33. És Ő megfordulván és az Ő tanítványaira tekintvén, megfeddé Pétert, mondván: Távozz tőlem sátán, mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra. Róm. 8,7. 1Kor. 2,14.
34. A sokaságot pedig az Ő tanítványaival együtt magához szólítván, monda nékik: Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem. Zsolt. 40,8. 9. Gal. 5,24. 6,14. Zsid. 10,7. 9.
35. **Mert valaki meg akarja menteni az ő életét, elveszti azt; valaki pedig elveszti az ő életét énérettem és az Evangéliumért, az megmenti azt**. Mát. 10,39. 16,25. Luk. 9,24. Ján. 12,25. Jel. 12,11.
36. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, életét pedig elveszíti?
37. Avagy mit adhat az ember váltságul az ő életéért?
38. Mert valaki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az embernek Fia is szégyellni fogja azt, mikor eljön az Ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal. Róm. 1,16. 2Tim. 1,8. 2,12. 1Ján. 2,23.

Krisztus megdicsőülése

9 Azután monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy vannak némelyek az itt állók között, akik nem kóstolnak addig halált, amíg meg nem látják, hogy az Isten királysága eljött hatalommal.
2. És hat nap múlva magához vette Jézus Pétert és Jakabot és Jánost, és felvitte őket csupán magukban egy magas hegyre. És elváltozék előttük; Mát. 24,30. 25,31. Luk. 22,18. Zsid. 2,8. 9.
3. És a ruhája fényes lőn, igen fehér, mint a hó, mihez hasonlót a ruhafestő e földön nem fehéríthet. Dán. 7,9. Mát. 28,3.
4. És megjelenék nékik Mózes Illéssel együtt, és beszélnek vala Jézussal.
5. Péter pedig megszólalván, monda Jézusnak: Mester, jó nékünk itt lenni:

csináljunk azért három hajlékot, néked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.

6. De nem tudja vala mit beszél, mivelhogy megrémülének.

7. És felhő támada, mely őket befogá, és a felhőből szózat jöve, mondván: **Ez az én szerelmes Fiam**; **Őt hallgassátok**.
Ésa. 42,1. Zsid. 1,1. 2. 2,3. 12,25. 26. 2Pét. 1,17.

8. És mikor hirtelen körültekintettek, senkit sem láttak többé maguk körül, egyedül Jézust.

9. Mikor pedig a hegyről leszállának, megparancsolta nékik, hogy senkinek se beszéljék el, amit láttak, csak amikor az embernek Fia a halálból feltámad.
Mát. 17,9.

10. És ezt a szót megtartották magukban, tudakozván egymás között, mit tesz a halálból feltámadni?

11. És megkérdezték Őt, mondván: Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie? Mal. 4,5.

12. Ő pedig felelvén, monda nékik: Illés ugyan előbb eljövén helyreállít mindent; de hogyan van az embernek Fiáról megírva, hogy sokat kell szenvednie és megvettetnie? Zsolt. 22,6. Ésa. 50,6. 53,3. Dán. 9,26. Zak. 13,7. Ján. 3,14. Fil. 2,7.

13. De mondom néktek, hogy Illés is eljött, és azt cselekedték vele, amit akartak, amint meg van írva felőle.
Mát. 11,14. 17,12.

A néma szellem kiűzése

14. És mikor a tanítványokhoz ment, nagy sokaságot láta körülöttük, és írástudókat, akik azokkal versengenek vala.

15. És az egész sokaság meglátván Őt, azonnal elálmélkodék, és hozzá sietvén köszönté Őt.

16. Ő pedig megkérdezé az írástudókat: Mit versengetek ezekkel?

17. És felelvén egy a sokaságból, monda: Mester, idehoztam hozzád az én fiamat, akiben néma szellem van.

18. És ahol csak előfogja, szaggatja őt; ő pedig tajtékzik, a fogát csikorgatja, és kiszikkad. Mondám hát tanítványaidnak, hogy űzzék ki azt, de nem tudták.

19. Ő pedig felelvén néki, monda: Oh, hitetlen nemzetség, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzám.

20. És hozzávitték azt; és mihelyt a szellem meglátta Őt, azonnal szaggatni kezdte a fiút; és leesvén a földre, tajtékot túrván fetreng vala.

21. És megkérdezé az atyját: Mennyi ideje, hogy ez esett rajta? Az pedig monda: Gyermeksége óta.

22. És gyakorta veté őt tűzbe is, vízbe is, hogy elveszítse őt; de ha valamit tehetsz, légy segítségül nékünk, könyörülvén rajtunk. rész 11,23.

23. Jézus pedig monda néki: **Ha hiheted azt**, **minden lehetséges annak, aki hisz**. 2Krón. 20,20. Ján. 11,40. Csel. 14,9.

24. A gyermek atyja pedig azonnal kiáltván, könnyhullatással monda: Hiszek, Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek. Mát. 17,20. Luk. 17,6. Róm. 8,26. Ef. 2,8. Fil. 1,29.

25. Jézus pedig mikor látta, hogy a sokaság méginkább összetódul, megdorgálá a tisztátalan szellemet, mondván néki: Te néma és süket szellem, én parancsolom néked, menj ki belőle, és többé belé ne menj! Csel. 10,38. 1Ján. 3,8.

26. És kiáltás és erős szaggatás között kiméne; az pedig olyan lett, mint egy halott, annyira, hogy sokan azt mondják vala, hogy meghalt.

27. Jézus pedig megfogván kezét, fölemelé; és az fölkelt.

28. Mikor pedig bement a házba, tanítványai megkérdezék Őt külön: Mi miért nem űzhettük ki azt?

29. Ő pedig monda nékik: Ez a fajta semmivel sem űzhető ki, csupán imádsággal és böjtöléssel.

Jézus másodszor jelenti szenvedéseit

30. És onnét kimenvén, Galileán mennek vala át; és nem akará, hogy valaki megtudja. Mát. 17,22. Luk. 9,43.

31. Mert tanítja vala tanítványait, és ezt mondja vala nékik: Az embernek Fia az emberek kezébe adatik, és megölik őt; de ha megölték, **harmadnapra feltámad**. Mát. 17,22. Luk. 9,44.
32. De ők nem értik vala e mondást, és féltek Őt megkérdezni. Luk. 18,34.

Rangkérdés. Óvás botránkoztatástól

33. És elméne Kapernaumba. És odahaza megkérdezé őket: Mi felett vetekedtetek egymással az úton?
34. De ők hallgatának, mert egymás között afelett vetekedtek az úton, ki a nagyobb? Péld. 13,10. Mát. 18,1. Luk. 9,46.
35. És leülvén, odaszólítá a tizenkettőt, és monda nékik: Ha valaki első akar lenni, legyen mindenek között utolsó és mindeneknek szolgája. rész 10,44. Jak. 4,6.
36. És előfogván egy gyermeket, közéjük állította azt; és ölébe vévén azt, monda nékik: rész 10,16.
37. Aki az ilyen gyermekek közül egyet befogad az én nevemben, engem fogad be; és aki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki engem elbocsátott. Mát. 10,40. Luk. 9,48. Ján. 13,20.
38. János pedig felele néki, mondván: Mester, látánk valakit, aki a Te neveddel ördögöket űz, aki nem követ minket; és eltiltottuk őt, mivelhogy nem követ minket. 4Móz. 11,28.
39. Jézus pedig monda: Ne tiltsátok el őt; mert senki sincs, aki csodát tesz az én nevemben és mindjárt gonoszul szólhatna felőlem. 1Kor. 12,3. 10.
40. Mert aki nincs ellenünk, velünk van. Mát. 12,30.
41. Mert aki innotok ád egy pohár vizet az én nevemben, mivelhogy a Krisztuséi vagytok, bizony mondom néktek, el nem veszti az ő jutalmát. Mát. 10,42.
42. Aki pedig megbotránkoztat egyet ama kicsinyek közül, akik énbennem hisznek, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a tengerbe vetik. Mát. 18,6. Luk. 17,1.
43. És ha megbotránkoztat téged a te kezed, vágd le azt: jobb néked csonkán bemenned az életre, mint két kézzel menned a gyehennára, a megolthatatlan tűzre.
44. Ahol az ő férgük meg nem hal, és tüzük el nem aluszik. Ésa. 66,24. 2Thess. 1,9. Jel. 19,20.
45. És ha a te lábad botránkoztat meg téged, vágd le azt: jobb néked sántán bemenned az életre, mint két lábbal vettetned a gyehennára, a megolthatatlan tűzre.
46. Ahol az ő férgük meg nem hal, és tüzük el nem aluszik.
47. És ha a te szemed botránkoztat meg téged, vájd ki azt: jobb néked félszemmel bemenned az Isten országába, mint két szemmel vettetned a tüzes gyehennára. Róm. 8,13. Gal. 5,24.
48. Ahol az ő férgük meg nem hal, és tüzük el nem aluszik.
49. Mert mindenki tűzzel sózatik meg, és minden áldozat sóval sózatik meg. 3Móz. 2,13.
50. Jó a só; de ha a só ízét veszti, mivel adtok ízt néki? Legyen bennetek só, és legyetek békében egymással. Mát. 5,13. Luk. 14,34. Ef. 4,29. Kol. 4,6.

A házassági elválásról

10 Onnan pedig felkelvén Júdea határaiba méne, a Jordánon túl való részen által; és ismét sokaság gyűlt hozzá; Ő pedig szokása szerint ismét tanítja vala őket. Mát. 19,1.
2. És a farizeusok hozzá menvén megkérdezték tőle, ha szabad-é férjnek feleségét elbocsátani, kísértvén Őt. Ján. 10,40.
3. Ő pedig felelvén, monda nékik: Mit parancsolt néktek Mózes?
4. Ők pedig mondának: Mózes megengedte, hogy válólevelet írjunk, és elváljunk. 5Móz. 24,1.
5. És Jézus felelvén, monda nékik: A ti szívetek keménysége miatt írta néktek ezt a parancsolatot; Csel. 13,18.

6. De a teremtés kezdete óta férfiúvá
és asszonnyá teremté őket az Isten.
1Móz. 1,27. 5,2.
7. Annakokáért elhagyja az ember
az ő atyját és anyját; és ragaszkodik a
feleségéhez, 1Móz. 2,24. 1Kor. 6,16. Ef. 5,31.
8. És lesznek ketten egy testté! Azért
többé nem két, hanem egy test.
9. Annakokáért amit az Isten egybe-
szerkesztett, ember el ne válassza.
10. És odahaza az Ő tanítványai ismét
megkérdezték Őt e dolog felől.
11. Ő pedig monda nékik: Aki elbo-
csátja feleségét és mást vesz el, házas-
ságtörést követ el az ellen.
12. Ha pedig a feleség hagyja el a
férjét és mással kel egybe, házasság-
törést követ el.

Jézus megáldja a kisgyermekeket

13. Ekkor gyermekeket hoztak hoz-
zá, hogy illesse meg őket; a tanítványok
pedig feddik vala azokat, akik hozák.
Mát. 19,13. Luk. 18,15.
14. Jézus pedig ezt látván, haragra
gerjedt és monda nékik: **Engedjétek
hozzám jönni a gyermekeket, és ne
tiltsátok el őket; mert ilyeneké az
Istennek országa**. 1Kor. 14,20.
15. Bizony mondom néktek: **Aki nem
úgy fogadja az Isten országát, mint
egy gyermek, semmiképpen sem
megy be abba**. Mát. 18,3.
16. Aztán ölébe vette azokat, és kezét
rájuk vetvén, megáldá őket. Ésa. 40,11.

A gazdag ifjú

17. És mikor útnak indult, hozzá
futván egy ember és letérdelvén előtte,
kérdezi vala Őt: Jó Mester, mit cselek-
edjem, hogy az örök életet elnyer-
hessem? Mát. 19,16. Luk. 18,18.
18. Jézus pedig monda néki: Miért
mondasz engem jónak? **Senki sem jó,
csak egy, az Isten**.
19. A parancsolatokat tudod: Ne pa-
ráználkodj; ne ölj; ne lopj; hamis tanú-
bizonyságot ne tégy, kárt ne tégy;
tiszteld atyádat és anyádat. Róm. 13,8.
20. Az pedig felelvén, monda néki:
Mester, mindezeket megtartottam ifjú-
ságomtól fogva.
21. Jézus pedig rátekintvén, meg-
kedvelé őt, és monda néki: Egy fogyat-
kozásod van; eredj el, add el minden
vagyonodat, és add a szegényeknek,
és kincsed lesz a mennyben; és jer,
kövess engem, felvévén a keresztet.
22. Az pedig elszomorodván e beszé-
den, elméne búsan; mert sok jószága
volt. Csel. 2,45. 4,34. 2Tim. 3,2.
23. Jézus pedig körültekintvén, mon-
da tanítványainak: Mily nehezen men-
nek be az Isten országába, akiknek gaz-
dagságuk van! Zsolt. 52,7. 62,10. 1Tim. 6,17.
24. A tanítványok pedig álmélkodá-
nak az Ő beszédén; de Jézus ismét fele-
lvén, monda nékik: Gyermekeim, mily
nehéz azoknak, akik a gazdagságban
bíznak, az Isten országába bemenni!
25. Könnyebb a tevének a tű fokán
átmenni, hogynem a gazdagnak az
Isten országába bejutni.
26. Azok pedig még inkább álmél-
kodnak vala, mondván maguk között:
Kicsoda üdvözülhet tehát?
27. Jézus pedig rájuk tekintvén, mon-
da: **Az embernek lehetetlen, de nem
az Istennek; mert az Istennél min-
den lehetséges**.
28. És Péter kezdé mondani néki:
Ímé, mi elhagytunk mindent, és követ-
tünk téged.

A tanítványság jutalma

29. Jézus pedig felelvén, monda: **Bi-
zony mondom néktek, senki sincs,
aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit,
vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy
anyját, vagy feleségét, vagy gyermek-
eit, vagy szántóföldjeit énérettem és
az Evangéliumért**, 2Krón. 25,9. Zsolt. 19,11.
30. **Aki százannyit ne kapna most
ebben az időben, házakat, fitestvére-
ket, nőtestvéreket, anyákat, gyermek-
eket és szántóföldeket, üldözések-
kel együtt; a jövendő világon pedig
örök életet**. Csel. 14,22. 1Thess. 3,3.

31. Sok elsők pedig lesznek utolsók,
és sok utolsók elsők. Mát. 19,30. Luk. 13,30.

Jézus harmadszor jelenti szenvedéseit

32. Útban voltak pedig Jeruzsálembe
menve fel; és előttük megy vala Jézus,
ők pedig álmélkodának, és követvén Őt,
félnek vala. És Ő a tizenkettőt ismét
maga mellé vévén, kezde nékik szólni
azokról a dolgokról, amik majd vele
történnek, Mát. 20,17. Luk. 18,31.
33. Mondván: Ímé, felmegyünk Jeru-
zsálembe, és az embernek Fia átadatik
a főpapoknak és az írástudóknak, és
halálra ítélik Őt, és a pogányok kezébe
adják; Mát. 16,21. 20,18. Luk. 9,22. 17,25. 24,7.
34. És megcsúfolják Őt, és megkor-
bácsolják Őt, és megköpdösik Őt, és
megölik Őt; de **harmadnapon feltá-
mad**.

Zebedeus fiai

35. És hozzá járulának Jakab és János,
a Zebedeus fiai, ezt mondván: Mester,
szeretnénk, hogy amire kérünk, tedd
meg nékünk. Mát. 20,20.
36. Ő pedig monda nékik: Mit kíván-
tok, hogy tegyek veletek?
37. Azok pedig mondták néki: Add
meg nékünk, hogy egyikünk jobb
kezed felől, másikunk pedig bal kezed
felől üljön a te dicsőségedben.
38. Jézus pedig monda nékik: Nem
tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-é a
pohárt, amelyet én megiszom; és meg-
keresztelkedhettek-é azzal a keresztsé-
ggel, amellyel én megkeresztelkedem? Csel. 12,2.
39. Azok pedig mondának néki:
Megtehetjük. Jézus pedig monda né-
kik: A pohárt ugyan, amelyet én meg-
iszom, megisszátok, és a keresztséggel,
amellyel én megkeresztelkedem,
megkeresztelkedtek; Jel. 1,9.
40. De az én jobb és bal kezem felől
való ülést nem az én dolgom megadni,
hanem azoké lesz az, akiknek elkészít-
tetett. Jak. 4,3.
41. És hallván ezt a tíz tanítvány, hara-
gudni kezdének Jakabra és Jánosra.
42. Jézus pedig magához szólítván
őket, monda nékik: Tudjátok, hogy
azok, akik a pogányok között fejedel-
meknek számítanak, uralkodnak felet-
tük, és az ő nagyjaik hatalmaskodnak
rajtuk. rész 9,35. Mát. 20,26. 28.
43. De nem így lesz közöttetek;
hanem aki nagy akar lenni közöttetek,
az legyen a ti szolgátok; Luk. 9,48. Fil. 2,9.
44. És aki közületek első akar lenni,
mindenkinek szolgája legyen:
45. **Mert az embernek Fia sem
azért jött, hogy néki szolgáljanak,
hanem hogy Ő szolgáljon, és adja
az Ő életét váltságul sokakért**.
Zsolt. 111,9. Ésa. 53,10. Mát. 20,28.
Ján. 13,14. Róm. 3,24. 1Kor. 1,30. Ef. 1,7. Fil. 2,7.
Kol. 1,14. 1Tim. 2,6. Tit. 2,14. Zsid. 5,8. 9,12. 15.

Jézus meggyógyítja Bartimeust

46. És Jerikóba érkezének: és mikor
Ő és az Ő tanítványai és nagy sokaság
Jerikóból kimennek vala, a Timeus fia,
a vak Bartimeus, ott ült az úton, koldul-
ván. Mát. 20,29. Luk. 18,35.
47. És amikor meghallá, hogy ez a
Názáreti Jézus, kezde kiáltani, mond-
ván: Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj raj-
tam! Ésa. 11,1. Jer. 23,5. 6. Róm. 1,3. Jel. 22,16.
48. És sokan feddik vala őt, hogy hall-
gasson; de ő annál jobban kiáltja vala:
Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!
49. Akkor Jézus megállván, mondá,
hogy hívják elő. És előhívták a vakot,
mondván néki: Bízzál; kelj föl, hív té-
ged.
50. Az pedig felsőruháját ledobván,
és felkelvén, Jézushoz méne.
51. És felelvén Jézus, monda néki: Mit
akarsz, hogy cselekedjem veled? A vak
pedig monda néki: Mester, hogy lássak.

Hited megtartott téged

52. Jézus pedig monda néki: **Eredj el,
a te hited megtartott téged**. És azon-
nal megjött a szemevilága, és követi
vala Jézust az úton. Csel. 3,16. 14,9.

Jézus bevonulása Jeruzsálembe

11 És mikor Jeruzsálemhez közeledének, Betfagé és Betánia felé, az Olajfák hegyénél, elküldött kettőt tanítványai közül, Mát. 21,1. Csel. 1,12.

2. És monda nékik: Eredjetek abba a faluba, amely előttetek van; és amikor abba bejuttok, azonnal találtok egy megkötött vemhet, amelyen ember nem ült még soha; azt oldjátok el, és hozzátok ide.

3. És ha valaki azt mondja néktek: Miért teszitek ezt? mondjátok: Az Úrnak van szüksége reá. És azonnal elbocsátja azt ide. Csel. 10,36. Zsid. 1,2.

4. Elmentek azért és megtalálták a megkötött vemhet, az ajtónál kívül a kettős útnál, és eloldották azt.

5. Az ott állók közül pedig némelyek mondták nékik: Mit csináltok, hogy eloldjátok a vemhet?

6. Ők pedig feleltek nékik, úgy, amint Jézus megparancsolta. És elbocsátották őket.

7. És odavitték a vemhet Jézushoz, és rávetették felsőruháikat; Ő pedig felült reá. 1Kir. 1,33. Zak. 9,9.

8. Sokan pedig felsőruháikat az útra terítették, mások pedig ágakat szegdeltek a fákról és az útra vetették.

Áldott, aki jön az Úr nevében

9. Akik pedig előtte mentek, és akik követték, kiáltának, mondván: **Hozsánna! Áldott, aki jön az Úr nevében!** Zsolt. 118,26. Ésa. 62,11.

10. **Áldott a mi Atyánknak Dávidnak királysága, amely jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban!** Zsolt. 148,1.

11. És bement Jézus Jeruzsálembe, és a templomba; és mindent körülnézvén, mivelhogy az idő már késő volt, kiment Betániába a tizenkettővel.

12. És másnap, mikor Betániából kimentek, megéhezett.

13. És meglátván messziről egy fügefát, amely leveles volt, odament, ha talán találna valamit rajta: de odaérvén ahhoz, levélnél egyebet semmit sem talált; mert nem volt fügeérésnek ideje.

14. Akkor felelvén Jézus, monda a fügefának: Soha örökké ne egyék rólad gyümölcsöt senki. És hallották az Ő tanítványai.

Jézus megtisztítja a templomot

15. És Jeruzsálembe érkezének. És Jézus bemenvén a templomba, kezdé kiűzni azokat, akik a templomban árulnak és vásárolnak vala; a pénzváltók asztalait, és a galambárusok székeit pedig felforgatá;

16. És nem engedi vala, hogy valaki edényt vigyen a templomon keresztül.

17. És tanít vala, mondván nékik: Nincsen-é megírva: Az én házam imádság házának neveztetik minden nép között? Ti pedig rablók barlangjává tettétek azt. Ésa. 56,7. 60,7. Jer. 7,11. Zak. 2,11.

18. És meghallották az írástudók és a főpapok, és tanakodtak, hogy mi módon veszíthetnék el Őt. Mert félnek vala tőle, mivel az egész sokaság álmélkodik vala az Ő tanításán. Luk. 19,47.

19. És mikor beesteledett, kiment a városból.

20. Reggel pedig, amikor mellette mentek el, látták, hogy a fügefa gyökerestől kiszáradt.

21. És Péter visszaemlékezvén, monda néki: Mester nézd, a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt. Gal. 3,13.

Jézus tanítása a hit imájáról

22. És Jézus felelvén, monda nékik: **Legyen hitetek Istenben**. Róm. 12,3.

23. Mert bizony mondom néktek, **ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott**. Mát. 17,20. 21. Luk. 17,6.

24. Azért mondom néktek: **Amit csak kívántok, amikor imádkoztok higgyétek, hogy megkaptátok, és meglesz az néktek**. Mát. 21,22. Ján. 14,13. 16,23. 24. Jak. 1,5. 6. 1Ján. 5,14. 15.

25. És mikor imádkozva megállotok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket. Ésa. 43,25. Ef. 4,32. Kol. 3,13.
26. Ha pedig ti meg nem bocsátotok, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. Ján. 13,34. 1Ján. 2,12. Jel. 1,5.

A farizeusok kérdése Jézus hatalmáról

27. És ismét Jeruzsálembe mentek. Mikor pedig Ő a templomban körüljára, hozzá mentek a főpapok és az írástudók és a vének. Mát. 21,23. Luk. 20,1.
28. És mondának néki: Micsoda hatalommal cselekszed ezeket? És ki adta néked a hatalmat, hogy ezeket cselekedd?
29. Jézus pedig felelvén, monda nékik: Én is kérdek egy dolgot tőletek, és feleljetek meg nékem, akkor megmondom néktek, hogy miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket:
30. A János keresztsége mennyből volt-é, vagy emberektől? Feleljetek nékem.
31. Azok pedig tanakodtak maguk között, mondván: Ha azt mondjuk: Mennyből, azt fogja mondani: Miért nem hittetek hát néki?
32. Ha pedig azt mondjuk, hogy emberektől: félnek vala a néptől. Mert mindenki azt tartja vala Jánosról, hogy valóban próféta volt. Mát. 3,15. 14,5. 33.
33. Felelvén tehát, mondának Jézusnak: Nem tudjuk. Jézus is felelvén, monda nékik: Én sem mondom meg néktek, miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket.

Példázat a gonosz szőlőművesekről

12 És kezde nékik példázatokban beszélni: Egy ember szőlőt ültetett, és körülvette gyepűvel, sajtót ásott, tornyot épített, és kiadta azt munkásoknak, és elutazott. Zsolt. 80,8. Én. 8,11. Ésa. 5,1.
2. És a maga idejében szolgát küldött a munkásokhoz, hogy kapjon a munkásoktól a szőlő gyümölcséből.
3. Azok pedig megfogván azt, megverték, és üresen küldték vissza.
4. És ismét külde hozzájuk egy másik szolgát; azt pedig kővel dobálván meg, fejét betörék, és gyalázattal illetve, visszaküldték.
5. És ismét másikat külde; ezt pedig megölték: és sok másokat; némelyeket megvervén, némelyeket pedig megölvén. Neh. 9,26. Csel. 7,52. 1Thess. 2,15.
6. Minthogy pedig még egy egyetlen szerelmes fia is volt, utoljára azt is elküldte hozzájuk, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni. Róm. 8,3. Gal. 4,4.
7. Azok a munkások azonban ezt mondták maguk között: Ez az örökös; jertek, öljük meg őt, és a miénk lesz az örökség. Zsolt. 2,8. Csel. 2,23. Zsid. 1,2. 11,36.
8. És megfogván őt, megölték, és a szőlőn kívül vetették.
9. Mit cselekszik hát a szőlőnek ura? Eljön és elveszti a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja. Csel. 28,23–28.
10. Ezt az Írást sem olvastátok-é? Amely követ az építők megvetettek, az lett a szeglet fejévé. Zsolt. 118,22. Ef. 2,20.
11. Az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeink előtt. Róm. 9,33. 1Tim. 3,16.
12. És igyekeznek vala Őt megfogni, de féltek a sokaságtól. Mert tudták, hogy a példázatot ellenük mondta. Azért elhagyván Őt, tovább menének.

Az adófizetésről

13. És küldének hozzá némelyeket a farizeusok és a Heródes-pártiak közül, hogy megfogják Őt a beszédben.
14. Azok pedig odamenvén, mondának néki: Mester, tudjuk hogy igaz vagy és nem gondolsz senkivel; mert nem tekintesz emberek személyére, hanem az igazsághoz hűen tanítod az Istennek útját. Szabad-é a császárnak adót fizetni vagy nem? Fizessünk-é vagy ne fizessünk?
15. Ő pedig ismervén az ő képmutatásukat, mondta nékik: Mit kísértetek engem? Hozzatok nekem egy pénzt, hogy lássam.

16. Azok pedig hozának. És monda
nékik: Kié ez a kép és a felírás? Azok
pedig mondának néki: A császáré.
17. És felelvén Jézus, monda nékik:
Adjátok meg ami a császáré, a császár-
nak, és ami az Istené, az Istennek. És
elálmélkodának Őrajta. Róm. 13,7.

Kérdés a feltámadásról

18. És jövének hozzá sadduceusok,
akik azt mondják, hogy nincs feltá-
madás. És megkérdezék Őt, mondván:
Mát. 22,23. Luk. 20,27. 1Kor. 15,12.
19. Mester, Mózes azt írta nékünk,
hogy ha valakinek fitestvére meghalt,
és feleséget hagyott hátra, gyermeke-
ket pedig nem hagyott, akkor az ő fele-
ségét vegye el az ő fitestvére, és támasz-
szon magot a fitestvérének. 5Móz. 25,5.
20. Heten voltak tehát fitestvérek.
És az első feleséget vett, de meghalván,
magot nem hagya.
21. És a második elvette az asszonyt,
de meghalt, és magot ő sem hagya:
a harmadik is hasonlóképpen;
22. És mind a hét elvette azt, és magot
nem hagyának. Legutoljára meghalt az
asszony is.
23. A feltámadáskor tehát, mikor felté-
madnak, melyiküknek lesz a felesége?
Mert mind a hétnek a felesége volt.
24. Jézus pedig felelvén, monda né-
kik: **Avagy nem azért tévelyegtek-é,
mert nem ismeritek az Írásokat, sem
az Istennek hatalmát**? Ef. 1,19. 1Pét. 1,19.
25. Mert mikor a halálból feltámad-
nak, sem nem házasodnak, sem férjhez
nem mennek, hanem olyanok lesznek,
mint az angyalok a mennyekben.
26. A halottakról pedig, hogy feltá-
madnak, nem olvastátok-é a Mózes
könyvében, a csipkebokornál, hogy mi
módon szólott néki az Isten, mondván:
Én vagyok Ábrahám Istene, és Izsák
Istene, és Jákób Istene. 2Móz. 3,6.
27. **Az Isten nem a holtaknak,
hanem az élőknek Istene**. Ti tehát
igen tévelyegtek. Zsid. 13,8.

A legnagyobb parancsolat

28. Akkor hozzá ment egy az írás-
tudók közül, aki az ő vetekedésüket
hallotta, és tudván, hogy jól megfelelt
nékik, megkérdezé tőle: Melyik az első
minden parancsolatok között?
Mát. 22,36. Luk. 10,25. 20,39.
29. Jézus pedig felele néki: Minden
parancsolatok között az első: **Halld
Izrael: Az Úr, a mi Istenünk egy Úr**.
30. **Szeresd azért az Urat, a te Iste-
nedet teljes szívedből, teljes lelked-
ből, és teljes elmédből és teljes erőd-
ből. Ez az első parancsolat**.
31. A második pedig hasonlatos ehhez:
Szeresd felebarátodat, mint magadat.
Nincs más ezeknél nagyobb parancso-
lat. Róm. 13,8. 1Kor. 13,1. Gal. 5,14. Jak. 2,8.
32. Akkor monda néki az írástudó: Jól
van, Mester, igazán mondád, hogy egy
Isten van, és nincs kívüle más.
Ésa. 45,6. 46,9. 1Kor. 8,4. 6.
33. És szeretni Őt teljes szívből, teljes
elméből és teljes erőből, és szeretni
embernek felebarátját, mint önmagát,
többet ér minden égőáldozatnál és
véres áldozatnál.
1Sám. 15,22. Hós. 6,6. Mik. 6,6.
34. Jézus pedig látván, hogy bölcsen
felelt, monda néki: Nem messze vagy
az Isten országától. És többé senki sem
meri vala Őt megkérdezni.

A Krisztus Dávidnak fia és Ura

35. És felele Jézus és monda, amint
a templomban tanít vala: Mi módon
mondják az írástudók, hogy a Krisztus
Dávidnak Fia? Mát. 22,41. Luk. 20,41.
36. Hiszen Dávid maga mondta a
Szent Szellem által: Monda az Úr az én
Uramnak: Ülj az én jobb kezem felől,
míglen vetem a te ellenségeidet lábaid
alá zsámolyul. 2Sám. 23,2. Zsolt. 110,1.
1Kor. 15,25. 2Tim. 3,16. Zsid. 1,13. 2Pét. 1,21.
37. Tehát maga Dávid nevezi Őt
Urának, mimódon fia hát néki? **És a
nagy sokaság örömest hallgatta Őt**.
Róm. 1,3. 9,5. Jel. 22,16.

Óvás az írástudóktól

38. Ő pedig monda nékik az Ő tanításában: Őrizkedjetek az írástudóktól, akik örömest járnak hosszú köntösökben és szeretik a piacokon való köszöntéseket. Mát. 23,5. Luk. 11,43. 20,45.

39. És a gyülekezetekben az elől-üléseket, és a lakomákon a főhelyeket:

40. Akik az özvegyeknek házát fölemésztik és színből hosszan imádkoznak: ezek súlyosabb ítélet alá esnek. Mát. 23,14. Luk. 20,47.

A szegény özvegy két fillére

41. És leülvén Jézus a templomperselynek átellenében, nézi vala, hogy a sokaság miként vet pénzt a perselybe. Sok gazdag pedig sokat vetett vala abba. 2Kir. 12,9.

42. És egy szegény özvegyasszony is odajövén, két fillért, azaz egy negyed pénzt vet bele. Luk. 21,1.

43. Akkor előszólítván tanítványait, monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony többet vetett, hogynem mind a többi, akik a perselybe vetettek. 2Kor. 8,12.

44. Mert azok mindnyájan az ő fölöslegükből vetettek; ez pedig az ő szegénységéből, amije csak volt, mind beveté, az ő egész vagyonát. 1Ján. 3,17.

Jézus beszéde Jeruzsálem pusztulásáról és az Ő dicsőséges eljöveteléről

13 Mikor pedig a templomból kiment, monda néki egy az Ő tanítványai közül: Mester, nézd, milyen kövek és milyen épületek!

2. Jézus pedig felelvén, monda néki: Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad kő kövön, amely le nem romboltatik. Luk. 19,44.

3. Mikor pedig az Olajfák hegyén ül vala, a templom átellenében, megkérdezék Őt magukban Péter, Jakab, János és András: Mát. 24,3. Luk. 21,5.

4. Mondd meg nékünk, mikor történnek meg ezek; és mi lesz a jel, amikor mindezek beteljesednek?

5. Jézus pedig felelvén nékik, kezdé mondani: Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket. Jer. 29,8. Ef. 5,6.

6. Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik azt mondják: Én vagyok: és sokakat elhitetnek.

7. Mikor pedig hallani fogtok háborúkról és háborúk híreiről, meg ne rémüljetek, mert meg kell lenniük; de ez még nem a vég. Mát. 10,17. Luk. 21,12.

8. Mert nemzet nemzet ellen, és ország ország ellen támad; és lesznek földindulások mindenfelé, és lesznek éhségek és háborúságok. Ján. 15,21.

9. Nyomorúságoknak kezdetei ezek. Ti pedig vigyázzatok magatokra: mert törvényszékeknek adnak át titeket, és gyülekezetekben vernek meg titeket, és helytartók és királyok elé állítanak énérettem, bizonyságul őnékik. Jel. 2,10.

10. De előbb hirdettetnie kell az Evangéliumnak minden pogányok között. Mát. 24,14. Róm. 10,18.

11. Mikor pedig fogva visznek, hogy átadjanak titeket, ne aggodalmaskodjatok amiatt, hogy mit szóljatok, és ne gondolkodjatok előre, hanem **ami adatik néktek abban az órában, azt szóljátok; mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szent Szellem**.

12. Halálra fogja pedig adni testvér testvérét, atya gyermekét; és magzatok támadnak szülők ellen, és megöletik őket. Csel. 2,4. 4,8. 31.

13. És lesztek gyűlöletesek mindenki előtt az én nevemért; de aki végig kitart, az üdvözül. Dán. 12,12. 2Tim. 4,7. 8. Zsid. 3,6. 14. Jel. 2,7. 10. 3,10.

14. Mikor pedig látjátok a pusztító utálatosságot, amelyről Dániel próféta szólt, ott állani, ahol nem kellene; aki olvassa, értse meg, akkor akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre; Dán. 9,27.

15. A háztetőn levő pedig le ne szálljon a házba, se be ne menjen, hogy házából valamit kivigyen;

16. És a mezőn levő haza ne térjen, hogy ruháját elvigye.
17. Jaj pedig a terhes és a szoptatós asszonyoknak azokban a napokban.
18. Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástok ne télen legyen.
19. Mert azok a napok olyan nyomorúságosak lesznek, amilyenek a világ kezdete óta, amelyet Isten teremtett, mind ezideig nem voltak, és nem is lesznek. Jóel 2,2.
20. És ha az Úr meg nem rövidítette volna azokat a napokat, egyetlen test sem menekülne meg; de a választottakért, akiket kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat.
21. Ha pedig akkor ezt mondja néktek valaki: Ímé, itt a Krisztus, vagy: Ímé, amott, ne higgyétek. Luk. 17,23.
22. Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és jeleket és csodákat tesznek, hogy elhitessék, ha lehet, még a választottakat is.
Róm. 8,28–30. 1Pét. 1,5. 2Pét. 3,17.
23. Ti pedig vigyázzatok; ímé, előre megmondottam néktek mindent.
24. De azokban a napokban, azután a nyomorúság után, a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik, Dán. 7,10. Sof. 1,15.
25. És az ég csillagai lehullanak, és az egekben levő erősségek megrendülnek.
26. **És akkor meglátják az embernek Fiát eljönni felhőkben nagy hatalommal és dicsőséggel**. Mát. 16,27.
Csel. 1,11. 1Thess. 3,13. 2Thess. 2,2. 8. Júd. 14.
27. És akkor elküldi az Ő angyalait, és egybegyűjti az Ő választottait a négy szelek felől, a föld végső határától az ég végső határáig.
28. A fügefáról vegyétek pedig a példát. Amikor ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.
29. Azonképpen ti is, mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt.
30. Bizony mondom néktek, hogy el nem múlik ez a nemzetség, amíg meg nem lesznek mindezek.
31. **Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim el nem múlnak**.
Zsolt. 102,26. Ésa. 40,8. 51,6. Zsid. 1,11.
32. Arról a napról és óráról pedig senki semmit sem tud, sem az égben az angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya.
33. Figyeljetek, vigyázzatok és imádkozzatok; mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő. Róm. 13,11.
1Thess. 1,10. 5,6. 9. Jak. 5,7. 1Pét. 4,7.
34. Úgy mint az az ember, aki messze útra kelve, házát elhagyván, és szolgáit felhatalmazván, és kinek-kinek a maga dolgát megszabván, az ajtónállónak megparancsolta, hogy vigyázzon.
Mát. 25,14.
35. Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a háznak ura, este-é vagy éjfélkor, vagy kakasszókor, vagy reggel? 2Pét. 3,1–8. Jel. 3,3.
36. Hogyha hirtelen megérkezik, ne találjon titeket aludva.
37. Amiket pedig néktek mondok, mindenkinek mondom: Vigyázzatok!

Jézus megkenetése Betániában

14 Két nap múlva pedig húsvét volt és a kovásztalan kenyerek ünnepe. És a főpapok és az írástudók tanakodnak vala, hogy csalárdsággal mimódon fogják meg és öljék meg Őt.
2Móz. 12,13. Ján. 11,55. 13,1.
2. Mert azt mondják vala: Ne az ünnepen, hogy a nép fel ne zendüljön.
3. Mikor pedig Betániában a poklos Simon házánál volt, amint asztalhoz ült, egy asszony méne oda, akinél alabástrom edény volt valódi és igen drága nárdus olajjal; és eltörvén az alabástrom edényt kitölté azt az Ő fejére.
Mát. 26,6. Luk. 7,37. Ján. 12,1. 3.
4. Némelyek pedig háborognak vala maguk között és mondának: Mire való volt az olajnak ez a tékozlása?
5. Mert el lehetett volna azt adni háromszáz pénznél is többért, és odaadni a szegényeknek. És zúgolódnak vala ellene. Mát. 18,28.

6. Jézus pedig monda: Hagyjatok békét néki; miért bántjátok őt? Jó dolgot cselekedett énvelem.
7. Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, és amikor csak akarjátok, jót tehettek velük; de én nem leszek mindenkor veletek. 5Móz. 15,11.
8. Ő, ami tőle telt, azt tette: előre megkente az én testemet a temetésre.
9. Bizony, mondom néktek: Valahol csak prédikálják ezt az Evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony cselekedett, azt is hirdetni fogják az ő emlékezetére.
10. Akkor Júdás, az iskarióti, egy a tizenkettő közül elment a főpapokhoz, hogy Őt azoknak elárulja.
11. Azok pedig, amint meghallották, örvendezének, és igérték, hogy pénzt adnak néki. Ő pedig keresi vala, mimódon árulhatná el Őt jó alkalommal.
Zak. 11,12. 1Tim. 6,10. Júd. 11.

Pászka és az úrvacsora rendelése

12. És a kovásztalan kenyerek ünnepének első napján, mikor a húsvéti bárányt vágják vala, mondának néki az Ő tanítványai: Hol akarod, hogy elmenvén megkészítsük, hogy megehesd a húsvéti bárányt? Mát. 26,17. Luk. 22,7.
13. Akkor elküldött kettőt az Ő tanítványai közül, és monda nékik: Menjetek el a városba, és egy ember jön előtökbe, aki egy korsó vizet visz; kövessétek őt,
14. És ahová bemegy, mondjátok a házigazdának: A Mester kérdi: hol van az a szállás, ahol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt?
2Móz. 12,6.
15. És ő mutat néktek egy nagy vacsoráló házat berendezve, készen; ott készítsétek el nékünk.
16. Elmenének azért az Ő tanítványai, és jutottak a városba, és úgy találták, amint nékik megmondotta, és elkészíték a húsvéti bárányt.
17. Mikor pedig este lett, odaméne a tizenkettővel.
18. És amikor leülnek és esznek vala monda Jézus: Bizony mondom néktek, egy közületek elárul engem, aki velem eszik. Mát. 26,20. Luk. 22,14. Ján. 13,21.
19. Ők pedig kezdének szomorkodni és néki egyenként mondani: Csak nem én? A másik is: Csak nem én?
20. Ő pedig felelvén, monda nékik: Egy a tizenkettő közül, aki velem együtt márt a tálba.
21. Az embernek Fia jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle; de jaj annak az embernek, aki az embernek Fiát elárulja; jobb lenne annak az embernek, ha nem született volna.
1Móz. 23,15. Ésa. 53,1. 12. Dán. 9,26. Zak. 13,7.

Az úrvacsora imája

22. És mikor ők ettek, **vette Jézus a kenyeret, és hálákat adván, megtörte és adta nékik, mondván: Vegyétek, egyétek; ez az én testem.**
1Kor. 10,4. 16. 11,23.
23. **És vette a poharat, és hálákat adván, adta nékik**; és ittak abból mindnyájan;
24. És monda nékik: **Ez az én vérem, az új szövetség vére, amely sokakért kiontatik.** Zak. 9,11. Zsid. 9,14.
25. Bizony mondom néktek, nem iszom többé a szőlőtőnek gyümölcséből mind ama napig, amikor mint újat iszom azt az Isten királyságában.
26. És dicséretet énekelve kimentek az Olajfák hegyére. Mát. 26,30. Luk. 22,31.
27. És monda nékik Jézus: Ezen az éjszakán mindnyájan megbotránkoztok bennem; mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok.
Ésa. 53,2–10. Dán. 9,26. Zak. 13,7.
28. De feltámadásom után előttetek fogok felmenni Galileába. rész 16,7.
29. Péter pedig monda néki: Ha mindnyájan megbotránkoznak is, de én nem.
30. És monda néki Jézus: Bizony, mondom néked, hogy ma, ezen az éjszakán, mielőtt a kakas kétszer szólana, háromszor tagadsz meg engem.

31. Ő pedig annál inkább erősítette: Ha veled együtt kell is meghalnom, semmiképpen meg nem tagadlak téged. Hasonlóképpen szóltak a többiek is.

Jézus gyötrődése a Gecsemáné kertben

32. És menének ama helyre, amelynek Gecsemáné a neve; és monda az Ő tanítványainak: Üljetek le itt, amíg imádkozom. Mát. 26,36. Luk. 22,40. Ján. 18,1.

33. És maga mellé vévén Pétert és Jakabot és Jánost, kezde rettegni és gyötrődni;

34. És monda nékik: Szomorú az én lelkem mind halálig; maradjatok itt, és vigyázzatok. Ján. 12,27. Gal. 6,4. Zsid. 5,7.

35. És egy kevéssé előremenvén, a földre esék, és imádkozék, hogy, ha lehetséges, múljék el tőle ez az óra;

36. És monda: **Abba, Atyám! Minden lehetséges néked. Vidd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd.** Ján. 5,30. 6,38. Róm. 8,15.

37. Azután visszatért, és alva találta őket, és mondta Péternek: Simon, alszol? Nem bírtál egy óráig vigyázni?

38. **Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne jussatok; a szellem ugyan kész, de a test erőtelen.** Róm. 7,23.

39. És ismét elmenvén, imádkozék, ugyanazon szavakkal szólván. Gal. 5,17.

40. Amikor pedig visszatért, ismét alva találta őket; mert a szemeik megnehezedtek, és nem tudták, mit feleljenek néki.

41. Harmadszor is jöve, és monda nékik: Aludjatok immár, és nyugodjatok. Elég; eljött az óra; ímé, az embernek Fia a bűnösök kezébe adatik.

42. Keljetek föl, menjünk: ímé, elközelgett, aki engem elárul.

Jézus elfogatása

43. És mindjárt, még mikor Ő szól vala, eljött Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele együtt nagy sokaság, szablyákkal és botokkal, a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől. Mát. 26,47. Luk. 22,47. Ján. 18,2.

44. Az Ő elárulója pedig jelt adott nékik, mondván: Akit megcsókolok majd, Ő az; fogjátok meg Őt, és vigyétek el biztonsággal.

45. És odajutván, azonnal hozzá ment, és monda: Mester! Mester! És megcsókolá Őt. 2Sám. 20,9.

46. Azok pedig rávetették kezeiket, és megfogták Őt.

47. De egy az ott állók közül az ő szablyáját kivonván, a főpap szolgájához sújta, és levágta annak fülét.

48. Jézus pedig felelvén, monda nékik: Mint egy rablóra, úgy jöttetek-é reám szablyákkal és botokkal, hogy megfogjatok engem?!

49. Naponta nálatok voltam, a templomban tanítva, és nem fogtatok meg engem; de szükség, hogy az Írások beteljesedjenek. Zsolt. 22,16. Ésa. 53,7. Dán. 9,26.

50. Akkor elhagyván Őt, mindnyájan elfutának. Zsolt. 88,8.

51. Egy ifjú pedig követé Őt, akinek testét csak egy gyolcsing takarta; és megfogták őt az ifjak.

52. De ő otthagyva az ingét, meztelenül elszaladt tőlük.

53. És Jézust a főpaphoz vitték. És odagyűltek mindnyájan a főpapok, a vének és az írástudók.

54. Péter pedig távolról követte Őt, be egészen a főpap udvaráig: és ott ült a szolgákkal, és melegszik vala a tűznél.

Jézus Kajafás és a nagytanács előtt

55. A főpapok pedig és az egész tanács bizonyságot keresnek vala Jézus ellen, hogy megölhessék Őt; de nem találtak. Mát. 26,59. Ján. 18,19.

56. Mert sokan tettek ugyan hamis tanúbizonyságot ellene, de a bizonyságtételek nem voltak megegyezőek.

57. És némelyek fölkeltek és hamis tanúbizonyságot tettek ellene, mondván:

58. Mi hallottuk, mikor ezt mondta: Én lerontom ezt a kézzel csinált templomot, és három nap alatt mást építek, amely nem kézzel csináltatott. Ján. 2,19.
59. De még így sem volt egyező az ő bizonyságtételük.
60. Akkor a főpap odaállván a középre, megkérdé Jézust, mondván: Semmit sem felelsz-é? Miféle bizonyságot tesznek ezek ellened?
61. Ő pedig hallgat vala, és semmit sem felelt. Ismét megkérdezé Őt a főpap, és monda néki: **Te vagy-é a Krisztus, az áldott Isten Fia**? Ésa. 53,7.
62. Jézus pedig monda: **Én vagyok. És meglátjátok majd az embernek Fiát ülni a Hatalmas jobbján, és eljönni az ég felhőivel.** Csel. 1,11. 1Thess. 1,10. 4,16. 2Thess. 1,7. 1Pét. 2,23.
63. A főpap pedig megszaggatván ruháit, monda: Mi szükségünk van még tanúkra? Jel. 1,7. 22,20.
64. Hallottátok a káromlást. Mi tetszik néktek? Azok pedig halálra méltónak ítélték Őt mindnyájan. Csel. 6,13.
65. És kezdék némelyek Őt köpdösni, és az Ő orcáját elfedni, és öklözni, és mondani néki: Prófétálj! A szolgák pedig arcul csapdosták Őt. Ésa. 53,3.
66. Amint pedig Péter lent volt az udvarban, odajött egy a főpap szolgálói közül; Mát. 26,69. Luk. 22,56. Ján. 18,17. 25.
67. És meglátván Pétert, amint melegszik vala, rátekintvén, monda: Te is a Názáreti Jézussal voltál!
68. Ő pedig megtagadta, mondván: Nem ismerem, s nem is értem, mit mondasz. És kiment a tornácra; és a kakas megszólalt.
69. A szolgáló pedig meglátva őt, kezdé ismét mondani az ott állóknak: Ez közülük való.
70. Ő pedig ismét megtagadá. De kevés idő múlva az ott állók ismét mondják vala Péternek: Bizony közülük való vagy; mert galileabeli is vagy, és a beszéded is hasonló. Bír. 12,6. Mát. 26,73. Csel. 2,7.
71. Ő pedig kezde átkozódni és esküdözni, hogy: Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek. 1Kor. 10,12.
72. És másodszor szóla a kakas. És Péternek eszébe jutott a beszéd, amelyet néki Jézus mondott, hogy mielőtt a kakas kétszer szólana, háromszor tagadsz meg engem. És sírva fakada.

Jézus Pilátus előtt

15 És mindjárt reggel tanácsot tartván a főpapok a vénekkel és írástudókkal, és az egész tanács, megkötözvén Jézust, elvitték és átadták Pilátusnak. Zsolt. 2,2. Csel. 3,13. 4,26.
2. És megkérdé Őt Pilátus: Te vagy-é a zsidók királya? Ő pedig felelvén, monda néki: Te mondod. 1Tim. 6,13.
3. És erősen vádolják vala Őt a főpapok. 1Pét. 2,23.
4. Pilátus pedig ismét megkérdé Őt, mondván: Semmit sem felelsz-é? Ímé, mennyi tanúbizonyságot szólnak ellened! Ésa. 53,7. Ján. 19,9.
5. Jézus pedig semmit sem felelt, annyira, hogy Pilátus elcsodálkozék.
6. Ünnepenként pedig egy foglyot szokott elbocsátani nékik, akit éppen óhajtának.
7. Vala pedig egy Barabás nevű, megkötöztetve ama lázadókkal együtt, akik a lázadás alkalmával gyilkosságot követtek el.
8. És a sokaság kiáltván, kezdé kérni Pilátust arra, amit mindenkor megtesz vala nékik.
9. Pilátus pedig felele nékik, mondván: Akarjátok-é, hogy elbocsássam néktek a zsidók királyát?
10. Mert tudja vala, hogy irigységből adták Őt kézbe a főpapok.
11. A főpapok azonban felindíták a sokaságot, hogy inkább Barabást bocsássa el nékik. Csel. 7,9. 51. 1Ján. 3,12.
12. Pilátus pedig felelvén, ismét monda nékik: Mit akartok tehát, hogy cselekedjemŐvele, akit a zsidók királyának mondotok? Csel. 3,14.

Elítéltetése és megaláztatása

13. És azok ismét kiáltának: Feszítsd meg Őt!
14. Pilátus pedig monda nékik: Mert mi rosszat cselekedett? Azok pedig annál jobban kiáltanak vala: Feszítsd meg Őt!
15. Pilátus pedig eleget akarván tenni a sokaságnak, elbocsátá nékik Barabást, Jézust pedig megkorbácsoltatván, kezükbe adá, hogy megfeszítsék.
Péld. 29,25. Ján. 19,1. 16.
16. A vitézek pedig elvitték Őt az udvar belső részébe, ami az őrház; és összehívták az egész csapatot.
17. És bíborba öltözteték Őt, és tövisből font koszorút tettek a fejére,
18. És elkezdék Őt köszönteni: Üdvöz légy, zsidók királya!
19. És verik vala a fejét nádszállal, és köpdösik vala, és térdet hajtva tisztelik vala Őt.

Jézus kereszthalála

20. Mikor pedig kicsúfolták Őt, levették róla a bíbor ruhát, és a saját ruháiba öltöztették; és kivitték Őt, hogy megfeszítsék. Ján. 19,16.
21. És kényszerítének egy mellettük elmenőt, bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jön vala, Alekszandernek és Rufusnak az atyját, hogy vigye az Ő keresztjét. Mát. 27,32. Luk. 23,26. Róm. 16,13.
22. És a Golgota nevű helyre vitték Őt, amely megmagyarázva annyi, mint: koponya helye. Csel. 7,58. Zsid. 13,12.
23. És mirhás bort adtak néki inni; de nem fogadá el. Zsolt. 69,21.
24. És megfeszítvén Őt, eloszták az Ő ruháit, sorsot vetvén azokra, ki mit kapjon. Zsolt. 22,18. Luk. 23,24.
25. Vala pedig három óra, mikor megfeszíték Őt.
26. Az Ő kárhoztatásának oka pedig így volt fölébe felírva: A zsidók királya.
5Móz. 23,5. Mát. 27,37. Luk. 23,38. Ján. 19,19.
27. Két rablót is megfeszíténekŐvele, egyet jobb és egyet bal keze felől.
28. És beteljesedék az Írás, amely azt mondja: És a bűnösök közé számláltaték. Ésa. 53,12.
29. Az arramenők pedig szidalmazzák vala Őt, fejüket hajtogatván és mondván: Hah! Aki lerontod a templomot, és három nap alatt fölépíted;
rész 14,58. Zsolt. 22,7. Ján. 2,19.
30. Szabadítsd meg magadat, és szállj le a keresztről!
31. Hasonlóképpen pedig a főpapok is, csúfolódván egymás között, az írástudókkal együtt mondják vala: Másokat megmentett, magát nem bírja megmenteni.
32. A Krisztus, az Izrael királya, szálljon le most a keresztről, hogy lássuk és higgyünk. Akiket vele feszítettek meg, azok is szidalmazzák vala Őt.
Zsid. 12,3. 1Pét. 2,23. Jel. 1,7.
33. Mikor pedig hat óra lett, sötétség támadt az egész földön kilenc óráig.
Mát. 27,45. Luk. 23,44. Ján. 19,28.
34. És kilenc órakor fennszóval kiálta Jézus, mondván: Elói, Elói! Lamma sabaktáni? Ami megmagyarázva annyi, mint: Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engem? Zsolt. 22,1.
35. Némelyek pedig meghallván ezt az ott állók közül, mondának: Ímé, Illést hívja.
36. Egy ember pedig odafutamodék, és egy szivacsot megtöltvén ecettel és azt nádszálra tűzvén, inni adott néki, mondván: Hagyjátok el, lássuk, ha eljön-é Illés, hogy levegye Őt. Zsolt. 69,21.
37. Jézus pedig nagy fennszóval kiáltván, kibocsátá szellemét.
Mát. 27,50. Luk. 23,46. Ján. 19,30.
38. És a templom kárpitja tetejétől az aljáig kettéhasada.
2Móz. 26,31. Ef. 2,14. Zsid. 6,19. 10,19.
39. Látván pedig a százados, aki vele átellenben áll vala, hogy ekként kiáltva lehelte ki szellemét, monda: **Bizony, ez az ember Isten Fia volt**! 5Móz. 32,31.

40. Voltak pedig asszonyok is, akik
távolról nézik vala, akik között volt
Mária Magdaléna, és Mária, a kis
Jakabnak és Józsénak anyja, és Salomé,
Zsolt. 38,11. Luk. 23,49.
41. Akik, mikor Galileában volt, akkor
is követték Őt, és szolgálnak vala néki;
és sok más asszony, akik vele mentek
fel Jeruzsálembe. Luk. 8,2.

Jézus temetése

42. És mikor immár este lett, mivel-
hogy péntek volt, azaz szombat előtt
való nap, Mát. 27,57. Luk. 23,50. Ján. 19,38.
43. Eljött az arimatiai József, egy tisz-
tességes tanácsbeli, aki maga is várja
vala az Isten királyságát; bement bátran
Pilátushoz, és kéré Jézusnak testét.
Zsolt. 25,2. 27,14. 37,7. 34. Ésa. 8,17.
Ésa. 40,27–31. 64,4. JerSir. 3,25. 26. Luk. 2,25.
44. Pilátus pedig csodálkozék, hogy
immár meghalt volna; és magához
hivatva a századost, megkérdé tőle,
ha régen halt-é meg?
45. És megtudván a századostól, oda-
ajándékozá a testet Józsefnek.
46. Ő pedig gyolcsot vásárolván, és
levévén Őt, begöngyölé a gyolcsba,
és elhelyezé egy sírboltba, amely kő-
sziklából volt kivágva; és követ hen-
gerített a sírbolt szájára. Ésa. 53,9.
47. Mária Magdaléna pedig és Mária,
a József anyja, nézik vala, hová helyezék.

Krisztus feltámadása

16 Mikor pedig elmúlt a szombat,
Mária Magdaléna, és Mária a
Jakab anyja, és Salomé drága keneteket
vásárlának, hogy elmenvén megkenjék
Őt. Mát. 28,1. Luk. 23,56. Ján. 20,1.
2. És korán reggel, a hétnek első
napján a sírbolthoz mentek napfel-
keltekor. Ján. 20,1.
3. És mondják vala maguk között:
Kicsoda hengeríti el nékünk a követ
a sírbolt szájáról?
4. És odatekintvén, látták, hogy a kő
el van hengerítve; mert felette nagy
volt. Luk. 24,3.
5. És bemenvén a sírboltba, láttak egy
ifjút ülni jobb felől, fehér ruhába öltöz-
ve; és megfélemlének.
6. Az pedig monda nékik: Ne félje-
tek. A Názáreti Jézust keresitek, aki
megfeszíttetett; föltámadott, nincs itt;
ímé a hely, ahová Őt helyezék.
Ján. 2,19. 1Kor. 15,4.
Kol. 3,1. 1Thess. 4,14. Jel. 1,17. 18.
7. De menjetek el, mondjátok meg az
Ő tanítványainak és Péternek, hogy
előttetek megyen Galileába; ott meglát-
játok Őt, amint megmondotta néktek.
rész 14,28. Mát. 26,32.
8. És nagyhamar kijövén, elfutának a
sírbolttól, mert félelem és álmélkodás
fogta el őket; és senkinek semmit sem
szólának, mert félnek vala.

A feltámadt Krisztus megjelenései

9. Mikor pedig reggel, a hétnek első
napján föltámadott, megjelenék először
Mária Magdalénának, akiből hét ördö-
göt űzött ki. Luk. 8,2. Ján. 20,14.
10. Ez elmenvén, megjelenté azok-
nak, akik vele voltak és keseregnek
és sírnak vala.
11. Azok pedig mikor hallották, hogy
él és ő látta, nem hitték el.
Mát. 28,17. Luk. 24,11. Ján. 20,25.
12. Ezután pedig közülük kettőnek
jelenék meg más alakban, útközben,
mikor a mezőre mennek vala. Luk. 24,13.
13. Ezek is elmenvén, megjelenték a
többieknek; ezeknek sem hittek.
rész 16,11. Ján. 20,27.

Az apostolok kiküldése

14. Azután, mikor asztalnál ülnek vala,
megjelenék magának a tizenegynek,
és szemükre hányta az ő hitetlenségü-
ket és keményszívűségüket, hogy azok-
nak, akik Őt feltámadva látták, nem
hittek, Luk. 24,36. Ján. 20,19. 1Kor. 15,5.

15. És monda nékik: **Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek.** Kol. 1,23.
16. **Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözül; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.**
Luk. 10,19. Ján. 3,18. Róm. 2,29. 10,9.
17. **Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak.** Csel. 2,4. 10,46. 19,6. 1Kor. 12,10.
18. **Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és azok meggyógyulnak.**
Luk. 10,19. 13,13. Csel. 9,17. 28,5. Jak. 5,14.

Jézus mennybemenetele

19. Az Úr azért, miután szólott vala nékik, felviteték a mennybe, és üle az Istennek jobbjára. Zsolt. 68,18. Csel. 1,2. 7,55. 1Tim. 3,16. Zsid. 1,3. Jak. 5,14. Jel. 3,21. 4,2.
20. Azok kimenvén, **prédikálának mindenütt, az Úr pedig együtt munkálván az Igével, megerősíté azt a jelek által, amelyek követik vala. Ámen!** Csel. 5,12. 1Kor. 2,4. 5. Zsid. 2,4.

LUKÁCS ÍRÁSA SZERINT VALÓ SZENT EVANGÉLIUM

Ajánlás

1 Mivelhogy sokan kezdették rend szerint megírni azoknak a dolgoknak az elbeszélését, amelyek minálunk beteljesedtek, 1Tim. 3,16. Zsid. 2,3. 1Ján. 1,1.
2. Amint nékünk előnkbe adták, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgái voltak az Igének: 1Pét. 5,1. 2Pét. 1,16.
3. Tetszék nékem is, ki eleitől fogva mindeneknek szorgalmasan végére jártam, hogy azokról rend szerint írjak néked, jó Theofilus, Csel 1,1. 11,4.
4. Hogy megtudhasd azoknak a dolgoknak bizonyosságát, amelyekre taníttattál. Ján. 20,31.

Angyal adja hírül János születését

5. Heródesnek, a Júdea királyának idejében volt egy Zakariás nevű pap az Abia rendjéből; az ő felesége pedig az Áron leányai közül való volt, és annak neve Erzsébet. 1Krón. 24,10. 19. Neh. 12,4.
6. És mind a ketten igazak voltak az Isten előtt, kik az Úrnak minden parancsolataiban és rendeléseiben feddhetetlenül jártak. 2Kir. 20,3.
7. És nem volt nékik gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és mind a ketten immár idős emberek voltak.
8. Lőn pedig, hogy mikor ő rendjének sorában papi szolgálatot végzett az Isten előtt, 2Móz. 30,7. 8. 2Krón. 8,11.
9. A papi tiszt szokása szerint reá jutott a sor, hogy bemenvén az Úrnak templomába, jó illatot gerjesszen.
10. És a népnek egész sokasága imádkozék kívül a jó illatozás idején;
11. Néki pedig megjelenék az Úrnak angyala, állván a füstölőoltár jobbja felől.
12. És láttára megrettent Zakariás, és félelem szállta meg őt.
Dán. 10,8. Csel. 10,4. Jel. 1,17.
13. Monda pedig az angyal néki: Ne félj, Zakariás; mert meghallgattatott a te könyörgésed, és a te feleséged, Erzsébet szül néked fiat, és nevezed az ő nevét Jánosnak. 1Móz. 25,21. 1Sám. 1,19.
14. És lészen tenéked örömödre és vigasságodra, és sokan fognak örvendezni az ő születésén;
15. Mert nagy lészen az Úr előtt, és bort és részegítő italt nem iszik; és **betelik Szent Szellemmel még az ő anyjának méhétől fogva.**
4Móz. 6,3. Bír. 13,4. Jer. 1,5. Gal. 1,15.
16. És az Izrael fiai közül sokakat megtérít az Úrhoz, az ő Istenükhöz.

17. **És ez Őelőtte fog járni az Illés szellemével és erejével, hogy az atyák szívét a fiakhoz térítse, és az engedetleneket az igazak bölcsességére, hogy készítsen az Úrnak tökéletes népet.** Ésa. 40,3. Mal. 3,1. 4,5.

18. És monda Zakariás az angyalnak: Miről tudhatom én ezt meg? Mert én vén vagyok, és az én feleségem is igen idős. 1Móz. 17,17.

19. És felelvén az angyal, monda néki: Én Gábriel vagyok, ki az Isten előtt állok; és küldettem, hogy szóljak veled, és ez örvendetes dolgokat jelentsem néked. Dán. 8,16. 9,21. Zsid. 1,14.

20. És ímé, megnémulsz és nem szólhatsz mind ama napig, amelyen ezek meglesznek: mivelhogy nem hittél az én beszédemnek, amelyek beteljesednek az ő idejükben. Ezék. 3,26. 24,27.

21. A nép pedig várja vala Zakariást, és csodálkozék, hogy a templomban késik.

22. És kijövén, nem szólhata nékik; eszükbe vették azért, hogy látást látott a templomban; mert ő csak integetett nékik és néma maradt.

23. És lőn, hogy mikor leteltek az ő szolgálatának napjai, elment haza.

24. E napok után pedig fogada méhében Erzsébet, az ő felesége, és elrejtőzék öt hónapig, mondván:

25. Így cselekedett velem az Úr a napokban, amelyekben reámtekinte, hogy elvegye az én gyalázatomat az emberek között. 1Móz. 30,23.

Krisztus születését hírül adja Gábriel

26. A hatodik hónapban pedig elküldeték Gábriel angyal Istentől Galileának városába, amelynek neve Názáret,

27. Egy szűzhöz, aki a Dávid házából való József nevű férfiúnak volt eljegyezve. A szűznek neve pedig Mária. Ésa. 7,14. Mát. 1,18.

28. És bemenvén az angyal hozzá, monda néki: Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között.

29. Az pedig látván, megdöbbent az ő beszédén, és elgondolkodék, hogy micsoda köszöntés ez?!

30. És monda néki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél.

31. **És ímé, fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az Ő nevét Jézusnak.** Ésa. 7,14. Gal. 4,4.

32. **Nagy lészen Ő, és a Magasságos Fiának hivattatik; és néki adja az Úr Isten a Dávidnak, az Ő atyjának királyiszékét;** Zsolt. 132,11. Ésa. 9,6. 7. 16,5. Jer. 23,5.

33. **És uralkodik a Jákób házán mindörökké; és az Ő királyságának vége nem lészen!** Dán. 2,44. 7,14. Mik. 4,7.

34. Monda pedig Mária az angyalnak: Mimódon lesz ez, holott én férfit nem ismerek?

35. És felelvén az angyal, monda néki: **A Szent Szellem száll tereád, és a Magasságosnak ereje árnyékoz be téged; azért aki születik is szentnek hivatik, Isten Fiának.** Ján. 20,31. Róm. 1,4.

36. És ímé Erzsébet, a te rokonod, ő is fogant fiat az ő vénségében; és ez már a hatodik hónapja néki, akit meddőnek hívtak:

37. **Mert az Isten Igéjének semmi sem lehetetlen.** Jer. 32,17. Róm. 4,21.

38. Monda pedig Mária: **Ímhol, az Úrnak szolgálója; legyen nékem a te beszéded szerint.** És elment tőle az angyal.

Mária látogatása Erzsébetnél

39. Fölkelvén pedig Mária azokban a napokban, nagy sietséggel ment a hegységbe, Júdának városába;

40. És bement Zakariásnak házába, és köszönté Erzsébetet.

41. És lőn, mikor hallotta Erzsébet Mária köszöntését, a magzat repesett az ő méhében; és betelék Erzsébet Szent Szellemmel; Csel. 6,3.

42. És fennszóval kiáltott, mondván: Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse.

43. És honnét van ez nékem, hogy az
én Uramnak anyja jön énhozzám?
44. Mert ímé, mihelyt a te köszönté-
sednek szava füleimbe hatolt, a magzat
örvendezéssel kezdett repesni az én
méhemben.
45. **És áldott az, aki hitt; mert be-
teljesednek azok, amiket az Úr néki
mondott.** 4Móz. 23,19. Ésa. 55,10. Ezék. 12,28.

Mária éneke

46. Akkor monda Mária: Magasztalja
az én lelkem az Urat, 1Sám. 1,11.
47. És örvendez az én szellemem az
én üdvözítő Istenemben.
48. **Mert reá tekintett az Ő szolgáló-
leányának alázatos állapotjára**; mert
ímé, mostantól fogva áldottnak monda-
nak engem minden nemzetségek.
49. **Mert nagy dolgokat cselekedett
velem a Hatalmas; és szent az Ő neve!** Zsolt. 138,6. Mal. 3,12.
50. **És az Ő irgalmassága nemzet-
ségről nemzetségre vagyon azokon,
akik Őt félik.** Zsolt. 98,1. 103,1. 17.
51. **Hatalmas dolgot cselekedett kar-
jának ereje által**, elszéleszté a szívük
gondolatában felfuvalkodottakat.
52. Hatalmasokat dönte le trónjaikról,
és **alázatosakat magasztalt fel.**
53. **Éhezőket töltött be javakkal**,
és gazdagokat küldött el üresen.
54. **Felvette Izraelnek, az Ő szolgá-
jának ügyét, hogy megemlékezzék az
Ő irgalmasságáról,** Zsolt. 34,10. 98,3.
Ésa. 41,8–10. 54,5. Jer. 31,3. 20.
55. Amiképpen szólott volt a mi atyá-
inknak, **Ábrahám iránt és az ő magva
iránt mindörökké!**
1Móz. 17,7. 19. Róm. 11,28. Gal. 3,16.
56. Maradt pedig Mária Erzsébettel
mintegy három hónapig; azután haza
tért.

János születése és körülmetélése

57. Erzsébetnek pedig betelék az ő
szülésének ideje, és szült fiat.
58. És meghallották az ő szomszédai
és rokonai, hogy az Úr nagy kegyel-
mességet cselekedett ővele; és együtt
örültek vele.
59. És lőn nyolcadnapon, eljövének,
hogy körülmetéljék a gyermeket; és az
ő atyja nevéről Zakariásnak akarták őt
nevezni. 1Móz. 17,12.
60. És felelvén az ő anyja, monda:
Nem; hanem Jánosnak neveztessék.
61. És mondának néki: Senki sincs
a te rokonságodban, aki ezen a néven
neveztetnék.
62. És intének az ő atyjának, hogy
minek akarja nevezni?
63. Az pedig táblát kérvén, ezt írá,
mondván: János a neve. És elcsodál-
koztak mindnyájan.
64. És feloldódék az ő szája és nyelve
azonnal, és szóla, áldván az Istent.
Ésa. 32,3. 4.
65. És félelem szállott minden ő szom-
szédaikra; és Júdeának egész hegyes
tartományában elhirdettetének mind e
dolgok.
66. És szívükre vették mindenek, akik
hallák, mondván: Vajon mi lesz e gyer-
mekből? **És az Úrnak keze volt ővele.**
rész 2,19. Csel. 11,21.

Zakariás éneke

67. És Zakariás, az ő atyja, beteljese-
dék Szent Szellemmel, és prófétála
mondván: Jóel 2,28.
68. **Áldott az Úr, Izrael Istene,
hogy meglátogatta és megváltotta az
Ő népét,**
69. **És felemelte az üdvösségnek
szarvát nékünk az Ő gyermekének,
Dávidnak házában,** 2Sám. 22,3.
Zsolt. 132,11. 17. Jer. 23,6. Ezék. 29,21.
70. Amint szólott az Ő szent prófétái-
nak szája által, akik eleitől fogva voltak,
Ján. 1,34. 20,31. Csel. 3,21. 8,37. Róm. 1,2. 4.
71. **Hogy a mi ellenségeinktől meg-
szabadít, és mindazoknak kezéből,
akik minket gyűlölnek;** Hab. 3,13.
72. **Hogy irgalmasságot cselekedjék
a mi atyáinkkal, és megemlékezzék
az Ő szent szövetségéről,**
3Móz. 26,42. Zsolt. 105,8. 9.

73. Az esküvésről, amellyel megesküdt Ábrahámnak, a mi atyánknak, hogy Ő megadja nékünk, Zsid. 6,13.

Szentségben és megigazultságban félelem nélkül szolgáljunk néki

74. **Hogy megszabadulván a mi ellenségeink kezéből, félelem nélkül szolgáljunk néki.** Róm. 6,18. Zsid. 9,14.

75. **Szentségben és megigazultságban Őelőtte a mi életünknek minden napjaiban.** Jer. 32,39. Ef. 4,24. 2Thess. 2,13.

76. Te pedig kisgyermek, a magasságos Isten prófétájának hivattatol; mert az Úr előtt jársz, hogy az Ő útjait megkészítsed; Ésa. 40,3. Mal. 3,1. Márk 1,2.

77. **És az üdvösség ismeretére megtanítsad az Ő népét, mely a bűnöknek eltörlésében van.** Csel. 10,43. 13,38. 2Kor. 5,17. Ef. 1,7. Kol. 1,14. Zsid. 9,22. 10,18. Jel. 1,5.

78. **A mi Istenünk nagy irgalmasságáért, amellyel meglátogatott minket a naptámadat a magasságból,** 4Móz. 24,17. Ésa. 11,1. Zak. 3,8. 6,12. Mal. 4,2.

79. **Hogy megjelenjék azoknak, akik a sötétségben és a halálnak árnyékában ülnek; hogy igazgassa a mi lábainkat a békességnek útjára!** Zsolt. 23,4. 32,8. 73,24. Ésa. 9,2. 58,11. Ján. 16,13.

80. **A kisgyermek pedig növekedett és erősödött szellemben**; és a pusztában volt mind ama napig, amelyen megmutatta magát az Izraelnek.

A Krisztus születése

2 És lőn azokban a napokban, Augustus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész föld összeirattassék.

2. Ez az összeírás először akkor történt, mikor Szíriában Cirénius volt a helytartó.

3. Mennek vala azért mindenek, hogy beirattassanak, ki-ki a maga városába.

4. Felment pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, mely Betlehemnek neveztetik, mivelhogy a Dávid házából és házanépe közül való volt; 1Sám. 16,1. 4. Mik. 5,2.

5. Hogy beirattassék Máriával, aki néki jegyeztetett feleségül, és várandós volt. Mát. 1,16. Ján. 7,42.

6. És lőn, hogy mikor ott voltak, betelének az ő szülésének napjai.

7. És szülé az ő elsőszülött fiát; és bepólyálá, és helyezé Őt a jászolba, mivelhogy nem volt nékik helyük a vendégfogadó háznál. Ésa. 53,2. 2Kor. 4,4. Gal. 4,4.

8. Azon a vidéken pedig pásztorok voltak, akik kint a mezőn tanyáztak és vigyáztak éjszakán az ő nyájuk mellett.

9. És ímé, az Úrnak angyala hozzájuk jöve, és az Úrnak dicsősége körülvevé őket: és nagy félelemmel megfélemlének.

10. És monda az angyal nékik: Ne féljetek, mert ímé, hirdetek néktek nagy örömet, mely minden népnek öröme lészen: Zsolt. 72,17. Ésa. 2,2. 42,6. 49,6. 60,3. Mik. 4,1. 2. Mát. 28,19. Csel. 13,47. Róm. 15,8.

11. **Mert ma született néktek az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.** Kol. 1,25.

12. Ez pedig néktek a jele: találtok egy kisgyermeket bepólyálva feküdni a jászolban.

13. És hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága, akik az Istent dicsérik és ezt mondják vala:

14. **Dicsőség a magasságos menynyekben az Istennek, és e földön békesség, és jó akarat az emberekhez!** Ésa. 57,19. Kol. 1,20. 2Thess. 2,16. 1Ján. 4,9.

15. És lőn, hogy mikor elmentek az angyalok őtőlük a mennybe, mondának a pásztorok egymásnak: Menjünk el mind Betlehemig és lássuk meg e dolgot, amelyet az Úr megjelentett nékünk. Zsolt. 103,20. Dán. 7,10. Zsid. 1,14.

16. Elmentek azért sietséggel, és megtalálák Máriát és Józsefet, és a kisgyermeket, aki a jászolban fekszik vala.

17. És ezt látván, elhirdeték, ami nékik a gyermek felől mondatott.

18. És mindenek, akik hallották, elcsodálkoztak azokon, amiket a pásztorok nékik mondottak.

19. **Mária pedig mindez Igéket megtartja, és szívében forgatja vala.**
20. A pásztorok pedig visszatérének, dicsőítvén és dicsérvén az Istent mindazok felől, amiket hallottak és láttak, amint nékik megmondatott.

Jézust körülmetélik, bemutatják az Úrnak

21. És mikor betelt a nyolc nap, hogy a kisgyermeket körülmetéljék, nevezék az Ő nevét Jézusnak, amint Őt az angyal nevezte, mielőtt fogantatott volna anyja méhében. Mát. 1,21.
22. Mikor pedig beteltek Mária tisztulásának napjai a Mózes törvénye szerint, felvitték Őt Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak. 3Móz. 12,2.
23. Amint megiratott az Úr törvényében, hogy: Minden elsőszülött fiú az Úrnak szenteltessék, 2Móz. 13,2.
24. És hogy áldozatot adjanak, aszerint amint megmondatott az Úr törvényében: Egy pár gerlicét, vagy két galambfiat. 3Móz. 12,8.
25. És ímé, volt Jeruzsálemben egy ember, akinek neve Simeon, és ez az ember igaz és istenfélő volt, aki várta az Izrael vigasztalását, és a Szent Szellem volt őrajta. Ésa. 40,1.
26. És kijelentetett néki a Szent Szellem által, hogy addig halált nem lát, amíg meg nem látja az Úrnak Krisztusát. Zsolt. 89,48. Zsid. 11,5.
27. És ő a Szellem indításából a templomba méne, és mikor a gyermek Jézust bevitték szülei, hogy érette a törvény szokása szerint cselekedjenek,
28. Akkor ő karjaiba vette Őt, és áldá az Istent, és monda:

Simeon és Anna bizonyságtétele

29. Mostan bocsátod el, Uram, a Te szolgádat, a Te beszéded szerint, békességben: Fil. 1,23. Jel. 14,13.
30. **Mert látták az én szemeim a Te üdvösségedet,**
Zsolt. 98,2. 3. Ésa. 52,10. Csel. 4,12.
31. **Amelyet készítettél minden népeknek szemeláttára;**
32. **Világosságul a pogányok megvilágosítására, és a Te népednek, az Izraelnek dicsőségére.**
Ésa. 9,2. 51,4. Ján. 1,9. Csel. 13,47.
33. József pedig és az Ő anyja csodálkozának azokon, amiket Őfelőle mondottak.
34. És megáldá őket Simeon, és monda Máriának, az Ő anyjának: **Ímé, ez vettetett sokaknak elestére és feltámadására az Izraelben; és jegyül, akinek sokan ellene mondanak;**
Ésa. 8,14. 15. Hós. 14,9.
Csel. 28,22. Róm. 9,32. 1Kor. 1,23.
2Kor. 2,16. 1Pét. 2,7. 8. 12. 4,14.
35. **Sőt a Te lelkedet is általhatja az éles tőr; hogy sok szív gondolatai nyilvánvalókká legyenek.**
1Krón. 28,9. 2Krón. 32,31. Zsolt 40,10. 139,23.
Jer. 17,9. 10. Ján. 19,25. 1Kor. 11,19. Zsid. 4,12.
36. És volt egy prófétaasszony, Anna, a Fánuel leánya, az Áser nemzetségéből. Ez sok időt élt, miután az ő szüzességétől fogva hét esztendeig élt férjével,
2Móz. 15,20.
37. És mintegy nyolcvannégy esztendős özvegy volt. Nem távozék el a templomból, hanem böjtölésekkel és könyörgésekkel szolgál vala éjjel és nappal. Csel. 26,7. 1Tim. 5,5.
38. Ez is ugyanazon órában odaállván, hálát adott az Úrnak, és szólt Őfelőle mindeneknek, akik Jeruzsálemben a megváltást várták.
rész 24,21. JerSir. 3,25. 26. Márk 15,43.
39. És mikor mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek Galileába, az ő városukba, Názáretbe.
40. **A kisgyermek pedig növekedék és erősödék szellemben, teljesedve bölcsességgel; és az Istennek kegyelme volt Őrajta.** vers 52. rész 1,80.

Jézus a templomban tanít Názáreti ifjúsága

41. Az Ő szülei pedig évenként feljártak Jeruzsálembe, a húsvét ünnepére.
2Móz. 12,17. 23,14. 15. 5Móz. 16,1.

42. És mikor tizenkét esztendős lett, fölmentek Jeruzsálembe az ünnep szokása szerint;
43. És mikor elteltek a napok, mikor ők visszatértek, a gyermek Jézus visszamaradt Jeruzsálemben; és nem vették észre sem József, sem az Ő anyja; 2Móz. 12,15.
44. Hanem azt gondolván, hogy az úti társaságban van, egynapi járóföldet mentek, és keresték Őt a rokonok és az ismerősök között;
45. És mikor nem találták, visszamentek Jeruzsálembe, hogy megkeressék.
46. És lőn, hogy harmadnapra megtalálták a templomban, a tanítók között ülve, amint őket hallgatta, és kérdezgette őket. Ésa. 11,1–4.
47. **És mindnyájan, akik Őt hallgatták, elálmélkodának az Ő értelmén és feleletein**. Mát. 7,28. 13,54. 22,33. Márk 1,22. Ján. 7,15.
48. És meglátván Őt, elcsodálkozának, és monda néki az Ő anyja: Fiam, miért cselekedted ezt velünk? Ímé, atyád és én nagy bánattal kerestünk téged.
49. Ő pedig monda nékik: Mi dolog, hogy engem kerestetek? Avagy nem tudjátok-é, hogy **nékem azokban kell foglalatosnak lennem, amelyek az én Atyámnak dolgai**? Ján. 2,16. 4,34. 6,38.
50. De ők nem értették e beszédet, amit Ő nékik szóla.
51. És alámént velük, és ment Názáretbe; és engedelmes volt nékik. És az Ő anyja szívében tartá mindezeket a dolgokat. Dán. 7,28.
52. **Jézus pedig gyarapodék bölcsességben és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben**. 1Sám. 2,26.

Keresztelő János megtérést prédikál

3 Tibérius császár uralkodásának tizenötödik esztendejében pedig, mikor Júdeában Poncius Pilátus volt a helytartó, és Galileának negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trakhónitis tartományának pedig negyedes fejedelme az ő testvére Fülöp, Abiléné negyedes fejedelme meg Lisániás,
2. Annás és Kajafás főpapsága alatt, lőn az Úrnak szava Jánoshoz, a Zakariás fiához, a pusztában, rész 1,13. Ján. 11,49. 18,13. Csel. 4,6.
3. **És méne a Jordán mellett lévő minden tartományba prédikálván a megtérés keresztségét a bűnöknek eltörlésére**; rész 1,77. Mal. 4,6. Mát. 3,1. Márk 1,4. Csel. 13,24. 19,4.
4. Amint meg van írva Ésaiás próféta beszédeinek könyvében, ki ezt mondja: **Kiáltónak szava a pusztában: Készítsétek meg az Úrnak útját, egyengessétek az Ő ösvényeit**. Ésa. 40,3. 5. Mát. 3,3. Márk 1,3. Ján. 1,23.
5. **Minden völgy betöltetik, minden hegy és halom megalacsonyíttatik; és az egyenetlenek egyenesekké, és a göröngyös utak simákká lesznek**;
6. **És meglátja minden test az Istennek üdvösségét**. rész 2,10. Zsolt. 98,2. Ésa. 52,10. Róm. 10,9. 10.
7. Monda azért a sokaságnak, amely kiment hozzá, hogy általa megkeresztelteszék: Viperák fajzati, kicsoda intett meg titeket, hogy a bekövetkező harag elől meneküljetek? Mát. 3,7.
8. Teremjetek azért megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne mondogassátok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom néktek, hogy az Isten ezekből a kövekből is támaszthat fiakat Ábrahámnak. Csel. 26,20.
9. Immár pedig a fejsze is rávettetett a fák gyökerére: minden fa azért, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és a tűzre vettetik. Mát. 3,10.
10. És megkérdé őt a sokaság, mondván: Mit cselekedjünk tehát? Csel. 2,37.
11. Ő pedig felelvén, monda nékik: Akinek két köntöse van, egyiket adja annak, akinek nincs; és akinek van eledele, hasonlóképpen cselekedjék. 2Kor. 8,14. Jak. 2,15. 16. 1Ján. 3,17.

12. És eljöttek a vámszedők is, hogy
megkeresztelkedjenek, és mondának
néki: Mester, mit cselekedjünk?
13. Ő pedig monda nékik: Semmi
többet ne követeljetek, mint ami előtökbe rendeltetett. Mik. 6,8.
14. És megkérdék őt a vitézek is,
mondván: Hát mi mit cselekedjünk?
És monda nékik: Senkit se háborítsatok, se ne patvarkodjatok; és elégedjetek meg zsoldotokkal.
15. Mikor pedig a nép várt és szívükben mind azon gondolkoztak János felől, hogy vajon nem ő-e a Krisztus;
16. Felele János mindeneknek, mondván: **Én ugyan vízzel keresztellek titeket; de eljön, aki nálamnál hatalmasabb**, akinek nem vagyok méltó, hogy sarujának kötőjét megoldjam: **Ő majd Szent Szellemmel és tűzzel keresztel titeket**: Mát. 3,11. Ján. 1,33. Csel. 1,8. 2,1–4. 1Kor. 12,13. 14,2.
17. Kinek szórólapátja kezében van,
és megtisztítja szérűjét; és a gabonát az
Ő csűrébe takarja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel. Mik. 4,12.
18. És még sok egyebekre is intvén
őket, hirdeté az Evangéliumot a népnek.
19. Mikor pedig Heródes, a negyedes
fejedelem, megfeddetett őtőle Heródiásért, az ő testvérének, Fülöpnek feleségéért és mindama gonoszságokért,
amiket Heródes cselekedett,
20. Ez még azzal tetézte mindezeket,
hogy Jánost tömlöcbe vetteté.

Jézus megkeresztelkedése

21. Lőn pedig, hogy mikor az egész
nép megkeresztelkedett, és Jézus is
megkereszteltetett, és imádkozott,
megnyilatkozék az ég, Mát. 3,16. Ján. 1,32.
22. **És leszállt Őreá a Szent Szellem
testi ábrázatban mint egy galamb, és
szózat lőn a mennyből, ezt mondván:
Te vagy amaz én szerelmes Fiam,
Tebenned gyönyörködöm!**
Mát. 3,17. Márk 1,11. Ján. 1,32. 33. 2Pét. 1,17.

Jézus nemzetségi táblázata

23. Maga Jézus pedig mintegy harmincesztendős volt, mikor tanítani
kezdett, aki, amint állítják vala, a József
fia volt, ez pedig a Hélié,
Mát. 13,55. Ján. 6,42.
24. Ez Mattáté, ez Lévié, ez Melkié,
ez Jannáé, ez Józsefé, Mát. 1,1–17.
25. Ez Mattatiásé, ez Ámosé, ez Naumé, ez Eslié, ez Naggaié,
26. Ez Maáté, ez Mattatiásé, ez Sémeié, ez Józsefé, ez Júdáé,
27. Ez Joannáé, ez Résáé, ez Zorobábelé, ez Salátielé, ez Nérié,
28. Ez Melkié, ez Addié, ez Hosámé,
ez Elmodámé, ez Éré,
29. Ez Jóséé, ez Eliézeré, ez Jórimé,
ez Mattáté, ez Lévié,
30. Ez Simeoné, ez Júdáé, ez Józsefé,
ez Jónáné, ez Eliákimé,
31. Ez Méleáé, ez Mainánné, ez Mattátáé, ez Nátáné, ez Dávidé,
32. Ez Jesséé, ez Obedé, ez Boázé,
ez Sálmoné, ez Naássoné,
33. Ez Aminádábé, ez Arámé, ez Esroné, ez Fáresé, ez Júdáé.
1Móz. 38,18. 29. 30. Ruth 4,18–22.
34. Ez Jákóbé, ez Izsáké, ez Ábrahámé, ez Táréé, ez Náhoré, 1Móz. 11,24.
35. Ez Sáruhé, ez Ragávé, ez Fáleké,
ez Eberé, ez Saláé,
36. Ez Kajnáné, ez Arfaksádé, ez
Sémé, ez Noéé, ez Lámeké,
1Móz. 5,32. 10,22. 11,10–13.
37. Ez Matuséláé, ez Énóké, ez Járedé, ez Mahalaléelé, ez Kajnáné,
38. Ez Énósé, ez Sété, ez Ádámé,
ez pedig Istené.
1Móz. 1,26. 2,7. 5,1. 2. Ésa. 64,8.

Jézus megkísértetik

4 **Jézus pedig Szent Szellemmel
telve, visszatért a Jordántól, és
viteték a Szellemtől a pusztába,**
Ésa. 11,2. 61,1. Mát. 4,1. Márk 1,12. Ján. 1,33.
2. Negyven napig, kísértetvén az
ördög által. És nem evett semmit azokban a napokban; de mikor azok elmúltak, végre megéhezék. Zsid. 2,18. 4,15.

3. És monda néki az ördög: Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzék kenyérré.

Jézus az Igével válaszol: Meg van írva

4. Jézus pedig felele néki, mondván: **Meg van írva, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem az Istennek minden Igéjével.** 5Móz. 8,3. Péld. 30,8. Mát. 4,4. Ef. 6,17. 1Pét. 2,2.

5. Majd felvivén Őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatta néki e föld minden birodalmát egy szempillantásban, 2Kor. 4,4. 1Ján. 5,19.

6. És monda néki az ördög: Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nékem adatott, és annak adom, akinek akarom; Ján. 12,31.

7. Azért ha te engem imádsz, mindez a tiéd lesz.

8. Felelvén pedig Jézus, monda néki: Távozz tőlem, sátán; mert **meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.** 5Móz. 6,13. 10,20.

9. Azután Jeruzsálembe vitte Őt, és a templom ormára állítván, monda néki: Ha Isten Fia vagy, vesd alá magad innét; Jak. 4,7. 1Pét. 5,8.

10. Mert meg van írva: Az Ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged; Zsolt. 91,11.

11. És: Kezükben hordoznak téged, hogy valamiképp meg ne üssed lábadat a kőbe. Zsolt. 91,12.

12. Felelvén pedig Jézus, monda néki: Megmondatott: **Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.** 5Móz. 6,16.

13. És elvégezvén minden kísértést az ördög, eltávozék tőle egy időre. Ján. 14,30. Zsid. 4,15. Jak. 4,7.

Jézus tanítani kezd

14. **Jézus pedig megtért a Szellemnek erejével** Galileába: és híre ment néki az egész környéken. Mát. 4,12. Márk 1,14. Ján. 4,43. Csel. 10,38.

15. És Ő taníta azoknak zsinagógáiban, dicsőíttetvén mindenektől. Zsolt. 22,22. Ésa. 52,13. Mát. 4,23.

Jézus felolvas Ésaiás könyvéből

16. És ment Názáretbe, ahol felneveltetett: és bement szokása szerint szombatnapon a zsinagógába, és felálla olvasni. Mát. 13,53. Márk 6,1.

17. És adták néki az Ésaiás próféta könyvét; és a könyvet feltárván, arra a helyre nyita, ahol ez volt írva: Ésa. 61,1. 2.

Az Úrnak Szelleme van énrajtam

18. **Az Úrnak Szelleme van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat,** Ésa. 49,8. 9. 61,1. 2. Dán. 9,24. 25.

19. **Hogy hirdessem az Úr kegyelmének esztendejét.** 2Kor. 5,17–19. 6,2.

20. És behajtván a könyvet, átadta a szolgának, és leült. És a zsinagógában mindenki szemei Őreá voltak függesztve.

21. Ő pedig kezdett hozzájuk szólani: **Ma teljesedett be ez az Írás a ti hallástokra.** Mát. 1,22. 23. Csel. 13,29.

22. És mindnyájan bizonyságot tettek felőle, és elálmélkodtak **kedves beszédein, amelyek szájából származtak,** és mondának: Avagy nem a József fia-é ez? rész 2,47. Zsolt. 45,2. Mát. 13,54. Márk 6,2. Ján. 1,14. 17. 6,42.

23. És monda nékik: Bizonyára azt a példabeszédet mondjátok nékem: Orvos, gyógyítsd meg magadat! Amiket hallottunk, hogy Kapernaumban történtek, itt a te hazádban is cselekedd meg azokat. Mát. 4,13. Márk 11,23.

24. Monda pedig: Bizony mondom néktek: Egy próféta sem kedves az ő hazájában. Mát. 13,57. Ján. 4,44.

25. És igazán mondom néktek, hogy Illés idejében sok özvegyasszony volt Izraelben, mikor az ég három esztendeig és hat hónapig be volt zárva, úgyhogy az egész tartományban nagy éhség volt; 1Kir. 17,9. 18,1. Ján. 5,17.

26. Mégis azok közül senkihez nem küldetett Illés, hanem csak Szidónnak Sareptájába, az özvegyasszonyhoz.
1Kir. 17,9.
27. És az Elizeus próféta idejében sok bélpoklos volt Izraelben; de azok közül egy sem tisztult meg, csak a Szíriából való Naámán. 2Kir. 5,14.
28. És betelének mindnyájan haraggal a zsinagógában, mikor ezeket hallották. rész 6,11.
29. És felkelvén, kiűzék Őt a városon kívül és annak a hegynek szélére vitték Őt, amelyen az ő városuk épült, hogy onnan letaszítsák.
30. Ő azonban közöttük átmenve, eltávozék. Ján. 8,59. 10,39.

Jézus Kapernaumban prédikál és tisztátalan szellemet űz ki

31. És leméne Kapernaumba, Galilea városába; és tanítja vala azokat szombatnapokon. Márk 1,21.
32. **És csodálkozának az Ő tanításán, mert hatalommal beszélt.**
Mát. 7,29. 13,54. Ján. 6,63. Tit. 2,15.
33. És a zsinagógában volt egy tisztátalan ördögi szellemtől megszállt ember, aki fennhangon kiálta,
rész 1,35. Dán. 9,24. Márk 1,23. 24.
34. Mondván: Ah, mi közünk hozzád názáreti Jézus? Jöttél, hogy elveszíts minket? Ismerlek téged, ki vagy: Az Istennek ama Szentje!
rész 4,41. Zsolt. 6,10. Ésa. 49,7.
35. És megdorgálá őt Jézus, mondván: Némulj meg és menj ki ez emberből! És az ördög azt a középre vetvén, kiméne belőle, és nem ártott néki semmit. Zsolt. 16,10. Ésa. 49,7. Dán. 9,24.
36. És támadt félelem mindenekben, és egymással szólnak és beszélnek vala, mondván: Mi dolog ez, hogy nagy méltósággal és hatalommal parancsol a tisztátalan szellemeknek és kimennek? Márk 1,27.
37. És elterjedt a hír Őfelőle a környék minden helyén.

Jézus meggyógyítja Péter anyósát és sok beteget

38. Azután a zsinagógából eltávozván, a Simon házába ment. A Simon anyósa pedig nagy hideglelésben feküdt, és könyörögtek neki érette.
Mát. 8,14. Márk 1,29.
39. És Jézus mellé állván, megdorgálá a hideglelést, és az elhagyá őt; és ő azonnal felkelvén, szolgála nékik.
40. **A nap lementével pedig, mindenek, akiknek különféle betegeik voltak, Őhozzá vitték azokat; Ő pedig mindegyikőjükre reávetvén kezeit, meggyógyítá őket.** Zsolt. 103,3.
41. Sokakból pedig ördögök is mentek ki, kiáltozván és mondván: Te vagy ama Krisztus, az Isten Fia! De Ő megdorgálván, nem engedé őket szólani, mivelhogy tudták, hogy Ő a Krisztus.
Mát. 3,11. Márk 1,34.
42. A nap fölkeltekor pedig kimenvén, puszta helyre ment; de a sokaság felkeresé Őt, és hozzá mentek, és tartóztatták Őt, hogy ne menjen el tőlük.
rész 9,10. Márk 1,35.
43. Ő pedig monda nékik: **Egyéb városoknak is hirdetnem kell nékem az Istennek országát; mert azért küldettem.** Ésa. 61,1. Csel. 10,38. Róm. 15,8.
44. És prédikál vala Galilea zsinagógáiban. Márk 1,39.

Péter csodálatos halfogása

5 És lőn, hogy mikor a sokaság hozzátódult, hogy hallgassa az Isten beszédét, Ő a Genezáret tavánál áll vala; Mát. 4,18. Márk 1,16.
2. És látott két hajót állani a vízen: a halászok pedig, miután azokból kiszállottak, mossák vala az ő hálóikat.
3. És Ő bemenvén az egyik hajóba, amely a Simoné volt, kérte őt, hogy vigye egy kissé beljebb a földtől: és mikor leült, a hajóból tanítá a sokaságot.
4. Mikor pedig megszűnt beszélni, monda Simonnak: Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra. Ján. 21,6.

5. És felelvén Simon, monda néki: Mester, jóllehet az egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit: mindazáltal a Te parancsolatodra kivetem a hálót.
6. És ezt megtévén, halaknak nagy sokaságát keríték be; szakadoz vala pedig az ő hálójuk.
7. Intének azért társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek és segítsenek nékik. És eljövén, megtölték mind a két hajót, annyira, hogy csaknem elsüllyedének.
8. Látván pedig ezt Simon Péter, Jézusnak lábai elé esék, mondván: Eredj el éntőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram! 2Sám. 6,9.
9. Mert félelem fogta körül őt és mindazokat, akik vele voltak, a halfogás miatt, amelyet fogtak;
10. Hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, a Zebedeus fiait, akik Simonnak társai voltak. És monda Simonnak Jézus: **Ne félj; mostantól fogva embereket fogsz.** Ezék. 47,9. 10.
11. És a hajókat a szárazra vonván, elhagyták mindenüket és követték Őt. Mát. 4,20. 19,27. Márk 1,18. Fil. 3,7. 8.

A bélpoklos meggyógyítása

12. És lőn, hogy mikor az egyik városban volt, ímé volt ott egy poklossággal teljes ember: és mikor meglátta Jézust, arcra borulva kéré Őt, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem! 1Móz. 18,14. Jer. 32,17. 27. Mát. 8,2. Márk 1,40. Zsid. 7,25.
13. Jézus pedig kinyújtván kezét, illeté azt, mondván: **Akarom, tisztulj meg.** És azonnal eltávozék tőle a bélpoklosság. 2Móz. 23,25. 26. Jer. 33,6.
14. És Ő megparancsolá néki, hogy azt senkinek se mondja el; hanem eredj el, úgymond, mutasd meg magad a papnak, és vígy áldozatot a te megtisztulásodért, amint Mózes parancsolta, bizonyságul őnékik. 3Móz. 14,2–10. Ján. 6,2. 13,1.
15. **A hír azonban annál inkább terjedt Őfelőle; és nagy sokaság gyűlt egybe, hogy Őt hallgassák, és hogy általa meggyógyuljanak az ő betegségeikből.** Mát. 4,25. Márk 3,7. Róm. 10,17.
16. De Ő félrevonult a pusztákba, és imádkozék.

A gutaütött meggyógyítása

17. És lőn egy napon, hogy tanít vala: és ott ülének a farizeusok és a törvénynek tanítói, akik jöttek Galileának és Júdeának minden faluiból és Jeruzsálemből: **és az Úrnak ereje voltŐvele, hogy gyógyítson.** Csel. 10,38. 1Kor. 12,8. 9.
18. És ímé, valami férfiak ágyon egy embert hoztak, aki gutaütött volt; és igyekezének azt bevinni és elébe tenni. Mát. 9,1. Márk 2,3.
19. De nem találván módot, hogy a sokaság miatt miképpen vigyék őt be, felhágának a háztetőre, és a cseréphéjazaton át bocsátották őt alá ágyastól Jézus elé a középre.
20. És látván azoknak hitét, monda: **Ember, megbocsáttattak néked a te bűneid.** Csel. 14,9. Jel. 1,5.
21. Az írástudók pedig és a farizeusok elkezdtek tanakodni, mondván: Kicsoda ez, aki ily káromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnt, hanemha egyedül az Isten? Zsolt. 32,5. 103,3. Ésa. 1,18. 43,25. Dán. 9,9.
22. Jézus pedig észrevévén az ő tanakodásukat, felelvén, monda nékik: Mit tanakodtok a ti szívetekben?
23. **Melyik könnyebb, azt mondani: Megbocsáttattak néked a te bűneid; vagy azt mondani: Kelj fel és járj?** Zsolt. 103,3. 1Pét. 2,24.
24. **Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket,** monda a gutaütöttnek: **Néked mondom, kelj fel, és fölvévén nyoszolyádat, eredj haza!** Csel. 5,31. Kol. 3,13.
25. És az rögtön felkelvén azok szemeláttára, fölvevé amin feküdt, és elméne haza, dicsőítvén az Istent. Zsolt. 103,1.

26. És az álmélkodás elfogta mindnyájukat, és dicsőíték az Istent, és beteltek félelemmel, mondván: Bizony csodadolgokat láttunk ma! Zsolt. 103,1.

Lévi elhívatása

27. Ezekután pedig kiméne, és láta egy Lévi nevű vámszedőt, aki a vámnál ül vala, és monda néki: Kövess engem! Mát. 9,9. Márk 2,13.

28. És az mindeneket elhagyván, felkele és követé Őt.

29. És Lévi nagy lakomát készíte néki az ő házánál; és volt ott nagy sokasága a vámszedőknek és egyebeknek, akikővelük letelepedtek.

30. És köztük az írástudók és farizeusok zúgolódtak az Ő tanítványai ellen, mondván: Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és a bűnösökkel?

31. És felelvén Jézus, monda nékik: Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra, hanem a betegeknek.

32. **Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket a megtérésre.** 1Tim. 1,15.

Jézus példázata az ó- és újborról

33. Azok pedig mondának néki: Mi az oka, hogy a János tanítványai gyakorta böjtölnek és könyörögnek, valamint a farizeusokéi is; a te tanítványaid pedig esznek és isznak? Mát. 9,14. Márk 2,18.

34. Ő pedig monda nékik: Avagy tehetitek-é azt, hogy a lakodalmasok böjtöljenek, amíg a vőlegény velük van? 2Kor. 11,2. Jel. 19,7. 21,2.

35. De eljönnek a napok, és mikor a vőlegény elvétetik őtőlük, akkor majd böjtölnek azokban a napokban. Zak. 13,7. Mát. 6,16. Ján. 7,33. Csel. 13,2. 3. 1Kor. 7,5. 2Kor. 6,4. 5. 11,27.

36. És monda nékik példabeszédet is: Senki nem toldja az új posztó foltot az ó posztóhoz; mert különben az újat is megszakasztja, és az ó posztóhoz nem illik az újból való folt. Mát. 9,16. Márk 2,21.

37. És senki sem tölti az újbort ó tömlőkbe; mert különben az újbor megszakasztja a tömlőket, és a bor kiömöl, és a tömlők is elvesznek.

38. Hanem az újbort új tömlőkbe kell tölteni, és mind a kettő megmarad.

39. És senki, aki óbort iszik, mindjárt újat nem kíván, mert azt mondja: Jobb az ó.

A szombatnapi kalásztépés és a sorvadt kezű meggyógyítása

6 Lőn pedig a húsvét szombatját követő második szombaton, hogy a vetések között ment által, és az Ő tanítványai gabonafejeket szaggatván és azokat kezeikkel kimorzsolván, ettek.

2. Némelyek pedig a farizeusok közül mondának nékik: Miért cselekszitek azt, amit szombatnapokon nem szabad cselekedni? Mát. 12,1. Márk 2,23.

3. És felelvén Jézus, monda nékik: Nem olvastátok-é, mit cselekedett Dávid, mikor megéhezett ő és akik vele voltak? 1Sám. 21,6.

4. Mi módon ment be az Úrnak házába és vette el a szent kenyereket, és ette meg, és adott azoknak is, akik vele voltak, amelyeket pedig nem szabad megenni, hanem csak a papoknak? 2Móz. 29,23. 3Móz. 24,5.

5. És monda nékik: Az embernek Fia ura a szombatnak is.

6. Lőn pedig más szombaton is, hogy Ő a zsinagógába ment és tanított, és volt ott egy ember, akinek a jobb keze sorvadt volt. Mát. 12,9. Márk 3,1.

7. **Az írástudók és farizeusok pedig leselkedtek Őutána, ha vajon gyógyít-e majd szombatnapon, hogy vádat találjanak ellene.**

8. Ő pedig tudván azoknak gondolatait, monda a sorvadt kezű embernek: Kelj fel és állj elő! És felkelvén, előálla. 1Sám. 16,7. Ján. 2,24. 6,64. Csel. 1,24. Jel. 2,23.

9. Monda azért nékik Jézus: Valamit kérdek tőletek: Szabad-é szombaton jót tenni, vagy rosszat tenni? Az életet menteni, vagy elveszteni? Ján. 7,23.

10. És körültekintve mindnyájukon,
monda az embernek: **Nyújtsd ki a**
kezedet! Az pedig úgy cselekedék,
és keze oly éppé lett, mint a másik.
11. Azok pedig elteltek esztelenséggel és beszélgetnek vala egymás közt,
hogy mit cselekedjenek Jézussal?

Tizenkét apostol választása

12. És lőn azokban a napokban, kiméne a hegyre imádkozni, és az éjszakát
az Istenhez való imádkozásban tölté el.
13. És mikor megvirradt, előszólítá
az Ő tanítványait és kiválasztott azok
közül tizenkettőt, akiket apostoloknak
is nevezett: Mát. 10,1. Márk 3,13.
14. Simont, akit Péternek is nevezett,
és Andrást, annak testvérét, Jakabot és
Jánost, Fülöpöt és Bertalant,
15. Mátét és Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát, és Simont, aki Zelotának
nevezteték,
16. Júdást, a Jakab fiát és az Iskarióti
Júdást, aki árulóvá is lett; Csel. 1,13.

Jézus mezei prédikációja

17. És alámenvén ővelük, megálla a
síkságon, és az Ő tanítványainak serege
és a népnek nagy sokasága egész Júdeából és Jeruzsálemből és Tírusznak
és Szidónnak tengermelléki határából,
akik jöttek, hogy hallgassák Őt és
meggyógyíttassanak betegségeikből.
rész 5,15. Zsolt. 107,20. Róm. 10,17.
18. **És akik tisztátalan szellemektől**
gyötrettek, meggyógyulának.
19. **És az egész sokaság igyekezik**
vala Őt illetni: mert erő származék
belőle, és mindeneket meggyógyíta.
Mát. 4,23. Márk 3,10. 5,30. Csel. 10,38.
20. Ő pedig felemelvén szemeit az
Ő tanítványaira, monda: **Áldottak**
vagytok ti szegények: mert tiétek az
Isten országa. Mát. 5,3. Jak. 2,5.
21. **Áldottak ti, kik most éheztek:**
mert megelégíttettek. Áldottak ti,
kik most sírtok: mert nevetni fog-
tok. Zsolt. 30,5. 11.
Ésa. 55,1. 61,3. Jel. 7,14–17.
22. **Áldottak lesztek, mikor titeket**
az emberek gyűlölnek, és kirekesz-
tenek, és szidalmaznak titeket, és
kivetik a ti neveteket, mint gonoszt
az embernek Fiáért. 1Pét. 2,19. 3,14. 4,14.
23. Örüljetek azon a napon és örvendezzetek; mert ímé, a ti jutalmatok
bőséges a mennyben; hiszen hasonlóképpen cselekedtek a prófétákkal az
ő atyáik. Csel. 5,41. Kol. 1,24. Jak. 1,2.
24. De jaj néktek, gazdagoknak, mert
elvettétek a ti vigasztalástokat. Jak. 5,1.
25. Jaj néktek, kik beteltetek; mert
éhezni fogtok. Jaj néktek, kik most
nevettek; mert sírni és jajgatni fogtok.
Péld. 14,13. Ésa. 65,13. Ámós 6,1.
26. Jaj néktek, mikor minden ember
jót mond felőletek; mert éppen így
cselekedtek a hamis prófétákkal az ő
atyáik. Ján. 15,19. 1Ján. 4,5.
27. De néktek mondom, kik engem
hallgattok: **Szeressétek ellenségeite-**
ket, jól tegyetek azokkal, akik titeket
gyűlölnek,
2Móz. 23,4. 5. Mát. 5,44. Róm. 12,20.
28. **Áldjátok azokat, akik titeket**
átkoznak, és imádkozzatok azokért,
akik titeket háborgatnak. rész 23,34.
Mát. 5,44. Csel. 7,60. Róm. 12,14–17.
29. Aki egyik orcádat megüti, fordítsd
néki a másikat is; és attól, aki felső
ruhádat elveszi, ne vond meg alsó ruhádat se. Mát. 5,39. 1Kor. 6,7.
30. Mindennek pedig, aki tőled kér,
adj; és attól, aki elveszi a tiédet, ne kérd
vissza. 5Móz. 15,7. Péld. 3,27.
31. **És amint akarjátok, hogy az**
emberek veletek cselekedjenek, ti
is akképpen cselekedjetek azokkal.
Fil. 4,8.
32. Mert ha csak azokat szeretitek,
akik titeket szeretnek, mi jutalmatok
van? Hiszen a bűnösök is szeretik
azokat, akik őket szeretik. Mát. 5,42. 46.
33. És ha csak azokkal tesztek jól,
akik veletek jól tesznek, mi jutalmatok
van? Hiszen a bűnösök is ugyanazt
cselekszik.

34. És ha csak azoknak adtok kölcsönt, akiktől reménylitek, hogy visszakapjátok, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is adnak kölcsönt a bűnösöknek, hogy ugyanannyit kapjanak vissza. Mát. 5,42.

35. Hanem szeressétek ellenségeiteket, és jól tegyetek, és adjatok kölcsönt, semmit érte nem várván; és a ti jutalmatok sok lesz, és ama Magasságos Istennek fiai lesztek: mert Ő jóltévő a hálátlanokkal és gonoszokkal. Zsolt. 37,26. Csel. 14,17. Róm. 13,10. Zsid. 13,16. 1Ján. 3,1.

Adjatok, néktek is adatik

36. **Legyetek azért irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas.** Mik. 7,18. 19. Mát. 5,48. Ef. 5,1. 2.

37. **Ne ítéljetek és nem ítéltettek; ne kárhoztassatok és nem kárhoztattok; megbocsássatok, néktek is megbocsáttatik;** Mát. 7,1. Jak. 4,14.

38. **Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, amellyel ti mértek.** Zsolt. 79,12. Péld. 11,25. 19,17. Mát. 7,2. Márk 4,24. Jak. 2,13. 4,8.

39. Példabeszédet is mondott nékik: Vajon a vak vezetheti-é a világtalant? Avagy nem mindketten a verembe esnek-é? Ésa. 42,19. 20. Mát. 15,14.

40. Nem feljebbvaló a tanítvány az ő mesterénél; hanem mikor tökéletes lesz, mindenki olyan lesz, mint a mestere. Mát. 10,24. Ján. 13,16. 15,20.

41. Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, mely a te saját szemedben van, nem veszed észre? Mát. 7,3.

42. Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Atyámfia, hadd vessem ki a szálkát a te szemedből, holott te a te szemedben lévő gerendát nem látod. Te képmutató, vesd ki először a gerendát a te szemedből és azután gondolj arra, hogy kivesd a szálkát, amely a te atyádfia szemében van. Péld. 18,17.

43. Nem jó fa az, amely romlott gyümölcsöt terem; és nem romlott fa az, amely jó gyümölcsöt terem. Mát. 7,16. 17. Gal. 5,19. 23. 2Tim. 3,1–9.

44. Mert minden fa az ő tulajdon gyümölcséről ismertetik meg; mert a tövisről nem szednek fügét, sem a szederindáról nem szednek szőlőt.

45. **A jó ember az ő szívének jó kincséből hoz elő jót; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincséből hoz elő gonoszt: mert a szívnek teljességéből szól az ő szája.** Mát. 12,33. Róm. 8,5.

46. Miért mondjátok pedig nékem: Uram! Uram! Ha nem teszitek, amiket mondok? Mal. 1,6. Róm. 2,13. Jak. 1,22.

47. Valaki énhozzám jön és hallgatja az én beszédemet és azokat megtartja, megmondom néktek, mihez hasonló. Mát. 7,24. Csel. 14,22.

48. Hasonló valamely házépítő emberhez, aki leásott és mélyre hatolt, és kősziklára vetett fundamentumot: mikor aztán árvíz lett, beleütközött a folyóvíz abba a házba, de azt meg nem mozdíthatta: mert kősziklára épült. Zsolt. 125,1. 2Tim. 2,19. 1Pét. 1,5. Júd. 1.

49. Aki pedig hallgatja, de nem tartja meg, hasonló ahhoz az emberhez, aki csak a földön építette házát fundamentum nélkül: amelybe beleütközvén a folyóvíz, azonnal összeomlott; és nagy lett annak a háznak romlása. Zsid. 10,28–31. 2Pét. 2,20. 21.

A kapernaumi százados hite

7 Mikor pedig minden Ő beszédeit a nép hallatára elvégezte, bement Kapernaumba. Mát. 8,5.

2. Egy századosnak szolgája pedig, aki annál nagy becsületben volt, igen rosszul lévén, már halófélben volt.

3. Az pedig, mikor hallott Jézus felől, hozzáküldé a zsidók véneit, kérvén Őt, hogy jöjjön el és gyógyítsa meg az ő szolgáját.

4. Azok pedig Jézushoz menvén, igen kérték Őt, mondván: Méltó, hogy megtedd néki;

5. Mert szereti a mi nemzetünket, és a zsinagógát is ő építtette nékünk.
6. Jézus tehát elment velük. Mikor azonban már nem messze volt a háztól, eléje küldé a százados néhány jó barátját, üzenvén néki: Uram, ne fáraszd magad; mert nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj;
7. Amiért is magamat sem tartottam érdemesnek arra, hogy hozzád menjek: **hanem csak szóval mondd, és meggyógyul az én szolgám**. Zsolt. 107,20.
8. **Mert én is hatalom alá vetett ember vagyok, és vitézek vannak alattam; és ha az egyiknek azt mondom: Eredj el, elmegy; vagy a másiknak: Jövel, eljön; és ha szolgámnak szólok: Tedd ezt, azt teszi**.
9. Jézus pedig ezeket hallván, elcsodálkozék őrajta; és hátrafordulván monda az Őt követő sokaságnak: **Mondom néktek, ilyen hitet Izraelben sem találtam**! Róm. 3,1. 2. 9,4. 2Thess. 1,3.
10. És a küldöttek visszatérvén a házhoz, a beteg szolgát már egészségben találták.

A naini özvegy fiának feltámasztása

11. És lőn másnap hogy méne Nain nevű városba; és az Ő tanítványai sokan mentekŐvele, és nagy sokaság.
12. Mikor pedig a város kapujához közelített, ímé egy halottat hoznak vala ki, egyetlenegy fiát az anyjának, és az özvegyasszony volt; és a városból nagy sokaság voltővele.
13. **És látván őt az Úr, megkönyörüle rajta, és monda néki: Ne sírj**. JerSir. 3,32. Zsid. 4,15.
14. És odamenvén, illeté a koporsót; a vivők pedig megállának. És monda: Ifjú, néked mondom, kelj föl!
15. És felült a megholt, és kezdett szólni; és adta őt anyjának.
16. És elfogta mindazokat a félelem, és dicsőítették az Istent, mondván: **Nagy próféta támadt miköztünk**; és: **Az Isten meglátogatta az Ő népét**. Ján. 4,19. 6,14. 9,17.
17. És kiméne Őfelőle e hír az egész Júdeába, és a körülötte lévő tartományokba.

Keresztelő János követei

18. És Jánosnak mindezeket elmondták a tanítványai. És János az ő tanítványai közül kettőt előszólítván, Mát. 11,2–19.
19. Elküldé őket Jézushoz, mondván: Te vagy-é az, aki eljövendő vala, vagy mást várjunk? Ezék. 34,23. 29. Dán. 9,24–26. Mik. 5,2. Agg. 2,7. Zak. 9,9. Mal. 3,1.
20. Mikor azért azok a férfiak hozzá mentek, mondának: Keresztelő János küldött minket tehozzád, mondván: Te vagy-é az, aki eljövendő vala, vagy mást várjunk?
21. **Azon órában pedig sokakat gyógyított meg betegségekből, csapásokból, tisztátalan szellemektől, és sok vaknak adta meg szeme világát**. Ésa. 32,3. 4. 35,5. Mát. 11,5.
22. És felelvén Jézus, monda nékik: Elmenvén mondjátok meg Jánosnak, amiket láttatok és hallottatok: hogy a **vakok szemeik világát veszik, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek az Evangélium prédikáltatik**. Ésa. 29,18. 35,5. 42,6. 61,1. Mát. 15,31. Márk 7,37. Jak. 2,5.
23. **És áldott, valaki énbennem meg nem botránkozik**.
24. Mikor pedig elmentek a János követei, kezdte mondani a sokaságnak János felől: Mit látni mentetek ki a pusztába? Szélingatta nádszálat-é? Mát. 11,7.
25. Hát mit látni mentetek ki? Puha ruhákba öltözött embert-é? Ímé, akik drága öltözetben és gyönyörűségben vannak, a királyok palotáiban vannak.
26. Hát mit látni mentetek ki? Prófétát-é? Bizony mondom néktek, prófétánál is nagyobbat.

27. Ő az, aki felől meg van írva: Ímé, én elküldöm követemet a te orcád előtt, ki elkészíti előtted a te utadat.
Ésa. 40,3. Mal. 3,1. 4,5.

28. **Mert mondom néktek, hogy azok között, akik asszonytól születtek, egy sincs nagyobb próféta Keresztelő Jánosnál; de aki legkisebb az Isten országában, nagyobb őnála.**
2Kor. 5,17. 1Ján. 4,4.

29. És mikor ezt hallotta az egész nép és a vámszedők, igazat adtak az Istennek, megkeresztelkedvén a János keresztségével; Mát. 3,5.

30. A farizeusok pedig és a törvénytudók az Isten tanácsát megvetették önmagukra nézve, nem keresztelkedvén meg őtőle. Csel. 13,46. 20,27.

31. Monda pedig az Úr: Mihez hasonlítsam azért e nemzetségnek embereit? És mihez hasonlók?

32. Hasonlók a piacon ülő gyermekekhez, kik egymásnak kiáltanak, és ezt mondják: Sípoltunk néktek, és nem táncoltatok; siralmas énekeket éneltünk néktek, és nem sírtatok.
Mát. 11,16.

33. Mert eljött Keresztelő János, aki kenyeret sem eszik, bort sem iszik, és ezt mondjátok: ördög van benne.

34. Eljött az embernek Fia, aki eszik és iszik, és ezt mondjátok: Ímé, a falánk és borivó ember, a vámszedők és bűnösök barátja.

35. És igazoltatik a bölcsesség minden ő fiaitól. 1Kor. 1,23. 24.

Jézus tanít a megbocsátásról

36. Kérte pedig Őt egy a farizeusok közül, hogy ővele egyék; annakokáért bemenvén a farizeus házába, leült enni.
Mát. 26,7. Ján. 12,3.

37. És ímé, a városban egy asszony aki bűnös volt, mikor megtudta, hogy Ő a farizeus házában leült enni, hoza egy alabástrom szelence drága kenetet.

38. És megállván hátul az Ő lábainál sírva, könnyeivel kezdé öntözni az Ő lábait, és fejének hajával törlé meg, és csókolgatá az Ő lábait, és megkené drága kenettel. Zak. 12,10.

39. Mikor pedig ezt látta a farizeus, aki Őt meghívta, monda magában: Ez, ha próféta volna, tudná ki és miféle asszony az, aki Őt illeti: hogy bűnös.

40. És felelvén Jézus, monda néki: Simon, van valami mondanivalóm néked. És az monda: Mester, mondjad.

41. Egy hitelezőnek két adósa volt: az egyik adós volt ötszáz pénzzel, a másik pedig ötvennel. Mát. 18,28.

42. És mikor nem volt nékik miből megadni, mind a kettőnek elengedé. E kettő közül azért, mondd meg, melyik szereti őt jobban? Ésa. 1,18. 43,25. 44,22.

43. Felelvén pedig Simon, monda: Azt gondolom, hogy az, akinek többet engedett el. És Jézus monda néki: Igazán ítéltél.

44. És az asszonyhoz fordulván, monda Simonnak: Látod-é ez asszonyt? Bejövék a te házadba, az én lábaimnak vizet nem adtál: ez pedig könnyeivel öntözte az én lábaimat, és fejének hajával törlé meg. 1Tim. 5,10.

45. Engem meg nem csókolál: ez pedig az időtől fogva, hogy bejöttem, nem szűnt meg az én lábaimat csókolgatni. 1Kor. 16,20. 2Kor. 13,12.

46. Olajjal az én fejemet meg nem kented: ez pedig drága kenettel kente meg az én lábaimat. Zsolt. 23,5. Préd. 9,8.

47. Minekokáért mondom néked: **Néki sok bűne bocsáttatott meg; mert igen szeretett; akinek pedig kevés bocsáttatik meg, kevésbé szeret.** Mát. 9,2. 1Tim. 1,14.

48. És monda annak: Megbocsáttattak néked a te bűneid.

49. És akik együtt ültek vele az asztalnál, kezdték magukban mondani: Ki ez, hogy a bűnöket is megbocsátja?
rész 5,21. Ésa. 53,3. Mát. 9,3. Márk 2,7.

50. Monda pedig az asszonynak: **A te hited megtartott téged. Eredj el békességgel!** rész 8,48. 17,19. 18,42.
Mát. 9,22. Márk 5,34. 10,52.

Jézust követő asszonyok

8 És lőn ezután, hogy Ő jár vala városonként és falunként, prédikálván és hirdetvén az Isten országát, és vele a tizenkettő,

2. **És némely asszonyok, akiket tisztátalan szellemektől és betegségekből gyógyított meg**, Mária, aki Magdalénának neveztetik, kiből hét ördög ment ki,
Mát. 27,56. Márk 16,9. Ján. 19,25.

3. És Johanna, Kúzának, a Heródes gondviselőjének felesége, és Zsuzsánna, és sok más asszony, kik az ő vagyonukból szolgálának néki.

Példázat a magvetőről

4. Mikor pedig nagy sokaság gyűlt egybe, és minden városból mentek vala Őhozzá, monda példázat által:
Mát. 13,1–23. Márk 4,1–20.

5. Kiméne a magvető, hogy elvesse az ő magvát: és magvetés közben némely esék az útfélre; és eltapostaték, és az égi madarak megevék azt.

6. És némely esék a kősziklára; és mikor kikelt, elszáradt, mert nem volt nedvessége.

7. Némely esék a tövisek közé; és a tövisek vele együtt növekedvén, megfojták azt.

8. **Némely pedig esék a jó földbe; és mikor kikelt, százannyi hasznot hoza**. Ezeket mondván, kiált: Akinek van füle a hallásra, hallja.

9. És megkérdék Őt az Ő tanítványai, mondván: Mi lehet e példázat?

10. Ő pedig monda nékik: **Néktek adatott, hogy az Isten országának titkait értsétek**; egyebeknek példázatokban, hogy látván ne lássanak, és hallván ne értsenek. Ésa. 6,9. Márk 4,12.

11. A példázat pedig ez: **A mag az Isten beszéde**.
Csel. 20,27. 32. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.

12. Az útfélen valók pedig azok, akik hallják; aztán eljön az ördög, és kikapja az Igét az ő szívükből, hogy ne higgyenek és ne üdvözüljenek. 2Kor. 2,11. 4,3. 2Thess. 2,10. Jak. 1,23. 24. 1Pét. 5,8.

13. És a kősziklán valók azok, akik, mikor hallják, örömmel veszik az Igét; de ezeknek nincs gyökerük, akik egy ideig hisznek, a kísértés idején pedig elszakadnak.

14. És amelyik a tövis közé esett, ezek azok, akik hallották, de elmenvén, az élet gondjaitól, és gazdagságától és gyönyörűségeitől megfojtatnak, és gyümölcsöt nem teremnek.
Mát. 19,23. 1Tim. 6,9. 10. 2Tim. 4,10.

A jó földbe esett mag

15. **Amelyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott Igét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek állhatatossággal**.
Ján. 15,8. 16. 2Pét. 1,5–10.

16. Senki pedig, ha gyertyát gyújt, be nem fedi azt valami edénnyel, sem az ágy alá nem rejti; hanem a gyertyatartóba teszi, hogy akik bemennek, lássák a világot. Márk 4,21. Fil. 2,15. 16.

17. Mert nincs oly titok, mely nyilvánvalóvá ne lenne; és nincs oly elrejtett dolog, mely ki ne tudódnék, és világosságra ne jönne. rész 12,2. Mát. 10,26.

18. **Meglássátok azért, mimódon hallgatjátok: mert akinek van, annak adatik**; és akinek nincs, még amijét gondolja is, hogy van, elvétetik tőle.
rész 19,26. Mát. 25,29. Márk 4,25. Ján. 15,2.

Kik a Krisztus atyjafiai

19. Jövének pedig hozzá az Ő anyja és atyjafiai, de nem tudtak hozzájutni a sokaság miatt. Mát. 12,46. 13,55. Márk 3,31 Ján. 7,5. Csel. 1,14. 1Kor. 9,5. Gal. 1,19.

20. És tudtára adták néki, mondván: A te anyád és atyádfiai kint állnak, téged akarván látni.

21. Ő pedig felelvén, monda nékik: **Az én anyám és az én atyámfiai ezek, akik az Isten beszédét hallgatják, és megcselekszik azt**. Mát. 7,24.

A háborgó tenger lecsendesítése

22. Lőn pedig egy napon, hogy beméne a hajóba Ő és az Ő tanítványai; és monda nékik: Menjünk a tónak túlsó partjára. És elindulának.
Mát. 8,18. Márk 4,35

23. De hajózásuk közben elszenderedék; és szélvész csapott le a tóra, és megmerülének, és veszedelemben voltak.

24. És hozzámenvén, felkölték Őt, mondván: Mester, Mester, elveszünk! Ő pedig felserkenvén, megdorgálá a szelet és a víznek habjait; és megszűnének, és lett csendesség.
Jób 28,11. 38,11. Zsolt. 29,10. 46,3. 65,7. 89,9. 93,4. 107,29. 135,6. Náh. 1,4. Fil. 2,9. 10.

25. És monda nékik: Hol van a ti hitetek? És félelemmel csodálkoznak vala, mondván egymásnak: **Ugyan ki ez, hogy a szeleknek is, a víznek is parancsol, és engednek néki**? Zsolt. 33,8.

A gadarai megszállott megszabadul

26. És evezének a gadarénusok tartományaiba, mely Galileával átellenben van. Mát. 8,28. Márk 5,1.

27. És mikor Ő kiment a földre, jött elébe a városból egy ember, akiben ördögök voltak sok időtől fogva, sem ruhába nem öltözött, sem házban nem lakott, hanem a sírboltokban.

28. És mikor meglátta Jézust, felkiáltott és lábai elé esett néki, és fennszóval monda: Mi közöm van nékem teveled, **Jézus**, **felséges Istennek Fia**? Kérlek téged, ne gyötörj engem. Fil. 2,10.

29. Mert azt parancsolá annak a tisztátalan szellemnek, hogy menjen ki az emberből. Mert gyakran elragadta őt: annakokáért láncokkal és béklyókkal megkötözve őrizteték; de a kötelékeket elszaggatván, az ördögtől a pusztákba hajtaték. Csel. 16,16. 17.

30. Megkérdé pedig őt Jézus, mondván: Mi a neved? És ő monda: Légió; mert sok ördög ment bele.

31. És kérték Őt, hogy ne parancsolja nékik, hogy a mélységbe menjenek.

32. Vala pedig ott egy nagy disznónyáj, legelészve a hegyen; és kérték Őt, hogy engedje meg nékik, hogy azokba menjenek. És megengedte nékik.

33. És minekutána kimentek az ördögök az emberből, bemenének a disznókba; és a disznónyáj a meredekről a tóba rohant, és megfulladt.

34. A pásztorok pedig látván, mi történt, elfutottak, és elmenvén, hírül adták a városban és a falukban.

35. Kimenének azért megnézni mi történt; és mentek Jézushoz, és ülve találták az embert, akiből az ördögök kimentek, felöltözve és eszénél, a Jézus lábainál; és megfélemlének.
Ján. 10,10. Róm. 16,20. 1Ján. 3,8.

36. Elbeszélék pedig nékik azok is, akik látták, mimódon szabadult meg az ördöngös.

37. És kéré Őt a gadarénusok körül való tartományok egész sokasága, hogy közülük menjen el, mert felette igen félnek vala: Ő pedig beülvén a hajóba, visszatére. 1Sám. 16,4.

38. Kéré pedig Őt az az ember, akiből az ördögök kimentek, hogyŐvele lehessen; de Jézus elbocsátá őt, mondván: Zsolt. 103,1. 116,12. Márk 5,18.

39. Térj vissza házadhoz, és **beszéld el**, **mely nagy dolgokat tett az Isten veled**. Elméne azért, hirdetvén az egész városban, mely nagy dolgokat cselekedett Jézusővele.

Jairus leánya
A vérfolyásos asszony

40. És lőn, hogy mikor Jézus visszatért, a nép örömmel fogadá; mert mindnyájan várják vala Őt. Mát. 9,18. Márk 5,21.

41. És ímé, eljött egy ember, akinek Jairus volt a neve, aki a zsinagógának feje volt; és Jézus lábai előtt leesvén, kérte Őt, hogy menjen be az ő házába;

42. Mert a leánya egyetlen volt néki, mintegy tizenkét esztendős, és halálán volt. Mikor pedig Ő méne, a sokaság szorongatá Őt.

43. És egy asszony, ki vérfolyásban volt tizenkét esztendőtől fogva, és bár minden vagyonát az orvosokra költötte, senki meg nem tudta gyógyítani,
3Móz. 15,25. Csel. 5,15.
44. Hátulról hozzájárulván, illeté az Ő ruhájának peremét; és azonnal elállt vérének folyása.
45. És monda Jézus: Ki az, aki engem illetett? És mikor mindnyájan tagadták, mondta Péter és akikŐvele voltak: Mester, a sokaság nyom és szorongat téged, és azt kérdezed: Ki az, aki engem illetett?
46. Jézus pedig monda: **Illetett engem valaki**; **mert én észrevettem, hogy erő származék ki tőlem**.
Mát. 9,20. Márk 5,30. Csel. 10,38.
47. Mikor pedig látta az asszony, hogy nem maradt titokban, reszketve előjött és előtte leesvén, megjelentette néki az egész sokaság előtt, miért illette Őt, és hogy azonnal meggyógyult.
48. És Ő monda néki: **Bízzál leányom, a te hited megtartott téged; eredj el békességgel**! rész 7,50. 17,19.
Mát. 9,22. Márk 5,34. 10,52.
49. Mikor még a szó a szájában volt, eljött egy ember a zsinagóga fejének házától, mondván néki: Meghalt a leányod; ne fáraszd a Mestert!
50. Jézus pedig amikor ezt hallotta, felele néki, mondván: **Ne félj**; **csak higgy, és megtartatik**.
2Krón. 20,20. Márk 9,23.
51. Bemenvén pedig a házba, senkit nem bocsáta be, csak Pétert, Jakabot, Jánost és a leány atyját és anyját.
52. Sírtak pedig mindnyájan, és gyászolták azt; Ő pedig mondta: Ne sírjatok; nem halt meg, hanem aluszik.
53. És kinevették Őt, tudván, hogy meghalt. Ján. 11,11. 13.
54. Ő pedig mindenkit kiküldvén, és a leány kezét megfogván, kiálta, mondván: Leányzó, kelj fel!
55. És visszatért annak szelleme, és azonnal fölkelt; és Ő parancsolá, hogy adjanak néki enni. Zsolt. 33,9.
56. És elálmélkodának annak szülei; Ő pedig megparancsolá, hogy senkinek ne mondják, ami történt. Márk 5,43.

A tizenkét apostol kiküldése

9 Minekutána pedig összehívta Jézus az Ő tizenkét tanítványát, **adott nékik erőt és hatalmat minden ördögök ellen, és betegségek gyógyítására**. Mát. 10,1. Márk 6,7. Ján. 14,12. Csel. 3,6.
2. **És elküldé őket, hogy prédikálják az Isten királyságát, és betegeket gyógyítsanak**. Mát. 10,7. 28,18. Márk 16,15.
3. És monda nékik: Semmit az útra ne vigyetek, se pálcákat, se táskát, se kenyeret, se pénzt; se két-két ruhátok ne legyen. Zsolt. 37,3. 2Tim. 2,4.
4. És valamely házba bementek, ott maradjatok, és onnét induljatok tovább.
5. És valakik be nem fogadnak titeket, kimenvén abból a városból, még a port is verjétek le lábaitokról, bizonyságul ellenük. Mát. 10,14. Csel. 13,51.

A tanítványok az Evangéliumot hirdetik és gyógyítják a betegeket

6. **Kimenvén annakokáért, bejárták a falukat, hirdetvén az Evangéliumot, és gyógyítván mindenütt**.
7. Meghallá pedig Heródes, a negyedes fejedelem mindazokat, amik Őáltala történtek: és zavarban volt, mivel némelyek azt mondák, hogy János támadt fel a halálból; Mát. 14,1. Márk 6,14.
8. Némelyek pedig, hogy Illés jelent meg; mások meg, hogy a régi próféták közül támadt fel valamelyik.
9. És monda vala Heródes: Jánosnak én vettem fejét: kicsoda hát ez, aki felől én ilyen dolgokat hallok? És igyekezik vala Őt látni.

A tanítványok visszatérése

10. Visszatérvén pedig az apostolok, elbeszélének néki mindent, amit cselekedtek. És azokat maga mellé vévén, elvonult magánosan a Betsaida nevű városnak puszta helyére. Márk 6,30. 32.

11. **A sokaság pedig ezt megtudván, követé Őt: és Ő örömmel fogadván őket, szóla nékik az Isten országáról, és akiknek gyógyulásra volt szükségük, azokat meggyógyítá.**
Zsolt. 107,20. Jer. 33,6. Mát. 8,16. 17. 9,35.

A kenyérszaporítás csodája

12. A nap pedig hanyatlani kezdett; és a tizenkettő Őhozzá járulván, monda néki: Bocsásd el a sokaságot, hogy elmenvén a körülvaló falvakba és majorokba megszálljanak, és eledelt találjanak, mert itt puszta helyen vagyunk.
Mát. 14,15. Márk 6,35. Ján. 6,1. 5.

13. Ő pedig monda nékik: Adjatok nékik ti enni. Azok pedig mondának: Nincs nékünk több öt kenyerünknél és két halunknál; hanem ha elmegyünk és mi veszünk eledelt az egész sokaságnak. 2Kir. 4,42. 43.

14. Mert ott mintegy ötezren voltak a férfiak. Monda pedig az Ő tanítványainak: Ültessétek le őket csoportokba ötvenével.

15. És akképpen cselekedének, és leülteték valamennyit.

16. Minekutána pedig vette az öt kenyeret és a két halat, a mennybe emelvén szemeit, megáldá azokat, és megszegte; és adta a tanítványoknak, hogy a sokaság elé tegyék.
Zsolt. 145,15. 16.

17. Ettek azért és megelégedtek mindnyájan; és felszedték ami darabok maradtak tőlük, tizenkét kosárral.

Péter vallástétele
Jézus először jelenti szenvedéseit

18. És lőn, mikor Ő magában imádkozék, vele voltak a tanítványok; és megkérdé őket, mondván: Kinek mond engem a sokaság? Mát. 16,13. Márk 8,27.

19. Ők pedig felelvén, mondának: Keresztelő Jánosnak; némelyek pedig Illésnek; némelyek pedig, hogy a régi próféták közül támadt fel valamelyik.
Mát. 14,2.

20. És monda nékik: Hát ti kinek mondotok engem? Felelvén pedig Péter, monda: **Az Isten ama Krisztusának**.
Mát. 16,16. Ján. 6,69.
Róm. 10,9. 1Ján. 4,14. 15. 5,5.

21. Ő pedig reájuk parancsolván, meghagyá, hogy ezt senkinek ne mondják; Mát. 16,20.

Jézus először jelenti szenvedéseit

22. Ezt mondván: **Szükség az ember Fiának sokat szenvedni és megvettetni a vénektől, a főpapoktól és írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon feltámadni**. rész 18,31. 24,7.
Mát. 16,21. 17,22. 20,18. Márk 8,31. 9,31.

23. Mondja vala pedig mindeneknek: Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét minden nap, és kövessen engem.
rész 14,27. Mát. 16,24. Márk 8,34.

24. **Mert aki meg akarja menteni az ő életét, elveszti azt; aki pedig elveszti az ő életét énérettem, az megmenti azt**. rész 17,33.
Mát. 10,38. 39. 16,25. Márk 8,35. Ján. 12,25.

25. Mert mit használ az embernek, ha mind e világot megnyeri is, őmagát pedig elveszti vagy magában kárt vall?
Mát. 16,26. Márk 8,36. Csel. 1,18. 25.

26. **Mert valaki szégyell engem és az én beszédemet, az embernek Fia is szégyellni fogja azt, amikor eljön az Ő dicsőségével, és az Atyáéval és a szent angyalokéval**.
rész 12,19. Mát. 10,33. 16,27.
Márk 8,38. 9,1. Róm. 1,16. 2Tim. 2,12.

27. Mondom pedig néktek bizonnyal, hogy vannak az itt állók közül némelyek, kik a halált meg nem kóstolják, mígnem meglátják az Isten királyságát.
rész 17,20. 21. Mát. 16,28.
Márk 9,1. Csel. 7,55. 56. Róm. 3,21. Jel. 20,4.

A Krisztus megdicsőülése

28. És lőn e beszédek után mintegy nyolcadnappal, hogy maga mellé vette Pétert, Jánost és Jakabot, és felment a hegyre imádkozni.
Mát. 17,1. Márk 9,2. 1Thess. 5,17.

29. És imádkozása közben az Ő orcájának ábrázata elváltozék, és az Ő ruhája fehér és fénylő lett. 2Móz. 34,29. 35.
30. És ímé, két férfiú beszél valaŐvele, akik Mózes és Illés voltak; 2Kir. 2,11. Zsid. 11,23–29.
31. Akik dicsőségben megjelenvén, beszélik vala az Ő halálát, melyet Jeruzsálemben fog beteljesíteni. Róm. 3,21. Fil. 3,21. Kol. 3,4. 1Ján. 3,2.
32. Pétert pedig és a vele lévőket elnyomta az álom; de mikor felébredtek, látták az Ő dicsőségét, és ama két férfiút, kik vele állanak vala. Dán. 8,18. 10,9.
33. És lőn, mikor azok eltávoztak Őtőle, monda Péter Jézusnak: Mester, jó nékünk itt lennünk: csináljunk azért három hajlékot, egyet néked, Mózesnek is egyet, és egyet Illésnek; nem tudván mit mond.
34. És mikor ő ezeket mondá, felhő támadt és azokat beárnyékozá; ők pedig megfélemlének, mikor azok bementek a felhőbe.

Szózat a felhőből

35. És szózat lőn a felhőből mondván: **Ez az én szerelmes Fiam, Őt hallgassátok.** Ésa. 42,1. Mát. 3,17. Ján. 3,16. 12,28. 2Pét. 1,16. 17.
36. És mikor a szózat lőn, találtaték Jézus csak maga. Ők pedig hallgatának, és semmit abból, amit láttak, senkinek el nem mondták azokban a napokban.
37. És lőn másnap, mikor ők a hegyről leszállottak, sok nép ment elébe. Mát. 17,14. Márk 9,14.

A megszállott fiú meggyógyítása

38. És ímé, egy a sokaság közül felkiáltott, mondván: Mester, kérlek téged, tekints az én fiamra; mert nékem egyetlenegyem:
39. És ímé, a szellem megragadja őt, és hirtelen kiált; és szaggatja őt, annyira, hogy tajtékot túr, és nehezen megy el tőle, szaggatván őt.
40. És kértem a te tanítványaidat, hogy űzzék ki azt, de nem tudták.
41. Felelvén pedig Jézus, monda: Oh, hitetlen és elfajult nemzetség! Meddig leszek köztetek, és meddig hordozlak titeket? Hozd ide a te fiadat!
42. Amíg pedig az odaméne, azonközben az ördög földhöz veré azt, és megrángatá. De Jézus megdorgálta a tisztátalan szellemet, és meggyógyítá a gyermeket, és adta azt az ő atyjának. rész 6,17–19.
43. **Elálmélkodának pedig mindnyájan az Istennek hatalmas erején.** Mikor pedig mindnyájan csodálkozának mindazokon, amiket Jézus cselekedék, monda az Ő tanítványainak: Mát. 9,8. 12,23. Csel. 13,12.

Jézus másodszor jelenti szenvedéseit

44. Vegyétek füleitekbe ezeket a beszédeket: Mert az embernek Fia az emberek kezébe fog adatni. Mát. 17,22. 23. Márk 9,31.
45. De ők nem értették e mondást, és el volt rejtve előlük, hogy ne értsék azt; és féltek Őt megkérdezni e mondás felől. rész 2,50. 18,34. Márk 9,32.

A tanítványok rangvitája

46. Támadt pedig bennük az a gondolat, hogy ki nagyobb közöttük. Mát. 18,1. Márk 9,34.
47. Jézus pedig látván az ő szívük gondolatát, egy kisgyermeket megfogván, maga mellé állította azt,
48. És monda nékik: Valaki e kisgyermeket befogadja az én nevemben, engem fogad be; és valaki engem befogad, azt fogadja be, aki engem elküldött; mert aki legkisebb mindnyájan tiközöttetek, az lesz nagy. Mát. 18,5. 25,40. Márk 9,37. Ján. 12,44. 13,20.
49. Felelvén pedig János, monda: Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben ördögöket űz; és eltiltottuk őt, mivelhogy téged nem követ mivelünk. 4Móz. 11,28. Márk 9,38.
50. És monda néki Jézus: Ne tiltsátok el: mert aki nincs ellenünk, velünk van. Mát. 12,30. 1Kor. 12,3.

A tanítványok heveskedése

51. Lőn pedig, mikor az idő elközelgete, hogy Ő felvitessék, eltökélte magát, hogy Jeruzsálembe megy,

52. És követeket küldött az Ő orcája előtt; és azok elmenvén, bementek egy samaritánus faluba, hogy néki szállást készítsenek.

53. De nem fogadták be Őt, mivelhogy Ő Jeruzsálembe megy vala.

54. Mikor pedig ezt látták az Ő tanítványai, Jakab és János, mondának: Uram, akarod-é, hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az égből, és emésszé meg ezeket, mint Illés is cselekedett?

55. De Jézus megfordulván, megdorgálá őket, mondván: Nem tudjátok minémű szellem van tibennetek:
Mát. 18,11. Márk 3,17. Róm. 10,2. 2Tim. 1,7.

Az embernek Fia azért jött, hogy megmentse az emberek életét

56. **Mert az embernek Fia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek életét, hanem hogy megmentse**. Elmentek azért más faluba.
Mát. 18,11. Ján. 3,17. 12,47.

Jézus követése

57. Lőn pedig, mikor mentek, valaki monda néki az úton: Uram, követlek téged valahová mégy! Mát. 8,19.

58. És monda néki Jézus: A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészkük; de az ember Fiának nincs fejét hová lehajtania.

59. Monda pedig másnak: Kövess engem. Az pedig monda: Uram, engedd meg nékem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az én atyámat.
Mát. 8,21. 22. Ef. 2,1–4.

60. Monda pedig néki Jézus: Hadd temessék el a halottak az ő halottaikat: te pedig elmenvén, hirdesd az Isten országát.

61. Monda pedig más is: Követlek téged Uram; de előbb engedd meg nékem, hogy búcsút vegyek azoktól, akik az én házamban vannak. 1Kir. 19,20.

62. És monda néki Jézus: **Valaki az eke szarvára veti kezét, és hátra tekint, nem alkalmas az Isten királyságára**. Fil. 3,14. Zsid. 6,4.

A hetven tanítvány kiküldése és visszajövetele

10 Ezek után pedig rendelt az Úr másokat is, hetvenet, és elküldte azokat kettőnként az Ő orcája előtt minden városba és helyre, ahová Ő menendő vala. Mát. 10,1. 7. Márk 6,7.

2. Monda azért nékik: **Az aratnivaló sok, de a munkás kevés; kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába**.
Jer. 3,15. Mát. 9,37. Ján. 4,35.
Róm. 12,6. 1Kor. 12,28. Ef. 4,11. 2Thess. 3,1.

3. Menjetek el: Ímé, én elbocsátlak titeket, mint bárányokat a farkasok közé. Mát. 10,16.

4. Ne hordozzatok erszényt, se táskát, se sarut; és az úton senkit ne köszöntsetek. rész 9,3. 2Kir. 4,29.

5. Valamely házba bementek, először ezt mondjátok: Békesség e háznak!

6. És ha lesz ott valaki békességnek fia, a ti békességtek azon marad; ha nem, tireátok tér vissza.

7. Ugyanazon házban maradjatok pedig, azt evén és iván, amit ők adnak: mert méltó a munkás az ő jutalmára. Ne járjatok házról házra.
Mát. 10,10. 1Kor. 9,4. 10,27. Ef. 5,15.

8. És valamely városba bementek, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit előtökbe adnak:

9. **És gyógyítsátok a betegeket, akik ott lesznek, és mondjátok nékik: Elközelített hozzátok az Isten királysága**.
Ésa. 2,2. Mát. 3,2. 10,7. Róm. 10,8. Tit. 2,11.

10. Valamely városba pedig bementek, és titeket be nem fogadnak, annak utcáira kimenvén, ezt mondjátok:

11. Még a port is, amely reánk ragadt a ti várostokból, itt köztetek letöröljük; mindazáltal ez legyen tudtotokra, hogy az Isten királysága elközelített hozzátok.
Mát. 10,14. Márk 6,11. Csel. 13,51.

12. Mondom pedig néktek, hogy a szodomabeliek állapota tűrhetőbb lesz ama napon, hogynem azé a városé.
Zsid. 6,4–8. 10,26.

13. Jaj néked Korazin! Jaj néked Betsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban lettek volna azok a csodák, melyek tebenned lettek, régen zsákban és hamuban ülve megtértek volna.
Ezék. 3,6. Jón. 3,5. Mát. 11,21.

14. Hanem Tírusznak és Szidónnak tűrhetőbb lesz állapota az ítéletkor, hogynem néktek. Ezék. 26,20. 32,18.

15. És te Kapernaum, mely mind az égig felmagasztaltattál, a pokolig fogsz leláztatni. Ésa. 14,13. Jer. 51,53.

16. Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg; és aki engem vet meg, azt veti meg, aki engem elküldött. Ján. 5,23. 13,20. 1Thess. 4,8.

17. Visszatért pedig a hetven tanítvány örömmel, mondván: **Uram, még az ördögök is engednek nékünk a Te neved által!** Fil. 2,8–11.

18. Ő pedig monda nékik: Látám a sátánt, mint a villámlást lehullani az égből. Ján. 12,31. Zsid. 2,14. 1Ján. 3,8.

19. **Ímé, adok néktek hatalmat, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek.**
Zsolt. 91,13. Ésa. 45,23. Mát. 10,1. Márk 3,15. 16,17. 18. Ján. 1,12. Csel. 28,5. Fil. 2,10. Jel. 12,11.

20. **De azon ne örüljetek, hogy a szellemek néktek engednek; hanem inkább azon örüljetek, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben.**
2Móz. 32,32. Zsolt. 69,28. Dán. 12,1. Fil. 4,3. Zsid. 12,23. Jel. 20,12.

Jézus hálaimája

21. Azon órában örvendezett Jézus a Szent Szellemben, és monda: **Hálákat adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és a kisdedeknek megjelentetted.** Igen Atyám, mert így volt kedves teelőtted.
Mát. 11,25. 1Kor. 1,19. 2Kor. 2,6. 7.

22. **Mindent nékem adott az én Atyám: és senki sem tudja, kicsoda a Fiú, csak az Atya; és kicsoda az Atya, hanem csak a Fiú, és akinek a Fiú akarja megjelenteni.**
Mát. 28,18. Ján. 1,18. 3,35. 5,27. 17,2. 1Kor. 2,12. 3,22. Ef. 1,21. Fil. 2,9. 1Ján. 5,20.

23. És a tanítványokhoz fordulván, monda nekik: Áldott szemek, amelyek látják azokat, amelyeket ti láttok.
Mát. 13,16. 1Pét. 1,10.

24. Mert mondom néktek, hogy sok próféta és király kívánta látni, amiket ti láttok, de nem látták; és hallani, amiket hallotok, de nem hallották.

Szeresd az Urat, a te Istenedet

25. És ímé, egy törvénytudó felkelt, kísértvén Őt, és mondván: Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet vehessem? Mát. 22,35. Márk 12,28.

26. Ő pedig monda annak: A törvényben mi van megírva? Mint olvasod?
3Móz. 19,18.

27. Az pedig felelvén, monda: **Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat.**
5Móz. 6,5. Mát. 22,37–39. Márk 12,30.

28. Monda pedig annak: Jól feleltél; ezt cselekedd, és élsz. Ezék. 20,11.

29. Az pedig igazolni akarván magát, monda Jézusnak: De ki az én felebarátom?

Példázat az irgalmas samaritánusról

30. Jézus pedig felelvén, monda: Egy ember ment alá Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik azt kifosztván és megsebesítvén, elmentek, és otthagyták félholtan.
Mát. 22,35. Márk 12,28.

31. Történet szerint pedig megy vala alá azon az úton egy pap, aki azt látván, elkerülé. Zsolt. 38,11.

32. Hasonlóképpen egy lévita is, mikor arra a helyre ment, és azt látta, elkerülé. rész 15,20.

33. Egy samaritánus pedig az úton menvén, odaért, ahol az volt: és mikor azt látta, könyörületességre indult.
34. És hozzájárulván, bekötözte annak sebeit, olajat és bort töltvén azokba; és azt felhelyezvén az ő tulajdon barmára, vitte a vendégfogadó házhoz, és gondját viselte néki. rész 15,20. Ján. 4,9.
35. Másnap pedig elmenőben két pénzt kivévén, adta a gazdának, és monda néki: Viselj gondot reá, és valamit ezen fölül ráköltesz, én mikor visszatérek, megadom néked.
36. E három közül azért kit gondolsz, hogy felebarátja volt annak, aki a rablók kezébe esett?
37. Az pedig monda: Az, aki könyörült rajta. Monda azért néki Jézus: Eredj el, és te is akképpen cselekedjél.

Mária és Márta

38. Lőn pedig, mikor az úton mentek, hogy Ő bement egy faluba; egy Márta nevű asszony pedig befogadta Őt házába.
39. És ennek volt egy Mária nevű testvére, aki is Jézus lábainál leülvén, hallgatja vala az Ő beszédét.
40. Márta pedig foglalatos volt a szüntelen való szolgálatban; előállván azért, monda: Uram, nincs-é arra gondod, hogy az én testvérem magamra hagyott engem, hogy szolgáljak? Mondjad azért néki, hogy segítsen nékem.
41. Felelvén pedig, monda néki Jézus: Márta, Márta, szorgalmas vagy és sokra igyekezel:
42. De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik őtőle.

Jézus imádkozni tanít

11 És lőn, mikor Ő imádkozék egy helyen, minekutána elvégezte, monda néki egy az Ő tanítványai közül: Uram, taníts minket imádkozni, miképpen János is tanította az ő tanítványait.
2. Monda pedig nékik: Mikor imádkoztok, ezt mondjátok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved. Jöjjön el a te királyságod. Legyen meg a te akaratod, miképpen a mennyben, azonképpen e földön is.
Ésa. 11,9. 63,16. Dán. 7,14. Mát. 6,9.
3. A mi mindennapi kenyerünket add meg nékünk naponként.
4. És bocsásd meg nékünk a mi bűneinket; mert mi is megbocsátunk mindeneknek, akik nékünk adósok. És ne vígy minket kísértésbe; hanem szabadíts meg minket a gonosztól.
1Kor. 10,13. Ef. 4,32. Jak. 1,13. Jel. 3,10.
5. És monda nékik: Ki az közületek, akinek barátja van, és ahhoz megy éjfélkor, és ezt mondja néki: Barátom, adj nékem kölcsön három kenyeret,
6. Mert az én barátom énhozzám jött az útról, és nincs mit adjak ennie;
7. Az pedig onnét belülről felelvén, ezt mondaná: Ne bánts engem: immár az ajtó be van zárva, és az én gyermekeim velem vannak az ágyban; nem kelhetek fel, és nem adhatok néked?
8. Mondom néktek, ha azért nem fog is felkelni és adni néki, mert az barátja, de annak tolakodása miatt felkél és ád néki, amennyi kell.
9. Én is mondom néktek: **Kérjetek és megadatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik néktek**.
Mát. 7,7. Ján. 15,7. Jak. 1,6. 1Ján. 3,22. 5,14.
10. **Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik**. Mát. 21,22. Márk 11,24.
11. Melyik atya pedig az közületek, akitől a fia kenyeret kér, és ő talán követ ád néki? vagy ha halat, vajon a hal helyett kígyót ád-é néki? Mát. 7,9.
12. Avagy ha tojást kér, vajon skorpiót ád-é néki? Ján. 16,23. 24.
13. **Ha azért ti gonosz létetekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ád a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, akik tőle kérik**. Ésa. 44,3. Jak. 1,5.

Jézus néma ördögöt űz ki

14. És ördögöt űz vala ki, mely néma volt. És lőn, amikor kiment az ördög, megszólalt a néma; és csodálkozott a sokaság. Mát. 9,32. 12,22. Márk 3,22.

15. Némelyek pedig azok közül mondának: A Belzebúb által, az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket.

16. Mások meg, kísértvén Őt, menynyei jelt kívántak tőle. Mát. 16,1.

17. Ő pedig tudván azoknak gondolatát, monda nékik: Minden ország, amely magával meghasonlik, elpusztul; és ház a házzal ha meghasonlik, leomlik. Mát. 12,25. Márk 3,24. Ján. 2,25. Jel. 2,23.

18. És a sátán is ha magával meghasonlik, mimódon állhat meg az ő országa? Mert azt mondjátok, hogy én a Belzebúb által űzöm ki az ördögöket.

19. És ha én a Belzebúb által űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok ki által űzik ki? Annakokáért ők maguk lesznek a ti bíráitok. Ján. 3,2. Csel. 2,22. 10,38.

20. Ha pedig Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten királysága. 2Móz. 8,19.

A minden fegyverétől megfosztott ellenség példázata

21. Mikor az erős fegyveres őrzi az ő palotáját, amije van, békességben van;

22. **De mikor a nálánál erősebb reá jövén legyőzi őt, minden fegyverét elveszi, melyhez bízott, és amit tőle zsákmányol, elosztja.** Ésa. 9,6. 53,12. Mát. 12,29. 28,18. 19. Márk 3,27. Kol. 2,15.

23. Aki velem nincs, ellenem van; és aki velem nem takar, tékozol. Mát. 12,30.

24. Mikor a tisztátalan szellem kimegy az emberből, víz nélkül való helyeken jár, nyugalmat keresvén; és mikor nem talál, ezt mondja: Visszatérek az én házamba, ahonnét kijöttem.

25. És odamenvén, kisöpörve és felékesítve találja azt. Mát. 12,43.

26. Akkor elmegy, és maga mellé vesz más hét szellemet, magánál gonoszabbakat, és bemenvén ott lakoznak; és annak az embernek utolsó állapota gonoszabb lesz az elsőnél. Ján. 5,14. Zsid. 6,4–6. 10,26. 2Pét. 2,20. 21.

27. Lőn pedig mikor ezeket mondá, fölemelvén szavát egy asszony a sokaság közül, monda néki: Áldott méh, amely téged hordozott, és az emlők, melyeket szoptál. rész 1,48.

Áldottak, akik hallgatják és megtartják Istennek Igéjét

28. Ő pedig monda: **Sőt inkább áldottak, akik hallgatják az Istennek beszédét, és megtartják azt.** rész 8,21. Péld. 8,32. Jak. 1,25.

A Jónás jele

29. Mikor pedig a sokaság hozzágyülekezék, kezdé mondani: E nemzetség gonosz: jelt kíván, de jel nem adatik néki, hanem ha Jónás prófétának ama jele; Jón. 1,17. 2,1. 10. Mát. 12,38.

30. Mert miképpen Jónás jelül volt a ninivebelieknek, azonképpen lesz az embernek Fia is e nemzetségnek.

31. A Délnek királynéasszonya felkel majd az ítéletkor e nemzetség férfiaival, és kárhoztatja őket: mert ő eljött a földnek széléről, hogy hallhassa a Salamon bölcsességét; és ímé, nagyobb van itt Salamonnál. 1Kir. 10,1. Ésa. 9,6. Róm. 9,5. Fil. 2,10.Tit. 2,13.

32. Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak majd fel e nemzetséggel, és kárhoztatják ezt: mivelhogy ők megtértek a Jónás prédikálására; és ímé, nagyobb van itt Jónásnál. Jón. 3,5.

33. Senki pedig, ha gyertyát gyújt, nem teszi rejtekbe, sem a véka alá, hanem a gyertyatartóba, hogy akik bemennek, lássák a világosságot. rész 8,16. Mát. 5,15. Márk 4,21.

34. A testnek lámpása a szem: ha azért a te szemed őszinte, a te egész tested is világos lesz; ha pedig a te szemed gonosz, a te tested is sötét. Mát. 6,22. 2Kor. 4,18. Zsid. 11,3.

35. Meglásd azért, hogy a világosság, mely tebenned van, sötétség ne legyen. Ján. 1,9. 10. 2Kor. 6,14. Ef. 5,8.

36. Annakokáért ha a te egész tested
világos, és semmi részében sincs homá-
lyosság, **olyan világos lesz egészen,**
mint mikor a lámpás megvilágosít
téged az ő világosságával.
Zsolt. 18,28. 119,105. Péld. 20,27.

Feddő beszéd
a farizeusok és írástudók ellen

37. Beszéd közben pedig kéré Őt egy
farizeus, hogy ebédeljen nála. Bemen-
vén azért, leüle enni.
38. A farizeus pedig mikor ezt látta,
elcsodálkozék, hogy ebéd előtt előbb
nem mosdott meg. Márk 7,3.
39. Monda pedig az Úr néki: Ti fari-
zeusok, jóllehet a pohárnak és tálnak
külső részét megtisztítjátok; de a ben-
sőtök rakva ragadománnyal és gonosz-
sággal. Mát. 23,25. Tit. 1,15.
40. Bolondok, aki azt teremtette, ami
kívül van, nem ugyanaz teremtette-é
azt is, ami belül van? Ésa. 58,7. Dán. 4,27.
41. Csak adjátok alamizsnául ami
benne van; és minden tiszta lesz nék-
tek.
42. De jaj néktek, farizeusok! Mert
megadjátok a tizedet a mentából, rutá-
ból és minden paréjból, de hátrahagy-
játok az igaz ítéletet és az Isten szere-
tetét: pedig ezeket kellene cselekedni,
és amazokat sem elhagyni. Péld. 21,3.
43. Jaj néktek, farizeusok! Mert sze-
retitek az előlülést a gyülekezetekben,
és a piacokon való köszöntéseket.
44. Jaj néktek, képmutató írástudók
és farizeusok! Mert olyanok vagytok,
mint a sírok, amelyek nem látszanak,
és az emberek, akik azokon járnak,
nem tudják. Zsolt. 5,9. Csel. 23,3.
45. Felelvén pedig egy a törvénytu-
dók közül, monda néki: Mester, mikor
ezeket mondod, minket is bántasz.
46. Ő pedig monda: Jaj néktek is,
törvénytudók! Mert elhordozhatatlan
terhekkel terhelitek meg az embere-
ket, de ti magatok egy ujjatokkal sem
illetitek azokat a terheket.
Mát. 23,4. Csel. 15,10.
47. Jaj néktek! mert ti építitek a pró-
féták sírjait; a ti atyáitok pedig megölték
őket. Mát. 23,29.
48. Tehát bizonyságot tesztek és jóvá
hagyjátok atyáitok cselekedeteit; mert
azok megölték őket, ti pedig építitek
sírjaikat. Csel. 7,51. 52. 1Thess. 2,15.
49. Ezért mondta az Isten bölcses-
sége is: Küldök őhozzájuk prófétákat és
apostolokat; és azok közül némelyeket
megölnek, és némelyeket elüldöznek;
Péld. 1,20. 1Kor. 1,24.
50. Hogy számon kéressék e nemzet-
ségtől minden próféták vére, mely e
világ alapjának felvettetésétől fogva ki-
ontatott, Mát. 23,34. 35.
51. Az Ábel vérétől fogva mind a
Zakariás véréig, ki elveszett az oltár
és a templom között: bizony, mondom
néktek, számon kéretik e nemzetség-
től. 1Móz. 4,8. 2Krón. 24,20. 21.
52. **Jaj néktek, törvénytudók! Mert**
elvettétek a tudás kulcsát: ti magatok
nem mentetek be, és akik be akar-
tak menni, azokat meggátoltátok.
Jer. 23,1. 2. Hós. 4,6. Mát. 23,13.
53. Mikor pedig ezeket mondá nékik,
az írástudók és farizeusok kezdének
felette igen ellene állani és Őt sok dolog
felől kikérdezgetni:
54. Ólálkodván Őutána, és igyekez-
vén valamit az Ő szájából kikapni, hogy
vádolhassák Őt. Márk 12,13.

Bátorítás vallástételre

12 Ezenközben mikor sokezerből
álló sokaság gyűlt egybe, annyi-
ra, hogy egymást letapossák, kezdé az
Ő tanítványainak mondani: Mindenek-
előtt oltalmazzátok meg magatokat a
farizeusok kovászától, mely a képmu-
tatás; Mát. 16,6. Márk 8,15. 1Kor. 5,7. 8.
2. Mert nincs oly rejtett dolog, mely
napfényre ne jönne; és oly titok,
mely ki ne tudódnék. rész 8,17.
Préd. 12,14. Mát. 10,26. Márk 4,22.
3. Annakokáért, amit a sötétben mond-
tatok, a világosságban fog meghallat-
szani; és amit fülbe súgtatok a rejtek-

házakban, azt a házak tetején fogják hirdetni.

4. Mondom pedig néktek, én barátaimnak: Ne féljetek azoktól, kik a testet ölik meg, és azután többet nem árthatnak. Ésa. 8,12. 13. 51,7. 12. Jer. 1,8. Mát. 10,28. Ján. 15,12.

5. De megmondom néktek, kitől féljetek: Féljetek attól, aki minekutána megöl, van arra is hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony, mondom néktek, ettől féljetek. Jel. 1,18.

6. Nemde öt verebet meg lehet venni két filléren? És egy sincs azok közül Istennél elfelejtve. Mát. 10,29. Csel. 15,18.

7. De néktek a fejetek hajszálai is mind számon vannak. Ne féljetek azért, sok verébnél drágábbak vagytok.

8. Mondom pedig néktek: **Valaki vallást tesz énrólam az emberek előtt, az embernek Fia is vallást tesz arról az Isten angyalai előtt**; Zsolt. 119,46. Mát. 10,32. 33. Róm. 10, 9. 10.

9. Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, megtagadtatik az Isten angyalai előtt. Márk 8,38. 2Tim. 2,12. 1Ján. 2,23.

10. És ha valaki valamit mond az embernek Fia ellen, megbocsáttatik annak; de annak, aki a Szent Szellem ellen szól káromlást, meg nem bocsáttatik. Mát. 12,31. Márk 3,25. 1Ján. 5,16.

A Szent Szellem megtanít titeket

11. Mikor pedig a zsinagógákba visznek benneteket, és a fejedelmek és hatalmasságok elé, ne aggodalmaskodjatok, mimódon vagy mit szóljatok védelmetekre, vagy mit mondjatok;

12. **Mert a Szent Szellem azon órában megtanít titeket, mit kell mondanotok**. 2Móz. 4,12. 1Pét. 5,7. 1Ján. 2,20. 27.

Óvás telhetetlenségtől és aggódástól

13. Monda pedig néki egy a sokaság közül: Mester, mondd meg az én testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget.

14. Ő pedig monda néki: Ember, ki tett engem köztetek bíróvá vagy osztóvá? Zsolt. 96,10. Ján. 18,36.

15. Monda azért nékik: Meglássátok, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget; mert nem a vagyonnal való bővölködésben van az embernek az ő élete. Péld. 28,16. 1Tim. 6,7. Zsid. 13,5.

16. És monda nékik egy példázatot, szólván: Egy gazdag embernek bőségesen termett a földje.

17. Azért magában okoskodék, mondván: Mit cselekedjem? Mert nincs hová takarnom az én termésemet.

18. És monda: Ezt cselekszem: Az én csűreimet lerontom, és nagyobbakat építek; és azokba takarom minden gabonámat és az én javaimat.

19. És ezt mondom az én lelkemnek: Én lelkem, sok javaid vannak sok esztendőre eltéve; tedd magadat kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködjél! Zsolt. 49,6. 11. 12. Péld. 27,1. Préd. 11,9. 1Kor. 15,32. Jak. 5,5.

20. Monda pedig néki az Isten: Bolond, ez éjjel elkérik a te lelkedet tetőled; amiket pedig készítettél, kiéi lesznek? Zsolt. 39,6. Jer. 17,11.

21. Így van dolga annak, aki kincset takar magának, és nem az Istenben gazdag. Mát. 6,20. 1Tim. 6,18. 19. Jak. 2,5.

Ne aggodalmaskodjatok

22. Monda pedig az Ő tanítványainak: **Annakokáért mondom néktek, ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, mit egyetek; se a ti testetek felől, mibe öltözködjetek**. Zsolt. 55,22. Mát. 6,25. Fil. 4,6.

23. **Az élet több, hogynem az eledel, és a test, hogynem az öltözet**.

24. Tekintsétek a hollókat, hogy nem vetnek, sem nem aratnak; kiknek nincs tárházuk, sem csűrük; és az Isten eltartja őket: mennyivel drágábbak vagytok ti a madaraknál? Jób 38,41. Zsolt. 147,9.

25. Kicsoda pedig az közületek, aki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy arasszal? Mát. 6,27.

A ti Atyátok pedig tudja,
hogy néktek szükségetek van ezekre

26. Annakokáért, ha ami legkisebb dolog, azt sem tehetitek, mit aggodalmaskodtok a többi felől?

27. Tekintsétek meg a liliomokat, mimódon növekednek: nem fáradoznak és nem fonnak: de mondom néktek: Salamon minden ő dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül egy.

28. Ha pedig a füvet, mely ma a mezőn van, és holnap kemencébe vettetik, így ruházza az Isten; mennyivel inkább titeket, ti kicsinyhitűek! Zsolt. 55,22.

29. Ti se kérdezzétek, mit egyetek vagy mit igyatok; és ne kételkedjetek.

30. Mert mindezeket a világi pogányok kérdezik; **a ti Atyátok pedig tudja, hogy néktek szükségetek van ezekre**. Mát. 6,31. Fil. 4,19. Jak. 1,5–7.

31. **Csak keressétek az Isten országát, és ezek mind megadatnak néktek**. Mát. 6,33. Róm. 8,31. 1Tim. 4,8.

32. **Ne félj, te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot**. Mát. 11,25.

33. Adjátok el amitek van, és adjatok alamizsnát; szerezzetek magatoknak oly erszényeket, melyek meg nem avulnak, elfogyhatatlan kincset a mennyben, ahol a tolvaj hozzá nem fér, sem a moly meg nem emészti. Mát. 6,20. 19,21. Csel. 2,45. 1Tim. 6,19.

34. **Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is**. Mát. 6,21.

Intés éberségre

35. **Legyenek a ti derekaitok felövezve, és szövétnekeitek meggyújtva**; Mát. 24,42. 25,1. Ef. 6,14. 1Pét. 1,13.

36. Ti meg hasonlók az olyan emberekhez, akik az ő urukat várják, mikor jön meg a menyegzőről, hogy mihelyt megjön és zörget, azonnal megnyissák néki. Mát. 24,44.

37. Áldottak azok a szolgák, kiket az úr, mikor hazamegy, vigyázva talál: bizony mondom néktek, hogy felövezvén magát, leülteti azokat, és előjövén, szolgál nékik. Mát. 24,46.

38. És ha megjő a második őrváltáskor, és ha a harmadik őrváltáskor jön meg, és úgy találja őket, áldottak azok a szolgák!

39. Ezt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház gazdája, mely órában jön el a tolvaj, vigyázna, és nem engedné, hogy az ő házába törjön.

40. **Ti is azért legyetek készek: mert amely órában nem gondolnátok, abban jön el az embernek Fia**. Márk 13,33. 1Thess. 5,2. Jel. 16,15.

Az okos és a gonosz szolga

41. Monda pedig néki Péter: Uram, nékünk mondod-é ezt a példázatot, vagy mindenkinek is?

42. Monda pedig az Úr: Kicsoda hát a hű és bölcs sáfár, kit az úr gondviselővé tett az ő háza népén, hogy adja ki nékik élelmüket a maga idejében? Mát. 25,21. 1Kor. 4,2.

43. Áldott az a szolga, akit az ő ura, mikor hazajön, ilyen munkában talál!

44. Bizony mondom néktek, hogy minden jószága felett gondviselővé teszi őt. 1Pét. 5,4.

45. Ha pedig az a szolga így szólna az ő szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt; és kezdené verni a szolgákat és szolgálóleányokat, és enni és inni és részegeskedni:

46. Megjön annak a szolgának az ura, amely napon nem várja és amely órában nem gondolja, és kettévágatja őt, és a hitetlenek sorsára juttatja.

47. És amely szolga tudta az ő urának akaratát, és nem végezte el, sem annak akarata szerint nem cselekedett, sokkal büntettetik meg; 4Móz. 15,30. 5Móz. 25,2. Ján. 9,41. Csel. 17,30. Jak. 4,17.

48. Aki pedig nem tudta, és büntetésre méltó dolgokat cselekedett, kevesebbel büntettetik. **És valakinek sokat adtak, sokat követelnek tőle; és akire sokat bíztak, többet kívánnak tőle**. Róm. 11,29. 1Tim. 1,13.

49. Azért jöttem, hogy e világra tüzet bocsássak: és mit akarok, ha az immár meggerjedett? Mát. 10,34.
50. De keresztséggel kell nékem megkereszteltetnem; és mely igen szorongattatom, míglen az elvégeztetik. Mát. 20,22. Márk 10,38.

Meghasonlás az Evangélium miatt

51. Gondoljátok-é, hogy azért jöttem, hogy békességet adjak e földön? Nem, mondom néktek; sőt inkább meghasonlást. Mik. 7,6. Mát. 10,34. Ján. 9,16.
52. Mert mostantól fogva öten lesznek egy házban, akik meghasonlanak, három kettő ellen, és kettő három ellen.
53. Meghasonlik az atya a fiú ellen, és a fiú az atya ellen; és az anya a leány ellen, és a leány az anya ellen; az anyós a menye ellen, és a meny az anyósa ellen. Mát. 10,21.

Az idők jelei

54. Monda pedig a sokaságnak is: Mikor látjátok, hogy napnyugatról felhő támad, azonnal ezt mondjátok: Záporeső jön; és úgy lesz. Mát. 16,2.
55. És mikor halljátok fújni a déli szelet, ezt mondjátok: Hőség lesz; és úgy lesz. Jób 37,17.
56. Képmutatók, az égnek és a földnek ábrázatáról tudtok ítéletet tenni; erről az időről pedig mi dolog, hogy nem tudtok ítéletet tenni? 1Kor. 1,19–27. Gal. 4,4.
57. És mi dolog, hogy ti magatoktól is meg nem ítélitek, mi az igaz?

Megbékélés útközben

58. Mikor pedig a te ellenségeddel a fejedelem elé mégy, igyekezzél az úton megmenekedni tőle, hogy téged ne vonjon a bíró elé, és a bíró át ne adjon téged a poroszlónak és a poroszló a tömlöcbe ne vessen téged. Márk 11,26. Zsid. 3, 7–15.
59. Mondom néked, hogy nem jössz ki onnét, mígnem megfizetsz mind az utolsó fillérig. 2Thess. 1,9.

Jézus megtérésre intő beszéde a galileaiak megöletéséről

13 Jöttek pedig ugyanazon időben némelyek, kik néki hírt mondának a galileabeliek felől, kiknek vérét Pilátus az ő áldozatukkal elegyítette. Csel. 5,37.
2. És felelvén Jézus, monda nékik: Gondoljátok-é, hogy ezek a galileabeliek bűnösebbek voltak valamennyi galileabelinél, mivelhogy ezeket szenvedték? Csel. 28,4.
3. Nem, mondom néktek: sőt inkább, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek.
4. Vagy az a tizennyolc, akire rászakadt a torony Siloámban, és megölte őket, gondoljátok-é, hogy bűnösebb volt minden más Jeruzsálemben lakó embernél? Róm. 3,23.
5. Nem, mondom néktek: sőt inkább, ha meg nem tértek, hasonlóképpen mindnyájan elvesztek. Ezék. 18,30.
6. És ezt a példázatot mondá: Volt egy embernek egy fügefája szőlőjébe ültetve; és elment, hogy azon gyümölcsöt keressen, és nem talált. Ésa. 5,2.
7. És monda a vincellérnek: Ímé, három esztendeje járok gyümölcsöt keresni e fügefán, és nem találok: vágd ki azt; miért foglalja a földet is hiába? Róm. 2,4. 5. 2Pét. 3,9.
8. Az pedig felelvén, monda néki: Uram, hagyj békét néki még ez esztendőben, míg köröskörül megkapálom és megtrágyázom: 2Móz. 32,11. Jóel 2,17. Ján. 15,2. 3. 8. 16.
9. És ha gyümölcsöt terem, jó; ha pedig nem, azután vágd ki azt.

Jézus szombatnapon gyógyít

10. Tanít vala pedig szombatnapon egy zsinagógában.
11. És ímé, volt ott egy asszony, akiben betegségnek szelleme volt tizennyolc esztendőtől fogva; és meg volt görbedve, és nem tudott teljesen felegyenesedni.

12. És mikor azt látta Jézus, előszólítá, és monda néki: **Asszony, feloldattál a te betegségedből**! Csel. 10,38.

13. **És reáveté kezeit; és azonnal felegyenesedett, és dicsőítette az Istent**. Márk 16,18. Csel. 5,12. 9,17. 19,6.

14. Felelvén pedig a zsinagógafő, haragudva, hogy szombatnapon gyógyított Jézus, mondta a sokaságnak: Hat nap van, amelyen munkálkodni kell; azokon jöjjetek azért és gyógyíttassátok magatokat, és ne szombatnapon.
rész 14,3. Ján. 5,15. 16. Róm. 10,2.

15. Felele azért néki az Úr, és monda: Képmutató, szombatnapon nem oldja-é el mindenitek az ő ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem viszi-é itatni?

16. **Hát ezt, az Ábrahám leányát, kit a sátán megkötözött, ímé, tizennyolc esztendeje, nem kellett-é feloldani e kötélből szombatnapon**?
rész 19,10. Mát. 18,11. Ján. 10,10. 1Ján. 3,8.

17. És mikor ezeket mondta, megszégyenülének mindnyájan, kik magukat néki ellenébe vetették; **és az egész nép örült mindazokon a dicsőséges dolgokon, amelyek Őáltala lettek**.
Róm. 14,17. 15,13.

Példázatok és
beszédek Isten országáról

18. Monda pedig Jézus: Mihez hasonló az Isten országa? és mihez hasonlítsam azt? Mát. 13,31. Márk 4,30.

19. Hasonló a mustármaghoz, melyet az ember vévén, elvet az ő kertjében; és felnevelkedett, és lett nagy fává, és az égi madarak fészket raktak annak ágain.

20. És ismét monda: Mihez hasonlítsam az Isten országát?

21. Hasonló a kovászhoz, melyet az asszony vévén, három mérce lisztbe elegyített, mígnem az egész megkelt.
Mát. 13,33.

22. És városokon és falvakon ment által, tanítva, és Jeruzsálembe menve.
Mát. 9,35. Márk 6,6.

23. Monda pedig néki valaki: Uram, avagy kevesen vannak-é akik üdvözülnek? Ő pedig monda nékik:

24. **Igyekezzetek bemenni a szoros kapun: mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni és nem mehetnek majd**.
Ján. 7,34. 8,21. 13,33. Róm. 9,31.

25. Mikor már a gazda felkél és bezárja az ajtót, és kezdetek kívül állani és az ajtót zörgetni, mondván: Uram! Uram! Nyisd meg nékünk; és Ő felelvén, ezt mondja néktek: Nem tudom honnét valók vagytok ti;
Ésa. 55,6. Mát. 7,23. 25,10. Zsid. 3,19.

26. Akkor kezditek mondani: Teelőtted ettünk és ittunk, és a mi utcáinkon tanítottál; Tit. 1,16.

27. De ezt mondja: Mondom néktek, nem tudom honnét valók vagytok; távozzatok el éntőlem mindnyájan, akik igazságtalanságot cselekszetek!
Zsolt. 6,8. Ján. 8,44.

28. Ott lesz sírás és fogak csikorgatása, mikor látjátok Ábrahámot, Izsákot és Jákóbot, és a prófétákat mind az Isten országában, magatokat pedig kirekesztve. Mát. 8,12. 13,42.

29. És jönnek napkeletről és napnyugatról, és északról és délről, és az Isten országában letelepednek.
1Móz. 28,14. Ésa. 49,6–12. 60,3.
Mik. 4,1. Csel. 2,39. Jel. 5,9. 7,9.

30. **És ímé, vannak utolsók, akik elsők lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek**. Mát. 19,30. 20,16.

Jézus üzenete Heródesnek
Fájó sóhajtása Jeruzsálem felett

31. Ugyanazon napon jöttek Őhozzá némelyek a farizeusok közül, mondván néki: Eredj ki és menj el innét: mert Heródes meg akar téged ölni.

32. És monda nékik: Elmenvén mondjátok meg annak a rókának: **Ímé, ördögöket űzök ki és gyógyítok ma és holnap, és harmadnapon végezem be**.
Hós. 6,2. Ef. 2,5. 6. Zsid. 2,10. 5,9.

33. Hanem nékem ma és holnap és azután úton kell lennem; mert nem lehetséges, hogy a próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el.
34. Jeruzsálem! Jeruzsálem! Ki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik tehozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképpen a tyúk az ő kis csirkéit az ő szárnyai alá, és ti nem akarátok!
5Móz. 32,11. Zsolt. 17,8. 91,4. Mát. 23,37.
35. Ímé, pusztán hagyatik néktek a ti házatok; és bizony mondom néktek, hogy nem láttok engem, mígnem eljön az idő, mikor ezt mondjátok: **Áldott, aki jön az Úrnak nevében!** Zsolt. 69,25. 118,26.
Ésa. 1,7. Dán. 9,27. Mik. 3,12.
Mát. 21,9. Márk 11,10. Ján. 8,21. 12,13.

Jézus ismét gyógyít szombatnapon

14 És lőn, mikor a főfarizeusok közül egynek házához ment szombatnapon kenyeret enni, azok leselkednek vala Őutána.
2. És ímé, egy vízkóros ember volt Őelőtte.
3. És felelvén Jézus, szóla a törvénytudóknak és a farizeusoknak, mondván: Szabad-é szombatnapon gyógyítani?
Mát. 12,10.
4. Azok pedig hallgatának. **És Ő megfogván azt, meggyógyítá és elbocsátá.**
5. És felelvén nékik, monda: Ki az közületek, akinek szamara vagy ökre a kútba esik, és nem vonja ki azt azonnal szombatnapon? rész 13,15.
6. És nem felelhetnek vala Őellene semmit ezekre.

Ne keresd a főhelyeket, várd meg, míg felemeltetel

7. És egy példázatot mondott a hivatalosaknak, mikor észrevette, mimódon válogatják a főhelyeket; mondván nékik:
8. Mikor valaki lakodalomba hív, ne ülj a főhelyre; mert netalán náladnál nagyobb tiszteletben álló embert is hívott meg az, Példa. 25,6. 7.
9. És eljövén az, aki mind téged, mind azt meghívta, ezt mondja majd néked: Engedd ennek a helyet! És akkor szégyennel az utolsó helyre fogsz ülni. Jak. 4,6.
10. Hanem mikor meghívnak, menj el és ülj le az utolsó helyre; hogy mikor eljön az, aki téged meghívott, ezt mondja néked: Barátom, ülj feljebb! Akkor néked dicsőséged lesz azok előtt, akik veled együtt ülnek.
Példa. 15,33. 18,12.

Aki magát megalázza

11. **Mert mindenki, aki magát felmagasztalja, megaláztatik; és aki magát megalázza, felmagasztaltatik.**
Zsolt. 18,27. Példa. 29,23.
Mát. 23,12. Jak. 4,6. 1Pét. 5,5.
12. Monda pedig annak is, aki Őt meghívta: Mikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne hívd barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat; nehogy viszont ők is meghívjanak téged, és visszafizessék néked. rész 6,33. 34. 38. Mát. 6,33.
13. Hanem mikor lakomát készítesz, hívd a szegényeket, nyomorékokat, sántákat, vakokat:
Neh. 8,10. 12. Jób 31,14–20. Példa. 3,9. 28.
14. És áldott leszel; mivelhogy nem fizethetik vissza néked; mert majd visszafizettetik néked az igazak feltámadásakor. Dán. 12,2.
Mát. 25,26. Ján. 5,29. Csel. 24,15. 1Kor. 15,52.

Példázat a nagy vacsoráról

15. Hallván pedig ezeket egy azok közül, akikŐvele együtt ülnek vala, monda néki: **Áldott az, aki eszik kenyeret az Isten országában.**
Ésa. 55,2. Jel. 19,9.
16. Ő pedig monda annak: Egy ember készített nagy vacsorát, és sokakat meghívott; Példa. 9,2–5. Mát. 22,2.
17. És elküldte szolgáját a vacsora idején, hogy megmondja a hivatalosaknak: Jertek el, mert immár minden kész! Csel. 13,46.

18. És mindnyájan egyenlőképpen kezdték magukat mentegetni. Az első monda néki: Szántóföldet vettem, és ki kell mennem, hogy azt meglássam; kérlek téged, ments ki engem!

19. És másik monda: Öt iga ökröt vettem, és elmegyek, hogy azokat megpróbáljam; kérlek téged, ments ki engem! rész 8,11. Mát. 6,24. 13,22. Ján. 5,40. 1Tim. 6,9. 10. 2Tim. 4,10.

20. A másik pedig monda: Feleséget vettem, és azért nem mehetek.

21. Mikor azért az a szolga hazament, megmondá ezeket az ő urának. Akkor megharagudván a gazda, monda az ő szolgájának: Eredj hamar a város utcáira és szorosaira, és a szegényeket, nyomorékokat, sántákat és vakokat hozd be ide. Mát. 28,18. 19. Csel. 13,46.

22. És monda a szolga: Uram, meglett amint parancsolád, és mégis van hely. Ján. 14,2.

23. Akkor monda az úr a szolgának: Eredj el az utakra és a sövényekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljék az én házam. Péld. 1,20. Márk 16,15. 2Kor. 5,20.

24. Mert mondom néktek, hogy senki azok közül a hivatalos férfiak közül meg nem kóstolja az én vacsorámat. Csel. 13,46. Zsid. 3,19.

Ki lehet tanítvány

25. Megy vala pedigŐvele nagy sokaság; és megfordulván, monda azoknak:

26. Ha valaki énhozzám jön, és meg nem gyűlöli az ő atyját és anyját, feleségét és gyermekeit, fitestvéreit és nőtestvéreit, sőt még a maga életét is, nem lehet az én tanítványom. 5Móz. 13,6. Mát. 10,37. Róm. 9,13.

27. És valaki nem hordozza az ő keresztjét, és énutánam jön, nem lehet az én tanítványom. Mát. 16,24. Márk 8,34.

28. Mert ha közületek valaki tornyot akar építeni, nemde először leülvén felszámítja a költséget, ha van-é mivel elvégezze?

29. Nehogy minekutána alapot vetett, és elvégezni nem bírja, csúfolni kezdje őt mindenki, aki látja, Péld. 24,27. 1Pét. 2,5.

30. Ezt mondván: Ez az ember elkezdte az építést, és nem bírta véghezvinni!

31. Vagy valamely király, mikor háborúba megy, hogy egy másik királlyal megütközzék, nemde leülvén először tanácskozik, hogy tízezerrel szembeszállhat-é azzal, aki őellene húszezerrel jött? 5Móz. 32,30.

32. Mert különben még mikor amaz távol van, követséget küldvén, megkérdezi a békefeltételeket. rész 12,58. Jób 22,21. 2Kor. 6,2.

33. Ezenképpen azért valaki közületek búcsút nem vesz minden javaitól, nem lehet az én tanítványom. rész 9,62. Mát. 19,27. 29. Róm. 11,29.

34. Jó a só: de ha a só megízetlenül, mivel sózzák meg? Mát. 5,13. Márk 9,50. Kol. 4,6.

35. Sem a földre, sem a trágyára nem alkalmas: kivetik azt. Akinek van füle a hallásra, hallja.

A farizeusok vádaskodása

15 Közelgetnek vala pedig Őhozzá a vámszedők és a bűnösök mind, hogy hallgassák Őt. Ezék. 18,23. Mát. 9,10. 1Tim. 1,15.

2. És zúgolódtak a farizeusok és az írástudók, mondván: Ő bűnösöket fogad magához, és velük együtt eszik. rész 5,32. Csel. 11,3. Gal. 2,12.

Jézus példázata az elveszett juhról

3. Ő pedig ezt a példázatot beszélte nékik, mondván:

4. Melyik ember az közületek, akinek ha száz juha van, és egyet azok közül elveszt, nem hagyja ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy az elveszett után, mígnem megtalálja azt? Mát. 18,12. 1Pét. 2,25.

5. És ha megtalálta, felveti az ő vállára, örülvén. Ésa. 40,11. Ezék. 34,11.

6. És hazamenvén, egybehívja barátait és szomszédait, mondván nékik: **Örvendezzetek énvelem, mert megtaláltam az én juhomat, amely elveszett.** Ésa. 53,6. Ezék. 34,16. Ján. 10,11. 1Pét. 2,25.

7. Mondom néktek, hogy ily módon nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, hogynem kilencvenkilenc igaz emberen, akinek nincs szüksége megtérésre.

Példázat az elveszett drahmáról

8. Avagy ha valamely asszonynak tíz drahmája van, és egy drahmát elveszt, nem gyújt-é gyertyát, és nem sepri-é ki a házat, és nem keresi-é gondosan, mígnem megtalálja?

9. És ha megtalálta, egybehívja az ő asszonybarátait és szomszédait, mondván: Örüljetek énvelem, mert megtaláltam a drahmát, melyet elvesztettem!

10. **Ezenképpen, mondom néktek, örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén.**

Példázat a tékozló fiúról

11. Monda pedig: Egy embernek volt két fia;

12. És monda az ifjabbik az ő atyjának: Atyám, add ki a vagyonból rám eső részt! És az megosztotta köztük a vagyont.

13. Nem sok nap múlva aztán a kisebbik fiú összeszedvén mindenét, messze vidékre költözött; és ott eltékozolta vagyonát, mivelhogy dobzódva élt.

14. Minekutána pedig mindent elköltött, támadt nagy éhség azon a vidéken, és ő kezdett szükséget látni.

15. Akkor elmenvén, hozzászegődött annak a vidéknek egyik polgárához; és az elküldte őt az ő mezeire disznókat legeltetni.

16. És kívánta volna megtölteni az ő gyomrát azzal a moslékkal, amit a disznók ettek; és senki sem adott néki.

17. Mikor aztán magába szállt, monda: Az én atyámnak mily sok bérese bővölködik kenyérben, én pedig éhen halok meg! JerSir. 3,40.

18. Fölkelvén elmegyek az én atyámhoz, és ezt mondom néki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened.

19. És nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam; tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy!

20. És felkelvén, elment az ő atyjához. **Mikor pedig még távol volt, meglátá őt az ő atyja, és megesék rajta a szíve, és odafutván, a nyakába esék, és megcsókolgatá őt.** Csel. 2,39. Ef. 2,13. 17.

21. És monda néki a fia: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened; és nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam! Zsolt. 51,4.

22. Az atyja pedig monda az ő szolgáinak: Hozzátok ki a legszebb ruhát, és adjátok fel rá; és húzzatok gyűrűt a kezére, és sarut a lábaira! Zsolt. 103,4. Ésa. 61,3. Gal. 3,27. Ef. 4,24.

23. És előhozván a hízott tulkot, vágjátok le, és együnk és vigadjunk.

24. **Mert ez az én fiam meghalt, és feltámadott; elveszett, és megtaláltatott.** Kezdének azért vigadni. Ef. 2,1.

25. Az ő nagyobbik fia pedig a mezőn volt: és mikor hazajövén, közelgetett a házhoz, hallotta a zenét és táncot.

26. És előszólítván egyet a szolgák közül, megtudakozá, mi dolog az?

27. Az pedig monda néki: A te öcséd jött meg; és atyád levágatta a hízott tulkot, mivelhogy egészségben nyerte őt vissza. Ésa. 35,10.

28. Erre ő megharaguvék, és nem akart bemenni. Az ő atyja annakokáért kimenvén, kérlelte őt.

29. Ő pedig felelvén, monda atyjának: Ímé, ennyi esztendőtől fogva szolgálok néked, és soha parancsolatodat át nem hágtam: és nékem soha nem adtál egy kecskefiat, hogy az én barátaimmal vigadjak.

30. Mikor pedig ez a te fiad megjött, aki paráznákkal emésztette föl a te vagyonodat, levágattad néki a hízott tulkot.
31. Az pedig monda néki: **Fiam, te mindenkor énvelem vagy, és mindenem a tiéd!** rész 12,32. Róm. 8,32. 1Kor. 3,21.
32. **Vigadnod és örülnöd kellene hát, hogy ez a te testvéred meghalt, és feltámadott; és elveszett, és megtaláltatott.** Kol. 1,13. Róm. 15,9–12.

Példázat a hamis sáfárról

16 Monda pedig az Ő tanítványainak is: Vala egy gazdag ember, kinek volt egy sáfára; és az bevádoltaték nála, hogy javait eltékozolja. Zsolt. 24,1.
2. Hívá azért azt, és monda néki: Mit hallok felőled? Adj számot a te sáfárságodról; mert nem lehetsz tovább sáfár.
3. Monda pedig magában a sáfár: Mit tegyek, mivelhogy az én uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem tudok; koldulni szégyenlek! Róm. 14,10.
4. Tudom mit tegyek, hogy mikor a sáfárságtól megfosztatom, befogadjanak engem házaikba.
5. És magához hivatván az ő urának minden egyes adósát, monda az elsőnek: Mennyivel tartozol az én uramnak?
6. Az pedig monda: Száz bátus olajjal. És monda néki: Vedd a te írásodat, és leülvén, hamar írj ötvenet.
7. Azután monda másnak: Te pedig mennyivel tartozol? Az pedig monda: Száz kórus búzával. És monda annak: Vedd a te írásodat, és írj nyolcvanat.
8. És dicséré az úr a hamis sáfárt, hogy eszesen cselekedett, mert e világnak fiai eszesebbek a világosságnak fiainál a maguk nemében. 1Thess. 5,5.
9. Én is mondom néktek: szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonból, hogy mikor az elfogy, befogadjanak benneteket az örök hajlékokba. Dán. 4,27. 1Tim. 6,17.
10. **Aki hű a kevesen, a sokon is hű az; és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az.** rész 19,17. Mát. 25,21.
11. Ha azért a hamis mammonon hűek nem voltatok, ki bízná reátok az igazi kincset? Ef. 3,8. Jel. 3,18.
12. És ha a másén hűek nem voltatok, ki adja oda néktek, ami a tiétek?
13. Egy szolga sem szolgálhat két úrnak: mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. **Nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak.** Mát. 6,24.
14. Hallották pedig mindezeket a farizeusok is, akik pénzszeretők voltak; és csúfolták Őt. Mát. 23,14.
15. És monda nékik: **Ti vagytok, akik az emberek előtt magatokat megigazítjátok; de az Isten ismeri a ti szíveteket: mert ami az emberek közt magasztos, az Isten előtt utálatos.** 1Sám. 16,7. 2Krón. 6,30. Zsolt. 7,9. Péld. 15,11. Jer. 11,20. 17,10. Zsid. 4,12. Jak. 4,4. Jel. 2,23.
16. **A törvény és a próféták Keresztelő Jánosig voltak: attól fogva az Isten királysága hirdettetik, és mindenki erőfeszítéssel próbál bejutni abba.** Mát. 11,12.
17. Könnyebb pedig a mennynek és a földnek elmúlni, hogynem a törvényből egy pontocskának elesni. Zsolt. 102,26. Ésa. 40,8. 51,6. 1Pét. 1,25.
18. Valaki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, paráználkodik; és valaki férjétől elbocsátott asszonyt vesz feleségül, paráználkodik.

A gazdagról és Lázárról

19. Volt pedig egy gazdag ember, és öltözik vala bíborba és patyolatba, mindennap dúsan vigadozván:
20. És volt egy Lázár nevű koldus, aki az ő kapuja elé volt vetve, fekélyekkel tele.
21. És kívánt megelégedni a morzsalékokkal, melyek hullanak vala a gazdagnak asztaláról; de az ebek is eljövén, nyalják vala az ő sebeit. Zsolt. 34,7. 91,10–12. 103,20. Zsid. 1,14. Jak. 2,5.
22. Lőn pedig, hogy meghalt a koldus, és viteték az angyaloktól az Ábra-

hám kebelébe; meghalt pedig a gazdag is, és eltemetteték. Zsolt. 103,20.

23. És a pokolban felemelé az ő szemeit, kínokban lévén, és látá Ábrahámot távol, és Lázárt annak kebelében.

24. És ő kiáltván, monda: Atyám, Ábrahám! Könyörülj rajtam, és bocsásd el Lázárt, hogy mártsa az ő ujjának hegyét vízbe, és hűsítse meg az én nyelvemet; mert gyötrettetem e lángban. Ésa. 66,24. Zsid. 10,27.

25. Monda pedig Ábrahám: Fiam, emlékezzél meg róla, hogy te javaidat elvetted a te életedben, hasonlóképpen Lázár is az ő bajait: most pedig ez vigasztaltatik, te pedig gyötrettetel.

26. **És mindenekfelett, miköztünk és tiközöttetek nagy szakadék van, úgyhogy akik akarnának innét tihozzátok általmenni, nem mehetnek, sem azok onnét hozzánk át nem jöhetnek.** 2Thess. 1,9.

27. Monda pedig amaz: Kérlek azért téged Atyám, hogy bocsásd el őt az én atyámnak házához;

28. Mert van öt testvérem; hogy bizonyságot tegyen nékik, hogy ők is ide, e gyötrelemnek helyére ne jussanak.

29. Monda néki Ábrahám: Van Mózesük és prófétáik; hallgassák azokat. Ésa. 8,20. 34,16. Ján. 5,39. 45. Csel. 15,21. 17,11. 2Tim. 3,15.

30. Amaz pedig monda: Nem úgy, atyám Ábrahám; hanem ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, megtérnek!

31. Ő pedig monda néki: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad. Ján. 12,10.

Botránkozások, megbocsátás és hit

17 Monda pedig a tanítványoknak: Lehetetlen dolog, hogy botránkozások ne essenek; de jaj annak, aki által esnek. Mát. 18,7. 1Kor. 11,19. 2Thess. 1,6.

2. Jobb annak, ha egy malomkövet vetnek a nyakába, és ha a tengerbe vettetik, hogynem mint egyet e kicsinyek közül megbotránkoztasson.

3. Őrizzétek meg magatokat: ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, dorgáld meg őt; és ha megtér, bocsáss meg néki. Mát. 18,15. 1Kor. 13,4. Kol. 3,12. Jak. 5,19.

4. És ha egy napon hétszer vétkezik ellened, és egy napon hétszer tehozzád tér, mondván: Megbántam; megbocsáss néki.

5. És mondának az apostolok az Úrnak: Növeld a mi hitünket! Róm. 10,17. 2Kor. 4,13. 2Thess. 1,3. 2Pét. 1,1.

6. Monda pedig az Úr: **Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok ím ez eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe; és engedne néktek.** Mát. 17,20. 21,21. Márk. 9,23. 11,23. Róm. 10,8. 17.

A szolga jutalma

7. Kicsoda pedig közületek az, aki ha egy szolgája van, és az szánt vagy legeltet, tüstént azt mondja annak, mihelyt a mezőről megjön: Jer elő, ülj asztalhoz? Mát. 13,21.

8. Sőt, nem ezt mondja-e néki: Készíts vacsorámra valót, és felövezvén magadat, szolgálj nékem, míg én eszem és iszom; és azután egyél és igyál te?

9. Avagy megköszöni-é annak a szolgának, hogy megtette, amit néki parancsolt? Nem gondolom.

10. Ezenképpen ti is, ha mindazokat megcselekedtétek, amik néktek parancsoltattak, mondjátok, hogy: **Haszontalan szolgák vagyunk; mert amit kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük.** Róm. 3,12. 11,35. 1Kor. 9,16. Filem. 6.

A tíz leprás meggyógyítása

11. És lőn, mikor útban volt Jeruzsálem felé, hogy Ő Samariának és Galileának közepette ment által.

12. És mikor egy faluba bement, jött elébe tíz bélpoklos férfi, kik távol megálltak: 3Móz. 14,2.

13. És felemelték szavukat, mondván: Jézus, Mester, könyörülj rajtunk! Zsolt. 145,8. 9. Zak. 12,10. Mát. 9,13. 12,7.

14. És mikor őket látta, monda nékik: Elmenvén mutassátok meg magatokat a papoknak. És lőn, hogy míg odamenének, megtisztulának.
3Móz. 13,2. 14,2. Mát. 8,4.
15. **Egy pedig őközülük, mikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, dicsőítvén az Istent nagy szóval**;
16. És arccal leborult az Ő lábainál hálákat adván néki: és az samariabeli volt. 2Kir. 17,24. Ján. 8,48.
17. Felelvén pedig Jézus, monda: Avagy nem tízen tisztulának-é meg? A kilence pedig hol van?
18. Nem találtattak, akik visszatértek volna dicsőséget adni az Istennek, csak ez az idegen? Mát. 9,22. Márk 5,34.
19. És monda néki: Kelj föl, és menj el: **a te hited megtartott téged**.

Isten országa és az Emberfiának eljövetele

20. Megkérdeztetvén pedig a farizeusoktól, mikor jön el az Isten országa, felele nékik és monda: **Az Isten országa nem szemmel láthatólag jön el**.
Róm. 14,7. 8. 1Kor. 3,16. 6,19. 2Kor. 6,16.
21. Sem azt nem mondják: Ímé itt, vagy: Ímé amott van; **mert ímé**, **az Isten országa tibennetek van**. Kol. 1,27.
22. Monda pedig a tanítványoknak: Eljön az idő, mikor kívántok látni egyet az ember Fiának napjai közül, és nem láttok. Márk 8,25. Ján. 17,12.
23. És mondják majd néktek: Ímé itt, vagy: Ímé amott van; de ne menjetek el, és ne kövessétek: Mát. 24,23. Márk 13,21.
24. Mert miként a felvillanó villámlás az ég aljától az ég aljáig fénylik; úgy lesz az embernek Fia is az Ő napján.
1Thess. 3,13. Júd. 14.
25. De előbb sokat kell néki szenvednie és megvettetnie e nemzetségtől.
26. És miként a Noé napjaiban lett, úgy lesz az ember Fiának napjaiban is.
1Móz. 7,5–7.
27. Ettek, ittak, házasodtak, férjhezmentek mind ama napig, amelyen Noé a bárkába bement, és eljött az özönvíz, és mindeneket elvesztett.
28. Hasonlóképpen mint a Lót napjaiban is lett; ettek, ittak, vettek, adtak, ültettek, építettek;
29. De amely napon kiment Lót Szodomából, tűz és kénkő esett az égből, és mindenkit elvesztett:
30. Ezenképpen lesz azon a napon, melyen az embernek Fia megjelenik.
31. Azon a napon, aki a háztetőn lesz, és az ő holmija a házban, ne szálljon le, hogy elvigye; és aki a mezőn, azonképpen ne forduljon hátra. Márk 13,15.
32. Emlékezzetek Lót feleségére!
1Móz. 19,26.
33. **Valaki igyekezik az ő életét megmenteni**, **elveszti azt**, **és valaki elveszti azt**, **megmenti azt**.
Mát. 16,25. Márk 8,35. Ján. 12,25.
34. Mondom néktek, azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban; az egyik felvétetik, és a másik otthagyatik.
1Thess. 5,2. 3.
35. Két asszony őröl együtt; az egyik felvétetik, és a másik otthagyatik.
36. Ketten lesznek a mezőn; az egyik felvétetik, és a másik otthagyatik.
37. És felelvén, mondának néki: Hol, Uram? Ő pedig monda nékik: ahol a dög, oda gyűlnek a saskeselyűk.

A hamis bíróról és az özvegyasszonyról

18 Mondott pedig nékik példázatot is arról, hogy mindig imádkozni kell, és meg nem restülni;
Róm. 12,12. Ef. 6,18. Kol. 4,2. 1Thess. 5,17.
2. Mondván: Volt egy bíró egy városban, aki Istent nem félt és embert nem becsült.
3. Volt pedig abban a városban egy özvegyasszony, és elment ahhoz, mondván: Állj bosszút értem az én ellenségemen.
4. Az pedig nem akarta egy ideig; de azután mondta őmagában: Jóllehet Istent nem félek és embert nem becsülök;

5. Mindazáltal mivelhogy nékem terhemre van ez az özvegyasszony, megszabadítom őt, hogy szüntelen reám járván, ne gyötörjön engem.
6. Monda pedig az Úr: Halljátok, mit mond e hamis bíró! 2Thess. 1,6. Jel. 6,10.
7. Hát az Isten nem áll-é bosszút az Ő választottaiért, kik Őhozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszútűrő is irántuk? Róm. 12,19. 2Thess. 1,6.
8. Mondom néktek, hogy bosszút áll értük hamar. **Mindazáltal az embernek Fia mikor eljön, avagy talál-é hitet e földön**? Zsid. 11,6. 2Pét. 3,8. 9.

A farizeus és a vámszedő imája

9. Némelyeknek pedig, akik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak, és a többieket semmibe sem vették, ezt a példázatot is mondá: Péld. 30,12. 13.
10. Két ember ment fel a templomba imádkozni; az egyik farizeus, a másik vámszedő.
11. A farizeus megállván, ily módon imádkozott magában: Isten! Hálákat adok néked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák, vagy mint ím, e vámszedő is.
12. Böjtölök kétszer egy héten; tizedet adok mindenből, amit szerzek.
13. A vámszedő pedig távol állván, még szemeit sem akarta az égre emelni, hanem veri vala mellét, mondván: Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek! Zsolt. 40,12.
14. Mondom néktek, ez megigazulva ment alá az ő házához, inkább hognem amaz: mert **valaki felmagasztalja magát, megaláztatik; és aki megalázza magát, felmagasztaltatik**. Jak. 4,6. 1Pét. 5,5. 6.

Jézus megáldja a gyermekeket

15. Vittek pedig hozzá kisgyermekeket is, hogy illesse azokat; mikor pedig a tanítványok ezt látták, megdorgálták azokat. Mát. 19,13. Márk 10,13.
16. De Jézus magához híván őket, monda: Engedjétek, hogy a kisgyermekek énhozzám jöjjenek, és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa. Péld. 8,17. 1Kor. 14,20.
17. Bizony mondom néktek: **Aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint gyermek, semmiképpen nem megy be abba**. Mát. 18,3. 19,13. Márk 10,15.

A gazdag ifjú

18. És megkérdé Őt egy főember, mondván: Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerhessem? Mát. 19,16. Márk 10,17.
19. Monda pedig néki Jézus: Miért mondasz engem jónak? **Nincs senki jó, csak egy, az Isten**.
20. A parancsolatokat tudod: Ne paráználkodj; ne ölj; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy; tiszteld atyádat és anyádat. 2Móz. 20,12–16. Róm. 13,9. Ef. 6,2. Kol. 3,20.
21. Az pedig monda: Mindezeket ifjúságomtól fogva megtartottam.
22. Jézus ezeket hallván, monda néki: Még egy fogyatkozás van benned: Add el mindenedet, amid van, és oszd el a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jer, kövess engem. Mát. 6,19. 19,21. 1Tim. 6,19.
23. Az pedig ezeket hallván, igen megszomorodék; mert igen gazdag volt. Péld. 11,28.
24. És mikor látta Jézus, hogy az igen megszomorodék, monda: Mily nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van! Mát. 19,23. Márk 10,23. 1Tim. 6,9. Jak. 2,5.
25. Mert könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hognem a gazdagnak az Isten országába bejutni.
26. Akik pedig ezt hallották, mondának: Ki üdvözülhet tehát?
27. Ő pedig monda: **Ami embereknek lehetetlen, lehetséges az Istennek**. Jer. 32,17. Zak. 8,6.

A tanítványok jutalma

28. És monda Péter: Ímé, mi mindent elhagytunk, és követtünk téged!
Mát. 4,19. 19,27.

29. Ő pedig monda nékik: **Bizony mondom néktek, hogy senki sincs, aki elhagyta házát, vagy szüleit, vagy testvéreit, vagy feleségét, vagy gyermekeit az Isten országáért**, 5Móz. 33,9.

30. **Aki sokszorta többet ne kapna ebben az időben, a jövendő világon pedig örök életet**. Jób 42,10. 17. Jel. 2,17.

Jézus harmadszor jelenti halálát és feltámadását

31. És maga mellé vévén a tizenkettőt, monda nékik: Ímé, felmegyünk Jeruzsálembe, és **beteljesedik minden az embernek Fián, amit a próféták megírtak**. Zsolt. 22,1–31.
Ésa. 53,2–12. Mát. 20,17. Márk 10,32.

32. Mert a pogányok kezébe adatik, és megcsúfoltatik, és meggyaláztatik, és megköpdöstetik; Ján. 18,28.

33. És megkorbácsolván, megölik őt; és harmadnapon feltámad. Csel. 3,13.

34. Ők pedig ezekből semmit nem értettek; és a beszéd el volt rejtve előlük, és nem fogták fel a mondottakat. Ján. 20,9.

A jerikói vak meggyógyítása

35. Lőn pedig, mikor Jerikóhoz közeledett, egy vak ült az út mellett koldulván. Mát. 20,29. Márk 10,46.

36. És mikor hallotta a mellette elmenő sokaságot, tudakozódék, mi dolog az?

37. Megmondták pedig néki, hogy a Názáretbeli Jézus megy el arra.

38. És kiálta, mondván: Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!

39. Akik pedig elől mentek, dorgálták őt, hogy hallgasson; de ő annál inkább kiálta: Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!

40. És Jézus megállván, parancsolá, hogy vigyék azt hozzá; és mikor közel ért, megkérdé őt, Zsid. 2,17. 5,2.

41. Mondván: Mit akarsz, hogy cselekedjem veled? Az pedig monda: Uram, hogy az én szemem világa megjöjjön.

42. És Jézus monda néki: **Láss, a te hited megtartott téged**.
rész 7,50. 8,48. 17,19.
Zsolt. 103,1. Mát. 9,22. Márk 5,34. 10,52.

43. És azonnal megjött annak szeme világa, és követte Őt, dicsőítvén az Istent, az egész sokaság pedig ezt látván, dicsőséget adott az Istennek. rész 5,26.
Zsolt. 33,9. Ésa. 35,5. Csel. 4,21. 21,20.

Zákeus házának üdvössége

19 És Jézus bemenvén, általméne Jerikón. 1Kir. 16,34.

2. És ímé, volt ott egy ember, akit nevéről Zákeusnak hívtak; és az fővámszedő volt, és gazdag.

3. És igyekezett Jézust látni, ki Ő; de a sokaságtól nem láthatta, mivelhogy termete szerint kis ember volt.

4. És előrefutván felhága egy eperfüge fára, hogy Őt lássa; mert arra volt elmenendő.

5. És mikor arra a helyre jutott, feltekintvén Jézus, látá őt, és monda néki: Zákeus, hamar szállj alá; mert ma nékem a te házadnál kell maradnom.

6. És sietve leszállt, és örömmel fogadta Őt.

7. És mikor ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, mondván hogy: Bűnös emberhez ment be szállásra.
rész 5,30. 15,2. Mát. 9,11. 11,19.

8. Zákeus pedig előállván, monda az Úrnak: Uram, ímé minden vagyonomnak felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit patvarkodással elvettem, négyannyit adok helyébe.

9. Monda pedig néki Jézus: **Ma lett üdvössége ennek a háznak**! Mivelhogy ő is Ábrahám fia.
rész 13,16. Róm. 4,11. 12,16. Gal. 3,7.

10. **Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett**. rész 5,32.
Ezék. 34,16. Mát. 9,13. 10,6. 15,24. 18,11.
Márk 2,17. Ján. 3,17. Róm. 5,8. 1Tim. 1,15.

Példázat a jó sáfárságról

11. És mikor azok ezeket hallották, folytatá és monda egy példázatot, mivelhogy közel volt Jeruzsálemhez, és azok azt gondolták, hogy azonnal megjelenik az Isten királysága. Csel. 1,6.

12. Monda azért: Egy nemes ember elment messze tartományba, hogy királyságot szerezzen magának, aztán visszatérjen. Mát. 25,14.

13. Előszólítván azért tíz szolgáját, adott nékik tíz gírát, és monda nékik: Kereskedjetek, míg megjövök.

14. Az ő alattvalói pedig gyűlölték őt, és követséget küldtek utána, mondván: Nem akarjuk, hogy ő uralkodjék mirajtunk.

15. És lőn, mikor megjött a királyság megszerzése után, parancsolá, hogy az ő szolgáit, akiknek a pénzt adta, hívják hozzá, hogy megtudja, ki mint kereskedett.

16. Eljött pedig az első, mondván: Uram, a te gírád tíz gírát nyert.

17. Ő pedig monda néki: Jól vagyon jó szolgám; mivelhogy kevesen voltál hű, legyen hatalmad tíz városon.

18. És jött a második, mondván: Uram, a te gírád öt gírát nyert.

19. Monda pedig ennek is: Néked is legyen birodalmad öt városon.

20. És jött egy másik, mondván: Uram, ímhol a te gírád, melyet egy keszkenőben eltéve tartottam;

21. Mert féltem tőled, mivelhogy kemény ember vagy; elveszed, amit nem te tettél el, és aratod, amit nem te vetettél. 2Sám. 1,16. Mát. 12,37. Tit. 3,11.

22. Monda pedig annak: A te szádból ítéllek meg téged, gonosz szolga. Tudtad, hogy én kemény ember vagyok, ki elveszem, amit nem én tettem el, és aratom, amit nem én vetettem;

23. Miért nem adtad azért az én pénzemet a pénzváltók asztalára, és én megjövén, kamatostól kaptam volna azt vissza? Kol. 1,25. Tit. 1,7. 1Pét. 4,10.

24. És az ott állóknak monda: Vegyétek el ettől a gírát, és adjátok annak, akinek tíz gírája van.

25. És mondának néki: Uram, tíz gírája van!

26. És ő monda: **Mert mondom néktek, hogy mindenkinek, akinek van, adatik**; akinek pedig nincs, még amije van is, elvétetik tőle. rész 8,18. Mát. 13,12. 25,29. Márk 4,25.

27. Sőt ennek felette amaz én ellenségeimet is, kik nem akarták, hogy én őrajtuk uralkodjam, hozzátok ide, és öljétek meg előttem! Márk 10,32.

28. És ezeket mondván, megy vala elől, felmenvén Jeruzsálembe.

Jézus bevonulása Jeruzsálembe

29. És lőn, mikor közelgetett Bétfagéhoz és Betániához, a hegyhez, mely Olajfák hegyének hívatik, elküldött kettőt az Ő tanítványai közül,

30. Mondván: Menjetek el az átellenben levő faluba; amelybe bemenvén, találtok egy megkötött vemhet, melyen soha egy ember sem ült: eloldván azt, hozzátok ide. Mát. 21,1. Márk 11,1. Ján. 12,12.

31. És ha valaki kérdez titeket: Miért oldjátok el? Ezt mondjátok annak: Mert az Úrnak szüksége van reá. Csel. 10,36.

32. És elmenvén a küldöttek, úgy találták, amint nékik mondotta. rész 22,13.

33. És mikor a vemhet eloldották, mondának nékik annak gazdái: Miért oldjátok el a vemhet?

34. Ők pedig mondának: Az Úrnak szüksége van reá.

35. Elvitték azért azt Jézushoz: és az ő felsőruháikat a vemhére vetvén, Jézust reáhelyezék. 2Kir. 9,13. Ján. 12,14.

36. És mikor Ő ment, az ő felsőruháikat az útra terítették.

37. Mikor pedig immár közelgete az Olajfák hegyének lejtőjéhez, **a tanítványok egész sokasága örvendezve kezdé dicsérni az Istent fennszóval mindazokért a csodákért, amelyeket láttak**; Zsolt. 45,17.

38. Mondván: **Áldott a Király, aki jön az Úrnak nevében! Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban!** Zsolt. 118,26. Ef. 2,14. 1Tim. 1,17.

39. És némelyek a farizeusok közül a sokaságból mondának néki: Mester, dorgáld meg a te tanítványaidat!

40. És Ő felelvén, monda nékik: Mondom néktek, hogyha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani. Hab. 2,11.

Jézus sír Jeruzsálem felett

41. És mikor közeledett, látván a várost, síra azon. Hós. 11,8. Ján. 11,35.

42. Mondván: Vajha megismerted volna te is, csak e te mostani napodon is, **amik néked a te békességedre valók**! De most elrejtettek a te szemeid elől. rész 21,20.

43. Mert jönnek reád napok, mikor a te ellenségeid tekörülötted palánkot építenek, és körülvesznek téged, és mindenfelől szorongatnak téged. Ésa. 29,3. 4. Jer. 6,3. 6.

44. És a földre tipornak téged, és a te fiaidat tebenned; és nem hagynak benned követ kövön; mivelhogy nem ismerted meg a te meglátogatásodnak idejét. rész 1,68. 1Kir. 9,7. 8. Ésa. 29,3. 4. Dán. 9,24. Mik. 3,12. Mát. 24,2. Márk 13,2. 1Pét. 2,12.

Jézus megtisztítja a templomot

45. És bemenvén a templomba, kezdé kiűzni azokat, akik adnak és vesznek vala abban, Mát. 21,12. Márk 11,15. Ján. 2,13.

46. Mondván nékik: Meg van írva: **Az én házam imádságnak háza**; ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek. Zsolt. 93,5. Ésa. 56,7. Jer. 7,11.

47. És tanít vala minden nap a templomban. A főpapok pedig és az írástudók és a nép előkelői igyekeztek Őt elveszteni: Márk 11,18. Ján. 7,19. 8,37.

48. És nem találták el, mit cselekedjenek; **mert az egész nép rajta csüngött, Őt hallgatván**. Józs. 1,8. Péld. 4,20–22.

Jézus hatalmának eredete

20 És lőn azok közül a napok közül egyen, mikor Ő a népet tanítá a templomban, és az Evangéliumot hirdette, előálltak a főpapok és az írástudók a vénekkel egybe, Mát. 21,23. Márk 11,27.

2. És mondának néki, így szólván: Mondd meg nékünk, **micsoda hatalommal cselekszed ezeket? vagy ki az, aki néked ezt a hatalmat adta?** rész 4,18. Mát. 28,18. Csel. 4,7. 7,27. 10,38.

3. Felelvén pedig, monda nékik: Én is kérdek egy dolgot tőletek; mondjátok meg azért nékem:

4. A János keresztsége mennyből volt-é, vagy emberektől? Márk 11,30.

5. Azok pedig tanakodtak maguk közt, mondván: Ha azt mondjuk: Mennyből; azt fogja mondani: Miért nem hittetek tehát néki?

6. Ha pedig azt mondjuk: Emberektől; az egész nép megkövez minket: mert meg van győződve, hogy János próféta volt. Mát. 14,5. 21,26.

7. Felelének azért, hogy ők nem tudják, honnét volt. Róm. 1,18–21. 2Kor. 4,3. 2Thess. 2,9. 10.

8. És Jézus monda nékik: Én sem mondom meg néktek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket.

Példázat a gonosz szőlőművesekről

9. És kezdé a népnek e példázatot mondani: Egy ember szőlőt plántált, és kiadta azt munkásoknak, és hosszú időre elutazott. Zsolt. 80,8. Én. 8,11. 12. Ésa. 5,1–7. Mát. 21,33. Márk 12,1.

10. És annak idején elküldte szolgáját a munkásokhoz, hogy adjanak néki a szőlő gyümölcséből; a munkások pedig azt megvervén, üresen bocsátották el. Csel. 7,52. 1Thess. 2,15. Zsid. 11,36.

11. És még másik szolgát is küldött; de azok azt is megvervén és meggyalázván, üresen bocsátották el. 2Krón. 36,15.

12. És még harmadikat is küldött; de azok azt is megsebesítvén kivetették.

13. Monda azért a szőlőnek ura: Mit cselekedjem? Elküldöm az én szerelmes fiamat: talán őt, ha látják, megbecsülik. 1Móz. 3,15. Ésa. 7,14. Dán. 9,24. Ján. 1,14. 3,16. Róm. 8,3. Gal. 4,4. Ef. 1,10.

14. De mikor azt látták a munkások, tanakodtak egymás közt, mondván: Ez az örökös; jertek, öljük meg őt, hogy a miénk legyen az örökség! Zsolt. 2,6. Ésa. 9,6. Fil. 2,9–11. Zsid. 1,2.

15. És kivetvén őt a szőlőből, megölték. Mit cselekszik azért a szőlőnek ura azokkal? Csel. 3,15. 1Kor. 2,8.

16. Elmegy és elveszti azokat a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja. És mikor ezt hallották, mondának: Távol legyen az!

17. Ő pedig reájuk tekintvén, monda: Mi az tehát, ami meg van írva: Amely követ az építők megvetettek, az lett a szeglet fejévé? Zsolt. 118,22. Mát. 21,42. 1Pét. 2,7.

18. Valaki erre a kőre esik, szétzúzatik; akire pedig ez esik reá, szétmorzsolja azt. Ésa. 8,15. Dán. 2,34. 35.

19. És igyekeznek vala a főpapok és az írástudók kezeiket Őreá vetni azon órában; de féltek a néptől; mert megértették, hogy ellenük mondta e példázatot. Mát. 10,26.

Az adófizetésről

20. Annakokáért vigyázván Őreá, leselkedőket küldtek ki, akik igazaknak tetteték magukat, hogy Őt megfogják beszédében; hogy átadják a felsőbbségnek és a helytartó hatalmának. Mát. 22,15. Márk 12,13.

21. Kik megkérdezték Őt, mondván: Mester, tudjuk, hogy te helyesen beszélsz és tanítasz, és személyt nem válogatsz, hanem az Istennek útját igazán tanítod:

22. Szabad-é nékünk adót fizetnünk a császárnak, vagy nem?

23. Ő pedig észrevévén álnokságukat, monda nékik: Mit kísértetek engem? Mát. 22,18.

24. Mutassatok nékem egy pénzt; kinek a képe és felirata van rajta? És felelvén, mondának: A császáré.

25. Ő pedig monda nékik: Adjátok meg azért ami a császáré, a császárnak, és ami az Istené, az Istennek. Róm. 13,7. 1Pét. 2,13–17.

26. És nem tudták Őt megfogni beszédében a nép előtt; és csodálkozván az Ő feleletén, elhallgatának.

A halottak feltámadásáról

27. Hozzá menvén pedig a sadduceusok közül némelyek, akik tagadják, hogy van feltámadás, megkérdék Őt, Mát. 22,23. Márk 12,18. Csel. 23,6.

28. Mondván: Mester, Mózes megírta nékünk, hogy ha valakinek testvére meghal, kinek felesége volt, és magzatok nélkül hal meg: annak testvére elvegye annak feleségét, és támasszon magot az ő testvérének. 5Móz. 25,5. 6.

29. Hét testvér volt azért: és az első feleséget vévén, meghalt magzatok nélkül;

30. A másik vette el azért annak feleségét, és az is magzatok nélkül halt meg;

31. Akkor a harmadik vette el azt; és hasonlóképpen mind a heten is; és nem hagytak magot, és meghaltak.

32. Mindezek után pedig meghalt az asszony is.

33. A feltámadáskor azért kinek a felesége lesz közülük? Mert mind a hétnek felesége volt.

34. És felelvén, monda nékik Jézus: E világnak fiai házasodnak és férjhez adatnak:

35. **De akik méltókká tétetnek, hogy ama világot elvegyék, és a halálból való feltámadást, sem nem házasodnak, sem férjhez nem adatnak**: Fil. 3,11. 2Thess. 1,5. Jel. 3,4.

36. **Mert meg sem halhatnak többé: mert hasonlók az angyalokhoz; és az Istennek fiai, mivelhogy a feltámadásnak fiai**. Ján. 1,12. Róm. 8,14. 23. 1Kor. 15,42. 49. 52. Gal. 3,26. Ef. 1,5. 1Ján. 3,2.

37. Hogy pedig a halottak feltámadnak, Mózes is megjelentette a csipkebokornál, mikor az Urat Ábrahám Istenének és Izsák Istenének és Jákób Istenének mondja. 2Móz. 3,6. Csel. 7,32.
38. **Az Isten pedig nem a holtaknak, hanem az élőknek Istene: mert mindenek élnek Őnéki.** Róm. 4,17. 6,10. 11. Kol. 3,3. 4.
39. Felelvén pedig némelyek az írástudók közül, mondának: Mester, jól mondád!
40. És többé semmit sem mertek tőle kérdezni.

Krisztus Dávidnak fia és Ura

41. Monda pedig nékik: Mimódon mondják, hogy a Krisztus Dávidnak fia? Mát. 22,41. Márk 12,35.
42. Holott maga Dávid mondja a Zsoltárok könyvében: Monda az Úr az én Uramnak, ülj az én jobb kezem felől, Zsolt. 110,1. Csel. 2,34. 1Kor. 14,25.
43. Míglen vetem a te ellenségeidet a te lábaid alá zsámolyul.
44. Dávid azért Urának mondja Őt, mimódon fia tehát néki?

Óvás az írástudóktól

45. És az egész nép hallására monda az Ő tanítványainak: Mát. 23,1. Márk 12,38.
46. Oltalmazzátok meg magatokat az írástudóktól, kik hosszú köntösökben akarnak járni, és szeretik a piacokon való köszöntéseket, és a gyülekezetekben az elölülést, és a lakomákon a főhelyeket; Mát. 23,5. 14.
47. Kik az özvegyeknek házát felemésztik, és színből hosszan imádkoznak; ezek súlyosabb ítélet alá esnek. Jak. 4,17.

A szegény özvegy két fillére

21 És mikor feltekintett, látta, hogy a gazdagok hányják az ő ajándékaikat a perselybe. Márk 12,41.
2. Látott pedig egy szegény özvegyasszonyt is, hogy abba két fillért vetett.
3. És monda: Igazán mondom néktek, hogy e szegény özvegy mindenkinél többet vetett: Péld. 3,9. 2Kor. 8,12. 9,6. 7.
4. Mert mindezek az ő fölöslegükből vetettek Istennek az ajándékokhoz: ez pedig az ő szegénységéből minden vagyonát, amije volt, oda veté.

Jézus beszéde Jeruzsálem pusztulásáról és az Ő eljöveteléről

5. És mikor némelyek mondának a templom felől, hogy szép kövekkel és ajándékokkal van felékesítve, monda: 1Kir. 9,7. Jer. 5,10. Mik. 3,12. Mát. 24,1–21. Márk 13,1–19.
6. Ezekből, amiket láttok, jönnek napok, amelyekben kő kövön nem marad, amely le nem romboltatnék.
7. Megkérdék pedig Őt, mondván: Mester, mikor lesznek azért ezek? és mi lesz a jel, mikor mindezek meglesznek? Márk 13,5.
8. Ő pedig monda: Meglássátok, hogy el ne hitessenek benneteket: mert sokan jönnek el az én nevemben, kik ezt mondják: Én vagyok; és: Az idő elközelgett; ne menjetek azért utánuk. Mát. 24,4. Ef. 5,6. 2Thess. 2,3.
9. És mikor hallotok háborúkról és zendülésekről, meg ne félemedjetek; mert ezeknek meg kell lenni előbb, de nem jön mindjárt a vég.
10. Akkor monda nékik: Nemzet nemzet ellen támad, és ország ország ellen; Mát. 24,7.
11. És mindenfelé nagy földindulások lesznek, és éhségek és döghalálok; és rettegtetések és nagy jelek lesznek az égből.
12. De mindezeknek előtte kezeiket reátok vetik, és üldöznek titeket, adván a gyülekezetek elé, és tömlöcökbe és királyok és helytartók elé visznek az én nevemért. Csel. 5,18. 12,4. 16,24. 25,23. Jel. 2,10.
13. De ez alkalom lesz néktek, hogy tanúbizonyságot tegyetek.

14. Tökéljétek el azért a ti szívetekben, hogy nem gondolkodtok előre, hogy mit feleljetek védelmetekre:
Mát. 10,19. Fil. 1,28. 2Thess. 1,5.

Én adok néktek szájat és bölcsességet

15. **Mert én adok néktek szájat és bölcsességet, melynek ellene nem szólhatnak, sem ellene nem állhatnak mindazok, akik magukat ellenetekbe vetik.** 2Móz. 4,12. Csel. 6,10.

16. Elárulnak pedig titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is; és megölnek némelyeket közületek.

17. És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért. 2Tim. 3,12.

18. De fejeteknek egy hajszála sem vész el.

19. Állhatatosságotokkal nyeritek meg lelketeket.

20. Mikor pedig látjátok Jeruzsálemet hadseregektől körülvéve, akkor tudjátok meg, hogy elközelgett az ő elpusztulása. Mát. 24,15. Márk 13,14.

21. Akkor akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre; és akik annak közepette, menjenek ki abból; és akik a mezőben, ne menjenek be abba.

22. Mert azok a bosszúállásnak napjai, hogy beteljesedjenek mindazok, amik megírattak. Dán. 9,26. Zak. 11,1.

23. Jaj pedig a terhes és szoptató asszonyoknak azokban a napokban; mert nagy szükség lesz e földön, és harag e népen.

24. És elhullanak fegyvernek éle által, és fogva vitetnek minden pogányok közé; és Jeruzsálem megtapodtatik a pogányoktól, míglen betelik a pogányok ideje. Dán. 7,13. 9,27. Róm. 11,25. 26.

25. És lesznek jelek a napban, holdban és csillagokban; és a földön pogányok szorongása a kétség miatt, mikor a tenger és a hab zúgni fog, Mát. 24,29.

26. Mikor az emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak várása miatt, amik e föld kerekségére következnek: mert az egek erősségei megrendülnek.
2Pét. 3,10. 12.

27. És akkor meglátják az **embernek Fiát eljönni a felhőben, hatalommal és nagy dicsőséggel.**
Csel. 1,11. 1Thess. 3,13. Jel. 1,7. 14,14.

28. Mikor pedig ezek kezdenek meglenni, nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejeteket; mert elközelgett a ti megváltásotok. Róm. 8,19. 23.

29. Monda pedig nékik egy példázatot: Tekintsétek meg a fügefát és minden fákat: Mát. 24,32. Márk 13,28.

30. Mikor immár hajtanak, és ezt látjátok, ti magatoktól tudjátok, hogy már közel van a nyár.

31. Ezenképpen ti is, mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten királysága.
rész 17,20. 21.

32. Bizony mondom néktek, hogy e nemzetség el nem múlik, mígnem mindezek meglesznek.

33. **Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak.** Ésa. 40,8.

34. De vigyázzatok magatokra, hogy valamikor meg ne nehezedjék a ti szívetek dobzódásnak, részegségnek és ez élet gondjainak miatta, és váratlanul reátok ne jöjjön az a nap:
Róm. 13,13. 1Thess. 5,6. 1Pét. 4,7.

35. Mert mint egy tőr, úgy lep meg mindeneket, akik az egész föld színén lakoznak. 1Thess. 5,2. 9. 2Pét. 3,10. Jel. 3,3.

36. Vigyázzatok azért, minden időben imádkozván, hogy méltókká tétessetek arra, hogy kimenekedjetek mindazokból, amik bekövetkeznek, és megállhassatok az embernek Fia előtt!
Zsolt. 1,5. Ef. 6,13. 18. Kol. 4,2.
1Thess. 5,9. 17. 1Ján. 2,18. Jel. 7,9.

Jézus naponta tanít a templomban

37. Tanít vala pedig naponta a templomban; éjszakára pedig kimenvén, a hegyen volt, mely Olajfák hegyének neveztetik. Ján. 8,1. 2.

38. És kora reggel hozzá megy vala az egész nép, hogy Őt hallgassa a templomban. Agg. 2,7. Mal. 3,1.

Júdás elárulja Jézust

22 Elközelgetett pedig a kovásztalan kenyerek ünnepe, mely húsvétnak neveztetik.
Zsolt. 2,2. Ján. 11,47. 55. Csel. 4,27.
2. És a főpapok és az írástudók keresnek vala módot, hogyan öljék meg Őt; mert féltek a néptől.
Mát. 26,3. Márk 14,1. 2.
3. Beméne pedig a sátán Júdásba, aki Iskariótesnek neveztetik, és a tizenkettőnek számából volt;
Mát. 26,14–16. Márk 14,10. 11. 1Ján. 3,8.
4. És elmenvén, megbeszélte a főpapokkal és a vezérekkel, mimódon adja Őt nékik kezükbe.
5. És azok örültek, és megszerződének, hogy pénzt adnak néki;
Zak. 11,12. 1Tim. 6,10.
6. Ő pedig megigéré, és keres vala jó alkalmat, hogy Őt nékik kezükbe adja zenebona nélkül.

A húsvéti bárány és az úrvacsora

7. Eljött pedig a kovásztalan kenyerek napja, melyen meg kellett öletni a húsvéti bárányt;
8. És elküldé Pétert és Jánost, mondván: Elmenvén, készítsétek el nékünk a húsvéti bárányt, hogy megegyük.
Mát. 26,17. Márk 14,12.
9. Ők pedig mondának néki: Hol akarod, hogy elkészítsük?
10. És Ő monda nékik: Ímé, mikor bementek a városba, szembejön veletek egy ember, ki egy korsó vizet visz; kövessétek őt abba a házba, amelybe bemegy.
11. És mondjátok a ház gazdájának: Ezt mondja néked a Mester: Hol van az a szállás, ahol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt?
12. És ő mutat néktek egy nagy vacsoráló helyet berendezve, ott készítsétek el.
13. Elmenvén pedig, úgy találták, amint mondta nékik; és elkészítették a húsvéti bárányt.
14. És mikor eljött az idő, asztalhoz üle, és a tizenkét apostolŐvele egyetembe.
Mát. 26,20. Márk 14,17. Ján. 13,21.
15. És monda nékik: Kívánva kívántam a húsvéti bárányt megenni veletek, mielőtt én szenvednék:
16. Mert mondom néktek, hogy többé nem eszem abból, míglen beteljesedik az Isten királyságában.
rész 14,15. Csel. 10,41. Jel. 19,9.
17. És a pohárt vévén, minekutána hálákat adott, monda: Vegyétek ezt, és osszátok el magatok között:
18. Mert mondom néktek, hogy nem iszom a szőlőtőkének gyümölcséből, míglen eljön az Isten királysága.
Mát. 26,29. Márk 14,25.

Új szövetség az én véremben

19. És minekutána a kenyeret vette, hálákat adván megszegte, és adta nékik, mondván: **Ez az én testem, mely tiérettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.** Ésa. 53,4. 5.
Mát. 26,26. Márk 14,22. 1Kor. 11,24. 1Pét. 2,24.
20. Hasonlóképpen a pohárt is, minekutána vacsorált, ezt mondván: **E pohár amaz új szövetség az én véremben, mely tiérettetek kiontatik.** Zak. 9,11.
Mát. 26,28. Márk 14,24. 1Kor. 10,16.
21. De ímé annak a keze, aki engem elárul, velem van az asztalon.
Zsolt. 41,9. Mát. 26,21. Ján. 13,21. 26.
22. És az embernek Fia jóllehet elmegy, mint elvégeztetett: de jaj annak az embernek, aki által elárultatik!
Dán. 9,26. Márk 14,21. Csel. 2,23. 4,28.
23. És ők kezdték egymás között kérdezni, vajon ki lehet az közöttük, aki ezt meg fogja tenni?

Ki a legnagyobb

24. Támadt pedig köztük versengés is, hogy ki tekinthető köztük nagyobbnak.
25. Ő pedig mondta nékik: A pogányokon uralkodnak az ő királyaik, és akiknek hatalma van rajtuk, jótevőiknek hívatnak. Mát. 20,25. Márk 10,42.

26. De ti nem úgy: **hanem aki legnagyobb köztetek, olyan legyen, mint aki legkisebb; és aki fő, mint aki szolgál.** Jak. 4,6. 1Pét. 5,3.
27. Mert melyik nagyobb, az-é, aki asztalnál ül, vagy aki szolgál? nemde aki asztalnál ül? De én köztetek olyan vagyok, mint aki szolgál. Fil. 2,7.
28. Ti vagytok pedig azok, akik megmaradtatok énvelem az én kísértéseimben; 2Tim. 2,12. Zsid. 4,15.
29. **Én azért adok néktek, miképpen az én Atyám adott nékem, királyságot,** rész 12,32. 2Kor. 1,7. Jel. 3,21.
30. Hogy egyetek és igyatok az én asztalomon az én királyságomban, és üljetek királyiszékeken, ítélvén az Izraelnek tizenkét nemzetségét. Zsolt. 49,14. Mát. 8,11. 19,28. 1Kor. 6,2. Jel. 19,9.
31. Monda pedig az Úr: Simon! Simon! Ímé, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát; Jak. 4,7. 1Pét. 5,8.
32. **De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited: te azért idővel megtérvén, a te atyádfiait erősítsed.** Zsolt. 51,13. Ján. 17,9. 11. 15. 21,25. 2Kor. 1,4.
33. Ő pedig monda néki: Uram, teveled kész vagyok mind tömlöcre, mind halálra menni!
34. És Ő monda: Mondom néked Péter: Ma nem szól addig a kakas, míg te háromszor meg nem tagadod, hogy ismersz engem.
35. És monda nékik: Mikor elküldtelek benneteket erszény, táska és saru nélkül, volt-é valamiben fogyatkozástok? Ők pedig mondának: Semmiben sem. rész 9,3. 10,4. Mát. 10,5. 9. 10.
36. Mondta azért nékik: De most, akinek erszénye van elővegye, hasonlóképpen a táskát; és akinek nincs, adja el felsőruháját, és vegyen szablyát.
37. Mert mondom néktek, hogy még ennek az Írásnak be kell teljesülni rajtam: És a gonoszok közé számláltatott. Mert amik reám vonatkoznak is, elvégeztetnek. Ésa. 53,12. Márk 15,28.
38. Azok pedig mondának: Uram, ímé van itt két szablya. Ő pedig monda: Elég.

Jézus szenvedése és imája az Olajfák hegyén

39. És kimenvén, ment az Ő szokása szerint az Olajfák hegyére; követték pedig Őt az Ő tanítványai is.
40. És mikor ott a helyen volt, monda nékik: Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek. Mát. 26,30. Márk 14,26.
41. És Ő eltávozék tőlük mintegy kőhajításnyira; és térdre esvén, imádkozék, Márk 14,35.
42. Mondván: Atyám, ha akarod, távoztasd el tőlem e pohárt; **mindazáltal ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen!** Zsolt. 40,7–9. Ésa. 50,5.
43. És angyal jelenék meg néki a mennyből, erősítvén Őt. Mát. 4,11.
44. És haláltusában lévén, buzgóságosabban imádkozék; és az Ő verítéke olyan volt, mint a nagy vércseppek, melyek a földre hullanak. Zsid. 5,7.
45. És minekutána fölkelt az imádkozástól, az Ő tanítványaihoz menvén, alva találta őket a szomorúság miatt, Ján. 12,27.
46. És mondta nékik: Mit alusztok? Keljetek fel és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.

Jézus elfogatása

47. És mikor még beszélt, ímé sokaság jött, melynek az méne előtte, aki Júdásnak neveztetik, egy a tizenkettő közül: és közelgete Jézushoz, hogy Őt megcsókolja. 2Sám. 2,20. Mát. 26,47. Márk 14,43. Ján. 18,3.
48. Jézus pedig monda néki: Júdás, csókkal árulod el az embernek Fiát? Péld. 27,6.
49. Látván pedig azok, akik körülötte voltak, ami következik, mondának néki: Uram, vágjuk-é őket fegyverrel?

50. És közülük valaki megvágta a főpap szolgáját, és levágta annak jobb fülét. Márk 14,47. Ján. 18,10. 11.
51. Felelvén pedig Jézus, monda: Elég eddig. És illetvén annak fülét, meggyógyítá azt.
52. Mondta pedig Jézus azoknak, akik Őhozzá mentek, a főpapoknak, a templom tisztjeinek és a véneknek: Mint valami latorra, úgy jöttetek szablyákkal és botokkal?
53. Mikor mindennap veletek voltam a templomban, a ti kezeiteket nem vetettétek énreám; de ez a ti órátok, és a sötétségnek hatalma. 1Móz. 3,15. Ján. 12,27. Csel. 2,23. 4,27.

Péter megtagadja Jézust

54. Megfogván azért Őt, elvezeték, és elvitték a főpap házába. Péter pedig követi vala távol. Csel. 8,32.
55. És mikor tüzet gerjesztettek az udvar közepén, és ők együtt leültek, Péter is leült ővelük. Mát. 26,69. Márk 14,66. Ján. 18,17. 25.
56. És meglátván őt egy szolgálóleány, amint a tűznél ült, szemeit reávetvén, monda: Ez is Ővele volt!
57. Ő pedig megtagadá Őt, mondván: Asszony, nem ismerem Őt!
58. És egy kevéssel azután más látván őt, monda: Te is azok közül való vagy! Péter pedig monda: Ember, nem vagyok! Ján. 18,15.
59. És úgy egy óra múlva másvalaki erősíté, mondván: Bizony ez is vele volt: mert Galileából való is.
60. Monda pedig Péter: Ember, nem tudom, mit mondasz! És azonnal, mikor ő még beszélt, megszólalt a kakas. Mát. 26,75.

Az Úr szava beteljesedett

61. És hátrafordulván az Úr, tekintett Péterre. És megemlékezék Péter az Úr szaváról, amint néki mondta: Mielőtt a kakas szól, háromszor megtagadsz engem. Ján. 13,38.
62. És kimenvén Péter, keservesen sírt. Ésa. 66,2. Ezék. 7,16. 2Kor. 7,10.

Jézus a nagytanács előtt

63. És azok a férfiak, akik fogva tartották Jézust, csúfolják vala, vervén Őt. Mát. 26,67. Márk 14,65.
64. És szemeit betakarván, arcul csapdosák Őt, és kérdezék Őt, mondván: Prófétáld meg ki az, aki téged ver? Zsolt. 69,1–21. Ésa. 50,6. 52,14. Zak. 13,6.
65. És sok egyéb dolgot mondának néki, szidalmazván Őt.
66. És amint nappal lett, egybegyűlt a nép véneinek tanácsa, főpapok és írástudók: és az ő gyülekezetükbe vitték Őt, Zsolt. 2,1. Csel. 4,26.
67. Mondván: Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nékünk. Monda pedig nékik: Ha mondom néktek, nem hiszitek: Mát. 26,63.
68. De ha kérdezlek is, nem feleltek nékem, sem el nem bocsátotok.

Az embernek Fia az Isten hatalmának jobbja felől

69. **Mostantól fogva ül az embernek Fia az Isten hatalmának jobbja felől**. Zsolt. 110,1. Dán. 7,13. 14. Csel. 1,11. 3,21. 1Thess. 4,16. Zsid. 1,3. 8,1. Jel. 1,7.
70. Mondának pedig mindnyájan: Te vagy tehát az Isten Fia? Ő pedig monda nékik: Ti mondjátok, hogy én vagyok! Mát. 27,11.
71. Azok pedig mondának: Mi szükségünk van még bizonyságra? Hiszen mi magunk hallottuk az Ő szájából. Márk 14,63.

Jézus Pilátus és Heródes előtt

23 És fölkelvén az ő egész sokaságuk, Pilátushoz vitték Őt. Mát. 27,2. 11–31. Márk 15,1. Ján. 18,28.
2. És kezdték Őt vádolni, mondván: Úgy találtuk, hogy Ő a népet félrevezeti, és tiltja a császár adójának fizetését, mivelhogy Ő magát ama király Krisztusnak mondja. Dán. 3,12. Csel. 24,5. Mát. 17,27. Márk 12,17. Ján. 19,12.

3. Pilátus pedig megkérdé Őt, mondván: Te vagy-é a zsidók királya? És Ő felelvén néki, mondta: Te mondod! 1Tim. 6,13.
4. Monda pedig Pilátus a főpapoknak és a sokaságnak: Semmi bűnt nem találok ez emberben. 2Kor. 5,21. 1Pét. 2,22.
5. De azok erősködtek, mondván: A népet felzendíti, tanítván az egész Júdeában, elkezdve Galileától mind idáig.
6. Pilátus pedig Galileát hallván, megkérdé, vajon galileai ember-é Ő?
7. És mikor megtudta, hogy Ő a Heródes hatósága alá tartozik, Heródeshez küldé Őt, mivelhogy az is Jeruzsálemben volt azokban a napokban.
8. Heródes pedig Jézust látván igen megörült: mert sok időtől fogva kívánta Őt látni, mivelhogy sokat hallott Őfelőle, és remélte, hogy majd valami csodát lát, amit Ő tesz. Mát. 14,1.
9. Kérdezé pedig Őt sok beszéddel; de Ő semmit nem felelt néki.
10. Ott állanak vala pedig a főpapok és az írástudók, teljes igyekezettel vádolván Őt.
11. Heródes pedig az ő katonáival egybe semminek állítván és kicsúfolván Őt, minekutána felöltöztette fényes ruhába, visszaküldé Pilátushoz. Ésa. 53,3.
12. És az napon lettek barátok egymással Pilátus és Heródes; mert azelőtt ellenségeskedésben voltak egymással. Csel. 4,27. Jak. 4,4.

Jézus elítéltetése

13. Pilátus pedig a főpapokat, főembereket és a népet egybegyűjtvén, Mát. 27,23. Ján. 18,38.
14. Monda nékik: Idehoztátok nékem ez embert, mint aki a népet félrevezeti: és ímé, én tielőttetek kivallatván, semmi olyan bűnt nem találtam ez emberben, amivel Őt vádoljátok: Dán. 6,4.
15. De még Heródes sem; mert titeket hozzá igazítálak; és ímé semmi halálra való dolgot nem cselekedett Ő.
16. Megfenyítvén azért Őt, elbocsátom. Ján. 19,1.
17. Kell vala pedig elbocsátania nékik ünnepenként egy foglyot. Mát. 27,15. Márk 15,6. Ján. 18,39.
18. De felkiáltott az egész sokaság, mondván: Vidd el Őt, és bocsásd el nékünk Barabást! Csel. 3,14.
19. Ki a városban lett valami lázadásért és gyilkosságért vettetett a tömlöcbe.
20. Pilátus azért ismét felszólala, el akarván bocsátani Jézust;
21. De azok ellene kiáltának, mondván: Feszítsd meg! Feszítsd meg Őt! Márk 15,14. Ján. 19,6.
22. Ő pedig harmadszor is monda nékik: Mert mi gonoszt tett Ő? Semmi halálra való bűnt nem találtam Őbenne; megfenyítvén azért Őt, elbocsátom!
23. Azok pedig nagy fennszóval sürgeték, kérvén, hogy megfeszíttessék; és az ő szavuk és a főpapoké erőt vesz vala. Márk 15,15.
24. És Pilátus megítélé, hogy meglegyen, amit kérnek vala.
25. És elbocsátá nékik azt, aki lázadásért és gyilkosságért vettetett a tömlöcbe, akit kértek; Jézust pedig kiszolgáltatá az ő akaratuknak. Példd. 17,15. Ésa. 53,8. Mát. 27,26.

Jézus útja a Golgotához

26. Mikor azért elvitték Őt, megragadván Simont, egy cirénébelit, ki a mezőről jött, arra tették a keresztfát, hogy vigye Jézus után. Ján. 19,17.
27. Követte pedig Őt a népnek és az asszonyoknak nagy sokasága, akik gyászolták és siratták Őt.
28. Jézus pedig hozzájuk fordulván, monda: Jeruzsálem leányai, ne sírjatok énrajtam, hanem ti magatokon sírjatok, és a ti magzataitokon.
29. Mert ímé jönnek napok, melyeken ezt mondják: Áldottak a meddők, és amely méhek nem szültek, és az emlők, amelyek nem szoptattak! rész 19,43. 44. 21,23. 24.

30. Akkor kezdik mondani a hegyeknek: Essetek mireánk; és a halmoknak: Borítsatok el minket!
Ésa. 2,19. Hós. 10,8. Jel. 6,16. 9,6.
31. Mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mi történik a szárazzal?
Példd. 11,31. Jer. 25,29. Ezék. 20,47. 1Pét. 4,17.
32. Vittek pedig két másikat is, két gonosztevőtŐvele, hogy megölessenek. Ésa. 53,12. Mát. 27,38.

Jézus megfeszíttetése és halála

33. Mikor pedig elmentek a helyre, mely Koponya helyének mondatik, ott megfeszítették Őt és a gonosztevőket, egyiket jobb kéz felől, a másikat bal kéz felől. Mát. 27,33. Márk 15,22. Ján. 19,17.
34. Jézus pedig monda: Atyám! Bocsásd meg nékik; mert nem tudják mit cselekszenek. Elosztván pedig az Ő ruháit, vetének reájuk sorsot. Zsolt. 22,18.
Mát. 5,44. Csel. 3,17. 7,60. 1Kor. 2,8. 4,12.
35. És a nép megálla nézni. Csúfolák pedig Őt a főemberek is azokkal egybe, mondván: Másokat megmentett, mentse meg magát, ha Ő a Krisztus, az Istennek ama választottja. Zsolt. 22,17. Zak. 12,10.
36. Csúfolták pedig Őt a vitézek is, odajárulván és ecettel kínálván Őt.
Zsolt. 69,21.
37. És ezt mondván néki: Ha te vagy a zsidóknak ama Királya, szabadítsd meg magadat!
38. Vala pedig egy felirat is fölébe írva görög, római és zsidó betűkkel: Ez a zsidóknak ama Királya.
Mát. 27,44. Márk 15,26. Ján. 19,19.
39. A felfüggesztett gonosztevők közül pedig az egyik szidalmazta Őt, mondván: Ha te vagy a Krisztus, szabadítsd meg magadat, minket is!
40. Felelvén pedig a másik, megdorgálá őt, mondván: Az Istent sem féled-e te? Hiszen te ugyanazon ítélet alatt vagy! Ef. 5,11.
41. És mi ugyan méltán; mert a mi cselekedetünknek méltó büntetését vesszük: Ő pedig semmi méltatlan dolgot nem cselekedett.
42. És monda Jézusnak: Uram, emlékezzél meg rólam, mikor eljössz a te királyságodban! Zsolt. 4,3.
43. És monda néki Jézus: Bizony mondom néked ma: Velem leszel a Paradicsomban. Jel. 2,7.

A templom kárpitja kettéhasad

44. Volt pedig mintegy hat óra, és sötétség lett az egész földön mind kilenc óráig. Ésa. 50,3. Ámós 8,9.
Mát. 27,45. Márk 15,33.
45. És meghomályosodék a nap, és a templom kárpitja középen kettéhasada. 2Krón. 3,14.
Mát. 27,51. Ef. 2,14. Zsid. 6,19.
46. És kiáltván Jézus nagy szóval, monda: **Atyám, a te kezeidbe teszem le az én szellememet**. És ezeket mondván, meghalt. Zsolt. 31,5. Fil. 2,8. 1Pét. 2,23.
47. Látván pedig a százados, ami történt, dicsőíté az Istent, mondván: **Bizony, ez ember igaz volt**.
Mát. 27,54. Márk 15,39.
48. És az egész sokaság, mely e dolognak látására ment oda, látván azokat, amik történtek, mellét verve megtért.
Ján. 8,38.
49. Az Ő ismerősei pedig mind, és az asszonyok, akik Galileából követték Őt, távol álltak, nézvén ezeket.
Zsolt. 38,11. Ján. 19,25.

Jézus temetése

50. És ímé egy ember, akinek József volt a neve, tanácsbeli, jó és igaz férfiú,
Mát. 27,57. Márk 15,42. Ján. 19,38.
51. Aki nem volt részes azoknak tanácsában és cselekedetében, Arimatiából, a zsidók városából való, aki maga is várta az Isten királyságát;
rész 2,25. 38. Mal. 3,1. 1Tim. 5,22.
52. Ez odamenvén Pilátushoz, elkérte a Jézus testét.
53. És levévén azt, begöngyölé azt gyolcsba, és helyezé azt egy sziklába vágott sírboltba, melyben még senki sem feküdt. Ésa. 53,9.

54. És az a nap péntek volt, és szombat virradt rá.
55. Az Őt követő asszonyok is pedig, kik vele Galileából jöttek, megnézték a sírt, és hogy miképpen helyeztetett el az Ő teste. Márk 15,47.
56. Visszatérvén pedig, készítettek fűszerszámokat és keneteket.
57. És szombaton nyugovának a parancsolat szerint. 1Móz. 2,3.

Krisztus feltámadása

24 A hétnek első napján pedig kora reggel a sírhoz mentek, vivén az elkészített fűszerszámokat, és némely más asszonyok is velük.
Mát. 28,1. Márk 16,1. Ján. 20,1.
2. És a követ a sírról elhengerítve találták.
3. És mikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét.
4. És lőn, hogy mikor ők efelett megdöbbentek, ímé két férfiú állt melléjük fényes öltözetben: Csel. 1,10.
5. És mikor ők megrémülvén a földre hajták orcájukat, azok mondták nékik: **Mit keresitek a holtak között az élőt**? Márk 16,5. 6.
6. Nincs itt, hanem feltámadott: emlékezzetek rá, mint beszélt néktek, még mikor Galileában volt, Mát. 16,21.
7. Mondván: **Szükség az ember Fiának átadatni a bűnös emberek kezébe, és megfeszíttetni, és harmadnapon feltámadni**. vers 46. rész 9,22. Márk 8,31. Csel. 13,32. 17,3. Róm. 6,9. 1Kor. 15,3. 4. 2Kor. 4,14.
8. Megemlékezének azért az Ő szavairól. Ján. 2,22.
9. És visszatérvén a sírtól, elmondták mindezeket a tizenegynek, és mind a többieknek. Mát. 28,8.
10. Mária Magdaléna, és Johanna, és a Jakab anyja Mária, és egyéb asszonyok voltakővelük, akik ezeket mondták az apostoloknak. rész 8,3.
11. De az ő szavuk csak üres beszédnek látszék azok előtt; és nem hittek nékik.
12. Péter azonban felkelvén elfutott a sírhoz, és behajolván látta, hogy csak a lepedők vannak ott; és elméne, magában csodálkozván e dolgon. Ján. 20,3.

Jézus megjelenik az Emmausba menő tanítványoknak

13. És ímé, azok közül ketten mentek ugyanazon a napon egy faluba, mely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyira volt, melynek neve Emmaus volt.
Márk 16,12. Csel. 10,40. 41. 1Kor. 15,4–6.
14. És beszélgettek maguk közt mindazokról, amik történtek.
5Móz. 6,7. Zsolt. 71,15. 145,11. Mal. 3,16.
15. És lőn, hogy amint beszélgettek és egymástól kérdezősködtek, maga Jézus hozzájuk menvén, velük együtt megy vala az úton.
16. De az ő szemeik visszatartóztatának, hogy Őt meg ne ismerjék.
Ján. 20,14. 21,4.
17. Monda pedig nékik: Micsoda szavak ezek, amelyeket egymással váltotok jártotokban? És miért vagytok szomorú ábrázattal?
18. Felelvén pedig az egyik, kinek neve Kleofás, monda néki: Csak te vagy-é jövevény Jeruzsálemben, és nem tudod minémű dolgok lettek abban e napokban? Ján. 19,25.
19. És monda nékik: Micsoda dolgok? Azok pedig mondának néki: Amelyek estek a názáretbeli Jézuson, aki próféta volt, **cselekedetben és beszédben hatalmas Isten előtt és az egész nép előtt**: Ján. 3,2. Csel. 2,22. 7,22.
20. És mimódon adták Őt a főpapok és a mi főembereink halálos ítéletre, és megfeszítették Őt. Csel. 13,27.
21. Pedig mi azt reméltük, hogy Ő az, aki meg fogja váltani az Izraelt. De mindezek mellett ma van harmadnapja, hogy ezek lettek. Csel. 1,6.
22. Hanem valami közülünk való asszonyok is megdöbbentettek minket, akik jó reggel a sírnál voltak;

23. És mikor nem találták az Ő testét, hazajöttek, mondván, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt mondják, hogy Ő él.
24. És azok közül némelyek, akik velünk voltak, elmentek a sírhoz, és úgy találták, amint az asszonyok is mondták; Őt pedig nem látták.
25. És Ő mondta nékik: Oh, balgatagok és rest szívűek mindazoknak elhívésére, amiket a próféták szóltak!
26. **Avagy nem ezeket kellett-é szenvedni a Krisztusnak, és úgy menni be az Ő dicsőségébe**?
Csel. 2,24. 17,3. Fil. 2,6–11. Zsid. 2,14.
27. És elkezdvén Mózestől és minden prófétáktól fogva, **elmagyarázta nékik minden Írásokban, amik Őfelőle megírattak**. Zsolt. 16,9. 22,1–31. 132,11. Ésa. 7,14. 9,6. 40,10. 50,6. 53,2–11. Jer. 23,5. 33,14. Ezék. 34,23. 37,25. Dán. 9,24. Mik. 7,20. Mal. 3,1.
28. Elközelítének pedig a faluhoz, amelybe mennek vala; és Ő úgy tett, mintha továbbmenne. 1Móz. 32,26.
29. De kényszeríték Őt, mondván: Maradj velünk, mert immár beesteledik, és a nap lehanyatlott! Bement azért, hogy velük maradjon.
30. És lőn, mikor leült velük, a kenyeret vévén, megáldotta, és megszegvén, nékik adta.

Jézus megnyitja a tanítványok szemeit

31. **És megnyilatkozának az ő szemeik, és megismerték Őt**; de Ő eltűnt előlük. Zsolt. 119,18. Példd. 20,12. Ésa. 32,3. 4. Csel. 16,14. Ef. 1,18. Jel. 3,18.
32. És mondának egymásnak: Avagy nem gerjedezett-é a mi szívünk mibennünk, mikor nékünk szólt az úton, és mikor magyarázta nékünk az Írásokat?
33. És felkelvén azon órában, visszatértek Jeruzsálembe, és egybegyűlve találták a tizenegyet és azokat, akik velük voltak.
34. Kik ezt mondják vala: Feltámadott az Úr bizonnyal, és megjelent Simonnak! 1Kor. 15,5.
35. És ezek is elbeszélték, mi történt az úton, és miképpen ismerték meg ők a kenyér megszegéséről.

Jézus megjelenik az apostoloknak

36. És mikor ezeket beszélték, megállt maga Jézus közöttük, és mondta nékik: **Békesség néktek**!
Márk 16,14. Ján. 20,19. 1Kor. 15,5.
37. Megrémülvén pedig és félvén, azt hitték, hogy valami szellemet látnak.
38. És monda nékik: Miért háborodtatok meg, és miért támadnak szívetekben okoskodások?
39. Lássátok meg az én kezeimet és lábaimat, hogy én magam vagyok: tapogassatok meg engem, és lássatok; mert a szellemnek nincs húsa és csontja, amint látjátok, hogy nekem van!
40. És ezeket mondván, megmutatta nékik kezeit és lábait.
41. Mikor pedig még nem hittek az öröm miatt, és csodálkoztak, monda nékik: Van-é itt valami ennivalótok?
42. Ők pedig adtak néki egy darab sült halat, és valami lépesmézet,
43. Melyeket elvett, és előttük evett.
44. És mondta nékik: Ezek azok a beszédek, amelyeket szóltam néktek, mikor még veletek voltam, hogy szükség beteljesedni mindazoknak, amik megírattak a Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltárokban énfelőlem. Csel. 10,41. 2Kor. 4,6.
45. Akkor **megnyilatkoztatá az ő elméjüket, hogy értsék az Írásokat**.
46. És monda nékik: **Így van megírva, és így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon**: Csel. 2,24. 13,33. Róm. 10,7.
47. **És prédikáltatni az Ő nevében a megtérést és a bűnök eltörlését minden pogányok között, Jeruzsálemtől kezdve**. Zsolt. 22,27. Ésa. 49,6. Jer. 31,34. Dán. 9,24. Hós. 2,23. Mik. 4,2. Mal. 1,11. Gal. 3,11.
48. Ti vagytok pedig ezeknek bizonyságai. Ján. 15,27. Csel. 1,22.
49. **És ímé, én elküldöm tireátok az én Atyámnak ígéretét; ti pedig ma-**

radjatok Jeruzsálem városában, míg-nem felruháztattok mennyei erővel.
Ésa. 44,3. Jóel 2,28.
Ján. 15,26. Csel. 1,4. 5. 8. 2,1–4.

Jézus mennybemenetele

50. Kivitte pedig őket Betániáig; és **felemelvén az Ő kezeit, megáldá őket.** Márk 16,19. Csel. 1,4–14.

51. És lőn, hogy míg áldá őket, tőlük elszakadván, **felviteték a mennybe.**
2Kir. 2,11. Ef. 1,20. 4,8.

52. **Ők pedig imádván Őt**, visszatértek **nagy örömmel** Jeruzsálembe;

53. És mindenkor a templomban voltak, **dicsérvén és áldván az Istent.** Ámen. Csel. 2,1–4.

JÁNOS ÍRÁSA SZERINT VALÓ SZENT EVANGÉLIUM

Az örökkévaló Ige testté lett

1 **Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige.** Ésa. 9,6. Zak. 3,8. Fil. 2,6. 1Ján. 5,20. Jel. 19,13.

2. Ez kezdetben az Istennél volt.

3. **Minden Őáltala lett, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett.**
1Móz. 1,1. 3. Péld. 8,22–30. Kol. 1,16. 17. Zsid. 11,3.

4. Őbenne volt az élet, és az élet volt az emberek világossága; 1Ján. 5,11.

5. És a világosság a sötétségben fénylik, a sötétség azonban nem keríthette hatalmába azt.

6. Volt egy Istentől küldött ember, akinek neve János. Mal. 3,1.

7. Ő tanúbizonyságul jött, hogy bizonyságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen őáltala. rész 3,25–36.

8. Nem ő volt a világosság, hanem jött, hogy bizonyságot tegyen a világosságról. Ésa. 9,2. Csel. 13,25.

9. **Az igazi világosság eljött már a világba, amely megvilágosít minden embert.** Ésa. 49,6. 1Ján. 2,8.

10. A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg Őt.
Zsolt. 33,6. Ésa. 56,5.
1Kor. 8,6. Ef. 3,9. Kol. 1,17. Zsid. 1,2. Jel. 4,11.

11. Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be Őt. Luk. 19,14.

12. **Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek;**
Róm. 8,15. Gal. 3,26. 2Pét. 1,4. 1Ján. 3,1.

13. **Akik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatából, hanem Istentől születtek.**
5Móz. 30,6. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.

14. **És az Ige testté lett és lakozék miközöttünk és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.**
Ésa. 40,5. Mát. 1,20. 17,2. Róm. 1,3.
Kol. 2,3. 1Tim. 3,16. Zsid. 2,14. 2Pét. 1,17. 23.

15. János bizonyságot tett Őróla, és kiáltott, mondván: Őróla mondám: Aki utánam jön, előttem lett, mert előbb volt nálamnál. rész 3,32. Mát. 3,11. Kol. 1,17.

16. **És mindnyájan az Ő teljességéből vettünk kegyelmet kegyelemre.**
Ef. 1,6. Kol. 2,9.

17. Mert a törvény Mózes által adatott, **a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.**
rész 14,6. Róm. 5,21.

18. **Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében van, Ő jelentette ki Őt.**
2Móz. 33,20. 1Ján. 4,9.

Keresztelő János bizonyságtétele az Isten Bárányáról

19. És ez a János bizonyságtétele, amikor a zsidók papokat és lévitákat küldtek Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék őt: Kicsoda vagy te?

20. És megvallá és nem tagadá; és megvallá: Nem én vagyok a Krisztus.

21. És kérdezték őt: Kicsoda tehát? Illés vagy-é te? És monda: Nem vagyok. A próféta vagy-é te? És ő felele: Nem.
22. Mondának azért néki: Kicsoda vagy? Hogy megfelelhessünk azoknak, akik minket elküldtek: Mit mondasz magad felől? Ésa. 40,3. Mát. 3,3.
23. Monda: Én kiáltó szó vagyok a pusztában. Egyengessétek az Úrnak útját, amint megmondotta Ésaiás próféta.
24. És a küldöttek a farizeusok közül valók voltak:
25. És megkérdék őt és mondának néki: Miért keresztelsz tehát, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta?
26. Felele nékik János, mondván: Én vízzel keresztelek; de köztetek van, akit ti nem ismertek. Mal. 3,1.
27. Ő az, aki utánam jön, aki előttem lett, akinek én nem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam.
28. Ezek Bét-Barában lettek, a Jordánon túl, ahol János keresztelt.
29. Másnap látá János Jézust hozzá menni, és monda: **Ímé, az Istennek ama Bárányа, aki elveszi a világ bűneit!** Ésa. 53,7. 1Kor. 15,3. Gal. 1,4. Zsid. 1,3. Zsid. 2,17. 9,28. 1Pét. 1,19. 1Ján. 2,2. Jel. 1,5. 5,6.
30. Ő az, akiről én ezt mondám: Énutánam jön egy férfiú, aki előttem lett, mert előbb volt nálamnál.
31. És én nem ismertem Őt; de hogy megjelentessék Izraelnek, azért jöttem én, aki vízzel keresztelek.
32. És bizonyságot tett János, mondván: **Láttam a Szellemet leszállani az égből, mint egy galambot; és megnyugovék Őrajta.** Márk 1,10. Luk. 3,21.
33. És én nem ismertem Őt; de **aki elküldött engem, hogy vízzel keresztelje, Ő mondá nékem: Akire látod a Szellemet leszállani és rajta megnyugodni, Ő az, aki Szent Szellemmel keresztel.** Luk. 3,16. Csel. 1,8. 2,4.
34. **És én láttam, és bizonyságot tettem, hogy Ő az Isten Fia.** Mát. 3,11.
35. Másnap ismét ott állt János és kettő az ő tanítványai közül;
36. És ránézvén Jézusra, amint ott jár vala, monda: **Ímé, az Isten Bárányа!** Ésa. 16,1. 1Kor. 5,7. 1Pét. 1,19.

Jézus első követői

37. És hallá őt a két tanítvány, amint szól vala, és követék Jézust.
38. Jézus pedig hátrafordulván és látván, hogy követik azok, monda nékik: Mit kerestek? Azok pedig mondának néki: Rabbi, ami megmagyarázva azt teszi: Mester, hol lakol?
39. Monda nékik: Jöjjetek és lássátok meg. Elmentek és meglátták, hol lakik; és nála maradtak azon a napon: vala pedig körülbelül tíz óra.
40. A kettő közül, akik Jánostól ezt hallották, és Őt követték, András volt az egyik, a Simon Péter testvére.
41. Találkozék ez először a maga testvérével, Simonnal, és monda néki: Megtaláltuk a Messiást, ami megmagyarázva azt teszi: Krisztus; Mát. 4,18.
42. És vezeté őt Jézushoz. Jézus pedig reátekintvén, monda: Te Simon vagy, a Jóna fia; te Kéfásnak fogsz hivatni, ami megmagyarázva: Kőszikla. Mát. 16,18. 19.
43. A következő napon Galileába akart menni Jézus; és találkozék Fülöppel, és monda néki: Kövess engem!
44. Fülöp pedig Betsaidából, az András és Péter városából való volt.
45. Találkozék Fülöp Nátánáellel, és monda néki: Aki felől írt Mózes a törvényben, és a prófétáк, megtaláltuk a názáreti Jézust, Józsefnek fiát. Ésa. 4,1. 7,14. 9,6. 40,10. 50,6. 53,1–12. Jer. 23,5. Mik. 5,2. 7,20. Zak. 6,12. 9,9. Mal. 3,1.
46. És monda néki Nátánáel: Názáretből támadhat-é valami jó? Monda néki Fülöp: Jer és lásd meg!
47. Látá Jézus Nátánáelt Őhozzá menni, és monda őfelőle: Ímé, egy igazán izraelita, akiben nincs hamisság.
48. Monda néki Nátánáel: Honnan ismersz engem? Felele Jézus és monda néki: Mielőtt Fülöp hívott téged, láttalak, amint a fügefa alatt voltál.

49. Felele Nátánáel és monda néki: **Rabbi, Te vagy az Isten Fia, Te vagy az Izrael Királya!** Mát. 21,5. 27,11.
50. Felele Jézus és monda néki: Hogy azt mondám néked: láttalak a fügefa alatt, hiszel? Nagyobbakat látsz majd ezeknél.
51. És monda néki: Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, amint felszállnak és leszállnak az ember Fiára. 1Móz. 28,12. Luk. 2,9. 13. Csel. 1,10. 7,55. 56.

A kánai menyegző

2 És harmadnapon menyegző lőn a galileai Kánában; és ott volt a Jézus anyja;
2. És Jézus is meghívaték az Ő tanítványaival együtt a menyegzőbe.
3. És elfogyván a bor, a Jézus anyja monda néki: Nincs boruk.
4. Monda néki Jézus: Mi dolgunk nékünk ezzel, oh asszony? Nem jött még el az én órám. rész 19,26.
5. Monda az Ő anyja a szolgáknak: Valamit mond néktek, megtegyétek.
6. Volt pedig ott hat kőveder elhelyezve a zsidók tisztálkodási módja szerint, melyek közül egybe-egybe két-három métréta fért. Márk 7,3. Luk. 11,39.
7. Monda nékik Jézus: Töltsétek meg a vedreket vízzel. És megtöltötték azokat színig.
8. És monda nékik: Most merítsetek, és vigyetek a násznagynak. És vittek.
9. Amint pedig megízlelte a násznagy a borrá lett vizet, és nem tudja vala, honnét van, de a szolgák tudták, akik a vizet merítik vala. Szólítá a násznagy a vőlegényt, rész 4,46. 7,6.
10. És monda néki: Minden ember a jó bort adja fel először, és mikor megittasodtak, akkor az alábbvalót: te a jó bort ekkorra tartottad.
11. **Ezt az első jelt a galileai Kánában tette Jézus, és megmutatá az Ő dicsőségét; és a tanítványai hittek Őbenne.** rész 1,14. Józs. 19,28.
12. Azután lement Kapernaumba, Ő és az Ő anyja és a testvérei és tanítványai; és ott maradtak néhány napig, rész 4,46. Mát. 4,13. 12,46. 13,55.

Jézus megtisztítja a templomot

13. Mert közel volt a zsidók húsvétja, és felment Jézus Jeruzsálembe. rész 5,1. 6,4. 11,55. 2Móz. 12,14. 4Móz. 28,16. 5Móz. 16,1.
14. És ott találta a templomban az ökrök, juhok és galambok árusait és a pénzváltókat, amint ülnek vala: Mal. 3,1. Mát. 21,12. Márk 11,15. 17. Luk. 19,45.
15. És kötélből ostort csinálván, kiűzte mindnyájukat a templomból, az ökröket is, a juhokat is; és a pénzváltók pénzét kitöltté, az asztalokat pedig feldönté;
16. És a galambárusoknak monda: Hordjátok el ezeket innen; ne tegyétek az én Atyámnak házát kalmárság házává. Zsolt. 93,5. Luk. 2,49. 1Tim. 6,9.
17. Megemlékezének pedig az Ő tanítványai, hogy meg van írva: **A Te házadhoz való féltő szeretet emészt engem.** Zsolt. 69,9.
18. Felelének azért a zsidók és mondának néki: Micsoda jelt mutatsz nékünk, hogy ezeket cselekszed? rész 6,30. Mát. 12,38. Luk. 11,16.

Három nap alatt megépítem a templomot

19. Felele Jézus és monda nékik: **Rontsátok le a templomot, és három nap alatt megépítem azt.** Mát. 26,61. 27,40. Márk 14,58. 15,29. 1Kor. 3,16. 6,19. 2Kor. 6,16.
20. Mondának azért a zsidók: Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és Te három nap alatt megépíted azt?
21. Ő pedig az Ő testének templomáról szólt. Csel. 2,24. 10,44. 19,11. 1Kor. 3,16. 6,19. 2Kor. 6,16. Kol. 2,9.
22. Mikor azért feltámadt a halálból, megemlékezének az Ő tanítványai, hogy ezt mondta; és hittek az Írásnak, és a beszédnek, amelyet Jézus mondott. rész 12,16. 14,26. Luk. 24,8.

23. Amint pedig Jeruzsálemben volt
húsvétkor az ünnepen, **sokan hittek az**
Ő nevében, látván az Ő jeleit, ame-
lyeket cselekszik vala. Csel. 2,22. 4,30.
24. Maga azonban Jézus, nem bízza
vala magát reájuk, amiatt, hogy Ő
ismerte mindnyájukat,
25. És mivelhogy nem szorult rá,
hogy valaki bizonyságot tegyen az
emberről; mert magától is tudta, mi
lakozik az emberben. rész 6,64. 16,30.
Mát. 9,4. Márk 2,8. Csel. 1,24. Jel. 2,23.

Szellemtől újonnan születni

3 Volt pedig a farizeusok közt egy
ember, a neve Nikodémus, a zsidók
főembere:
2. Ez jöve Jézushoz éjjel, és monda
néki: Mester, tudjuk, hogy Istentől
jöttél tanítóul; **mert senki sem teheti**
e jeleket, amelyeket te teszel, hanem
ha az Isten van vele.
rész 9,16. 33. Csel. 2,22. 10,38.
3. Felele Jézus és monda néki:
Bizony, bizony mondom néked: ha
valaki újonnan nem születik, nem
láthatja az Isten országát. rész 1,13.
Róm. 10,9. 13. 2Kor. 5,17. Gal. 6,15.
Ef. 2,8. Tit. 3,5. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23. Jel. 1,5.
4. Monda néki Nikodémus: Mimódon
születhetik az ember, ha vén? Vajon
bemehet-é az ő anyjának méhébe
másodszor, és születhetik-é?
5. Felele Jézus: Bizony, bizony mon-
dom néked: **Ha valaki nem születik**
víztől és Szellemtől, nem mehet be
az Isten országába. rész 15,3.
Márk 16,16. Csel. 2,38. Ef. 5,26. 1Ján. 3,9.
6. **Ami testtől született, test az; és**
ami Szellemtől született, szellem az.
7. Ne csodáld, hogy azt mondám
néked: **Szükség néktek újonnan**
születnetek. Róm. 2,29.
8. A szél fú, ahová akar, és annak
zúgását hallod, de nem tudod honnan
jön és hová megy: így van mindenki,
aki Szellemtől született. Préd. 11,5. 1Kor. 2,11.
9. Felele néki Nikodémus és monda:
Mimódon lehetnek ezek? rész 6,52.
10. Felele Jézus és monda néki: Te
Izrael tanítója vagy, és nem tudod eze-
ket?
11. Bizony, bizony mondom néked,
amit tudunk, azt mondjuk, és amit
látunk, arról teszünk bizonyságot; és
a mi bizonyságtételünket el nem fogad-
játok.
12. Ha a földiekről szóltam néktek
és nem hisztek, mimódon hisztek, ha
a mennyeiekről szólok néktek?
13. És senki sem ment fel a mennybe,
hanemha az, aki a mennyből szállott
alá, az embernek Fia, aki a mennyben
van. rész 6,63. Csel. 2,34. 1Kor. 15,47. Ef. 4,9.
14. És amiképpen felemelte Mózes
a kígyót a pusztában, akképpen kell
az ember Fiának felemeltetnie.
4Móz. 21,9. Gal. 3,13. 1Pét. 2,24.
15. **Hogy valaki hiszen Őbenne, el**
ne vesszen, hanem örök élete legyen.
1Ján. 5,10. 11.
16. **Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.**
Róm. 5,8. 8,32. 1Pét. 1,19. 1Ján. 4,9.
17. **Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa.** Luk. 9,56. 1Ján. 4,14.
18. Aki hiszen Őbenne, el nem
kárhozik; aki pedig nem hisz, immár
elkárhozott, mivelhogy nem hitt az
Isten egyszülött Fiának nevében.
rész 5,24. 6,40. 47. 20,31. Róm. 1,8.
19. Ez pedig a kárhoztatás, hogy a
világosság e világra jött, és az emberek
inkább szerették a sötétséget, mint a
világosságot; mert az ő cselekedeteik
gonoszak voltak. rész 1,4. Ésa. 5,20.
20. Mert minden, aki hamisan cselek-
szik, gyűlöli a világosságot és nem
megy a világosságra, hogy az ő cse-
lekedetei fel ne fedessenek; Jób 24,13.
21. Aki pedig az igazságot cselekszi,
az a világosságra megy, hogy az ő cse-
lekedetei nyilvánvalókká legyenek, hogy
Isten szerint való cselekedetek. Ef. 5,8.

János keresztel és tanít a Krisztusról

22. Ezután elment Jézus az Ő tanítványaival a Júdea földjére; és ott időzék velük, és keresztelt. rész 4,2.

23. János pedig szintén keresztel vala Énonban, Sálemhez közel, mert ott sok volt a víz. És odajárulának és megkeresztelkedének. 1Sám. 9,4. Mát. 3,6.

24. Mert János még nem vetteték a tömlöcbe. Mát. 14,3. Luk. 3,19. 20.

25. Vetekedés támadt azért a János tanítványai és a júdeaiak között a megtisztulás felől.

26. És menének Jánoshoz és mondának néki: Mester! Aki veled volt a Jordánon túl, akiről te bizonyságot tettél, ímé Ő keresztel, és hozzá megy mindenki. Mát. 3,11. Márk 1,7. Luk. 3,16.

27. Felele János és monda: **Az ember semmit sem vehet, hanem ha a mennyből adatott néki**. Zsid. 5,4. Jak. 1,17.

28. Ti magatok vagytok a bizonyságaim, hogy megmondtam: Nem vagyok én a Krisztus, hanem hogy Őelőtte küldettem el.

29. Akinek jegyese van, vőlegény az; a vőlegény barátja pedig, aki ott áll és hallja őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az én örömem immár betelt. Én. 5,1. Mát. 22,2. 2Kor. 11,2. Ef. 5,25. Jel. 21,9.

30. Néki növekednie kell, nékem pedig alább szállanom. Ésa. 9,7.

31. Aki felülről jött, feljebbvaló mindenkinél. Aki a földről való, földi az, és földieket szól; aki a mennyből jött, feljebbvaló mindenkinél. rész 8,23. Mát. 28,18. Róm. 9,5. 1Kor. 15,47. Ef. 1,15. 21.

32. És arról tesz bizonyságot, amit látott és hallott; és az Ő bizonyságtételét senki sem fogadja be. rész 15,15.

33. **Aki az Ő bizonyságtételét befogadja, az megpecsételte, hogy az Isten igaz**. 2Kor. 1,22. 1Ján. 5,10.

34. **Mert akit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja; mivelhogy neki az Isten nem mérték szerint adja a Szellemet**. rész 7,16. Csel. 10,38. Kol. 1,19.

Aki hisz a Fiúban, örök élete van

35. **Az Atya szereti a Fiút, és az Ő kezébe adott mindent**. rész 17,26. Dán. 7,14. Zsid. 2,8.

36. **Aki hisz a Fiúban, örök élete van**; aki pedig nem hisz a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta. rész 3,16. 17. 6,47. Hab. 2,4. Róm. 1,17. 18. 6,23. Gal. 3,10. 1Ján. 5,10. 12. 13.

Jézus beszélgetése a samaritánus asszonnyal

4 Amint azért megtudta az Úr, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és keresztel, mint János,

2. Jóllehet Jézus maga nem keresztelt, hanem a tanítványai,

3. Elhagyta Júdeát és elment ismét Galileába.

4. Samarián kellett pedig általmennie.

5. Megy vala azért Samariának Sikár nevű városába, annak a teleknek közelébe, amelyet Jákób adott az ő fiának, Józsefnek. 1Móz. 33,19.

6. Ott vala pedig a Jákób forrása. Jézus azért, az utazástól elfáradva, azonmód leült a forráshoz. Mintegy hat óra vala. 5Móz. 33,28.

7. Jöve egy samariabeli asszony vizet meríteni; monda néki Jézus: Adj innom!

8. Az Ő tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek.

9. Monda azért néki a samariai asszony: Hogy kérhetsz inni zsidó létedre éntőlem, aki samariai asszony vagyok?! Mert a zsidók nem barátkoznak a samariaiakkal. 2Kir. 17,24. Ezsdr. 4,5. Csel. 10,28. Róm. 2,11. Ef. 6,9.

10. Felele Jézus és monda néki: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki ezt mondja néked: Adj innom! te kérted volna Őt, és adott volna néked élő vizet. rész 7,37–39. Ésa. 9,6. 12,3. 42,6. 44,3. Jer. 2,13. Zak. 13,1. 14,8. Róm. 5,15. 8,32. Jel. 22,1.

11. Monda néki az asszony: Uram, nincs mivel merítened, és a kút mély: hol vennéd hát az élő vizet?

12. Avagy nagyobb vagy-é Te a mi atyánknál, Jákóbnál, aki nékünk adta ezt a kutat, és ebből ivott ő is, a fiai is és jószága is?

Valaki az örök élet vizéből iszik, soha örökké meg nem szomjúhozik

13. Felele Jézus és monda néki: Mindaz, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik:

14. **Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, amelyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne.** rész 6,35. 7,38. 39. Jel. 22,1.

15. Monda néki az asszony: Uram, add nékem azt a vizet, hogy meg ne szomjúhozzam, és ne jöjjek ide meríteni! rész 6,34. 35. 1Ján. 5,20.

16. Monda néki Jézus: Menj el, hívd a férjedet, és jöjj ide! Róm. 6,23.

17. Felele az asszony és monda: Nincs férjem. Monda néki Jézus: Jól mondád, hogy: Nincs férjem;

18. Mert öt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán mondtad.

19. Monda néki az asszony: Uram, látom, hogy Te próféta vagy. Luk. 7,16.

20. A mi atyáink ezen a hegyen imádkoztak; és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol imádkozni kell. 1Móz. 12,6. 5Móz. 12,5. Bír. 9,7. 2Krón. 7,12.

21. Monda néki Jézus: Asszony, hidd el nékem, hogy eljön az óra, amikor sem nem ezen a hegyen, sem nem Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. Mal. 1,11. 1Tim. 2,8.

22. Ti azt imádjátok, amit nem ismertek; mi azt imádjuk, amit ismerünk: mert az üdvösség a zsidók közül támadt. Ésa. 2,3. Luk. 24,47. Róm. 9,4. 5.

23. De eljön az óra, és az most vagyon, amikor **az igazi imádók szellemben és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres az Ő imádóiul.** rész 1,17. 14,17. Róm. 8,4. 1Kor. 3,16. 6,17. 14,15. Fil. 3,3.

24. **Az Isten szellem: és akik Őt imádják, szükség, hogy szellemben és igazságban imádják.** 2Kor. 3,17.

25. Monda néki az asszony: Tudom, hogy Messiás jön, aki Krisztusnak neveztetik; mikor Ő eljön, megjelent nékünk mindent. 5Móz. 18,15. Dán. 9,24.

26. Monda néki Jézus: Én vagyok az, aki veled beszélek. rész 9,37. 10,36.

27. Eközben megjöttek az Ő tanítványai; és csodálkozának, hogy asszonnyal beszélt; mindazáltal egyik sem mondá: Mit keresel? vagy: Mit beszélsz vele?

28. Otthagyá azért az asszony a vedrét, és elméne a városba, és monda az embereknek:

29. Jertek, lássatok egy embert, aki megmonda nékem mindent, amit cselekedtem. Nem ez-é a Krisztus?

30. Kimenének azért a városból, és hozzá menének.

31. Aközben pedig kérék Őt a tanítványok, mondván: Mester, egyél!

32. Ő pedig monda nékik: **Van nékem eledelem, amit egyem, amit ti nem tudtok.** 5Móz. 8,3. Jób 23,12. Luk. 4,4.

33. Mondának azért a tanítványok egymásnak: Hozott-é néki valaki enni?

34. Monda nékik Jézus: **Az én eledelem az, hogy annak akaratját cselekedjem, aki elküldött engem, és az Ő dolgát elvégezzem.** rész 6,38. 17,4. 19,30. Zsolt. 40,7–11. Ésa. 61,1–3. Zsid. 10,9.

35. Ti nem azt mondjátok-é, hogy még négy hónap és eljön az aratás? Ímé, mondom néktek: Emeljétek fel szemeiteket, és lássátok meg a tájékokat, hogy már fehérek az aratásra.

36. **És aki arat, jutalmat nyer, és az örök életre gyümölcsöt gyűjt;** hogy mind a vető, mind az arató együtt örvendezzen. Zsolt. 19,11. 58,11. Mát. 9,37. Luk. 10,2. 1Kor. 3,8. Jak. 5,20.

37. Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető, más az arató. 1Kor. 3,5–9.

38. Én annak az aratására küldtelek titeket, amit nem ti munkáltatok;

mások munkálták, és ti a mások munkájába állottatok. Csel. 10,43. 1Pét. 1,12.
39. Abból a városból pedig sokan hittek Őbenne a samaritánusok közül annak az asszonynak beszédéért, aki bizonyságot tett, hogy: Mindent megmondott nékem, amit cselekedtem.
40. Amint azért odamentek hozzá a samaritánusok, kérték Őt, hogy maradjon náluk; és ott maradt két napig.
41. És sokkal többen hittek az Ő beszédéért, Ésa. 42,1. Róm. 15,8. 1Ján. 4,14.
42. És azt mondják vala az asszonynak, hogy: Nem a te beszédedért hiszünk immár: mert magunk hallottuk, és tudjuk, hogy bizonnyal **Ő a világ üdvözítője**, **a Krisztus**. rész 12,47. 17,6. Ésa. 49,6. Mát. 1,21. Luk. 2,30. Csel. 13,23. Ef. 2,13. Fil. 3,20. 1Tim. 1,15.
43. Két nap múlva pedig kiment onnét, és elment Galileába.
44. Mert Jézus maga tett bizonyságot arról, hogy a prófétának nincs tisztessége a maga hazájában. Mát. 13,57. Márk 6,4. Luk. 4,24.
45. Mikor azért bement Galileába, befogadták Őt a galileabeliek, mivelhogy látták mindazt, amit Jeruzsálemben cselekedett az ünnepen; mert ők is elmentek az ünnepre. rész 2,23.

Jézus meggyógyítja a királyi ember fiát

46. Ismét a galileai Kánába ment azért Jézus, ahol a vizet borrá változtatta. És volt Kapernaumban egy királyi ember, akinek a fia beteg volt. rész 2,1.
47. Mikor ez meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, hozzá ment és kérte Őt, hogy menjen el és gyógyítsa meg az ő fiát; mert halálán volt.
48. Monda azért néki Jézus: Ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek. 1Kor. 1,22. 2Kor. 12,12.
49. Monda néki a királyi ember: Uram, jöjj, mielőtt a gyermekem meghal. Mát. 8,13.
50. Monda néki Jézus: **Menj el**, **a te fiad él**. **És hitt az ember a szónak**, **amit Jézus mondott néki**, **és elment**.
51. Amint pedig már megy vala, elébe jöttek az ő szolgái, és hírt hoztak néki, mondván: A te fiad él. Ésa. 55,10. 11.
52. Megtudakozta azért tőlük az órát, amelyben megkönnyebbedett, és mondának néki: Tegnap hét órakor hagyta el őt a láz;
53. Megértette azért az atya, hogy abban az órában, amelyben azt mondá néki Jézus, hogy: A te fiad él. És hitt ő, és az ő egész házanépe. Csel. 16,34.
54. Ezt ismét második jel gyanánt tette Jézus, mikor Júdeából Galileába ment.

Jézus a Betesda tavánál

5 Ezek után ünnepük volt a zsidóknak, és felment Jézus Jeruzsálembe. rész 2,13. 5Móz. 16,1.
2. Van pedig Jeruzsálemben a Juhkapunál egy tó, amelyet héberül Betesdának neveznek. Öt tornáca van. Neh. 3,1. 32. 12,39.
3. Ezekben feküdt a betegek, vakok, sánták, sorvadtak nagy sokasága, várva a víznek megmozdulását.
4. Mert időnként angyal szállt a tóra, és felzavarta a vizet: aki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, bármilyen betegségben volt.
5. Volt ott egy ember, aki harmincnyolc esztendőt töltött betegségében. Zsolt. 72,13. Zsid. 4,13.
6. Ezt amint látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta úgy van; monda néki: Akarsz-é meggyógyulni?
7. Felele néki a beteg: Uram, nincs emberem, hogy amikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a tóba; és mire én odaérek, más lép be előttem.
8. Monda néki Jézus: **Kelj fel**, **vedd fel a te nyoszolyádat**, **és járj**! Mát. 9,6. Márk 2,11. Luk. 5,24.
9. **És azonnal meggyógyula az ember**, **és felvevé nyoszolyáját**, **és járt**. Aznap pedig szombat volt. rész 9,14.

10. Mondának azért a zsidók a meggyógyultnak: Szombat van, nem szabad néked a nyoszolyádat hordoznod!
2Móz. 20,10. Neh. 13,19. Jer. 17,21. Mát. 12,2. Márk 2,24. 3,4. Luk. 6,2. 13,14.
11. Felele nékik: Aki meggyógyított engem, Ő mondá nékem: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj.
12. Megkérdék azért őt: Ki az az ember, aki mondá néked: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj?
13. A meggyógyult pedig nem tudta, ki Ő; mert Jézus félrevonult, sokaság lévén azon a helyen.
14. Ezek után találkozék vele Jézus a templomban, és monda néki: **Ímé, meggyógyultál; többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod**!
rész 8,11. Zsolt. 103,2. Mát. 12,45.
15. Elméne az az ember, és hírül adta a zsidóknak, hogy Jézus az, aki őt meggyógyította.
16. És emiatt üldözőbe vették a zsidók Jézust, és meg akarták Őt ölni, hogy ezeket művelte szombaton.

Jézus hatalma az ítélettételre

17. Jézus pedig felele nékik: **Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom**. rész 9,4. 14,10.
18. Emiatt aztán méginkább meg akarták Őt ölni a zsidók, mivel nem csak a szombatot rontotta meg, hanem az Istent is saját Atyjának mondotta, egyenlővé tévén magát az Istennel.
rész 7,19. 10,30. Zak. 13,7. Fil. 2,6.
19. Felele azért Jézus, és monda nékik: **Bizony, bizony mondom néktek: a Fiú semmit sem tehet önmagától, hanem ha látja cselekedni az Atyát, mert amiket Ő cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképpen a Fiú is cselekszi**. rész 8,28. 9,4. 12,49. 14,10.
20. **Mert az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat néki, amiket Ő maga cselekszik; és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd néki, hogy ti csodálkozzatok**.
rész 3,35. 17,6. Mát. 3,17. 2Pét. 1,17.
21. Mert amint az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is akiket akar, megelevenít.
rész 11,25. Luk. 7,14. 8,54.
22. Mert az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta; rész 17,2. Mát. 11,27. Csel. 17,31. 1Pét. 4,5.
23. Hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát. Aki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, aki elküldte Őt. rész 2,23. Mát. 28,19. Jel. 5,8.
24. Bizony, bizony mondom néktek, hogy **aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre**. rész 3,18. 36. 6,40. 47. 8,51.
25. Bizony, bizony mondom néktek, hogy eljön az idő, és az most vagyon, mikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és akik hallják, élnek.
Gal. 2,20. Ef. 2,1. 5. 5,14. Kol. 2,13. Jel. 3,1.
26. **Mert amiként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában**:
Csel. 17,31.
27. **És hatalmat adott néki az ítélettételre is, mivelhogy embernek fia**.
28. Ne csodálkozzatok ezen: mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az Ő szavát, 1Thess. 4,16.
29. És kijönnek; akik a jót cselekedték, az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására. Dán. 12,2. 1Kor. 15,52.
30. Én semmit sem cselekedhetem magamtól; amint hallok, úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos; mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem, az Atyáét. rész 6,38. Mát. 26,39.

Jézus bizonyságtétele

31. Ha én teszek bizonyságot magamról, az én bizonyságtételem nem igaz.
32. Más az, aki bizonyságot tesz rólam; és tudom, hogy igaz az a bizonyságtétel, amellyel bizonyságot tesz rólam.

33. Ti elküldtetek Jánoshoz, és bizonyságot tett az igazságról. rész 1,15.
34. **De én nem embertől nyerem a bizonyságtételt; hanem ezeket azért mondom, hogy ti üdvözüljetek.**
35. Ő az égő és fénylő szövétnek volt, ti pedig csak egy ideig akartatok örvendezni az ő világosságában.
Mát. 13,20. 21,26. Márk 6,20. 2Pét. 1,19.
36. De nékem nagyobb bizonyságom van a Jánosénál: mert azok a dolgok, amelyeket rám bízott az Atya, hogy elvégezzem azokat, azok a dolgok, amelyeket én cselekszem, tesznek bizonyságot rólam, hogy az Atya küldött engem. rész 15,24. 1Ján. 5,9.
37. **Aki elküldött engem, maga az Atya is bizonyságot tett rólam. Sem hangját nem hallottátok soha, sem ábrázatát nem láttátok.** rész 1,18.
5Móz. 4,12. Mát. 3,17. 17,5.
1Tim. 1,17. 2Pét. 1,17. 1Ján. 4,12. 5,6.
38. **Az Ő Igéje sincs maradandóan bennetek: mert akit Ő elküldött, ti annak nem hisztek.**
39. Tudakozzátok az Írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyságot tesznek rólam;
Ésa. 8,20. Luk. 16,29. 24,27. Csel. 17,11.
40. És nem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen! rész 6,47.
41. Dicsőséget emberektől nem nyerek.
42. De ismerlek benneteket, hogy az Istennek szeretete nincs meg bennetek: rész 5,44. 7,18. 1Ján. 5,1.
43. Én az én Atyám nevében jöttem, és nem fogadtatok be engem; ha más jönne a maga nevében, azt befogadnátok.
44. Mimódon hihettek ti, akik egymástól nyertek dicsőséget, és azt a dicsőséget, amely az egy Istentől van, nem keresitek? Róm. 2,29.
45. Ne állítsátok, hogy én vádollak majd benneteket az Atyánál; van aki vádol titeket, Mózes, akiben ti reménykedtetek. Róm. 2,12.
46. Mert ha hinnétek Mózesnek, nékem is hinnétek; mert énrólam írt ő.
rész 1,45. 1Móz. 3,15. 12,3. 18,18.
1Móz. 22,18. 49,10. 5Móz. 18,15. Csel. 26,22.
47. Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, mimódon hisztek az én beszédeimnek? Luk. 16,29. 31.

Az ötezer család megvendégelése

6 Ezek után elment Jézus a galileai tengeren, a Tiberiáson túl.
2. **És nagy sokaság követte Őt, mivelhogy látták az Ő csodatételeit, amelyeket cselekszik vala a betegeken.** Mát. 4,23. 8,16. 9,35. 14,36. 15,30. 19,2.
3. Felment pedig Jézus a hegyre, és leült ott a tanítványaival.
4. Közel volt pedig a húsvét, a zsidók ünnepe. rész 2,13. 5,1.
2Móz. 12,18. 4Móz. 28,16. 5Móz. 16,1.
5. Mikor azért felemelé Jézus a szemeit, és látá, hogy nagy sokaság jön hozzá, monda Fülöpnek: Honnan vegyünk kenyeret, hogy ehessenek ezek?
Mát. 14,15. Márk 6,35. Luk. 9,12.
6. Ezt pedig azért mondá, hogy próbára tegye őt; mert Ő maga tudta, mit akar vala cselekedni.
7. Felele néki Fülöp: Kétszáz dénár árú kenyér nem elég ezeknek, hogy mindegyikük kapjon valami keveset.
4Móz. 11,21. 22.
8. Monda néki egy az Ő tanítványai közül, András, a Simon Péter testvére:
9. Van itt egy gyermek, akinek van öt árpakenyere és két hala; de mi az ennyinek? 2Kir. 4,43.
10. Jézus pedig monda: Ültessétek le az embereket. Nagy fű volt pedig azon a helyen. Leültek azért a férfiak, szám szerint mintegy ötezren.

Jézus hálákat ad az Atyának

11. Jézus pedig vette a kenyereket, és hálákat adván, adta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a leülteknek; hasonlóképpen a halakból is, amennyit akarnak vala. 2Móz. 23,25.
Mát. 14,19. Márk 6,41. Luk. 9,16. 1Tim. 4,5.

12. Amint pedig betelének, monda az Ő tanítványainak: Szedjétek össze a megmaradt darabokat, hogy semmi el ne vesszen.
13. Összeszedték azért, és megtöltének tizenkét kosarat az öt árpakenyérből való darabokkal, amelyek megmaradtak az evők után.
14. Az emberek azért látva a csodát, amelyet Jézus tett, mondának: Bizonynyal ez ama próféta, aki eljövendő volt a világra. rész 1,21. 4,19. 7,40. 1Móz. 49,10. Ésa. 7,14. Mát. 11,3.
15. Jézus azért, amint észrevette, hogy jönni akarnak és Őt elragadni, hogy királlyá tegyék, ismét elvonula egymaga a hegyre.

Jézus a tengeren jár

16. Mikor pedig esteledék, lemenének az Ő tanítványai a tengerhez, Mát. 14,23. Márk 6,47.
17. És beszállva a hajóba, mennek vala a tengeren túl Kapernaumba. És már sötétség volt, és még nem ment hozzájuk Jézus.
18. És a tenger a nagy szél fúvása miatt háborog vala.
19. Mikor azért huszonöt vagy harminc stádiumnyira beeveztek, megláták Jézust, amint jár vala a tengeren és a hajóhoz közeledett: és megrémültek. Mát. 17,6.
20. Ő pedig monda nékik: Én vagyok, ne féljetek! Ésa. 43,1. 2. Fil. 4,6. 2Tim. 1,7. 1Pét. 5,7.
21. Be akarták azért Őt venni a hajóba: és a hajó azonnal ama földnél volt, amelyre menének.

Jézus az igazi mennyei kenyér, aki életet ád a világnak

22. Másnap a sokaság, amely a tengeren túl állott, látva, hogy nem volt ott más hajó, csak az az egy, amelybe a Jézus tanítványai szállottak, és hogy Jézus nem ment be az Ő tanítványaival a hajóba, hanem csak az Ő tanítványai mentek el,
23. De jöttek más hajók Tiberiásból, közel ahhoz a helyhez, ahol a kenyeret ették, miután hálákat adott az Úr: 1Tim. 4,4. 5.
24. Mikor azért látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszálltak ők is a hajókba, és elmentek Kapernaumba, keresvén Jézust. Márk 1,37. Luk. 4,42.
25. És megtalálván Őt a tengeren túl, mondának néki: Mester, mikor jöttél ide?
26. Felele nékik Jézus és monda: Bizony, bizony mondom néktek: nem azért kerestek engem, mert jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek ama kenyerekből, és jóllaktatok.
27. Munkálkodjatok ne az eledelért, amely elvész, hanem az eledelért, amely megmarad az örök életre, amelyet az embernek Fia ád majd néktek; mert Őt az Atya pecsételte el, az Isten. rész 1,33. 4,14. 5,37. 8,18. Mát. 3,17. 17,5. Márk 1,11. 9,7. Luk. 3,22. Csel. 2,22. Róm. 6,23. 2Pét. 1,17.
28. Mondának azért néki: Mit csináljunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük?
29. Felele Jézus és monda nékik: **Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, akit Ő küldött**. rész 20,30. 31. Róm. 4,24. 25. 1Kor. 15,2. 3. 1Ján. 3,23.
30. Mondának azért néki: Micsoda jelt mutatsz tehát, hogy lássuk és higgyünk néked? Mit művelsz? Mát. 12,38. Márk 8,11. 1Kor. 1,22.
31. A mi atyáink a mannát ették a pusztában; amint meg van írva: Menynyei kenyeret adott enniük. 2Móz. 16,15. Neh. 9,15. Zsolt. 78,24.
32. Monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: nem Mózes adta néktek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja majd néktek az igazi mennyei kenyeret.
33. **Mert az az Istennek kenyere, amely a mennyből száll alá, és életet ád a világnak**.
34. Mondának azért néki: Uram, mindenkor add nékünk ezt a kenyeret!

Jézus az élet kenyere

35. Jézus pedig monda nékik: **Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jön, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha.** rész 4,14. 7,37.

36. De mondám néktek, hogy noha láttatok is engem, mégsem hisztek.

37. Minden, amit nékem ád az Atya, énhozzám jön; és azt, **aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem.**
Mát. 24,24. 2Tim. 2,19. 1Ján. 2,19.

38. Mert azért szállottam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem.
rész 4,34. 5,30. Mát. 26,39. Luk. 22,42.

39. **Az pedig az Atyának akarata, aki elküldött engem, hogy amit nékem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon.** rész 5,24. 10,28. 17,12. 18,9. 20,31.

40. **Az pedig annak az akarata, aki elküldött engem, hogy mindaz, aki látja a Fiút és hisz Őbenne, örök élete legyen; és én feltámasszam azt az utolsó napon.** rész 4,14.

41. Zúgolódtak azért a zsidók ellene, hogy azt mondta: Én vagyok az a kenyér, amely a mennyből szállott alá.

42. És mondának: Nem ez-é Jézus, a József fia, akinek mi ismerjük atyját és anyját? Mimódon mondja hát ez, hogy: A mennyből szállottam alá?

43. Felele azért Jézus és monda nékik: Ne zúgolódjatok egymás között!

44. **Senki sem jöhet énhozzám, hanemha az Atya vonzza azt, aki elküldött engem; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.**

45. Meg van írva a prófétáknál: **És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek. Valaki azért az Atyától hallott és tanult, énhozzám jön.** Ésa. 54,13.
Jer. 31,34. Mik. 4,2. Zsid. 8,10. 10,16.

46. Nemhogy az Atyát valaki látta, csak az, aki Istentől van, az látta az Atyát. rész 1,18. 5,37. 7,29. 8,19.
Mát. 11,27. Luk. 10,22. 2Kor. 4,6.

47. Bizony, bizony mondom néktek: **Aki énbennem hisz, örök élete van annak.** rész 3,16.

48. **Én vagyok az életnek kenyere.**

49. A ti atyáitok a mannát ették a pusztában, és meghaltak.

50. **Ez az a kenyér, amely a mennyből szállott alá, hogy ki-ki egyék belőle és meg ne haljon.**

51. **Én vagyok amaz élő kenyér, amely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig, amelyet én adok, az én testem, amelyet én adok a világ életéért.** Zsid. 10,5. 10.

52. Tusakodának azért a zsidók egymás között, mondván: Mimódon adhatja ez nékünk a testét, hogy azt együk?

53. Monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az Ő vérét, nincs élet bennetek.

54. Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon.

55. Mert az én testem bizony étel, és az én vérem bizony ital.

56. **Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, az énbennem lakozik, és én is abban.** rész 14,23. 17,21. Ésa. 57,15.
Róm. 8,9. 1Kor. 3,16. 6,17. 12,27.
2Kor. 6,16. Ef. 3,17. 5,30. 1Ján. 3,24. 4,15. Jel. 3,20.

57. Amiként elküldött engem amaz élő Atya, és én az Atya által élek: akként az is, aki engem eszik, él énáltalam.

58. Ez az a kenyér, amely a mennyből szállott alá; nem úgy, amint a ti atyáitok ették a mannát és meghaltak: aki ezt a kenyeret eszi, él örökké.

59. Ezeket mondá a zsinagógában, amikor tanít vala Kapernaumban.

60. Sokan azért, akik hallák ezeket az Ő tanítványai közül, mondának: Kemény beszéd ez; ki hallgathatja ezt?
Mát. 11,6. Luk. 5,15.

61. Tudván pedig Jézus magában, hogy emiatt zúgolódnak az Ő tanítványai, monda nékik: Titeket ez megbotránkoztat?

62. Hát ha meglátjátok az embernek
Fiát felszállani oda, ahol előbb volt?!
rész 3,13. Márk 16,19. Csel. 1,9.
63. **A Szellem az, aki megelevenít,**
a test nem használ semmit: a beszé-
dek, amelyeket én szólok néktek,
Szellem és élet. Zsolt. 33,4. 9. 119,50.
Ésa. 55,10. 11. Róm. 8,2. 1Kor. 15,45.
2Kor. 3,6. Ef. 1,17. 4,8. 1Thess. 2,13. Zsid. 4,12.
64. De vannak némelyek közöttetek,
akik nem hisznek. Mert eleitől fogva
tudta Jézus, kik azok, akik nem hisz-
nek, és ki az, aki elárulja Őt.
Mát. 9,4. Csel. 15,18. Jel. 2,23.
65. És monda: Azért mondtam nék-
tek, hogy senki sem jöhet énhozzám,
hanemha az én Atyámtól van megadva
néki.
66. Ettől fogva sokan visszavonulának
az Ő tanítványai közül és nem járnak
vala többé vele. Zsid. 6,4–6. 10,38. 1Ján. 2,19.

Péter vallástétele

67. Monda azért Jézus a tizenkettő-
nek: Vajon ti is el akartok-é menni?
68. Felele néki Simon Péter: **Uram,**
kihez mehetnénk? **Örök életnek be-**
széde van tenálad.
69. **És mi elhittük és megismertük,**
hogy Te vagy a Krisztus, az élő Isten-
nek Fia. Luk. 9,20.
70. Felele nékik Jézus: Nem én vá-
lasztottalak-é ki titeket, a tizenkettőt?
és egy közületek ördög.
71. Értette pedig Júdást, az Iskáriótit,
Simon fiát, mert ez akarta Őt elárulni,
noha egy volt a tizenkettő közül.

Jézus a sátoros ünnepen

7 És ezek után Galileában jár vala
Jézus; mert nem akar vala Júdeá-
ban járni, mivelhogy azon igyekezének
a júdeabeliek, hogy Őt megöljék.
2. Közel volt pedig a zsidók ünnepe,
a sátoros ünnep. 3Móz. 23,24.
3. Mondának azért néki az Ő atyjafiai:
Menj el innen, és térj Júdeába, hogy a
te tanítványaid is lássák a te dolgaidat,
amelyeket cselekszel. Csel. 1,14.
4. Mert senki sem cselekszik titkon
semmit, aki maga ismeretessé akar
lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd
meg magadat a világnak.
Mát. 12,46. Márk 3,31.
5. Mert az Ő atyjafiai sem hittek
Őbenne. Zsolt. 69,8. Márk 3,21.
6. Monda azért nékik Jézus: Az én
időm még nincs itt; a ti időtök pedig
mindig készen van. rész 2,4.
7. Titeket nem gyűlölhet a világ, de
engem gyűlöl; mert én bizonyságot
teszek felőle, hogy az ő cselekedetei
gonoszak. rész 3,18. 15,19.
8. Ti menjetek fel erre az ünnepre: én
még nem megyek fel erre az ünnepre;
mert az én időm még nem tölt be.
9. Ezeket mondván pedig nékik,
marada Galileában.
10. Amint pedig felmenének az ő
atyjafiai, akkor Ő is felméne az ünnep-
re, nem nyilvánosan, hanem mintegy
titkon.
11. A zsidók azért keresik vala Őt az
ünnepen, és mondának: Hol van Ő?
12. És a sokaságban nagy zúgás volt
miatta. Némelyek azt mondják vala,
hogy jó ember; mások pedig azt mond-
ják vala: Nem, hanem a népnek hitetője.
rész 6,14. 9,16. 10,19. Mát. 21,46. Luk. 7,16.
13. Mindamellett senki sem beszélt
nyíltan felőle a zsidóktól való félelem
miatt. rész 9,22. 12,42. 19,38.

Jézus nyilvánosan tanít a templomban

14. Már-már az ünnep közepén azon-
ban felméne Jézus a templomba, és
tanít vala.
15. És csodálkozának a zsidók, mond-
ván: **Mimódon tudja ez az Írásokat,**
holott nem tanulta?! rész 14,10. Csel. 2,7.
16. Felele nékik Jézus és monda: Az
én tanításom nem az enyém, hanem
azé, aki küldött engem. rész 8,28. 12,49.
17. Ha valaki cselekedni akarja az Ő
akaratát, megismerheti e tanításról,
vajon Istentől van-é, vagy én magamtól
szólok? rész 8,43. Hós. 6,2. 3.

18. **Aki magától szól, a maga dicsőségét keresi; aki pedig annak dicsőségét keresi, aki küldte őt, igaz az, és nincs abban hamisság.** rész 5,41.
19. Nem Mózes adta-é néktek a törvényt? és senki sem teljesíti közületek a törvényt. Miért akartok engem megölni? rész 5,16. Mát. 12,14. Márk 3,6. Csel. 7,38.
20. Felele a sokaság és monda: Ördög van benned. Ki akar téged megölni?
21. Felele Jézus és monda nékik: Egy dolgot cselekvém, és mindnyájan csodáljátok. rész 5,8.
22. Azért Mózes adta néktek a körülmetélkedést, nem mintha Mózestől való volna, hanem az atyáktól: és szombaton körülmetélitek az embert. 1Móz. 17,10. 3Móz. 12,3.
23. Ha körülmetélhető az ember szombaton, hogy a Mózes törvénye meg ne romoljon; énrám haragusztok-é, hogy egy embert egészen meggyógyítottam szombaton? rész 5,8.
24. **Ne ítéljetek a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljetek!** 5Móz. 1,16. Jak. 2,1.
25. Mondának azért némelyek a jeruzsálemiek közül: Nem ez az, akit meg akarnak ölni?
26. És ímé nyíltan szól, és semmit sem szólnak néki. Talán bizony megismerték a főemberek, hogy Ő a Krisztus?
27. De jól tudjuk, hogy Ő honnan való; mikor pedig eljön a Krisztus, senki sem tudja, honnan való.
28. Kiálta azért Jézus a templomban, tanítván és mondván: Mind engem ismertek, mind azt tudjátok, honnan való vagyok; és én magamtól nem jöttem, de igaz az, aki engem elküldött, akit ti nem ismertek. rész 5,32. Róm. 3,4.
29. Én azonban ismerem Őt, mert Őtőle vagyok, és Ő küldött engem. rész 10,15. Mát. 11,27.
30. Akarják vala azért Őt megfogni; de senki sem veté reá a kezét, mert nem jött még el az Ő órája.
31. A sokaság közül pedig sokan hittek Őbenne; és azt mondják vala, hogy: A Krisztus amikor eljön, tehet-é majd több csodát azoknál, amelyeket Ő tett? Neh. 9,15. Zsolt. 78,24.
32. Meghallák a farizeusok, amint a sokaság ezeket suttogja vala felőle; és szolgákat küldének a farizeusok és a főpapok, hogy fogják meg Őt.
33. Monda azért nékik Jézus: Egy kevés ideig még veletek vagyok, és majd ahhoz megyek, aki elküldött engem.
34. Kerestek majd engem, és nem találtok meg, és ahol én vagyok, ti nem jöhettek oda. rész 8,21. 13,33.
35. Mondának azért a zsidók maguk között: Hová akar menni, hogy mi majd nem találjuk meg Őt? Vajon a görögök közé szóródottakhoz akar-é menni, és a görögöket tanítani? 1Pét. 1,1.
36. Micsoda beszéd ez, amelyet monda: Kerestek majd engem, és nem találtok meg; és ahol én vagyok, ti nem jöhettek oda?

Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám és igyék

37. Az ünnep utolsó nagy napján pedig felálla Jézus és kiálta, mondván: **Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám, és igyék.** Ésa. 55,1. Jel. 3,20. 22,17.
38. **Aki hisz énbennem, amint az Írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.** Példd. 20,27. Ésa. 12,3.
39. **Ezt pedig mondja vala a Szellemről, akit az Őbenne hívők vesznek majd: mert még nem adatott a Szent Szellem; mivelhogy Jézus még nem dicsőítteték meg.** rész 12,16. 16,7. Ésa. 44,3. Jóel 2,28. Csel. 2,17.
40. Sokan azért a sokaság közül, amint hallák e beszédet, ezt mondják vala: Bizonnyal Ő ama próféta. Luk. 7,16.
41. Némelyek mondának: Ő a Krisztus. Mások pedig mondának: Csak nem Galileából jön el a Krisztus? rész 4,42. 6,69. 5Móz. 18,15. 18.

42. Nem az Írás mondta-é, hogy a Dávid magvából, és Betlehemből, ama városból jön el a Krisztus, ahol Dávid élt? 1Sám. 16,1. 4. Zsolt. 132,11. Mik. 5,2. Mát. 1,1. Luk. 2,4.
43. Hasonlás lett azért Őmiatta a sokaságban.
44. Némelyek pedig közülük akarják vala Őt megfogni, de senki sem veté reá a kezét.
45. Elmenének azért a szolgák a főpapokhoz és farizeusokhoz; és mondának azok nékik: Miért nem hoztátok el Őt?
46. Felelének a szolgák: **Soha ember úgy nem szólott, mint ez az ember**! Mát. 7,28. 29.
47. Felelének azért nékik a farizeusok: Vajon ti is el vagytok-é hitetve?
48. Vajon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-e benne valaki? Ésa. 53,1. 1Kor. 1,20.
49. De ez a sokaság, amely nem ismeri a törvényt, átkozott!
50. Monda nékik Nikodémus, aki éjjel ment Őhozzá, aki egy volt azok közül: rész 3,2. 19,39.
51. Vajon a mi törvényünk kárhoztatja-é az embert, ha előbb ki nem hallgatja és nem tudja, hogy mit cselekszik? 5Móz. 1,17. 17,8.
52. Felelének és mondának néki: Vajon te is galileai vagy-é? Tudakozódjál és lásd meg, hogy Galileából nem támadt próféta. rész 1,46. 1Kir. 17,1. 2Kir. 14,25. Ésa. 9,1. 2. Mát. 4,15.
53. És mindnyájan hazamenének.

A házasságtörésen kapott asszony

8 Jézus pedig elméne az Olajfák hegyére. Mát. 26,36. Luk. 21,37.
2. Jó reggel azonban ismét ott volt a templomban, és az egész nép hozzá méne; és leülvén, tanítja vala őket.
3. Az írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vittek hozzá, akit házasságtörésen kaptak, és a középre állítván azt,
4. Mondának néki: Mester, ez az asszony tetten kapatott, mint házasságtörő.
5. A törvényben pedig megparancsolta nékünk Mózes, hogy az ilyenek köveztessenek meg: te azért mit mondasz? 3Móz. 20,10. Mát. 5,27. 28.
6. Ezt pedig azért mondák, hogy megkísértsék Őt, hogy legyen Őt mivel vádolniuk. Jézus pedig lehajolván, az ujjával írt a földre.
7. De mikor szorgalmazva kérdezék Őt, felegyenesedve monda nékik: Aki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ. Jób 5,12. Róm. 2,1.
8. És újra lehajolván, írt a földre.
9. Azok pedig ezt hallván és a lelkiismeret által vádoltatván, egymásután kimenének a vénektől kezdve mind az utolsóig; és egyedül Jézus maradt és az asszony a középen állva. Róm. 2,22.
10. Mikor pedig Jézus felegyenesedék és senkit sem láta az asszonyon kívül, monda néki: Asszony, hol vannak azok a te vádlóid? Senki sem kárhoztatott-é téged?
11. Az pedig monda: Senki, Uram! Jézus pedig monda néki: **Én sem kárhoztatlak, eredj el és többé ne vétkezzél**! rész 3,17. Luk. 9,56. 12,14.

Jézus a világ világossága

12. Ismét szóla azért hozzájuk Jézus, mondván: **Én vagyok a világ világossága**: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága. Ef. 5,8.
13. Mondának azért néki a farizeusok: Te magadról teszel bizonyságot; a te bizonyságtételed nem igaz. rész 5,31.
14. Felele Jézus és monda nékik: Ha magam teszek is bizonyságot magamról, az én bizonyságtételem igaz; mert tudom honnan jöttem és hová megyek; ti pedig nem tudjátok honnan jövök és hová megyek. rész 7,28. 9,29.
15. Ti test szerint ítéltek, én nem ítélek senkit. rész 7,24. 1Sám. 16,7. Luk. 12,14.
16. De ha ítélek is én, az én ítéletem igaz; mert én nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, aki küldött engem.

17. A ti törvényetekben is meg van pedig írva, hogy két ember bizonyságtétele igaz. 5Móz. 17,6. 19,15. Mát. 18,16. 2Kor. 13,1. Zsid. 10,28.
18. Én vagyok aki bizonyságot teszek magamról, és bizonyságot tesz rólam az Atya, aki küldött engem. rész 5,37. 2Pét. 1,17.
19. Mondának azért néki: Hol van a te Atyád? Felele Jézus: Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat; ha engem ismernétek, az én Atyámat is ismernétek. rész 14,7. 16,3.
20. Ezeket a beszédeket mondá Jézus a kincstartó helyen, amikor tanít vala a templomban; és senki sem fogta meg Őt, mert még nem jött el az Ő órája. rész 7,8. 30.

A zsidók hitetlensége

21. Ismét monda azért nékik Jézus: Én elmegyek, és kerestek majd engem, és a ti bűneitekben fogtok meghalni: ahová én megyek, ti nem jöhettek oda.
22. Mondának azért a zsidók: Avagy megöli-é magát, hogy azt mondja: Ahová én megyek, ti nem jöhettek oda?
23. És monda nékik: Ti innét alól valók vagytok, én onnét felül való vagyok; ti e világból valók vagytok, én nem vagyok e világból való. rész 3,31. 15,19. 1Ján. 4,15.
24. Azért mondám néktek, hogy a ti bűneitekben haltok meg: **mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben**. Márk 16,16.
25. Mondának azért néki: Ki vagy te? És monda nékik Jézus: Amit eleitől fogva mondok is néktek.
26. Sok beszélni és ítélni valóm van felőletek: de igaz az, aki küldött engem; és én azokat beszélem a világnak, amiket tőle hallottam. rész 3,32. 7,28. 15,15.
27. Nem vették észre, hogy az Atyáról szól vala nékik.
28. Monda azért nékik Jézus: Mikor felemelitek az embernek Fiát, akkor megismeritek, hogy én vagyok, és semmit sem cselekszem magamtól, hanem amint az Atya tanított engem, úgy szólok. rész 3,11. 5,19. 12,32. Róm. 1,4.
29. **És aki küldött engem, énvelem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat cselekszem, amelyek néki kedvesek.**
30. Amikor ezeket mondá, sokan hittek Őbenne. rész 4,34. 6,38. 7,31. 14,10.
31. Monda azért Jézus a benne hívő zsidóknak: **Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonnyal az én tanítványaim vagytok;**
32. **És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.** Róm. 6,14. 8,2. Jak. 1,25. 2,12.
33. Felelének néki: Ábrahám magva vagyunk, és nem szolgáltunk soha senkinek: mimódon mondod te, hogy szabadokká lesztek? Mát. 3,9.
34. Felele nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek, hogy mindaz, aki bűnt cselekszik, szolgája a bűnnek. 2Pét. 2,19.
35. A szolga pedig nem marad mindörökké a házban: a Fiú marad ott mindörökké. Gal. 4,30.
36. **Azért ha a Fiú szabaddá tesz titeket, valósággal szabadok lesztek.** Ésa. 49,24. Róm. 8,2. 2Kor. 3,17. Gal. 5,1. Jel. 1,5. 2,7. 10. 5,9.
37. Tudom, hogy Ábrahám magva vagytok; de meg akartok engem ölni, mert az én beszédemnek nincs helye nálatok. rész 7,19. Gal. 3,7.
38. Én azt beszélem, amit az én Atyámnál láttam; ti is azt cselekszitek azért, amit a ti atyátoknál láttatok.
39. Felelének és mondának néki: A mi atyánk Ábrahám. Monda nékik Jézus: Ha Ábrahám gyermekei volnátok, az Ábrahám dolgait cselekednétek.
40. Ámde meg akartok engem ölni, olyan embert, aki az igazságot beszéltem néktek, amelyet az Istentől hallottam. Ábrahám ezt nem cselekedte.
41. Ti a ti atyátok dolgait cselekszitek. Mondának azért néki: Mi nem paráznaságból születtünk; egy atyánk van, az Isten. Ésa. 63,16. 64,8. Mal. 1,6.

42. Monda azért nékik Jézus: **Ha az Isten volna a ti atyátok, szeretnétek engem: mert én az Istentől származtam és jöttem; mert nem is magamtól jöttem, hanem Ő küldött engem.** rész 1,14. 3,16. 16,27. 17,8. Ésa. 63,16. Gal. 4,4. 1Ján. 4,19. 5,1.

43. Miért nem értitek az én beszédemet? Mert nem hallgatjátok az én szómat. rész 7,17.

44. Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincs benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja. 1Ján. 3,8. Júd. 1,6.

45. Mivelhogy pedig én igazságot szólok, nem hisztek nékem. Mát. 13,38.

46. Ki vádol engem közületek bűnnel? Ha pedig igazságot szólok: miért nem hisztek ti nékem?

47. Aki az Istentől van, hallgatja az Isten beszédeit; ti azért nem hallgatjátok, mert nem vagytok az Istentől valók. rész 10,26. Luk. 8,15. 1Ján. 4,6.

48. Felelének azért a zsidók és mondának néki: Nem jól mondjuk-é mi, hogy te samaritánus vagy, és ördög van benned?

49. Felele Jézus: Nincs énbennem ördög; hanem tisztelem az én Atyámat, és ti gyaláztok engem.

50. Pedig én nem keresem az én dicsőségemet: van aki keresi és megítéli.

51. Bizony, bizony mondom néktek, **ha valaki megtartja az én beszédemet, nem lát halált soha örökké.** rész 5,24. 11,26. Fil. 2,16. Jak. 1,22.

52. Mondának azért néki a zsidók: Most értettük meg, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is; és te azt mondod: Ha valaki megtartja az én beszédemet, nem kóstol halált örökké. Zak. 1,5.

53. Avagy nagyobb vagy-é te a mi atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt? A próféták is meghaltak: kinek állítod te magadat?

54. Felele Jézus: Ha én dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi: az én Atyám, aki dicsőít engem, akiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek, rész 16,14. 17,1. Csel. 3,13.

55. És nem ismeritek Őt: de én ismerem Őt; és ha azt mondom, hogy nem ismerem Őt, hozzátok hasonlóvá, hazuggá leszek: de **ismerem Őt, és az Ő beszédét megtartom.** rész 7,28.

56. Ábrahám, a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat; látta is, és örült. Luk. 10,24. Gal. 3,8. 16. Zsid. 11,13.

57. Mondának azért néki a zsidók: Még ötvenesztendős sem vagy, és láttad Ábrahámot?

58. Monda nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok. Ésa. 9,6. 43,13. Mik. 5,2. Kol. 1,17. Zsid. 13,8. Jel. 1,8.

59. Köveket ragadának azért, hogy reá hajigálják; Jézus pedig elrejtőzködék, és kiméne a templomból, átmenvén közöttük; és ilyen módon eltávozék.

Jézus szombatnapon gyógyít

9 És amint eltávozék, láta egy embert, aki születésétől fogva vak volt.

2. És kérdezék Őt a tanítványai, mondván: Mester, ki vétkezett, ez-é, vagy ennek szülei, hogy vakon született?

3. Felele Jézus: Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei. Hanem, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai,

4. Nékem cselekednem kell annak dolgait, aki elküldött engem, amíg nappal van: eljön az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik. rész 4,34. 17,4.

5. Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok. Ésa. 9,2. 1Ján. 2,8.

6. Ezeket mondván, a földre köpe, és az Ő nyálából sárt csinála, és rákené a sarat a vak szemeire, Márk 7,33. Luk. 2,32.

7. És monda néki: Menj el, mosakodj meg a Siloám tavában, ami azt jelenti: Küldött. Elméne azért és megmosakodék, és megjöve látva. Neh. 3,15. Ésa. 35,5.

8. A szomszédok azért, és akik azelőtt látták azt, hogy vak volt, mondának: Nem ez-é az, aki itt szokott ülni és koldulni?
9. Némelyek azt mondták, hogy: Ez az; mások pedig, hogy: Hasonlít hozzá. Ő azt mondá, hogy: Én vagyok az.
10. Mondának azért néki: Mimódon nyíltak meg a te szemeid?
11. Felele az és monda: Egy ember, akit Jézusnak mondanak, sarat készíte és rákené a szemeimre, és monda nékem: Menj el a Siloám tavára és mosódjál meg; miután pedig elmenék és megmosakodám, megjöve látásom.
12. Mondának azért néki: Hol van Ő? Monda: Nem tudom.

A farizeusok hitetlensége

13. Vivék őt, aki előbb még vak volt, a farizeusokhoz.
14. Mikor pedig Jézus a sarat csinálá és felnyitá ennek szemeit, szombat volt. Mát. 12,8. Márk 2,27. 3,2. Luk. 6,7. 13,14. 14,3.
15. Szintén a farizeusok is megkérdezék azért őt, mimódon jött meg a látása? Ő pedig monda nékik: Sarat tett szemeimre, és megmosakodám, és látok.
16. Mondának azért némelyek a farizeusok közül: Ez az ember nincs Istentől, mert nem tartja meg a szombatot. Mások mondának: Mimódon tehet bűnös ember ilyen jeleket? És hasonlás lett közöttük. rész 3,2. 7,12. Jak. 5,20.
17. Újra mondának a vaknak: Te mit szólsz Óróla, hogy megnyitá a szemeidet? Ő pedig monda: Hogy próféta.
18. Nem hitték azért a zsidók róla, hogy vak volt és megjöve a látása, mígnem előhívták annak szüleit, akinek megjöve a látása,
19. És megkérdezék azokat, mondván: Ez a ti fiatok, akiről azt mondjátok, hogy vakon született? Mimódon lát hát most?
20. Felelének nékik annak szülei és mondának: Tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született:
21. De mimódon lát most, nem tudjuk; vagy ki nyitotta meg a szemeit, mi nem tudjuk: elég idős már; őt kérdezzétek; ő beszéljen magáról.
22. Ezeket mondták annak szülei, mivelhogy félnek vala a zsidóktól: mert megegyeztek már a zsidók, hogy ha valaki Krisztusnak vallja Őt, rekesztessék ki a gyülekezetből. rész 12,42. Csel. 5,13.
23. Ezért mondák annak szülei, hogy: Elég idős, őt kérdezzétek.
24. Másodszor is szólíták azért az embert, aki vak volt, és mondának néki: Adj dicsőséget az Istennek; mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös. Józs. 7,19. 1Sám. 6,5. Ezsdr. 10,11.

Vak voltam, most látok

25. Felele azért az és monda: Ha bűnös-é, nem tudom; egyet tudok, hogy noha vak voltam, most látok. Zsolt. 119,18. 146,8. Péld. 20,12. Ésa. 29,18. 32,3. 4. 42,7. 16. Jel. 3,18.
26. Újra mondták pedig néki: Mit csinált veled? Mimódon nyitotta meg a szemeidet?
27. Felele nékik: Már mondtam néktek és nem hallottátok, miért akarjátok újra hallani? Avagy ti is az Ő tanítványai akartok lenni?
28. Szidalmazák azért őt, és mondának: Te vagy az Ő tanítványa; mi pedig a Mózes tanítványai vagyunk.
29. Mi tudjuk, hogy Mózessel beszélt az Isten: Róla pedig azt sem tudjuk, honnan való. rész 1,10. 8,14. 2Móz. 11,4. 19,19. 20. 33,11. 34,29.
30. Felele az ember és monda nékik: Bizony csodálatos az, hogy ti nem tudjátok honnan való, és az én szemeimet megnyitotta. rész 3,10.
31. Pedig tudjuk, hogy az Isten nem hallgatja meg a bűnösöket; hanem ha valaki istenfélő, és az Ő akaratát cselekszi, azt hallgatja meg. Zsolt. 18,41. 34,15. 66,18. Péld. 15,29. 28,9. Ésa. 1,15. Mik. 3,4.
32. Öröktől fogva nem hallaték, hogy vakon szülöttnek szemeit valaki megnyitotta volna. Jer. 11,11. 14,12.

33. Ha ez nem Istentől volna, semmit sem cselekedhetne.
34. Felelének és mondának néki: Te mindenestől bűnben születtél, és te tanítasz minket? És kiveték őt.
35. Meghallá Jézus, hogy kiveték őt; és találkozván vele, monda néki: Hiszel-é te az Isten Fiában? rész 10,36. Mát. 14,33. 16,16. Márk 1,1. 1Ján. 5,13.
36. Felele az és monda: Ki az, Uram, hogy higgyek Őbenne?
37. Monda pedig néki Jézus: Láttad is őt, és aki beszél veled, ő az. rész 4,26.
38. Ő pedig monda: Hiszek, Uram. És imádá Őt. rész 3,17. 5,22. 12,47.
39. És monda Jézus: Ítélet végett jöttem én e világra, hogy akik nem látnak, lássanak; és akik látnak, vakok legyenek. Ésa. 6,9. Mát. 13,3. Luk. 2,34. 2Kor. 2,16.
40. És hallák ezeket némely farizeusok, akik vele voltak, és mondának néki: Avagy mi is vakok vagyunk-é? rész 15,22. Róm. 2,19.
41. Monda nékik Jézus: Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök; ámde azt mondjátok, hogy látunk: azért a ti bűnötök megmarad.

A Jó Pásztor és juhai

10 Bizony, bizony mondom néktek: Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem máshonnan hág be, tolvaj az és rabló. Ésa. 56,10. Jer. 23,21.
2. Aki pedig az ajtón megy be, a juhok pásztora az. Csel. 20,28.
3. Ennek az ajtónálló ajtót nyit; és a juhok hallgatnak annak szavára; és a maga juhait nevükön szólítja, és kivezeti őket. 1Kor. 16,9. 1Pét. 1,12.
4. És mikor kiereszti az ő juhait, előttük megy; és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját.
5. Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját. Gal. 1,6. Ef. 4,14. Kol. 2,8.
6. Ezt a példázatot mondá nékik Jézus; de ők nem értették mi az, amit szól vala nékik.
7. Újra monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja. Zsid. 10,19.
8. Mindazok, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók: de nem hallgattak rájuk a juhok. Jer. 23,1. 50,6. Csel. 5,36. 37.
9. **Én vagyok az ajtó**: **ha valaki énrajtam megy be**, **üdvözül** és bejár és kijár majd, és legelőt talál. Ef. 2,18.
10. A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; **én azért jöttem**, **hogy életük legyen**, **és bővölködjenek**. Csel. 10,38. 20,29. 2Kor. 4,4. Ef. 6,12. 2Pét. 2,1. 1Ján. 3,8. 4,4.
11. **Én vagyok a Jó Pásztor**: **a jó pásztor életét adja a juhokért**. Ésa. 40,11. Ezék. 34,23. 37,24. Zsid. 13,20. 1Pét. 2,25.
12. A béres pedig és aki nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jönni, és elhagyja a juhokat, és elfut: és a farkas elragadozza azokat, és elszéleszti a juhokat. Zak. 11,16.
13. A béres pedig azért fut el, mert béres és nincs gondja a juhokra.
14. Én vagyok a Jó Pásztor; és ismerem az enyéimet, és engem is ismernek az enyéim, Fil. 3,10. 2Tim. 2,19. 1Ján. 5,20.
15. Amiként ismer engem az Atya, és én is ismerem az Atyát; és életemet adom a juhokért. rész 7,29. Ésa. 56,8. Ef. 2,14.
16. Más juhaim is vannak nékem, amelyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az én szómra; és lészen egy akol és egy pásztor. Ef. 2,12–18.
17. **Azért szeret engem az Atya**, **mert én leteszem az én életemet**, **hogy újra felvegyem azt**. Ésa. 53,7. Csel. 2,24. 2Kor. 5,15. Zsid. 2,9.
18. **Senki sem veszi azt el éntőlem**, **hanem én teszem le azt énmagamtól**. **Van hatalmam letenni azt**, **és van hatalmam ismét felvenni azt**. **Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól**. rész 2,19. 5,26. 14,31. Csel. 2,24. 32.
19. Újra hasonlás lett a zsidók között e beszédek miatt.
20. És sokan mondják vala közülük:

Ördög van benne és bolondozik, mit hallgattok reá?
21. Mások mondának: Ezek nem ördöngösnek beszédei. Vajon az ördög megnyithatja-é a vakok szemeit?
22. Lőn pedig Jeruzsálemben a templomszentelés ünnepe: és tél volt;
23. És Jézus a templomban, a Salamon tornácában jár vala. Csel. 3,11. 5,12.
24. Körülvevék azért Őt a zsidók, és mondának néki: Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nékünk nyíltan!
25. Felele nékik Jézus: Megmondtam néktek, és nem hiszitek: **a cselekedetek, amelyeket én cselekszem az én Atyám nevében, azok tesznek bizonyságot rólam**.
26. De ti nem hisztek, mert ti nem az én juhaim közül vagytok. Amint megmondtam néktek: rész 8,47. 1Ján. 4,6.
27. **Az én juhaim hallják az én szómat, és én ismerem őket, és követnek engem**:
28. **És én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből**. Róm. 8,34–39.
29. **Az én Atyám, aki azokat adta nékem, nagyobb mindeneknél; és senki sem ragadhatja ki azokat az én Atyámnak kezéből**. rész 14,28. 17,2.
30. **Én és az Atya egy vagyunk**.
rész 1,1. 14. 17,11. 5Móz. 6,4. Ef. 3,9. Kol. 1,15. 16. 1Tim. 3,16. 1Ján. 1,3.
31. Ismét köveket ragadának azért a zsidók, hogy megkövezzék Őt.
32. Felele nékik Jézus: Sok jó dolgot mutattam néktek az én Atyámtól; azok közül melyik dologért köveztek meg engem?
33. Felelének néki a zsidók, mondván: Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat.
34. Felele nékik Jézus: **Nincs-é megírva a ti törvényetekben: Én mondám: Istenek vagytok**? Zsolt. 8,4. 82,1. 6.
35. **Ha azokat isteneknek mondá, akikhez az Isten beszéde lőn, és az Írás fel nem bontható**, Zsolt. 8,4–6.
36. **Arról mondjátok-é ti, akit az Atya megszentelt és elküldött e világra: Káromlást szólsz; mivelhogy azt mondám: Az Isten Fia vagyok**?!
rész 3,17. 5,36. 6,27. 8,42. 9,35. Luk. 1,35.
37. **Ha az én Atyám dolgait nem cselekszem, ne higgyetek nékem**;
rész 10,25. 15,24.
38. **Ha pedig azokat cselekszem, ha nékem nem hisztek is, higgyetek a cselekedeteknek: hogy megtudjátok és elhiggyétek, hogy az Atya énbennem van, és én Őbenne vagyok**.
39. Ismét meg akarták azért Őt fogni; de kiméne a kezükből.
40. És újra elméne túl a Jordánon, arra a helyre, ahol János először keresztelt; és ott marada. rész 1,28.
41. És sokan menének Őhozzá és mondják vala: János nem tett ugyan semmi csodát; de mindaz, amit János Őfelőle mondott, igaz volt. rész 1,29. 11,45.
42. És sokan hittek ott Őbenne.

Lázár feltámasztása

11 Vala pedig egy beteg, Lázár, Betániából, Máriának és az ő testvérének, Mártának falujából.
2. Az a Mária volt pedig az, akinek a testvére Lázár beteg vala, aki megkente az Urat kenettel és a hajával törlé meg annak lábait. rész 12,1. Mát. 26,7.
3. Küldének azért a testvérek Őhozzá, mondván: Uram, ímé akit szeretsz, beteg.
4. Jézus pedig, amikor ezt hallotta, monda: Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére való, hogy dicsőíttessék általa az Istennek Fia.
5. Szereti vala pedig Jézus Mártát és annak nőtestvérét, és Lázárt.
6. Mikor azért meghallá, hogy beteg, akkor két napig marada azon a helyen, ahol volt.
7. Azután monda tanítványainak: Menjünk ismét Júdeába.

8. Mondának néki a tanítványok: Mester, most akartak téged megkövezni a júdabeliek, és újra oda mégy?
Zsolt. 97,11. 119,105. 130. Péld. 4,18. 6,23. 13,9.
9. Felele Jézus: Avagy nem tizenkét órája van-é a napnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja e világnak világosságát. rész 9,4.
10. De aki éjjel jár, megbotlik, mert nincs abban világosság.
rész 12,35. Ef. 5,8. 1Ján. 2,11.
11. Ezeket mondá; és ezután monda nékik: Lázár, a mi barátunk, elaludt; de elmegyek, hogy felköltsem őt. Dán. 12,2.
12. Mondának azért az Ő tanítványai: Uram, ha elaludt, meggyógyul.
13. Pedig Jézus annak haláláról beszélt; de ők azt hitték, hogy álomnak alvásáról szól. Csel. 7,60. 1Kor. 15,18. 51.
14. Ekkor azért nyíltan monda nékik Jézus: Lázár meghalt.
15. És örülök, hogy nem voltam ott, tiérettetek, hogy higgyetek. De menjünk el hozzá!
16. Monda azért Tamás, aki Kettősnek mondatik, a tanítványtársainak: Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele.
17. Elmenvén azért Jézus, úgy találá, hogy az már négy napja a sírban volt.
18. Betánia pedig közel volt Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt stádiumnyira;
19. És a zsidók közül sokan mentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket az ő testvérük felől.
20. Márta azért, amint hallja vala, hogy Jézus jön, elébe méne; Mária pedig otthon ül vala.
21. Monda azért Márta Jézusnak: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.
22. De most is tudom, hogy amit csak kérsz az Istentől, megadja néked az Isten. rész 9,31.
23. Monda néki Jézus: Feltámad a te testvéred. Fil. 3,21. 1Thess. 4,14.
24. Monda néki Márta: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor az utolsó napon. rész 5,29. Dán. 12,2. Luk. 14,14.
25. Monda néki Jézus: **Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbennem, ha meghal is, él**; rész 5,21. 6,39. 40.
26. **És aki csak él és hisz énbennem, soha meg nem hal. Hiszed-é ezt?** rész 1,4. 3,36. Kol. 3,4. 1Ján. 1,1. 2. 5,10. 11.
27. Monda néki: **Igen Uram, én hiszem, hogy Te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, aki e világra jövendő volt.** rész 4,42. 6,69. Mát. 16,16.
28. És amint ezeket mondotta, elméne, és titkon szólítá az ő testvérét Máriát, mondván: A Mester itt van és hív téged.
29. Mihelyt ez hallá, felkele hamar és hozzá méne.
30. Jézus pedig nem ment még be a faluba, hanem azon a helyen volt, ahová Márta elébe ment.
31. A zsidók azért, akik ővele otthon voltak és vigasztalák őt, látván, hogy Mária hamar felkél és kimegy vala, utána menének, ezt mondván: A sírhoz megy, hogy ott sírjon.
32. Mária azért, amint odaére, ahol Jézus volt, meglátván Őt, lábaihoz esék, mondván néki: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg az én testvérem.
33. Jézus azért, amint látja vala, hogy az sír és sírnak a vele jött zsidók is, megrendült szellemében és igen megindula. Luk. 19,41. Róm. 12,15. Zsid. 4,15.
34. És monda: Hová helyeztétek őt? Mondának néki: Uram, jer és lásd meg!
35. Könnyekre fakadt Jézus.
36. Mondának azért a zsidók: Ímé, mennyire szerette őt!
37. Némelyek pedig mondának közülük: Nem megtehette volna Ő, aki a vaknak szemét felnyitotta, hogy ez ne haljon meg? rész 9,6.
38. Jézus pedig újra felindulva magában, odamegy vala a sírhoz. Az pedig egy üreg volt, és kő feküvék rajta.
39. Monda Jézus: Vegyétek el a követ. Monda néki az elhunytnak nőtestvére, Márta: Uram, immár szaga van, hiszen negyednapos.

40. Monda néki Jézus: **Nem mondtam-é néked, hogy ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét**?
41. Elvették azért a követ onnan, ahol az elhunyt feküdt vala. Jézus pedig felemelé szemeit az égre, és monda: Atyám, hálát adok néked, hogy meghallgattál engem.
42. **Tudtam is én, hogy te mindenkor meghallgatsz engem; csak a körülálló sokaságért mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem**.
43. És mikor ezeket mondá, fennszóval kiálta: Lázár, jöjj ki! 1Sám. 2,6. Luk. 7,14. 8,54. Csel. 3,15. 9,40. Róm. 4,17.
44. És kijöve az elhunyt, lábain és kezein kötelékekkel megkötözve, és az orcája kendővel volt leborítva. Monda nékik Jézus: Oldozzátok el őt, és hagyjátok menni. rész 20,7.
45. Sokan hittek azért Őbenne ama zsidók közül, akik Máriához mentek, és látták, amiket cselekedett. rész 2,23.

A főtanács határozata

46. De némelyek azok közül elmenének a farizeusokhoz, és elbeszélék nékik, amiket Jézus cselekedett.
47. Egybegyűjték azért a papifejedelmek és a farizeusok a főtanácsot, és mondának: Mit cselekedjünk? Mert ez az ember sok csodát tesz. Zsolt. 2,2.
48. Ha ekképpen hagyjuk Őt, mindenki hinni fog Őbenne: és eljönnek majd a rómaiak és elveszik tőlünk mind e helyet, mind e népet. Dán. 9,26. Mát. 4,16.
49. Egy pedig közülük, Kajafás, aki főpap volt abban az esztendőben, monda nékik: Ti semmit sem tudtok.
50. **Meg sem gondoljátok, hogy jobb nékünk, hogy egy ember haljon meg a népért, és az egész nép el ne vesszen**. rész 18,14. Luk. 3,2. Csel. 4,6.
51. Ezt pedig nem magától mondta: hanem mivelhogy abban az esztendőben főpap volt, jövendőt monda, hogy **Jézus meg fog halni a népért**;
52. **És nemcsak a népért, hanem azért is, hogy az Istennek elszéledt gyermekeit egybegyűjtse**. rész 10,16. Ésa. 49,6. Csel. 13,47. Gal. 3,28. Ef. 3,6. 1Ján. 2,2.
53. Ama naptól azért azon tanakodának, hogy Őt megöljék. rész 5,16. Mát. 26,4. Luk. 6,11. 19,47. 22,2.
54. Jézus azért nem jár vala többé nyilvánosan a zsidók között, hanem elméne onnan a vidékre, a pusztához közel, egy Efraim nevű városba; és ott tartózkodék az Ő tanítványaival.
55. Közel volt pedig a zsidók húsvétja: és sokan menének fel Jeruzsálembe a vidékről húsvét előtt, hogy megtisztuljanak. rész 2,13. 5,1. 6,4.
56. Keresék azért Jézust, és szólnak vala egymással a templomban állva: Mit gondoltok, hogy nem jön-é fel az ünnepre? rész 7,11.
57. A papi fejedelmek pedig és a farizeusok is parancsolatot adának, hogy ha valaki megtudja, hogy hol van, jelentse meg, hogy Őt megfogják.

Jézus megkenetése Betániában

12 Jézus azért hat nappal a húsvét előtt méne Betániába, ahol az elhunyt Lázár volt, akit feltámasztott a halálból. rész 11,1. 43. Mát. 26,6. Márk 14,3.
2. Vacsorát készítének azért ott néki, és Márta szolgált fel; Lázár pedig egy volt azok közül, akik együtt ülnek valaŐvele.
3. Mária azért elővévén egy font igazi, drága nárdusból való kenetet, megkené a Jézus lábait, és megtörlé annak lábait a saját hajával; a ház pedig megtelék a kenet illatával. Én. 1,12. 4,14. Luk. 10,38. 39.
4. Monda azért egy az Ő tanítványai közül, az Iskarióti Júdás, Simonnak fia, aki Őt el is árulta:
5. Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénáron, és miért nem adták a szegényeknek?
6. Ezt pedig nem azért mondá, mintha néki a szegényekre volna gondja, hanem mivelhogy tolvaj volt, és nála volt

az erszény, és amit abba tesznek vala, elcsené. rész 13,29. Péld. 26,25. 28,20. 22.

7. Monda azért Jézus: Hagyj békét néki; az én temetésem idejére tartogatta ő ezt.

8. Mert szegények mindenkor vannak veletek, én pedig nem mindenkor vagyok. 5Móz. 15,11. Mát. 26,11. Márk 14,7.

9. A zsidók közül azért nagy sokaság értesült arról, hogy Ő ott van: és odamenének nemcsak Jézusért, hanem hogy Lázárt is lássák, akit feltámasztott a halálból. Luk. 16,31.

10. A papifejedelmek pedig tanácskozának, hogy Lázárt is megöljék;

11. Mivel a zsidók közül sokan miatta menének oda és hittek a Jézusban.

Jézus bevonulása Jeruzsálembe

12. Másnap a nagy sokaság, amely az ünnepre jött, hallván, hogy Jézus Jeruzsálembe jön, Mát. 21,1. Márk 11,1.

13. Pálmaágakat fogott, és kiméne elébe, és kiálta: Hozsánna: **Áldott, aki jön az Úrnak nevében, az Izraelnek ama Királya**! Zsolt. 72,17–19. 118,26. Mát. 21,9. Márk 11,9. Luk. 19,38. 1Tim. 1,17.

14. Találván pedig Jézus egy szamarat, felüle arra, amint meg van írva:

15. Ne félj, Sionnak leánya: Ímé, a te Királyod jön, szamárnak vemhén ülve. Ésa. 62,11. Zak. 9,9.

16. Ezeket pedig nem értették eleinte az Ő tanítványai: hanem mikor megdicsőítteték Jézus, akkor emlékezének vissza, hogy ezek felőle vannak megírva, és hogy ezeket műveltékŐvele.

17. A sokaság azért, amelyŐvele volt, mikor kihívta Lázárt a sírból és feltámasztotta őt a halálból, bizonyságot tett. rész 7,39. 14,26. Zsid. 1,3.

18. Azért is méne Őelébe a sokaság, mivel hallá, hogy ezt a csodát tette.

19. Mondának azért a farizeusok egymás között: **Látjátok-é, hogy semmit sem értek? Ímé, mind e világ Őutána megy**. rész 14,6.

Mennyei szózat az égből

20. Néhány görög is volt azok között, akik felmenének, hogy imádkozzanak az ünnepen: Csel. 17,4.

21. Ezek azért a galileai Bethsaidából való Fülöphöz menének, és kérék őt, mondván: Uram, látni akarjuk a Jézust.

22. Megy vala Fülöp és szóla Andrásnak, és viszont András és Fülöp szóla Jézusnak.

23. Jézus pedig felele nékik, mondván: Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az embernek Fia. rész 13,32. 17,1.

24. Bizony, bizony mondom néktek: **Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem**. 1Kor. 15,36. Zsid. 2,10. Jel. 5,9.

25. **Aki szereti a maga életét, elveszti azt; és aki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt**. Luk. 9,24. 17,33.

26. **Aki nékem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és aki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya**. rész 14,3. 17,24. 1Thess. 4,17.

27. Most az én lelkem háborog; és mit mondjak? Atyám, ments meg engem ettől az órától? De azért jutottam ez órára. rész 13,21. Luk. 12,50. 22,53.

28. Atyám, dicsőítsd meg a Te nevedet! Szózat jöve azért az égből: Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem. rész 11,42. 2Pét. 1,17.

29. A sokaság azért, amely ott állt és hallotta, azt mondá, hogy mennydörgött; mások mondának: Angyal szólt néki.

30. Felele Jézus és monda: Nem énérettem lett e szó, hanem tiérettetek.

31. **Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme**: Luk. 10,18. Csel. 26,18. 2Kor. 4,4. Ef. 2,2. 6,12. 1Ján. 3,8.

32. **És én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok**. Róm. 5,18. Zsid. 2,9.

33. Ezt pedig azért mondá, hogy megjelentse, milyen halállal kell meghalnia.

34. Felele néki a sokaság: Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad: hogyan mondod hát te, hogy az ember Fiának fel kell emeltetnie? Kicsoda ez az ember Fia?
2Sám. 7,13. Zsolt. 89,36. 110,4. Ésa. 9,7. Ezék. 37,25. Dán. 2,44.

35. Monda azért nékik Jézus: Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok, amíg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket: és aki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy. rész 11,10. Ef. 5,8. 1Ján. 2,11.

36. Míg a világosságotok megvan, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek. Ezeket mondá Jézus, és elmenvén, elrejtőzködék előlük. Luk. 6,8. 1Thess. 5,5. 1Ján. 2,9–11.

A zsidók hitetlensége

37. És noha ennyi jelet tett előttük, mégsem hittek Őbenne:

38. Hogy beteljesedjék az Ésaiás próféta beszéde, amelyet monda: Uram, ki hitt a mi tanításunknak? és az Úr karja kinek jelentetett meg?
Ésa. 53,1. Róm. 10,16.

39. Azért nem hihettek, mert ismét monda Ésaiás:

40. Megvakította az ő szemeiket, és megkeményítette az ő szívüket; hogy szemeikkel ne lássanak és szívükkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. Ésa. 6,9. Mát. 13,14.

41. Ezeket mondá Ésaiás, amikor látá az Ő dicsőségét; és beszéle Őfelőle.
Ésa. 6,1. Zsid. 11,13.

42. Mindazáltal a főemberek közül is sokan hittek Őbenne: de a farizeusok miatt nem vallák be, hogy ki ne rekesztessenek a gyülekezetből:

43. Mert inkább szerették az emberek dicséretét, mintsem az Istennek dicséretét. rész 5,44.

44. Jézus pedig kiálta és monda: **Aki hisz énbennem, nem énbennem hisz, hanem abban, aki elküldött engem.**

45. **És aki engem lát, azt látja, aki küldött engem.** Márk 9,37. 1Pét. 1,21.

46. **Én világosságul jöttem e világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben, aki énbennem hisz.**
vers 35. 36. rész 1,4. 5. 8,12. 9,5.

47. És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhoztatom azt, mert **nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megmentsem a világot.** rész 3,17. 5,45.

48. Aki megvet engem és nem veszi be az én beszédeimet, van annak, aki őt kárhoztassa: a beszéd, amelyet szólottam, az kárhoztatja őt az utolsó napon.
5Móz. 18,19. Márk 16,16. Luk. 10,16.

49. Mert én nem magamtól szóltam; hanem **az Atya, aki küldött engem, Ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak és mit beszéljek.** 5Móz. 18,18.

50. **És tudom, hogy az Ő parancsolata örök élet.** Amiket azért én beszélek, úgy beszélem, amint az Atya mondotta nékem. rész 8,38.

Jézus megmossa a tanítványok lábát

13 A húsvét ünnepe előtt pedig, tudván Jézus, hogy eljött az Ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, **mivelhogy szerette az övéit e világon, szeretetében elszánta magát a végsőkre.** rész 12,23. 15,9. 17,1. Mát. 26,2.

2. És vacsora közben, amikor az ördög belesugallta már az Iskarióti Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy árulja el Őt, Luk. 22,3.

3. **Tudván Jézus, hogy az Atya mindent hatalmába adott néki, és hogy Ő az Istentől jött és az Istenhez megy,** rész 1,1. 14. 3,35. 17,2. Csel. 2,36. 1Kor. 15,27. Zsid. 2,8. Jel. 3,21.

4. Felkele a vacsorától, leveté a felsőruháját; és egy kendőt vévén, körülköté magát.

5. Azután vizet tölte a medencébe, és kezdé mosni a tanítványok lábait, és megtörleni a kendővel, amellyel körül van kötve.

6. Méne azért Simon Péterhez; és az monda néki: Uram, Te mosod-é meg az én lábaimat? Mát. 3,14.

7. Felele Jézus és monda néki: Amit
én cselekszem, te azt most nem érted,
de ezután majd megérted. Ésa. 52,15.
8. Monda néki Péter: Az én lábaimat
nem mosod meg soha! Felele néki
Jézus: **Ha meg nem moslak téged,**
semmi közöd sincs énhozzám.
rész 15,3. Zsolt. 51,2. Ésa. 52,11.
1Kor. 6,11. Ef. 5,26. Tit. 3,5. Zsid. 9,13. 14.
9. Monda néki Simon Péter: Uram,
ne csak lábaimat, hanem kezeimet és
fejemet is! Csel. 22,16. Zsid. 10,22.
10. Monda néki Jézus: Aki megfür-
dött, nincs másra szüksége, mint a lába-
it megmosni, különben egészen tiszta;
ti is tiszták vagytok, de nem mindnyá-
jan.
11. Tudta ugyanis, hogy ki árulja el
Őt; azért mondá: Nem vagytok mind-
nyájan tiszták! Ef. 5,26.
12. Mikor azért megmosta azoknak
lábait, és a felső ruháját felvette, újra
leülvén, monda nékik: Értitek-é, hogy
mit cselekedtem veletek?
13. Ti engem így hívtok: Mester, és
Uram. És jól mondjátok, mert az
vagyok. Luk. 6,46. 1Kor. 8,6. 12,3. Fil. 2,11.
14. **Azért, ha én az Úr és a Mester**
megmostam a ti lábaitokat, néktek is
meg kell mosnotok egymás lábait.
1Pét. 2,21.
15. Mert példát adtam néktek, hogy
amiképpen én cselekedtem veletek, ti
is akképpen cselekedjetek. Fil. 2,5.
16. Bizony, bizony mondom néktek:
A szolga nem nagyobb az ő uránál;
sem a követ nem nagyobb annál, aki
azt küldte. rész 15,20. Luk. 6,40. 1Ján. 2,6.
17. Ha tudjátok ezeket, áldottak les-
tek, ha cselekszitek ezeket. Jak. 1,22. 2,14.
18. Nem mindnyájatokról szólok; tu-
dom én kiket választottam el; hanem
hogy beteljesedjék az Írás: Aki velem
ette a kenyeret, a sarkát emelte fel elle-
nem. Zsolt. 41,9. 2Tim. 2,19.
19. Most megmondom néktek, mie-
lőtt meglenne, hogy mikor meglesz,
higgyétek majd, hogy én vagyok.

Aki engem befogad

20. Bizony, bizony mondom néktek:
Aki befogadja, ha valakit elküldök,
engem fogad be; aki pedig engem
befogad, azt fogadja be, aki engem
küldött. Luk. 10,16.

Jézus jelzi árulóját

21. Mikor ezeket mondja vala Jézus,
igen nyugtalankodék szellemében, s
bizonyságot tett, és monda: Bizony,
bizony mondom néktek, hogy egy
közületek elárul engem. rész 12,27.
Mát. 26,21. Luk. 22,21. Csel. 1,17. 1Ján. 2,19.
22. A tanítványok ekkor egymásra
tekintének bizonytalankodva, hogy
kiről szól.
23. Egy pedig az Ő tanítványai közül a
Jézus kebelén nyugszik vala, akit szeret
vala Jézus. rész 19,26. 20,2. 21,7.
24. Int azért ennek Simon Péter, hogy
tudakozza meg, ki az, akiről szól?
25. Az pedig a Jézus kebelére hajol-
ván, monda néki: Uram, ki az?
26. Felele Jézus: Az, akinek én a
bemártott falatot adom. És bemártván
a falatot, adá az Iskarióti Júdásnak, a
Simon fiának. Zsolt. 109,5. Luk. 22,3.
27. És a falat után akkor beméne abba
a sátán. Monda azért néki Jézus: Amit
cselekszel, hamar cselekedjed.
28. Ezt pedig senki sem érté a leültek
közül, miért mondta néki.
29. Némelyek ugyanis állíták, mivel-
hogy az erszény Júdásnál volt, hogy azt
mondá néki Jézus: Vedd meg, amikre
szükségünk van az ünnepre; vagy,
hogy adjon valamit a szegényeknek.
rész 12,6.
30. Az pedig, mihelyt a falatot elvevé,
azonnal kiméne: ekkor éjszaka volt.

Új parancsolatot adok néktek

31. Mikor azért kiment, monda Jézus:
Most dicsőítteték meg az embernek
Fia, az Isten is megdicsőítteték Őben-
ne. rész 14,13. 1Pét. 4,11.

32. Ha megdicsőítteték Őbenne az Isten, az Isten is megdicsőíti Őt önmagában, és ezennel megdicsőíti Őt.
rész 12,23. 17,1. 4.

33. Fiaim, egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd engem; de amiként a zsidóknak mondám, hogy: Ahová én megyek, ti nem jöhettek; most néktek is mondom.

34. **Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.** 3Móz. 19,18. Ef. 5,2. 1Thess. 5,9. Jak. 2,8. 1Pét. 1,22. 1Ján. 2,7. 3,11. 4,21.

35. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok. 1Ján. 3,14.

Péter fogadkozása

36. Monda néki Simon Péter: Uram, hová mégy? Felele néki Jézus: Ahová én megyek, most énutánam nem jöhetsz; utóbb azonban utánam jössz.
rész 21,18. 2Pét. 1,14.

37. Monda néki Péter: Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet adom éretted! Luk. 22,23.

38. Felele néki Jézus: Az életedet adod érettem? Bizony, bizony mondom néked, nem szól addig a kakas, mígnem háromszor megtagadsz engem.
Mát. 26,34. Márk 14,30. Luk. 22,34.

Jézus az út az Atyához

14 Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem.

2. Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítsek néktek. 2Kor. 5,1.

3. És ha majd elmegyek és helyet készítek néktek, ismét eljövök, és magamhoz veszlek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. rész 12,26. Csel. 1,11. 1Thess. 4,17.

4. És hogy hová megyek én, tudjátok; az utat is tudjátok. rész 13,33. 17,24.

5. Monda néki Tamás: Uram, nem tudjuk hová mégy; mimódon tudhatjuk azért az utat?

6. Monda néki Jézus: **Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha énáltalam.** rész 1,4. 17. 6,35. 8,32. 10,9. Zsid. 9,8.

7. Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek Őt, és láttátok Őt. rész 8,19. Zsid. 1,3.

8. Monda néki Fülöp: Uram, mutasd meg nékünk az Atyát, és elég nékünk!

9. Monda néki Jézus: Annyi idő óta veletek vagyok, és mégsem ismertél meg engem, Fülöp? **Aki engem látott, látta az Atyát**; mimódon mondod azért te: Mutasd meg nékünk az Atyát?
Kol. 1,15. Zsid. 1,3.

10. Nem hiszed-é, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van? A beszédeket, amelyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom; hanem **az Atya, aki énbennem lakik, Ő cselekszi e dolgokat**.
rész 5,19. 10,38. 17,21. 1Ján. 5,7.

11. Higgyetek nékem, hogy **én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van**; ha pedig nem, magukért a cselekedetekért higgyetek nékem.

12. Bizony, bizony mondom néktek: **Aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek**.

13. **És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban**.
Jak. 1,5. 1Ján. 3,22. 5,14.

14. **Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt**.

15. Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. 1Ján. 5,3.

A Szent Szellem ígérete

16. **És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ád néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.** Róm. 8,15.

17. **Az igazságnak ama Szellemét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja Őt és nem ismeri Őt; de ti ismeritek Őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.** 1Ján. 2,20. 4,4.
18. Nem hagylak titeket árván; eljövök tihozzátok. 1Ján. 2,27. 4,6.
19. Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: **mert én élek, ti is élni fogtok.**
20. Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy **én az én Atyámban vagyok, és ti énbennem, és én tibennetek.** rész 10,38. 16,16. 17,21. 1Kor. 15,20.
21. Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak. 1Ján. 2,5. 5,3.
22. Monda néki Júdás, nem az iskarióti: Uram, mi dolog, hogy nékünk jelented ki magadat, és nem a világnak?
23. Felele Jézus és monda néki: **Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és benne lakozást veszünk.** Zsolt. 91,1. 1Kor. 3,16. 1Ján. 2,24. 4,16.
24. Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem.
25. Ezeket beszéltem néktek, amíg veletek voltam. rész 7,16. Jel. 3,20. 21,3.
26. **Ama Vigasztaló pedig, a Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya, Ő mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondottam néktek.** Luk. 24,49. 1Ján. 2,27.
27. **Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!** Ésa. 53,5. Fil. 4,7. Kol. 3,15.
28. Hallottátok, hogy én azt mondtam néktek: Elmegyek, és eljövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: Elmegyek az Atyához; mert az én Atyám nagyobb nálamnál. 1Kor. 11,3. Gal. 4,4. Fil. 2,6–8.
29. És most mondtam meg néktek, mielőtt meglenne: hogy amikor majd meglesz, higgyetek. Ésa. 9,6. 42,1. 49,1–6.
30. Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme: és énbennem nincs semmije; 2Kor. 5,21. Fil. 2,8. 1Ján. 3,5.
31. De, hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát és úgy cselekszem, amint az én Atyám parancsolta nékem: Keljetek fel, menjünk el innen. Zsid. 8,5.

Jézus az igazi szőlőtő

15 Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves.
2. Minden szőlővesszőt, amely énbennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. Mát. 15,13. Zsid. 6,8.
3. Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam néktek. Ef. 5,26.
4. Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha énbennem maradtok. Ef. 2,21. 3,17. Kol. 1,23. 2,7. 1Ján. 2,6.
5. **Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.** Hós. 14,8. Fil. 4,13.
6. Ha valaki nem marad énbennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad; és egybegyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek. Zsid. 6,4–6.
7. **Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.** rész 14,13. 16,23. 1Ján. 3,22.
8. **Abban dicsőíttetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjetek; és legyetek nékem tanítványaim.**
9. **Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket:**

maradjatok meg ebben az én szeretetemben. Mát. 5,16. Fil. 1,11.
10. Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképpen én megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az Ő szeretetében. rész 14,23.
11. Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon tibennetek az én örömem, és a ti örömetek beteljék. rész 17,13.
12. Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen én szerettelek titeket. 1Thess. 4,9. 1Pét. 4,8.
13. Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért. Róm. 5,7. Ef. 5,2. 1Ján. 3,11.
14. Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, amiket én parancsolok néktek. rész 14,23.
15. Nem mondalak többé titeket szolgáknak; mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura; **titeket pedig barátaimnak mondottalak; mert mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek**. Csel. 20,27.
16. **Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja néktek**.
rész 14,13. 16,23. 24. Mát. 28,19. 1Ján. 4,10.
17. Ezeket parancsolom néktek, hogy egymást szeressétek.
Róm. 13,8–10. Jak. 2,8. 1Ján. 2,7. 3,11. 4,21.
18. Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt nálatok. 1Ján. 3,1. 4,5.
19. Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, ami az övé; de mivelhogy nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ.
20. Emlékezzetek meg ama beszédekről, amelyeket én mondtam néktek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd; ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják majd.
21. De mindezt az én nevemért cselekszik veletek, mivelhogy nem ismerik azt, aki küldött engem. Mát. 24,9.
22. Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nékik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniük az ő bűnüket. rész 9,41. Róm. 1,20. Jak. 4,17.
23. Aki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat is. 1Ján. 2,23.
24. Ha ama cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük, amelyeket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük; de most láttak is, gyűlöltek is, mind engem, mind az én Atyámat.
25. De azért lett így, hogy beteljesedjék a mondás, amely megiratott az ő törvényükben: Ok nélkül gyűlöltek engem.
Zsolt. 35,19. 69,4.
26. **Mikor pedig eljön majd a Vigasztaló, akit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Szelleme, aki az Atyától származik, Ő tesz majd énrólam bizonyságot**. rész 14,26. 16,7. 13.
Csel. 1,8. 2,33. Róm. 8,14. 1Ján. 4,4. 5,6.
27. De ti is bizonyságot tesztek; mert kezdettől fogva énvelem vagytok.
Csel. 2,32. 4,33. 1Pét. 5,1. 2Pét. 1,16.

Jézus megígéri a Vigasztalót

16 Ezeket beszéltem néktek, hogy meg ne botránkozzatok.
2. A gyülekezetekből kirekesztenek titeket; sőt jön idő, hogy aki öldököl titeket, mind azt hiszi, hogy Istennek szolgál vele. Csel. 8,1. 9,1. 26,9.
3. És ezeket azért cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem. Róm. 10,2. 1Kor. 2,8. 1Tim. 1,13.
4. Ezeket pedig azért beszéltem néktek, hogy amikor eljön az az idő, megemlékezzetek róluk, hogy én mondtam néktek. De ezeket kezdettől fogva nem mondottam néktek, mivelhogy veletek voltam.
5. Most pedig elmegyek ahhoz, aki küldött engem; és senki sem kérdezi tőlem közületek: Hová mégy?

6. Hanem, mivelhogy ezeket beszéltem néktek, a szomorúság töltötte el a szíveteket.
7. De én az igazat mondom néktek: **Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jön el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm Őt tihozzátok.** rész 14,26. 15,26. Csel. 1,8. 2,4. 33. 8,17. 9,17. 10,44–46. 19,6. 1Kor. 3,16. 6,19. 2Kor. 6,16. Ef. 4,8. 1Ján. 4,4.
8. És Ő, amikor eljön, megfeddi a világot bűn, megigazulás és ítélet tekintetében. Csel. 2,22.
9. Bűn tekintetben, hogy nem hisznek énbennem, Róm. 1,18–22. 3,9. 14,23.
10. Megigazulás tekintetében, mert én elmegyek az én Atyámhoz, és többé nem láttok engem, Ésa. 42,6. 21. 45,19. Dán. 9,24. Csel. 2,32. Gal. 3,22.
11. És ítélet tekintetében, mert e világ fejedelme megítéltetett. Luk. 10,18. Csel. 26,18. 2Kor. 4,4. Ef. 2,2. Kol. 2,15. Zsid. 2,14.
12. Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok.
13. **De mikor eljön Ő, az igazságnak Szelleme, elvezet majd titeket minden igazságra. Mert nem magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.** 1Ján. 2,20. 27.
14. **Ő engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek.** rész 14,26. 15,26. Kol. 1,26.
15. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém: azért mondám, hogy az enyémből vesz, és megjelenti néktek. rész 17,10. Gal. 1,19.
16. Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és meglátok majd engem: mert én az Atyához megyek. Mát. 11,27.
17. Mondának azért az Ő tanítványai közül egymásnak: Mi az, amit nékünk mond: Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és meglátok majd engem; és: mert én az Atyához megyek?
18. Mondának azért: Mi az a kevés idő, amiről szól? Nem tudjuk, mit mond.
19. Megérté azért Jézus, hogy Őt akarnák megkérdezni, és monda nékik: Arról tudakozzátok-é egymást, hogy azt mondám: Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és meglátok majd engem?
20. Bizony, bizony mondom néktek, hogy sírtok és jajgattok ti, a világ pedig örül: ti szomorkodtok, hanem a ti szomorúságtok örömre fordul.
21. Az asszony mikor szül, gyötrődésben van, mert eljött az ő órája: de mikor megszüli az ő gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra.
22. Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de **ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömeteket.** Luk. 24,41. Csel. 13,52. 1Pét. 1,8.

Kérjetek és megkapjátok

23. És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. **Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek.** rész 14,13. 15,16. Mát. 7,7. 21,22. Márk 11,24. Luk. 11,9. Jak. 1,5.
24. **Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjetek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen.** 1Ján. 5,14. 15.
25. Ezeket példázatokban mondtam néktek; de eljön az idő, amikor nem példázatokban beszélek majd néktek, hanem nyíltan beszélek néktek az Atyáról. rész 16,29. Márk 4,11. 34. Luk. 8,10.
26. **Azon a napon az én nevemben kértek majd: és nem mondom néktek, hogy én kérni fogom az Atyát tiérettetek;**
27. **Mert maga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki.** rész 3,13. 14,21. 17,8.
28. Kijöttem az Atyától, és jöttem e világba: ismét elhagyom e világot, és elmegyek az Atyához. rész 13,3.

29. Mondának néki az Ő tanítványai:
Ímé, most nyíltan beszélsz és semmi
példázatot nem mondasz.
30. Most tudjuk, hogy te mindent
tudsz, és nincs szükséged arra, hogy
valaki téged megkérdezzen: erről hiszszük, hogy az Istentől jöttél ki. rész 17,8.
31. Felele nékik Jézus: Most hiszitek?
Ésa. 9,6. Róm. 5,1. Ef. 2,14. Kol. 1,24.
32. Ímé eljön az óra, és immár eljött,
hogy szétoszoljatok ki-ki az övéihez,
és engem egyedül hagyjatok; de **nem
vagyok egyedül**, **mert az Atya velem
van**. rész 8,29. 20,10. Mát. 26,31.
33. Azért beszéltem ezeket néktek,
hogy békességetek legyen énbennem.
E világon nyomorúságtok lészen; **de
bízzatok**: **én legyőztem a világot**.
Ésa. 49,24. Róm. 8,37. 1Kor. 15,27.
Kol. 2,14. 15. Zsid. 2,14. 1Ján. 4,4. 5,4.

Jézus Krisztus főpapi imája

17 Ezeket beszélte Jézus; és felemelé szemeit az égre, és monda:
Atyám, eljött az óra; dicsőítsd meg a te
Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen
téged;
2. Amiként te hatalmat adtál néki
minden testen, hogy örök életet adjon
mindennek, amit néki adtál.
Dán. 7,14. 1Kor. 15,25. Fil. 2,10. Zsid. 2,8.
3. **Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz
Istent, és akit elküldtél, a Jézus
Krisztust**. Ésa. 53,11. 1Kor. 8,4. 1Ján. 5,20.
4. Én dicsőítettelek téged e földön:
elvégeztem a munkát, amelyet reám
bíztál, hogy végezzem azt.
5. És most Te dicsőíts meg engem,
Atyám, temagadnál azzal a dicsőséggel,
amellyel bírtam tenálad a világ létele
előtt. rész 1,1. 10,30. Fil. 2,6. Kol. 1,15.
6. Megjelentettem a te nevedet az
embereknek, akiket e világból nékem
adtál: tiéid voltak, és nékem adtad
azokat, és a te beszédedet megtartották. rész 14,9. Zsolt. 22,22.
7. Most tudták meg, hogy mindaz
tetőled van, amit nékem adtál:
8. Mert ama beszédeket, amelyeket
nékem adtál, őnékik adtam; és ők
befogadták, és igazán megismerték,
hogy én tőled jöttem ki, és elhitték,
hogy Te küldtél engem. rész 16,27.
9. Én ezekért könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket
nékem adtál, mert a tiéid. 1Ján. 5,19.
10. És az enyémek mind a tiéid, és a
tiéid az enyémek: és megdicsőíttetem
őbennük. Róm. 8,30. 1Kor. 3,22.
11. És nem vagyok többé e világon,
de ők a világon vannak, én pedig tehozzád megyek. **Szent Atyám, tartsd meg
őket a te nevedben, akiket nékem
adtál, hogy egyek legyenek, mint mi**!
rész 10,30. 1Pét. 1,5.
12. Mikor velük voltam a világon, én
megtartám őket a te nevedben; akiket
nékem adtál, megőrizém, és senki el
nem veszett közülük, csak a veszedelemnek fia, hogy az Írás beteljesüljön.
rész 6,39. 10,28. 13,18. 18,9. Zsolt. 109,8.
13. Most pedig tehozzád megyek; és
ezeket azért beszélem e világon, hogy
**ők az én örömömet teljesen bírják
őmagukban**. Csel. 1,20. Zsid. 2,13. 1Ján. 2,19.
14. **Én a te Igédet nékik adtam**; és
a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem
e világból valók, amint hogy én sem e
világból vagyok.
15. Nem azt kérem, hogy vedd ki őket
e világból, hanem hogy őrizd meg őket
a gonosztól. Gal. 1,4. 2Thess. 3,3. 1Ján. 5,18.
16. Nem e világból valók, amint hogy
én sem e világból vagyok.
17. **Szenteld meg őket a te igazságoddal**: **A te Igéd igazság**.
18. **Amiképpen te küldtél engem
e világra, úgy küldtem én is őket e
világra**; 1Kor. 1,30. 1Thess. 4,7.
19. És én őérettük odaszentelem
magamat, hogy ők is megszenteltekké
legyenek az igazságban. Zsid. 10,10.
20. **De nem csak őérettük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédükre hisznek majd énbennem**;

21. **Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te énbennem, Atyám, és**
én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a
világ, hogy te küldtél engem. rész 10,38. 14,11. Fil. 2,6. 1Ján. 5,7.

Tökéletesen eggyé legyenek

22. **És én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, őnékik adtam,**
hogy egyek legyenek, amiképpen mi egyek vagyunk: 1Ján. 1,3. 3,24.

23. Én őbennük, és te énbennem: **hogy tökéletesen eggyé legyenek, és**
hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, ami-
ként engem szerettél. Kol. 3,4. Zsid. 12,23.

24. Atyám, akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is énvelem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nékem adtál: mert szerettél engem e világ alapjának felvettetése előtt. rész 12,26. 14,3. 2Kor. 3,18. 1Thess. 4,17. 1Ján. 3,2.

25. Igazságos Atyám! És e világ nem ismert téged, de én ismertelek téged; és ezek megismerik, hogy te küldtél engem;

26. És megismertettem övelük a te nevedet, és megismertetem; hogy az a szeretet legyen őbennük, amellyel engem szerettél, és én is őbennük legyek. Ef. 3,17.

Jézus elfogatása

18 Mikor ezeket mondta Jézus, kiméne az Ő tanítványaival együtt túl a Kedron patakján, ahol egy kert volt, amelybe bemenének Ő és a tanítványai. Mát. 26,47. Márk 14,43. Luk. 22,39.

2. Ismeré pedig azt a helyet Júdás is, aki Őt elárulja vala; mivel gyakorta ott gyűlt egybe Jézus az Ő tanítványaival. 2Sám. 15,23.

3. Júdás azért magához vevén a katonai csapatot, és a papi fejedelmektől és a farizeusoktól szolgákat, odaméne fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel. Csel. 1,16.

4. Jézus azért tudván mindazt, ami reá következendő volt, előreméne, és monda azoknak: Kit kerestek?

5. Felelének néki: A Názáreti Jézust. Monda nékik Jézus: Én vagyok. Ott állt pedig övelük Júdás is, aki elárulta Őt. Zsolt. 41,9. Mát. 21,11.

6. **Mikor azért azt mondá nékik: Én vagyok; hátra vonulának és**
földre esének. 2Krón. 5,13. 14. Ezék. 1,28. Mát. 17,6. Csel. 9,4. 26,14.

7. Ismét megkérdezé azért őket: Kit kerestek? És azok mondának: A Názáreti Jézust.

8. Felele Jézus: Mondtam néktek, hogy én vagyok az. Azért, ha engem kerestek, ezeket bocsássátok el; Mát. 26,56.

9. Hogy beteljesüljön a beszéd, amelyet mondott: Azok közül, akiket nékem adtál, senkit sem vesztettem el. rész 6,39. 17,12. Júd. 1.

10. Simon Péter pedig, akinek szablyája volt, kirántá azt, és megüté a főpap szolgáját, és levágá annak jobb fülét. A szolga neve pedig Málkus volt. Mát. 26,51. Márk 14,47. Luk. 22,50.

11. Monda azért Jézus Péternek: Tedd hüvelyébe a te szablyádat; avagy nem kell-é kiinnom a pohárt, amelyet az Atya adott nékem? Mát. 20,20. 26,52.

Jézus vallomása a főtanács előtt

12. A csapat azért és az ezredes és a zsidók szolgái megfogták Jézust, és megkötözék Őt, Márk 14,53. Luk. 22,54.

13. És először Annáshoz vitték Őt; mert apósa volt ez Kajafásnak, aki abban az esztendőben főpap volt. Mát. 26,3. 57. Luk. 3,2.

14. Kajafás volt pedig az, aki azt tanácsolta a zsidóknak: jobb, hogy egy ember vesszen el a népért. rész 11,49. 50.

15. Simon Péter pedig, és egy másik tanítvány követi vala Jézust. Ez a tanítvány pedig ismerős volt a főpappal, és beméne Jézussal együtt a főpap udvarába, Mát. 26,58. Márk 14,54. Luk. 22,54.

16. Péter pedig kívül állt az ajtónál. Kiméne azért ama másik tanítvány, aki a főpappal ismerős volt, és szóla az ajtóőrzőnek, és bevitte Pétert.

Péter megtagadja Jézust

17. Szóla azért Péterhez az ajtóőrző leány: Nemde, te is ez ember tanítványai közül való vagy? Monda ő: Nem vagyok. Zsid. 13,12.

18. A szolgák pedig és a poroszlók ott állnak vala, szítván a tüzet, mivelhogy hűvös volt, és melegszenek vala. Ott állt Péter is övelük együtt, és melegszik vala. Ésa. 53,12. Gal. 3,13.

19. A főpap azért kérdezé Jézust az Ő tanítványai felől, és az Ő tanítása felől. Dán. 9,26.

20. Felele néki Jézus: Én nyíltan szólottam a világnak, én mindenkor tanítottam a zsinagógában és a templomban, ahol a zsidók mindenünnen összegyülekeznek; és titkon semmit sem szóltam. rész 10,38. 17,11. 23.

21. Mit kérdezel engem? Kérdezd azokat, akik hallották, mit szóltam nékik: ímé ők tudják, amiket nékik szólottam. Gal. 3,28.

22. Mikor pedig Ő ezeket mondja vala, egy a poroszlók közül, aki ott állt, arcul üté Jézust, mondván: így felelsz-é a főpapnak?

23. Felele néki Jézus: Ha gonoszul szóltam, tégy bizonyságot a gonoszságról; ha pedig jól, miért versz engem. Kol. 3,14.

24. Elküldé Őt Annás megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz. Mát. 26,57. Márk 14,53. Luk. 22,54.

25. Simon Péter pedig ott állt és melegszik vala. Mondának azért néki: Nemde, te is a tanítványai közül való vagy? Megtagadá ő, és monda: Nem vagyok. rész 13,22. 20,2. 21,7. 20. 24.

26. Monda egy a főpap szolgái közül, rokona annak, akinek a fülét Péter levágta: Nem láttalak-e én téged vele együtt a kertben?

27. Ismét megtagadá azért Péter; és a kakas azonnal megszólala. rész 1,11. 16,32.

Jézus Pilátus előtt

28. Vivék azért Jézust Kajafástól a törvényházba. Vala pedig reggel. És ők nem menének be a törvényházba, hogy meg ne fertőztessenek, hanem hogy megehessék a húsvéti bárányt. 1Móz. 3,15. Zsolt. 2,1–3 . 22,1–21. 69,21. Ésa. 50,6. 53,1–11. Mát. 8,17. Gal. 3,13. 1Pét. 2,24.

29. Kiméne azért Pilátus hozzájuk, és monda: Micsoda vádat hoztok fel ez ember ellen?

30. Felelének és mondának néki: Ha nem volna gonosztevő, nem adtuk volna Őt a kezedbe. Róm. 10,4. Zsid. 10,1–1 4.

31. Monda azért nékik Pilátus: Vigyétek el ti, és ítéljétek meg Őt a ti törvényeitek szerint. Mondának azért néki a zsidók: Nékünk senkit sem szabad megölnünk; 1Thess. 5,10.

32. Hogy beteljesedjék Jézus szava, amelyet monda, amikor jelenti vala, hogy milyen halállal kell majd meghalnia.

33. Ismét beméne azért Pilátus a törvényházba, és szólítja vala Jézust, és monda néki: Te vagy a zsidók királya? Mát. 27,11. Márk 15,2. Luk. 23,3.

34. Felele néki Jézus: Magadtól mondod-é te ezt, vagy mások beszélték néked énfelőlem? 1Ján. 5,6–8.

35. Felele Pilátus: Avagy zsidó vagyok-e én? A te néped és a papifejedelmek adtak téged az én kezembe: mit cselekedtél? rész 17,21. 20,31. 21,21. 1Ján. 1,1.

36. Felele Jézus: Az én királyságom nem e világból való. Ha e világból való volna az én királyságom, az én szolgáim vitézkednének, hogy át ne adassam a zsidóknak. Ámde az én királyságom nem innen való.

37. Monda azért néki Pilátus: Király vagy-é hát te csakugyan? Felele Jézus: **Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyságot tegyek az**

igazságról. Mindaz, aki az igazságból való, hallgat az én szómra. rész 8,47. Ésa. 55,4. 1Pét. 1,23. 1Ján. 3,19. 4,6. Jel. 1,5. 3,14.

38. Monda néki Pilátus: Micsoda az igazság? És amint ezt mondá, újra kiméne a zsidókhoz, és monda nékik: Én nem találok benne semmi bűnt.

39. Szokás pedig az nálatok, hogy elbocsássak néktek egyet a húsvétünnepen: akarjátok-é azért, hogy elbocsássam néktek a zsidók királyát?

40. Kiáltának azért viszont mindnyájan, mondván: Nem ezt, hanem Barabást. Ez a Barabás pedig tolvaj volt. Luk. 23,19. Csel. 3,14.

Pilátus kiszolgáltatja Jézust

19 Akkor azért előfogá Pilátus Jézust, és megkorbácsoltatta. Mát. 20,19. 27,26. Márk 15,15.

2. És a vitézek tövisből koronát fonván, a fejére tették, és bíbor köntöst adtak reá, Luk. 18,33.

3. És mondának: Üdvöz légy, zsidók királya! És arcul csapdossák vala Őt. Ésa. 50,6.

4. Majd ismét kiméne Pilátus, és monda nékik: Ímé, kihozom Őt néktek, hogy értsétek meg, hogy nem találok benne semmi bűnt. rész 18,38. 2Kor. 5,21.

5. Kiméne azért Jézus a töviskoronát és a bíbor köntöst viselve. És monda nékik Pilátus: Ímhol az ember!

6. Mikor azért látják vala Őt a papifejedelmek és a szolgák, kiáltozának, mondván: Feszítsd meg, feszítsd meg! Monda nékik Pilátus: Vigyétek el Őt ti, és feszítsétek meg, mert én nem találok bűnt Őbenne. Csel. 3,13.

7. Felelének néki a zsidók: Nékünk törvényünk van, és a mi törvényünk szerint meg kell halnia, mivelhogy Isten Fiává tette magát.

8. Mikor pedig ezt a beszédet hallotta Pilátus, még inkább megrémült;

9. És ismét beméne a törvényházba, és szóla Jézusnak: Honnét való vagy te? De Jézus nem felelt néki.

10. Monda azért néki Pilátus: Nékem nem szólsz-é? Nem tudod-é hogy hatalmam van arra, hogy megfeszítselek, és hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak?

11. Felele Jézus: Semmi hatalmad sem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna néked: nagyobb bűne van azért annak, aki a te kezedbe adott engem. rész 7,30. Luk. 22,53. Csel. 2,23.

12. Ettől fogva igyekszik vala Pilátus Őt szabadon bocsátani; de a zsidók kiáltozának, mondván: Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja; valaki magát királlyá teszi, ellene mond a császárnak! Luk. 23,2. Csel. 17,7.

13. Pilátus azért, amikor hallja vala e beszédet, kihozá Jézust, és üle a törvénytevő székbe azon a helyen, amelyet Kőpadolatnak hívtak, zsidóul pedig Gabbatának.

14. Vala pedig a húsvét péntekje; és mintegy hat óra. És monda a zsidóknak: Ímhol a ti királyotok! Mát. 27,24.

15. Azok pedig kiáltoznak vala: Vidd el, vidd el, feszítsd meg Őt! Monda nékik Pilátus: A ti királyotokat feszítsem meg? Felelének a papifejedelmek: Nem királyunk van, hanem császárunk! Ezék. 21,26. 27.

Jézus megfeszítése

16. Akkor azért nékik adá Őt, hogy megfeszíttessék. Átvevék azért Jézust és elvivék. Mát. 27,26. Márk 15,15. Luk. 23,24.

17. És emelvén az Ő keresztfáját, méne az úgynevezett Koponya helyére, amelyet héberül Golgotának hívnak: Zsid. 13,12.

18. Ahol megfeszíték Őt, ésŐvele más kettőt, egyfelől, és másfelől, középen pedig Jézust. Ésa. 53,12. Gal. 3,13. Kol. 2,15.

19. Pilátus pedig címet is írt, és feltevé a keresztfára. Az írás pedig ez volt: A Názáreti Jézus, a zsidók királya. Mát. 27,37. Márk 15,26. Luk. 23,38.

20. Sokan olvasák azért e címet a zsidók közül; mivelhogy közel volt a városhoz az a hely, ahol Jézus megfeszíttetett: és héberül, görögül és latinul volt az írva.

21. Mondának azért Pilátusnak a zsidók papifejedelmei: Ne írd: A zsidók királya; hanem hogy Ő mondotta: A zsidók királya vagyok.

22. Felele Pilátus: Amit megírtam, megírtam.

23. A vitézek azért, mikor megfeszítették Jézust, vették az Ő ruháit, és négy részre oszták, egy részt mindenik vitéznek, és a köntösét. A köntös pedig varratlan volt, felülről végig egybe szövött. Márk 15,24. Luk. 23,34.

24. Mondának azért egymásnak: Ezt ne hasogassuk el, hanem vessünk sorsot reá, kié legyen. Hogy beteljesedjék az Írás, amely ezt mondja: Megosztoztak ruháimon, és a köntösömre sorsot vetettek. A vitézek tehát ezeket művelék. Zsolt. 22,18.

25. A Jézus keresztje alatt pedig ott állottak az Ő anyja, és anyjának nőtestvére; Mária, a Kleopás felesége, és Mária Magdaléna.
Mát. 27,55. 56. Márk 15,40. Luk. 23,49.

Jézus utolsó szavai

26. Jézus azért, mikor látja vala, hogy ott áll az Ő anyja és az a tanítvány, akit szeret vala, monda az Ő anyjának: Asszony, ímhol a te fiad!
rész 2,4. 13,23. 20,2. 21, 7. 20. 24.

27. Azután monda a tanítványnak: Ímhol a te anyád! És ettől az órától magához fogadá azt az a tanítvány.
rész 1,11.

28. Ezután tudván Jézus, hogy immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, monda: Szomjúhozom.
1Móz. 3,15. Zsolt. 2,1–3.
Zsolt. 22,1–21. 69,21. Ésa. 50,6. 53,1–11.

29. Volt pedig ott egy ecettel teli edény. Azok azért szivacsot töltvén meg ecettel, és izsópra tévén azt, odanyújtották a szájához. Mát. 27,48.

Jézus halála

30. Mikor azért elvette Jézus az ecetet, monda: Elvégeztetett! És lehajtván fejét, kibocsátá szellemét.

31. A zsidók pedig, hogy a testek szombaton át a keresztfán ne maradjanak, miután péntek volt, mert annak a szombatnak napja nagy nap volt, kérék Pilátust, hogy törjék meg azoknak lábszárait és vegyék le őket. 5Móz. 21,23.

32. Eljövének azért a vitézek, és megtörék az elsőnek lábszárait és a másikét is, akiŐvele együtt feszíttetett meg;

33. Mikor pedig Jézushoz értek és látták, hogy Ő már halott, nem törték meg az Ő lábszárait;

34. Hanem egy a vitézek közül dárdával döfte meg az Ő oldalát, és azonnal vér és víz jött ki abból.

35. És aki látta, bizonyságot tett, és igaz az ő tanúbizonysága; és az tudja, hogy ő igazat mond, hogy ti is higgyetek.

36. Mert azért lettek ezek, hogy beteljesedjék az Írás: Az Ő csontja meg ne törettessék. 2Móz. 12,46. Zsolt. 34,20.

37. Másutt ismét így szól az Írás: Néznek majd Őreá, akit általszegeztek.
Zsolt. 22,18. Zak. 12,10.

Jézus temetése

38. Ezek után pedig kéré Pilátust az arimatiai József, aki a Jézus tanítványa volt, de csak titokban, a zsidóktól való félelem miatt, hogy levehesse a Jézus testét. És megengedé Pilátus. Elméne azért és levevé a Jézus testét.
rész 7,13. 9,22. 12,42.
Mát. 27,57. Márk 15,42. Luk. 23,50.

39. Eljöve pedig Nikodémus is, aki éjszaka ment először Jézushoz, hozván mirhából és áloéból való kenetet, mintegy száz fontot. rész 3,1. 7,50.

40. Vették azért a Jézus testét, és begöngyölgeték azt lepedőkbe illatos szerekkel együtt, amint a zsidóknál szokás temetni.

41. Azon a helyen pedig, ahol megfeszítteték, volt egy kert, és a kertben egy új sír, amelybe még senki sem helyeztetett. Luk. 23,53.
42. A zsidók péntekje miatt azért, mivelhogy az a sír közel volt, abba helyezék Jézust. Ésa. 53,9.

Jézus megjelenése Mária Magdalénának

20 A hétnek első napján pedig jó reggel, amikor még sötétes volt, odaméne Mária Magdaléna a sírhoz, és látá, hogy elvétetett a kő a sírról. Mát. 28,1. Márk 16,1. Luk. 24,1.
2. Futa azért és méne Simon Péterhez és ama másik tanítványhoz, akit Jézus szeret vala, és monda nékik: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették Őt. rész 13,23. 19,26. 21,7.
3. Kiméne azért Péter és a másik tanítvány, és menének a sírhoz. Luk. 24,12.
4. Együtt futnak vala pedig mindketten: de ama másik tanítvány hamar megelőzé Pétert, és előbb juta a sírhoz;
5. És lehajolván, látá, hogy ott vannak a lepedők; mindazáltal nem megy vala be. rész 19,40.
6. Megjöve azután Simon Péter is nyomban utána, és beméne a sírba: és látá, hogy a lepedők ott vannak. rész 11,44. Csel. 3,13.
7. És a keszkenő, amely az Ő fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyölítve egy helyen.
8. Akkor aztán beméne a másik tanítvány is, aki először jutott a sírhoz, és lát és hisz vala.
9. Mert nem tudják vala még az Írást, hogy fel kell támadnia a halálból. Zsolt. 2,7. 16,10. Mát. 16,21. Csel. 13,34.
10. Visszamenének azért a tanítványok az övéikhez.
11. Mária pedig kint állt a sírnál sírva. Amíg azonban siránkozék, behajol vala a sírba; Márk 16,5.
12. És láta két angyalt fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, ahol a Jézus teste feküdt.
13. És mondának azok néki: Asszony, mit sírsz? Monda nékik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették Őt.
14. És mikor ezeket mondotta, hátrafordula, és látá Jézust ott állani, és nem tudja vala, hogy Jézus az. Márk 16,9.
15. Monda néki Jézus: Asszony, mit sírsz? Kit keresel? Az pedig azt gondolván, hogy a kertész az, monda néki: Uram, ha te vitted el Őt, mondd meg nékem, hová tetted, és én elviszem Őt.
16. Monda néki Jézus: Mária! Az megfordulván, monda néki: Rabbóni! Ami azt jelenti: Mester! Mát. 23,8–10.
17. Monda néki Jézus: **Ne illess engem**; **mert nem mentem még fel az én Atyámhoz**; **hanem menj az én atyámfiaihoz és mondd nékik**: **Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz**, **és az én Istenemhez**, **és a ti Istenetekhez**. Róm. 8,29. Zsid. 2,11.
18. Elméne azért Mária Magdaléna, hirdetvén a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondotta néki. Mát. 28,10. Ef. 1,17. 1Pét. 1,8.

Jézus megjelenik a tizenegynek

19. Mikor azért este volt, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva voltak, ahol egybegyűltek a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljöve Jézus és megálla a középen, és monda nékik: **Békesség néktek**! Márk 16,14. Luk. 24,36. 1Kor. 15,5.
20. És ezt mondván, megmutatá nékik a kezeit és az oldalát. Örvendezének azért a tanítványok, hogy látják vala az Urat. Ésa. 11,2. 61,1.
21. Ismét monda azért nékik Jézus: **Békesség néktek**! **Amiként engem küldött az Atya**, **én is akképpen küldelek titeket**. rész 17,18. Mát. 28,18.
22. És mikor ezt mondta, rájuk lehele, és monda nékik: **Vegyetek Szent Szellemet**: rész 16,7. Csel. 1,8. 1Ján. 4,4.

23. Akiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsáttatnak azoknak; akikéit megtartjátok, megtartatnak.
Mát. 16,19. 18,18. Márk 16,16–20.

24. Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Kettősnek hívtak, nem voltővelük, amikor eljött Jézus. rész 11,16.

25. Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nékik: Ha nem látom az Ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az Ő oldalába, semmiképpen el nem hiszem.

26. És nyolc nap múlva ismét bent voltak az Ő tanítványai, Tamás isővelük. Noha az ajtó zárva volt, beméne Jézus, és megálla a középen, és monda: **Békesség néktek**! Ésa. 9,7. Kol. 1,20.

27. Azután monda Tamásnak: Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd ide a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és ne légy hitetlen, hanem hívő. 1Ján. 1,1. 1Tim. 1,17.

28. És felele Tamás és monda néki: Én Uram, és én Istenem! Zsolt. 73,25. 26.

29. Monda néki Jézus: Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: **áldottak, akik nem látnak és hisznek**. 1Pét. 1,8.

30. Sok más jelt is tett ugyan Jézus az Ő tanítványai előtt, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben; rész 21,25.

31. **Ezek pedig azért írattak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, életetek legyen az Ő nevében**.
Róm. 15,4. 1Pét. 1,9. 1Ján. 5,10–13.

Jézus megjelenése a Tibériás tavánál

21 Ezek után ismét megjelentette magát Jézus a tanítványoknak a Tibériás tengerénél; megjelentette pedig ekképpen:

2. Együtt voltak Simon Péter és Tamás, akit Kettősnek hívtak, és Nátánáel, a galileai Kánából való, és a Zebedeus fiai, és más kettő is az Ő tanítványai közül.

3. Monda nékik Simon Péter: Elmegyek halászni. Mondának néki: Elmegyünk mi is teveled. Elmenének és azonnal a hajóba szállának; és azon az éjszakán nem fogtak semmit.

4. Mikor pedig immár reggeledék, megálla Jézus a parton; a tanítványok azonban nem ismerték meg, hogy Jézus van ott. rész 20,14.

5. Monda azért nékik Jézus: Fiaim! Van-é valami ennivalótok? Felelének néki: Nincsen! Luk. 24,41.

6. Ő pedig monda nékik: Vessétek a hálót a hajónak jobb oldala felől, és találtok. Odavetették azért, és bevonni már nem bírták azt a halaknak sokasága miatt. Luk. 5,4. 6. 7.

7. Szóla azért az a tanítvány, kit Jézus szeret vala, Péternek: Az Úr van ott! Simon Péter azért amikor hallja vala, hogy ott van az Úr, magára vevé az ingét, mert mezítelen volt, és beveté magát a tengerbe. Én. 8,7.

8. A többi tanítványok pedig a hajón menének, mert nem messze voltak a parttól, hanem mintegy kétszáz singnyire, és vonszolták a hálót a halakkal.

9. Mikor azért a partra szállának, látják, hogy parázs van ott, és azon felül hal és kenyér. 1Kir. 19,6.

10. Monda nékik Jézus: Hozzatok a halakból, amelyeket most fogtatok.

11. Felszálla Simon Péter, és kivoná a hálót a partra, amely tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal; és noha ennyi volt, nem szakadozik vala a háló.

12. Monda nékik Jézus: Jertek, ebédeljetek. A tanítványok közül pedig senki sem meri vala tőle megkérdezni: Ki vagy te? Mivelhogy tudják vala, hogy Ő az Úr. Csel. 10,41.

13. Odaméne azért Jézus, és vevé a kenyeret és adá nékik, és hasonlóképpen a halat is.

14. Ezzel már harmadszor jelent meg Jézus az Ő tanítványainak, minekutána feltámadt a halálból. rész 20,19. 26.

Péter megbízatása

15. Mikor aztán megebédelének, monda Jézus Simon Péternek: Simon, Jónának fia: jobban szeretsz-é engem ezeknél? Monda néki: Igen, Uram; Te tudod, hogy szeretlek téged! Monda néki Jézus: **Legeltesd az én bárányaimat**! Csel. 20,28. Ef. 4,11.

16. Monda néki ismét másodszor is: Simon, Jónának fia, szeretsz-é engem? Monda néki: Igen, Uram; Te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki Jézus: **Pásztorold az én juhaimat**!

17. Monda néki harmadszor is: Simon, Jónának fia, szeretsz-é engem? Megszomorodék Péter, hogy harmadszor is mondotta néki: Szeretsz-é engem? És monda néki: Uram, Te mindent tudsz; Te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki Jézus: **Legeltesd az én juhaimat**! Csel. 1,24. Róm. 8,27. 1Thess. 2,4.

18. Bizony, bizony mondom néked, amikor ifjabb voltál, felövezéd magadat, és oda mentél, ahova akartál; **mikor pedig megöregszel, kinyújtod a te kezedet és más övez fel téged, és oda visz, ahová nem akarod**. Csel. 12,3. 4.

19. Ezt pedig azért mondá, hogy jelentse, milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. És ezt mondván, szóla néki: **Kövess engem**! Fil. 1,20.

20. Péter pedig megfordulván, látja, hogy követi az a tanítvány, akit szeret vala Jézus, ki nyugodott is ama vacsora közben az Ő kebelén és mondá: Uram! Ki az, aki elárul téged? rész 13,23.

21. Ezt látván Péter, monda Jézusnak: Uram, ez pedig mint lészen? Csel. 1,6.

22. Monda néki Jézus: Ha akarom, hogy ő megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá? **Te kövess engem**!

23. Kiment azért e beszéd az atyafiak közé, hogy az a tanítvány nem hal meg: pedig Jézus nem azt mondta neki, hogy nem hal meg; hanem: Ha akarom, hogy ő megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá? Mát. 16,27. 25,31. 1Kor. 4,5. 11,26. Jel. 2,25. 3,11. 22.

Befejezés

24. Ez az a tanítvány, aki bizonyságot tesz ezekről, és aki megírta ezeket, és tudjuk, hogy az ő bizonyságtétele igaz.

25. De van sok egyéb is, amiket Jézus cselekedett, amelyek, ha egyenként megíratnának, azt vélem, hogy maga a világ sem foghatná be a könyveket, amelyeket írnának. Ámen.

AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEI

Krisztus mennybemenetele

1 Első könyvemet írtam, Theofilus, mindazokról, amiket kezdett Jézus cselekedni és tanítani, Luk. 1,3.

2. Mind a napig, melyen fölviteték, minekutána parancsolatokat adott a Szent Szellem által az apostoloknak, akiket választott magának. Mát. 28,19. 1Tim. 3,16. Zsid. 1,3.

3. Akiknek az Ő szenvedése után sok jel által meg is mutatta, hogy Ő él, negyven napon át megjelenvén nékik, és szólván az Isten országára tartozó dolgokról. Mát. 28,18. Márk 16,12. 14. 1Kor. 15,5–7. Luk. 24,34. 36. Ján. 20,19. 26. 21,1.

4. És velük összejövén, meghagyá nékik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígéretét, melyet úgymond, hallottatok tőlem: Luk. 24,49. Ján. 14,16. 15,26.

5. **Hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Szellemmel fogtok megkereszteltetni nem sok nap múlva**. rész 2,1–4. 11,16. Jóel 2,28. 29. Mát. 3,11. Ján. 1,33.

6. Mikor azért azok egybegyűltek, megkérdék Őt, mondván: Uram, avagy nem ez időben állítod-é helyre a királyságot Izraelnek? Róm. 14,17. Luk. 17,20. 21.
7. Monda pedig nékik: Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. 5Móz. 29,29. Mát. 24,26. 1Thess. 5,1.
8. **Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok; és lesztek nékem tanúim** úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában, és **a földnek mind végső határáig**. Luk. 24,48. Ján. 14,16. 17. 26. 16,7. 13.
9. És mikor ezeket mondotta, az ő láttukra felemelteték, és felhő fogá el Őt szemeik elől. Márk 16,19. Ján. 6,62.
10. És amint szemeiket az égre függesztették, mikor Ő elméne, ímé két férfiú állott meg mellettük fehér ruhában, Józs. 5,13. Márk 16,5.
11. Kik szóltak is: Galileabeli férfiak, mit állotok nézve a mennybe? **Ez a Jézus, aki felviteték tőletek a mennybe, akképpen jön el, amiképpen láttátok Őt felmenni a mennybe**. Dán. 7,13. Ján. 14,3. 1Thess. 1,10. 4,16. 5,9. 2Thess. 1,7. 10. Zsid. 9,28. 1Ján. 3,2. Jel. 1,7. 18. 3,10.
12. Akkor megtérének Jeruzsálembe a hegyről, mely hívatik Olajfák hegyének, mely Jeruzsálem mellett van, egy szombatnapi járóföldre. Luk. 24,52. Ján. 11,18.
13. És mikor bementek, felmenének a felsőházba, ahol a szállásuk volt: Péter és Jakab, János és András, Fülöp és Tamás, Bertalan és Máté, Jakab az Alfeus fia, és Simon a zelóta, és Júdás a Jakab fia. rész 9,37. Luk. 6,15. 22,12. Júd. 1.
14. Ezek mindnyájan egy szívvel-lélekkel foglalatosak valának az imádkozásban és a könyörgésben, az asszonyokkal és Máriával, Jézusnak anyjával és az Ő atyjafiaival együtt. Mát. 12,46.

Mátyás apostollá választása

15. És azokban a napokban felkelvén Péter a tanítványok között, vala pedig ott együtt mintegy százhúsz főnyi sokaság, monda: Jel. 3,4.
16. Atyámfiai, férfiak, szükség volt betelni annak az Írásnak, melyet megjövendölt a Szent Szellem Dávid szája által Júdás felől, aki vezetőjük lett azoknak, akik elfogták Jézust. Zsolt. 41,9. Mát. 26,47. Márk 14,43. Luk. 22,47. Ján. 18,3.
17. Mert miközénk számláltatott, és elnyerte ennek a szolgálatnak az osztályrészét. Luk. 6,16.
18. Ez hát mezőt szerze hamisságának béréből; és alázuhanván, elhasadt középen, és minden belső része kiomlott. Zsolt. 55,23. Mát. 27,5. 7. 2Pét. 2,15.
19. És ez tudtukra lett mindazoknak, kik Jeruzsálemben lakoznak; úgyhogy az a mező tulajdon nyelvükön Akeldamának, azaz Vérmezőnek neveztetett el.
20. Mert meg van írva a Zsoltárok könyvében: Legyen az ő lakóhelye puszta, és ne legyen lakó abban. És: Az ő püspökségét más vegye el. Zsolt. 69,25.
21. Szükség azért, hogy azok közül a férfiak közül, akik velünk együtt jártak minden időben, míg az Úr Jézus közöttünk járt-kelt, Zsolt. 109,8. Zsid. 2,3.
22. A János keresztségétől kezdve mind a napig, melyen fölviteték tőlünk, azok közül egy az Ő feltámadásának bizonysága legyen mivelünk együtt.
23. Állatának azért elő kettőt, Józsefet, ki hívatik Barsabásnak, kinek másik neve Justus volt, és Mátyást.
24. És imádkozván, mondának: Te, Uram, aki mindeneknek szívét ismered, mutasd meg a kettő közül egyiket, akit kiválasztottál, Ján. 2,24. Zsid. 4,13. Jel. 2,23.
25. Hogy elnyerje az osztályrészét e szolgálatnak és apostolságnak, melytől eltévelyedék Júdás, hogy az ő saját helyére jusson.
26. Sorsot vetének azért reájuk, és esék a sors Mátyásra, és a tizenegy apostol közé számláltaték. 3Móz. 16,8.

A Szent Szellem kiáradása

2 És mikor a pünkösd napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának. 3Móz. 23,15. 1Kor. 1,10. Fil. 2,2.

2. És lőn nagy hirtelenséggel az égből
mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, ahol ülnek
vala. rész 4,31. Mát. 3,11. Jel. 11,12.
3. És megosztott tűzlángnyelvek jelentek meg előttük, és üle mindenikre
azok közül.
4. **És megtelének mindnyájan Szent Szellemmel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Szellem adta nékik szólniuk.** Márk 16,17. Luk. 11,9–13. 1Kor. 3,16. 6,19. 12,10. 14,2. 2Kor. 6,16.
5. Lakoznak vala pedig Jeruzsálemben zsidók, istenfélő férfiak, minden
nép közül, melyek az ég alatt vannak.
6. Minekutána pedig ez a zúgás lett, egybegyűle a sokaság és megzavarodék, mivelhogy mindegyik a maga
nyelvén hallá őket szólni.
7. Álmélkodnak pedig mindnyájan és csodálkoznak vala, mondván egymásnak: Nemde nem galileabeliek-é ezek
mindnyájan, akik szólnak? Márk 14,70.
8. Mimódon halljuk hát őket, ki-ki
közülünk a saját nyelvén, amelyben
születtünk?
9. Párthusok és médek és elámiták, és kik lakozunk Mesopotámiában,
Júdeában és Kappadóciában, Pontusban és Ázsiában, 1Pét. 1,1.
10. Frigiában és Pamfiliában, Egyiptomban és Libiának tartományiban,
mely Ciréne mellett van, és a római
jövevények, mind zsidók, mind
prozeliták, Ésa. 56,6. Mát. 23,15.
11. Krétaiak és arabok, halljuk amint
szólják a mi nyelvünkön az Istennek
csodálatos dolgait.
12. Álmélkodnak vala pedig mindnyájan és zavarban voltak, egymásnak
ezt mondván: Vajon mi akar ez lenni?
13. Mások pedig csúfolódva mondának: Édes bortól részegedtek meg.

Péter beszéde Pünkösd napján

14. Péter azonban előállván a tizeneggyel, felemelé szavát, és szóla nékik:
Zsidó férfiak és mindnyájan, kik lakoztok Jeruzsálemben, legyen ez néktek
tudtotokra, és vegyétek füleitekbe az
én beszédemet!
15. Mert nem úgy részegek ezek,
ahogy ti gondoljátok; hiszen a napnak
harmadik órája van;
16. Hanem ez az, ami megmondatott
Jóel prófétától: Jóel 2,28–32.
17. **És lészen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Szellememből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak.** rész 10,45. Ésa. 44,3. Ezék. 11,19. 36,27. Zak. 12,10. Ján. 7,38.
18. És éppen az én szolgáimra és az
én szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban az én Szellememből,
és prófétálnak. 1Kor. 12,10. Zsid. 12,28. Jel. 22,3.
19. És csodákat teszek az égben odafenn, és jeleket a földön idelenn, vért,
tüzet és füstnek gőzölgését. Jóel 2,30.
20. A nap sötétséggé változik, és a
hold vérré, minekelőtte eljön az Úrnak
ama nagy és fényes napja.
Mát. 24,29–31. Márk 13,24–27.
21. **És lészen, hogy mindaz, aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik.** Róm. 10,13. 1Tim. 1,15. 2Tim. 1,10.
22. Izraelita férfiak, halljátok meg e
beszédeket: **A názáreti Jézust, azt a férfiút, aki Istentől bizonyságot nyert előttetek erők, csodatételek és jelek
által, melyeket Őáltala cselekedett
Isten tiköztetek, amint magatok is
tudjátok,** Luk. 24,19. Ján. 3,2. Zsid. 2,4.
23. **Őt, aki Istennek elvégezett tanácsából és rendeléséből adatott halálra,** megragadván, gonosz kezeitekkel
keresztfára feszítve megölétek:
24. **Akit az Isten feltámasztott, a halál fájdalmait megoldván; mivelhogy lehetetlen volt néki attól fogvatartatnia.** rész 3,15. 13,30. Róm. 8,11. 10,7. Kol. 2,12. 1Thess. 1,10. Zsid. 13,20. 1Pét. 1,21.
25. Mert Dávid ezt mondja Őróla:
**Magam előtt láttam az Urat mindenkor, mert Ő nékem jobb kezem felől
van, hogy meg ne tántorodjam.**
Zsolt. 16,8–11. Fil. 2,9–11.

26. Annakokáért örvendezett az én
szívem, és vigadott az én nyelvem;
annakfelette az én testem is reménységben nyugszik.
27. **Mert nem hagyod az én lelkemet a pokolban, és nem engeded, hogy a Te szented rothadást lásson.**
rész 13,33. Ésa. 53,9. Róm. 10,7. Jel. 1,18.
28. **Megjelentetted nékem az életnek útjait; betöltesz engem örömmel a Te orcád előtt.**
29. Atyámfiai férfiak, szabad nyíltan
szólanom előttetek Dávid pátriárkáról,
hogy ő meghalt és eltemettetett, és az ő
sírja mind e mai napig minálunk van.
30. Próféta lévén azért, és tudván,
hogy az Isten néki esküvéssel megesküdött, hogy majd az ő ágyékának
gyümölcséből támasztja a Krisztust test
szerint, hogy helyeztesse az ő királyi
székébe, 2Sám. 7,12. Zsolt. 132,11. Luk. 1,32.
31. Előre látván ezt, szólott a Krisztus
feltámadásáról, hogy az Ő lelke nem
hagyatott a pokolban, sem az Ő teste
rothadást nem látott. rész 13,35. Zsolt. 16,10.
Róm. 10,7. Gal. 1,1. Zsid. 13,20. Jel. 1,18.
32. Ezt a Jézust feltámasztotta az
Isten, minek mi mindnyájan tanúbizonyságai vagyunk. rész 1,8.
Róm. 4,24. 1Kor. 6,14. 2Kor. 4,14. Ef. 1,20.
Kol. 2,12. 1Thess. 1,10. 2Tim. 2,8. 1Pét. 1,21.
33. **Annakokáért az Istennek jobbja által felmagasztaltatván, és a megígért Szent Szellemet megnyervén az Atyától kitöltötte, amit ti most láttok és hallotok,** rész 5,31. Ján. 14,26. 15,26. 16,7.
Gal. 3,14. Ef. 4,8.Fil. 2,9. Zsid. 10,12.
34. Mert nem Dávid ment fel a
mennybe; hiszen ő maga mondja:
Monda az Úr az én Uramnak: Ülj az én
jobb kezem felől, Zsolt. 110,1. Mát. 22,44.
35. Míglen vetem a Te ellenségeidet
lábaid alá zsámolyul. Márk 12,36. Zsid. 2,8.
36. Bizonnyal tudja meg azért Izraelnek egész háza, hogy **Úrrá és Krisztussá tette Őt az Isten, azt a Jézust, akit ti megfeszítettetek.** rész 5,31.
37. Ezeket pedig mikor hallották,
szívükben megkeseredének, és mondának Péternek és a többi apostoloknak:
Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak?
38. Péter pedig monda nékik: **Térjetek meg és keresztelkedjetek meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek eltörlésére; és veszitek a Szent Szellem ajándékát.**
rész 3,19. 10,45. 2Kor. 7,10. 1Tim. 1,15. 2Tim. 1,10.
39. **Mert néktek lett az ígéret és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, kik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.**
Ésa. 54,13. Jóel 2,28. Róm. 9,8. Ef. 2,13. 17.
40. Sok egyéb beszéddel is buzgón
kéri és inti vala őket, mondván:
Szakasszátok el magatokat e gonosz
nemzetségtől!
41. Akik azért örömest vették az ő
beszédét, megkeresztelkedének; és
hozzájuk csatlakozék azon a napon
mintegy háromezer lélek. Zsid. 10,25.
42. És részt vettek az apostolok tanításaiban és a közösségben, a kenyérnek
megtörésében és az imádkozásban.
43. Támada pedig minden lélekben
félelem, és az apostolok sok csodát és
jelt tesznek vala.
Márk 16,17. 18. Ján. 14,12. Zsid. 2,4.
44. Mindnyájan pedig, akik hittek,
együtt voltak, és mindenük közös volt;
Zsolt. 133,1–3. 1Ján. 3,17.
45. És jószágukat és marháikat eladogaták, és szétosztogaták azokat mindenkinek, amint kinek-kinek szüksége
volt. Ésa. 58,7.
46. És minden nap egyakarattal kitartva a templomban, és megtörve házanként a kenyeret, részesednek vala
eledelben örömmel és tiszta szívvel.
47. **Dícsérve az Istent, és az egész nép előtt kedvességet találva. Az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az üdvözülőkkel.**
Róm. 8,30. 14,18. 1Kor. 15,2. Zsid. 10,39.

A sánta meggyógyul Jézus nevében

3 Péter és János pedig együtt mennek vala fel a templomba az imádkozásnak órájára, kilencre.

2. És hoznak vala egy embert, ki az ő
anyjának méhétől fogva sánta volt, kit
minden nap le szoktak tenni a templom
kapujánál, melyet Ékesnek neveznek,
hogy kérjen alamizsnát azoktól, akik
bemennek a templomba. Ján. 9,8.
3. Ez mikor látta, hogy Péter és János
a templomba akarnak bemenni, kére
tőlük alamizsnát.
4. Péter pedig mikor szemeit reá-
vetette Jánossal egyben, monda: Nézz
mireánk! rész 14,8–10.
5. Az annakokáért figyelmez vala reá-
juk, remélvén, hogy valamit kap tőlük.
6. Péter pedig monda: Ezüstöm és
aranyam nincs nékem; **hanem amim
van, azt adom néked: a názáreti
Jézus Krisztus nevében, kelj fel és
járj!** rész 4,10. Márk 16,17. 18. Fil. 2,7–11.
7. És őt jobb kezénél fogva felemelé,
és azonnal megerősödének az ő lábai
és bokái. 1Pét. 4,10.
8. És felszökvén, megálla és jár vala
és beméne velük a templomba, járkálva
és szökdelve és dicsérve az Istent.
rész 4,21. Ésa. 35,6. Mal. 4,2.
9. És látá őt az egész nép, hogy jár
és dicséri az Istent:
10. És megismerék őt, hogy ő volt az,
aki alamizsnáért ült a templomnak
Ékeskapujában; és megtelének csodál-
kozással és azon való álmélkodással,
ami történt vele.
11. Mikor pedig ragaszkodék Péter-
hez és Jánoshoz az a sánta, aki meg-
gyógyult, az egész nép álmélkodva
összefuta hozzájuk a tornácba, mely
Salamonénak neveztetik. Ján. 10,23.
12. Mikor pedig ezt látta Péter, monda
a népnek: Izrael férfiai, mit csodálkoz-
tok ezen, vagy mit néztek mireánk,
mintha saját erőnkkel vagy istenfélel-
münkkel cselekedtük volna azt, hogy
ez járjon? 2Kor. 3,5.
13. Az Ábrahámnak, Izsáknak és
Jákóbnak Istene, a mi atyáinknak Iste-
ne megdicsőítette az Ő Fiát, Jézust, akit
ti elárultátok, és megtagadátok Pilátus
előtt, noha ő úgy ítélt, hogy elbocsátja.
Mát. 27,23. Márk 15,9. 11.
Luk. 23,16. 18. Ján. 7,39. 12,16. 16,14. 17,1. Fil. 2,9.
14. Ti pedig azt a szentet és igazat
megtagadátok és kívánátok, hogy a
gyilkos ember bocsáttassék el néktek,
rész 7,52. 22,14. Zsolt. 16,10. Márk 1,24.
15. **Az életnek fejedelmét pedig
megölétek; akit az Isten feltámasztott
a halálból, aminek mi vagyunk bi-
zonyságai.** Zsid. 2,10. 5,10. Jel. 1,18.
16. **És az Ő neve erősítette meg ezt,
akit láttok és ismertek; az Ő nevében
való hit által; és a hit, mely Őáltala
van, adta néki ezt az épséget mind-
nyájatok szemeláttára.** Mát. 9,22.
Ján. 14,12. 13. Róm. 10,17. 2Kor. 4,13.
Gal. 2,20. Ef. 3,12. Zsid. 11,1. 1Pét. 1,21.
17. De most, atyámfiai, tudom, hogy
tudatlanságból cselekedtetek, miké-
ppen a ti fejedelmeitek is. 1Kor. 2,8. 1Tim. 1,13.
18. Az Isten pedig, amikről eleve
megmondotta minden Ő prófétájának
szája által, hogy a Krisztus elszenvedi,
ekképpen töltötte be. Zsolt. 22,1–31.
Ésa. 50,6. 53,2–12. Luk. 24,27. 1Pét. 1,10.
19. **Bánjátok meg azért és térjetek
meg, hogy eltöröltessenek a ti bűnei-
tek, hogy így eljöjjenek a felüdülés
idei az Úrnak színétől.** Róm. 13,11.
20. **És elküldje a Jézus Krisztust,
aki néktek előre hirdettetett,** rész 1,11.
21. **Akit az égnek kell magába
fogadnia mindaz időkig, míglen újjá
teremtetnek mindenek, amikről szó-
lott az Isten minden Ő szent prófétá-
jának szája által eleitől fogva.** Zsid. 8,1.
22. Mert Mózes ezt mondotta az
atyáknak: Prófétát támaszt néktek az
Úr, a ti Istenetek a ti atyátokfiai közül,
mint engem; Őt hallgassátok minden-
ben, amit csak mond néktek.
5Móz. 18,15. 18. Zsid. 3,2–5.
23. Lészen pedig, hogy minden lélek,
valamely nem hallgat arra a prófétára,
ki fog irtatni a nép közül. Zsid. 2,2. 10,29.
24. De a próféták is mindnyájan Sá-
mueltől és a következőktől fogva, akik
csak szóltak, e napokról jövendöltek.

Isten elküldte az Ő Fiát,
hogy megáldjon titeket

25. **Ti vagytok a prófétáknak és a szövetségnek fiai, melyet Isten szerzett a mi atyáinkkal, mondván Ábrahámnak: És a te magodban megáldatnak a földnek minden nemzetségei.** 1Móz. 12,3. 18,18. 26,4. 28,14. Gal. 3,8.

26. **Az Isten az Ő Fiát, Jézust elsősorban néktek támasztván, elküldé Őt, hogy megáldjon titeket, mindegyikőtöket megtérítvén bűneitekből.** Mát. 1,21. 20,28. Márk 10,45. Luk. 19,10. Róm. 4,25. 8,11. 1Tim. 1,15. 2,6. 2Tim. 1,10. Jel. 1,5.

Pétert és Jánost fogságba vetik

4 Míg ők azonban a néphez szólottak, odaléptek hozzájuk a papok és a templom felügyelője és a sadduceusok, rész 5,17. 24. 26. 23,8. Márk 12,18. Luk. 22,4. 52.

2. Neheztelve amiatt, hogy **ők a népet tanítják, és hirdetik a Jézusban a halálból való feltámadást;** rész 23,8. Neh. 2,10. Mát. 22,23. 1Kor. 15,20–23.

3. És rájuk veték kezüket, és veték őket őrizet alá másnapig, mert már este volt.

4. Sokan hittek pedig azok közül, akik hallgaták az Igét; és lőn a férfiak száma mintegy ötezer.

5. Lőn pedig, hogy másnapra egybegyűlének azoknak fejei, vénei és írástudói Jeruzsálembe.

6. És Annás, a főpap, és Kajafás és János és Sándor, és akik csak főpapi nemzetségbeliek voltak. Mát. 22,23. Luk. 3,2. Ján. 11,49. 18,13.

7. És mikor őket a középre állították, tudakozzák vala: Micsoda hatalommal, vagy micsoda név által cselekedtétek ti ezt? rész 7,27. 2Móz. 2,14. Mát. 21,23.

8. Akkor Péter, Szent Szellemmel megtelve, monda nékik: Népnek fejedelmei és Izraelnek vénei! Ef. 3,19. 5,18.

9. Ha e mai napon mi egy magatehetetlen emberrel való jótétemény felől hallgattatunk ki, mi által gyógyult meg ez:

10. **Legyen tudtotokra mindnyájatoknak és az Izrael egész népének, hogy a názáretbeli Jézus Krisztusnak neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott halottaiból, Őáltala áll ez tielőttetek épségben.** rész 3,6. 16. Fil. 2,9–12.

11. Ez ama kő, melyet ti építők megvetettetek, mely lett a szegletnek fejévé. Zsolt. 118,22. Ésa. 28,16. Mát. 21,42. Luk. 20,17. 18. Róm. 9,33.

12. **És nincs senki másban üdvösség; mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nékünk megtartatnunk.** rész 10,43. Mát. 1,21. Róm. 3,24. 10,9. 1Tim. 1,15.

13. Mikor pedig látták Péternek és Jánosnak **a szólásban való bátorságukat**, és megértették, hogy írástudatlan és közönséges emberek, csodálkoznak vala; meg is ismerék őket, hogy **Jézussal voltak.** Példd. 28,1. 1Kor. 1,27–29.

14. Mikor azonban látták, hogy amely ember meggyógyult,ővelük együtt ott áll, semmit nem bírtak ellenük szólni.

15. Mikor pedig őket a gyűlésből kiküldötték, tanácskoztak maguk közt, mondván:

16. Mit cselekedjünk ez emberekkel? Mert hogy nyilvánvaló csoda lett általuk, mindazoknak, kik Jeruzsálemben laknak tudtukra van, és el nem tagadhatjuk. rész 3,9. Ján. 11,47. 12,19.

17. De, hogy tovább ne terjedjen a nép között, fenyegetéssel fenyegessük meg őket, hogy többé egy embernek se szóljanak ebben a névben.

18. Azért beszólítván őket, **megparancsolák nékik, hogy egyáltalán ne szóljanak és ne tanítsanak a Jézus nevében.** Luk. 24,47.

19. Péter és János pedig felelvén, mondának nékik: **Vajon igaz dolog-é Isten előtt, rátok hallgatnunk inkább, hogynem Istenre, ítéljétek meg!**

20. Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk. rész 5,29. Gal. 1,10. 1Ján. 1,1.

21. Azok pedig nem találván semmi módot, hogyan büntessék meg őket, még megfenyegetvén, elbocsáták őket a nép miatt, mert mindnyájan dicsőítik vala az Istent azért, ami történt.

22. Mert több volt negyven esztendősnél az az ember, akin a gyógyításnak ez a csodája lett.

23. Mikor pedig elbocsáttattak, menének az övéikhez, és elbeszélék, amiket a főpapok és a vének mondottak nékik.

24. Ezek pedig mikor hallották, egy szívvel-lélekkel felemelék szavukat az Istenhez, és mondának: Urunk, Te vagy az Isten, aki teremtetted a mennyet és a földet, a tengert és minden azokban levő dolgot. 2Móz. 20,11. Zsolt. 103,1. 107,1. Jer. 32,17. Fil. 2,2.

25. Ki Dávidnak, a Te szolgádnak szája által ezt mondottad: Miért zúgolódnak a pogányok, és gondolnak a népek hiábavalókat? Zsolt. 2,1. 2.

26. Felállottak a földnek királyai, és a fejedelmek egybegyűltek az Úr ellen és az Ő Krisztusa ellen.

27. Mert bizony egybegyűltek a Te szent Fiad, a Jézus ellen, akit felkentél, Heródes és Poncius Pilátus a pogányokkal és Izrael népével, rész 10,38. Ésa. 61,1. Luk. 4,18. 19. Ján. 10,36. Zsid. 1,9. 7,26.

28. Hogy véghezvigyék, amikről a Te kezed és a Te tanácsod eleve elvégezte volt, hogy megtörténjenek. rész 2,23. 6,19. Luk. 22,22. Ef. 1,9. 10.

29. **Most azért, Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre: és add a Te szolgáidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a Te beszédedet,** rész 19,8. Ésa. 58,1. Ezék. 2,6. Róm. 6,22. Gal. 1,10. Ef. 6,19. 20. Kol. 4,12. 2Thess. 3,1. 1Pét. 2,16.

30. **A Te kezedet kinyújtván gyógyításra; és hogy jelek és csodák történjenek a Te szent Fiadnak, a Jézusnak neve által.** rész 3,6. Márk 16,20. Róm. 15,19. 2Kor. 12,12. Zsid. 2,4.

31. És minekutána könyörögtek, megmozdula a hely, ahol egybegyűltek; **és betelének mindnyájan Szent Szellemmel, és az Isten Igéjét bátorsággal szólják vala.** Ján. 14,13. Ef. 3,11.

32. A hívők sokaságának pedig szívelelke egy volt; és senki semmi marháját nem mondá magáénak, hanem nékik mindenük közös vala. rész 2,44. Róm. 15,5. Fil. 1,27. 2,2. 1Pét. 3,8.

33. **És az apostolok nagy erővel tesznek vala bizonyságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem volt mindnyájukon.** Róm. 15,19. 1Kor. 2,4. 2Kor. 4,7. Ef. 1,19. 20. Fil. 3,10. 1Thess. 1,5.

34. **Mert szűkölködő sem volt közöttük senki**; mert valakik földek vagy házak birtokosai voltak, eladván, elhozák az eladottak árát, Jak. 1,27. 1Ján. 3,17.

35. És letevék az apostolok lábainál: aztán szétosztották, amint kinek-kinek szüksége volt. rész 6,1.

36. József is, aki az apostoloktól Barnabásnak neveztetett el, ami megmagyarázva annyi, mint: vigasztalás fia, lévita, származása szerint ciprusi.

37. Mivelhogy néki mezeje volt, eladván, a pénzt elhozá, és az apostolok lábainál letevé. Péld. 3,9. 1Tim. 6,19.

Ananiás és Safira

5 Egy ember azonban, név szerint Ananiás, Safirával, az ő feleségével, eladá birtokát.

2. És félretett az árából, feleségének is tudtával, és valami részét elvivén, az apostoloknak lábai elé letette. Józs. 7,1. 1Kor. 4,9. Ef. 2,20. 1Tim. 6,10. Jel. 21,14.

3. Monda pedig Péter: Ananiás, miért foglalta el a sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szent Szellemet, és a mezőnek árából félretégy? Zsolt. 94,7. Préd. 5,4. Ésa. 29,15. Luk. 22,3. Ján. 8,44. Jel. 12,10.

4. Nemde megmaradva néked maradt volna meg, és eladva a te hatalmadban volt? Miért, hogy ezt a dolgot cselekedted szívedben? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek. Jak. 4,8.

5. Hallván pedig Ananiás e szavakat, lerogyott és meghala; és mindenekben nagy félelem támada, kik ezeket hallják vala. 4Móz. 14,36. 37.

6. Az ifjak pedig felkelvén, begöngyölék őt, és kivivén eltemeték. Ján. 19,40.
7. Történt aztán mintegy három órai szünet múlva, hogy az ő felesége, nem tudva, mi történt, beméne.
8. Monda pedig néki Péter: Mondd meg nékem, vajon ennyiért adtátok-é el a földet? Ő pedig monda: Igen, ennyiért.
9. Péter pedig monda néki: Miért, hogy megegyeztetek, hogy az Úrnak Szellemét megkísértsétek? Ímé, a küszöbön vannak azoknak lábaik, akik eltemették férjedet, és kivisznek téged is. 5Móz. 6,16. Mát. 4,7. Luk. 4,12. 1Kor. 10,9.
10. És azonnal összerogyott lábainál, és meghala; bemenvén pedig az ifjak, halva találták őt, és kivivén eltemeték férje mellé.
11. És támada nagy félelem az egész gyülekezetben és mindazokban, akik ezeket hallják vala.
12. **Az apostolok kezei által pedig sok jel és csoda lett a nép között**; és egy akarattal mindnyájan a Salamon tornácában valának. Márk 16,15–20. Róm. 15,18. 1Kor. 2,4. 5. Zsid. 2,4.
13. Egyebek közül pedig senki sem mert közéjük elegyedni: hanem a nép magasztalá őket; Ján. 9,22. 12,42. 19,38.
14. A hívők pedig mindinkább csatlakoztak az Úrhoz, úgy férfiaknak, mint asszonyoknak sokasága. rész 2,47.

A betegek mind meggyógyulnak

15. **Úgyannyira, hogy az utcákra kihozták a betegeket, és letevék ágyakon és nyoszolyákon, hogy az arra menő Péternek csak árnyéka is érje valamelyiket közülük**, Mát. 9,21. 14,36. Luk. 8,1. 4.
16. **És a szomszéd városok sokasága is Jeruzsálembe gyűlt, hozva betegeket és tisztátalan szellemektől gyötretteket: kik mind meggyógyulának**. Márk 16,17.
17. De felkelvén a főpap és mind akik vele voltak, azaz a sadduceusok felekezete, betelének irigységgel, Példd. 13,10.
18. És ráveték kezüket az apostolokra, és a közönséges tömlöcbe veték őket.
19. Hanem az Úrnak angyala éjszaka megnyitá a tömlöc ajtaját, és kihozván őket, monda: Zsolt. 34,7. Zsid. 1,14.
20. **Menjetek el, és felállván, hirdessétek a templomban a népnek ez életnek minden beszédeit!** Mát. 28,18–20. Ján. 6,63. 68. 17,3. 1Ján. 5,10. 11.
21. Azok pedig ezt hallván, bemenének jó reggel a templomba, és tanítának. A főpap pedig és a vele levők, elmenvén egybehívták a gyűlést, és Izrael fiainak egész tanácsát, és küldének a tömlöcbe, hogy azokat előhozzák.
22. Mikor azonban a poroszlók odamentek, nem találták őket a tömlöcben; visszatérvén tehát, megjelenték,
23. Mondván: A tömlöcöt ugyan nagy erősen bezárva találtuk, és az őröket kívül az ajtó előtt állva; mikor azonban kinyitottuk, ott benn senkit sem találánk.
24. Amint pedig hallották e szavakat a pap és a templom felügyelője és a főpapok, zavarban voltak azok miatt, mi lehet ez? rész 4,1. Luk. 22,4.
25. Eljövén pedig valaki, hírül adá nékik, mondván: Ímé, ama férfiak, kiket a tömlöcbe vetettetek, a templomban állanak és tanítják a népet.
26. Akkor elmenvén a felügyelő a poroszlókkal, előhozá őket erőszak nélkül; féltek ugyanis a néptől, hogy megkövezi őket. Mát. 14,5. 21,26.
27. Előhozván pedig őket, állaták a tanács elé; és megkérdé őket a főpap,
28. Mondván: **Nem megparancsoltuk-é néktek parancsolattal, hogy ne tanítsatok ebben a névben**? És ímé, betöltöttétek Jeruzsálemet tanaitokkal, és mireánk akarjátok hárítani annak az embernek vérét. rész 2,23. 3,15. 4,12. 18.
29. Felelvén pedig Péter és az apostolok, mondának: **Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek**. rész 4,19. Gal. 1,10.
30. **A mi atyáinknak Istene feltámasztotta Jézust, akit ti fára függesztve megöltetek**. rész 2,24. Mát. 8,17. Ján. 19,6. Gal. 3,13. 1Pét. 2,24.

31. **Őt az Isten Fejedelemmé és Üdvözítővé emelte jobbjával, hogy adjon az Izraelnek bűnbánatot és bűnöknek eltörlését.** Ésa. 9,6. Ezék. 34,24. Róm. 2,29. 2Kor. 5,17. Ef. 1,7. Fil. 2,9. Kol. 1,14. Tit. 3,5. Zsid. 2,10. 12,2. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.

32. **És mi vagyunk néki bizonyságai ezen beszédek felől, és a Szent Szellem is, akit Isten adott azoknak, akik néki engednek.** rész 1,8. 2,4. 9,17. rész 10,44–46. 19,6. 11. Ján. 15,26. 27. 1Kor. 3,16.

33. Azok pedig ezeket hallván, fogukat csikorgaták, és arról tanácskozának, hogy megölik őket. Róm. 8,16. Zsid. 2,4.

Gamáliel tanácsa

34. Felkelvén azonban a tanácsban egy farizeus, név szerint Gamáliel, az egész nép előtt tisztelt törvénytudó, parancsolá, hogy egy kis időre vezessék ki az apostolokat. rész 22,3.

35. És monda azoknak: Izrael férfiai, vigyázzatok magatokra ez emberekkel szemben, mit akartok cselekedni! Zsolt. 89,20–23. 105,15. Ésa. 41,10–12.

36. Mert ez időnek előtte felkelt Theudás, azt mondván, hogy ő valaki, kihez mintegy négyszáz embernyi tömeg csatlakozott; ő megöletett, és mindnyájan, akik csak követték őt, eloszlottak és semmivé lettek.

37. Ezután felkelt ama Galileus Júdás az összeírás idején, és sok népet maga után csábított: ez is elveszett; és mindazok, akik őt követték, szétszórattak.

38. Mostanra nézve is mondom néktek, álljatok el ez emberektől, és hagyjatok békét nékik: mert **ha emberektől van e tanács, vagy e dolog, semmivé lesz;** Zsolt. 127,1. Péld. 21,30. Ésa. 8,10. Mát. 15,13.

39. **Ha pedig Istentől van, ti fel nem bonthatjátok azt; nehogy esetleg Isten ellen harcolóknak is találtassatok.** Mát. 16,18. 1Kor. 1,25. Fil. 1,28. Jel. 17,14.

40. Engedének azért néki; és miután előszólíttották az apostolokat, megveretvén, **megparancsolák, hogy a Jézus nevében ne szóljanak,** és elbocsáták őket. Márk 13,9. Luk. 20,10. 2Kor. 11,25.

41. Ők annakokáért örömmel menének el a tanács elől, hogy méltókká tétettek arra, hogy az Ő nevéért gyalázattal illettessenek. Mát. 5,12. Róm. 5,3. Fil. 1,29. Zsid. 10,34. Jak. 1,2. 1Pét. 4,15.

42. És mindennap, a templomban és házanként, nem szűnnek vala meg tanítani és hirdetni Jézust, a Krisztust.

A hét diakónus kijelölése

6 Azokban a napokban pedig, mikor a tanítványok sokasodának, a görög zsidók közt panaszkodás támada a héberek ellen, hogy az őközülük való özvegyasszonyok mellőztetnek a mindennapi szolgálatban. Zsolt. 72,16. Mát. 13,31.

2. Annakokáért a tizenkettő egybegyűjtvén a tanítványok sokaságát, mondának: Nem helyes, hogy mi az Isten Igéjét elhagyjuk és az asztalok körül szolgáljunk. 2Móz. 18,17. 2Tim. 2,4.

3. Válasszatok azért, atyámfiai, hét férfiút közületek, kiknek jó bizonyságuk van, kik **Szent Szellemmel és bölcsességgel teljesek,** kiket erre a foglalatosságra beállítsunk. 1Tim. 3,7.

4. Mi pedig foglalatosok maradunk az imádkozásban és az igehirdetés szolgálatában. rész 2,42.

5. És tetszék e beszéd az egész sokaságnak: és kiválaszták Istvánt, ki **hittel és Szent Szellemmel teljes férfiú volt,** Fülöpöt, Prokhórust, Nikánórt, Timónt, Párménást és Nikolaust, ki Antiókhiából való prozelita volt; Jel. 2,6. 15.

6. Kiket állítottak az apostolok elébe; és miután imádkoztak, kezeiket reájuk veték. Zsolt. 37,5. Péld. 16,3. Fil. 4,6. 1Tim. 4,14. 5,22. 2Tim. 1,6. Zsid. 6,2. Júd. 20.

7. **És az Isten Igéje növekedék; és sokasodék nagyon a tanítványok száma Jeruzsálemben; és a papok közül is nagyon sokan követték a hitet.** Józs. 1,8. Ján. 12,42. Róm. 16,26. Kol. 1,6.

István nagy csodákat és jeleket tesz

8. István pedig **teljes lévén hittel és erővel, nagy csodákat és jeleket cselekszik vala a nép között.** rész 1,8.

9. Előálltak azonban néhányan a szabadosok, ciréneiek és alexandriaiak zsinagógájából, valamint néhányan a ciliciaiak és ázsiaiak közül, és vitatkoztak Istvánnal.

10. **De nem állhattak ellene a bölcsességnek és a Szellemnek, mely által szól vala.** Ésa. 54,17. Luk. 21,15. 1Kor. 2,4.

Hamis tanúbizonyságok István ellen

11. Akkor felbujtottak valami embereket, kik mondának: Hallottuk őt káromló beszédeket szólni Mózes ellen és az Isten ellen. Mát. 26,59.

12. És felzendíték a népet, a véneket és az írástudókat; és rárohanván, magukkal ragadták őt, és a tanács elé vitték;

13. És hamis tanúkat állítottak elő, kik mondának: Ez az ember nem szűnik meg káromló beszédeket szólni e szent hely ellen és a törvény ellen:

14. Mert hallottuk, amint azt mondá, hogy az a názáreti Jézus ezt a helyet lerombolja, és megváltoztatja a szokásokat, amelyeket Mózes hagyott ránk. Dán. 9,26.

15. És szemeiket reávetvén a tanácsban ülők mindnyájan, olyannak látták az ő orcáját, mint egy angyalnak orcáját. Mát. 28,3. 1Pét. 4,14.

István védőbeszéde

7 Monda pedig a főpap: Vajon így vannak-é hát ezek?

2. Ő pedig monda: Férfiak, atyámfiai és atyák, halljátok meg! A dicsőségnek Istene megjelenék a mi atyánknak, Ábrahámnak, mikor Mezopotámiában volt, minekelőtte Háránban lakott,

3. És monda néki: Menj ki a te földedről és a te nemzetséged közül, és menj arra a földre, amelyet mutatok néked. 1Móz. 12,1–3.

4. Akkor kimenvén a Káldeusok földjéről, lakozott Háránban: és onnét, minekutána meghalt az ő atyja, kihozta őt e földre, amelyen ti most laktok: 1Móz. 11,31. 12,4. Zsid. 11,8.

5. És nem adott néki abban örökségül egy talpalatnyit sem, de azt ígérte, hogy néki adja azt birtokul és az ő magvának őutána, holott nem volt néki gyermeke. 1Móz. 12,7. 13,15. 17,8. 26,3.

6. Szólt pedig az Isten akképpen, hogy az ő magva jövevény lészen idegen földön, és szolgálat alá vetik azt, és nyomorgatják, négyszáz esztendeig. 1Móz. 15,13. 16. Gal. 3,17. 1Pét. 2,11.

7. De azt a népet, melynek szolgálnak, én megítélem, monda az Isten: és ezek után kijönnek, és szolgálnak nékem e helyen. 2Móz. 3,12.

8. És adta néki a körülmetélés szövetségét: és így Ábrahám nemzé Izsákot, és körülmetélé őt nyolcadnapon; és Izsák Jákóbot, és Jákób a tizenkét pátriárkát. 1Móz. 17,9. 21,4. 1Krón. 1,34. Mát. 1,2.

István védőbeszédének folytatása. József története

9. A pátriárkák pedig irigységből eladták Józsefet Egyiptomba; de **Isten vele volt,** 1Móz. 37,26–28. Zsolt. 105,17.

10. **És megszabadította őt minden nyomorúságából, és adott néki kedvességet és bölcsességet** a fáraó előtt, Egyiptom királya előtt, ki őt Egyiptom fölé és az ő egész háza fölé kormányzóul helyezte. 1Móz. 42,6. 1Sám. 2,30. Zsolt. 37,39. Péld. 8,15. 12,2.

11. Következék pedig éhség Egyiptom és Kánaán egész földjére, és nagy nyomorúság; és nem találnak vala eledelt a mi atyáink.

12. Mikor pedig meghallotta Jákób, hogy Egyiptomban van gabona, elküldé először a mi atyáinkat. 1Móz. 42,2–3.

13. És második alkalommal fölismerték Józsefet testvérei, és a fáraó megtudta a József nemzetségét.

14. És József elküldvén, magához hivatta az ő atyját, Jákóbot, és egész hetvenöt főből álló nemzetségét. 1Móz. 46,26. 5Móz. 10,22.

15. Lement azért Jákób Egyiptomba, és meghalt ő és a mi atyáink; 1Móz. 49,33. 2Móz. 1,6.

16. És elvitetének Sikembe, és helyeztetének a sírba, melyet Ábrahám vett ezüstpénzen, Hámornak, a Sikem atyjának fiaitól. 1Móz. 23,16. 33,19. 50,13. 2Móz. 13,19. Józs. 24,32.

17. Mikor pedig elközelgetett az ígéretnek ideje, melyet Isten esküvel ígért Ábrahámnak, megnevekedék a nép és megsokasodék Egyiptomban, 1Móz. 15,13.

18. Mindaddig, mígnem más király támada, ki nem ismeri vala Józsefet. 2Móz. 1,8–22.

19. Ez a mi nemzetségünkkel álnokul bánva nyomorgatta a mi atyáinkat, hogy magzataikat kitétesse, hogy életben ne maradjanak. 1Móz. 1,22.

20. Akkor születék Mózes, és ékes volt az Isten előtt. Ez három hónapig atyja házában tartaték. 2Móz. 2,1. 2. Zsid. 11,23.

21. Mikor pedig kitétetett, a fáraó leánya felvevé, és felnevelé őt a saját fia gyanánt.

22. És Mózes taníttaték az egyiptomiak minden bölcsességére; és hatalmas volt beszédben és cselekedetben. 2Móz. 4,10. Luk. 24,19.

23. Mikor pedig negyvenéves kora betölt, vágy támadt szívében, hogy meglátogassa atyjafiait, az Izrael fiait.

24. És mikor látta, hogy egyik bántalommal illettetik, megoltalmazá, és az egyiptomi embert megölvén, bosszút álla azért, akit bántalmaztak. 2Móz. 2,12.

25. És azt gondolá, hogy az ő atyjafiai megértik, hogy az Isten az ő keze által ád nékik szabadulást; de azok nem értették meg.

26. Másnap meg olyankor jelent meg köztük, mikor összevesztek, és inté őket békességre, mondván: Férfiak, testvérek vagytok ti; miért illetitek egymást bosszúsággal? 2Móz. 2,13.

27. De az, aki felebarátját bántalmazta, elutasítá őt magától, mondván: Kicsoda tett téged fejedelemmé és bíróvá felettünk? 2Móz. 2,14. Luk. 12,14.

28. Csak nem akarsz engem is megölni, miképpen megöléd tegnap az egyiptomit?

29. E beszédre aztán Mózes elfuta, és jövevény lett a Midián földjén, ahol két fia születék. 4Móz. 12,1.

30. És negyven esztendő elteltével az Úrnak angyala megjelenék néki a Sínai hegy pusztájában csipkebokornak tüzes lángjában. 1Móz. 48,16. 2Móz. 3,2. Ésa. 63,9.

31. Mózes pedig mikor meglátta, elcsodálkozék a látáson. Mikor pedig odaméne, hogy megszemlélje, lőn az Úrnak szava hozzá: 5Móz. 33,16.

32. Én vagyok a te atyáidnak Istene, Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene, és Jákóbnak Istene. Mózes pedig megrémülvén, nem meré megnézni. 2Móz. 3,15. Mát. 22,32. Zsid. 11,16.

33. Az Úr pedig monda néki: Oldozd le sarudat lábaidról; mert a hely, amelyen állsz, szent föld. 2Móz. 3,5. Józs. 5,15.

34. Látván láttam az én népemnek nyomorúságát, mely Egyiptomban van, és az ő fohászkodásukat meghallgattam, és azért szállottam le, hogy őket megszabadítsam; most azért jöjj, elküldelek téged Egyiptomba. 2Móz. 3,7–10.

35. Ezt a Mózest, akit megtagadának, mondván: Ki tett téged fejedelemmé és bíróvá? Ezt az Isten fejedelmül és szabadítóul küldé angyal keze által, aki megjelent néki a csipkebokorban. 2Móz. 14,19.

36. Ez hozta ki őket, csodákat és jeleket tévén Egyiptomnak földjében és a Vörös tengeren és a pusztában negyven esztendeig. 2Móz. 12,41. 14,9. 16,1. 4Móz. 20,16.

37. Ez ama Mózes, ki az Izrael fiainak ezt mondotta: **Prófétát támaszt néktek az Úr, a ti Istenetek, a ti atyátokfiai közül, mint engem: Őt hallgassátok.** 5Móz. 18,15. Mát. 17,5.

38. Ez az, aki ott volt a gyülekezetben a pusztában a Sínai hegyen vele beszélő angyallal és a mi atyáinkkal; ki élő Igéket vőn, hogy nékünk adja; 2Móz. 19,3. 21,1. Ésa. 63,9. Ján. 1,17. Róm. 3,2. Gal. 3,19. Zsid. 2,2. 4,12. 1Pét. 1,23.

39. Akinek nem akartak engedni a mi atyáink, hanem eltaszíták maguktól, és szívükben Egyiptom felé fordulának,
40. Ezt mondván Áronnak: Csinálj nékünk isteneket, kik előttünk járjanak: mert ez a Mózes, ki minket Egyiptom földjéből kihozott, nem tudjuk, mi történtővele. 2Móz. 32,1.
41. És borjúképet csinálának azokban a napokban, és áldozatot vittek a bálványnak, és gyönyörködtek kezük csinálmányában. 2Móz. 32,4–6.
42. Az Isten pedig elfordula, és adá őket, hogy szolgáljanak az ég seregének; amint meg van írva a próféták könyvében: Vajon áldozati barmokat és áldozatokat hoztatok-é nékem negyven esztendeig a pusztában, Izraelnek háza? Ezék. 20,25. Ámós 5,25. Róm. 1,24. 2Thess. 2,11.
43. Sőt inkább hordoztátok a Molok sátorát, és a ti isteneteknek, Remfánnak csillagát, a képeket, melyeket csináltatok, hogy azokat imádjátok: elviszlek azért titeket Babilonon túl.
44. A bizonyságnak sátora a mi atyáinknál volt a pusztában, amint parancsolta Ő, aki mondotta Mózesnek, hogy azt arra a mintára készítse el, melyet látott. 2Móz. 25,9. 40. Zsid. 8,5.
45. Melyet a mi atyáink átvévén, be is hoztak Józsuéval, mikor birodalmukba vették a pogányokat, kiket kiűzött az Isten a mi atyáink színe elől, mind a Dávidnak napjaiig; Józs. 3,13–15.
46. Ki kegyelmet talált az Isten előtt, és könyörgött, hogy hajlékot találhasson a Jákób Istenének. 1Sám. 16,1. 1Kir. 8,17.
47. Salamon építe pedig néki házat.
48. **De ama Magasságos nem kézzel csinált templomokban lakik**, mint a próféta mondja: 1Kir. 8,27. 2Krón. 2,6.
49. **A menny nékem ülőszékem, a föld pedig az én lábaimnak zsámolya; micsoda házat építhettek nékem? azt mondja az Úr, vagy mi az én nyugodalmamnak helye?** Ésa. 66,1. 2. Mát. 5,34. 23,22.
50. Nem az én kezem alkotta-é mindezeket?
51. Keménynyakú és körülmetéletlen szívű és fülű emberek, ti mindenkor ellenálltok a Szent Szellemnek, hasonlóképpen mint atyáitok. 5Móz. 10,16. Ésa. 48,4. Ezék. 44,9.
52. A próféták közül kit nem üldöztek a ti atyáitok? és megölték azokat, akik eleve hirdették amaz Igaznak eljövetelét: kinek ti most árulóivá és gyilkosaivá lettetek; 2Krón. 36,16. Mát. 23,34. 1Thess. 2,15.
53. Kik a törvényt angyalok rendelésére vettétek, és nem tartottátok meg. rész 22,14. 2Móz. 20,1. 5Móz. 33,2. Gal. 3,19. 4,4. Zsid. 2,2.

István megkövezése

54. Mikor pedig ezeket hallották, szívükben dühösködnek és fogaikat csikorgatják vala őellene.
55. **Mivel pedig teljes volt Szent Szellemmel, a mennybe függesztvén szemeit, látá Istennek dicsőségét, és Jézust állani az Istennek jobbja felől,** rész 2,33. 34. Zsolt. 110,1. Mát. 26,64. Márk 14,62. Luk. 22,69. Róm. 8,34. Kol. 3,1. Zsid. 1,3. 8,1. 10,12.
56. És monda: **Ímé, látom az egeket megnyílni, és az embernek Fiát az Isten jobbja felől állani.** Dán. 7,13. Mát. 3,16. Zsid. 9,24.
57. Felkiáltván pedig nagy fennszóval, füleiket bédugák, és egyakarattal reá rohanának;
58. És kiűzvén a városon kívül, megkövezék; a tanúbizonyságok pedig felsőruháikat egy Saulus nevezetű ifjú lábaihoz rakták le. 3Móz. 24,14. Zsid. 13,12.

István imája

59. Megkövezék azért Istvánt, ki imádkozik és ezt mondja vala: Uram Jézus, vedd magadhoz az én szellememet! Zsolt. 31,5. 2Kor. 5,4. Jak. 2,26.
60. Térdre esvén pedig, nagy fennszóval kiálta: **Uram, ne tulajdonítsd nékik e bűnt**! És ezt mondván, elaluvék. Mát. 5,44. Luk. 23,34. Róm. 12,14. 1Thess. 4,13. 1Ján. 5,16. Jel. 14,13.

Saul üldözi az egyházat

8 Saulus pedig szintén javallta az ő megöletését. És támada azon a napon nagy üldözés a jeruzsálemi gyülekezet ellen, és mindnyájan eloszlának Júdeának és Samariának tájaira, az apostolokat kivéve.

2. Istvánt pedig eltemeték jámbor férfiak, és nagy sírást tartottak felette. rész 7,58. 11,19. 2Sám. 3,31.

3. Saulus pedig pusztítá a gyülekezetet, házról házra járva, és férfiakat és asszonyokat elővonszolva, tömlöcbe veti vala. rész 22,4. 5. 1Kor. 15,9. Gal. 1,13. 23. Fil. 3,6. 1Tim. 1,13.

4. Amazok annakokáért eloszolván, **széjjeljártak, hirdetve az Igét**. rész 11,19. Mát. 10,23.

Samariában Krisztus prédikáltatik

5. És Fülöp lemenvén Samaria városába, prédikálja vala nékik a Krisztust.

6. A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelmeze azokra, amiket Fülöp mondott, hallván és látván a jeleket, melyeket cselekedék. Márk 16,18. 1Pét. 4,14.

7. Mert sokakból, kikben tisztátalan szellemek voltak, nagy hangon kiáltva kimenének; sok gutaütött és sánta pedig meggyógyula. Mát. 8,29. 10,1. Zsid. 2,4.

8. És lett nagy öröm abban a városban. Zsolt. 144,10–14. Márk 16,17. Luk. 10,19.

Simon a varázsló

9. Egy Simon nevű ember pedig már előbb gyakorolta abban a városban az ördögi tudományt és elámította Samaria népét, magát valami nagynak állítván: rész 13,6. Gal. 3,1. Jel. 21,8.

10. Kire mindnyájan figyeltek, kicsinytől nagyig, mondván: Ez az Istennek ama nagy ereje! Róm. 1,28.

11. Azért figyeltek pedig rá, mert sok időn át az ördögi mesterségekkel elámította őket.

12. De miután hittek Fülöpnek, aki az Isten országára és a Jézus Krisztus nevére tartozó örvendetes dolgokat hirdeti vala, megkeresztelkedének mind férfiak, mind asszonyok.

13. És Simon maga is hitt, és megkeresztelkedvén, Fülöppel tarta; és látván, hogy jelek és nagy csodák történnek, álmélkodik vala. Jak. 2,19.

14. Mikor pedig meghallották a jeruzsálemi apostolok, hogy Samaria befogadta az Isten Igéjét, elküldék azokhoz Pétert és Jánost; Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.

15. Kik mikor lementek, imádkoztak érettük, hogy vegyenek Szent Szellemet: rész 2,24. 9,17. 10,47. 19,6. Gal. 3,2. 14.

16. Mert még senkire azok közül nem szállott rá, **csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére**. rész 1,8. Mát. 28,19.

17. Akkor kezeiket reájuk veték, és vettek Szent Szellemet. rész 19,1–6. Márk 16,17. Zsid. 6,2.

18. Mikor pedig látta Simon, hogy az apostolok kézrátétele által adatik a Szent Szellem, megkínálá őket pénzzel,

19. Mondván: Adjátok nékem is ezt a hatalmat, hogy valakire vetem kezeimet, Szent Szellemet vegyen.

20. De Péter monda néki: A te pénzed veled együtt vesszen el, mivel azt gondoltad, hogy az Istennek ajándéka pénzen megvehető. 2Kir. 5,16. Mát. 10,8.

21. Nincsen néked részed, sem örökséged e dologban, mert a te szíved nem igaz az Isten előtt. Róm. 8,7. 2Tim. 3,5.

22. Térj meg azért ezen gonoszságodból, és kérjed az Istent, ha talán megbocsáttatik néked szívednek gondolatja. Ésa. 44,20. 55,7. Dán. 4,27. 2Tim. 2,25.

23. Mert látom, hogy te keserűséges méregben és álnokságnak kötelékében leledzel. Zsid. 12,15.

24. Felelvén pedig Simon, monda: Könyörögjetek ti énérettem az Úrnak, hogy semmi azokból, amiket mondtatok, reám ne jöjjön. Jób 42,8. Jak. 5,16.

25. Azok annakokáért, minekutána bizonyságot tettek és hirdették az Úrnak Igéjét, megtérének Jeruzsálembe, és a samaritánusoknak sok falujában prédikálák az Evangéliumot.

A szerecsen kincstárnok üdvözül

26. Az Úrnak angyala pedig szóla Fülöpnek, mondván: Kelj fel és menj el dél felé, arra az útra, mely Jeruzsálemből Gázába megy alá. Járatlan ez. Zsolt. 91,11. Zsid. 1,14.

27. És felkelvén, elméne. És ímé, egy szerecsen férfiú, Kandakénak, a szerecsenek királyasszonyának hatalmas komornyikja, ki az ő egész kincstárának felügyelője volt, ki feljött imádkozni Jeruzsálembe; 1Kir. 8,41. Zsolt. 68,29. 87,4. Ésa. 43,3. 56,3–8. Sof. 3,10. Ján. 12,20.

28. És visszatérőben volt és az ő szekerén ül vala, és olvasá Ésaiás prófétát.

29. Monda pedig a Szellem Fülöpnek: Járulj oda és csatlakozzál ehhez a szekérhez!

30. Fülöp azért odafutamodván, hallá, amint az Ésaiás prófétát olvassa vala. És monda: Vajon érted-é, amit olvasol?

31. Ő pedig monda: Mimódon érthetném, ha csak valaki meg nem magyarázza nékem? És kéré Fülöpöt, hogy felhágván, üljön mellé.

Az Ő ítélete elvétetett

32. Az Írásnak helye pedig, melyet olvasott, ez volt: **Mint juh viteték mészárszékre, és mint a bárány az ő nyírója előtt néma, azonképpen nem nyitotta meg az Ő száját**. Ésa. 53,7. 8. Fil. 2,7. 18.

33. **Az Ő megaláztatásában az Ő ítélete elvétetett, nemzetségét pedig kicsoda sorolja el? mert elvétetik a földről az Ő élete**.

34. Felelvén pedig a komornyik Fülöpnek, monda: Kérlek téged, kiről mondja ezt a próféta? Magáról-é, vagy másvalakiről?

35. Fülöp pedig száját megnyitván, és elkezdvén ezen az Íráson, hirdeté néki a Jézust. 2Kor. 1,20. Kol. 2,17. 1Pét. 1,11.

36. Mikor pedig menének az úton, jutának egy vízhez; és monda a komornyik: Ímhol a víz, mi gátol, hogy megkeresztelkedjem? rész 10,47.

37. Fülöp pedig monda: Ha teljes szívből hiszel, meglehet. Az pedig felelvén, monda: **Hiszem, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia**. Mát. 16,16. 28,19. Márk 16,16. Ján. 6,69. 9,35. 11,27. Róm. 10,10.

38. És megállítá a szekeret; és leszállának mindketten a vízbe, Fülöp és a komornyik; és megkeresztelé őt.

39. Mikor pedig a vízből feljöttek, az Úrnak Szelleme elragadá Fülöpöt; és többé nem látta őt a komornyik, mert tovább méne az ő útján örömmel.

40. Fülöp pedig találtaték Azótusban; és széjjeljárva hirdeté az Evangéliumot minden városnak, míglen Cézáreába juta. Ef. 2,17. Kol. 1,23. 1Tim. 1,15. 2Tim. 1,10.

Saulnak megjelenik az Úr

9 Saulus pedig még fenyegetéstől és öldöklésétől lihegve az Úrnak tanítványai ellen, elmenvén a főpaphoz,

2. Kére tőle leveleket Damaszkuszba a zsinagógákhoz, hogy ha talál némelyeket, kik ez útnak követői, akár férfiakat, akár asszonyokat, fogva vigye Jeruzsálembe. rész 8,3. Gal. 1,13. 1Tim. 1,13.

3. És amint méne, lőn, hogy közelgete Damaszkuszhoz, és nagy hirtelenséggel fény sugárzá őt körül a mennyből: rész 22,4–11. 26,9–18. 1Kor. 15,8.

4. És ő leesvén a földre, halla szózatot, mely ezt mondja vala néki: Saul, Saul, miért üldözöl engem? 1Kor. 12,12. Ef. 5,30.

5. És monda: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig monda: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl: nehéz néked az ösztöke ellen rúgódoznod. rész 5,39. 1Tim. 1,13.

6. Remegve és ámulva monda: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Az Úr pedig monda néki: Kelj fel, és menj be a városba, és majd megmondják néked, mit kell cselekedned. rész 2,37. 16,30.

7. A vele utazó férfiak pedig némán álltak, hallva ugyan a szót, de senkit sem látva. Dán. 10,7.

8. Felkele azonban Saulus a földről; de mikor felnyitá szemeit, senkit sem láta, azért kézenfogva vezeték be őt Damaszkuszba.

9. És három napig nem látott, és nem
evett és nem ivott.
10. Volt pedig egy tanítvány Damasz-
kuszban, névszerint Ananiás, és monda
annak az Úr látásban: Ananiás! Az pedig
monda: Ímhol vagyok, Uram! Csel. 22,12.
11. Az Úr pedig monda néki: Kelj fel,
és menj el az úgynevezett Egyenes
utcába, és keress föl a Júdás házában
egy Saulus nevű tárzusi embert, mert
ímé imádkozik.
12. És látá Saulus látásban, hogy
egy Ananiás nevű férfiú beméne hozzá
és kezét reáveté, hogy lásson.
13. Felele pedig Ananiás: Uram, sok
embertől hallottam e férfiú felől, mily
sok bosszúsággal illeté a Te szentjeidet
Jeruzsálemben:
14. És itt is hatalma van a főpapoktól,
hogy mindazokat megkötözze, kik a Te
nevedet segítségül hívják. 1Kor. 1,2.

Ananiás Saulhoz küldetik

15. Monda pedig néki az Úr: Eredj el,
mert ő nékem választott edényem,
hogy hordozza az én nevemet a pogá-
nyok és királyok, és Izrael fiai előtt.
Róm. 1,5. 11,13. 1Kor. 15,10.
Gal. 1,15. 16. 2,7–9. Ef. 3,7. 1Tim. 2,7. 2Tim. 1,11.
16. Mert én megmutatom néki,
mennyit kell néki az én nevemért
szenvedni. 2Kor. 4,11. Gal. 6,17. 2Tim. 3,12.
17. Elméne azért Ananiás és beméne
a házba, és kezeit reávetvén, monda:
Saul atyámfia, az Úr küldött engem,
Jézus, aki megjelent néked az úton,
melyen jöttél, hogy szemeid megnyíl-
janak és beteljesedjél Szent Szellemmel.
18. És azonnal mintegy pikkelyek
estek le szemeiről, és mindjárt vissza-
nyeré látását; és felkelvén, megkeresz-
telkedék; rész 2,4. 13,52. 22,16.
19. És miután evett, megerősödék.
Vala pedig Saulus a damaszkuszi tanít-
ványokkal néhány napig. Gal. 1,17.
20. És azonnal prédikálá a zsinagó-
gákban a Krisztust, hogy Ő az Isten Fia.
Gal. 1,11. 12. Ef. 3,3. 4. 1Tim. 1,15. 2Tim. 1,10.
21. Álmélkodnak vala pedig mindnyá-
jan, akik hallák, és mondának: Nem
ez-é az, aki pusztította Jeruzsálemben
azokat, **akik ezt a nevet hívják segít-
ségül**, és ide is azért jött, hogy őket
fogva vigye a főpapokhoz?
rész 4,12. 8,3. Gal. 1,23. Fil. 2,7–11.
22. Saulus pedig annál inkább erőt
vett, és zavarba hozta a Damaszkusz-
ban lakó zsidókat, bebizonyítván, hogy
Ő a Krisztus.
23. Több nap elteltével azonban a
zsidók tanácsot tartának, hogy őt meg-
öljék: 2Kor. 11,26.
24. De tudtára esék Saulusnak az ő
leselkedésük, és őrizék a kapukat mind
nappal, mind éjjel, hogy őt megöljék.
25. A tanítványok azért vevén őt éjjel,
a kőfalon bocsáták alá, leeresztve egy
kosárban. Józs. 2,15. 1Sám. 19,12.
26. Mikor pedig Saulus Jeruzsálembe
ment, a tanítványokhoz próbált csatla-
kozni; de mindnyájan féltek tőle, nem
hitték, hogy ő tanítvány. Gal. 1,17. 18.

Saul a jeruzsálemi gyülekezetben

27. Barnabás azonban maga mellé
vevén őt, az apostolokhoz vitte, és
elbeszélé nékik, mint látta az úton az
Urat, és hogy beszélt vele, és **mint taní-
tott** Damaszkuszban **nagy bátorsággal
a Jézus nevében**.
28. És ki- és bejáratos volt köztük
Jeruzsálemben: Gal. 1,18. Ef. 6,19.
29. És **nagy bátorsággal tanítván
az Úr Jézusnak nevében**, beszél, sőt
vetekedik vala a görög zsidókkal; azok
pedig igyekeznek vala őt megölni.
rész 6,1. 11,20. 2Kor. 11,26. Ef. 6,19.
30. Megtudván azonban az atyafiak,
levitték őt Cézáreába, és elküldék őt
Tárzusba.
31. **A gyülekezeteknek egész Júdeá-
ban, Galileában és Samariában bé-
kességük vala; épülvén és járván az
Úrnak félelmében és a Szent Szellem
vigasztalásában, sokasodnak vala**.
rész 2,47. 6,7. 12,24. 19,20. Zsolt. 119,165. 133,1–3.
Ján. 14,16. 15,26. 16,7. Ef. 4,16. 29.

32. Lőn pedig, hogy Péter, mikor mindnyájukat bejárá, leméne a Liddában lakozó szentekhez is.
33. Találá pedig ott egy Éneás nevű embert, ki nyolc esztendő óta ágyban fekszik vala, ki gutaütött volt.
34. És monda néki Péter: Éneás, **gyógyítson meg téged a Jézus Krisztus: kelj föl, vesd be az ágyadat! És azonnal felkele.** rész 4,10. Mát. 9,6. Ján. 5,8.
35. És láták őt mindnyájan, kik laknak vala Liddában és Sáronban, kik megtérének az Úrhoz. Ésa. 35,2. 65,10.

Tábitha feltámad a halálból

36. Joppéban pedig volt egy nőtanítvány, név szerint Tábitha, ami megmagyarázva Dorkásnak, azaz zergének mondatik: ez gazdag volt jó cselekedetekben és alamizsnákban, melyeket osztogatott. 1Tim. 2,10. 5,10. Tit. 3,8. Jak. 1,27.
37. Lőn pedig azokban a napokban, hogy megbetegedvén, meghala: és miután megmosták őt, kiteríték a felházban. Péld. 31,31.
38. Mivelhogy pedig Lidda Joppéhoz közel volt, a tanítványok meghallván, hogy Péter ott van, küldének két férfiút hozzá, kérve, hogy késedelem nélkül menjen át hozzájuk.
39. Felkelvén azért Péter, elméne azokkal. Mihelyt odaére, felvezeték őt a felházba, és elébe állának néki az özvegyasszonyok mindnyájan, sírva és mutogatva a ruhákat és öltözeteket, melyeket Dorkás csinált, míg velük együtt volt.
40. Péter pedig mindenkit kiküldvén, térdre esve imádkozék; és a holttesthez fordulván, monda: Tábitha, kelj fel! Az pedig felnyitá szemeit; és meglátván Pétert, felüle. 2Kir. 4,33. Mát. 9,25. Ján. 11,43.
41. És az kezét nyújtva néki, felemelé őt; és beszólítván a szenteket és az özvegyasszonyokat, eleikbe állatá őt elevenen. Márk 5,41.
42. És tudtára lett az egész Joppénak; és sokan hittek az Úrban. Ján. 11,45. 12,11.
43. És lőn, hogy ő több napig marada Joppéban egy Simon nevű tímárnál.

Kornélius és házanépe üdvözül

10 Volt pedig Cézáreában egy Kornélius nevű férfiú, százados az úgynevezett itáliai seregből.
2. Jámbor és istenfélő egész házanépével egybe, ki sok alamizsnát osztogat vala a népnek, és szüntelen könyörög vala Istennek. Péld. 19,17. Mát. 6,4. 1Thess. 5,17.
3. Ez látá látásban világosan, a napnak mintegy kilencedik órája körül, hogy az Istennek angyala beméne hozzá, és monda néki: Kornélius!
4. Ő pedig szemeit reá függesztve és megrémülve monda: Mi az, uram? Az pedig monda néki: A te imádságaid és alamizsnáid felmentek Isten elébe emlékezetnek okáért. Péld. 15,8. 29. Fil. 4,18. Jak. 5,16. 1Pét. 3,12. Jel. 5,8. 8,3.
5. Most azért küldj Joppéba embereket, és hivasd magadhoz Simont, ki Péternek neveztetik; Zsolt. 65,2. 141,2.
6. Ő egy Simon nevű tímárnál van szálláson, kinek háza a tenger mellett van. Ő majd megmondja néked, mit kell cselekedned.
7. Amint pedig elment az angyal, aki Kornéliussal beszélt, szólíta kettőt az ő szolgái közül, és egy istenfélő vitézt azok közül, kik rendelkezésére álltak.
8. És elmondván nékik mindent, elküldé őket Joppéba.
9. Másnap pedig, míg azok menének és közelgetének a városhoz, felméne Péter a háznak felső részére imádkozni hat óra tájban. Zsolt. 55,17.
10. Megéhezék azonban, és akara enni: míg azonban azok ételt készítének, szálla őreá elragadtatás;
11. És látá, hogy az ég megnyílt és leszálla hozzá valami edény, mint egy nagy lepedő, négy sarkánál fogva felkötve, és leeresztve a földre: Jel. 19,11.
12. Melyben mindenféle földi négylábú állatok voltak, vadak, csúszómászó állatok és égi madarak.

13. És szózat lőn hozzá: Kelj fel Péter, öljed és egyél!
14. Péter pedig monda: Semmiképpen sem Uram; mert sohasem ettem semmi közönségest, vagy tisztátalant.
3Móz. 11,4. 5Móz. 14,3. Ezék. 4,14. Róm. 10,2.
15. És ismét szózat lőn hozzá másodszor is: Amiket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalannak. Márk 7,15. Róm. 14,14. 17. 1Kor. 10,25. 1Tim. 4,4. Tit. 1,15.
16. Ez pedig három ízben történt; és ismét felviteték az edény az égbe.
17. Amint pedig Péter magában tünődék, mi lehet az a látás, amelyet látott, ímé azok a férfiak, kiket Kornélius küldött, megtudakozván a Simon házát, odaérkezének a kapuhoz, rész 11,11. 12.
18. És bekiáltván megtudakozák, vajon Simon, ki neveztetik Péternek, ott van-é szálláson?
19. És amíg Péter a látás felől gondolkodék, monda néki a Szellem: Ímé, három férfiú keres téged: Ján. 16,13.
20. Nosza kelj fel, eredj alá, és minden kételkedés nélkül menj elővelük: mert én küldöttem őket.
rész 15,7. Mát. 28,19. Márk 16,15.
21. Alámenvén azért Péter a férfiakhoz, kiket Kornélius küldött hozzá, monda: Ímé, én vagyok, akit kerestek: mi dolog az, amiért jöttetek?
22. Ők pedig mondának: Kornélius százados, igaz és istenfélő férfiú, ki mellett a zsidók egész népe jó bizonyságot tesz, szent angyal által megintetett, hogy hívasson téged házához, és halljon tőled valami dolgokról.
23. Behíván azért őket, szállására fogadá. Másnap pedig elméne Péterővelük, és a joppébeli atyafiak közül is némelyek együtt menénekővele.
24. És másnap eljutának Cézáreába. Kornélius pedig várja vala őket, egybegyűjtvén rokonait és jó barátait.
25. És lőn, hogy amint Péter beméne, Kornélius elébe menvén, lábaihoz borulva imádá őt.
26. Péter azonban felemelé őt, mondván: Kelj fel; én magam is ember vagyok. 2Móz. 34,14. 5Móz. 11,16. rész 14,14. 15. Jel. 19,10. 22,8.
27. És beszélgetve vele belépett, és találá sokakat egybegyűlve;
28. És monda nékik: Ti tudjátok, hogy tilalmas zsidó embernek más nemzetbelivel barátkozni, vagy hozzá menni; de nékem az Isten megmutatá, hogy senkit se mondjak közönséges, vagy tisztátalan embernek: rész 11,3. 15,8. Ján. 4,9. 18,28. Ef. 3,6. Gal. 2,12.
29. Annakokáért vonakodás nélkül el is jöttem, miután meghívattam. Azt kérdem azért, mi okból hivattatok engem?
30. És Kornélius monda: Negyednaptól fogva mind ez óráig böjtöltem, és kilenc órakor imádkozám az én házamban; és ímé egy férfiú álla meg előttem fényes ruhában, rész 10,3–8.
31. És monda: Kornélius, meghallgattatott a te imádságod, és a te alamizsnáid emlékezetbe jutottak Isten előtt.
Péld. 14,31. Dán. 10,12. Mát. 6,4. 25,40. Zsid. 6,10.
32. Küldj el azért Joppéba, és hivasd magadhoz Simont, ki Péternek neveztetik; ez Simon tímár házában van szálláson a tenger mellett: ő, minekutána eljön, szól néked.
33. Azonnal azért küldöttem hozzád; és te jól tetted, hogy eljöttél. Most azért mi mindnyájan az Isten előtt állunk, hogy meghallgassuk mindazokat, amiket Isten néked parancsolt.

Péter igehirdetése

34. Péter pedig megnyitván száját, monda: **Bizonnyal látom, hogy nem személyválogató az Isten**; 5Móz. 10,17. Róm. 2,11. Gal. 2,6. Ef. 6,9. Kol. 3,11. 25. 1Pét. 1,17.
35. **Hanem minden nemzetben kedves Őelőtte, aki Őt féli és igazságot cselekszik**. rész 15,9. Róm. 2,13. 3,22. 10,12. 1Kor. 12,13. Gal. 3,28. Ef. 2,13. 3,6.
36. Azt az Igét, melyet elküldé az Izrael fiainak, hirdetvén békességet a Jézus Krisztus által: Ő mindeneknek Ura.
Ésa. 57,19. Mát. 28,18. 1Kor. 15,27. Kol. 1,20.

37. Ti ismeritek azt a dolgot, mely lőn az egész Júdeában, Galileától kezdve, azután a keresztség után, melyet János prédikált, Luk. 4,14.

38. **A názáreti Jézust, mint kené fel Őt az Isten Szent Szellemmel és erővel, aki széjjeljárt jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög elnyomása alatt voltak; mert az Isten voltŐvele.** Luk. 4,18. Ján. 3,2. Kol. 2,9. Zsid. 1,9.

39. És mi vagyunk bizonyságai mindazoknak, amiket mind a zsidóknak tartományában, mind Jeruzsálemben cselekedett; akit megölének, fára feszítvén.

40. **Őt az Isten feltámasztá harmadnapon, és megadá, hogy Ő megjelenjék nyíltan,** Róm. 4,25. 1Kor. 15,4–6.

41. Nem az egész népnek, hanem az **Istentől eleve választott bizonyságoknak, nékünk, kik együtt ettünk és együtt ittunkŐvele, minekutána feltámadott halottaiból.** Luk. 24,30. 48. Ján. 14,17. 21,12. 13.

42. **És megparancsolta nékünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyságot, hogy Ő az Istentől rendelt bírája élőknek és holtaknak.** Ésa. 53,11. Jer. 31,34. Dán. 9,24. Mik. 7,18. Zak. 13,1. Mal. 4,2. Mát. 28,19. Ján. 5,22. Róm. 14,9. 2Kor. 5,10. 2Tim. 4,1. 1Pét. 4,5.

43. **Erről a próféták mind bizonyságot tesznek, hogy bűneinek eltörlését veszi az Ő neve által mindenki, aki hiszen Őbenne.** rész 2,38. 5,30. 13,38. 26,18. Luk. 1,77. Ef. 1,7. Kol. 1,14. Zsid. 9,22. 10,18.

A pogányokra is kitöltetik a Szent Szellem

44. **Mikor még szólá Péter ez Igéket, leszálla a Szent Szellem mindazokra, akik hallgatták e beszédet.**

45. **És elálmélkodának a zsidóságból való hívek, mindazok, akik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szent Szellem ajándéka.** rész 8,17. 9,17. Róm. 10,13. Gal. 3,14.

46. **Mert hallják vala, hogy ők nyelveken szólnak és magasztalják az Istent.** rész 2,1–4. 19,6. 1Kor. 14,2.

47. Akkor felele Péter: Vajon eltilthatja-é valaki a vizet, hogy ezek meg ne keresztelkedjenek, kik vették a Szent Szellemet, miképpen mi is? rész 8,36. 19,3.

48. És parancsolá, hogy keresztelkedjenek meg az Úrnak nevében. Akkor kérék őt, hogy maradjon náluk néhány napig. Mát. 28,18. 19. Márk 16,16. 1Kor. 1,14–17.

Péter bizonyságtétele Jeruzsálemben

11 Meghallák azonban az apostolok és a Júdeában levő atyafiak, hogy a pogányok is bevették az Istennek beszédét. Ján. 15,3. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.

2. Mikor azért felment Péter Jeruzsálembe, vetekedénekővele a zsidóságból valók, Gal. 2,14.

3. Mondván: Körülmetéletlen emberekhez mentél be, és együtt ettél velük. Jóel 2,28. Mát. 9,11. Róm. 2,28. 29. Gal. 3,28.

4. Elkezdvén pedig Péter, megmagyarázta nékik rendre, mondván: Luk. 1,3.

5. Én Joppé városában imádkozám; és láték elragadtatásban egy látást, valami alászálló edényt, mint egy nagy lepedőt, négy sarkánál fogva leeresztve az égből; és egészen hozzám szálla: rész 10,9–16.

6. Melyre szememet rávetve megnézém, és látám a földi négylábú állatokat, a vadakat és a csúszómászókat és az égi madarakat.

7. Hallék pedig szót is, mely ezt mondja vala nékem: Kelj fel Péter, öljed és egyél!

8. Mondék azonban: Semmiképpen sem, Uram; mert soha semmi közönséges vagy tisztátalan nem ment be az én számba. Ezék. 4,14. Róm. 14,14.

9. Felele pedig nékem a szózat másodszor az égből: **Amit az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalannak.** 1Tim. 4,5. Zsid. 9,13. 14.

10. Ez pedig három ízben történt; és ismét felvonaték az egész az égbe.

11. És ímé, azonnal három férfiú érkezék a házhoz, melyben valék, kik Cézáreából küldettek énhozzám.

12. Mondá pedig nékem a Szellem, hogy menjek el velük minden kételkedés nélkül. Eljöve pedig velem ez a hat atyafi is; és bemenénk annak az embernek a házába: rész 10,23. 15,7. Ján. 16,13.

13. És elbeszélé nékünk, mimódon látta, amint az angyal megálla az ő házában és ezt mondá néki: Küldj embereket Joppéba, és hívasd magadhoz Simont, ki Péternek neveztetik; rész 10,30.

14. **Ő szólni fog hozzád olyan Igéket, melyek által üdvözülsz te és a te egész házadnépe**. Róm. 10,13–15.

15. **Mikor pedig én elkezdtem szólni, leszálla a Szent Szellem őreájuk, miképpen mireánk is kezdetben**. rész 1,5. 2,4. 10,4–46.

16. Megemlékezém pedig az Úrnak ama mondásáról, amint mondá: **János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Szellemmel fogtok megkeresztelteteni**. Ésa. 44,3. Jóel 2,28. Mát. 3,11. Ján. 1,26.

17. Ha tehát az Isten hasonló ajándékát adta nékik, mint nékünk is, kik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, kicsoda voltam én, hogy az Istent eltilthattam volna? rész 10,47. 19,6. Róm. 9,20–26. Gal. 2,16.

18. Ezeknek hallatára aztán megnyugovának, és dicsőíték az Istent, mondván: **Eszerint hát a pogányoknak is adott az Isten megtérést az életre**! Róm. 2,29. 10,12. 13. 15,9. Gal. 3,28.

Az Evangélium terjedése

19. Azok tehát, akik eloszlottak az üldözés miatt, mely Istvánért támadott, eljutának Föniciáig, Ciprusig és Antiókhiáig, senkinek nem prédikálván az Igét, hanem csak a zsidóknak. rész 8,1.

20. Voltak azonban közöttük némely ciprusi és cirénei férfiak, kik mikor Antiókhiába bementek, szólának a görögöknek, hirdetve az Úr Jézust.

21. **És az Úrnak keze volt velük; és nagy sokaság tért meg az Úrhoz, hívővé lévén**. rész 9,35. Luk. 1,66. 1Thess. 1,9.

22. Elhatott pedig a hír őfelőlük a jeruzsálemi gyülekezet fülébe; és kiküldék Barnabást, hogy menjen el egész Antiókhiáig. rész 9,27. 1Thess. 3,6.

23. Ki mikor odajutott és **látta az Isten kegyelmét, örvendeze; és buzdítá mindnyájukat, hogy állhatatos szívvel maradjanak meg az Úrban**. rész 13,43. Józs. 23,8. 1Kor. 15,58. Gal. 2,20. Kol. 2,6.

24. Mert jámbor és Szent Szellemmel és hittel teljes férfiú volt ő. És nagy sokaság csatlakozék az Úrhoz. rész 5,14.

25. Elméne pedig Barnabás Tárzusba, hogy felkeresse Saulust, és rátalálván, elvitte őt Antiókhiába. rész 9,30.

26. És lőn, hogy ők egy egész esztendeig forgolódtak a gyülekezetben, és tanítottak nagy sokaságot; és a tanítványokat először Antiókhiában nevezték keresztényeknek. rész 13,1. 1Pét. 4,16.

27. Ez időtájban pedig menének Jeruzsálemből Antiókhiába próféták. rész 2,17. Róm. 12,6–8. 1Kor. 12,28. Ef. 4,11.

28. Felkelvén pedig egy azok közül, név szerint Agabus, megjelenté a Szellem által, hogy az egész föld kerekségén nagy éhség lesz; amely meg is lett Klaudius császár idejében. rész 21,10.

29. A tanítványok pedig elhatározták, hogy aszerint, amint kinek-kinek közöttük módjában áll, küldenek valamit segítségül a Júdeában lakozó atyafiaknak: Róm. 15,26. 1Kor. 16,1. 2Kor. 9,1. Gal. 2,10.

30. Amit meg is cselekedének, elküldvén a vénekhez Barnabás és Saulus keze által. 1Tim. 5,17. Jak. 5,14. 1Pét. 5,1.

Jakab halála

12 Abban az időben pedig Heródes király elkezde kegyetlenkedni némelyekkel, a gyülekezetből valók közül. Mát. 10,17. Ján. 15,20. 16,2.

2. Megöleté pedig Jakabot, Jánosnak testvérét, fegyverrel. Márk 10,35–40.

3. És látván, hogy ez tetszik a zsidóknak, feltette magában, hogy elfogatja Pétert is. Valának pedig a kovásztalan kenyerek napjai. 1Kor. 5,7. 8. Gal. 1,10.

4. Kit el is fogatván, tömlöcbe veté, átadván négy négyes katonai szakasz-

nak, hogy őrizzék őt; húsvét után akarván őt a nép elé vezettetni. Ján. 21,18.
5. Péter azért őrizteték a fogságban; **a gyülekezet pedig szüntelen imádkozik vala az Istenhez érette**.
1Kor. 14,14. 15. 2Kor. 1,11. Ef. 6,18. 1Thess. 5,17.
6. Mikor pedig Heródes őt elő akará vezettetni, azon az éjszakán aluszik vala Péter két vitéz között, megkötözve két lánccal; és őrök őrizék az ajtó előtt a tömlöcöt. Zsolt. 127,1. 2. Ján. 21,18. 19.

Pétert az Úrnak angyala kiszabadítja a tömlöcből

7. És ímé az Úrnak angyala eljöve, és világosság fénylék a tömlöcben: és meglökvén Péter oldalát, felkölté őt, mondván: Kelj föl hamar! És leesének a láncok kezeiről. Dán. 6,22. Zsid. 1,14.
8. És monda néki az angyal: Övezd fel magadat, és kösd fel saruidat. És úgy cselekedék. És monda néki: Vedd magadra felsőruhádat, és kövess engem!
9. És kimenvén, követé őt; és nem tudta, hogy valóság az, ami történik az angyal által, hanem azt hitte, hogy látást lát. Zsolt. 126,1. Zsid. 11,8.
10. Mikor pedig általmentek az első őrsön és a másodikon, jutának a vaskapuhoz, mely a városba visz; mely magától megnyílék előttük: és kimenvén, egy utcán előremenének; és azonnal eltávozék az angyal tőle. rész 16,26.
11. És Péter magához térve monda: Most tudom igazán, hogy az Úr elbocsátotta az Ő angyalát, és megszabadított engem Heródes kezéből és a zsidók népének egész várakozásától.
Jób 5,19. Zsolt. 33,18. 34,7. 22. 41,2. 97,10. Dán. 3,28. 6,22. 2Kor. 1,10. Zsid. 1,14. 2Pét. 2,9.
12. És miután ezt megértette, elméne Máriának, a János anyjának házához, ki Márknak neveztetik; hol sokan voltak egybegyűlve és imádkoznak vala.
Kol. 4,10. 2Tim. 4,11. Filem. 24. 1Pét. 5,13.
13. És mikor Péter zörgetett a tornác ajtaján, egy Rhodé nevű szolgálóleány méne oda, hogy hallgatózzék:
14. És megismervén a Péter szavát, örömében nem nyitá meg a kaput, hanem befutván, hírül adá, hogy Péter áll a kapu előtt.
15. Azok pedig mondának néki: Elment az eszed. Ő azonban erősíté, hogy úgy van. Azok pedig mondának: Az ő angyala az. 1Móz. 48,16. Mát. 18,10.
16. Péter pedig szüntelen zörget vala; mikor azért felnyitották, megláták őt és elálmélkodának.
17. Miután pedig kezével hallgatást intett nékik, elbeszélé nékik, mimódon hozta ki őt az Úr a tömlöcből. És monda: Adjátok tudtára ezeket Jakabnak és az atyafiaknak. És kimenvén elméne más helyre. Gal. 1,19. Jak. 1,1.

Istennek Igéje növekedik és terjed

18. Mikor pedig megvirradt, nem csekély háborúság támada a vitézek között, mi történt hát Péterrel.
19. Heródes pedig mikor előkérte őt és nem találta, kivallatván az őröket, parancsolá, hogy kivégeztessenek. És lemenvén Júdeából Cézáreába, ott időzött.
20. Heródes pedig ellenséges indulattal volt a tírusziak és szidóniak iránt; de azok egyakarattal eljövének őhozzá, és Blástust, a király kamarását megnyervén, békességet kérének, mivelhogy az ő tartományuk a királyéból élelmeztetik vala. 1Kir. 5,9. 11. Ezék. 27,17.
21. Egy kitűzött napon pedig Heródes királyi ruhájába felöltözve és székébe ülve nyilvánosan szóla hozzájuk.
22. A nép pedig felkiálta: Isten szava ez és nem emberé. Júd. 16.
23. És azonnal megveré őt az Úrnak angyala, azért, hogy nem az Istennek adá a dicsőséget; és a férgektől megemésztetvén, meghala. 3Móz. 10,3. 2Sám. 24,17. 2Kir. 19,35. 2Krón. 21,18. 19. Ésa. 42,8. Dán. 4,30–37. 1Kor. 1,29. Jel. 15,4.
24. **Az Istennek Igéje pedig növekedik és terjed vala**, rész 6,7. 19,20. Ésa. 55,11. Márk 4,20. 2Thess. 3,1. Zsid. 4,12. 1Pét. 2,2.

25. Barnabás és Saulus pedig visszatérének Jeruzsálemből, betöltvén szolgálatukat, maguk mellé véve Jánost is, kinek másik neve Márk volt.
rész 11,29. 30. 12,12. 13,5. 15,37.

A Szent Szellem elhívása

13 Valának pedig Antiókhiában az ott levő gyülekezetben némely próféták és tanítók: Barnabás és Simeon, ki hivattatik vala Nigernek, és a Cirénei Lucius és Manaen, ki Heródessel, a negyedes fejedelemmel együtt neveltetett, és Saulus. Róm. 16,21.

2. Mikor azért azok szolgálának az Úrnak és böjtölének, monda a Szent Szellem: Válasszátok el nékem Barnabást és Saulust a munkára, amelyre én őket elhívtam. Mát. 9,38. Róm. 10,15. Gal. 1,15. 2,9. Ef. 3,7. 1Tim. 2,7. Zsid. 5,4.

3. Akkor, miután böjtöltek és imádkoztak, és kezeiket reájuk vetették, elbocsáták őket.
rész 6,6. Mát. 9,15. Márk 2,20. Luk. 5,35.

4. Ők annakokáért, miután kibocsáttattak a Szent Szellemtől, lemenének Szeleuciába; és onnét elevezének Ciprusba. Róm. 8,14. 16. Gal. 5,18.

Az ördöngös Barjézus

5. És mikor Salamisba jutottak, hirdeték az Isten beszédét a zsidóknak zsinagógáiban: és János is velük volt, mint segítőtárs. 2Tim. 4,2. Tit. 1,3. Zsid. 4,2.

6. És eljárván a szigetet mind Páfusig, egy ördöngös hamisprófétа zsidóra találtak, kinek neve Barjézus volt;
2Tim. 3,8. 9. 2Pét. 2,1–3. 1Ján. 4,1–3. Jel. 19,20.

7. Ki Sergius Paulus tiszttartóval, ez okos emberrel volt. Ez magához hivatván Barnabást és Saulust, kíváná hallani az Isten Igéjét.

8. Elimás, az ördöngös azonban, mert így magyaráztatik az ő neve, ellenkezik vala velük, igyekezvén a tiszttartót elfordítani a hittől. Márk 9,42. 2Tim. 3,8.

9. De Saulus, kit Pálnak is neveztek, megtelvén Szent Szellemmel, szemeit reávetve,

10. Monda: Oh, minden álnoksággal és minden gonoszsággal teljes ördögfi, minden igazságnak ellensége, nem szűnöl-é meg az Úrnak igaz útjait elfordítani? Mát. 13,38. Ján. 8,44. Gal. 1,7. 1Ján. 3,8.

11. Most azért ímé, az Úrnak keze van ellened, és vak leszel és nem látod a napot egy ideig. És azonnal homály és sötétség szálla reá; és kerengve keres vala vezetőket.
2Kir. 6,18. Zsolt. 32,4. Luk. 4,13. Zsid. 10,31.

12. Akkor a tiszttartó, mikor látta a történt dolgot, hitt; elálmélkodván az Úr tanításán.

Pál Antiókhiában prédikál

13. Elhajózván pedig Páfusból Pál és kísérői, Pergába, Pámfiliának városába menének. János azonban elválván tőlük, megtére Jeruzsálembe. rész 15,38.

14. Ők pedig Pergából továbbmenve, eljutának Antiókhiába, Pisidiának városába, és bemenvén szombatnapon a zsinagógába; leülének.

15. És a törvénynek és a prófétáknak felolvasása után küldének a zsinagógának elöljárói őhozzájuk, mondván: Atyánkfiai, férfiak, ha van valami vigasztaló beszédetek a néphez, szóljatok. Márk 5,22. Luk. 4,17. Róm. 12,8. 1Kor. 14,3.

16. Pál azért felkelvén és kezével intvén, monda: Izraelnek férfiai, és ti, kik félitek az Istent, halljátok meg.

17. Ennek a népnek, Izraelnek Istene kiválasztotta a mi atyáinkat, és e népet fölemelte, mikor Egyiptomnak földjén jövevények voltak, és onnét kihozá őket hatalmas karja által.
rész 7,36. 2Móz. 1,1. 5Móz. 7,6–8.

18. És közel negyven esztendőnek idejéig tűrte az ő erkölcsüket a pusztában. 4Móz. 14,34. Zsolt. 95,10.

19. És minekutána eltörölt hét népet a Kánaán földjén, azoknak földjét sorsvetés által elosztá nékik.
5Móz. 7,1. Józs. 14,1. 2. 19,51.

20. És azután mintegy négyszázötven esztendeig adott bírákat mind Sámuel prófétáig; Bír. 2,16. 3,9. 11,26.

21. Annakutána pedig királyt kérének maguknak, és adá nékik az Isten Sault, a Kis fiát, a Benjamin nemzetségéből való férfiút negyven esztendeig.
1Sám. 8,5. 9,1. 2.

22. És mikor őt elveté, támasztá nékik Dávidot királyul; kiről bizonyságot is tett és monda: **Találtam szívem szerint való férfiút, Dávidot, a Jesse fiát, ki minden akaratomat véghezviszi.**
1Sám. 13,14. 16,13. Zsolt. 89,20. Hós. 13,11.

23. Ennek magvából támasztott Isten, ígérete szerint, Izraelnek Megváltót, Jézust; 2Sám. 7,12. Ésa. 11,1. 2. Jer. 23,5. 6. Luk. 2,11. Róm. 1,3. 11,26. Tit. 1,4. 3,4–6. 2Pét. 1,11. 2,20. 3,18. 1Ján. 4,14. Jel. 22,16.

24. **Akinek eljövetele előtt előbb János hirdette Izrael egész népének a megtérésnek keresztségét.**

25. És mikor János bevégezte pályafutását, monda: Kinek gondoltok engem? Nem én vagyok az, hanem ímé, énutánam jön, akinek nem vagyok méltó megoldani lábainak saruját.
Mát. 3,11. Márk 1,7. Ján. 1,20. 27.

26. **Atyámfiai, férfiak, Ábrahám nemzetének fiai, és akik köztetek félik az Istent, ez üdvösségnek Igéje néktek küldetett.** Róm. 1,16.

27. De Jeruzsálem lakói és vezetői nem ismerték fel Őt, és a próféták szavait, amelyeket minden szombaton felolvasnak, betöltötték azáltal, hogy elítélték. rész 3,13–16. Zsolt. 22,7. 8. 12. 18. Ésa. 53,1. Luk. 24,27. Ján. 19,28–30. 1Kor. 2,8.

28. És bár semmi halálra való okot nem találtak Őbenne, kérék Pilátustól, hogy ölettessék meg. Mát. 27,22. Márk 15,13. Ján. 19,15. 2Kor. 5,21. Zsid. 4,15. 1Pét. 2,22.

29. **És mikor mindazokat elvégezték, amik Őfelőle megírattak, a fáról levéve sírba helyezteték.** rész 5,31. 10,39. Gal. 1,4. 3,13. Zsid. 7,27. 1Pét. 2,24. 3,18.

30. **De az Isten feltámasztá Őt halottaiból:** rész 2,24. Ésa. 53,5. 6. 10. Róm. 4,24. 25. 8,11. Kol. 1,14. 1Tim. 2,6. Jel. 1,18.

31. És Ő több napon át megjelent azoknak, akik együtt jöttek fel Övele Galileából Jeruzsálembe, akik néki bizonyságai a nép előtt. 1Kor. 15,5.

32. **És mi hirdetjük néktek az atyáknak tett ígéretet, hogy azt az Isten betöltötte nékünk, az Ő fiaiknak, feltámasztván Jézust:** 1Móz. 3,16. Jer. 23,5. Luk. 1,68–73. Róm. 4,13. Gal. 3,16–18.

33. Mint a második Zsoltárban is meg van írva: **Én Fiam vagy Te; ma nemzettelek Téged.** Zsolt. 2,7. Róm. 8,29. 1Kor. 15,20. Kol. 1,18. Zsid. 1,5. 6. 5,5. 9,28. Jel. 1,5. 6.

34. **Hogy pedig feltámasztotta Őt halottaiból, úgyhogy nem is fog többé az enyészetbe visszatérni, azt így mondotta: Néktek adom Dávidnak ígért biztos és szent áldásaimat.**
2Sám. 7,16. Zsolt. 89,28. Ésa. 55,3. Róm. 6,9.

35. Azért mondja másutt is: **Nem engeded, hogy a Te Szented rothadást lásson.** rész 2,27. 31. Zsolt. 16,10.

36. Mert Dávid, minekutána a saját idejében szolgált az Isten akaratának, elaludt, és helyezteték az ő atyáihoz, és rothadást látott. rész 2,29.

37. **De akit Isten feltámasztott, Ő nem látott rothadást.**

38. Azért legyen néktek tudtotokra atyámfiai, férfiak, hogy **Őáltala hirdettetik néktek a bűnöknek eltörlése:**
rész 5,31. Luk. 24,47. Ef. 1,7. Kol. 1,14. 1Ján. 2,12.

39. **És mindenekből, amikből a Mózes törvénye nem volt képes megigazítani titeket, Őáltala mindenki, aki hisz, megigazul.** Ésa. 53,11. Ján. 3,16. Róm. 2,13. 3,28. 8,3. Gal. 2,16.

40. Meglássátok azért, hogy be ne teljesedjék rajtatok, amit a próféták megmondottak: Hab. 1,5.

41. Lássátok meg, ti megvetők, és csodálkozzatok és semmisüljetek meg; mert én oly dolgot cselekszem a ti időtökben, oly dolgot, melyet nem hinnétek, ha valaki elmondaná néktek.

42. Mikor pedig kimentek a zsidók zsinagógájából, kérék a pogányok, hogy a következő szombaton prédikálják nékik ezen beszédeket.

43. Mikor pedig eloszlott a gyülekezet, sokan a zsidók közül és az istenfélő prozeliták közül követék Pált és Barna-

bást; akik szólván hozzájuk, biztaták őket, hogy maradjanak meg az Isten kegyelmében. Tit. 2,11. Zsid. 12,15. 1Pét. 5,12.

44. A következő szombaton aztán majdnem az egész város egybegyűle az Isten Igéjének hallgatására,

45. Mikor pedig látták a zsidók a sokaságot, betelének irigységgel, és ellene mondának azoknak, miket Pál mond vala, ellenkezve és káromlást szólva.

46. Akkor Pál és Barnabás nagy bátorsággal szólva mondának: Szükséges volt, hogy először néktek hirdettessék az Isten Igéje; de mivelhogy ti megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat az örök életre, ímé a pogányokhoz fordulunk. rész 18,6. 28,28. Péld. 28,1. Ésa. 55,5. Mát. 10,6. Róm. 1,16. 10,19.

47. Mert így parancsolta nékünk az Úr: **Rendeltelek téged világosságul a pogányoknak, hogy légy üdvösségükre a földnek széléig**. Ésa. 49,6. Márk 16,15.

48. A pogányok pedig ezeket hallván örvendezének, és magasztalják vala az Úrnak Igéjét; és akik csak örök életre választattak vala, hittek. Ján. 1,12. Róm. 8,29. 30. 9,23. Ef. 1,4–6. 2Tim. 2,19.

49. Terjede pedig az Úrnak Igéje az egész tartományban.

50. A zsidók azonban felindíták az istenfélő és előkelő asszonyokat és a város vezetőit, és üldözést támasztának Pál és Barnabás ellen, és kiűzék őket határukból. 1Thess. 2,14–16. 2Tim. 3,11.

51. Azok pedig lábuknak porát lerázván ellenük, elmenének Ikóniumba.

52. **A tanítványok pedig betelnek vala örömmel és Szent Szellemmel**. Mát. 5,12. Ján. 16,22. 2Thess. 1,6. 1Pét. 1,8.

Az Evangélium bátorsággal hirdettetik

14 Lőn pedig Ikóniumban, hogy ők együtt menének be a zsidók zsinagógájába, és prédikálának, úgyannyira, hogy mind zsidóknak, mind görögöknek nagy sokasága lett hívővé.

2. Akik azonban a zsidók közül nem hittek, felindíták és megharagíták a pogányoknak lelkét az atyafiak ellen.

3. Mégis sok időt töltöttek ott, **bátran prédikálva az Úrban, aki bizonyságot tett az Ő kegyelmének Igéje mellett, és megadta, hogy jelek és csodák történjenek az ő kezeik által**. Márk 16,20. Róm. 1,16. 15,19. 1Thess. 2,2. Zsid. 2,4.

4. De a városnak sokasága meghasonlék; és némelyek a zsidók mellett, mások pedig az apostolok mellett voltak.

5. És mikor a pogányok és zsidók az ő főembereikkel egybe támadást indítának, hogy bosszúsággal illessék és megkövezzék őket, 1Thess. 2,14–16.

6. Ők megtudták, és elfutának Likaóniának városaiba, Listrába és Derbébe, és a körülvaló tartományokba,

7. És ott prédikálják vala az Evangéliumot. Róm. 10,17. 1Thess. 2,2. 2Tim. 4,2.

Csoda Listrában

8. És Listrában ül vala egy lábaival tehetetlen ember, ki az ő anyjának méhétől fogva sánta volt, és soha nem járt.

9. Ez hallá Pált beszélni, aki szemeit reáfüggesztvén, és látván, hogy van hite hogy meggyógyul, Mát. 8,10. Márk 10,52.

10. Monda nagy fenszóval: Állj fel lábaidra egyenesen! És felszökött, és járt. rész 3,16. 9,33. 34. Ésa. 35,6. Ján. 5,8.

11. A sokaság pedig mikor látta, amit Pál cselekedett, felkiálta, likaóniai nyelven mondván: Az istenek jöttek le mihozzánk emberi ábrázatban! rész 28,6.

12. És hívják vala Barnabást Jupiternek, Pált pedig Merkúriusnak, minthogy ő volt a szóvivő.

13. Jupiter papja pedig, akinek temploma az ő városuk előtt volt, felkoszorúzott bikákat hajtva a kapukhoz, a sokasággal együtt áldozni akart. Dán. 2,46.

14. Mikor azonban ezt meghallották az apostolok, Barnabás és Pál, köntösüket megszaggatván, a sokaság közé futottak és így kiáltottak: rész 10,25. 26.

15. Férfiak, miért művelitek ezeket? Mi is hozzátok hasonló természetű emberek vagyunk, és **azt az örvendetes üzenetet hirdetjük néktek, hogy**

ezektől a hiábavaló dolgoktól az élő Istenhez térjetek, aki teremtette a mennyet, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van: 5Móz. 32,21. 1Sám. 12,21. Zsolt. 146,6. Ámós 2,4. Mát. 16,16. 1Kor. 8,4. 1Thess. 1,9. Jak. 5,17. Jel. 14,7. 19,10.

16. **Ki az elmúlt időkben hagyta a pogányokat mind a maguk útján haladni**: Zsolt. 81,12. 1Pét. 4,3.

17. **Jóllehet nem hagyta magát tanúbizonyság nélkül, mert jóltevőnk volt, adván mennyből esőket és termő időket nékünk, és betöltvén eledellel és örömmel a mi szívünket**. rész 17,27. 3Móz. 26,4. Zsolt. 65,10. 104,15. 147,8. Jer. 14,22. Mát. 5,45. Róm. 1,20. 2,4.

18. És ezeket mondván, nagynehezen lecsendesíték a sokaságot, hogy ne áldozzanak nekik.

19. Jövének azonban Antiókhiából és Ikóniumból zsidók, és a sokaságot felbújtván, megkövezék Pált, és kivonszolák a városból, azt gondolván, hogy meghalt. rész 7,58. 2Kor. 1,8. 11,25.

20. De mikor körülvették őt a tanítványok, felkelvén beméne a városba; és másnap Barnabással elméne Derbébe.

21. És **miután hirdették az Evangéliumot** annak a városnak, és **sokakat tanítványokká tettek**, megtérének Listrába, Ikóniumba és Antiókhiába.

22. **Erősítve a tanítványok lelkét**, buzdítván, hogy maradjanak meg a hitben, és hogy sok háborúságon által kell nékünk az Isten királyságába bemennünk. Ján. 16,33. Róm. 15,18. 2Tim. 3,12.

23. Miután pedig választottak nékik gyülekezetenként véneket, imádkozván böjtölésekkel egybe, ajánlák őket az Úrnak, akiben hittek. Tit. 1,5.

24. És Pisidián általmenvén, menének Pamfiliába.

25. És miután Pergában hirdették az Igét, lemenének Attáliába;

26. És onnét elhajózának Antiókhiába, ahonnét az Isten kegyelmére bízták vala őket, arra a munkára, melyet elvégeztek. rész 13,1. 3. 2Kor. 1,12.

27. Mikor pedig megérkeztek és a gyülekezetet egybehívták, elbeszélék, **mily nagy dolgokat cselekedett az Isten ővelük**, és hogy **a pogányoknak kaput nyitott a hitre**. 1Kor. 16,9. 2Kor. 2,12. Kol. 4,3. Jel. 3,8.

28. Ott aztán nem kevés időt töltöttek a tanítványokkal.

Az apostolok gyűlése Jeruzsálemben

15 Némelyek pedig, kik Júdeából jöttek alá, így tanítják vala az atyafiakat: Ha körül nem metélkedtek Mózes rendtartása szerint, nem üdvözülhettek. 3Móz. 12,3. Ján. 7,22. Róm. 2,28. 29. Gal. 2,12. 5,1–6. Fil. 3,2. Kol. 2,8.

2. Mikor azért Pálnak és Barnabásnak nagy háborúsága és vetekedése lőn azok ellen, azt végezék, hogy Pál és Barnabás és némely mások őközülük menjenek fel az apostolokhoz és a vénekhez Jeruzsálembe e kérdés ügyében. Gal. 2,1. 2.

3. Miután a gyülekezet útnak indította őket, általmentek Fönicián és Samarián, elbeszélve a pogányok megtérését; és nagy örömet szerzének az összes atyafiaknak. Róm. 15,24. 1Kor. 16,6. 2Kor. 5,17.

4. Mikor pedig megérkeztek Jeruzsálembe, a gyülekezet és az apostolok és a vének fogadák őket, és ők elbeszélék, mily nagy dolgokat cselekedék az Isten ővelük.

5. Előállának azonban némely hívők a farizeusok felekezetéből valók közül, mondván, hogy körül kell metélni őket, és megparancsolni, hogy a Mózes törvényét megtartsák. Gal. 5,1–4.

6. Egybegyűltek azért az apostolok és a vének, hogy e dolog felől végezzenek.

Péter beszéde

7. És mikor nagy vetekedés támadt, felkelvén Péter, monda nékik: Atyámfiai, férfiak, ti tudjátok, hogy az Isten régtől fogva kiválasztott engem miközülünk, hogy **a pogányok az én számból hallják az Evangéliumnak beszédét, és higgyenek**. Róm. 10,17.

8. **És a szíveket ismerő Isten bizonyságot tett mellettük, mert adta nékik a Szent Szellemet, miként nékünk is**; rész 2,4. 10,44–46. Zsid. 4,13. Jel. 2,23.

9. **És semmi különbséget sem tett köztünk és azok között, mert a hit által tisztította meg azoknak szívét**. Zsid. 9,13. 14. 1Pét. 1,22.

10. Most azért mit kísértitek az Istent, hogy a tanítványok nyakába oly igát tegyetek, melyet sem a mi atyáink, sem mi el nem hordozhattunk? Gal. 5,1. Zsid. 3,8–9.

11. **Sőt inkább hisszük, hogy az Úr Jézus Krisztus kegyelme által üdvözülünk, miképpen azok is**. Róm. 3,24. Gal. 1,6. 2,16. Ef. 1,7. 2,5. 8. Tit. 2,11. 3,4–7.

12. Elhallgatott azért az egész sokaság; és hallgatják vala Barnabást és Pált, amint elbeszélék, **mennyi jelt és csodát tett az Isten őáltaluk a pogányok között**. Róm. 15,18. 19. 2Kor. 12,12.

13. Miután pedig ők elhallgattak, felele Jakab, mondván: Atyámfiai, férfiak, hallgassatok meg engem! rész 12,17.

14. Simon elbeszélé, **mimódon gondoskodott először az Isten, hogy a pogányok közül vegyen népet az Ő nevének**,

15. És ezzel egyeznek a próféták mondásai, amint meg van írva: Ésa. 11,10.

16. **Ezek után megtérek és felépítem a Dávidnak leomlott sátorát; és annak omladékait helyreállítom, és ismét felállatom azt**: Ésa. 54,1–5. Ámós 9,11. 12.

17. **Hogy megkeresse az embereknek többi része az Urat, és a pogányok mindnyájan, akik az én nevemről neveztetnek. Ezt mondja az Úr, aki mindezeket megcselekszi**.

18. **Tudja az Isten öröktől fogva minden Ő cselekedeteit**.

19. Azokáért én azt mondom, hogy nem kell háborgatni azokat, kik a pogányok közül térnek meg az Istenhez; Gal. 1,7. 2,4. 5,11. 12. 1Thess. 1,9.

20. Hanem írjuk meg nékik, hogy tartózkodjanak a bálványok fertelmességeitől, a paráznaságtól, a fúlvaholt állattól és a vértől. 1Móz. 9,4. 35,2. 1Kor. 6,9. 8,1. Kol. 3,5. 1Thess. 4,3. 1Pét. 4,3. Jel. 2,14. 20.

21. Mert Mózesnek régi nemzedékek óta városonként megvannak a hirdetői, mivelhogy a zsinagógákban minden szombaton felolvassák. rész 13,15.

Az apostolok határozata

22. Akkor tetszék az apostoloknak és a véneknek az egész gyülekezettel egybe, hogy férfiakat válasszanak ki maguk közül és elküldjék Antiókhiába Pállal és Barnabással Júdást, kinek mellékneve Barsabás, és Silást, kik az atyafiak között főemberek voltak.

23. Megírván azok keze által ezeket: Az apostolok, a vének, és az atyafiak az Antiókhiában, Szíriában és Ciliciában levő, a pogányok közül való atyafiaknak üdvözletüket!

24. Mivelhogy meghallottuk, hogy némelyek miközülünk kimenvén, megzavartak titeket beszédeikkel, feldúlva a ti lelkeiteket, azt mondván, hogy körülmetélkedjetek és a törvényt megtartsátok; kiknek mi parancsot nem adtunk: Gal. 2,4. 5,12. Tit. 1,10.

25. Tetszék nékünk, miután egyetértésre jutottunk, hogy férfiakat válasszunk ki és elküldjük hozzátok a mi szeretteinkkel, Barnabással és Pállal,

26. Oly emberekkel, kik életüket tették kockára a mi Urunk Jézus Krisztus nevéért. 1Kor. 15,30. 2Kor. 11,23. 26.

27. Küldöttük azért Júdást és Silást, kik élőszóval szintén tudtotokra adják ugyanezeket.

28. **Mert tetszék a Szent Szellemnek és nékünk, hogy semmi több teher ne vettessék tireátok ezeken a szükséges dolgokon kívül**, Mát. 11,29. 30. Ján. 16,13. Jel. 2,24.

29. Hogy tartózkodjatok a bálványoknak áldozott dolgoktól, a vértől, a fúlvaholt állattól, és a paráznaságtól; melyektől ha megóvjátok magatokat, jól lesz dolgotok. Legyetek egészségben! rész 21,25. 3Móz. 17,10–14. Jel. 2,14.

30. Azok annakokáért elbocsáttatván, elmenének Antiókhiába; és egybegyűjtvén a sokaságot, átadák a levelet.
31. És mikor elolvasták, örvendezének az intésen.
32. Júdás és Silás pedig, maguk is próféták lévén, sok beszéddel bátoríták az atyafiakat, és megerősíték őket. 1Kor. 12,28. 2Kor. 1,19. 2Tim. 4,2. 1Pét. 5,12.
33. Miután pedig bizonyos időt eltöltöttek, elbocsáták őket az atyafiak békességgel az apostolokhoz. 1Kor. 16,11.
34. De Silásnak tetszék ott maradni.
35. Pál és Barnabás is Antiókhiában időztek, tanítva és prédikálva többekkel együtt az Úrnak Igéjét. Kol. 1,28. 1Tim. 2,7.
36. Egynéhány nap múlva pedig monda Pál Barnabásnak: Visszatérve most, látogassuk meg a mi atyánkfiait minden városban, melyben hirdettük az Úrnak Igéjét, hogyan vannak.
37. És Barnabás azt tanácsolá, hogy vegyék maguk mellé Jánost, ki Márknak hívatik. Kol. 4,10. 2Tim. 4,11. Filem. 24.
38. Pál azonban azt tartá méltónak, hogy aki elszakadt tőlük Pamfiliától fogva, és nem ment velük a munkára, ne vegyék maguk mellé azt. rész 13,13.
39. Meghasonlás támada azért, úgyhogy elszakadának egymástól, és Barnabás maga mellé véve Márkot, elhajózék Ciprusba;
40. Pál pedig Silást választván maga mellé, elméne, az Isten kegyelmére bízatván az atyafiaktól. 1Kor. 15,10.
41. És eljárá Szíriát és Ciliciát, erősítve a gyülekezeteket. Gal. 1,21.

Az Evangélium terjedése Ázsiából Európába

16 Juta pedig Derbébe és Listrába: És ímé, volt ott egy Timótheus nevű tanítvány, egy hívő zsidó asszonynak, de görög atyának fia; Róm. 16,21. 1Kor. 4,17. Fil. 2,19. 1Thess. 3,2. 2Tim. 1,2. 5.
2. Kiről jó bizonyságot tesznek vala a Listrában és Ikóniumban lévő atyafiak.
3. Ezt Pál magával akará vinni; és vévén, körülmetélé őt a zsidókért, akik azokon a helyeken voltak: mert ismerték mindnyájan az ő atyját, hogy görög volt. 1Kor. 9,20. Gal. 2,3. 5,2. 6.
4. És amint általmentek a városokon, meghagyák nékik, hogy tartsák meg a rendeléseket, melyeket végeztek a Jeruzsálemben levő apostolok és vének.
5. **A gyülekezetek azért erősödének a hitben, és gyarapodának számban naponként.** rész 2,47. 13,49. 15,41. 19,20. Ef. 4,16. Kol. 1,10. 22. 2,7. 19. 2Tim. 2,1. Júd. 20.
6. Eljárván pedig Frigiát és Galácia tartományát, mivelhogy eltiltá őket a Szent Szellem, hogy az Igét Ázsiában hirdessék, 1Kor. 16,1. Gal. 1,2. 3,1.
7. Misia felé menvén, igyekeznek vala Bithiniába jutni; de nem ereszté őket a Szellem.
8. Áthaladván azért Misián, lemenének Troásba. 2Kor. 2,12. 2Tim. 4,13.
9. És azon az éjszakán látás jelenék meg Pálnak: egy macedón férfiú állt előtte, kérve őt és ezt mondva: Jer által Macedóniába, és légy segítségül nékünk! Róm. 15,26. 2Kor. 8,1. 9,2. 1Thess. 1,7. 8.
10. Mihelyt pedig a látást látta, azonnal igyekezénk elmenni Macedóniába, megértvén, hogy odahívott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az Evangéliumot. Zsolt. 119,60. Préd. 9,10. 2Kor. 2,13.
11. Elhajózván azért Troásból, egyenesen Sámothrákéba mentünk, és másnap Neápolisba; 2Tim. 4,13.
12. Onnét pedig Filippibe, mely Macedónia azon részének első gyarmatvárosa. És ebben a városban töltöttünk néhány napot. Fil. 1,1. 1Thess. 2,2.
13. És szombatnapon kimenénk a városon kívül egy folyóvíz mellé, hol az imádkozás szokott lenni; és leülvén, beszélgeténk az egybegyűlt asszonyokkal.
14. És egy Lidia nevű, Thiatira városbeli bíborárus asszony, ki féli vala az Istent, hallgata reánk. Ennek az Úr megnyitá szívét, hogy figyelmezzen azokra, amiket Pál mond vala. Ef. 1,17.

15. Mikor pedig megkeresztelkedék
mind házanépével egybe, kére minket,
mondván: Ha úgy látjátok, hogy az Úr
híve vagyok, jertek az én házamhoz,
és maradjatok ott. És unszola minket.
1Kor. 1,16. 2Kor. 5,14. Gal. 6,10. Zsid. 13,2.
16. Lőn pedig, hogy mikor mentünk
az imádkozásra, egy szolgálóleányka
jöve előnkbe, akiben jövendőmondás-
nak szelleme volt, aki az ő urainak nagy
hasznot hajta jövendőmondásával.
1Sám. 28,7. 2Kir. 17,17. 1Krón. 10,13. Ésa. 8,19.
17. Ez követvén Pált és minket kiált,
mondván: Ezek az emberek a Magas-
ságos Istennek szolgái, akik néktek az
üdvösségnek útját hirdetik.
Zsolt. 57,2. Dán. 3,26. 5,18. 21.

Pál kiűzi a jövendőmondás szellemét a szolgálóleányból

18. Ezt pedig több napon át tette. Pál
azonban megbosszankodván, és hátra-
fordulván, mondá a szellemnek: **Paran-
csolom néked a Jézus Krisztus nevé-
ben**, hogy menj ki belőle. És kiméne
abban az órában.
Mát. 28,18. Márk 16,17. Luk. 10,19.
Ef. 4,27. 6,12. Fil. 2,9. 10. Kol. 1,13. 2,15.
Jak. 4,7. 1Pét. 5,8. 9. 1Ján. 4,4. Jel. 1,18. 12,11.
19. Látván pedig annak az urai, hogy
keresetüknek a reménysége elveszett,
megfogva Pált és Silást, vonák a piacra
a hatóságok elé. rész 19,25. Fil. 3,19.
20. És odavezetvén őket a bírákhoz,
mondának: Ezek az emberek zsidó
létükre megháborítják a mi városunkat,
21. És olyan szertartásokat hirdetnek,
melyeket nem szabad nékünk beven-
nünk, sem cselekednünk, mivelhogy
rómaiak vagyunk.

Pál és Silás csodás kiszabadulása

22. És velük egyben feltámada a soka-
ság őellenük. A bírák pedig letépetvén
ruháikat, megvesszőzteték őket.
23. És miután sok ütést mértek rájuk,
tömlöcbe veték őket, megparancsolva a
tömlöctartónak, hogy gondosan őrizze
őket. 2Kor. 6,5. 11,23. Ef. 3,1. 13. Jel. 2,10.
24. Ki ilyen parancsolatot vévén, veté
őket a belső tömlöcbe, és lábaikat
kalodába szorítá.
25. Éjféltájban pedig Pál és Silás imád-
kozván, énekkel dicsőíték az Istent.
A foglyok pedig hallgatják vala őket.
Zsolt. 34,1. Luk. 6,22. 23. Fil. 4,4. 1Thess. 5,16–18.
26. És hirtelen nagy földindulás lett,
úgyannyira, hogy megrendülének a
tömlöc fundamentumai; és azonnal
megnyílának az ajtók mind, és mind-
nyájuknak a bilincsei feloldódnak.
27. Fölserkenvén pedig a tömlöctartó,
és látván, hogy nyitva vannak a tömlöc-
nek ajtai, kivonva fegyverét, meg akará
magát ölni, azt gondolván, hogy elszök-
tek a foglyok.
28. Pál azonban nagy fennszóval kiál-
tá, mondván: Semmi kárt ne tégy ma-
gadban; mert mindnyájan itt vagyunk!
29. Az pedig világot kérve beugrott,
és remegve borult Pál és Silás elé,
30. És kihozván őket, monda: **Uraim,
mit kell nékem cselekednem, hogy
üdvözüljek**? rész 9,6. Ján. 6,28. Róm. 10,9. 10.
31. Azok pedig mondának: **Higgy az
Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz
mind te, mind a te házadnépe**!
Ján. 1,12. 3,3. Róm. 5,12. Gal. 3,22. 26. Ef. 2,8.
32. És hirdeték néki az Úrnak Igéjét,
és mindazoknak, akik az ő házánál
voltak. Róm. 10,17. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.
33. És az magához vévén őket az
éjszakának azon órájában, megmosá
az ütésektől; és megkeresztelkedék
azonnal ő és az övéi mindnyájan.
34. És bevivén őket házába, asztalt te-
ríte nékik, és egész házanépével együtt
örvendeze, hogy hitt az Istennek.
35. Mikor pedig megvirradt, a bírák
elküldék a poroszlókat, mondván:
Bocsásd el azokat az embereket.
36. A tömlöctartó pedig tudtára adá
e szavakat Pálnak: A bírák ideküldtek,
hogy bocsássalak el titeket: most azért
kimenvén, menjetek el békességgel!
37. Pál pedig monda nékik: Megvesz-
szőztek minket nyilvánosan, ítélet nél-

kül, holott római polgárok vagyunk, és tömlöcbe vetettek: és most alattomban akarnak bennünket kiküldeni? Nem úgy; hanem jöjjenek ők maguk és vezessenek ki minket. rész 22,25. 26. 29.

38. A poroszlók pedig megmondák a bíráknak e beszédeket; és azok megfélemlének, mikor meghallották, hogy rómaiak, Zsolt. 37,6. Mik. 7,9. Mát. 8,34. 10,16.

39. És odamenvén, megkérék őket: és kivezetvén, kérék, hogy menjenek ki a városból.

40. Kijövén pedig a tömlöcből, bemenének Lidiához; és mikor látták az atyafiakat, vigasztalák őket, és eltávozának. 2Kor. 1,3–7. 1Thess. 3,2. 4,16–18. 5,9.

Pál Thessalonikában tanít

17 Miután pedig általmentek Ámfipolison és Apollónián, Thessalonikába érkeztek, ahol volt a zsidóknak zsinagógájuk. Fil. 4,16. 2Tim. 4,10.

2. Pál pedig, amint szokása volt, beméne hozzájuk, és három szombaton át vetekedék velük az Írásokból, Luk. 4,16.

3. Megmagyarázva és kimutatva, hogy a **Krisztusnak szükség volt szenvedni és feltámadni a halálból**; **és hogy ez a Jézus a Krisztus**, akit én hirdetek néktek. 1Kor. 1,23. Gal. 3,1. Zsid. 2,9.

4. És némelyek azok közül hittek és csatlakozának Pálhoz és Siláshoz; úgyszintén az istenfélő görögök közül nagy sokaság, és az előkelő asszonyok közül nem kevesen. Luk. 2,11. 4,41. Ján. 1,41.

5. De a zsidók, akik nem hisznek vala, irigységtől felindíttatván, és maguk mellé vévén a piaci népségből némely gonosz férfiakat, csődületet támasztván felháboríták a várost; és a Jáson házát megostromolván, igyekeztek őket kihozni a nép közé. Róm. 16,21.

6. Mikor pedig őket nem találák, Jásont és némely atyafiakat vonszolák a város elöljárói elé, kiáltozva, hogy ezek, akik az egész világot felforgatták, itt is megjelentek;

7. Kiket Jáson házába fogadott: pedig ezek mindnyájan a császár parancsolatai ellen cselekszenek, mivelhogy mást tartanak királynak, Jézust. rész 4,12. Ján. 1,49. 1Tim. 1,17. 6,15. 1Pét. 2,15. Jel. 19,16.

8. Fel is indíták a sokaságot és a város előljáróit, kik hallják vala ezeket.

9. De mikor kezességet nyertek Jáson és a többiek részéről, elbocsáták őket.

10. Az atyafiak pedig azonnal, azon éjszakán elküldék Pált Silással egyetemben Béreába; kik mikor odamentek, elmenének a zsidóknak zsinagógájába. rész 5,21. 9,25. 13,5.

11. Ezek pedig nemesb lelkűek voltak a thessalonikabelieknél, úgymint kik bevevék az Igét teljes készséggel, naponként tudakozva az Írásokat, ha úgy vannak-é ezek. Ésa. 34,16. Ján. 5,39. 1Thess. 2,13. Jak. 1,21. 1Pét. 2,2.

12. Sokan hittek azért őközülük; sőt az előkelő görög asszonyok és férfiak közül is nem kevesen. Róm. 5,1. 10,9–13. 17. Gal. 2,16. 20. 1Ján. 5,1. 13.

13. Mikor azonban tudtukra esett a Thessalonikából való zsidóknak, hogy Béreában is prédikálta Pál az Istennek Igéjét, elmenének, és a sokaságot ott is felháboríták. Luk. 11,52. 1Thess. 2,15.

14. De akkor mindjárt kibocsáták az atyafiak Pált, hogy utazzék a tenger felé; Silás és Timótheus azonban ott maradának. Mát. 10,23.

15. Akik pedig elkísérték Pált, elvitték őt egész Athénig; és parancsát vivén Siláshoz és Timótheushoz, hogy minél hamarább menjenek őhozzá, elmenének. rész 18,5. 1Thess. 3,1.

16. Athénben pedig, mikor azokat várá Pál, szelleme háborog vala őbenne, látván, hogy a város bálványokkal van tele. Zsolt. 119,158. 2Pét. 2,8. 1Ján. 5,21.

17. Vetekedik vala azért a zsinagógában a zsidókkal és az istenfélő emberekkel, és a piacon mindennap azokkal, akiket éppen ott talált. 1Kor. 1,20. 21.

18. Némelyek pedig az epikureus és stoikus filozófusok közül összeakadtak ővele. És némelyek mondának: Mit

akarhat ez a csacsogó mondani? Mások meg: Idegen istenségek hirdetőjének látszik. Mivelhogy a Jézust, és a feltámadást hirdeti vala nékik. Róm. 16,25.

19. És megragadván őt, az Areopágusra vitték, ezt mondván: Vajon megérthetjük-é, mi az az új tanítás, amelyet te hirdetsz? 1Kor. 1,23. 2Kor. 4,5.

20. Mert valami idegen dolgokat beszélsz a mi füleinknek; meg akarjuk azért érteni, mik lehetnek ezek.

21. Az athéniek pedig mindnyájan, és az ott lakó jövevények, semmi másban nem voltak foglalatosok, mint valami újságnak beszélésében és hallgatásában.

22. Előállván pedig Pál az Areopágusnak közepette, monda: Athéni férfiak, minden tekintetben nagyon istenfélőknek látlak titeket. 1Kor. 8,5. Gal. 4,8.

23. Mert mikor bejárám és szemlélém a ti szentélyeiteket, találkozám egy oltárral is, melyre ez volt ráírva: Ismeretlen Istennek. Akit azért ti nem ismerve tiszteltek, Őt hirdetem én néktek.

24. **Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami abban van, mivelhogy Ő mennynek és földnek Ura, kézzel csinált templomokban nem lakik.** 1Kor. 3,16. Kol. 1,16. 17. Zsid. 1,2. 3,4.

25. **Sem embereknek kezeitől nem tiszteltetik, mintha valami nélkül szűkölködnék, holott Ő ád mindeneknek életet, leheletet és mindent;** Zsolt. 50,5. Ésa. 42,5. Dán. 4,35. Róm. 11,36.

26. És az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy lakozzanak a földnek egész színén, meghatározván előre rendelt idejüket és lakásuknak határait; 5Móz. 32,8. Mal. 2,10. 1Tim. 6,17.

27. **Hogy keressék az Urat, ha talán kitapogathatnák Őt és megtalálhatnák, jóllehet bizony nincs messze egyikünktől sem:** 1Kir. 8,27. Róm. 1,20. 1Kor. 3,16. 6,19. 2Kor. 6,16. 1Ján. 4,4.

28. **Mert Őbenne élünk, mozgunk és vagyunk**; miképpen a költőitek közül is mondották némelyek: **Mert az Ő nemzetsége is vagyunk.** Ef. 1,4. 11. 12. Kol. 1,17. Tit. 1,12. Zsid. 1,3.

29. Mivelhogy azért az Istennek nemzetsége vagyunk, nem kell azt gondolnunk, hogy aranyhoz, vagy ezüsthöz, vagy kőhöz, emberi mesterség és kitalálás faragványához hasonlatos az Istenség. Ésa. 40,18. Róm. 2,29. 8,16. 17. 2Kor. 3,3. 5,17. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23. 1Ján. 3,2.

Isten parancsolata az embereknek

30. **E tudatlanságnak idejét azért elnézvén az Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek:** Ján. 1,13. Róm. 3,25. 10,13. Gal. 6,15. Ef. 2,8. Tit. 3,5.

31. **Mivelhogy rendelt egy napot, melyen megítéli majd a föld kerekségét igazságban egy férfiú által, akit erre rendelt; bizonyságot tévén mindenkinek, azáltal, hogy feltámasztá Őt halottaiból.** Róm. 2,16. 8,29. 1Kor. 15,20. Kol. 1,18. Zsid. 1,6. 9,28. 12,23. Jel. 1,5.

32. Mikor pedig a halottak feltámadásáról hallottak, némelyek gúnyolódtak; mások pedig mondának: Majd még meghallgatunk téged efelől.

33. És ilyen módon Pál kiméne azok közül.

34. Némely férfiak azonban csatlakozván hozzá, hívők lettek; ezek között az areopágita Dienes is, és egy Damaris nevű asszony, és mások ővelük.

Pál Korinthusban

18 Ezekután Pál Athénből eltávozván, méne Korinthusba.

2. És mikor egy Akvila nevű, pontusi származású zsidóra talált, ki nem régen jött Itáliából, és feleségére Priscillára, mivelhogy Klaudius megparancsolta, hogy a zsidók mind távozzanak Rómából, hozzájuk csatlakozék. Róm. 16,1–4. 1Kor. 16,19. 2Tim. 4,19.

3. És mivel ugyanaz volt a mestersége, náluk marada és dolgozik vala. Mesterségükre nézve ugyanis sátorkészítők voltak. 1Kor. 4,12. 1Thess. 2,9.

4. Vetekedék pedig minden szombaton a zsinagógában, és igyekezék mind zsidókat, mind görögöket meggyőzni.

5. Mikor pedig megérkeztek Macedóniából Silás és Timótheus, **szorongatá a Szellem Pált, és bizonyságot tett a zsidóknak, hogy Jézus a Krisztus**.
rész 17,14. 15. Róm. 8,26. Gal. 4,29.

6. Mikor pedig azok ellenszegülének és káromlásokat szólának, ruháit megrázva monda nékik: Véretek a ti fejetekre szálljon; én tiszta vagyok: mostantól fogva a pogányokhoz megyek.
rész 13,46–48. Ezék. 3,18. 33,4. Mát. 10,14. Róm. 3,29. 9,25. 26. 11,11–15. Jak. 2,6. 7. 1Pét. 4,4.

7. És általmenvén onnét, méne egy Justus nevű istenfélő ember házához, kinek háza szomszédos volt a zsinagógával.

8. Krispus pedig, a zsinagógának feje, hitt az Úrban egész házanépével együtt; a korinthusbeliek közül is sokan hallván, hisznek vala, és megkeresztelkednek vala. Ján. 3,15. 16. Róm. 10,9. 10. 1Kor. 1,14. Gal. 3,22. 26. Ef. 2,8. Jak. 1,18. 1Ján. 5,10–13.

9. Monda pedig az Úr látás által éjszaka Pálnak: **Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass**: rész 23,11.

10. **Mert én veled vagyok, és senki sem támad reád, hogy néked ártson; mert nékem sok népem van ebben a városban**. Ésa. 41,10. Jer. 1,18. 19. Mát. 28,20. Márk 16,17. 18. Róm. 8,31. 16,20. Ef. 6,12. Fil. 2,8. Kol. 1,12. 13. 2,14. 15. 2Tim. 2,19.

11. És ott lakozék egy esztendeig és hat hónapig, tanítván köztük az Isten Igéjét.

12. Mikor pedig Gallió volt Akhája tiszttartója, reátámadának a zsidók egyakarattal Pálra, és a törvényszék elébe vitték,

13. Mondván: Ez a törvény ellen való istentiszteletre csábítja az embereket.

14. Mikor pedig Pál meg akará nyitni száját, monda Gallió a zsidóknak: Ha valóban valami bosszútételről, vagy gonosz cselekedetről volna szó: zsidók, igazság szerint meghallgatnálak benneteket: rész 23,29. 25,11. 19.

15. De ha tanításról, nevekről és a ti törvényetekről van szó, a ti dolgotok; én ezekben bíró nem akarok lenni.

16. És elűzé őket a törvényszék elől.

17. A görögök pedig mindnyájan Sosthenest, a zsinagógának fejét megragadván, verik vala a törvényszék előtt; de Gallió velük semmit sem gondola.

18. Pál pedig még több napig ott marada, majd az atyafiaktól elbúcsúzván, Szíriába hajózék, és vele együtt Priscilla és Akvila, előbb azonban fejét megnyiratta Kenkreában; mert fogadása volt.
4Móz. 6,18. Róm. 16,1. 1Kor. 9,20.

19. Juta pedig Efézusba, és azokat otthagyá; maga pedig bemenvén a zsinagógába, vetekedék a zsidókkal.
rész 19,26.

20. Mikor pedig azok kérék, hogy több ideig maradjon náluk, nem álla reá;

21. Hanem búcsút vett tőlük, mondván: Mindenképpen Jeruzsálemben kell nékem a közelgő ünnepet töltenem; de ismét megjövök hozzátok, ha Isten akarja. És elhajózék Efézusból.
1Kor. 4,19. Zsid. 6,3. Jak. 4,15.

22. És miután Cézáreába érkezék, felmenvén Jeruzsálembe és köszöntvén a gyülekezetet, leméne Antiókhiába.
rész 8,40. 9,30.

23. És miután ott bizonyos időt eltöltött, elméne, eljárván renddel Galácia tartományát és Frigiát, erősítve a tanítványokat mind. Ésa. 35,3. Gal. 1,2. 1Thess. 3,2. Zsid. 12,12.

Apollós Efézusban

24. Érkezék pedig Efézusba egy Apollós nevű zsidó, alekszandriai származású, ékesenszóló férfiú, ki az Írásokban jártas volt. 1Kor. 1,12. 4,6. Tit. 3,13.

25. Ez meg volt tanítva az Úrnak útjára; és szellemben buzgó lévén, szólja és tanítja vala nagy szorgalmatosan az Úrra tartozó dolgokat, jóllehet csak a János keresztségét ismerte. rész 8,31. Róm. 12,11. Kol. 1,28. 29. 2Tim. 3,16. Jak. 5,16.

26. És ez kezde nagy bátorsággal szólni a zsinagógában. Mikor pedig meghallgatta őt Akvila és Priscilla, maguk mellé vevék őt, és pontosabban kifejtették előtte az Istennek útját. Péld. 22,17.

27. Mikor pedig Akhájába akart átmenni, buzdítván őt az atyafiak, írtak a tanítványoknak, hogy fogadják be őt. Ki mikor odajutott, sokat használa azoknak, **akik hittek a kegyelem által**:
28. Mert hatalmasan meggyőzi vala a zsidókat nyilvánosan, bebizonyítva az Írásokból, hogy Jézus a Krisztus.
Zsolt. 16,9. 132,11. Ésa. 53,1–11. Jer. 23,5. Mik. 5,2. Mal. 3,1. 1Kor. 3,3. 6. 15,3. 4. 2Kor. 1,24.

Az efézusi tanítványok keresztsége

19 Lőn pedig azonközben, míg Apollós Korinthusban volt, hogy Pál, eljárván a felsőbb tartományokat, Efézusba érkezék; és mikor némely tanítványokra talált, 1Kor. 16,8. 2Tim. 4,12.
2. Monda nékik: Vajon vettetek-é Szent Szellemet, minekutána hívőkké lettetek? Azok pedig mondának néki: Hiszen még azt sem hallottuk, hogy van Szent Szellem. Ján. 7,39.
3. És monda nékik: Mire keresztelkedtetek meg tehát? Azok pedig mondának: A János keresztségére.
4. Monda pedig Pál: **János megtérésnek keresztségével keresztelt, azt mondván a népnek, hogy aki utána jövendő, abban higgyenek, tudniillik a Krisztus Jézusban**.
rész 1,5. 11,16. 13,24. Ján. 1,15. 26. Gal. 3,27.
5. Mikor pedig ezt hallák, megkeresztelkedének az Úr Jézusnak nevére.
6. És mikor Pál reájuk vetette kezét, **szálla a Szent Szellem őreájuk; és szólnak vala nyelveken, és prófétálnak vala**. rész 2,4. 17. 8,17. 10,44. 1Kor. 14,2.
7. Valának pedig azok a férfiak összesen mintegy tizenketten.
8. Bemenvén pedig a zsinagógába, bátorsággal szól vala, három hónapon át vetekedvén és igyekezvén meggyőzni őket az Isten királyságára tartozó dolgokról. rész 1,3. 17,2. 28,23.
9. Mikor pedig némelyek megkeményíték magukat és nem hittek, gonoszul szólván az Úrnak útjáról a sokaság előtt, azoktól eltávozván, elszakasztá a tanítványokat, mindennap egy bizonyos Tirannus iskolájában prédikálván.
rész 9,2. 2Tim. 1,15. 2Pét. 2,2. Júd. 10.
10. Ez pedig lőn két esztendeig; úgyannyira, hogy mindazok, akik lakoznak vala Ázsiában, mind zsidók, mind görögök, **hallgatták az Úr Jézusnak Igéjét**.
Róm. 1,16. 10,12. 1Kor. 1,22–24. Gal. 3,28. Kol. 3,11.
11. **És nem közönséges csodákat cselekszik vala az Isten Pál keze által**: rész 5,12. Márk 16,18. 20. Luk. 6,19. Róm. 15,19. Gal. 3,5. Zsid. 2,4.
12. **Annyira, hogy a betegekhez is elvitték az ő testéről a keszkenőket, vagy kötényeket, és eltávozának azoktól a betegségek, és a gonosz szellemek kimenének belőlük**.
Mát. 9,20–22. Márk 5,25–34. Luk. 6,19. 8,43–48.

Skévának hét fia

13. Elkezdték pedig némelyek a lézengő zsidó ördögűzők közül az Úr Jézus nevét hívni azokra, akikben gonosz szellemek voltak, mondván: Kényszerítünk titeket a Jézusra, akit Pál prédikál. Mát. 12,27. Márk 9,38. Luk. 11,19.
14. Valának pedig némelyek Skévának, egy zsidó főpapnak fiai heten, akik ezt művelik vala.
15. Felelvén pedig a gonosz szellem, monda: A Jézust ismerem, Pálról is tudok; de ti kik vagytok? rész 16,17. Mát. 8,29. Márk 1,24. 5,7. Luk. 4,34. Jak. 2,19.
16. És reájuk ugorván az az ember, akiben a gonosz szellem volt, és legyőzvén őket, hatalmat vett rajtuk annyira, hogy mezítelenen és megsebesülve szaladának ki abból a házból.

Magasztaltatik az Úr Jézusnak neve

17. Ez pedig tudtukra lett mindeneknek, mind zsidóknak, mind görögöknek, kik Efézusban laknak vala, és félelem szálla mindnyájukra, és **magasztaltatik vala az Úr Jézusnak neve**.
Luk. 1,65. 7,16. Fil. 2,9–11. 2Thess. 1,12.
18. És sokan a hívők közül eljönnek vala, megvallván és megjelentvén cselekedeteiket. Róm. 5,1. 2. 10,9. 10. Gal. 3,22–26. Ef. 2,8. 1Ján. 1,9. 5,10–13.

19. Sokan pedig azok közül, akik ördögi mesterségeket gyakoroltak, könyveiket összehordva, mindenki szeme láttára elégették. És összeszámlálák azoknak árát, és találák ötvenezer ezüstpénznek. Ésa. 30,22.

20. Ekképpen az **Úrnak Igéje erősen növekedik és hatalmat vesz vala**. rész 6,7. 12,24. Kol. 1,16.

21. Midőn pedig ezek elteltek, Pál a Szellemtől indítván elhatározta, hogy Macedóniát és Akháját eljárván, Jeruzsálembe megy, mondván: Ottlétem után Rómát is meg kell nékem látnom.

22. Elküldvén pedig Macedóniába kettőt azok közül, akik néki szolgálnak vala, Timótheust és Erástust, ő egy ideig Ázsiában marada. 1Tim. 1,2. 2Tim. 4,20.

Az ötvösök lázongása

23. Azon időtájban nem csekély háborúság támada az Úrnak útjáért. rész 9,2. 2Kor. 1,8.

24. Mert egy Demeter nevű ötvös, ezüstből Diána templomokat készítvén, a mesterembereknek nem csekély nyereséget ád vala; rész 16,16. 19.

25. Ez összehívta a hasonló foglalkozású kézműveseket, és monda: Férfiak, tudjátok, hogy ebből a mesterségből van a mi jólétünk. Példd. 15,27.

26. Látjátok pedig és halljátok, hogy ez a Pál nemcsak Efézusnak, hanem közel az egész Ázsiának sok népét eláltatván, elfordította, mivelhogy azt mondja, hogy nem istenek azok, amelyek kézzel csináltatnak. Zsolt. 115,4. Jer. 16,20.

27. Nemcsak az a veszély fenyeget bennünket, hogy ez a mesterség tönkremegy, hanem hogy a nagy istenasszonynak, Diánának temploma is semmibe vétetik, és el is vész az ő nagysága, kit az egész Ázsia és a világ tisztel.

28. Mikor pedig ezeket hallották és megtelének haraggal, kiáltanak vala, mondván: Nagy az efézusi Diána!

29. És betelék az egész város háborúsággal; és egyakarattal a színházba rohanának, megfogván Gájust és Aristárkhust, kik Macedóniából valók és Pálnak útitársai voltak. rész 20,4. 27,2. Róm. 16,23. 1Kor. 1,14. Kol. 4,10. Filem. 24.

30. Pál pedig mikor a nép közé akara menni, nem ereszték őt a tanítványok.

31. És az ázsiai főpapok közül is némelyek, kik barátai voltak néki, küldvén őhozzá, kérék, hogy ne menjen a színházba. 1Pét. 1,1. Jel. 1,11.

32. Ott pedig az egyik ezt, a másik azt kiáltoz vala, mert a népgyűlés összezavarodott, és a többség nem tudta, miért gyűltek össze.

33. A sokaság közül pedig előállaták Alekszandert, minthogy előre tuszkolták őt a zsidók. Alekszander pedig kezével intvén, védekezni akara a nép előtt.

34. Megismervén azonban, hogy zsidó, egy kiáltás tört ki mindnyájukból, mintegy két óra hosszáig kiáltozván: Nagy az efézusi Diána!

35. Miután pedig a városi jegyző lecsendesítette a sokaságot, monda: Efézusbeli férfiak, ugyan kicsoda az az ember, aki ne tudná, hogy Efézus városa a nagy Diána istenasszonynak és a Jupitertől leesett képnek templomőrzője?

36. Mivelhogy azért ezeknek senki ellene nem szólhat, szükség, hogy megcsendesedjetek, és semmi vakmerő dolgot ne cselekedjetek.

37. Mert idehoztátok ez embereket, kik sem nem szentségrontók, sem a ti istenasszonyotok ellen káromlást nem szóltak.

38. Ha tehát Demeternek és a hozzátartozó mesterembereknek valaki ellen panaszuk van, vannak törvényszékek és tiszttartók: pereljenek egymással.

39. Ha pedig egyéb dolgok felől van valami panaszotok, a törvényes népgyűlésen majd elintéztetik.

40. Mert félő, hogy lázadással vádoltatunk a mai napért, mivelhogy semmi ok sincs, amellyel számot tudnánk adni ezért a csődületért. És ezeket mondván, feloszlatá a gyűlést.

Pál további útjai

20 Minekutána pedig megszűnt a háborúság, magához híván Pál a tanítványokat és tőlük búcsút vévén, elindula, hogy Macedóniába menjen. 1Kor. 16,5. 2Kor. 7,5. 1Tim. 1,3.

2. Miután pedig azokat a tartományokat eljárta, és erősítette őket sok beszéddel, Görögországba méne.

3. És ott töltött három hónapot. És mivelhogy a zsidók csapdát állítottak néki, amint Szíriába készült hajózni, úgy végezé, hogy Macedónián át tér vissza. 2Kor. 11,26.

4. Kíséré pedig őt Ázsiáig a béreai Sopater, a thessalonikabeliek közül pedig Aristárkhus és Sekundus, és a derbéi Gájus és Timótheus; ázsiabeliek pedig Tikhikus és Trofimus. Ef. 6,21. Kol. 4,7. 10. 2Tim. 4,12. 20. Tit. 3,12.

5. Ezek előremenvén, megvárának minket Troásban.

6. Mi pedig a kovásztalan kenyerek napjai után kievezénk Filippiből, és menénk őhozzájuk Troásba öt nap alatt; hol hét napot tölténk. 2Kor. 2,12.

Pál feltámasztja Eutikhust

7. A hétnek első napján pedig a tanítványok egybegyűlvén a kenyér megszegésére, Pál prédikál vala nékik, mivelhogy másnap el akara menni; és a tanítást megnyújtá éjfélig. Ján. 20,1. 1Kor. 10,16. 11,20. 16,2. Jel. 1,10.

8. Vala pedig elegendő szövétnek abban a felházban, ahol egybe voltak gyülekezve. rész 1,13.

9. Egy Eutikhus nevű ifjú pedig ül vala az ablakban, mély álomba merülve: és mivelhogy Pál sok ideig prédikála, elnyomta az álom, aláesék a harmadik rend házból, és halva véteték föl.

10. Pál pedig alámenvén, reáborula, és magához ölelve monda: Ne háborogjatok, mert életben van. 1Kir. 17,21. 22. 2Kir. 4,34. Mát. 9,24. Luk. 7,13. Ján. 11,11.

11. Azután fölment, megszegte a kenyeret és evett, és sokáig, mind virradatig beszélgetvén, úgy indula el.

12. Felhozák pedig az ifjat elevenen, és felette igen megvigasztalódának.

13. Mi pedig előremenvén a hajóra, Assusba evezénk, ott akarván fölvenni Pált; mert így rendelkezett, maga gyalog akarván jönni.

14. Mikor pedig Assusban összetalálkozott velünk, felvévén őt, menénk Mitilénébe.

15. És onnét elevezvén, másnap eljutánk Khius ellenébe; a következőn pedig áthajózánk Sámusba, és Trogilliumban megszállván, másnap mentünk Milétusba.

16. Mert elvégezé Pál, hogy Efézus mellett elhajózik, hogy ne vesztegesse az időt Ázsiában; mert siet vala, hogy ha lehetne néki, pünkösd napjára Jeruzsálemben legyen. rész 18,19–21. Róm. 15,24–28. 1Kor. 16,8. 1Tim. 1,3. 2Tim. 1,18.

Pál búcsúja az efézusi gyülekezet véneitől

17. Milétusból azonban küldvén Efézusba, magához hívatá a gyülekezet véneit. 1Tim. 4,14.

18. Mikor pedig hozzá mentek, monda nékik: Ti tudjátok, hogy az első naptól fogva, melyen Ázsiába jöttem, mint viseltem magamat tiköztetek az egész idő alatt,

19. Szolgálván az Úrnak teljes alázatossággal és sok könnyhullatás és kísértések közt, melyek énrajtam a zsidóknak utánam való leselkedése miatt estek; Róm. 12,11. Gal. 1,10. Kol. 3,24.

20. Hogy semmitől sem vonogattam magamat, hogy hirdessem néktek ami hasznos, és tanítsalak titeket nyilvánosan és házanként, 1Kor. 12,7. 14,6. 2Tim. 3,16. 17.

21. Bizonyságot tévén mind zsidóknak, mind görögöknek az Istenhez való megtérés, és a mi Urunk Jézus Krisztusban való hit felől. Luk. 24,47. Róm. 10,9.

22. És most ímé, én a Szellemtől kényszerítve megyek Jeruzsálembe, nem tudván, mik következnek ott énreám.

23. Kivéve, hogy a Szent Szellem
városonként bizonyságot tesz, mond-
ván, hogy énreám fogság és nyomorú-
ság következik. rész 21,4. 11. 1Thess. 3,3.
24. **De semmivel sem gondolok,**
még az én életem sem drága nékem,
csakhogy elvégezhessem az én futá-
somat örömmel, és azt a szolgálatot,
melyet vettem az Úr Jézustól, hogy
bizonyságot tegyek az Isten kegyel-
ének Evangéliumáról. rész 1,17.
Róm. 8,35. 2Kor. 4,16. Fil. 2,17. 2Tim. 4,7.
25. És most ímé én tudom, hogy nem
látjátok többé az én orcámat ti mindnyá-
jan, kik között általmentem, prédikál-
ván az Istennek országát. Róm. 15,23.
26. Azért bizonyságot teszek előttetek
a mai napon, hogy én mindenki vérétől
tiszta vagyok. 2Kor. 7,2. 1Thess. 2,10.
27. Mert nem vonakodtam attól, hogy
hirdessem néktek az Istennek teljes
akaratát. Luk. 7,30. Ján. 15,15. Ef. 1,11.
28. **Viseljetek gondot azért maga-**
tokra és az egész nyájra, melyben a
Szent Szellem titeket vigyázókká tett,
az Isten Gyülekezetének pásztorlá-
sára, amelyet a tulajdon vérével szer-
zett. Róm. 5,9. 1Kor. 12,28.
Ef. 1,7. 4,11. Kol. 1,14. 1Tim. 4,16. Tit. 1,7.
Zsid. 9,14. 10,19. 1Pét. 1,19. 5,2. Jel. 1,5. 5,9. 12,11.
29. Mert én tudom azt, hogy az én
eltávozásom után jönnek tiközétek
gonosz farkasok, akik nem kedveznek
a nyájnak. Mát. 7,15. Ján. 21,15–27. 2Pét. 2,1.
30. Sőt, ti magatok közül is támadnak
férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek,
hogy a tanítványokat maguk után von-
ják. 1Tim. 1,19. 20. 1Ján. 2,18. 19.
31. Azért vigyázzatok, megemlékez-
vén arról, hogy én három esztendeig
éjjel és nappal meg nem szűntem
könnyhullatással inteni mindenkit.
32. **És most, atyámfiai, ajánllak tite-**
ket az Istennek és az Ő kegyelmessé-
ge Igéjének, aki felépíthet és adhat
néktek örökséget minden megszen-
teltek között. rész 9,31. 14,3. 19,20. Ján. 15,7.
17,17. 1Kor. 6,11. Ef. 1,18. Kol. 2,7. 3,24.
Zsid. 2,11. 9,15. 10,14. 13,9. 1Pét. 1,4. Júd. 20.
33. Senkinek ezüstjét vagy aranyát,
vagy ruháját nem kívántam:
1Sám. 12,3. 1Kor. 9,12. 2Kor. 7,2. 11,9. 12,17.
34. Sőt magatok tudjátok, hogy a
magam szükségeiről és a velem együtt
lévőkről ezek a kezek gondoskodtak.
1Kor. 4,12. 1Thess. 2,9. 2Thess. 3,8.
35. Mindenestől megmutattam nék-
tek, hogy ilymódon munkálkodva kell
az erőtlenekről gondot viselni, és meg-
emlékezni az Úr Jézus szavairól, mert
Ő mondá: **Nagyobb áldás adni, mint**
kapni. Példd. 19,17. Mát. 10,8. Luk. 6,38.
Róm. 15,1. 1Kor. 9,11. 2Kor. 8,9. 9,6–12. Ef. 4,28.
Fil. 4,17–20. 1Thess. 4,11. 5,14. Zsid. 13,1. 3. 16.

A tanítványok búcsút vesznek Páltól

36. És mikor ezeket mondotta, térdre
esve imádkozék mindazokkal egybe.
37. Mindnyájan pedig nagy sírásra
fakadtak, és Pálnak nyakába borulva
csókolgaták őt.
38. Keseregve kiváltképpen azon a
szaván, amelyet mondott, hogy többé
az ő orcáját nem fogják látni. Aztán
elkísérték őt a hajóra.

Pál Milétusból Jeruzsálembe utazik

21 Amint pedig őtőlük elszakadván
elindultunk, egyenesen haladva
Kósba érkezénk, másnap pedig Rho-
dusba, és onnét Patarába.
2. És mikor találtunk egy hajót, mely
Föniciába méne által, abba beszállván,
elhajózánk.
3. És miután megláttuk Ciprust, és el-
hagytuk azt balkézre, evezénk Szíriába,
és Tíruszban köténk ki: mert a hajó ott
rakja vala ki a terhét.
4. És ott maradánk hét napig, miután
megtaláltuk a tanítványokat, kik Pálnak
mondják vala a Szellem által, hogy ne
menjen fel Jeruzsálembe.
rész 20,23. 1Kor. 14,4. 1Thess. 5,20.
5. Mikor pedig eltöltöttük azokat a
napokat, kimenvén, elutazánk; kikísér-
vén bennünket mindnyájan feleségest-
ől, gyermekestől egészen a városon
kívülre. És a tenger partján térdreesve
imádkozánk. rész 20,36.

6. És egymástól elbúcsúzván, beszállánk a hajóba, azok pedig megtérének az övéikhez.
7. Mi pedig a hajózást bevégezvén, Tíruszból eljutánk Ptolemaisba, és köszöntvén az atyafiakat, náluk maradánk egy napig.
8. Másnap pedig elmenvén Pál és mi, akik vele voltunk, megérkezénk Cézáreába; és bemenvén a Fülöp evangélista házába, aki ama hét közül való volt, nála maradánk. rész 6,5. Ef. 4,11. 2Tim. 4,5.
9. Ennek pedig volt négy szűz leánya, akik prófétálnak vala. Jóel 2,28.
10. Mialatt pedig mi több napig ott maradánk, alájöve egy Júdeából való próféta, név szerint Agabus. Csel. 11,28.
11. És mikor hozzánk jött, vevé Pálnak az övét, és megkötözvén a maga kezeit és lábait, monda: Ezt mondja a Szent Szellem: A férfiút, akié ez az öv, ekképpen kötözik meg a zsidók Jeruzsálemben, és adják a pogányoknak kezébe. rész 20,23. Ef. 3,1. 6,20.
12. Mikor pedig ezeket hallottuk, mind mi, mind a helybeliek kértük, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe.
13. De Pál felele: Mit cselekedtek, sírván és az én szívemet kesergetvén? mert én nemcsak megkötöztetni, hanem meghalni is kész vagyok Jeruzsálemben az Úr Jézusnak nevéért.
Róm. 8,35. 2Kor. 4,10. Kol. 1,24. 2Tim. 4,6.
14. Mikor azért nem engedett, megnyugodtunk, mondván: Legyen meg az Úrnak akaratja. Mát. 26,42.
15. E napok után pedig felkészülődvén, felmenénk Jeruzsálembe.
16. Jövének pedig mivelünk együtt a tanítványok közül is Cézáreából, kik elvezetének bizonyos ciprusi Mnásonhoz, egy régi tanítványhoz, hogy ott legyen szállásunk.

Pál a jeruzsálemi templomban

17. Mikor azért Jeruzsálembe jutottunk, örömmel fogadának minket az atyafiak. rész 15,4.
18. Másnap pedig beméne Pál velünk együtt Jakabhoz; és a vének mindnyájan ott voltak. rész 15,13. Gal. 1,19. Jak. 1,1.
19. És köszöntvén őket, elbeszélé egyenként, amiket az Isten a pogányok között az ő szolgálata által cselekedett.
Mát. 5,47. Róm. 15,18. 19. Zsid. 13,24.
20. Azok pedig ezt hallván, dicsőíték az Urat; és mondának néki: Látod, atyánkfia, mely sok ezren vannak zsidók, kik hívőkké lettek; és mindnyájan buzognak a törvény mellett:
Róm. 10,2. 14,1–6. Gal. 1,14. Ef. 6,21. Jel. 1,9.
21. Felőled pedig azt hallották, hogy te mindazokat a zsidókat, kik a pogányok között vannak, Mózestől való elszakadásra tanítod, azt mondván, hogy ne metéljék körül fiaikat, se a zsidó szokások szerint ne járjanak. Gal. 5,1–6.
22. Mi legyen hát? A sokaság mindenképpen össze fog gyűlni, mert meghallják, hogy idejöttél. Gal. 6,12–15.
23. Tedd meg azért, amit néked mondunk: Van köztünk négy férfiú, kik fogadalmat tettek;
24. Ezeket magad mellé vévén, tisztulj meg velük, és vállald a költségeiket, hogy megnyirathassák fejüket, így megtudja mindenki, hogy semmi sincs azokban, amiket felőled hallottak; hanem magad is úgy jársz, hogy a törvényt megtartod. Ján. 3,25. Zsid. 9,10–14.
25. A pogányokból lett hívőkkel pedig már közöltük a határozatunkat, hogy tartózkodjanak a bálványoknak áldozott hústól és a vértől, a fúlvaholt állattól és a paráznaságtól. rész 15,20. 29.
1Kor. 8,4–13. 10,20–22. Jel. 2,14. 20.
26. Akkor Pál maga mellé véve azokat a férfiakat, másnap ővelük megtisztulván, beméne a templomba, bejelentvén a tisztulás napjainak eltelését, amíg mindegyikükért elvégeztetik az áldozat.
27. Mikor pedig a hét nap immár eltelőben volt, az Ázsiából való zsidók, meglátván őt a templomban, felindíták az egész sokaságot, és reáveték kezüket,
Róm. 8,35. 2Kor. 4,9. 1Thess. 2,14. 2Tim. 3,12.

28. Kiáltván: Izraelita férfiak, legyetek segítségül: ez az az ember, ki e nép ellen, a törvény ellen és e hely ellen tanít mindenkit mindenütt; ezen felül még görögöket is hozott be a templomba, és megfertéztette ezt a szent helyet.
rész 6,13. 16,20. 17,6. 24,5. 6. 4Móz. 1,51. Mát. 5,11. Ján. 15,20. 1Kor. 4,12. 1Pét. 2,12.

29. Mert látták annakelőtte az efézusi Trofimustővele a városban, kiről azt vélték, hogy Pál bevitte a templomba.
rész 20,4. 2Tim. 4,20.

30. Megmozdula azért az egész város, és a nép összecsődüle: és Pált megragadván, vonszolják vala ki őt a templomból: és mindjárt bezáratának az ajtók.

31. Mikor pedig meg akarták őt ölni, feljuta a hír a sereg ezredeséhez, hogy az egész Jeruzsálem felzendült.

32. Ki azonnal vitézeket és századosokat vévén maga mellé, lefutott hozzájuk. Azok pedig mikor meglátták az ezredest és a vitézeket, megszűnének Pált verni. rész 23,27.

33. Akkor odaérvén az ezredes, elfogatá őt, és parancsolá, hogy kötözzék meg két lánccal; és tudakozá, hogy kicsoda és mit cselekedett. rész 20,23.

34. De ki egyet, ki mást kiált vala a sokaság között; és mikor nem értheté meg a bizonyos valóságot a zajongás miatt, parancsolá, hogy vigyék el őt a várba.

35. Mikor pedig a lépcsőkhöz jutott, lőn, hogy úgy vitték őt a vitézek a néptömeg erőszaktétele miatt;

36. Mert követi vala a népnek sokasága, kiáltozva: Öld meg őt!
rész 22,22. Luk. 23,18. Ján. 19,15.

37. És mikor immár a várba akarták bevinni Pált, monda az ezredesnek: Vajon szabad-e nékem valamit szólanom tehozzád? Az pedig monda: Tudsz görögül?

38. Hát nem te vagy az az egyiptomi, ki e napoknak előtte fellázította és kivitte a pusztába azt a négyezer orgyilkos férfiút?

39. Monda pedig Pál: Én ugyan tárzusi zsidó ember vagyok, Cilicia nem ismeretlen városának polgára; de kérlek téged, engedd meg nékem, hogy szóljak a néphez. Fil. 3,5. Kol. 4,3. 1Pét. 3,15.

40. Mikor aztán az megengedte, Pál a lépcsőkön állva intett kezével a népnek: és mikor nagy csendesség lett, megszólala zsidó nyelven, mondván:

Pál beszéde a néphez

22 Atyámfiai, férfiak és atyák, hallgassátok meg az én beszédemet, amellyel most magamat előttetek mentem. rész 7,2.

2. Mikor pedig hallották, hogy zsidó nyelven szól hozzájuk, méginkább nyugalmat tanúsítottak. És monda:

3. Én zsidó ember vagyok, születtem a ciliciai Tárzusban, fölneveltettem pedig ebben a városban a Gamáliel lábainál, taníttattam az atyák törvényének pontossága szerint, buzgó lévén az Istenhez, miként ti mindnyájan vagytok ma: Róm. 10,2. 2Kor. 11,22. Gal. 1,14. Fil. 3,5.

4. És ezt a tanítást üldöztem mind halálig, megkötözvén és tömlöcbe vetvén mind férfiakat, mind asszonyokat.

5. Miképpen a főpap is bizonyságom nékem, és a véneknek egész tanácsa; kiktől leveleket is vévén az atyafiakhoz, Damaszkuszba menék, hogy az odavalókat is fogva hozzam Jeruzsálembe, hogy bűnhődjenek. Róm. 9,3.

6. Lőn pedig, hogy amint menék és közelgeték Damaszkuszhoz, déltájban nagy hirtelenséggel az égből nagy világosság sugárzott körül engem.

7. És leesém a földre, és hallék szót, mely monda nékem: Saul, Saul, miért üldözöl engem? rész 9,3–8. 26,12.

8. Én pedig felelék: Kicsoda vagy, Uram? És monda nékem: Én vagyok a názáreti Jézus, akit te üldözöl.

9. Akik pedig velem voltak, a világosságot ugyan látták, és megrémültek; de annak szavát, aki velem szólt, nem hallották. Dán. 10,7. Ján. 8,43. Jel. 1,16.

10. Én pedig mondék: Mit cselekedjem, Uram? Az Úr pedig monda nékem: Kelj fel és menj el Damaszkuszba; és ott megmondják néked mindazokat, amik elrendelvék néked, hogy véghezvigyed.
11. Mikor pedig nem láték annak a világosságnak dicsősége miatt, a velem lévőktől kézenfogva vezettetve menék Damaszkuszba.
12. Egy bizonyos Ananiás pedig, ki a törvény szerint istenfélő férfiú, kiről az ott lakó zsidók mind jó bizonyságot tesznek, rész 9,17. 10,22. 1Tim. 3,7.
13. Hozzám jöve és mellém állva monda nékem: Saul atyámfia, nyerd vissza szemed világát. És én azon szempillantásban reá tekintettem.
14. Ő pedig monda: A mi atyáinknak Istene választott téged, hogy **megismerd az Ő akaratát, és meglásd amaz Igazat, és szót hallj az Ő szájából**. Róm. 1,15. 1Kor. 9,1. 15,8. Gal. 1,15. Kol. 1,9.
15. Mert leszel néki tanúbizonysága minden ember előtt azok felől, amiket láttál és hallottál. 1Kor. 11,23. Zsid. 7,26.
16. Most azért mit késlekedsz? Kelj fel, és keresztelkedjél meg, és mosd le a te bűneidet, segítségül híván az Úrnak nevét. Róm. 10,12–14. Zsid. 10,22.
17. Lőn pedig, hogy mikor Jeruzsálembe megtértem és imádkozám a templomban, elragadtatásba estem,
18. És látám Őt, aki ezt mondá nékem: Siess és menj ki hamar Jeruzsálemből: mert nem veszik be a te tanúbizonyságtételedet énfelőlem. Mát. 10,14.
19. És én mondék: Uram, ők maguk tudják, hogy én tömlöcbe vetettem és vertem zsinagógánként azokat, akik hisznek vala Tebenned: rész 8,3.
20. És mikor ama Te mártírodnak, Istvánnak vére kiontaték, én is ott állék és helyeslém az ő megöletését, és őrizém azoknak köntösét, akik őt megölték. rész 8,1. Luk. 11,48. Róm. 1,32. Jel. 2,13.
21. És monda nékem: Eredj el, mert én téged messze küldelek a pogányok közé. Róm. 11,13. 15,16. Gal. 2,7. 8. 1Tim. 2,7.
22. Hallgatják vala pedig őt e szóig; de most felemelék szavukat, mondván: Töröld el a föld színéről az ilyent, mert nem illik néki élni. rész 21,36.
23. Mikor pedig azok kiabáltak, és köntösüket elhányák, és port szórának a levegőbe,
24. Parancsolá az ezredes, hogy vigyék őt a várba, mondván, hogy korbácsütésekkel vallassák ki őt, hogy megtudhassa, mi okért kiabáltak úgy reá. Ján. 19,1. Zsid. 11,35.

Pál érvényesíti római polgárjogait

25. Amint azonban lekötötték őt a szíjakkal, monda Pál az ott álló századosnak: Vajon szabad-é néktek római embert, kit el nem ítéltek, megkorbácsolni? rész 16,37. 39.
26. Miután pedig ezt meghallá a százados, elmenvén megjelenté az ezredesnek, mondván: Meglásd, mit akarsz cselekedni; mert ez az ember római.
27. Hozzá menvén azért az ezredes, monda néki: Mondd meg nékem, te római vagy-é? Ő pedig monda: Az.
28. És felele az ezredes: Én nagy összegért vettem meg ezt a polgárjogot. Pál pedig monda: Én pedig benne is születtem.
29. Mindjárt eltávozának azért tőle, akik őt vallatni akarták. Sőt az ezredes is megijede, mikor megértette, hogy római, és hogy őt megkötöztette. rész 16,38.
30. Másnap pedig meg akarván tudni a bizonyos valóságot, miben vádoltatik a zsidóktól, feloldatá őt bilincseiből, és megparancsolá, hogy a főpapok az ő egész tanácsukkal egyben hozzá menjenek; és levezetvén Pált, eleikbe állatá.

Pál a főtanács előtt

23 Mikor pedig a tanácsra vetette szemét Pál, monda: Atyámfiai, férfiak, én teljes jó lelkiismerettel szolgáltam az Istennek mind e mai napig. rész 24,14. 16. Róm. 1,9. 1Kor. 4,4. 2Kor. 1,12. 4,2. 8,19. 2Tim. 1,3. Zsid. 13,18.

2. Ananiás főpap pedig megparancsolá azoknak, akik mellette állanak vala, hogy üssék őt szájon.
1Kir. 22,24. Jer. 20,2. Mát. 26,67. Ján. 18,22.
3. Akkor Pál monda néki: Megver az Isten téged, te kimeszelt fal! Te leülsz engem a törvény szerint megítélni, és törvényellenesen cselekedve parancsolod, hogy engem verjenek? 3Móz. 19,35.
5Móz. 25,1. Préd. 3,16. Mát. 23,27. Ján. 7,51.
4. Az ott állók pedig mondának: Az Istennek főpapját szidalmazod-é?
5. Pál pedig monda: Nem tudtam, atyámfiai, hogy főpap. Mert meg van írva: A te néped fejedelmét ne átkozd!
rész 24,17. 2Móz. 22,28. Préd. 10,20. 2Pét. 2,10.
6. Mikor pedig Pál eszébe vette, hogy az egyik részük a sadduceusok, a másik pedig a farizeusok közül való, felkiálta a tanács előtt: Atyámfiai, férfiak, én farizeus vagyok, farizeus fia, a halottak reménysége és feltámadása miatt vádoltatom én. rész 26,6. 28,20. Mát. 22,23. Fil. 3,5.
7. Amint pedig ő ezt mondta, meghasonlás támada a farizeusok és a sadduceusok között, és a sokaság megoszlott.
8. Mert a sadduceusok azt mondják, hogy nincs feltámadás, sem angyal, sem szellem; a farizeusok pedig mind a kettőt vallják. Mát. 22,23. Luk. 20,27.
9. Támada azért nagy kiáltozás: és felkelvén az írástudók a farizeusok pártjából, tusakodnak vala, mondván: Semmi rosszat sem találunk ez emberben; ha pedig szellem szólott néki, vagy angyal, ne tusakodjunk Isten ellen.
rész 5,39. 9,4. 5. Péld. 16,7. Luk. 23,4.
10. Mikor pedig nagy hasonlás támadt, félvén az ezredes, hogy Pál szétszaggattatik azoktól, parancsolá, hogy a sereg alájővén, ragadja ki őt közülük, és vigye el a várba.

Az Úr Jézus bátorítja Pált

11. A következő éjszakán pedig melléállván az Úr, monda néki: **Légy bátor Pál**! Mert miképpen bizonyságot tettél az énfelőlem való dolgokról Jeruzsálemben, azonképpen kell néked Rómában is bizonyságot tenned. Zsolt. 109,31.
Ésa. 41,10. 43,2. Mát. 28,20. Ján. 14,18. 16,33.
12. Midőn pedig nappal lett, a zsidók közül némelyek összeszövetkezvén, átok alatt kötelezék el magukat, mondván, hogy sem nem esznek, sem nem isznak addig, míg meg nem ölik Pált.
5Móz. 23,5. Neh. 13,2.
Zsolt. 109,17. 18. 28. Péld. 6,2. Préd. 5,4. 5.
13. Többen voltak pedig negyvennél, kik ezt az összeesküvést szőtték.
14. Ezek elmenvén a főpapokhoz és a vénekhez, mondának: Átok alatt megesküdtünk, hogy semmit nem eszünk addig, amíg meg nem öljük Pált.
4Móz. 23,8. 20. Mát. 5,44. Ján. 16,2. Gal. 3,13.
15. Most azért ti jelentsétek be az ezredesnek a tanáccsal egybe, hogy holnap hozza le őt tihozzátok, mintha az ő dolgának tüzetesebben végére akarnátok járni. Mi pedig, minekelőtte ő ideérne, készek vagyunk őt megölni.
16. Meghallván azonban a Pál nőtestvérének fia e cselvetést, megjelenvén és bemenvén a várba, tudtára adá Pálnak. Jób 5,13. Péld. 21,30.
17. Pál pedig egyet a századosok közül magához hivatván, monda: Ezt az ifjat vezesd az ezredeshez; mert valamit akar néki jelenteni. rész 22,26.
18. Az annakokáért maga mellé vévén őt, az ezredeshez vitte, és monda: A fogoly Pál magához hivatván engem, kéré, hogy ez ifjat hozzád vezessem, mert valamit akar néked mondani.
19. Az ezredes pedig őt kézenfogván, és félrevonulván külön, tudakolá: Micsoda az, amit nékem jelenteni akarsz?
20. Az pedig monda: A zsidók elvégezték, hogy megkérnek téged, hogy Pált holnap vidd le a tanács elé, mintha valamit tüzetesebben meg akarnának tudakozni őfelőle. rész 20,3. 25,3.
21. Te azért ne engedj nékik: mert közülük negyvennél több férfiú leselkedik őutána, kik átok alatt kötelezték el magukat, hogy sem nem esznek, sem nem isznak addig, amíg meg nem ölik

őt. És immár készen vannak, várakozva
a te üzenetedre. Példd. 1,16. Ésa. 59,7.
22. Az ezredes tehát elbocsátá az ifjat,
meghagyván néki: El ne mondd senki-
nek, hogy ezeket megjelentetted né-
kem. Zsolt. 10,9. 37,12. 32.
23. És magához hivatván kettőt a
századosok közül, monda: Készítsetek
föl kétszáz vitézt, hogy induljanak
Cézáreába, és hetven lovast, és kétszáz
parittyást, az éjszakának harmadik
órájától fogva.
24. És hogy hátasállatot is adjanak
melléjük, hogy Pált felültetve békesség-
gel vigyék Félix tiszttartóhoz.
25. Levelet is írt, melynek tartalma ez
volt:
26. Klaudius Lisiás a nemes Félix
tiszttartónak üdvöt!
27. Ezt a férfiút, kit a zsidók megfog-
tak és meg akartak ölni, odamenvén
a sereggel, kiszabadítám, megértvén,
hogy római. rész 21,33. 23,10. 24,7.
28. Meg akarván pedig tudni az okát,
miért vádolják őt, levittem őt az ő tanácsuk elébe. rész 22,30.
29. És úgy találtam, hogy ő az ő tör-
vényüknek kérdései felől vádoltatik,
de semmi halálra vagy fogságra méltó
vétke nincs. rész 18,15. 26,31.
30. Minthogy pedig nékem megjelen-
tették, hogy a zsidók e férfiú után ólál-
kodni akarnak, azonnal hozzád küld-
dém, meghagyva vádolóinak is, hogy
ami dolguk van ellene, előtted mondják
meg. Légy jó egészségben!
31. A vitézek tehát, amint nékik meg-
parancsolták, Pált felvévén, elvitték
azon éjszakán Antipatrisba.
32. Másnap pedig a lovasokat tovább
küldték vele, ők pedig visszatérének a
várba.
33. Azok pedig eljutván Cézáreába,
és átadván a levelet a tiszttartónak,
Pált is elébe állaták. rész 8,40.
34. Mikor pedig elolvasta a tiszttartó,
és megkérdezte, melyik tartományból
való, és megértette, hogy Ciliciából,
35. Monda: Majd kihallgatlak, mikor
vádlóid is megérkeznek. És megparan-
csolá, hogy a Héródes palotájában őriz-
zék őt. rész 24,1. 25,16. Mát. 27,27.

Pál Félix helytartó előtt

24 Öt nap múlva aztán alláméne
Ananiás főpap a vénekkel és egy
Tertullus nevű ügyvéddel, akik panaszt
tettek a tiszttartónál Pál ellen.
2. Mikor pedig ő előszóllíttatott, Ter-
tullus vádolni kezdé, mondván:
3. Nagyságos Félix, teljes háládatos-
sággal ismerjük el, hogy teáltalad nagy
békességet nyerünk, és a te gondosko-
dásod folytán igen jó intézkedések tör-
ténnek e népre nézve, minden tekintet-
ben és mindenütt.
4. De hogy téged sok ideig ne tartóz-
tassalak, kérlek, hallgass meg minket
röviden a te kegyelmességed szerint.
5. Mi ugyanis úgy találtuk, hogy ez
veszedelmes ember, és hasonlást tá-
maszt a föld kerekségén levő vala-
mennyi zsidó közt, és a nazarénusok
szektájának feje, Mát. 5,11. Róm. 8,35.
1Kor. 4,12. 13. 2Kor. 12,10. 1Thess. 2,14–16.
6. Ki a templomot is meg akarta
fertőztetni. Meg is fogtuk őt, és a mi
törvényünk szerint akartuk megítélni.
7. De Lisiás, az ezredes, nagy karhata-
lommal odajövén, kivevé őt kezünkből.
8. És azt parancsolá, hogy az ő vádolói
hozzád jöjjenek. Tőle temagad, ha ki-
hallgatod, értesülhetsz mindezekről,
melyekkel mi őt vádoljuk. rész 23,30.
9. Helybenhagyák pedig a zsidók is,
mondogatván, hogy úgy vannak ezek.
10. Felele pedig Pál, miután intett
néki a tiszttartó a szólásra: Mivelhogy
tudom, hogy te sok esztendő óta vagy
e népnek bírája, bátorságosabban véde-
kezem a magam ügyében,
11. Mert megtudhatod, hogy nincs
több, mint tizenkét napja annak, hogy
feljöttem imádkozni Jeruzsálembe.
12. És sem a templomban nem láttak
engem, hogy bárkivel is vitatkoztam

volna, a népet sem csődítettem magam köré, sem a zsinagógákban, sem a városban. rész 25,8. 28,17.

13. Rám sem bizonyíthatják azokat, amikkel most engem vádolnak.

14. **Erről pedig vallást teszek néked, hogy én aszerint az út szerint, melyet eretnekségnek mondanak, úgy szolgálok az én atyáim Istenének, mint aki hiszek mindazokban, amik a törvényben és a prófétákban meg vannak írva.** rész 5,30. Zsolt. 119,46. Luk. 24,27. 44. Róm. 3,21. 2Tim. 1,3.

15. **Reménységem lévén az Istenben, hogy amit ezek maguk is várnak, lesz feltámadásuk a halottaknak, mind igazaknak, mind hamisaknak.** Ján. 5,28. Fil. 3,21. 1Thess. 4,14–16. Jel. 20,12.

16. Ebben gyakorlom pedig magamat, hogy botránkozás nélkül való lelkiismeretem legyen az Isten és emberek előtt mindenkor. rész 23,1.

17. Sok esztendő múlva pedig eljövék, hogy az én népemnek alamizsnát hozzak és áldozatokat. rész 11,29. Róm. 15,25. 2Kor. 8,4. Gal. 2,10.

18. Ezek közben találának engem megtisztulva a templomban, nem sokasággal, sem pedig háborúságtámasztásban, némely Ázsiából való zsidók,

19. Akiknek ide kellett volna teelődbe jönni és vádolni, ha valami panaszuk volna ellenem.

20. Vagy ezek maguk mondják meg, hogy találtak-é bennem valami hamis cselekedetet, mikor én a tanács előtt álltam;

21. Hacsak ez egy szó tekintetében nem, melyet közöttük állva kiáltottam, hogy: A halottak feltámadása felől vádoltatom én tőletek e mai napon. Jób 19,25. 26. Mát. 22,31. 32. Fil. 3,21. 1Thess. 4,14–16.

22. Mikor pedig ezeket hallotta Félix, elhalasztá dolgukat, mivelhogy tüzetesebb tudomása volt e szerzet dolgai felől, és monda: Mikor Lisias ezredes alájő, dönteni fogok ügyetekben.

23. És megparancsolá a századosnak, hogy Pált őrizzék, de enyhébb fogságban legyen, és senkit ne tiltsanak el az övéi közül attól, hogy szolgáljon néki, vagy hozzá menjen. rész 27,3.

24. Egynéhány nap múlva pedig Félix megjelenvén feleségével, Drusillával együtt, ki zsidó asszony volt, maga elé hívatá Pált, és hallgatá őt a Krisztusban való hit felől.

25. Mikor pedig ő megigazulásról, önmegtartóztatásról és az eljövendő ítéletről szólt, megrémülve monda Félix: Mostan eredj el; de mikor alkalmatosságom lesz, magamhoz hivatlak téged. rész 26,28. Zsolt. 119,120. 2Kor. 6,2.

26. Egyszersmind pedig azt is reményli vala, hogy Pál pénzt ad néki, hogy őt szabadon bocsássa: ezért gyakrabban is magához hivatván őt, beszélget vala véle. Zsolt. 26,10. 1Tim. 6,10.

27. Mikor pedig két esztendő elmúlt, Félix utóda Porcius Festus lett; és a zsidóknak kedveskedni akarván Félix, Pált fogságban hagyá. rész 25,9.

Pál a császárhoz fellebbez

25 Festus tehát, miután bement a tartományba, három nap múlva felméne Jeruzsálembe Cézáreából.

2. Panaszt tettek pedig néki a főpap és a zsidók főemberei Pál ellen, és kérték őt,

3. Kérvén maguk számára jóindulatát őellene, hogy hozassa át őt Jeruzsálembe, cselt vetvén, hogy megölhessék őt az úton. rész 23,12.

4. Festus azonban azt felelé, hogy Pált Cézáreában őrzik, őmaga pedig hamar el fog oda menni:

5. Akik azért köztetek, úgymond, főemberek, jöjjenek alá velem, és ha valami gonoszság van abban a férfiúban, emeljenek vádat ellene. rész 18,4.

6. Miután pedig tíz napnál tovább időzött közöttük, lemenvén Cézáreába, másnap ítélőszékébe ült, és Pált előhozatá. Ján. 19,13. 2Kor. 5,10. Jak. 2,6.

7. Mikor pedig az megjelent, körülállák a zsidók, akik alámentek Jeruzsálemből, sok és súlyos vádat hozván fel Pál ellen, melyeket nem bírtak bebizonyítani; Eszt. 3,8. Zsolt. 27,12. Mát. 5,11. 12. Márk 15,3. 1Thess. 2,15. 1Pét. 4,14–16.

8. Mivelhogy ő a maga mentségére ezt feleli vala: Sem a zsidók törvénye ellen, sem a templom ellen, sem a császár ellen semmit sem vétettem.

9. Festus pedig a zsidóknak kedveskedni akarván, felelvén Pálnak, monda: Akarsz-é Jeruzsálembe felmenni és ott ítéltetni meg ezekről énelőttem? rész 12,3. 22,26. 2Krón. 19,6. Péld. 29,25. Márk 15,15. Gal. 1,10. Jak. 2,6. 9.

10. Pál azonban monda: A császár ítélőszéke előtt állok, itt kell nékem megítéltetnem. A zsidóknak semmit sem vétettem, miként te is jól tudod. Mát. 27,19. Ján. 19,13. 2Kor. 5,10. Jak. 2,6.

11. Mert ha vétkes vagyok és valami halálra méltót cselekedtem, nem vonakodom a haláltól; ha azonban semmi sincs azokban, amikkel ezek vádolnak engem, senki sem ajándékozhat oda engem azoknak. A császárhoz fellebbezek! Péld. 14,8. 21,22. Mát. 10,16. Ef. 5,15.

12. Akkor Festus, tanácsával értekezvén, felele: A császárhoz fellebbeztél, a császár elé fogsz menni!

Pált Agrippa zsidó király elé állítják

13. Néhány nap múlva pedig Agrippa király és Bernicé érkezék Cézáreába, hogy köszöntsék Festust.

14. Mikor pedig több napig időztek ott, Festus elébe adá a királynak a Pál dolgát, mondván: Van itt egy férfiú, kit Félix hagyott fogva.

15. Ki felől, mikor Jeruzsálembe mentem, jelentést tettek a főpapok és a zsidóknak vénei, kérve őellene ítéletet.

16. Kiknek azt felelém, hogy nem szokásuk a rómaiaknak, hogy valamely embert halálra adjanak, mielőtt a vádlottat szembe nem állítják vádlóival, és alkalmat nem nyer a vád felől való mentségére. rész 23,30. 24,19.

17. Mikor azért ők idegyűltek, minden haladék nélkül másnap az ítélőszékbe ülvén, előhozatám azt a férfiút,

18. Ki ellen, mikor vádlói előálltak, semmi bűnt nem hoztak fel azok közül, amiket én sejtettem: 1Kor. 1,18. 2,14.

19. Hanem valami vitás kérdéseik voltak ővele az ő saját vallásuk felől, és bizonyos meghalt Jézus felől, akiről Pál azt állítja vala, hogy él. 1Kor. 15,4. Jel. 1,18.

20. Én pedig bizonytalanságban lévén az efelől való vitára nézve, kérdém, vajon akar-é Jeruzsálembe menni, és ott ítéltetni meg ezek felől.

21. Mivel azonban Pál fellebbezett, hogy ő Augustus döntésére tartassék fenn, parancsolám, hogy tartassék fogva, míg őt a császárhoz nem küldhetem. Préd. 1,2.

22. Agrippa pedig monda Festusnak: Szeretném magam is azt az embert hallani. Ő pedig monda: Holnap meg fogod őt hallani. Jak. 1,11. 1Pét. 1,24.

23. Másnap tehát eljövén Agrippa és Bernicé nagy pompával, és bemenvén a kihallgatási terembe az ezredesekkel és a város kiválóságaival együtt, Festus parancsolatjára előhozák Pált.

24. És monda Festus: Agrippa király, és ti férfiak mindnyájan, kik velünk egybe itt vagytok! Látjátok őt, ki felől a zsidóknak egész sokasága megkeresett engem, mind Jeruzsálemben, mind itt, azt kiáltva, hogy nem kell néki tovább élnie. Róm. 8,28. Fil. 1,12. 13.

25. Én pedig, ámbár megértém, hogy semmi halálra méltó dolgot sem cselekedett, de mivel éppen ő maga fellebbezett Augustushoz, elvégeztem, hogy elküldöm őt. Luk. 23,4. Ján. 18,38.

26. Ki felől nem tudok semmi bizonyosat írni az én uramnak. Ezért hoztam őt előtökbe, és kiváltképpen teelődbe, Agrippa király, hogy a kihallgatás megtörténtével tudjak mit írni.

27. Mert esztelen dolognak látszik nékem, hogy aki foglyot küld, az ellene való vádakat is meg ne jelentse.

Pál Festus és Agrippa király előtt

26 Agrippa pedig monda Pálnak: Megengedtetik néked, hogy szólj a magad mentségére. Akkor Pál kinyújtván kezét, védőbeszédet tartott: 1Pét. 3,15.

2. Agrippa király! Áldottnak tartom magamat, hogy mindazok felől, amikkel a zsidóktól vádoltatom, előtted fogok védekezni e mai napon;

3. Mivel te nagyon jól ismered a zsidók minden szokását és vitás kérdését. Azért kérlek, hallgass meg engem türelmesen!

4. Az én ifjúságomtól fogva való életemet tehát, mely kezdetétől az én népem közt Jeruzsálemben folyt le, tudják a zsidók mindnyájan.

5. Kik tudják rólam eleitől fogva, ha bizonyságot akarnak tenni, hogy én a mi vallásunknak legszigorúbb felekezete szerint éltem, mint farizeus. Fil. 3,5. 6.

6. Most is az Istentől a mi atyáinknak tett ígéret reménységéért állok itt ítélet alatt: rész 13,32. Zsolt. 132,11. Ésa. 4,2. 7,14. 9,6. 40,10. Jer. 23,5. 33,14. Dán. 9,24. Mik. 7,20. Mal. 3,1. 4,2. Róm. 15,8. Tit. 2,13.

7. Melyre a mi tizenkét nemzetségünk, éjjel és nappal buzgón szolgálva reményli, hogy eljut; mely reménységért vádoltatom, Agrippa király, a zsidóktól. Jak. 1,1. Fil. 3,11.

8. Micsoda? Hihetetlen dolognak tetszik néktek, hogy Isten halottakat támaszt fel? Luk. 1,37. 18,27. Róm. 8,13.

9. Én bizonyára elvégeztem magamban, hogy ama názáreti Jézus neve ellen sok ellenséges dolgot kell cselekednem. Ján. 16,2. 1Tim. 1,13.

10. Mit meg is cselekedtem Jeruzsálemben: és a szentek közül én sokat börtönbe vettettem, a főpapoktól való felhatalmazást megnyervén. Sőt, mikor megölettetének, szavazatommal hozzájárultam. rész 8,3. 22,5.

11. És minden zsinagógában gyakorta büntetvén őket, káromlásra kényszerítettem; és felettébb dühösködvén ellenük, üldöztem mind az idegen városokig is.

12. E dologban éppen útban lévén Damaszkusz felé a főpapoktól vett felhatalmazással és engedelemmel,

13. Délben látám az úton, király, hogy a mennyből a napnak fényességét meghaladó világosság sugárzott körül engem és azokat, kik velem együtt haladnak vala. Mát. 17,2. Jel. 1,16.

14. Mikor pedig mi mindnyájan leestünk a földre, hallék szózatot, mely énhozzám szól és ezt mondja vala zsidó nyelven: Saul, Saul, miért üldözöl engem? Nehéz néked az ösztöke ellen rugódoznod. rész 9,5.

15. Én pedig mondék: Kicsoda vagy, Uram? És az monda: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl.

16. De kelj fel, és állj lábaidra: mert azért jelentem meg néked, hogy **téged szolgává és bizonysággá rendeljelek úgy azokban, amiket láttál, mint azokban, amikre nézve meg fogok néked jelenni**; 2Kor. 12,1–7. Kol. 1,25.

17. Megszabadítván téged e néptől és a pogányoktól, kik közé most küldelek, Róm. 1,5. 11,13. 15,16. Gal. 1,15. 16. 2,7. 8.

18. **Hogy megnyissad szemeiket, hogy a sötétségből a világosságra és a sátánnak hatalmából az Istenhez térjenek, hogy bűneiknek eltörlését és a megszenteltek között osztályrészt nyerjenek az énbennem való hit által.** Ján. 1,4–9. 8,12. 2Kor. 4,6. 6,14. Ef. 1,18. 4,18. 5,8. Kol. 1,13. 2Tim. 2,26. Zsid. 2,14. 9,15. Jak. 2,5. 1Pét. 1,4. 2,9. 1Ján. 3,8.

19. Azért, Agrippa király, nem levék engedetlen a mennyei látás iránt;

20. Hanem először a damaszkuszbelieknek és jeruzsálembelieknek, majd Júdeának egész tartományában és a pogányoknak hirdettem, hogy bánják meg bűneiket és térjenek meg az Istenhez, a megtéréshez méltó cselekedeteket cselekedvén. Róm. 2,29. 10,9. 10. 13. Gal. 6,15. Ef. 2,8. 9. 1Tim. 1,15. Tit. 3,5.

21. Ezekért akartak engem megölni a zsidók, megfogván a templomban.

22. **De Istentől segítséget vévén, mind e mai napig állok**, bizonyságot
tévén mind kicsinynek, mind nagynak,
semmit sem mondván azokon kívül,
amikről mind a próféták megmondot-
ták, mind Mózes, hogy be fognak telje-
sedni: Ján. 1,45. 5,46. Róm. 3,21.
23. **Hogy a Krisztusnak szenvedni**
kell, hogy mint a halottak feltámadá-
sából első, világosságot fog hirdetni e
népnek és a pogányoknak. Zsolt. 22,1–31.
Ésa. 42,6. 53,4. Róm. 8,29. 1Kor. 15,20. Kol. 1,18.
1Tim. 2,5. Zsid. 1,6. 9,12. 28. 1Pét. 1,23. Jel. 1,5.
24. Mikor pedig ő ezeket mondá a
maga mentségére, Festus nagy fenn-
szóval monda: Bolond vagy te, Pál!
A sok tudomány téged őrültségbe visz.
2Kir. 9,11. Ján. 10,20. 1Kor. 2,13. 14,23.
25. Ő pedig monda: Nem vagyok
bolond, nemes Festus, hanem igaz és
józan beszédeket szólok.
26. Mert tud ezekről a király, kihez
bátorságosan is szólok: mert éppen
nem gondolom, hogy ezek közül őelőt-
te bármi is ismeretlen volna; mert nem
valami eldugott helyen történt e dolog.
27. Hiszel-e, Agrippa király, a prófé-
táknak? Tudom, hogy hiszel.
28. Agrippa pedig monda Pálnak:
Majdnem ráveszel engem, hogy ke-
reszténnyé legyek. Márk 6,20.
29. Pál pedig monda: Kívánnám Isten-
től, hogy ne csak majdnem, hanem
nagyon is, ne csak te, hanem mindazok
is, akik ma engem hallgatnak, lennétek
olyanok, amilyen én is vagyok, lesz-
mítva e bilincseket. 1Kor. 7,7.
30. És mikor ő ezeket mondá, felkele
a király és a tiszttartó és Bernicé és
akik velük együtt ültek;
31. És visszavonultukban beszélget-
nek vala egymással, mondván: Semmi
halálra, vagy fogságra méltó dolgot
nem cselekszik ez az ember. 1Pét. 3,16.
32. Agrippa pedig monda Festusnak:
Ezt az embert szabadon lehetett volna
bocsátani, ha a császárra nem apellált
volna. rész 25,11.

Pált fogolyként Rómába viszik

27 Midőn pedig elvégeztetett, hogy
mi Itáliába hajózzunk, átadák
mind Pált, mind némely egyéb foglyo-
kat egy Július nevű századosnak a
császári seregből. rész 25,12. 25.
2. Beülvén azért egy Adramittiumból
való hajóba, az Ázsia mentében fekvő
helyeket akarván behajózni, elindu-
lánk, velünk lévén a macedóniai Aris-
tárkhus, ki Thessalonikából való.
rész 19,29. 20,4. Kol. 4,10.
3. És másnap megérkezénk Szidónba.
És Július emberséggel bánván Pállal,
megengedé, hogy barátaihoz elmenve
gondoskodásukban részesüljön.
Mát. 11,21. 22. Luk. 4,26.
4. És onnan elindulván, Ciprus alatt
evezénk el, mivelhogy a szelek ellen-
kezők voltak.
5. És a Cilicia és Pámfilia mellett levő
tengeren átevezvén, eljutánk a liciai
Mirába.
6. És mivel ott a százados egy Itáliába
menő alexandriai hajót talált, abba
szállított be minket.
7. Több napon át azonban lassan
hajózván és nehezen érkezvén Knidus-
hoz, mivel nem enged vala bennünket
odajutni a szél, elhajózánk Kréta alatt,
Salmóné mellett,
8. És nagy üggyel-bajjal elhajózván
mellette, jutánk egy helyre, melyet
Szépkikötőknek neveznek, melyhez
közel volt Lásea városa.
9. Mivel pedig sok idő múlt el, és a
hajózás már veszedelmes volt, mivel-
hogy a böjt is elmúlt immár, inti vala
Pál őket, 3Móz. 16,29–31. 23,26–32.
10. Ezt mondván nékik: Férfiak, lá-
tom, hogy nemcsak a rakománynak
és a hajónak, hanem a mi életünknek
is bántódásával és nagy kárával fog
történni e hajózás.
11. De a százados inkább hisz vala a
kormányosmesternek és a hajótulaj-
donosnak, hogynem annak, amit Pál
mond vala. Péld. 27,12.

12. Mivel pedig az a kikötő telelésre nem volt alkalmas, a többség azt határozá, hogy hajózzanak el onnan is, ha valami módon eljutva Fénixbe, Kréta kikötőjébe, mely délnyugat és északnyugat felé néz, kitelelhetnének.
13. Mivel pedig déli szél kezdett lassan fújni, azt gondolván, hogy feltett szándékuknak uraivá lettek, elindulván, közelebb hajóztak el Kréta mellett.
14. Nemsokára azonban viharos szélvész csapott le oda, mely észak-keleti szélnek neveztetik. Zsolt. 107,25–27.
15. Mikor pedig a hajó elragadtatott, és nem bírt a széllel szembe menni, nekieresztvén azt, vitetünk vala tova.
16. Mikor pedig egy kis sziget alá futottunk, mely Klaudának hívattatik, csak alig bírtuk hatalmunkba keríteni a mentőcsónakot.
17. Melyet miután felvontak, védőeszközöket alkalmaztak, alól megövedzvén a hajót; és mivel féltek, hogy zátonyra futunk, lebocsátván a vitorlát, úgy vitettünk tova.
18. Mikor pedig a szélvésztől nagyon hányattatánk, másnap a hajóterhet kihányták; Jón. 1,4. 5.
19. És harmadnap tulajdon kezeinkkel hajigáltuk ki a hajó felszerelését.
20. Mikor pedig több napon át sem nap, sem csillagok nem látszottak, és nem kis vihar szorongatott, a továbbiakra minden reménységünk elvétetett életben maradásunk felől.
21. Mikor pedig hosszas volt már az étlenség, akkor Pál felállván őközöttük, monda: Jóllehet szükséges lett volna, oh férfiak, hogy engedelmeskedve nékem, ne indultunk volna el Krétából, és elkerültük volna ezt a bajt és kárt:
22. Mindazáltal mostanra nézve is kérlek benneteket, hogy jó reménységben legyetek; mert senki sem vész el közületek, hanem csak a hajó. rész 27,37.
23. **Mert ez éjjel mellém álla egy angyala az Istennek, akié vagyok, akinek szolgálok is,** Zsolt. 25,14. Dán. 6,16. Ámós 3,7. Róm. 1,9. 2Tim. 1,3.
24. Ezt mondván: Ne félj, Pál! A császár elé kell néked állanod. És ímé, az Isten ajándékba adta néked mindazokat, kik teveled hajóznak. rész 23,11. Jób 42,8. Ésa. 41,10. 43,1. Jel. 1,17.
25. Annakokáért jó reménységben legyetek, férfiak! **Mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nékem megmondatott.** 2Krón. 20,20. Luk. 1,45. Róm. 4,20. 21. 2Tim. 1,12. Tit. 1,2.
26. Egy szigetre kell pedig nékünk kivetődnünk. rész 28,1.
27. Mikor pedig a tizennegyedik éjszaka eljött, amint ide s tova hányatánk az Adrián, éjféltájban észrevevék a hajósok, hogy valami szárazföld közelget hozzájuk.
28. És lebocsátván a vízmérő ónt, húsz ölnyinek találák, majd egy kevéssé továbbmenvén és ismét lebocsátván a vízmérő ónt, találák tizenöt ölnyinek.
29. És mivel féltek, hogy szirtes helyekre vetődhetnek, a hajónak hátulsó részéből négy vasmacskát vetvén ki, kívánják vala, hogy nappal legyen.
30. A hajósok pedig mikor el akarának menekülni a hajóból, és a csónakot lebocsáták a tengerre, annak színe alatt, mintha a hajó orrából vasmacskákat akarnának vetni,
31. Monda Pál a századosnak és a vitézeknek: Ha ezek a hajóban nem maradnak, ti meg nem menekülhettek. Mát. 4,7. 8,25. Ján. 12,27. 1Tim. 2,15.
32. Akkor a vitézek elvágták a csónak köteleit, és ki hagyák esni azt.
33. Addig pedig, míg nappal lenne, inti vala Pál mindnyájukat, hogy egyenek, mondván: Ma tizennegyedik napja, mióta folyton étlen várakoztok, semmit sem véve magatokhoz.
34. Azért intelek benneteket, hogy egyetek, mert ez a ti javatokra szolgál. Mert közületek senkinek sem esik le egy hajszál se a fejéről. 1Kir. 1,52. Mát. 10,30. Luk. 12,7. 21,18.
35. Mikor pedig ezeket mondá, és kenyeret vett kezébe, hálákat ada Isten-

nek mindnyájuk előtt, és megtörvén, kezde enni. 1Sám. 9,13. Mát. 15,36. Márk 8,6. Ján. 6,11. Róm. 14,6. 1Kor. 10,30. 31. 1Tim. 4,3. 4.

36. Felbátorodván pedig mindnyájan, szintén vevének magukhoz táplálékot.

37. A hajóban pedig szám szerint összesen kétszázhetvenhatan voltunk.

38. Miután pedig megelégedtek elelellel, a hajót könnyebbítik vala, a gabonát kihányván a tengerbe. Jón. 1,5.

39. Mikor pedig megvirradt, a szárazföldet nem ismerték fel; hanem egy tengeröblöt vettek észre, melynek sima partja volt, és elhatározták, hogy ha lehetséges, erre futtatják ki a hajót.

40. A vasmacskákat azért köröskörül elvagdalván, a tengerben hagyták, egyszersmind eloldván a kormányrudak köteleit és felvonván a nagyvitorlát a szélfúvásnak, igyekeznek vala a part felé haladni.

41. De mikor egy zátonyos helyre találtak, ráhajtották a hajót. És az első része ugyan megakadván, mozdíthatatlanul maradt, a hátulsó része azonban szakadozott a habok ereje miatt. 2Kor. 11,25. 26.

42. A vitézeknek pedig az volt a tanácsa, hogy a foglyokat vágják le, hogy senki el ne szaladhasson, minekutána kiúszott. Zsolt. 1,1. Ésa. 59,7. Róm. 3,15.

43. De a százados meg akarván tartani Pált, eltiltá őket e szándéktól, és megparancsolá, hogy akik úszni tudnak, először azok szökdössenek a tengerbe és meneküljenek ki a szárazföldre. Zsolt. 34,17. 19. Péld. 16,7. Jer. 38,10. 1Pét. 2,9.

44. A többiek pedig ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. És így történt, hogy mindnyájan szerencsésen kimenekültek a szárazföldre. 2Kor. 1,8–10.

Pál Málta szigetén

28 És miután szerencsésen megmenekültek, akkor megtudták, hogy Máltának neveztetik az a sziget.

2. A barbárok pedig nem közönséges emberséget cselekedtek mivelünk: mert tüzet gerjesztvén, befogadának mindnyájunkat a rajtunk való záporért és a hidegért. Róm. 1,14. 2,14. 15. 27. 1Kor. 14,11. Kol. 3,11. Zsid. 13,1. 2.

3. Mikor pedig Pál nagy sok venyigét szedett és a tűzre tette, egy vipera a melegből kimászva, az ő kezére ragada.

4. Mikor pedig látták a barbárok az ő kezéről függeni a mérges kígyót, mondják vala egymásnak: Nyilván gyilkos ez az ember, kit nem hagya élni a bosszúállás, noha a tengerből megszabadult.

5. **De néki, minekutána a kígyót lerázta a tűzbe, semmi baja sem lett.** Zsolt. 91,13. Márk 16,18. Luk. 10,19.

6. Azok pedig azt várták, hogy ő meg fog dagadni, vagy nagyhirtelenséggel halva rogyik le. Mikor azonban sok ideig várták, és látták, hogy semmi baja nem lesz, megváltoztatva értelmüket, istennek mondják vala őt.

Pál kézrátétellel imádkozik, a betegek meggyógyulnak

7. Annak a helynek környékén voltak pedig a sziget főemberének, névszerint Publiusnak mezei jószágai, ki befogadván minket, három napig nagy emberségesen vendégül látott.

8. Lőn pedig, hogy a Publius atyja hideglelésben és vérhasban betegen feküvék. **Kihez Pál beméne, és minekutána imádkozott, kezeit reávetve meggyógyítá őt.** Mát. 9,18. Márk 6,5. 7,32. 16,18. Luk 4,40. 1Kor. 12,9. 28. Jak. 5,14.

9. Minekutána azért ez megtörtént, egyebek is, **kik betegek voltak a szigeten, hozzá jövének és meggyógyulának.** Ésa. 53,4. Mát. 8,17. Márk 16,18. 1Pét. 2,24.

10. Kik nékünk nagy tisztességet is tettek, és mikor elindulánk, a szükséges dolgokkal ellátának. Fil. 4,11. 12. 19.

Pál megérkezése Rómába

11. Három hónap múlva tudniillik egy Alexandriába való hajón elindulánk, mely a szigeten telelt, melynek címere Kásztor és Pollux volt.

12. És Szirakúzába eljutván, ott maradánk három napig.

13. Onnét körülkerülvén, eljutánk Régiumba, és egy nap múlva déli szél támadván, másnap megérkezénk Puteóliba.
14. Hol mikor atyafiakat találtunk, kérének minket, hogy náluk maradjunk hét napig; és úgy menénk Rómába. Róm. 8,29. Zsid. 2,11.
15. Onnét is az atyafiak, mikor a mi dolgainkat meghallották, nékünk előnkbe jövének Appii Forumig és Tres Tabernaeig. És mikor Pál meglátta őket, hálákat adván az Istennek, bátorságot merített. Róm. 1,8. 11.
16. Mikor pedig Rómába jutottunk, a százados átadá a foglyokat a testőrsereg fővezérének. Pálnak azonban megengedteték, hogy külön lakjék az őt őriző vitézzel. rész 24,23. 27,3.

Pál Rómában prédikál a zsidó főemberek előtt

17. Lőn pedig, hogy három nap múlva magához hívatá Pál a zsidók között való főembereket. Mikor pedig egybegyűltek, monda nékik: Atyámfiai, férfiak, én jóllehet semmit sem vétkeztem a nép ellen, vagy az ősi szokások ellen, mindazáltal foglyul adattam át Jeruzsálemből a rómaiak kezébe. rész 21,33.
18. Akik miután kihallgattak, el akarának engem bocsátani, mivelhogy énbennem semmi halálra méltó vétek nincs. rész 22,24. 24,10. 25,8.
19. De mivel a zsidók ellene mondtak, ezért kénytelen voltam a császárhoz fellebbezni, nem mintha az én népem ellen volna valami vádam. rész 25,11.
20. Ennekokáért hivattalak tehát titeket, hogy lássalak benneteket és szóljak veletek; mert az Izraelnek reménységéért vétettem körül e lánccal. Ef. 6,20. Fil. 1,13. Kol. 4,18. 2Tim. 2,9. Filem. 10. 13.
21. Azok pedig mondának néki: Mi tefelőled sem levelet nem vettünk Júdeából, sem pedig az atyafiak közül idejőve valaki, nem jelentett, vagy szólott felőled semmi rosszat.
22. Azért tőled akarjuk hallani, micsoda értelemben vagy. Mert ez eretnekség felől tudva van előttünk, hogy mindenütt ellene mondanak. rész 24,5. 14. Luk. 2,34. 1Pét. 2,12. 14.
23. Kitűzvén tehát néki egy napot, eljövének hozzá a szállására többen; kiknek nagy bizonyságtétellel szólt az Isten királysága felől, igyekezvén elhitetni ővelük a Jézus felől való dolgokat, úgy a Mózes törvényéből, mint a prófétákból, reggeltől fogva mind estvéig.
24. És némelyek hittek az ő beszédének, mások nem.
25. Mivel pedig nem egyezének meg egymással, eloszlának, miután Pál ez egy szót mondá: Jól szólott a Szent Szellem Ésaiás próféta által a mi atyáinknak, mondván: Róm. 3,3. 11,8–10.
26. Eredj el a néphez és mondd: Hallván halljatok, és ne értsetek; és nézvén nézzetek, és ne lássatok! Ésa. 6,9. 10. Jer. 5,21. Ezék. 12,2. Mát. 13,14. Márk 4,12. Luk. 8,10. Ján. 12,39. 40.
27. **Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallanak, és szemeiket behunyják; hogy szemeikkel ne lássanak, füleikkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.** Ésa. 44,18.
28. **Legyen azért néktek tudtotokra, hogy a pogány népeknek küldetett az Istennek ez az üdvössége, és ők meg is hallgatják.** Mát. 21,41. Róm. 11,11.

Pál szabadon prédikál és tanít

29. És mikor ezeket mondotta, elmenének a zsidók, maguk között sokat vetekedve.
30. Marada pedig Pál két egész esztendeig az ő tulajdon bérelt szállásán, és mindazokat befogadja vala, kik őhozzá menének.
31. **Prédikálván az Isten királyságát és tanítván az Úr Jézus Krisztus felől való dolgokat teljes bátorsággal, minden tiltás nélkül.** rész 4,29–31. Ef. 6,19. Fil. 1,13. Kol. 4,3. 4.

PÁL APOSTOLNAK
A RÓMABELIEKHEZ ÍRT LEVELE

Köszöntés és áldás

1 Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, elválasztva Isten Evangéliumának hirdetésére.
Csel. 9,15. Gal. 1,15. 1Tim. 1,11.

2. Melyet eleve megígért az Ő prófétái által a szent Írásokban, 1Móz. 3,15.
Ésa. 53,1–12. Csel. 26,6. 1Kor. 15,3. 4. 2Kor. 1,21.

3. Az Ő Fia felől, aki Dávid magvából lett test szerint, Luk. 3,23–31.

4. A mi Urunk Jézus Krisztus felől, **akit a halálból való feltámadás által a szentség Szelleme hatalmas erővel Isten Fiának bizonyított**. Zsid. 9,14.

5. Aki által vettük a kegyelmet és az apostolságot a hitben való engedelmességnek okáért, minden nemzetek között, az Ő nevéért; Csel. 9,15. Ef. 3,8.

6. Akik között vagytok ti is, Jézus Krisztusnak hivatalosai; rész 8,28–30.

7. **Mindeneknek, akik Rómában vagytok, Isten szerelmeseinek, elhívott szenteknek: Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól**. 1Kor. 1,3.

Az Evangélium Istennek ereje minden hívőnek üdvösségére

8. Először hálát adok az én Istenemnek a Jézus Krisztus által mindnyájatokért, hogy a ti hiteteknek az egész világon híre van; Fil. 1,3. 1Thess. 1,8.

9. Mert bizonyságom nékem az Isten, akinek szolgálok szellemben az Ő Fiának Evangéliumában, hogy szüntelen megemlékezem rólatok imádságaimban, Ján. 4,23. 24.

10. Mindenkor kérvén, vajha egyszer már jó út nyílna számomra Istennek akaratából, hogy hozzátok mehessek;

11. **Mert kívánlak titeket látni, hogy valami szellemi ajándékot közölhessek veletek a ti megerősítésetekre**,
1Kor. 1,7. 14,3. 4. Gal. 3,5. 1Tim. 4,14. 2Tim. 1,6.

12. Azaz, hogy együtt felbuzduljunk tinálatok egymás hite által, a tiétek meg az enyém által. Ef. 4,4–6. 2Pét. 1,1.

13. Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok atyámfiai, hogy én gyakran elvégeztem magamban, hogy elmegyek hozzátok, de mind ez ideig megakadályoztattam, hogy munkámnak köztetek is legyen valami gyümölcse, mint a többi pogányok között is. 1Thess. 2,18.

14. Mind a görögöknek, mind a barbároknak, mind a bölcseknek, mind a tudatlanoknak tartozom ezzel.

15. Azért ami rajtam áll, kész vagyok néktek is, akik Rómában vagytok, az Evangéliumot hirdetni. Zsolt. 40,9.
Márk 8,38. Csel. 10,42. 1Kor. 1,23. 2Kor. 2,12.

16. **Mert nem szégyenlem a Krisztus Evangéliumát; mert Istennek ereje az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először meg görögnek**.
Csel. 2,39. 1Kor. 1,18. 2Kor. 10,4. 2Tim. 1,8.

Az Evangélium Istennek igazsága

17. **Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él**. rész 3,21. Hab. 2,4.
Gal. 3,11. Fil. 3,9. Zsid. 10,38.

18. Mert nyilván van az Istennek haragja mennyből az embereknek minden hitetlensége és hamissága ellen, kik az igazságot hamisággal feltartóztatják. Ján. 3,36. Csel. 17,30. 2Thess. 1,6.

19. Mert ami az Isten felől tudható, nyilvánvaló számukra; mert az Isten megjelentette nékik: Ján. 1,9. Csel. 14,17.

20. Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az Ő örökkévaló hatalma és Istensége, a világ teremtésétől fogva az Ő alkotásaiból megérthető és átlátható; úgyhogy nincs mentségük. Zsolt. 19,1.

21. Mert bár az Istent megismerték, mindazáltal nem mint Istent dicsőítet-

ték Őt, sem néki hálákat nem adtak, hanem az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és az ő balgatag szívük megsötétedett. Zsolt. 106,13. Ján. 1,4. 5.

22. Magukat bölcseknek vallván, balgatagokká lettek; Jer. 10,14. 1Thess. 4,4.

23. És az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték a mulandó embereknek és madaraknak és négylábú állatoknak és csúszómászó állatoknak képmásával. Ésa. 40,18. 1Kor. 1,19–21.

24. Annakokáért adta is őket az Isten szívük kívánságaiban tisztátalanságra, hogy egymás testét megszeplősítsék; Zsolt. 81,12. Csel. 7,42. 2Tim. 2,20–22.

25. Mint akik az Isten igazságát hazugsággá változtatták, és a teremtett dolgokat imádták, és azokat szolgálták a Teremtő helyett, aki mindörökké áldott. Ámen. 2Kor. 1,3. Ef. 1,3. 1Tim. 1,11.

26. Annakokáért adta őket az Isten tisztátalan indulatokra; mert az ő asszonynépeik is elváltoztatták a természet folyását természetellenesre: 3Móz. 18,22–28. Ef. 4,19. 1Thess. 1,9. Júd. 10.

27. Hasonlóképpen a férfiak is elhagyván az asszonynéppel való természetes élést, egymásra gerjedtek bujaságukban, férfiak férfiakkal fertelmeskedvén, és az ő tévelygésüknek méltó jutalmát elvették önmagukban.

28. És amiképpen nem méltatták az Istent arra, hogy ismeretükben megtartsák, azonképpen átengedte őket az Isten méltatlan gondolkozásra, hogy illetlen dolgokat cselekedjenek; Ef. 5,4.

29. Akik teljesek minden hamisággal, paráznasággal, gonoszsággal, kapzsisággal, rosszasággal; telve irigységgel, gyilkossággal, versengéssel, álnoksággal, rossz erkölccsel; Péld. 16,28. 26,20.

30. Pletykálkodók, rágalmazók, istengyűlölők, dölyfösek, kevélyek, dicsekedők, rosszban mesterkedők, szüleiknek engedetlenek, Péld. 25,23.

31. Értetlenek, összeférhetetlenek, szeretet nélkül valók, engesztelhetetlenek, irgalmatlanok. Péld. 18,2.

32. Akik jóllehet az Isten végzését ismerik, hogy akik ilyeneket cselekszenek, méltók a halálra, mégis nemcsak cselekszik azokat, hanem az akképpen cselekvőkkel egyet is értenek. Jak. 1,15.

Zsidók és pogányok egyaránt bűn alatt vannak

2 Annakokáért menthetetlen vagy, oh ember, bárki légy, aki ítélsz: mert amiben mást megítélsz, önmagadat kárhoztatod; mivel ugyanazokat teszed te, aki ítélsz.

2. Tudjuk pedig, hogy az Istennek ítélete igazság szerint van azokon, akik ilyeneket cselekszenek. 2Thess. 1,6.

3. Vagy azt gondolod, oh ember, aki megítéled azokat, akik ilyeneket cselekszenek, és te is azokat cselekszed, hogy te elkerülöd az Istennek ítéletét? Péld. 11,21. Mát. 23,33. Zsid. 2,3. 12,25.

4. Avagy megveted az Ő jóságának, elnézésének és hosszútűrésének gazdagságát, nem tudván, hogy **az Istennek jósága téged megtérésre indít**? Neh. 9,17. Gal. 5,22. Ef. 1,7. 2Pét. 3,9.

5. De te a te keménységed és meg nem tért szíved szerint gyűjtesz magadnak haragot a haragnak és az Isten igaz ítélete kijelentésének napjára. Jak. 5,3.

6. Aki megfizet mindenkinek a maga cselekedetei szerint: Jób 34,11. Gal. 6,7.

7. Azoknak, akik a jó cselekedetben való állhatatossággal dicsőséget, tisztességet és halhatatlanságot keresnek, örök élettel; 2Tim. 4,7. 8. Zsid. 6,12. 15.

8. Azoknak pedig, akik versengők és akik nem engednek az igazságnak, hanem engednek a hamisságnak, búsulással és haraggal. 2Thess. 2,12. Jak. 3,16.

9. Nyomorúság és ínség minden gonoszt cselekedő ember lelkének, zsidónak először meg görögnek;

10. Dicsőség pedig, tisztesség és békesség minden jót cselekedőnek, zsidónak először meg görögnek: Ésa. 48,18. 22.

11. Mert Isten előtt nincs személyválogatás. Csel. 10,34. Gal. 2,6. Kol. 3,25.

12. Mert akik törvény nélkül vétkeztek, törvény nélkül vesznek is el, és akik a törvény alatt vétkeztek, törvény által ítéltetnek meg. Gal. 3,10. Jak. 2,10.
13. Mert nem azok igazak Isten előtt, akik a törvényt hallgatják, hanem azok fognak megigazulni, akik a törvényt betöltik. Csel. 13,39. Gal. 3,11. 12. Jak. 1,22.
14. Mert mikor a pogányok, akiknek törvényük nincs, természettől a törvény dolgait cselekszik, akkor ők, törvényük nem lévén, önmaguknak törvényük:
15. Mint akik megmutatják, hogy a törvény cselekedete be van írva az ő szívükbe; egyetemben bizonyságot tévén arról az ő lelkiismeretük és gondolataik, amelyek egymást kölcsönösen vádolják vagy mentegetik.
16. **Azon a napon, melyen az Isten megítéli az emberek titkait az én Evangéliumom szerint a Jézus Krisztus által.** Ján. 5,22. Jel. 20,12.
17. Ímé, te zsidónak neveztetel, és a törvényre támaszkodsz, és Istennel dicsekszel. rész 9,6. Mik. 3,11. Ján. 8,41.
18. És ismered az Ő akaratát, és választást tudsz tenni azok között, amelyek különböznek attól, mivelhogy a törvényből megtaníttattál; Fil. 1,10.
19. És azt hiszed magadról, hogy te a vakoknak vezetője, a sötétségben lévőknek világossága, 1Kor. 8,1. 2.
20. A balgatagok tanítója, a kiskorúak mestere vagy, bírván a törvényben az ismeret és igazság formáját. 1Kor. 3,1.
21. Aki azért mást tanítasz, magadat nem tanítod-é? Aki azt hirdeted, hogy ne lopj, lopsz-é? Mát. 23,3. Gal. 6,13.
22. Aki azt mondod, ne paráználkodj, paráználkodsz-é? Aki utálod a bálványokat, szentségtörő vagy-é? Jak. 4,4.
23. Aki a törvényben dicsekszel, a törvénynek megrontása által az Istent gyalázod-é?
24. Mert az Istennek neve miattatok káromoltatik a pogányok között, amint meg van írva. Ésa. 52,5. Ezék. 36,20.

Az igazi körülmetélkedés

25. Mert használ ugyan a körülmetélkedés, ha a törvényt megtartod; de ha a törvényt áthágod, a te körülmetélkedésed körülmetéletlenséggé lett. Gal. 5,3.
26. Ha tehát a körülmetéletlen pogány megtartja a törvénynek parancsolatait, az ő körülmetéletlensége nem körülmetélkedésül tulajdoníttatik-é néki?
27. És a természettől fogva körülmetéletlen ember, ha a törvényt megtartja, megítél téged, aki a betű és körülmetélkedés mellett is a törvényeknek megrontója vagy. Mát. 12,41. Csel. 10,34.
28. Mert nem az a zsidó, aki külsőképpen az; sem nem az a körülmetélés, ami a testen külsőképpen van: Jel. 2,9.
29. **Hanem az a zsidó, aki bensőképpen az; a szívnek szellemben, nem betű szerint való körülmetélése az igazi körülmetélkedés, amelynek dicsérete nem emberektől, hanem Istentől van.** 2Kor. 3,6. 5,17. Gal. 3,28. 6,15. Kol. 1,15. 18. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23. Jel. 1,18.

A hit törvénye

3 Mi tekintetben különb hát a zsidó? Vagy micsoda haszna van a körülmetélkedésnek? rész 7,6.
2. Minden tekintetben sok. Mindenek előtt, hogy az Isten rájuk bízta az Ő beszédeit. 5Móz. 4,7. Márk 7,13.
3. De hát hogyha némelyek nem hittek? Vajon azoknak hitetlensége nem teszi-é hiábavalóvá az Istennek hűségét? 4Móz. 23,19. 2Tim. 2,13. Zsid. 4,2.
4. Távol legyen. Sőt inkább az Isten legyen igaz, minden ember pedig hazug, amint meg van írva: **Hogy igaznak ítéltessél a te beszédeidben, és győzedelmes légy, mikor vádolnak téged.** Zsolt. 51,4. 62,9. Ján. 3,33. Zsid. 6,18.
5. Ha pedig a mi igazságtalanságunk az Istennek igazságát mutatja meg, mit mondjunk? Vajon igazságtalan-é az Isten, hogy minket büntet? Emberi módon szólok. Gal. 3,15. Zsid. 10,29–31. 12,29.
6. Távol legyen! Mert akkor mi módon ítéli meg az Isten a világot?

7. Mert ha az Istennek igazsága az
én hazugságom által gyarapodott az Ő
dicsőségére, akkor én miért kárhoz-
tattatom, mint bűnös?
8. Sőt, inkább ne cselekedjük-é a ros-
szat, hogy abból jó származzék? Amint
minket rágalmaznak, és amint néme-
lyek bizonygatják, hogy mi így beszé-
lünk, akkor kárhoztatásunk igazságos.
9. Micsoda tehát? Különbek vagyunk-
é? Semmiképpen nem. Mert az előbb
megmutattuk nyilván, hogy zsidók és
görögök mindnyájan bűn alatt vannak;
10. Amint meg van írva, hogy nincs
csak egy igaz is; Zsolt. 14,1. 53,1–3.
11. Nincs aki megértse, nincs aki
keresse az Istent. Jer. 30,21. Gal. 5,19–21.
12. Mindnyájan elhajlottak, egyetem-
ben haszontalanokká lettek; nincs aki
jót cselekedjék, nincs csak egy is.
13. Nyitott sír az ő torkuk; nyelvükkel
álnokságot szólnak; áspiskígyó mérge
van ajkaik alatt. Zsolt. 5,9. 140,3.
14. Szájuk telve átkozódással és kese-
rűséggel. Zsolt. 10,7. Ésa. 64,6.
15. Lábaik gyorsak a vérontásra.
16. Útjaikon romlás és nyomorúság
van.
17. És a békességnek útját nem isme-
rik. Ésa. 59,7. 8.
18. Nincs isteni félelem az ő szemük
előtt. Zsolt. 36,1.
19. Tudjuk pedig, hogy amit a törvény
mond, azoknak mondja, akik a törvény
alatt vannak; hogy minden száj bedu-
gassék, és az egész világ Isten ítélete
alá essék. rész 2,2. Ezék. 16,63. Gal. 5,4.

Most törvény nélkül
jelent meg az Istennek igazsága

20. **Annakokáért a törvénynek cse-
lekedeteiből egy test sem igazul meg
Őelőtte: mert a bűn ismerete a tör-
vény által van.** Zsolt. 130,3. 143,2. Gal. 2,16.
21. **Most pedig törvény nélkül
jelent meg az Istennek igazsága,
amelyről tanúbizonyságot tesznek a
törvény és a próféták;** Gal. 3,8. 1Pét. 1,10.
22. **Istennek igazsága pedig a Jézus
Krisztusban való hit által, mindazok-
hoz és mindazoknak, akik hisznek.**
Mert nincs különbség. Fil. 3,9. Kol. 3,11.
23. Mert mindnyájan vétkeztek, és az
Isten dicsőségének szűkében vannak.
rész 5,2. Gal. 3,22. Zsid. 4,1. 1Ján. 1,8–10.
24. **Megigazulván ingyen az Ő ke-
gyelméből a Krisztus Jézusban való
váltság által,** Mát. 20,28. Ef. 1,7. 2,8. Kol. 1,14.
25. **Akit az Isten eleve rendelt
engesztelő áldozatul az Ő vérében,
hit által, hogy megmutassa az Ő
igazságát, mert hosszútűréséből
elnézte a korábbi időkben elkövetett
bűnöket,** Csel. 2,38. 10,43. 1Tim. 2,6.
Tit. 3,5–7. Zsid. 9,12. 22. 1Pét. 1,18–20. Jel. 5,9.
26. **És, hogy megmutassa az Ő
igazságát a mostani időre nézve is,
hogy igaz Ő, amikor megigazítja azt,
aki a Jézus hitéből való.** Gal. 3,8–14.
27. Hol van tehát a dicsekedés?
Kirekesztetett. Mely törvény által?
A cselekedeteké által? Nem; **hanem
a hit törvénye által.** 1Kor. 1,29. Ef. 2,9.
28. **Azt tartjuk tehát, hogy az ember
hit által igazul meg, a törvény cse-
lekedetei nélkül.** Csel. 13,38. Gal. 2,16. Fil. 3,9.
29. Avagy Isten csak a zsidóké-e?
Avagy nem a pogányoké is? Bizony
a pogányoké is. Gal. 3,28. 29. Kol. 3,11.
30. Mivelhogy egy az Isten, aki
megigazítja a körülmetéltet hitből és
a körülmetéletlent hit által.
31. A törvényt tehát hiábavalóvá
tesszük-é a hit által? Távol legyen!
Sőt, inkább a törvényt megerősítjük.

A hitből való megigazulás

4 Mit mondunk tehát, hogy Ábra-
hám, a mi atyánk nyert volna test
szerint? Ján. 8,37–41. Csel. 13,26. 2Kor. 11,22.
2. Mert ha Ábrahám cselekedetekből
igazult meg, van mivel dicsekedjék,
de nem az Isten előtt. 1Móz. 15,6. Jak. 2,23.
3. Mert mit mond az Írás: **Hitt pedig
Ábrahám az Istennek, és ez tulajdo-
níttaték néki megigazulásul.** Gal. 3,6.

4. Annak pedig, aki munkálkodik,
a jutalom nem tulajdoníttatik kegyelemből, hanem tartozás szerint; rész 11,6.
5. **Ellenben annak, aki nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, annak hite szolgál megigazulására.** Ján. 5,24. Csel. 13,39. Gal. 2,16. 3,8–11. Ef. 2,8. 9. Fil. 3,9.
6. Amint Dávid is áldottnak mondja azt az embert, akit Isten tettek nélkül igazít meg. 1Kor. 1,30. 2Kor. 5,21. Jel. 5,9.
7. Áldottak, akiknek megbocsáttattak az ő hamisságaik, és akiknek elfedeztettek az ő bűneik. Zsolt. 32,1. 2. 130,3. 4.
8. Áldott ember az, akinek az Úr bűnt nem tulajdonít.
9. Ez az áldás tehát a zsidónak, vagy a pogánynak is tulajdoníttatik-é? Mert azt mondjuk, hogy Ábrahámnak a hite szolgált megigazulásul. Gal. 5,6. 6,15.
10. Nos, hogyan szolgált neki? Körülmetélt vagy körülmetéletlen állapotában? Nem körülmetélt, hanem körülmetéletlen állapotában. Kol. 3,11.
11. És a körülmetélkedés jelét a hitből való megigazulás pecsétjéül nyerte, amikor még körülmetéletlen volt: hogy atyja legyen mindazoknak, akik körülmetéletlen létükre hisznek, hogy azoknak is tulajdoníttassék a megigazulás; 2Móz. 31,13. 17. 1Kor. 7,18. 2Kor. 1,22. Ef. 1,13.
12. És hogy atyja legyen a körülmetélteknek is, azoknak, akik nemcsak körülmetélkednek, hanem követik is a mi atyánknak, Ábrahámnak körülmetéletlenségében tanúsított hitének nyomdokait. rész 3,16–18. Gal. 3,7. 29. 4,22–31.
13. **Mert nem a törvény által adatott az ígéret Ábrahámnak, vagy az ő magvának, hogy e világnak örököse lesz, hanem a hitből való megigazulás által.** 1Móz. 12,3. Gal. 3,29. Zsid. 6,13–19.
14. Mert ha azok az örökösök, kik a törvényből valók, hiábavalóvá lett a hit, és haszontalanná az ígéret: Gal. 3,18. 5,5.
15. Mert a törvény haragot nemz, **ahol pedig nincs törvény, ott törvény ellen való cselekedet sincsen.**
16. Azért hitből, hogy kegyelemből legyen; hogy erős legyen az ígéret az egész magnak; nemcsak a törvényből valónak, hanem az Ábrahám hitéből valónak is, aki mindnyájunknak atyánk, rész 3,24. 5,1. Ésa. 51,2. Gal. 3,7–12. 22. Ef. 2,5. 8.
17. Amint meg van írva, hogy: sok nép atyjává tettelek téged. **Az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a holtakat megeleveníti, és azokat, amelyek nincsenek, előszólítja mint meglevőket.** rész 8,11. 1Móz. 17,4. 5. 1Kor. 1,28. 15,45. Ef. 2,1.
18. Aki a reménytelenség ellenére elvárással hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, aszerint, amint megmondatott: Így lészen a te magod. 1Móz. 15,5.
19. **És hitében erős lévén, nem tekintett az ő már elhalt testére, mintegy százesztendős lévén, sem Sárának elhalt méhére;** Zsid. 11,11. 12,2. 3.
20. **Az Istennek ígéretében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek,** 2Kor. 12,10. Ef. 6,10. 2Tim. 2,1.
21. **És teljesen elhitte, hogy amit Ő ígért, meg is cselekedheti.** Zsid. 11,13.
22. Ez tulajdoníttaték néki megigazulásul. Gal. 3,28. Zsid. 6,13–19.
23. **De nemcsak érette iratott meg, hogy megigazulásul tulajdoníttaték néki,** 1Kor. 9,10. 10,6. 11. 2Tim. 3,16.
24. **Hanem miérettünk is, akiknek majd tulajdoníttatik, azoknak tudniillik, akik hisznek abban, aki feltámasztotta a mi Urunkat: Jézust a halálból,** Csel. 2,24. 13,30. 1Pét. 1,21.
25. **Aki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.** Ésa. 53,5. 2Kor. 5,17–21. Gal. 1,4. Ef. 5,2. 5. Fil. 3,9. Zsid. 9,28. 10,14.

A hit általi megigazulás gyümölcsei

5 **Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által,** Ésa. 32,17. Ján. 3,16–18. 5,24. Gal. 2,16. Ef. 2,14. Kol. 1,20.
2. **Aki által van a menetelünk is hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben állunk; és dicsekedünk az Isten dicsőségének reménységében.** Zsid. 10,19.

3. Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk a nyomorúságokban is, tudván, hogy a nyomorúság kitartást eredményez, Mát. 5,11. 2Kor. 4,17. Fil. 1,29. 2,17.
4. A kitartás pedig kipróbáltságot, a kipróbáltság pedig reménységet,
5. **A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Szellem által, aki adatott nékünk.**
2Kor. 1,22. Gal. 4,6. Ef. 1,13. Fil. 1,20. Zsid. 6,18.
6. Mert Krisztus, mikor még erőtlenek voltunk, a maga idejében meghalt az istentelenekért. Gal. 4,4. 5. 1Tim. 1,9.
7. Bizonyára igazért is alig hal meg valaki; ám a jóért talán csak meg merne halni valaki. 1Sám. 18,3. 27. Csel. 11,24.
8. **Az Isten pedig a hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.** Ján. 15,13. 1Pét. 3,18.
9. Minekutána azért most **megigazultunk az Ő vére által, sokkal inkább megmenekülünk a haragtól Őáltala.**
Csel. 20,28. Kol. 1,14. Zsid. 9,14. 1Ján. 1,7. Jel. 1,5.
10. **Mert ha, mikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az Ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartatunk az Ő élete által, miután megbékéltünk vele.** 2Kor. 5,18. 19. Gal. 1,4. Ef. 2,16. 1Tim. 2,6. Zsid. 2,17. 1Pét. 3,18.
11. Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk is az Istenben a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által most a megbékélést nyertük. Gal. 4,9. 5,22. Fil. 3,3. 4,4.
12. Annakokáért, miképpen egy ember által jött be a világra a bűn és a bűn által a halál, és ekképpen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenek vétkeztek az egy által;
1Kor. 15,21. 1Ján. 1,8–10. Jak. 1,15. 3,2. Jel. 20,14. 15.
13. Mert a törvényig volt bűn a világon; **a bűn azonban nem számíttatik be, ha nincs törvény.** 2Kor. 5,19. 1Ján. 3,4.
14. A halál azonban Ádámtól Mózesig azokon is uralkodott, akik nem az Ádám esetéhez hasonlóan vétkeztek, aki az Eljövendőnek előképe. 1Kor. 15,56.
15. De a kegyelmi ajándék nem úgy van, mint a bűneset; mert ha amaz egynek bűne miatt sokan haltak meg, **az Isten kegyelme és a kegyelemből való ajándék, mely az egy ember Jézus Krisztus által van, sokkal inkább kiáradt sokakra.** Ésa. 53,11. Mát. 20,28.
16. És az ajándék sem úgy van, mint az egy vétkező által; mert az ítélet egy által juttat kárhozatra, **a kegyelemből való ajándék pedig sok bűnből vezet megigazulásra.** Csel. 13,38. 39. 1Kor. 6,11.
17. **Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által; menynyivel inkább uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelmet bőségében vették, és a megigazulás ajándékát megragadták.**
18. Bizonyára azért, miképpen egynek bűnesete által minden emberre elhatott a kárhozat: **azonképpen egynek megigazító munkája által minden emberre elhatott az életet adó megigazulás.** Ján. 12,32. Fil. 3,9. Zsid. 2,9. 10,14.
19. Mert miképpen egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek, azonképpen egynek engedelmessége által sokan igazakká lettek.
20. A törvény pedig bejött, hogy a bűn megsokasodjék; de **ahol megsokasodik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővölködik:** Ján. 15,22. Gal. 3,19.
21. Hogy miképpen uralkodott a bűn a halálra, **azonképpen a kegyelem is uralkodjék a megigazulás által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által.** 1Tim. 1,14. Zsid. 4,16. 1Pét. 5,10.

Megszentelődve új életben járunk

6 Mit mondunk tehát? Megmaradjunk-é a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen? Ján. 1,16. 17.
2. Távol legyen: akik meghaltunk a bűnnek, mi módon élnénk még abban?
3. Avagy nem tudjátok-é, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az Ő halálába keresztelkedtünk meg? 1Kor. 15,29. Gal. 3,27. Kol. 3,3. 1Pét. 2,24.

4. **Eltemettettünk azértŐvele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.** 1Kor. 6,14. 2Kor. 5,17. Gal. 6,15. Ef. 2,5. 6. Kol. 2,12. 3,10. Zsid. 12,1. 2. 1Pét. 4,1.

5. **Mert ha az Ő halálának hasonlatossága szerint eggyé lettünk vele, úgy feltámadásáé szerint is eggyé leszünk.** 1Kor. 6,14. Ef. 1,19. 20. Fil. 3,10.

6. **Tudván azt**, hogy a mi ó emberünkŐvele megfeszíttetett, hogy megsemmisüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek: Gal. 2,20.

7. Mert aki meghalt, felszabadult a bűn alól. Kol. 2,11.

8. Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy élünk isŐvele. Ján. 14,9. 2Kor. 5,1. Kol. 3,3. 4. 2Tim. 2,11.

9. **Tudván**, hogy Krisztus, aki feltámadt a halálból, többé meg nem hal; a halál többé rajta nem uralkodik, Jel. 1,18.

10. Mert hogy meghalt, a bűnnek halt meg egyszer; hogy pedig él, az Istennek él. 2Kor. 5,15. Zsid. 9,26–28. 1Pét. 3,18.

11. Ezenképpen tekintsétek magatokat úgy, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban. Gal. 2,19. Kol. 3,3. 1Pét. 2,24.

12. **Ne engedjétek a bűnt uralkodni a ti halandó testetekben**, ne is engedelmeskedjetek annak az ő kívánságaiban: 1Móz. 4,7. Jak. 4,7. 1Pét. 5,9. 1Ján. 3,9.

13. Se ne szánjátok oda a ti tagjaitokat hamisságnak fegyvereiül a bűnnek; hanem **szánjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek.** 1Pét. 4,2. 3.

14. **Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.** Ján. 1,17.

15. Mit is tehát? Vétkezzünk-é, mivelhogy nem vagyunk törvény alatt, hanem kegyelem alatt? Távol legyen.

16. Avagy nem tudjátok, hogy akinek odaszánjátok magatokat szolgákul az engedelmességre, annak vagytok szolgái, akinek engedelmeskedtek; vagy a bűnnek, ami halálra, vagy az engedelmességnek, ami megigazulásra vezet? Mát. 6,24. 1Kor. 3,16. 2Kor. 13,5. Jak. 4,4.

17. De hála az Istennek, hogy jóllehet a bűn szolgái voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtek annak a tanításnak, amelyre adattatok.

18. **Felszabadulván pedig a bűn alól, a megigazultság szolgáivá lettetek.** Ésa. 54,17. Ján. 8,36. Gal. 5,1. 1Pét. 2,16.

19. Emberi módon szólok a ti testetek erőtlensége miatt. Mert amiképpen odaszántátok a ti tagjaitokat a tisztátalanságnak és a hamisságnak szolgáiul a hamisságra, azonképpen **szánjátok oda most a ti tagjaitokat szolgáiul az igazságnak a szentségre.** Gal. 3,5.

20. Mert mikor a bűn szolgái voltatok, el voltatok különítve az igazságtól.

21. Hát micsoda gyümölcsét vettétek akkor azoknak, amiket most szégyenletek? mert azoknak a vége halál.

22. Most pedig, minekutána **felszabadultatok a bűn alól, szolgáivá lettetek pedig az Istennek: megvan a gyümölcsötök a szentségre, a vége pedig örök élet.** Ján. 15,2. 16. Gal. 3,19. 5,13. 22. 23. Fil. 1,11. 4,17. Kol. 1,10. 4,12. Jel. 7,8.

23. Mert a bűn zsoldja halál; **az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban.** Ján. 20,31. Ef. 2,7. Fil. 4,7. 1Pét. 4,11.

Krisztus teste által meghaltunk a törvénynek

7 Avagy nem tudjátok-é atyámfiai, mert törvényismerőkhöz szólok, hogy a törvény uralkodik az emberen, amíg él? Gal. 3,10. 4,21.

2. Mert a férjes asszony, míg él a férj, hozzá van kötve törvény szerint, de ha meghal a férj, **felszabadul az asszony a férj törvénye alól.** 5Móz. 24,1. Mát. 19,6.

3. Azért tehát az ő férjének életében paráznának mondatik, ha más férfihoz megy; ha azonban meghal a férje, **szabaddá lesz a törvénytől**, úgyhogy nem lesz parázna, ha más férfihoz megy. Gal. 5,9. 21. Zsid. 13,4. 1Ján. 5,18.

4. **Azért atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, hogy legyetek máséi: azé, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.** 1Kor. 3,16. 2Kor. 11,2. Gal. 2,19. 5,18. Ef. 2,15. Kol. 2,14. 1Pét. 2,24.
5. Mert mikor a testben voltunk, a bűnök indulatai a törvény által dolgoztak a mi tagjainkban, hogy gyümölcsözzenek a halálra; 1Kor. 15,56. Jak. 2,9. 10.
6. Most pedig **megszabadultunk a törvénytől**, minekutána **meghaltunk** arra nézve, ami fogva tartott bennünket; **hogy szolgáljunk a Szellemnek újságában és nem a betű óságában.** Ján. 4,23. 2Kor. 3,6. Gal. 5,22. Fil. 3,3.
7. Mit mondunk tehát? A törvény bűné? Távol legyen! Sőt, inkább a bűnt nem ismertem, hanem csak a törvény által; mert a kívánságról sem tudtam volna, ha a törvény nem mondaná: Ne kívánd. 2Móz. 20,17. 5Móz. 5,21. Gal. 3,19. 20. 24. 5,20.
8. De a parancsolat által a bűn alkalmat vett, és nemzett bennem minden kívánságot; ugyanis törvény nélkül holt a bűn. Ján. 15,22. 24. 1Kor. 15,56.
9. Én pedig éltem egykor a törvény nélkül, de ama parancsolat eljövetelével felelevenedett a bűn, Ef. 2,1–3.
10. Én pedig meghalék; és úgy találtaték, hogy az a parancsolat, mely életre való, nékem halálomra van. 2Kor. 3,7.
11. Mert a bűn alkalmat vévén, ama parancsolat által megcsalt engem, és megölt általa. Gal. 3,7. Zsid. 3,13.
12. Azért ám a törvény szent, és a parancsolat szent és igaz és jó. 1Tim. 1,8.
13. Tehát a jó nékem halálom lett-é? Távol legyen! Hanem a bűn, hogy kitűnjék a bűn volta, a jó által munkálja a halált, hogy a bűn méginkább bűnné legyen a parancsolat által.
14. Mert tudjuk, hogy a törvény szellemi; de én testi vagyok, a bűn alá rekesztve. Mát. 16,23. 1Kor. 3,1–3.
15. Mert amit cselekszem, nem ismerem; mert nem azt teszem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekszem.
16. Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, megegyezem a törvénynyel, hogy jó. Gal. 5,17. Fil. 3,12–14.
17. Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn.
18. Mert tudom, hogy nem lakik énbennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom. Gal. 5,19–21. 24.
19. Mert nem a jót cselekszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekszem, melyet nem akarok.
20. Ha pedig én azt cselekszem, amit nem akarok, nem én cselekszem már azt, hanem a bennem lakozó bűn. rész 6,15. 8,1. 2. Gal. 2,16.
21. Megtalálom azért magamban ezt a törvényt, hogy a jót akarom cselekedni, mégis a rossz áll közel hozzám.
22. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint; 2Kor. 4,16. Ef. 3,16. Zsid. 8,10. 1Pét. 3,4.
23. De látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul ád a bűn törvényének, mely van az én tagjaimban. Gal. 5,17. Jak. 4,1.
24. Oh, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem a halálnak e testéből? rész 6,13. 19. 1Kor. 15,51. 52. Gal. 5,17–24.
25. Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által. Azért jóllehet én az elmémmel az Isten törvényének, testemmel azonban a bűn törvényének szolgálok. 1Kor. 15,57. Ef. 5,20. Kol. 3,17.

A Krisztusban való élet szellemének törvénye szabaddá tesz

8 **Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint.** Ján. 3,18. 5,24. 1Kor. 1,30. 15,22. 2Kor. 5,17. Gal. 3,28. 5,16. 17. Fil. 3,9. 2Pét. 2,10.
2. **Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.** Ján. 6,63. 7,38. 39. 8,36. 15,4. 7. 1Kor. 15,45. 2Kor. 3,6. Gal. 2,19. 5,1.

3. Mert ami a törvénynek lehetetlen
volt, mivelhogy erőtlen volt a test miatt,
az Isten az Ő Fiát elbocsátván bűn tes-
tének hasonlatosságában és a bűnért,
kárhoztatá a bűnt a testben. Csel. 13,39.
2Kor. 5,21. Gal. 3,13. 21. Zsid. 7,19. 10,1–10.
4. **Hogy a törvénynek igazsága be-
teljesüljön bennünk, kik nem test
szerint járunk, hanem Szellem
szerint.** 2Kor. 5,7. Gal. 2,16. 5,22–24.
5. Mert a test szerint valók a test
dolgaira gondolnak; **a Szellem szerint
valók pedig a Szellem dolgaira.**
6. Mert a testnek gondolata halál;
**a Szellem gondolata pedig élet és
békesség.** Gal. 5,22–25. 6,8. Kol. 1,21. 2,18.
7. Mert a test gondolata ellenséges-
kedés Isten ellen; minthogy az Isten
törvényének nem engedelmeskedik,
mert nem is teheti. 1Kor. 2,14. Jak. 4,4.
8. Akik pedig test szerint élnek, nem
lehetnek kedvesek Isten előtt.
9. Ti azonban nem test, hanem Szel-
lem szerint éltek, ha ugyan az Isten
Szelleme lakik bennetek. Akiben pedig
nincs a Krisztus Szelleme, az nem az
övé. 1Kor. 3,16. 6,19. 2Kor. 6,16. Gal. 4,6. 1Ján. 4,4.
10. **Hogyha pedig Krisztus bennetek
van, jóllehet a test holt a bűn miatt,
a Szellem azonban életet ad annak a
megigazultság miatt.** 2Kor. 5,21. Kol. 1,27.
11. **És ha annak a Szelleme lakik
bennetek, aki feltámasztotta Jézust a
halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta
Krisztus Jézust a halálból, megeleve-
níti a ti halandó testeiteket is az Ő
tibennetek lakozó Szelleme által.**
Csel. 2,24. 1Kor. 6,14. 2Kor. 4,14. Ef. 1,19. 20. 2,5.
12. Annakokáért atyámfiai, nem va-
gyunk adósok a testnek, hogy test
szerint éljünk: 1Kor. 9,27. Gal. 6,8.
13. Mert, ha test szerint éltek, meg-
haltok; de **ha a test cselekedeteit a
Szellem által megöldöklitek, éltek.**
14. **Mert akiket Isten Szelleme
vezérel, azok Istennek fiai.**
Ján. 1,12. Gal. 3,26. Ef. 1,5. 1Ján. 3,1. Jel. 21,7.
15. Mert nem kaptatok szolgaság
szellemét ismét a félelemre, **hanem
a fiúságnak Szellemét kaptátok, aki
által kiáltjuk: Abbá, Atyám!**
Gal. 4,5. 6. 2Tim. 1,7. Zsid. 2,15. 1Ján. 4,18.
16. **Ez a Szellem bizonyságot tesz a
mi szellemünkkel együtt, hogy Isten
gyermekei vagyunk.**
2Kor. 1,22. 5,5. Ef. 1,13. 4,30. 1Ján. 5,10.
17. **Ha pedig gyermekek, örökösök
is; örökösei Istennek, örököstársai pe-
dig Krisztusnak;** ha ugyan vele együtt
szenvedünk, hogy vele együtt is dicső-
üljünk meg. Csel. 26,18. Gal. 3,29. 4,7. Ef. 3,6.
Tit. 3,7. Zsid. 1,14. 6,17. Jak. 2,5. 1Pét. 1,4.
18. Mert azt tartom, hogy amiket
most szenvedünk, nem hasonlíthatók
ahhoz **a dicsőséghez, mely nékünk
megjelentetik.** 2Kor. 4,17. 2Thess. 1,7–12. 2,14.
1Pét. 1,6. 7. 4,13. 5,1. 1Ján. 3,2.
19. Mert a teremtett világ sóvárogva
várja az Isten fiainak megjelenését.
2Kor. 6,18. Gal. 3,26. Ef. 1,5. 2Pét. 3,13. 1Ján. 3,1.
20. Mert a teremtett világ hiábavaló-
ság alá vettetett; nem önként, hanem
azért, aki az alá vetette. 1Móz. 3,17–19.
21. Azzal a reménységgel, hogy ma-
ga a teremtett világ is megszabadul
a romlandóság rabságától **az Isten
fiainak dicsőséges szabadságára.**
22. Mert tudjuk, hogy az egész terem-
tett világ együtt fohászkodik és vajúdik
mind idáig. 1Thess. 4,14–17. 5,9.
23. Sőt, nemcsak ez, hanem **maguk a
Szellem zsengéjének birtokosai, mi
magunk is fohászkodunk magunk-
ban, várván a fiúságot, a mi testünk-
nek megváltását.** 1Kor. 15,52. Tit. 2,11–13.
24. Mert reménység által tartattunk
meg; a reménység pedig, ha láttatik,
nem reménység; mert amit lát valaki,
miért reményli is azt? Ef. 2,8. 9. Zsid. 11,1.
25. Ha pedig, amit nem látunk, azt
reméljük, kitartással várjuk. Zsid. 6,12. 15.
26. **Hasonlatosképpen pedig a Szel-
lem is segítségünkre van a mi erőtlen-
ségünkben. Mert azt, amit kérnünk
kell, amint kellene, nem tudjuk; de
maga a Szellem esedezik miérettünk
kimondhatatlan fohászkodásokkal.**
2Kor. 12,5–10. Gal. 4,19. Ef. 6,18. Zsid. 4,16. 7,25.

27. Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Szellem gondolata, mert Isten szerint esedezik a szentekért. 1Ján. 5,14.
28. **Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, mint akik az Ő végzése szerint elhívottak.** Csel. 13,48. Gal. 1,15. 2Thess. 2,13.
29. **Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok az Ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy Ő legyen az elsőszülött sok atyafi között.** Kol. 1,18. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.
30. **Akiket pedig eleve elrendelt, azokat el is hívta; és akiket elhívott, azokat meg is igazította; akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.** Ján. 17,22. 1Kor. 1,2. 9. Zsid. 9,15. 1Pét. 2,9. 5,10.
31. Mit mondunk azért ezekre? **Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?**
32. **Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna Vele együtt mindent minékünk?**
33. **Kicsoda vádolja az Isten választottait? Isten az, aki megigazít;** Ésa. 50,8.
34. **Kicsoda az, aki kárhoztat? Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is támadott, aki az Isten jobbján van, aki esedezik is érettünk:** Zsid. 1,3. 7,25.
35. Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é? Jer. 31,3.
36. Amint meg van írva: Teéretted gyilkoltatunk minden napon, olybá tekintenek, mint vágó juhokat. Zsolt. 44,22.
37. **De mindezekben több, mint győztesek vagyunk Őáltala, aki minket szeretett,** Zsid. 7,25. 1Ján. 2,1. 2.
38. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők,
39. Sem magasság, sem mélység, sem **semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.** Ján. 10,28.

Isten az ígéret fiait tekinti magul

9 Igazságot szólok Krisztusban, nem hazudok, lelkiismeretem velem együtt tesz bizonyságot a Szent Szellem által, 2Kor. 1,12. 23. Gal. 1,20.
2. Hogy nagy az én szomorúságom, és szüntelen való az én szívemnek fájdalma; Zsolt. 119,136. 1Tim. 1,5.
3. Mert kívánnám, hogy én magam átok legyek, elszakasztva a Krisztustól az én atyámfiaiért, akik rokonaim test szerint;
4. Akik izraeliták, akiké a fiúság és a dicsőség és a szövetségek, meg a törvényadás és az Isten szolgálata és az ígéretek; Ján. 1,17. Csel. 3,25. 39. Zsid. 8,6.
5. **Akiké az atyák, és akik közül való test szerint a Krisztus, aki mindeneknek felette örökké áldott Isten. Ámen.** Ján. 1,1–3. Fil. 2,6–11. Kol. 1,16. Zsid. 1,8.
6. Nem lehet pedig, hogy meghiúsult legyen az Isten beszéde. Mert nem mindnyájan izraeliták azok, kik Izraeltől valók; Ján. 10,35. Gal. 3,16. 2Tim. 2,13.
7. Sem nem mindnyájan fiak, kik az Ábrahám magvából valók; hanem: Izsákban neveztetik néked a te magod. 1Móz. 21,12. Ján. 8,37–45. Fil. 3,3. Zsid. 11,18.
8. Azaz, nem a testnek fiai az Istennek fiai; hanem **az ígéret fiait tekinti magul.** Ján. 1,13. Gal. 3,28. 4,23. 28. 1Ján. 3,1. 2.

Az elhívó kegyelméből

9. Mert ígéretnek beszéde ez: Ez idő tájban eljövök, és Sárának fia lesz. 1Móz. 17,21. 18,10. Zsid. 11,11. 12. 17.
10. Nemcsak pedig, hanem Rebeka is, ki egytől fogant méhében, Izsáktól a mi atyánktól: 1Móz. 25,21.
11. Mert mikor még meg sem születtek, sem semmi jót vagy gonoszt nem cselekedtek, hogy az Istennek kiválasztás szerint való végzése megmaradjon; **nem cselekedetekből, hanem az elhívótól,**
12. Megmondatott néki: A nagyobbik szolgál a kisebbiknek.
13. Amint meg van írva: Jákóbot szerettem, Ézsaut pedig megvetettem.

14. Mit mondunk tehát: Vajon nem igazságtalanság-é ez az Istentől? Távol legyen! 5Móz. 32,4. Mal. 1,2. Gal. 2,17. 3,21.
15. Mert Mózesnek ezt mondja: **Könyörülök azon, akin könyörülök, és kegyelmezek annak, akinek kegyelmezek.** 2Móz. 33,19.
16. **Annakokáért tehát nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.** Zsolt. 115,3.
17. Mert azt mondja az Írás a fáraónak: Azért támasztottalak téged, hogy megmutassam benned az én hatalmamat, és hogy hirdessék az én nevemet az egész földön. 2Móz. 9,16. Józs. 2,9. 10.
18. Annakokáért akin akar, könyörül, akit pedig akar, megkeményít.
19. Mondod azért nékem: Miért fedd hát engem? Hiszen az Ő akaratának ki állhat ellen? Dán. 4,35. Csel. 4,27. 28.
20. Sőt, inkább kicsoda vagy te, oh ember, hogy vitába szállsz az Istennel? Avagy mondja-é a készítmény a készítőnek: Miért csináltál engem így? Ésa. 29,16. 45,9. 1Kor. 1,20. Tit. 2,9.
21. Avagy nincs-é a fazekasnak hatalma az agyagon, hogy ugyanazon gyuradékból némely edényt tisztességre, némelyt pedig becstelenségre formáljon? Példd. 16,4. Jer. 18,6. 2Tim. 2,20.
22. Ha pedig az Isten az Ő haragját megmutatni és hatalmát megismertetni kívánván, nagy békességes tűréssel elszenvedte a harag edényeit, melyek pusztulásra készíttettek, 1Thess. 5,9.
23. És hogy **megismertesse az Ő dicsőségének gazdagságát az irgalom edényein, melyeket eleve a dicsőségre alkotott**, mit szólhatsz ellene?
24. Amire el is hívott minket nemcsak a zsidók, hanem a pogányok közül is,
25. Amint Hóseásnál is mondja: Népemnek nevezem, amely nem volt az én népem; és szeretettnek azt, ami nem volt szeretett. Hós. 2,23. 1Pét. 2,10.
26. És lészen, hogy azon a helyen, ahol ez mondatott nékik: Ti nem vagytok az én népem, ott **az élő Isten fiainak fognak hívatni**. Hós. 1,10.
27. Ésaiás pedig ezt kiáltja Izrael felől: Ha Izrael fiainak száma annyi volna is, mint a tenger fövenye, csak a maradék üdvözül. Ésa. 10,22.
28. Mert az Úr gyorsan beteljesíti szavát, és teljes mértékben valóra váltja a földön. Ésa. 28,22.
29. És amint Ésaiás előre megmondotta: Ha a Seregeknek Ura nem hagyott volna nékünk magot, olyanokká lettünk volna, mint Szodoma, és Gomorához volnánk hasonlók. Ésa. 1,9. 65,1.
30. Mit mondunk hát? **Azt, hogy a pogányok, akik a megigazulásra nem törekedtek, a megigazulást elnyerték, mégpedig a hitből való megigazulást**;
31. Izrael ellenben, mely a megigazulás törvényét követte, nem jutott el a törvény szerinti megigazulásra. Gal. 5,4.
32. Miért? Azért, mert nem hitből keresték, hanem mintha a törvény cselekedeteiből volna. Mert beleütköztek a megütközés kövébe, 1Kor. 1,23. Gal. 2,16. 3,10.
33. **Amint meg van írva: Ímé, megütközés kövét és megbotránkozás szikláját teszem Sionba; és aki hisz Őbenne, meg nem szégyenül.** Ésa. 8,14. 28,16. Jóel 3,32. Fil. 1,20. 1Pét. 2,6–8.

Krisztus a törvény vége

10 Atyámfiai, szívem szerint kívánom és Istentől könyörgöm az Izrael üdvösségét. Luk. 13,34. 1Kor. 9,20–22.
2. Mert bizonyságot teszek felőlük, hogy Isten iránt való buzgóság van bennük, de nem megismerés szerint. Ján. 16,2. Csel. 21,20. Gal. 1,14. 2,16. 4,17. 18.
3. Mert az Istentől eredő megigazulást nem ismervén, és az ő tulajdon igazságukat igyekezvén érvényesíteni, az Istentől eredő megigazulásnak nem engedelmeskedtek. Fil. 3,9. Zsid. 10,29.
4. **Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek megigazulására.** Gal. 3,24. Ef. 2,15. Kol. 2,14–17. Zsid. 9,11.
5. Mert Mózes a törvényből való megigazulásról azt írja, hogy aki azokat cselekszi, él azok által. 3Móz. 18,5. Gal. 3,12.

6. A hitből eredő megigazulásról pedig így szól: Ne mondd a te szívedben: Kicsoda megy föl a mennybe? Azaz, hogy Krisztust aláhozza; Fil. 3,9.
7. Avagy: Kicsoda száll le a mélységbe? Azaz, hogy Krisztust a halálból felhozza. Ef. 4,8–10. Zsid. 8,1.
8. De mit mond? **Közel van hozzád az Ige** (Rhema), **a szádban és a szívedben van**: **azaz a hit beszéde**, **amelyet mi hirdetünk**. Csel. 10,43. 16,31. Gal. 3,2. 5.
9. **Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról**, **és szívedben hiszed**, **hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból**, **üdvözülsz**. Mát. 10,32. 1Kor. 15,14–18. Fil. 2,11. 1Pét. 1,21. 1Ján. 4,2. 3.
10. **Mert szívvel hiszünk a megigazulásra**, **szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre**. Gal. 3,6. 7. Zsid. 3,12. 10,22.
11. Mert azt mondja az Írás: **Valaki hisz Őbenne**, **meg nem szégyenül**.
12. Mert nincs különbség zsidó meg görög között; mert **ugyanaz az Ura mindeneknek**, **aki kegyelemben gazdag mindenekhez**, **akik Őt segítségül hívják**. Csel. 10,36. Gal. 3,28. Ef. 1,7.
13. **Mert mindenki**, **aki segítségül hívja az Úr nevét**, **megtartatik**. rész 3,22. 29. Jóel 2,32. Csel. 2,21. 9,14.
14. Mimódon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak? Mimódon hallanának pedig prédikáló nélkül? Márk 16,15. 2Tim. 4,17. Tit. 1,3.
15. Mimódon prédikálnak pedig, ha el nem küldetnek? Amiképpen meg van írva: Mily szépek a békességet hirdetők lábai, akik jókat hirdetnek! Ésa. 52,7.
16. De nem mindenki engedelmeskedett az Evangéliumnak. Mert Ésaiás azt mondja: Uram! Kicsoda hitt a mi beszédünknek? Ésa. 53,1. Ján. 12,38. Zsid. 4,2.
17. **Azért a hit hallásból van**, **a hallás pedig Isten Igéje** (Rhema) **által**.
18. De mondom: Avagy nem hallották-é? Sőt inkább az egész földre elhatott az ő hangjuk, és a lakott földkerekség végére az ő beszédük. Kol. 1,6. 23.
19. De mondom: Avagy nem ismerte-é Izrael? Először Mózes mondja: Én titeket felingerellek egy nem néppel, értelmetlen néppel haragítalak meg titeket. 5Móz. 32,21. Ésa. 52,10. 1Pét. 2,10.
20. Ésaiás pedig bátorságosan ezt mondja: Megtaláltak azok, akik engem nem kerestek; nyilvánvaló lettem azoknak, akik felőlem nem kérdezősködtek. Példd. 28,1. Ésa. 65,1. Ef. 6,19. 20. Zsid. 4,2.
21. Izraelnek pedig ezt mondja: **Egész napon kiterjesztettem kezeimet** az engedetlen és ellentmondó nép felé.

Izrael kiválasztása megmásíthatatlan

11 Mondom tehát: Avagy elvetette-é Isten az Ő népét? Távol legyen; mert én is izraelita vagyok, az Ábrahám magvából, Benjámin nemzetségéből való. 1Sám. 12,22. Jer. 31,37. 2Kor. 11,22. Fil. 3,5.
2. Nem vetette el Isten az Ő népét, melyet eleve ismert. Avagy nem tudjátok-é, mit mond az Írás Illésről, amint panaszkodott Izraelre Istennél, mondván:
3. Uram, a Te prófétáidat megölték, és a Te oltáraidat lerombolták; és csak én maradtam meg egyedül, és engem is halálra keresnek. 1Kir. 19,10. 14. 18.
4. De mit mond néki az isteni felelet? Meghagytam magamnak hétezer embert, akik nem hajtottak térdet a Baálnak.
5. Ekképpen azért most is van maradék a kegyelemből való választás szerint.
6. **Hogyha pedig kegyelemből**, **akkor nem cselekedetekből**; **különben a kegyelem nem volna többé kegyelem**. Ha pedig cselekedetekből, akkor nem kegyelemből; különben a cselekedet nem volna többé cselekedet.
7. Micsoda tehát? Amit Izrael keres, azt nem nyerte meg; a választottak ellenben megnyerték, a többiek pedig megkeményíttettek. Ján. 10,28. Ef. 1,4. 2Thess. 2,13. 14. 2Tim. 2,19. 1Pét. 1,2.
8. Amint meg van írva: Az Isten a kábultság szellemét adta nékik; szemeket, hogy ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak, mind e mai napig. Ésa. 6,9. 29,10. Mát. 13,14. Ján. 12,40. Csel. 28,26.

9. Dávid is ezt mondja: Legyen az ő asztaluk tőrré, hálóvá, botránkozássá és megtorlássá. Zsolt. 69,22. 23.
10. Sötétüljenek meg az ő szemeik, hogy ne lássanak, és az ő hátukat mindenkorra görbítsd meg.
11. Annakokáért mondom: Avagy azért botlottak-é meg, hogy elessenek? Távol legyen; hanem az ő esetük folytán lett az üdvösség a pogányoké, hogy ők felingereltessenek. Csel. 13,46. 18,6.
12. Ha pedig az ő esetük világnak gazdagsága, és az ő veszteségük pogányok gazdagsága, mennyivel inkább az ő teljességük? Csel. 22,21. 28,24–28. Kol. 1,27.
13. Mert néktek mondom, a pogányoknak, amennyiben én a pogányok apostola vagyok, a szolgálatomat dicsőítem; Csel. 9,15. Gal. 1,16. 2,2. 7. 9. Ef. 3,8.
14. Bár felingerelhetném az én atyámfiait, és üdvösségre vezethetnék közülük némelyeket. 1Kor. 7,16. Jak. 5,20.
15. Mert ha az ő elvettetésük a világnak megbékélése, micsoda lesz a felvételük, ha nem élet a halálból?
16. Ha pedig a zsenge szent, akkor a tészta is; és ha a gyökér szent, az ágak is azok. 1Kor. 3,17. Kol. 1,22. Jak. 1,18.
17. Ha pedig némely ágak kitörettek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és részese lettél az olajfa gyökerének és zsírjának; Ján. 15,6. Ef. 2,12.
18. Ne kevélykedj az ágak ellenében: ha pedig kevélykedsz, nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged.
19. Azt mondod azért: Kitörettek az ágak, hogy én beoltassam.
20. Úgy van; hitetlenség miatt törettek ki, te pedig hit által állasz; fel ne fuvalkodjál, hanem félj; Gal. 3,7. 26. Zsid. 11,6.
21. Mert ha az Isten a természet szerint való ágaknak nem kedvezett, majd néked sem kedvez. 1Kor. 16,13. 2Kor. 1,24.
22. Tekintsd meg azért az Istennek jóságát és szigorát: azok iránt akik elestek, szigorát; iránt pedig a jóságát, ha megmaradsz az Ő jóságában; különben te is kivágatsz. Ján. 15,2. 1Kor. 15,2. Zsid. 3,6.
23. Sőt azok is, ha nem maradnak meg a hitetlenségben, beoltatnak; mert az Istennek hatalmában áll újra beoltani őket. 2Kor. 3,16. Gal. 6,9. 1Ján. 2,19.
24. Mert ha te a természet szerint való vadolajfából kivágattál, és természet ellenére beoltattál a szelíd olajfába: mennyivel inkább beoltatnak ezek a természet szerint valók az ő saját olajfájukba.
25. Mert nem akarom, hogy ne tudjátok atyámfiai ezt a titkot, hogy magatokat el ne hitessétek: hogy a megkeményedés Izraelre nézve csak részben történt, ameddig a pogányok teljessége bemegyen. Luk. 21,24. 1Kor. 12,1. 2Kor. 3,14–16. Ef. 3,3. 4. Jel. 7,9. 10,7.
26. **És így az egész Izrael üdvözül, amint meg van írva: Eljön Sionból a Szabadító, és elfordítja Jákóbtól a gonoszságukat**: Zsolt. 14,7. Ésa. 59,20. 60,15. Jer. 30,17–22. Hós. 3,5. Csel. 3,26. Tit. 2,14.
27. **És ez nékik az én szövetségem, midőn eltörlöm az ő bűneiket**. Ésa. 43,25. Jer. 31,31. Ján. 1,29. Zsid. 8,8. 10,16.
28. Az Evangéliumra nézve ugyan ellenségek tiérettetek; de **a választásra nézve szerelmetesek az atyákért**.
29. **Mert megbánhatatlanok az Istennek ajándékai, és az Ő elhívása**. 4Móz. 23,19. Zsolt. 89,26–34. 2Tim. 2,13.
30. Mert miképpen ti egykor engedetlenkedtetek az Istennek, most pedig irgalmasságot nyertetek az ő engedetlenségük miatt: Tit. 3,3–7. 1Pét. 2,10.
31. Azonképpen ők is most engedetlenkedtek, hogy a **ti irgalmasságba jutásotok folytán ők is irgalmasságot nyerjenek**;
32. Mert az Isten mindeneket engedetlenség alá rekesztett, hogy **mindeneken könyörüljön**.

Isten bölcsességének dicsérete

33. **Oh, Isten gazdagságának, bölcsességének és tudományának mélysége**! Mely igen kikutathatatlanok az Ő ítéletei s kinyomozhatatlanok az Ő útjai!

34. Mert kicsoda ismerte meg az Úr
értelmét? Vagy kicsoda volt néki tanácsosa? Ésa. 40,13. 1Kor. 2,16.
35. Avagy kicsoda adott előbb néki,
hogy annak visszafizesse azt? 1Kor. 4,7.
36. **Mert Őtőle, Őáltala és Őreá néz-
ve vannak mindenek. Övé a dicsőség
mindörökké. Ámen.** 1Kor. 8,6. Fil. 4,20.
Kol. 1,16. 1Tim. 1,17. 1Pét. 5,11.

A test mint élő és szent áldozat

12 Kérlek azért titeket atyámfiai az
Istennek irgalmasságára, hogy
szánjátok oda a ti testeteket élő, szent
és Istennek kedves áldozatul, ez legyen
a ti józan szolgálatotok. 1Kor. 6,13–20.
Ef. 5,10. Fil. 4,18. Zsid. 10,20. 13,22. 1Pét. 2,5. 20.
2. **És ne szabjátok magatokat e
világhoz, hanem változzatok el a ti
elméteknek megújítása által, hogy
megvizsgáljátok, mi az Istennek jó,
megengedő és tökéletes akarata.**
Ef. 1,18. 4,23. Kol. 1,21. 22. 3,10. 1Thess. 4,3.
3. Mert a nékem adott kegyelem ál-
tal mondom mindenkinek közöttetek,
hogy senki ne tartsa többre magát,
mint kell, hanem józanul gondolkodjék,
amint az Isten adta kinek-kinek a hit
mértékét. 1Kor. 15,10.
Gal. 2,8. 9. 6,3. Ef. 3,2–4. Fil. 2,3–6. Jak. 4,6.
4. Mert miképpen egy testben sok
tagunk van, minden tagnak pedig nem
ugyanazon cselekedete van:
Ef. 4,11. 12. 1Kor. 12,12–17.
5. **Azonképpen sokan egy Test va-
gyunk a Krisztusban, egyenként pe-
dig egymásnak tagjai vagyunk.** Ef. 1,23.
6. Minthogy azért külön-külön ajá-
dékaink vannak a nékünk adott kegye-
lem szerint, akár prófétálás, a hitnek
mértéke szerint teljesítsük; 1Pét. 4,11.
7. Akár szolgálat, a szolgálatban; akár
tanító, a tanításban; 1Kor. 12,28. Ef. 4,11.
8. Buzdító, a buzdításban; az adakozó
szelídséggel; az előljáró szorgalmatos-
sággal; a könyörülő vidámsággal tegye.
9. A szeretet képmutatás nélkül való
legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ra-
gaszkodjatok a jóhoz. 1Ján. 3,18–20.
10. Atyafiúi szeretettel egymás iránt
gyöngédek; a tiszteletadásban egymást
megelőzők legyetek. Fil. 2,3–5. Zsid. 13,1.
11. Az igyekezetben ne legyetek
restek; **szellemben buzgók legyetek;
az Úrnak szolgáljatok.** Zsid. 12,28. Jel. 3,15.
12. A reménységben örvendezők; a
háborúságban tűrők; az imádságban
állhatatosak; Ef. 6,18. Fil. 4,6. Zsid. 3,6. 10,36.
13. A szentek szükségeire adakozók
legyetek; a vendégszeretetet gyakorol-
játok. Gal. 6,10. Zsid. 6,10. 13,2. 1Ján. 3,17.
14. **Áldjátok azokat, akik titeket ül-
döznek; áldjátok és ne átkozzátok.**
Zsolt. 109,17. 18. Mát. 5,44. 1Kor. 4,12. 1Pét. 3,9.
15. Örüljetek az örülőkkel, és sírjatok
a sírókkal. 1Kor. 12,26. 27. Fil. 2,17. 18. 28.
16. Egymás iránt ugyanazon indulat-
tal legyetek; ne kevélykedjetek, hanem
az alázatosakhoz szabjátok magatokat.
Ne legyetek bölcsek timagatokban.
Csel. 4,32. 1Kor. 1,10. Fil. 1,27. 2,2. 1Pét. 3,8.
17. Senkinek gonoszért gonosszal ne
fizessetek. A tisztességre gondotok le-
gyen minden ember előtt. 3Móz. 19,18.
Mát. 5,39. Ján. 15,12. 2Kor. 8,21. 1Thess. 5,15.
18. Ha lehetséges, amennyire rajtatok
áll, minden emberrel békességben élje-
tek. 1Sám. 25,23. Zsid. 12,14. 1Pét. 3,9.
19. Magatokért bosszút ne álljatok
szerelmeseim, hanem adjatok helyet
ama haragnak; mert meg van írva:
**Enyém a bosszúállás, én megfizetek,
ezt mondja az Úr.** 5Móz. 32,35.
20. Azért, ha éhezik a te ellenséged,
adj ennie; ha szomjúhozik, adj innia,
mert ha ezt teszed, eleven szenet gyűj-
tesz az ő fejére. Péld. 25,21. Mát. 5,44. 45.
21. Ne győzettessél le a gonosztól,
hanem **a gonoszt jóval győzd le.**

Minden hatalom Istentől rendelt

13 Mindenki engedelmeskedjék a
felsőbb hatalmasságoknak; mert
nincs hatalmasság, hanem csak Isten-
től; és amely hatalmasságok vannak,
az Istentől rendeltettek.
Ján. 19,11. 1Kor. 7,21. Tit. 3,1. 1Pét. 2,13–17.

2. Azért, aki ellene támad a hatalmasságnak, az Isten rendelésének támad ellene, akik pedig ellene támadnak, önmaguknak ítéletet szereznek.
3. Mert a fejedelmek nem a jó, hanem a rossz cselekedetnek rettegésére vannak. Akarod-é pedig, hogy ne félj a hatalmasságtól? Cselekedd a jót, és dicséreted lesz attól. 1Pét. 2,13. 3,13. 14.
4. Mert Isten szolgája ő a te javadra. Ha pedig a gonoszt cselekszed, félj: mert nem ok nélkül viseli a fegyvert: mert Isten szolgája bosszúálló a haragra annak, aki gonoszt cselekszik.
5. Annakokáért szükség engedelmeskedni, nemcsak a haragért, hanem a lelkiismeretért is. Csel. 24,16. Zsid. 13,18.
6. Mert azért fizettek adót is; mivelhogy Istennek szolgái ők, kik ugyanabban foglalatoskodnak. Neh. 5,4.
7. Adjátok meg azért mindenkinek, amivel tartoztok: akinek az adóval, az adót; akinek a vámmal, a vámot; akinek a félelemmel, a félelmet; akinek a tisztességgel, a tisztességet. Luk. 20,25.
8. Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek; **mert aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte**. 5Móz. 24,14. 15. Mát. 7,12. Ján. 13,34. Gal. 5,14. 1Tim. 1,5. Jak. 2,8.
9. Mert ez: Ne paráználkodj, ne ölj, ne orozz, hamis tanúbizonyságot ne szólj, ne kívánj, és ha valamely más parancsolat van, ebben az Igében foglaltatik egybe: **Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat**. 2Móz. 20,13–17. 3Móz. 19,18.
10. A szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot. **Annakokáért a törvénynek betöltése a szeretet**. Mát. 22,39. Luk. 10,27. Gal. 5,14. Kol. 3,14. Jak. 2,8. 9.

Öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust

11. Ezt pedig cselekedjétek, tudván az időt, hogy ideje már, hogy az álomból felserkenjünk; mert most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívőkké lettünk. Luk. 21,34. 1Kor. 15,34. 1Thess. 5,1–3. 1Pét. 1,23. 4,7. 2Pét. 3,13. Jel. 22,12.
12. Az éjszaka elmúlt, a nappal pedig elközelgett; vessük el azért a sötétségnek cselekedeteit, és **öltözzük fel a világosság fegyvereit**. Ef. 6,11–18.
13. Mint nappal, ékesen járjunk, nem dobzódásokban és részegségekben, nem bujálkodásokban és feslettségekben, nem versengésben és irigységben: Gal. 5,19. 20. Fil. 4,8. Jak. 3,14. 16. 1Ján. 2,15–17.
14. **Hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra**. Gal. 3,27. 5,16.

Ne kárhoztasd más szolgáját

14 A hitben erőtlent fogadjátok be, nem ítélgetvén vélekedéseit. Ján. 13,20. 1Kor. 8,9. Gal 6,2. Tit. 1,15. 3,9.
2. Némely ember azt hiszi, hogy mindent megehet; a hitben erőtlen pedig zöldséget eszik. Gal. 4,9. 10. Kol. 2,16.
3. Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik; és aki nem eszik, ne kárhoztassa azt, aki eszik. Mert az Isten befogadta őt. 1Kor. 8,4–13. 10,23–31.
4. Te kicsoda vagy, hogy kárhoztatod a más szolgáját? Az ő tulajdon urának áll vagy esik. **De meg fog állani, mert az Úr által képes, hogy megálljon**. Mát. 7,1. 1Kor. 4,3–5. Kol. 2,16. Zsid. 7,25. Jak. 4,12.
5. Ez az egyik napot különbnek tartja a másiknál; az pedig minden napot egyformának tart. Ki-ki a maga megértésének teljességében járjon. Gal. 4,10.
6. Aki ügyel a napra, az Úrért ügyel: és aki nem ügyel a napra, az Úrért nem ügyel. Aki eszik, az Úrért eszik, mert hálákat ád az Istennek: és aki nem eszik, az Úrért nem eszik, és az is hálákat ád az Istennek. 1Kor. 10,31. 1Tim. 4,3.
7. Mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának:
8. **Mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk**. 1Kor. 6,19. Gal. 2,20.
9. **Mert azért halt meg és támadott fel és elevenedett meg Krisztus, hogy mind holtakon, mind élőkön uralkodjék**. Csel. 2,24. 36. 10,36. 2Kor. 5,15.

10. Te pedig miért kárhoztatod a te atyádfiát? avagy te is miért veted meg a te atyádfiát? **Hiszen mindnyájan odaállunk majd a Krisztus ítélőszéke elé.** Mát. 25,31. 1Kor. 4,5. 2Kor. 5,10. Júd. 14. 15.

11. Mert meg van írva: **Élek én, ezt mondja az Úr, mert nékem hajol meg minden térd, és minden nyelv Istent magasztalja.** Ésa. 45,22. Fil 2,10.

12. **Azért hát mindenikünk maga ad számot magáról az Istennek.**

13. Annakokáért egymást többé ne kárhoztassuk: hanem inkább azt tartsátok, hogy a ti atyátokfiának ne szerezzetek megütközést vagy megbotránkozást. Mát. 12,36. 1Kor. 8,9. 2Kor. 6,3. Jak. 2,4. 4,11.

Isten országa megigazultság, békesség és öröm a Szellem által

14. Tudom és meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy semmi sem tisztátalan önmagában: hanem bármi annak tisztátalan, aki tisztátalannak tartja. Csel. 10,14. 15. 1Kor. 8,7. 1Tim. 4,2–5. Tit. 1,15.

15. De ha a te atyádfia az ételért megszomorodik, akkor te nem szeretet szerint cselekszel. Ne veszítsd el azt a te ételeddel, akiért Krisztus meghalt. Gal. 5,13.

16. Vigyázzatok, ne káromolják azt a jót, amelyben részesültetek. 1Thess. 5,22.

17. **Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem megigazultság, békesség és öröm a Szent Szellem által.** Luk. 17,20. 21. Ján. 4,32. 34. 14,27. 1Kor. 8,5.

18. Mert aki ezekben szolgál a Krisztusnak, kedves az Istennek, és az emberek előtt megpróbált. 2Kor. 8,21.

19. Azért tehát törekedjünk azokra, amik a békességre és az egymás épülésére valók. Zsolt. 34,14. 1Kor. 14,12. Ef. 4,29.

20. Ne rontsd le az ételért az Isten munkáját. Minden tiszta ugyan, de kárára van annak az embernek, aki botránkozással eszi. Csel. 10,15. 1Tim. 4,3–5.

21. Jó nem enni húst és nem inni bort, sem semmit nem tenni, amiben a te atyádfia megütközik, vagy megbotránkozik, vagy erőtlen. rész 15,1. Fil. 1,10.

22. Tenéked hited van: tartsd meg magadban Isten előtt. Áldott, aki nem kárhoztatja magát abban, amit helyesel. Gal. 3,5. 1Ján. 3,2.

23. Aki pedig kételkedik, ha eszik, kárhoztatva van, mert nem hitből eszik. **Ami pedig nem hitből van, bűn az.** Márk 16,14. Tit. 1,15. Zsid. 3,12. 4,11. 11,6.

Intés a gyengék segítésére

15 Tartozunk pedig mi, az erősek, hogy az erőtlenek erőtlenségeit hordozzuk, és ne magunknak kedveskedjünk. Ján. 8,29. Gal. 6,2. 5. 1Ján. 2,14.

2. Mindenikünk tudniillik az ő felebarátjának kedveskedjék annak javára, épülésére. 1Kor. 11,26. 2Kor. 12,19. Ef. 4,29.

3. Mert Krisztus sem önmagának kedveskedett, hanem amint meg van írva: A te gyalázóidnak gyalázásai hullottak reám. Zsolt. 69,9. Ján. 5,30. 6,38.

4. Mert amelyek régen megírattak, a mi tanulságunkra irattak meg: hogy állhatatosság által és az Írásoknak vigasztalása által reménységünk legyen. 1Kor. 10,11. 2Tim. 3,16. 17. Jel. 3,10.

5. Az állhatatosságnak és vigasztalásnak Istene pedig adja néktek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt Krisztus Jézus szerint: Csel. 4,32. 1Kor. 1,10. 2Kor. 13,11. Fil. 1,27.

Isten dicsőítése keresztényi egységben

6. Hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek az Istent és a mi Urunk Krisztus Jézusnak Atyját. Csel. 4,24.

7. Azért fogadjátok be egymást, **miképpen Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére.** Ján. 6,37.

8. Mondom pedig, hogy Jézus Krisztus szolgája lett a körülmetélkedésnek az Isten igazságáért, hogy megerősítse az atyák ígéreteit; rész 4,16. Mát. 15,24. Ján. 1,11. Csel. 3,26. 2Kor. 1,20.

9. A pogányok pedig irgalmasságáért dicsőítik Istent, amint meg van írva: Annakokáért vallást teszek rólad a pogányok között, és dicséretet éneklek a Te nevednek. 2Sám. 22,50. Zsolt. 18,49. Ef. 2,4. Tit. 3,5. Zsid. 2,12.

10. És ismét mondja: Örüljetek pogányok, az Ő népével együtt. 5Móz. 32,43.
11. És ismét: Dicsérjétek az Urat minden pogányok, és magasztaljátok Őt minden népek. Zsolt. 117,1.
12. És viszont Ésaiás így szól: Lészen a Jessének gyökere, és aki felkel, hogy uralkodjék a pogányokon; Őbenne reménykednek a pogányok. Ésa. 11,10. Mát. 12,21. Ef. 1,12. 13. Jel. 5,5. 22,16.
13. **A reménység Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hívésben, hogy bővölködjetek a reménységben a Szent Szellem ereje által.** Zsid. 13,20. 21.
14. Meg vagyok pedig győződve atyámfiai én magam is felőletek, hogy teljesek vagytok minden jósággal, betöltve minden ismerettel, képesek lévén egymást is inteni. Gal. 5,22. Fil. 3,8. Kol. 3,16. Zsid. 8,5. 2Pét. 1,12. 1Ján. 2,21.
15. Bátorságosabban írtam pedig néktek atyámfiai, részben mintegy emlékeztetvén titeket az Istentől nékem adott kegyelem által, Gal. 1,15. 16.
16. Hogy legyek a Jézus Krisztus szolgája a pogányok között, munkálkodván az Isten Evangéliumában, hogy legyen **a pogányoknak áldozata kedves és a Szent Szellem által megszentelt.** Csel. 9,15. 11,15–18. Gal. 2,7. 9. 1Tim. 2,7.
17. Van azért mivel dicsekedjem a Jézus Krisztusban, az Istenre tartozó dolgokban. Zsid. 5,1.
18. **Mert nem merek szólni semmiről, amit ne Krisztus cselekedett volna általam a pogányoknak engedelmességére, szóval és tettel.** Mát. 28,18–20. Csel. 21,19. Kol. 3,17. Zsid. 5,9.
19. **Jelek és csodák ereje által, az Isten Szellemének ereje által**; úgyannyira, hogy én Jeruzsálemtől és környékétől fogva Illyriáig betöltöttem a Krisztus Evangéliumát. Csel. 2,22. 43. 4,30. 5,12. 14,3. 2Kor. 12,12. Zsid. 2,4.
20. Ekképpen pedig tisztességbeli dolog, hogy ne ott hirdessem az Evangéliumot, ahol neveztetett Krisztus, hogy ne más alapra építsek: 2Kor. 10,13.
21. Hanem amint meg van írva: **Akiknek nem hirdettetett felőle, azok meglátják; és akik nem hallották, megértik.** Ésa. 52,15. 65,1.
22. Annakokáért meg is akadályoztattam gyakran a hozzátok való menetelben.
23. Most pedig, mivelhogy nincs már helyem e tartományokban, vágyódván pedig sok esztendő óta, hogy elmenjek hozzátok: Csel. 19,21.
24. Ha Hispániába megyek, elmegyek hozzátok. Mert remélem, hogy átutazóban meglátlak titeket, és ti elkísértek oda, ha előbb részben beteljesedem veletek. Csel. 15,3.
25. Most pedig megyek Jeruzsálembe, szolgálván a szenteknek. Csel. 24,17.
26. Mert tetszett Macedóniának és Akhájának, hogy a jeruzsálembeli szentek szegényei részére némileg adakozzanak. 1Kor. 16,1. 2Kor. 8,1. 9,2.
27. Mert tetszett nékik, és tartoznak is vele. Mert ha a pogányok azoknak a szellemi javaiban részesültek, tartoznak nékik viszont szolgálni a testiekben. 1Kor. 9,11. Gal. 6,6.
28. Ezt azért ha majd elvégezem, és nékik e gyümölcsöt átadom, titeket útbaejtve megyek Hispániába. Fil. 4,17.

Pál imádságra buzdít

29. Tudom pedig, hogy mikor hozzátok megyek, a **Krisztus Evangéliuma áldásának teljességével megyek.** Ef. 3,8.
30. **Kérlek pedig titeket atyámfiai a mi Urunk Jézus Krisztusra és a Szellem szerelmére, tusakodjatok velem együtt az imádkozásokban, énérettem Isten előtt,** 2Kor. 1,11. Fil. 2,1. Kol. 4,12.
31. **Hogy szabaduljak meg azoktól, akik engedetlenek Júdeában, és hogy az én Jeruzsálemben való szolgálatom legyen kedves a szentek előtt;**
32. **Hogy örömmel menjek hozzátok az Isten akaratából, és veletek együtt megújuljak.** 2Tim. 1,16. Jak. 4,15.
33. **A békességnek Istene pedig legyen mindnyájan tiveletek! Ámen.**

Fébé ajánlása

16 Ajánlom pedig néktek Fébét, a mi nénénket, ki a kenkhréabeli gyülekezetnek szolgálója: Csel. 18,18.
2. Hogy fogadjátok őt az Úrban szentekhez illendően, és legyetek mellette, ha valami dologban rátok szorul. Mert ő is sokaknak pártfogója volt, nékem magamnak is. Gal. 3,28. Fil. 2,29. 3Ján. 5. 6.

Személyes üdvözletek

3. Köszöntsétek Priscillát és Akvilát, kik nékem munkatársaim Krisztus Jézusban. rész 5,7. Csel. 18,2. 2Tim. 4,19.
4. Akik az én életemért a saját nyakukat tették le; akiknek nemcsak én mondok köszönetet, hanem a pogányok minden gyülekezete is. Ján. 15,13.
5. És köszöntsétek azt a gyülekezetet, mely az ő házukban van. Köszöntsétek az én szerelmetes Epenétusomat, aki Akhája zsengéje a Krisztusban. Kol. 4,15.
6. Köszöntsétek Máriát, ki sokat munkálkodott körülöttünk. 1Kor. 16,15.
7. Köszöntsétek Andronikust és Juniát, az én rokonaimat és az én fogolytársaimat, akik híresek az apostolok között, akik nálamnál is előbb voltak a Krisztusban. Gal. 1,22.
8. Köszöntsétek Ampliást, ki nékem szerelmesem az Úrban.
9. Köszöntsétek Orbánt, a mi munkatársunkat a Krisztusban, és Stakhist, az én szerelmesemet.
10. Köszöntsétek Apellest, ki a Krisztusban megpróbáltatott. Köszöntsétek az Aristóbulus házanépéből valókat.
11. Köszöntsétek Heródiont, az én rokonomat. Köszöntsétek a Nárcissus házanépéből azokat, akik az Úrban vannak.
12. Köszöntsétek Trifénát és Trifósát, akik fáradoznak az Úrban. Köszöntsétek a szerelmetes Persist, aki sokat fáradozott az Úrban.
13. Köszöntsétek Rufust, aki kiválasztott az Úrban, és az ő anyját, aki az enyém is. Ef. 1,4. 2Ján. 2.
14. Köszöntsétek Ásinkritust, Flégont, Hermást, Pátrobást, Merkuriust és az atyafiakat, kik velük vannak.
15. Köszöntsétek Filológust és Júliát, Néreust és az ő nénjét, és Olimpást és minden szenteket, kik velük vannak.
16. Köszöntsétek egymást szent csókkal. Köszöntenek titeket a Krisztus gyülekezetei. Csel. 20,37. 1Kor. 16,20. 2Kor. 13,12. 1Thess. 5,26. 1Pét. 5,14.

Óvás hamis tanítóktól

17. Kérlek pedig titeket atyámfiai, vigyázzatok azokra, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak a tudomány körül, melyet tanultatok; és azoktól hajoljatok el. Gal. 1,7–9. 2,4. Fil. 3,17–19. Kol. 2,8. 2Thess. 3,6. Tit. 3,10.
18. Mert az ilyenek a mi Urunk Jézus Krisztusnak nem szolgálnak, hanem az ő hasuknak; és nyájas beszéddel meg hízelkedéssel megcsalják az ártatlanoknak szívét. Gal. 1,10. Fil. 2,21. Kol. 2,4. 2Pét. 2,3. 1Ján. 4,1. Júd. 12.
19. Mert a ti engedelmességetek mindenekhez eljutott. Örömöm is telik bennetek, de akarom, hogy bölcsek legyetek a jóban, ártatlanok pedig a rosszban. 1Kir. 3,9–12. Mát. 10,16.
20. A békességnek Istene megrontja a sátánt a ti lábaitok alatt hamar. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme veletek. Ámen. 1Móz. 3,15. Ésa. 63,3. Mát. 28,18. Márk 16,17. Luk. 10,19. 1Kor. 16,23. Kol. 2,15.

Üdvözletek Korinthusból

21. Köszöntenek titeket Timótheus, az én munkatársam, és Lucius, Jáson és Sosipáter, az én rokonaim. Csel. 13,1. 16,1. 17,5. 20,4.
22. Köszöntelek titeket az Úrban én, Tertius, ki e levelet leírtam.
23. Köszönt titeket Gájus, aki nékem és az egész gyülekezetnek házigazdája. Köszönt titeket Erástus, a városnak kincstartója, és Kvártus atyafi.
24. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme mindnyájan tiveletek. Ámen. 2Kor. 13,13. 1Thess. 5,28.

Dicsőség Istennek
a Jézus Krisztus által

25. **Annak pedig, aki titeket megerősíthet az én Evangéliumom és a Jézus Krisztus hirdetése szerint, ama titoknak kijelentése folytán, mely örök időktől fogva el volt hallgatva,** 1Kor. 2,7. Ef. 1,9. Kol. 1,26. 27. 1Pét. 1,23.

26. **Most pedig megjelentetett a prófétai Írások által, az örök Isten parancsolata szerint, minden pogányoknak tudomására adatott, hogy a hitben engedelmesek legyenek.**

27. **Az egyedül bölcs Istennek a Jézus Krisztus által dicsőség mindörökké. Ámen.** 1Kor. 2,8. 2Tim. 1,10.

PÁL APOSTOLNAK A KORINTHUSBELIEKHEZ ÍRT ELSŐ LEVELE

Köszöntés

1 Pál, Jézus Krisztusnak Isten akaratából elhívott apostola, és Sosthenes, az atyafi. Csel. 18,17. Gal. 1,1. 2,7. 8.

2. Az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, a Krisztus Jézusban megszentelteknek, elhívott szenteknek, mindazokkal egybe, akik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét segítségül hívják bármely helyen, a magukén és a miénken: Ján. 17,19. Róm. 3,22. 2Tim. 1,9.

Hálaadás az Evangélium
Korinthusban kiáradt áldásaiért

3. **Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.** Róm. 1,7.

4. **Hálát adok az én Istenemnek mindenkor felőletek az Isten ama kegyelméért, mely néktek a Krisztus Jézusban adatott,** Róm. 1,8. Ef. 1,15. 16.

5. **Mivelhogy mindenben meggazdagodtatok Őbenne, minden beszédben és minden ismeretben,** rész 12,8. 2Kor. 8,7. Ef. 3,10. 19. 2Pét. 1,4. 8.

6. **Amint megerősíttetett bennetek a Krisztus felől való bizonyságtétel.** Csel. 20,28. Róm. 1,16. 2Kor. 1,21. Jel. 1,2.

7. **Úgy, hogy semmi kegyelmi ajándék nélkül nem szűkölködtök, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak megjelenését,** Kol. 3,4. 1Thess. 4,16. 2Thess. 1,7.

8. **Aki meg is erősít titeket mindvégig feddhetetlenségben, a mi Urunk Jézus Krisztusnak napján.** 2Kor. 1,21. Fil. 1,6. Kol. 1,22. 1Thess. 3,13. 2Thess. 3,3.

9. **Hű az Isten, aki elhívott titeket az Ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre,** Ésa. 49,7. Ján. 15,4. Róm. 8,16. 17. Zsid. 10,23. 1Ján. 4,13.

Óvás pártoskodástól

10. Kérlek azonban titeket atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyképpen szóljatok, és ne legyenek köztetek szakadások, hanem legyetek teljesen egyek, ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben. Róm. 16,17. 1Tim. 6,3. Jak. 3,16.

11. Mert megtudtam felőletek atyámfiai a Kloé embereitől, hogy versengések vannak köztetek. rész 3,3. Péld. 18,6.

12. Azt értem pedig ezalatt, hogy mindenitek ezt mondja: Én Pálé vagyok, én meg Apollósé, én meg Kéfásé, én meg Krisztusé. Csel. 18,24.

13. Vajon részekre osztatott-é a Krisztus? Vajon Pál feszíttetett-é meg érettetek, vagy a Pál nevére kereszteltettetek-é meg? Csel. 19,5. 2Kor. 11,4.

14. Hálákat adok az Istennek, hogy senkit sem kereszteltem meg közülетek, kivéve Krispust és Gájust, Ján. 4,2. Csel. 18,8. Róm. 16,23.

15. Hogy valaki azt ne mondja, hogy
a magam nevére kereszteltem.
16. Megkereszteltem azonban Stefa-
na házanépét is, ezenkívül nem tudom,
hogy valakit mást kereszteltem volna.
17. Mert nem azért küldött engem
a Krisztus, hogy kereszteljek, hanem
hogy az Evangéliumot hirdessem; de
ne bölcselkedő beszéddel, hogy a
Krisztus keresztje hiábavaló ne legyen.
rész 2,1. Csel. 26,17.

A keresztről való beszéd
Istennek ereje azoknak, akik hisznek

18. **Mert a keresztről való beszéd
bolondság ugyan azoknak, akik el-
vesznek; de nekünk, akik üdvözü-
lünk, Istennek ereje.**
rész 2,14. Csel. 17,18. Róm. 1,16. 2Kor. 2,15.
19. Mert meg van írva: Elvesztem a
bölcseknek bölcsességét és az értelme-
seknek értelmét elvetem.
rész 3,10. Préd. 7,23. Ésa. 29,14.
20. Hol a bölcs? Hol az írástudó? Hol e
világnak vitázója? Nemde nem bolond-
ággá tette-é Isten e világnak bölcsesség-
gét? Ésa. 33,18. 44,25.
21. Mert minekutána az Isten bölcses-
ségében nem ismerte meg a világ a böl-
csesség által az Istent, **tetszék az Isten-
nek, hogy az igehirdetés bolondsága
által üdvözítse azokat, akik hisznek.**
Mát. 11,25. Luk. 10,21. Róm. 1,20. 28.
22. Mert egyfelől a zsidók jelt kívánnak, másfelől a görögök bölcsességet keresnek. Mát. 12,38. Luk. 11,16.
23. Mi pedig Krisztust prédikáljuk,
mint megfeszítettet, a zsidóknak ugyan
botránkozást, a görögöknek pedig bo-
londságot; Ésa. 8,14. Mát. 11,16.
Róm. 9,32. 14,13. 2Kor. 4,5. Gal. 5,11. 1Pét. 2,8.
24. **Ámde maguknak az elhívottak-
nak, úgy zsidóknak, mint görögök-
nek Krisztust, Istennek erejét és
Istennek bölcsességét.** Róm. 1,4. Kol. 2,3.
25. Mert az Isten bolondsága böl-
csebb az embereknél, és az Isten erőt-
lensége erősebb az embereknél.
2Kor. 4,7. 12,9.
26. Mert tekintsétek csak a ti hivatás-
tokat, atyámfiai, hogy nem sokan hívat-
nak közületek bölcsnek test szerint,
nem sokan hatalmasnak, nem sokan
nemesnek; Ján. 7,48. Ef. 4,1. 2Tim. 1,9.
27. Hanem a világ bolondjait válasz-
totta ki magának az Isten, hogy meg-
szégyenítse a bölcseket; és a világ erőt-
leneit választotta ki magának az Isten,
hogy megszégyenítse az erőseket;
28. És a világ nemteleneit és megve-
tettjeit választotta ki magának az Isten,
és a semmiket, hogy a valamiket meg-
semmisítse: rész 2,6. Zsolt. 8,2. Róm. 4,17.
29. Hogy ne dicsekedjék Őelőtte egy
test sem. Róm. 3,27. Ef. 2,9.
30. **Tőle vagytok pedig ti a Krisztus
Jézusban, aki bölcsességül lett né-
künk Istentől, és megigazulásul,
szentségül és váltságul:** Ján. 17,19.
Róm. 4,25. 2Kor. 5,21. Fil. 3,9. Kol. 2,10.
31. **Hogy, amint meg van írva: Aki
dicsekedik, az Úrban dicsekedjék.**
Jer. 9,23. 24. Csel. 20,32. 2Kor. 10,17. Gal. 3,13. 14.

Pál a megfeszített Krisztust hirdeti

2 Én is, mikor hozzátok mentem,
atyámfiai, nem azért mentem, hogy
nagy ékesszólással, avagy bölcsesség-
gel hirdessem néktek az Isten bizony-
ságtételét. rész 1,17. 2Kor. 1,12. 11,6.
2. Mert nem végeztem, hogy egyéb-
ről tudjak tiköztetek, mint a Jézus Kris-
tusról, mégpedig mint megfeszítettről.
Ján. 17,3. Gal. 6,14. Fil. 3,8.
3. És én erőtlenség, félelem és nagy
rettegés közt jelentem meg köztetek.
Csel. 18,1. 9. 2Kor. 10,1. Gal. 4,13.
4. **És az én beszédem és az én préd-
ikálásom nem emberi bölcsességnek
hitető beszédeiben, hanem Szellem-
nek és erőnek megmutatásában állott:**
5. **Hogy a ti hitetek ne emberek böl-
csességén, hanem Isten erején nyu-
godjék.** Róm. 15,19. 2Kor. 4,7. 6,7. 1Thess. 1,5.
6. Bölcsességet pedig a tökéletesek
között szólunk; ámde nem e világnak,
sem e világ veszendő fejedelmeinek
bölcsességét; Zsolt. 37,37. Ef. 4,13. Jak. 3,15.

Istennek titkon való bölcsességét a Szent Szellem jelenti ki

7. **Hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, melyet az idők kezdetén elrendelt Isten a mi dicsőségünkre**; Róm. 16,24. 25. Ef. 3,9. 10. 2Tim. 1,3.
8. Melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert, mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát: Luk. 23,34. Csel. 13,27.
9. Hanem, amint meg van írva: **Amiket szem nem látott, fül nem hallott, és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az Őt szeretőknek**. Ésa. 64,4. 65,17. Mát. 25,34.
10. **Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Szelleme által: mert a Szellem mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is**. Mát. 16,17. Ján. 14,26. Zsid. 9,26. 1Ján. 2,27.
11. Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek szelleme, amely őbenne van? **Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Szelleme**. rész 3,16. 6,19. Róm. 8,9. 2Kor. 6,16.
12. Mi pedig nem e világnak szellemét vettük, **hanem az Istenből való Szellemet; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nékünk**. Ján. 16,13. 14. Róm. 8,15. 2Pét. 1,2–4.
13. Ezeket prédikáljuk is, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem **amelyekre a Szent Szellem tanít; szellemiekhez szellemieket szabván**. 2Pét. 1,16. 1Ján. 2,20. 27.
14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni. Mát. 16,23. Róm. 8,5–7. Júd. 19.
15. A szellemi ember azonban mindent megítél, de ő senkitől sem ítéltetik meg. Péld. 28,5. Róm. 8,1. Gal. 6,1. Zsid. 5,14.
16. Mert ki érte fel az Úrnak értelmét, hogy oktathatná Őt? **Bennünk pedig Krisztus értelme van**. Ésa. 40,14. Ján. 15,15. Róm. 11,34. 1Ján. 2,20. 23.

Az irigykedés és versengés a szellemi kiskorúság jegyei

3 Én sem szólhattam néktek, atyámfiai, mint szellemieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek. Róm. 7,14. Ef. 4,13. 14.
2. Tejnek italával tápláltalak titeket, és nem kemény eledellel, mert még nem viselhettétek volna el, sőt még most sem viselhetitek el: Zsid. 5,13. 1Pét. 2,2.
3. Mert még testiek vagytok; mert amikor irigykedés, versengés és visszavonás van köztetek, vajon nem testiek vagytok-é és nem ember szerint jártok-é? rész 1,10. Gal. 5,15. 19–21. Jak. 3,6.
4. Mert mikor az egyik ezt mondja: Én Pálé vagyok; a másik meg: Én Apollósé; nem testiek vagytok-é? rész 1,12. 9,27. 2Kor. 3,3. 6. 5,18.
5. Hát kicsoda Pál, és kicsoda Apollós? Csak szolgák, kik által hívőkké lettetek, és pedig amint kinek-kinek az Úr adta. rész 1,10. Róm. 12,3.
6. Én plántáltam, Apollós öntözött; **de az Isten adja vala a növekedést**. rész 4,15. Jak. 1,21. Csel. 18,4. 19,1.
7. Azért sem aki plántál, nem valami, sem, aki öntöz; **hanem a növekedést adó Isten**. Ésa. 55,10. Gal. 6,3.
8. A plántáló pedig és az öntöző egyek; de mindenik a maga jutalmát veszi a maga munkája szerint. Ruth 2,12. Zsolt. 62,12. Róm. 2,6. 2Kor. 6,1. Gal. 6,7. 8. Zsid. 6,10. 1Pét. 5,4. 2Ján. 8. Jel. 2,23. 22,12.
9. **Mert Isten munkatársai vagyunk: Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok**. Csel. 15,4. Ef. 2,20. Kol. 2,7.
10. Az Istennek nékem adott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester, fundamentumot vetettem, de más épít reá. Ki-ki azonban meglássa, mimódon épít reá. Róm. 15,20. 1Pét. 4,11.
11. Mert más fundamentumot senki nem vethet azon kívül, amely vettetett, mely a Jézus Krisztus. Ésa. 28,16. Mát. 16,18. Gal. 1,7–9. Ef. 2,20.
12. Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, pozdorját épít erre a fundamentumra;

13. Kinek-kinek munkája nyilván lészen: mert ama nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg; és hogy kinek-kinek munkája minémű legyen, azt a tűz próbálja meg.
Mal. 3,17. 2Thess. 1,8. Zsid. 6,10. 1Pét. 1,7.
14. Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmát veszi.
2Krón. 15,7. Jel. 2,17. 22,12.
15. Ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga azonban megmenekül, de úgy, mint aki tűzön ment keresztül.

Isten temploma vagytok

16. **Nem tudjátok-é, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Szelleme lakozik bennetek?** rész 6,19.
Róm. 8,9. 2Kor. 6,16. Ef. 2,21. Zsid. 9,24. 1Pét. 2,5.
17. Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. **Mert az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti.** Zsid. 3,1. 9,26.
18. Senki se csalja meg magát. Ha valaki azt hiszi, hogy bölcs tiköztetek e világon, bolond legyen, hogy bölccsé válhasson. Péld. 3,5. 7. Gal. 6,3. Jak. 1,22.
19. Mert e világ bölcsessége bolondság az Isten előtt. Mert meg van írva: Megfogja a bölcseket az ő csalárdságukban. Jób 5,13.
20. És ismét: Ismeri az Úr a bölcsek gondolatait, hogy hiábavalók. Zsolt. 94,11.
21. **Azért senki se dicsekedjék emberekkel. Ugyanis minden a tiétek.** Róm. 4,13. 2Kor. 4,5.
22. Akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár világ, akár élet, akár halál, akár jelenvalók, akár következendők, **minden a tiétek.** Róm. 8,32. 37. Gal. 2,9.
23. **Ti pedig Krisztusé, Krisztus pedig Istené.** Róm. 14,8. Gal. 3,7. 29. Zsid. 1,3.

Hűség, kevélység és alázat

4 Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait. 2Kor. 6,4. Kol. 1,25. Tit. 1,7.
2. Ami pedig egyébiránt a sáfárokban megkívántatik, az, hogy mindenik hűnek találtassék. Luk. 12,42. Zsid. 11,6.

Idő előtt semmit se ítéljetek

3. Rám nézve pedig igen csekély dolog, hogy tőletek ítéltessem meg, vagy emberi ítéletnaptól; **sőt magam sem ítélem meg magamat.** Róm. 14,4.
4. Mert semmit sem tudok magamra mondani, de nem ebben vagyok megigazulva; **aki ugyanis engem megítél, az Úr az.** 2Kor. 5,10. Jak. 4,12. 1Ján. 3,20. 21.
5. **Azért idő előtt semmit se ítéljetek, míg el nem jön az Úr, aki egyrészt világra hozza a sötétségnek titkait, másrészt megjelenti a szíveknek tanácsait; és akkor mindenkinek az Istentől lészen a dicsérete.**
Mát. 7,1. Róm. 2,29. Zsid. 4,13. Jak. 4,11. Jel. 20,12.
6. Ezeket pedig, atyámfiai, példában szabtam magamra és Apollósra tiérettetek, hogy rajtunk tanuljátok meg, hogy annakfelette ami írva van, nem kell bölcselkedni; hogy senki se fuvalkodjék fel az egyikért a másik ellen. Péld. 3,7.
Róm. 12,3. 2Kor. 10,12. Jak. 4,6. 1Pét. 5,5.
7. Mert kicsoda különböztet meg téged? **Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna?** rész 12,27. Luk. 19,13. Ján. 3,27.
Róm. 12,6. 1Tim. 1,12–15. Jak. 1,17. 1Pét. 4,10.
8. Immár beteltetek, immár meggazdagodtatok, nálunk nélkül uralkodásra jutottatok; vajha csakugyan uralkodásra jutottatok volna, hogy mi is veletek egybe uralkodhatnánk. Gal. 6,3. Jel. 3,17.
9. Mert úgy vélem, hogy az Isten minket, az apostolokat, utolsókul állított, mintegy halálra szántakul: mert látványossága lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek. Zsolt. 44,22.
Róm. 8,29. 36. 2Kor. 4,11. Ef. 6,12. Zsid. 10,33.
10. Mi bolondok a Krisztusért, **ti pedig bölcsek a Krisztusban**; mi erőtlenek, **ti pedig erősek; ti dicsőségesek**, mi pedig megvetettek.
Csel. 17,18. 26,24. 2Kor. 13,9. 1Pét. 5,10.
11. Mindezideig éhezünk is, szomjúhozunk is, mezítelenkedünk is, bántalmaztatunk is, bujdosunk is, Ésa. 49,10.
Csel. 23,2. 2Kor. 11,27. Fil. 4,12. Jel. 7,16.

12. Fáradozunk is, tulajdon kezünkkel munkálkodván; ha szidalommal illettetünk, jót kívánunk; ha háborúságot szenvedünk, békességgel tűrjük;
Zsolt. 109,28. Mát. 5,44. Ján. 15,20. 18,3. Csel. 20,34. Róm. 12,14. 1Tim. 4,10. 1Pét. 2,23.
13. Ha gyaláztatunk, könyörgünk: szinte a világ szemetjévé lettünk, mindeneknek söpredékévé egész mostanig.
14. Nem azért írom ezeket, hogy megszégyenítselek titeket, hanem mint szerelmes gyermekeimet intelek.
Csel. 20,31. 2Kor. 6,13. Kol. 1,28. 1Thess. 2,13.
15. Mert ha tízezer tanítómesteretek lenne is Krisztusban, de nem sok atyátok; mert **tőlem vagytok a Krisztus Jézusban az Evangélium által**.
Róm. 15,20. Gal. 4,19. 1Tim. 1,2. Jak. 1,18.
16. Kérlek azért titeket, legyetek az én követőim. Fil. 3,17. Zsid. 13,7.
17. Ez okból küldtem hozzátok Timótheust, ki nékem szeretett és hű fiam az Úrban, aki eszetekbe juttatja néktek az én útjaimat a Krisztusban, amint mindenütt, minden gyülekezetben tanítok.
Ján. 1,29. Csel. 19,22. 1Tim. 1,2. 18.
18. De mintha el se mennék tihozzátok, úgy felfuvalkodtak némelyek.
19. Pedig elmegyek hamarosan hozzátok, ha az Úr akarja; és megismerem a felfuvalkodottaknak nem a beszédét, hanem az erejét. Csel. 19,21. 2Kor. 1,15.
20. **Mert nem beszédben áll az Istennek országa, hanem erőben**.
Luk. 17,20. Róm. 1,16. 15,19. 1Thess. 1,5.
21. Mit akartok? Vesszővel menjek-é hozzátok, avagy szeretettel és szelídségnek szellemével? Jak. 3,17.

A gonoszok kivetése a gyülekezetből

5 Általában hallatszik köztetek paráznaság, méghozzá olyan paráznaság, amilyen a pogányok között sem említtetik, hogy valaki atyjának feleségével éljen. 3Móz. 18,6–30. 2Kor. 7,12.
2. És ti fel vagytok fuvalkodva, és nem keseredtetek meg inkább, hogy kivettetnék közületek, aki ezt a dolgot cselekedte.
3. Mert én távol lévén ugyan testben, **de jelen lévén szellemben**, már elvégeztem, mintha jelen volnék, hogy azt, aki ekként ezt cselekedte,
2Kor. 10,1. Kol. 2,5. 1Thess. 2,17.
4. **Ti és az én szellemem, a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében egybegyűlvén, a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmával**,
Mát. 18,18. Ján. 20,23. 2Kor. 2,10. 13,3.
5. **Átadjuk az ilyent a sátánnak a testnek veszedelmére, hogy a szellem üdvözüljön az Úr Jézusnak ama napján**. Csel. 26,18. 2Kor. 1,14. 1Tim. 1,20.
6. Nem jó a ti dicsekedéstek. Avagy nem tudjátok-é, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti.
Mát. 16,6. Gal. 5,9. Jak. 4,16.
7. Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, hiszen kovász nélkül valók vagytok; mert **a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott érettünk**. Ésa. 53,7. Ján. 1,29. 16,14. Csel. 8,32–35. 1Pét. 1,19. Jel. 5,6.
8. Azért ne régi kovásszal ünnepeljünk, sem rosszaságnak és gonoszságnak kovászával, hanem tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságában.
Ján. 1,47. 2Kor. 1,12. Ef. 6,24. 1Ján. 3,18.
9. Azt írtam néktek ama levelemben, hogy paráznákkal ne társalkodjatok.
Mát. 18,17. Ján. 4,24. Jel. 2,21. 21,8.
10. De nem általában e világ paráznáival, vagy csalóival, vagy ragadozóival, vagy bálványimádóival; mert hiszen így ki kellene e világból mennetek.
11. Most azért azt írom néktek, hogy ne társalkodjatok azzal, ha valaki atyafi létére parázna, vagy csaló, vagy bálványimádó, vagy szidalmazó, vagy részeges, vagy ragadozó. Az ilyennel még együtt se egyetek. Példd. 1,10–15. Mát. 18,17. Róm. 16,17. Gal. 2,12. 2Ján. 10.
12. Mert mi közöm ahhoz, hogy a kívülvalókról is ítéletet tegyek? Avagy nem a belüllévők fölött tesztek-é ítéletet ti is? Márk 4,11. Kol. 4,5. 1Tim. 3,7.
13. A kívülvalókat pedig majd az Isten ítéli meg. Vessétek ki azért a gonoszt magatok közül. Préd. 12,14. 1Ján. 5,19.

A világ szerinti törvénykezés

6 Merészel valaki közületek, ha peres dolga van a másikkal, az igaztalanok előtt törvénykezni, és nem a szentek előtt? Mát. 19,28. Csel. 18,14. 15.

2. Vagy nem tudjátok, hogy a szentek a világ felett fognak ítélkezni? És ha ti ítélkeztek majd a világ felett, arra talán méltatlanok vagytok, hogy jelentéktelen ügyekben ítélkezzetek? Jel. 2,26.

3. Nem tudjátok-é, hogy angyalokat fogunk ítélni, nemhogy a mindennapi élet dolgait? Luk. 21,34. 2Pét. 2,4. Júd. 6.

4. Azért ha a mindennapi élet dolgai felől van törvénykezéstek, akiket a legkevesebbre becsültök a gyülekezetben, azokat ültessétek le.

5. Megszégyenítéstekre mondom: Hát nincs köztetek egy bölcs ember sem, aki ítéletet tehetne az ő atyjafiai között?

6. Hanem atyafi atyafival pereskedik, ráadásul hitetlenek előtt? Példd. 19,11.

7. Egyáltalán már az is gyarlóság közöttetek, hogy pereskedtek egymással. Miért nem szenveditek inkább a bántalmazást? Miért nem tűritek inkább a kárt? Mát. 5,39. Róm. 12,17. 1Thess. 5,15.

8. Sőt, ti okoztok bántalmazást és kárt, mégpedig atyátokfiainak. 1Thess. 4,6.

Szabadság és szabadosság

9. Avagy nem tudjátok-é, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Istennek országát? Ne tévelyegjetek: se paráznák, se bálványimádók, se házasságtörők, se kéjencek, se férfiszeplősítők,

10. Se lopók, se telhetetlenek, se részegesek, se szidalmazók, se ragadozók nem örökölhetik Isten országát.

11. Ilyenek voltatok pedig némelyek, **de Isten megmosott, megszentelt, megigazított benneteket az Úr Jézusnak nevében, a mi Istenünk Szellemé által.** Ef. 5,26. Zsid.10,22. 1Pét. 1,19.

12. Minden szabad nékem, de nem minden használ; minden szabad nékem, de én nem adatom senkinek hatalma alá. rész 10,23. Zsid. 10,19. Jel. 1,5.

13. Az eledelek a hasnak, és a has az eledeleknek rendeltetett. Az Isten pedig mind ezt, mind amazokat eltörli. A test azonban nem a paráznaságnak rendeltetett, hanem az Úrnak, és az Úr a testnek. Ef. 5,23. 1Thess. 4,3.

14. **Az Isten pedig az Urat is feltámasztotta, minket is feltámaszt az Ő ereje által.** Róm. 6,5. Ef. 1,19.

15. **Nem tudjátok-é, hogy a ti testeitek a Krisztusnak tagjai**? Elszakítva hát a Krisztus tagjait, paráznának tagjaivá tegyem? Távol legyen. Ef. 4,12. 15. 16.

16. Avagy nem tudjátok-é, hogy aki paráznával egyesül, egy test vele? Mert ketten lesznek, úgymond, egy testté. 1Móz. 2,24. Mát. 19,5. Márk 10,8. Ef. 5,31.

17. **Aki pedig az Úrral egyesül, egy szellemŐvele.** Ján. 17,21. Ef. 4,4. 5,30.

18. Kerüljétek a paráznaságot. Minden bűn, melyet az ember cselekszik, a testen kívül van, de aki paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik. 1Pét. 1,16.

19. **Avagy nem tudjátok-é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Szellem temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok**? rész 3,16. Ján. 2,21. 14,17. 2Kor. 6,16.

20. **Mert drága áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben.** Gal. 3,13. Zsid. 9,12. 1Pét. 1,18. Jel. 5,9.

Házasságról, hajadonságról és özvegységről

7 Amik felől pedig írtatok nékem, jó a férfiúnak asszonyt nem illetni.

2. De a paráznaság elkerülése végett minden férfiúnak tulajdon felesége legyen, és minden asszonynak tulajdon férje.

3. A feleségének adja meg a férj a köteles jóakaratot; hasonlóképpen a feleség is a férjének. 2Móz. 21,10. 1Pét. 3,7.

4. A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; hasonlóképpen a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége.

5. Ne fosszátok meg egymást, hanemha közös akaratból bizonyos ideig, hogy ráérjetek a böjtölésre és az imád-

kozásra, azután ismét együvé térjetek, hogy a sátán meg ne kísértsen titeket, mivelhogy magatokat meg nem tartóztathatjátok. 2Kor. 11,3. 1Thess. 3,5.

6. Ezt pedig kedvezésképpen mondom, nem parancsolat szerint.
Jóel 2,16. 2Kor. 8,8. 11,17.

7. Mert szeretném, ha minden ember úgy volna, mint én magam is; de kinekkinek tulajdon kegyelmi ajándéka van Istentől, egynek így, másnak pedig úgy.
rész 12,4. 11. Mát. 19,12. Csel. 26,9.

8. Mondom pedig a nem házasoknak és az özvegyasszonyoknak, hogy jó nékik, ha úgy maradnak, mint én is.

9. De ha magukat meg nem tartóztathatják, házasodjanak meg: mert jobb házasságban élni, mint égni. 1Tim. 5,14.

10. Azoknak pedig, akik házasságban vannak, hagyom, nem én, hanem az Úr, hogy az asszony férjétől el ne váljék.
Mát. 5,32. 19,6. Luk. 16,18. Gal. 3,13.

11. Hogyha pedig elválik is, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön meg férjével; és a férj se bocsássa el a feleségét. Márk 10,11.

12. Egyebeknek pedig én mondom, nem az Úr: Ha valamely atyafinak hitetlen felesége van, és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt.

13. És amely asszonynak hitetlen férje van, és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt.

14. Mert meg van szentelve a hitetlen férj az ő feleségében, és meg van szentelve a hitetlen asszony az ő férjében, mert különben a ti gyermekeitek tisztátalanok volnának, most pedig szentek. Róm. 7,9.

15. Ha pedig a hitetlen elválik, ám váljék el; nem vettetett szolgaság alá a keresztény férfiú, vagy asszony az ilyen dolgokban. De békességre hívott minket az Isten. Ef. 2,14. 17.

16. Mert mit tudod te asszony, hogy megmentheted-e a férjedet; vagy mit tudod te férfiú, hogy megmentheted-e a feleségedet? 1Pét. 3,1. 4.

Amint elhívott az Úr, úgy járjunk

17. Csak amint kinek-kinek adta az Isten, amint kit-kit elhívott az Úr, úgy járjon. És minden gyülekezetben ekképpen rendelkezem. rész 12,11.

18. Körülmetélten hívatott el valaki? Ne fedezze el azt; körülmetéletlenül hívatott el valaki? Ne metélkedjék körül. Gal. 3,28. Csel. 15,1–35.

19. A körülmetélkedés semmi, a körülmetéletlenség is semmi; hanem Isten parancsolatainak megtartása.
Ján. 15,14. Gal. 6,15. Kol. 3,11. 1Ján. 2,3. 3,24.

20. Ki-ki amely hivatásban hivatott el, abban maradjon. Ef. 4,1. 2Thess. 3,11.

21. Szolgai állapotban hívattattál el? Ne gondolj vele; sőt, ha szabad lehetsz is, inkább élj azzal. Ésa. 58,6. Gal. 3,28.

22. Mert az Úrban elhívott szolga az Úrnak szabadosa; hasonlóképpen aki szabadságban hívatott el, Krisztusnak szolgája. Ján. 8,36. Gal. 5,13. Ef. 6,6. 1Pét. 2,16.

23. **Áron vétettetek meg**, ne legyetek embereknek szolgái.
Róm. 5,9. Ef. 1,7. Kol. 1,14. 20. 1Tim. 2,6. Zsid. 9,14. 10,19. 1Pét. 1,18. 19. Jel. 1,5. 12,11.

24. Ki-ki amiben elhívatott, atyámfiai, abban maradjon meg az Isten előtt.
Róm. 11,29.

25. A hajadonok felől nincs ugyan parancsolatom az Úrtól, de tanácsot adok úgy, mint aki irgalmasságot nyertem az Úrtól, hogy hitelt érdemlő legyek. rész 4,2. 2Kor. 8,8. 10. 1Tim. 1,16.

26. Úgy vélem tehát, az a jó a jelenvaló szükség miatt, hogy jó az embernek úgy maradni, ahogy van.

27. Feleséghez vagy kötve? Ne keress elválást. Feleség nélkül vagy? Ne keress feleséget.

28. De ha veszel is feleséget, nem vétkezel; és ha férjhez megy is a hajadon, nem vétkezik; de az ilyeneknek háborúságuk lesz e testben. Én pedig kedveznék néktek. Gal. 5,16.

29. Ezt pedig azért mondom, atyámfiai, mert az idő rövidre van szabva ezentúl, azért akiknek van is feleségük, úgy legyenek, mintha nem volna.

Elmúlik e világ ábrázatja

30. És akik sírnak, mintha nem sírnának; és akik vigadnak, mintha nem vigadnának; akik vesznek, mintha semmijük sem volna.

31. És akik élnek e világgal, mintha nem élnének: mert elmúlik e világnak ábrázatja. rész 9,18. Jak. 4,14. 1Ján. 2,17.

32. Azt akarnám pedig, hogy ti gond nélkül legyetek. Aki házasság nélkül van, arra visel gondot, ami az Úré, mimódon kedveskedhessék az Úrnak; Mát. 6,33. 1Tim. 5,5.

33. Aki pedig feleséget vett, a világiakra visel gondot, mimódon kedveskedhessék a feleségének.

34. Különbözik egymástól az asszony és a hajadon. Aki nem ment férjhez, az Úr dolgaira visel gondot, hogy szent legyen mind testében, mind szellemében; aki pedig férjhez ment, a világiakra visel gondot, mimódon kedveskedhessék a férjének. Luk. 10,40.

35. Ezt pedig a ti hasznotokra mondom; nem hogy tőrt vessek néktek, hanem hogy illendőképpen és állhatatosan ragaszkodjatok az Úrhoz háboríthatatlanul.

36. De ha valaki szégyennek tartja az ő hajadon leányára, ha virágzó idejét múlja, és szükségét látja, amit akar, azt cselekedje, nem vétkezik; menjenek férjhez. Préd. 4,9. 10. 12.

37. Aki pedig szilárdan áll a szívében, és a szükség nem kényszeríti, hatalma pedig van a tulajdon akarata fölött, és azt végezte el szívében, hogy megtartja hajadon leányát, jól teszi.

38. Azért, aki férjhez adja, az is jól teszi, de aki nem adja férjhez, még jobban teszi. Zsid. 13,4.

39. Az asszonyt törvény köti, míg férje él, de ha férje meghal, szabadon férjhez mehet, akihez akar, csakhogy az Úrban. 5Móz. 24,1. Róm. 7,2. 2Kor. 6,14. 16.

40. De boldogabb, ha úgy marad, az én véleményem szerint; pedig hiszem, hogy bennem is Istennek Szelleme van.

Botránkozás nélküli élet a keresztény szabadságban

8 A bálványáldozatok felől pedig tudjuk, hogy mindnyájunknak van ismeretünk. **Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít.** Csel. 15,20. 29. Róm. 14,1–3.

2. Ha pedig valaki azt hiszi, hogy tud valamit, még semmit sem ismer úgy, amint ismernie kell. Gal. 6,3. 1Tim. 6,4.

3. Hanem ha valaki az Istent szereti, ismeri azt az Isten. Náh. 1,7. Mát. 7,23. Róm. 14,13–23. Gal. 4,9. 2Tim. 2,19.

4. Tehát a bálványáldozati hús evése felől tudjuk, hogy egy bálvány sincs a világon, és hogy Isten sincs senki más, hanem csak egy. Ésa. 44,8. Csel. 14,15.

5. Mert ha vannak is úgynevezett istenek akár az égben, akár a földön, mint ahogy van sok isten és sok úr; Ján. 10,34.

6. **Mindazáltal nekünk egy Istenünk van, az Atya, akitől van a mindenség, mi is Őbenne; és egy Urunk, a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is Őáltala.** Ján. 1,3. 13,13. Csel. 2,36. 17,28. Róm. 11,36. Ef. 4,6. Fil. 2,11. Kol. 1,16. Zsid. 1,2.

7. De nem mindenkiben van meg ez az ismeret; sőt némelyek a bálványáldozathoz szokott lelkiismeretük miatt mind a mai napig úgy eszik a húst, mint bálványáldozatot, és az ő lelkiismeretük, mivelhogy erőtlen, megfertőztetik.

8. Pedig az eledel nem tesz minket kedvessé Isten előtt; mert ha eszünk is, azzal nem nyerünk; ha nem eszünk, azzal sem veszítünk. Róm. 14,17. Jel. 2,14.

9. De meglássátok, hogy ez a ti szabadságtok valamiképpen botránkozásukra ne legyen az erőtleneknek.

10. Mert ha valaki meglát téged, akinek ismereted van, hogy a bálványtemplomnál vendégeskedsz, annak lelkiismerete, mivelhogy erőtlen, nem arra indíttatik-é, hogy megegye a bálványáldozatot? Mát. 18,6. Róm. 13,5.

11. És a te ismereted veszedelembe taszítja a te erőtlen atyádfiát, akiért Krisztus meghalt. rész 10,19–33.

12. Így aztán, mikor az atyafiak ellen vétkeztek, és az ő erőtlen lelkiismeretüket megsértitek, a Krisztus ellen vétkeztek. Mát. 25,40. Csel. 9,4.

13. Annakokáért, ha eledel botránkoztatja meg az én atyámfiát, inkább soha sem eszem húst, hogy az én atyámfiát meg ne botránkoztassam. Róm. 14,15–21.

Pál apostolságának pecsétje

9 Nem vagyok-é apostol? Nem vagyok-é szabad? Nem láttam-é Jézus Krisztust, a mi Urunkat? Nem az én munkám vagytok-é ti az Úrban? Csel. 9,3. 18,9. Gal. 1,19. 1Tim. 2,7. 2Tim. 1,11.

2. Ha egyebeknek nem vagyok apostola, de bizony néktek az vagyok, mert az én apostolságomnak pecsétje ti vagytok az Úrban. 2Kor. 3,2.

3. Ez az én védelmem azok ellenében, akik vádolnak engem. 1Thess. 2,6. 9.

Nyomtató ökörnek ne kösd fel a száját

4. Nincsen-é arra jogunk, hogy együnk és igyunk? 2Thess. 3,9.

5. Nincsen-é arra jogunk, hogy keresztény feleségünket magunkkal vigyük, mint a többi apostolok is és az Úrnak atyjafiai és Kéfás? Mát. 8,14. 13,55. Márk 6,3. Luk. 6,15. Gal. 1,19.

6. Avagy csak nekem és Barnabásnak nincs-é jogunk, hogy ne dolgozzunk? Csel. 18,3. 20,34. 35. 2Thess. 3,8.

7. Kicsoda katonáskodik valaha a maga zsoldján? Kicsoda plántál szőlőt, és nem eszik annak gyümölcséből? Vagy kicsoda pásztorol nyájat, és nem eszik a nyájnak tejéből? 5Móz. 20,6. Ján. 21,15. 17. 2Kor. 10,4. 2Tim. 4,7. 1Pét. 5,2.

8. Vajon emberi módon mondom-é ezeket? vagy nem ezeket mondja-é a törvény is? Róm. 3,31.

9. Mert a Mózes törvényében meg van írva: Ne kösd fel a nyomtató ökörnek száját. Vajon az ökrökre van gondja az Istennek!? 5Móz. 25,4. 1Tim. 5,18.

10. Avagy nem érettünk mondja-é általában? Mert miérettünk íratott meg, hogy aki szánt, reménység alatt kell szántania, és aki csépel, abban a reménységben teszi, hogy részesül a termésben. Zsolt. 118,25. Róm. 15,4. 2Tim. 2,6.

11. Ha mi néktek a szellemieket vetettük, nagy dolog-é, ha a testi javaitokat aratjuk? Róm. 15,27. Gal. 6,6.

12. Ha egyebek élnek nálatok e joggal, miért nem inkább mi? De mi nem éltünk e jogunkkal; hanem mindent eltűrünk, nehogy valami akadályt gördítsünk a Krisztus Evangéliuma elé.

Jutalom az Evangélium hirdetéséért

13. Nem tudjátok-é, hogy akik a szent dolgokban munkálkodnak, a szent helyből élnek, és akik az oltár körül forgolódnak, az oltárral együtt veszik el részüket? 4Móz. 18,8. 31. 5Móz. 18,2. 3.

14. **Ekképpen rendelte az Úr is, hogy akik az Evangéliumot hirdetik, az Evangéliumból éljenek.** Mát. 10,9. 10. Luk. 10,7. Gal. 6,6. 1Tim. 5,17.

15. De én ezek közül eggyel sem éltem. Nem azért írtam azonban ezeket, hogy velem is így történjék, mert jobb nékem meghalnom, hogysem valaki hiábavalóvá tegye az én dicsekedésemet. Csel. 18,3. 20,33. 2Kor. 11,10. Fil. 1,20–23.

16. Mert ha az Evangéliumot hirdetem, nem dicsekedhetem, mert szükség kényszerít engem. Jaj ugyanis nékem, ha az Evangéliumot nem hirdetem. Csel. 9,15. Róm. 1,17. 4,2. 15,17.

17. Mert ha önként teszem ezt, jutalmat kapok; ha pedig nem önszántamból, akkor sáfársággal bíztak meg. Gal. 2,7. Ef. 3,2–8. Fil. 1,17. Kol. 1,25. 1Thess. 2,4.

18. Micsoda tehát az én jutalmam? Az, hogy amikor prédikálom az Evangéliumot, ingyenessé teszem a Krisztus Evangéliumát, hogy ne éljek vissza a hatalmammal az Evangélium hirdetésénél. Mát. 10,7. 8. 2Kor. 11,7.

19. Mert én, noha mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mindenkinek szolgájává tettem, hogy a többséget megnyerjem. Gal. 5,13. 1Pét. 3,1.

20. És a zsidóknak zsidóvá lettem,
hogy zsidókat nyerjek meg; a törvény
alatt valóknak törvény alatt valóvá
lettem, hogy a törvény alatt lévőket
megnyerjem; Csel. 16,3. 21,23–26.
21. A törvény nélkül valóknak tör-
vény nélkülivé, noha nem vagyok Isten
törvénye nélkül, hanem Krisztus törvé-
nye alá tartozó, hogy a törvény nélkül
valókat megnyerjem. Róm. 2,12. 8,4.
13,8–10. Gal. 2,3. 3,2. 6,2. Zsid. 8,10.
22. Az erőtleneknek erőtlenné lettem,
hogy az erőtleneket megnyerjem.
Mindeneknek mindenekké lettem,
hogy minden módon megmentsek
némelyeket. Róm. 15,1. 2Kor. 11,20.
23. Ezt pedig az Evangéliumért te-
szem, hogy részestárs legyek abban.

Intés a romolhatatlan koszorúért való küzdelemre

24. Nem tudjátok-é, hogy akik ver-
senypályán futnak, mindnyájan futnak
ugyan, de egy veszi el a díjat? Úgy
fussatok, hogy elnyerjétek. Zsid. 12,1.
25. Mindaz pedig, aki pályafutásban
tusakodik, mindenben önmegtartóztató;
azok ugyan, hogy romlandó koszo-
rút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant.
1Tim. 6,12. 2Tim. 2,5. Jak. 1,12. Jel. 2,10. 3,11.
26. Én azért úgy futok, mint aki nem
bizonytalanra fut; úgy öklözök, mint aki
nem levegőt csapdos; 2Kor. 5,1. Ef. 6,12.
27. Hanem alávetem a testemet és
szolgává teszem; hogy míg másoknak
prédikálok, magam valami módon
méltatlanná ne legyek. Róm. 8,13. Kol. 3,5.

A pusztai vándorlás intő példája

10 Nem akarom pedig, hogy ne
tudjátok atyámfiai, hogy a mi
atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak,
és mindnyájan átmentek a tengeren;
2Móz. 13,21. 14,22. Ésa. 63,11. Róm. 4,11.
2. És mindnyájan Mózesre keresztel-
kedtek meg a felhőben és a tengerben;
3. **És mindnyájan egy szellemi**
eledelt ettek; 2Móz. 16,15. Ján. 6,32–58.
4. **És mindnyájan egy szellemi italt**
ittak, mert ittak a szellemi kősziklából, amely követte őket, e kőszikla
pedig a Krisztus volt. 2Móz. 17,6.
Zsolt. 105,41. Ján. 4,10. 7,37. Jel. 22,17.
5. Többségükben azonban nem lelte
kedvét az Isten, mert elhullottak a
pusztában. 4Móz. 14,29. 32. Zsid. 3,10. 19.
6. Ezek pedig példáink lettek, hogy
mi ne kívánjunk gonosz dolgokat,
amiképpen azok kívántak. Zsid. 4,2.
7. Se bálványimádók ne legyetek,
mint azok közül némelyek, amint meg
van írva: Leült a nép enni és inni, és
felkeltek játszani. 2Móz. 32,6.
8. Se pedig ne paráználkodjunk, mint
azok közül paráználkodtak némelyek,
és elestek egy napon huszonhárom-
ezren. 4Móz. 25,1–9.
9. Se a Krisztust ne kísértsük, amint
közülük kísértették némelyek, és el-
vesztek a kígyók miatt. 4Móz. 21,5. Zsid. 4,6.
10. Se pedig ne zúgolódjatok, miké-
pen közülük zúgolódtak némelyek, és
elvesztek a pusztító által.
4Móz. 14,2. 8. 29. 36. Zsid. 3,11. 17. 19. 4,2. 6.
11. Mindezek pedig példaképpen
estek rajtuk; megírattak pedig a mi
tanulságunkra, akikhez az időknek
vége elérkezett. Róm. 15,4. Zsid. 10,25.
12. Azért aki azt hiszi, hogy áll,
vigyázzon, hogy el ne essék.
13. Nem egyéb, mint emberi kísértés
esett rajtatok; **de hű az Isten, aki nem**
engedi, hogy azon felül legyetek meg-
kísértve, mint amit elszenvedhettek;
sőt a kísértéssel egyetemben a kime-
nekedést is megadja majd, hogy képe-
sek legyetek elviselni. Jer. 29,11. 2Pét. 2,9.
14. Azért szerelmeseim, kerüljétek
a bálványimádást.

Az úrvacsora: a Krisztus Jézussal való közösség

15. Úgy szólok hozzátok, mint böl-
csekhez, ítéljétek meg ti, amit mondok.
16. A hálaadásnak pohara, amelyet
megáldunk, nem a Krisztus vérével

való közösségünk-é? A kenyér, amelyet megszegünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-é? Mát. 26,27. 1Ján. 1,3.

17. Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan; mert mindnyájan az egy kenyérből részesedünk. Róm. 12,5. Gal. 3,28. Ef. 1,22. 23. 2,15. 16. 4,25. Kol. 3,15.

18. Tekintsétek meg a test szerint való Izraelt! Akik az áldozatokat eszik, avagy nincsenek-é közösségben az oltárral? 3Móz. 3,3. 7,15. Róm. 4,1. 12. 9,3. 5.

19. Mit mondok tehát? Hogy a bálvány valami, vagy hogy a bálványáldozat valami?

20. Sőt, hogy amit a pogányok áldoznak, ördögöknek áldozzák és nem Istennek; nem akarom pedig, hogy ti az ördögökkel legyetek közösségben. 5Móz. 32,17. Zsolt. 106,37. Gal. 4,8.

21. Nem ihatjátok az Úr poharát és az ördögök poharát; nem lehettek az Úr asztalának és az ördögök asztalának részesei. Mát. 6,24. 2Kor. 6,15.

22. Vagy haragra ingereljük az Urat? Avagy erősebbek vagyunk-é nála? Zsid. 10,31.

23. Minden szabad nékem, de nem minden használ; minden szabad nékem, de nem minden épít. rész 6,12. Róm. 14,14. 15. 20.

24. Senki ne keresse, ami az övé, hanem ki-ki azt, ami a másé. rész 13,5. Róm. 15,1. Fil. 2,4.

25. Mindent, amit a mészárszékben árulnak, megehettek, semmit sem tudakozódván a lelkiismeret miatt. 1Tim. 4,4. Tit. 1,15.

26. **Mert az Úré a föld és annak teljessége**. 2Móz. 19,5. Zsolt. 24,1. 50,12.

27. Ha pedig valaki meghív titeket a hitetlenek közül és el akartok menni, mindent, amit elétek hoznak, megegyetek, semmit sem tudakozódván a lelkiismeret miatt. Luk. 10,7.

28. De ha valaki ezt mondja néktek: Ez bálványáldozati hús, ne egyétek meg amiatt, aki megjelentette, és a lelkiismeretért; mert az Úré a föld és annak teljessége. rész 8,10–13.

29. De nem a ti lelkiismereteteket értem, hanem a másikét. Mert miért kárhoztassa az én szabadságomat a másik lelkiismerete? 2Kor. 8,21.

30. Ha pedig én kegyelem által részesülök abban, miért káromoltatom azért, amiért én hálákat adok? Mát. 5,16. 1Tim. 4,4.

31. Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekedtek, mindent az Isten dicsőségére tegyetek. Ján. 15,8. Kol. 3,17.

32. Meg ne botránkoztassátok se a zsidókat, se a görögöket, se az Isten gyülekezetét. Róm. 14,13.

33. Miképpen én is mindenkinek mindenben kedvében járok, nem keresvén a magam hasznát, hanem a sokaságét, hogy üdvözüljenek.

Legyetek Krisztus követői

11 Legyetek az én követőim, mint én is a Krisztusé. Ef. 5,1. 2Thess. 3,9.

2. Dicsérlek pedig titeket atyámfiai, hogy énrólam mindenben megemlékeztek, és amiképpen meghagytam néktek, rendeléseimet megtartjátok.

3. Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfiúnak feje a Krisztus; az asszonynak feje pedig a férfiú; a Krisztusnak feje pedig az Isten. Gal. 3,28. 4,4. Ef. 5,22–24. Fil. 2,7. Kol. 3,18. 1Tim. 2,11. 12.

4. Minden férfiú, aki befedett fővel imádkozik vagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét.

5. Minden asszony pedig, aki befedetlen fővel imádkozik vagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét, mert egy és ugyanaz, mintha megnyíratott volna. Csel. 21,9.

6. Mert ha az asszony nem fedi be fejét, nyiratkozzék is meg, ha pedig éktelen dolog asszonynak megnyiratkozni, vagy megborotváltatni, fedje be az ő fejét.

7. Mert a férfiúnak nem kell befednie az ő fejét, mivel ő az Istennek képe és dicsősége; de az asszony a férfiú dicsősége. 1Móz. 1,26. 27. Zsolt. 8,6. Jak. 3,9.

8. Mert nem a férfiú van az asszonyból, hanem az asszony a férfiúból. 1Móz. 2,18. 1Tim. 2,13.

9. Mert nem is a férfiú teremtetett az
asszonyért, hanem az asszony a férfiú-
ért.
10. Ezért kell az asszonynak hatalmi
jelt viselnie a fején az angyalok miatt.
11. Mindazáltal sem férfiú nincs
asszony nélkül, sem asszony férfiú
nélkül az Úrban.
12. Mert amiképpen az asszony a
férfiúból van, azonképpen a férfiú is az
asszony által, az egész pedig az Istentől.
Péld. 16,4. Róm. 11,36. Gal. 3,28.
13. Magatokban ítéljétek meg: Illendő
dolog-é asszonynak fedetlen fővel imád-
kozni az Istenhez?
14. Avagy maga a természet is nem
arra tanít-é titeket, hogy ha a férfiú
nagy hajat visel, csúfsága az néki?
15. Az asszonynak pedig, ha nagy haja
van, ékesség az néki; mert a haj fátyol
gyanánt adatott néki.
16. Ha pedig valakinek tetszik ver-
sengeni, nekünk ez nem szokásunk,
sem az Isten gyülekezeteinek. 1Tim. 6,4.

Pál rendelése az úrvacsoráról

17. Ezt pedig tudtotokra adván, nem
dicsérlek, hogy nem javatokra, hanem
károtokra gyűltök egybe.
18. Mert először is, mikor egybe-
gyűltök a gyülekezetben, hallom, hogy
szakadások vannak köztetek; és valami
részben hiszem is.
19. Mert szükséges, hogy szakadások
is legyenek köztetek, hogy a kipróbál-
tak nyilvánvalókká legyenek köztetek.
Mát. 18,7. Csel. 5,17. 15,5. Gal. 5,20. Tit. 3,10.
20. Mikor tehát egybegyűltök egy-
azon helyre, nem az úrvacsorát eszitek:
21. Mert ki-ki az ő saját vacsoráját
veszi elő az evésnél; és némely éhen
marad, némely pedig dőzsöl. Júd. 12.
22. Hát nincsenek-é házaitok az evés-
re és ivásra? Avagy az Isten gyülekeze-
tét vetitek-é meg, és azokat szégyenít-
tek-é meg, akiknek nincsen? Mit mond-
jak néktek? Dicsérjelek-é titeket ezért?
Nem dicsérlek. Zsolt. 89,7. Gal. 2,10.

Az Úrnak halálát hirdessétek

23. Mert én az Úrtól vettem, amit nék-
tek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus
azon az éjszakán, melyen elárultaték,
vette a kenyeret, Mát. 26,26. Márk 14,22–24.
Luk. 22,19. Gal. 1,11. 12. Kol. 3,24.
24. És hálákat adván, megtörte és ezt
mondotta: **Vegyétek, egyétek! Ez az én
testem, mely tiérettetek megtöretik;
ezt cselekedjétek az én emlékeze-
temre.** Mát. 26,26. Márk 14,22. Luk. 22,19.
25. Hasonlatosképpen a pohárt is
vette, minekutána vacsorált volna, ezt
mondván: **E pohár amaz új szövetség
az én vérem által; ezt cselekedjétek,
valamennyiszer isszátok az én eml-
ékezetemre.** Róm. 5,9. Ef. 1,7.
Kol. 1,14. Zsid. 8,6–13. 10,16–20. Jel. 1,5.
26. **Mert valamennyiszer eszitek e
kenyeret és isszátok e pohárt, az
Úrnak halálát hirdessétek, amíg
eljövend.** Csel. 1,11. 1Thess. 1,10. 4,16.
Zsid. 9,28. 2Pét. 3,10. 1Ján. 2,28. Jel. 1,7. 22,20.

Becsülni az Úrnak Testét

27. Azért aki méltatlanul eszi e kenye-
ret, vagy issza az Úrnak poharát, vét-
kezik az Úr teste és vére ellen.
Ján. 6,51. 13,18–27. Róm. 13,8. Jel. 12,11.
28. Vizsgálja meg azért az ember
önmagát, és úgy egyék abból a kenyér-
ből, és úgy igyék abból a pohárból,
2Kor. 13,5. Gal. 6,4. 1Ján. 3,20. 21.
29. Mert aki méltatlanul eszik és iszik,
ítéletet eszik és iszik magának, mivel-
hogy nem becsüli meg az Úrnak Testét.
30. Ezért van tiköztetek sok erőtlen
és beteg, és aludtak el sokan. Ján. 5,14.
31. Pedig ha mi megítélnénk magun-
kat, nem ítéltetnénk meg. 1Ján. 1,9. Jel. 2,5.
32. De mikor ítéltetünk, az Úrtól taní-
tatunk, hogy a világgal együtt el ne kár-
hoztassunk. Péld. 3,11. 12. Zsid. 12,5.
33. Azért atyámfiai, mikor egybegyűl-
tök az evésre, egymást megvárjátok.
34. Ha pedig valaki éhes, otthon
egyék, nehogy ítéletre gyűljetek egybe.
A többire nézve, majd ha hozzátok
megyek, rendelkezem. rész 4,19. Tit. 1,5.

Jézust Úrnak mondani
csak a Szent Szellem által lehet

12 A szellemi ajándékokra nézve
pedig nem akarom, atyámfiai,
hogy tudatlanok legyetek. Ef. 4,11.
2. Tudjátok, hogy pogányok voltatok,
vitetvén, amint vitettetek, a néma bálványokhoz. Gal. 4,8. Ef. 2,11. 12.
3. Azért tudtotokra adom néktek,
hogy **senki, aki Istennek Szelleme**
által szól, nem mondja Jézust átko-
zottnak; és senki sem mondhatja
Úrnak Jézust, hanem csak a Szent
Szellem által. 2Kor. 3,5. Gal. 3,13. 1Ján. 4,2.
4. A kegyelmi ajándékokban pedig
különbség van, de ugyanaz a Szellem.
Róm. 12,6. Ef. 4,4. Zsid. 2,4. 1Pét. 4,10.
5. A szolgálatokban is különbség
van, de ugyanaz az Úr. Ef. 4,11. Fil. 2,11.
6. És különbség van a cselekedetek-
ben is, de ugyanaz az Isten, aki cselek-
szi mindezt mindenkiben. Ef. 1,23.
7. **A Szellem mindenkinek ad kije-**
lentést, mégpedig épülésre.

A Szent Szellem ajándékai

8. **Némelyiknek ugyanis bölcses-**
ségnek szava adatik a Szellem által;
másiknak pedig ismeret szava
ugyanazon Szellem szerint; 2Kor. 8,7.
9. **Egynek hit ugyanazon Szellem**
által; másnak pedig gyógyítások aján-
dékai azon egy Szellem által;
Mát. 17,19. Márk 16,18. Ef. 2,8. Zsid. 10,33.
10. **Némelyiknek csodatévő erők-**
nek munkái; némelyiknek meg pró-
fétálás; némelyiknek pedig szelle-
mek megkülönböztetése; másiknak
nyelvek nemei; másnak pedig nyel-
vek magyarázata; Csel. 2,1–4. 22.
Róm. 12,6. Gal. 3,5. 1Ján. 4,1. Jel. 2,2.
11. **De mindezeket egy és ugyanaz**
a Szellem cselekszi, mindenkinek
osztogatván külön, amint akarja.
Ján. 3,8. Róm. 12,6. 2Kor. 10,13. Ef. 4,7. Zsid. 2,4.
12. Mert amiképpen a test egy és sok
tagja van, az egy testnek tagjai pedig,
noha sokan vannak, mind egy test,
azonképpen a Krisztus is. Róm. 12,4. 5.
13. **Mert hiszen egy Szellem által mi**
mindnyájan egy Testté kereszteltet-
tünk meg, akár zsidók, akár görögök,
akár szolgák, akár szabadok; és
mindnyájan egy Szellemmel itattat-
tunk meg. Gal. 3,28. Ef. 2,14. 16. Kol. 3,11.
14. Mert a test sem egy tag, hanem sok.
15. Ha ezt mondaná a láb: mivelhogy
nem kéz vagyok, nem vagyok a testből
való; avagy nem a testből való-é azért?
16. És ha a fül ezt mondaná: mivel-
hogy nem vagyok szem, nem vagyok a
testből való; nem a testből való-é azért?
17. Ha az egész test szem, hol a hal-
lás? Ha az egész hallás, hol a szaglás?
18. Most pedig az Isten elhelyezte
a tagokat a testben, egyenként min-
degyiket, amint akarta. Ef. 1,5. 9.
19. Ha pedig az egész egy tag volna,
hol volna a test?
20. Így azonban sok tag van ugyan,
de egy test.
21. Nem mondhatja pedig a szem a
kéznek: Nincs rád szükségem; vagy
viszont a fej a lábaknak: Nem kelletek
nékem.
22. Sőt, sokkal inkább, amelyek a test
legerőtlenebb tagjainak látszanak, azok
igen szükségesek:
23. És amelyeket a test kevésbé tisz-
telt tagjainak tartunk, azoknak nagyobb
tisztességet tulajdonítunk; és amelyek
éktelenek bennünk, azok nagyobb
ékességben részesülnek;
24. Amelyek pedig ékesek bennünk,
azoknak nincs erre szükségük. Isten
azonban úgy szerkeszté egybe a testet,
hogy az alábbvalónak nagyobb tiszte-
séget adott,
25. Hogy ne legyen hasonlás a test-
ben, hanem kölcsönösen gondoskod-
janak egymásról a tagok.
26. És akár szenved egy tag, vele
együtt szenvednek a tagok mind; akár
tisztességgel illettetik egy tag, vele
együtt örülnek a tagok mind.
27. **Ti pedig a Krisztus Teste vagytok,**
és tagjai rész szerint. Ef. 1,23. Kol. 1,24.

28. **És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodszor prófétákul, harmadszor tanítókul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit.** Csel. 11,27. 13,1. Róm. 12,6. 8. Ef. 2,20. 4,11. Zsid. 13,17. 1Pét. 5,1–3.

29. Avagy mindnyájan apostolok-é? Vagy mindnyájan próféták-é? Avagy mindnyájan tanítók-é? Vagy mindnyájatoknál működnek-e a csodatévő erők?

30. Avagy mindnyájuknak vannak-é gyógyításra való ajándékai? Vagy mindnyájan szólnak-é nyelveken? Vagy mindnyájan magyaráznak-é?

31. **Törekedjetek pedig a nagyobb kegyelmi ajándékokra. És mindezek felett megmutatom néktek a legkiválóbb utat.** rész 14,1. 3. 4.

A szeretet dicsérete

13 Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

2. És ha jövendőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincs énbennem, semmi vagyok. Márk 11,23.

3. És ha vagyonomat mind felétetem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincs énbennem, semmi hasznom abból. Ján. 13,34. 35. Róm. 13,8. 1Ján. 3,14.

4. A szeretet hosszútűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. 2Kor. 6,6. Kol. 2,18. Jak. 3,14. 1Pét. 4,8.

5. Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem tartja számon a gonoszt, Gal. 6,1. 2. Fil. 2,4. 4,8. Jak. 1,19. 20. 1Ján. 3,16.

6. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal; Róm. 1,32. 2Ján. 4.

7. Mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. Péld. 10,12. Róm. 12,14. Gal. 6,2. 1Ján. 4,19. Jel. 1,5.

8. **A szeretet soha el nem fogy**: de legyenek bár jövendőmondások, eltöröltetnek; vagy akár nyelvek, megszűnnek; vagy akár ismeret, eltöröltetik.

9. Mert rész szerint van bennünk az ismeret, rész szerint a prófétálás:

10. De mikor eljön a teljesség, a rész szerint valók eltöröltetnek. 1Ján. 3,2. 4,18.

11. Mikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek: minekutána pedig férfiúvá lettem, elhagytam a gyermekhez illő dolgokat.

12. Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most rész szerint van bennem az ismeret, akkor pedig úgy ismerek majd, ahogy Isten ismer engem. 2Kor. 3,18. 5,7. 1Ján. 3,2.

13. **Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.** 1Ján. 4,18.

A nyelveken szólásról

14 **Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a szellemi ajándékokat, leginkább pedig, hogy prófétáljatok.** Róm. 13,8–10. Gal. 5,14. Kol. 3,14. Jak. 2,8.

2. **Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek; mert senki sem érti, hiszen a Szellem által szól titkokat.** Csel. 2,4.

3. **Aki pedig prófétál, embereknek beszél épülésre, intésre és vigasztalásra.** 2Kor. 12,19. Ef. 4,12. 1Tim. 4,13. 2Tim. 4,2.

4. **Aki nyelveken szól, önmagát építi; de aki prófétál, a gyülekezetet építi.** Csel. 2,4. 8,17. 9,17. 10,46. 19,6. Júd. 20.

5. Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de méginkább, hogy prófétálnátok; mert nagyobb az, aki prófétál, mint az, aki nyelveken szól, kivéve, ha megmagyarázza, hogy a gyülekezet épüljön. Márk 16,17. Csel. 10,44.

6. Atyámfiai, ha hozzátok megyek, és nyelveken szólok, mit használok néktek, ha nem szólok hozzátok kijelentésben is, vagy ismeretben, vagy prófétálásban vagy tanításban? 2Tim. 2,15.

7. Hiszen ha az élettelen hangszerek, akár fuvola, akár citera, nem adnak megkülönböztethető hangokat, mimódon ismerjük meg, amit fuvoláznak vagy citeráznak?
8. Mert ha a trombita bizonytalan hangot ad, kicsoda készül a harcra?
9. Azonképpen ti is, ha érthető nyelven nem beszéltek, mimódon értik meg, amit szóltok? Csak a levegőbe fogtok beszélni.
10. Példa mutatja, oly sokféle nyelv van a világon, és azok közül egy sem érthetetlen.
11. Hogyha azért nem tudom a szónak értelmét, a beszélőnek idegen leszek, és a beszélő is idegen előttem.
12. **Azonképpen ti is, minthogy szellemi ajándékokat kívántok, a gyülekezet építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok.** Csel. 20,35. 2Kor. 1,11.
13. Azért aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy megmagyarázza. rész 12,10.
14. **Mert ha nyelveken imádkozom, a szellemem imádkozik, de az értelmem gyümölcstelen.** Ján. 4,14. 23. 24. 7,37.
15. Hogy van hát? Imádkozom a szellemmel, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a szellemmel, de énekelek az értelemmel is. Ef. 5,19. Kol. 3,16.
16. Mert ha szellemmel mondasz áldást, az ott lévő avatatlan miképpen fog a te hálaadásodra ament mondani, mikor nem tudja, mit beszélsz?
17. Mert jóllehet, te szépen mondasz áldást, de más nem épül abból. Zsid. 13,15.
18. Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál többet szólok nyelveken; Róm. 8,26. Ef. 6,18. 1Tim. 2,1.
19. De a gyülekezetben inkább akarok öt szót szólani értelemmel, hogy másokat is tanítsak, mintsem tízezer szót nyelveken.
20. Atyámfiai, ne legyetek gyermekek a megértésben; hanem a gonoszságban legyetek gyermekek, a megértésben pedig érettek legyetek. Mát. 11,25. 18,3. Csel. 20,32. Róm. 16,19. Ef. 4,15. Zsid. 5,12.
21. A törvényben meg van írva: **Idegen nyelveken és idegen ajkakkal szólok e néphez, és így sem hallgatnak rám, azt mondja az Úr.** Ésa. 28,11.
22. A nyelveken szólás tehát jelül van, nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek; a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek. Márk 16,17.
23. Azért ha az egész gyülekezet egybegyűl és mindnyájan nyelveken szólnak, bemenvén az idegenek vagy hitetlenek, nem azt mondják-é, hogy őrjöngtök?
24. De ha mindnyájan prófétálnak és bemegy egy hitetlen vagy avatatlan, az mindenektől megfeddetik, mindenektől megítéltetik, Csel. 2,13. 26,24.
25. És ilyen módon az ő szívének titkai nyilvánvalókká lesznek; és így arcra borulva imádja az Istent, hirdetvén, hogy bizonnyal az Isten lakik tibennetek.
26. Hogy van hát atyámfiai? Mikor egybegyűltök, s kinek-kinek van zsoltára, tanítása, kijelentése, nyelve, magyarázata: mindenek épülésre legyenek. Róm. 14,19. 2Kor. 12,19. 13,10. Ef. 4,12. Kol. 3,16.
27. Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után; és egy magyarázza meg:
28. Ha pedig nincs magyarázó, hallgasson a gyülekezetben; hanem magának szóljon és az Istennek. rész 12,10.
29. A próféták pedig ketten vagy hárman szóljanak; és a többiek ítéljék meg.
30. De ha egy másik ott ülő vesz kijelentést, az első hallgasson. 1Thess. 5,19.
31. Mert egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon, és mindenki vigasztalást vegyen; Róm. 12,7.
32. És a próféták szelleme alárendeli magát a prófétáknak; 1Ján. 4,1.
33. Mert az Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene; amiként az a szentek minden gyülekezetében van. 2Kor. 13,11. Zsid. 12,23. Jak. 3,17. 18. Jel. 5,8.
34. A ti asszonyaitok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincs megengedve nékik, hogy közbeszóljanak;

hanem engedelmesek legyenek, amint
a törvény is mondja. Jóel 2,28.
Róm. 16,1. 2. Gal. 3,28. Kol. 3,18.
35. Hogyha pedig tanulni akarnak
valamit, kérdezzék meg otthon az ő
férjüket; mert éktelen dolog asszony-
nak közbeszólni a gyülekezetben.
36. Avagy tőletek származott-é az
Isten Igéje, avagy csak hozzátok jutott
el? Ésa. 2,3. Csel. 15,35. 16,9. 10. 1Thess. 1,8.
37. Ha valaki azt hiszi, hogy ő próféta,
vagy szellemi ajándék részese, vegye
eszébe, hogy amiket néktek írok, az
Úr rendelései azok. 2Pét. 1,21. 1Ján. 4,6.
38. Ha pedig valaki értetlen, legyen
értetlen.
39. Azért atyámfiai törekedjetek a
prófétálásra, és a nyelveken szólást
se tiltsátok. Márk 16,17. Csel. 2,4. 1Thess. 5,20.
40. Mindenek ékesen és jó renddel
legyenek. Kol. 2,5. Tit. 1,5.

A halottak feltámadásáról

15 Eszetekbe juttatom továbbá,
atyámfiai, az Evangéliumot, me-
lyet hirdettem néktek, melyet be is
fogadtatok, melyben állotok is, Róm. 5,2.
2. Amely által üdvözültök is, ha meg-
őrzitek, aminémű beszéddel hirdettem
néktek, hacsak nem hiába lettetek
hívőkké. Róm. 1,16. Gal. 3,4.
3. **Mert azt adtam előtökbe főkép-
pen, amit én is úgy vettem, hogy a
Krisztus meghalt a mi bűneinkért
az Írások szerint**; Ésa. 53,5. 8. Márk 9,12.
Ján. 1,29. Csel. 3,18. Zsid. 5,1. 3. 1Pét. 2,24.
4. **És hogy eltemettetett; és hogy
feltámadott a harmadik napon az
Írások szerint**; Zsolt. 2,7. 16,10. Ésa. 53,10.
Hós. 6,2. Csel. 2,25. 31. 13,33–35.
5. És hogy megjelent Kéfásnak; azu-
tán a tizenkettőnek;
Márk 16,14. Luk. 24,34. Ján. 20,19.
6. Azután megjelent több mint ötszáz
atyafinak egyszerre, kik közül a legtöb-
ben mind máig élnek, némelyek azon-
ban el is aludtak; Csel. 7,60. 13,36.
7. Azután megjelent Jakabnak, azután
mind az apostoloknak, Csel. 1,3. Gal. 1,19.
8. Legutolszor pedig mindenek között,
mint egy köteles ideje után születettnek,
nékem is megjelent. Csel. 9,4. 22,14. 26,16.
9. Mert én vagyok a legkisebb az
apostolok között, aki nem vagyok
méltó, hogy apostolnak neveztessem,
mert háborgattam az Isten Gyülekezetét. Csel. 8,3. Gal. 1,13. 23.
10. **De Isten kegyelme által vagyok,
ami vagyok; és az Ő hozzám való ke-
gyelme nem lett hiábavaló; sőt többet
munkálkodtam, mint azok mindnyá-
jan, de nem én, hanem az Istennek
velem való kegyelme**. Gal. 2,8. Ef. 3,7.
11. Akár én azért, akár azok, így
prédikálunk, és így lettetek ti hívőkké.
12. Ha azért Krisztusról hirdettetik,
hogy a halottak közül feltámadott, mi-
módon mondják némelyek köztetek,
hogy nincs halottak feltámadása?
13. Mert ha nincs halottak feltámadá-
sa, akkor Krisztus sem támadott fel.
14. Ha pedig Krisztus fel nem táma-
dott, akkor hiábavaló a mi prédikálá-
sunk, de hiábavaló a ti hitetek is.
15. Sőt, az Isten hamis bizonyság-
tevőinek is találtatunk, mivelhogy az
Isten felől bizonyságot tettünk, hogy
feltámasztotta a Krisztust; akit nem
támasztott fel, ha csakugyan nem
támadnak fel a halottak. Csel. 2,24. 3,15.
16. Mert ha a halottak fel nem támad-
nak, a Krisztus sem támadott fel.
17. Ha pedig a Krisztus fel nem táma-
dott, hiábavaló a ti hitetek; még bűnei-
tekben vagytok. Róm. 4,25. 8,11. Zsid. 10,4–12.
18. Akik a Krisztusban elaludtak, azok
is elvesztek tehát. 1Thess. 4,13. 14. Jel. 14,13.
19. Ha csak ebben az életben remény-
kedünk a Krisztusban, minden ember-
nél nyomorultabbak vagyunk. 2Tim. 3,12.
20. **Ámde Krisztus feltámadott a
halottak közül, zsengéjük lett azok-
nak, akik elaludtak**.
Csel. 26,23. Kol. 1,18. Zsid. 1,6. 1Pét. 1,3. Jel. 1,5.
21. Miután ugyanis ember által van a
halál, szintén ember által van a halottak
feltámadása is. Ján. 11,25. Róm. 5,12. 6,23.

22. Mert amiképpen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképpen a Krisztusban mindnyájan megeleveníttetnek.
Róm. 5,14. 21. 8,29. Gal. 2,20. Kol. 1,27. 1Ján. 4,4.
23. Mindenki pedig a maga rendje szerint. Első zsenge a Krisztus; azután akik a Krisztuséi az Ő eljövetelekor.
Csel. 26,23. 1Thess. 4,15. Zsid. 9,28. 12,23.
24. Aztán a vég, mikor átadja a királyságot az Istennek és Atyának; amikor eltöröl minden birodalmat és minden hatalmat és erőt. Zsolt. 110,1. 2Kor. 4,14.
25. Mert addig kell néki uralkodnia, mígnem ellenségeit mind lábai alá veti.
Mát. 28,18–20. Luk. 10,19. Ef. 5,27. Zsid. 1,13.
26. Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál. 2Tim. 1,10. Zsid. 2,14. Jel. 21,4.
27. **Mert mindent az Ő lábai alá vetett**. Mikor pedig azt mondja, hogy minden alá van vetve, nyilvánvaló, hogy rajta kívül, aki neki mindent alávetett. Zsolt. 8,6. Zsid. 1,13. 2,8. 1Pét. 3,22.
28. Mikor pedig minden alája vettetett, akkor maga a Fiú is alávettetik Istennek, aki neki mindent alávetett, hogy az Isten legyen minden mindenben. Ján. 14,28. Fil. 3,21. Kol. 3,11.
29. Különben mit cselekszenek azok, akik a halottakért keresztelkednek meg, ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel? Miért is keresztelkednek meg a halottakért? rész 3,23. 11,3. Mát. 13,41.
30. Mi is miért veszélyeztetjük magunkat minden pillanatban? 2Kor. 11,26.
31. Naponként halál révén állok. A veletek való dicsekedésre mondom, mely van nékem a Krisztus Jézusban a mi Urunkban. 2Kor. 4,10. Róm. 8,36.
32. Ha csak emberi módon viaskodtam Efézusban a fenevadakkal, mi a hasznom abból, ha a halottak fel nem támadnak? Együnk és igyunk, holnap úgyis meghalunk! Luk. 12,19. 2Kor. 1,8.
33. Ne tévelyegjetek. A jó erkölcsöt megrontják a rossz társaságok. Gal. 5,9.
34. **Ébredjetek rá, hogy megigazultatok**, és ne vétkezzetek; mert némelyek nem ismerik Istent; megszégyenítésetekre mondom. Róm. 13,11. Ef. 5,14. 1Thess. 4,5.
35. De mondhatná valaki: Mimódon támadnak fel a halottak? és milyen testtel jönnek elő? Ezék. 37,3. Fil. 3,21.
36. Balgatag! amit elvetsz, nem elevenedik meg, hacsak meg nem hal. Ján. 12,24.
37. És abban, amit elvetsz, nem azt a testet veted el, amely majd kikél, hanem a puszta magot, talán búzáét, vagy más egyébét. Zsolt. 104,14.
38. Az Isten pedig testet ád annak, amint akarta, éspedig mindenféle magnak az ő saját testét. Márk 4,26–29.
39. Nem minden test ugyanaz a test, hanem más az emberek teste, más az állatoké, más a halaké, más a madaraké.
40. És vannak mennyei testek, és vannak földi testek; de más a mennyeiek dicsősége, és más a földieké.
41. Más a napnak dicsősége, és más a holdnak dicsősége, és más a csillagok dicsősége; mert csillag a csillagtól különbözik dicsőségre nézve. Zsolt. 8,3.
42. Éppen így a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban; Róm. 2,7.
43. Elvettetik gyalázatosságban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben.
44. Elvettetik érzéki test, feltámasztatik szellemi test. Van érzéki test, és van szellemi test is. Róm. 6,12. Fil. 3,21.
45. Így is van megírva: **Lőn az első ember, Ádám, élő lélekké; az utolsó Ádám életet adó Szellemmé**.
1Móz. 2,7. Ján. 5,21. 6,63. Róm. 5,14. Kol. 3,4.
46. De nem a szellemi az első, hanem az érzéki, azután a szellemi.
47. Az első ember földből való, földi; **a második ember, az Úr, a mennyből való**. 1Móz. 3,19. Ján. 3,13. 31. 1Tim. 3,16.
48. Amilyen ama földi, olyanok a földiek is; **és amilyen ama mennyei, olyanok a mennyeiek is**. Fil. 3,20.
49. És amiképpen hordtuk a földinek ábrázatát, **hordani fogjuk a mennyeinek ábrázatát is**. Róm. 8,18. 29. 1Ján. 3,2.
50. Azt pedig állítom atyámfiai, hogy test és vér nem örökölheti Isten király-

ságát, sem a romlandóság nem örökli a romolhatatlanságot. Mát. 16,17. Ján. 3,3.

51. Ímé, titkot mondok néktek. **Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk.** 1Thess. 4,15. 17.

52. **Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk.** Fil. 3,21. 1Thess. 3,13. 4,16. 5,9. Zsid. 9,28. Jel. 8,2. 10,5–7.

53. **Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltsön magára, és e halandó test halhatatlanságot öltsön magára.** 2Kor. 4,11. 5,4.

54. Mikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és e halandó halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül amaz Ige, mely meg van írva: **Elnyeletett a halál a győzelemben.** Ésa. 25,8. Róm. 6,12. 8,11. Jel. 20,14. 21,4.

55. **Halál! Hol a te fullánkod? Pokol! Hol a te diadalmad?** Hós. 13,14. Jel. 20,14.

56. A halál fullánkja pedig a bűn; a bűn ereje pedig a törvény. Gal. 3,10–13.

57. **De hála az Istennek, aki a győzelmet adja nékünk a mi Urunk Jézus Krisztus által.** Róm. 7,25. 1Ján. 5,4. 5.

58. Azért szerelmes atyámfiai **erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.** Róm. 13,11. Jel. 22,12.

Rendelés az adakozásról

16 Ami a szentek számára való gyűjtést illeti, amiképpen Galácia gyülekezeteinek rendeltem, ti is azonképpen cselekedjetek. Csel. 11,29. 24,17. Róm. 12,13. 15,26. 2Kor. 8,4. 9,1. Gal. 2,10.

2. A hétnek első napján mindenitek tegye félre magánál, amit sikerül összegyűjtenie, hogy ne akkor történjék a gyűjtés, amikor odamegyek. Példd. 3,27. Márk 12,41–44. 2Kor. 8,3. 9,3. Jel. 1,10.

3. Mikor pedig megérkezem, akiket javasoltok leveleitek által, azokat küldöm el, hogy elvigyék Jeruzsálembe a ti ajándékotokat. 2Kor. 8,4. 6. 19.

4. Ha pedig méltó lesz, hogy én is elmenjek, velem együtt jönnek.

5. Elmegyek pedig hozzátok, amikor Macedóniába átmegyek, mert Macedónián általmegyek, Csel. 19,21. 2Kor. 1,16.

6. Lehet, hogy nálatok maradok, és a telet is ott töltöm, hogy azután ti kísérjetek el, ahová megyek.

7. Mert nem csak átutazás közben akarlak titeket látni, de remélem, hogy valami ideig nálatok maradok, ha az Úr engedi. Csel. 15,3. 17,15. 21,5.

8. Efézusban pedig pünkösdig maradok.

9. Mert nagy kapu nyílott meg előttem és hasznos, az ellenség is sok. Csel. 14,27. 19,9. 2Kor. 2,12. Kol. 4,3. Jel. 3,8. 20.

Timótheust ajánlja

10. Hogyha pedig megérkezik Timótheus, meglássátok, hogy bátorságos maradása legyen nálatok; mert az Úrnak dolgát cselekszi, mint én is. Róm. 16,21. Fil. 2,20. 1Thess. 3,2.

11. Senki azért őt meg ne vesse: hanem bocsássátok el őt békességgel, hogy hozzám jöhessen; mert várom őt az atyafiakkal együtt. 1Tim. 4,12.

12. Ami pedig Apollós atyafit illeti, igen kértem őt, hogy menjen el hozzátok az atyafiakkal együtt, de semmiképpen sem akart most menni; de majd elmegy, mihelyt jó alkalmatossága lészen. Préd. 3,1. Csel. 18,24. Tit. 3,13.

Intések

13. **Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!** Ef. 6,10. Fil. 4,13. Kol. 1,11. 2Tim. 2,1.

14. Minden dolgotok szeretetben menjen végbe! Róm. 13,8–10. 1Ján. 4,7. 8. 20.

15. Intelek pedig titeket, atyámfiai, hiszen tudjátok, hogy Stefanásnak házanépe Akhája zsengéje, és ők a szenteknek való szolgálatra adták magukat. Róm. 16,5. 2Kor. 8,4. Zsid. 6,10. 1Pét. 4,10.

16. Hogy ti is engedelmeskedjetek az ilyeneknek, és mindenkinek, aki velük szolgál és fárad. Zsid. 6,10. 13,17.

17. Örvendezek pedig a Stefanás, Fortunátus és Akhaikus eljövetelének; mert a ti hiányotokat ők pótolták.
18. Mert felüdítették az én szellememet és a tiéteket is. Megbecsüljétek azért az ilyeneket. Róm. 15,30–32. 2Tim. 1,16.

Üdvözlések és befejezés

19. Köszöntenek titeket Ázsia gyülekezetei; sokszor köszöntenek titeket az Úrban Akvila és Priscilla, a házuknál levő gyülekezettel egybe.
Csel. 16,6. 19,10. Róm. 16,5. 11. Filem. 2. Jel. 1,4.
20. Köszöntenek titeket az atyafiak mindnyájan. Köszöntsétek egymást szent csókkal. 1Thess. 5,26. 1Pét. 5,14.
21. A köszöntést a saját kezemmel írtam, a Páléval. Róm. 16,22. Kol. 4,18.
22. Ha valaki nem szereti az Úr Jézus Krisztust, legyen átkozott! Maran atha.
Gal. 1,9. Ef. 6,24. Fil. 4,5. 1Ján. 4,19. 5,1.
23. **Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme veletek**! Róm. 16,20. 24.
2Kor. 13,13. Gal. 1,8. Zsid. 10,26. Júd. 14.
24. Az én szeretetem mindnyájatokkal a Jézus Krisztusban! Ámen.

PÁL APOSTOLNAK A KORINTHUSBELIEKHEZ ÍRT MÁSODIK LEVELE

Köszöntés

1 Pál, Jézus Krisztus apostola az Isten akaratából, és Timótheus, az atyafi, az Isten gyülekezetének, mely Korinthusban van, mindama szentekkel egybe, akik egész Akhájában vannak:
2. Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. Róm. 1,7. Gal. 4,6. Kol. 1,2.

Hálaadás a vigasztalás Istenének

3. **Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak Atyja és minden vigasztalásnak Istene**; Róm. 15,6. Ef. 1,3. 17.
4. **Aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassuk azokat, akik bármilyen nyomorúságba estek, azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket**. Ésa. 66,13. Róm. 15,5. 1Pét. 1,3.
5. Mert amint bőséggel kijutott nékünk a Krisztus szenvedéseiből, úgy bőséges a mi vigasztalásunk is Krisztus által. Csel. 9,4. Fil. 3,10. Kol. 1,24. 2Thess. 2,16.
6. De akár nyomorgattatunk, a ti vigasztalástokért és üdvösségtekért van, akár megvigasztaltatunk, a ti vigasztalástokért van, mely ugyanazoknak a szenvedéseknek az elviseléséhez ad erőt, amelyeket mi is szenvedünk;
7. És a mi reménységünk erős felőletek. Tudván, hogy amiképpen társaink vagytok a szenvedésben, azonképpen a vigasztalásban is. Róm. 8,17. 18. Jak. 1,2–4.
8. Mert nem akarjuk, hogy ne tudjatok atyámfiai a mi nyomorúságunk felől, amely Ázsiában esett rajtunk, hogy felette igen, erőnk felett megterheltettünk, úgyhogy életünk felől is kétségben voltunk: Csel. 19,23. 1Kor. 15,32. 16,9.
9. **Sőt magunkat a halálos ítéletre is elszántuk, mert nem magunkban bizakodunk, hanem Istenben, aki feltámasztja a holtakat**: Dán. 3,17. Zsid. 11,19.
10. **Aki ilyen nagy halálból megszabadított és megszabadít minket: akiben reménykedünk, hogy ezután is meg fog szabadítani**; 2Pét. 2,9.
11. Velünk együtt munkálkodván ti is az érettünk való könyörgésben, hogy a nékünk adott kegyelmi ajándék sokak által háláltassék meg. Csel. 12,5. Róm. 15,30.
Ef. 6,18. 19. Fil. 1,19. Filem. 22. Jak. 5,16–18.
12. Mert a mi dicsekedésünk ez, lelkiismeretünk bizonysága, hogy isteni őszinteséggel és tisztasággal, nem testi bölcsességgel, hanem Isten kegyelmével forgolódtunk a világon, kiváltképpen pedig köztetek.
rész 11,3. 1Kor. 5,8. 1Ján. 3,19–22.

13. Mert nem egyebet írunk néktek,
hanem amit olvastok, vagy el is ismer-
tek, sőt reménylem, hogy el is fogtok
ismerni mindvégig;
14. Mint ahogy némi részben el is
ismertétek rólunk, hogy dicsekvéstek
vagyunk, amiképpen ti is nékünk az Úr
Jézus napján. Fil. 2,16. 4,1. 1Thess. 2,19. 5,9.

Istennek ígéretei
Krisztusban lettek igenné és Ámenné

15. És ezzel a bizodalommal akartam
előbb hozzátok menni, hogy másod-
ízben nyerjetek kegyelmet;
Róm. 1,11. 15,19. 1Kor. 4,19. Fil. 1,25. 26.
16. Majd köztetek általmenni Mace-
dóniába, és Macedóniából ismét hozzá-
tok térni vissza, és tőletek elkísértetni
Júdeába. Csel. 15,3. 1Kor. 16,5–7.
17. Hát ezt akarva, vajon könnyelmű-
en cselekedtem-é? Vagy amit akarok,
test szerint akarom-é, hogy nálam az
igen igen, és a nem nem legyen?Jak. 5,12.
18. Hű tanúm az Isten, hogy a mi
beszédünk hozzátok nem volt igen és
nem. 1Ján. 5,20. Jel. 3,7. 14.
19. Mert az Isten Fia Jézus Krisztus,
akit köztetek mi hirdettünk, én és Sil-
vánus és Timótheus, nem lett igen és
nem, hanem **az igen valósult meg
Őbenne**. Márk 1,1. Luk. 1,35. Csel. 9,20. 18,5.
20. **Mert Istennek valamennyi ígé-
rete Őbenne lett igenné és Őbenne
lett Ámenné az Isten dicsőségére mi-
általunk**. Róm. 15,8. 9. Gal. 3,21. Zsid. 1,3. 6,18.
21. **Aki pedig minket veletek együtt
Krisztusban megerősít és felken
minket, az Isten az**; 1Ján. 2,20. 27.
22. **Aki el is pecsételt minket, és a
Szellemet, mint foglalót adta a mi
szíveinkbe**. Róm. 8,16. Ef. 1,14. 4,30. 2Tim. 2,9.
23. Én pedig az Istent hívom bizonysá-
gul az én lelkemre, hogy titeket kímélve
nem mentem el eddig Korinthusba.
24. Mert nem uralkodni akarunk a
ti hiteteken, **hanem munkatársai va-
gyunk a ti örömötöknek; mert hitben
állotok**. Róm. 11,20. 1Kor. 15,1. 1Pét. 5,8. 9.

A megtért bűnöst vissza kell fogadni

2 Azt tettem pedig fel magamban,
hogy nem megyek közétek ismét
szomorúsággal. Csel. 11,29. 15,12. 1Kor. 2,2.
2. Mert ha én megszomorítlak titeket,
ugyan ki az, aki megvidámít engem,
hacsak az nem, akit én megszomorí-
tok? rész 1,5. 7,8. Róm. 12,15.
3. És azért is írtam néktek ezt, hogy
mikor odamegyek, szomorúság ne
érjen azok részéről, akiknek örülnöm
kellene; meg lévén győződve mindeni-
tek felől, hogy az én örömöm mindnyá-
jatoké. rész 12,21. Gal. 5,10.
4. Mert sok szorongattatás és szívbeli
háborgás között írtam néktek sok
könnyhullatással, nem hogy megszo-
morítsalak titeket, hanem hogy **meg-
ismerjétek azt a szeretetet, amely
bennem különösen nagy irántatok**.
5. Ha pedig valaki megszomorított,
nem engem szomorított meg, hanem
részben, hogy el ne túlozzam, titeket
mindnyájatokat. 1Kor. 5,1.
6. Elég az ilyennek az a büntetés,
amely a többség részéről érte: 1Tim. 5,20.
7. Annyira, hogy éppen ellenkezőleg:
ti inkább bocsássatok meg neki és
vigasztaljátok, hogy valamiképpen a
felettébb való bánat meg ne emésszе
az ilyet. Gal. 6,1. Ef. 4,32. Kol. 3,13. Zsid. 12,12.
8. Azért kérlek titeket, hogy tanúsít-
satok iránta szeretetet. 1Ján. 3,18.
9. Mert azért írtam is, hogy bizonyo-
san megtudjam felőletek, hogy minden-
ben engedelmesek vagytok-é? Fil. 2,12.
10. Akinek pedig megbocsátotok vala-
mit, én is; mert ha én is megbocsátot-
tam valamit, ha valakinek megbocsátot-
tam, tiérettetek cselekedtem Krisztus
színe előtt; Ján. 20,23. 1Kor. 5,4.
11. **Hogy meg ne csaljon minket a
sátán; mert jól ismerjük az ő szándé-
kait**. Ef. 6,10. Zsid. 13,5. 1Pét. 5,8. Jel. 2,24. 12,9–11.
12. Mikor pedig Troászba mentem
a Krisztus Evangéliuma ügyében, és
kapu nyittatott nékem az Úrban,
Csel. 16,8. 20,6. 32. 1Kor. 16,9. Kol. 4,3. Jel. 3,7. 8.

13. Nem volt szellememnek nyugodalma, mivelhogy nem találtam Titust, az én atyámfiát, ezért elbúcsúzván tőlük, elmentem Macedóniába.

14. **Hála pedig az Istennek, aki mindenkor diadalra vezet minket a Krisztusban, és az Ő ismeretének illatát minden helyen megjelenti általunk.** Kol. 1,27.

15. **Mert Krisztus jó illatja vagyunk Istennek, mind az üdvözülők, mind az elkárhozók között;** 1Pét. 2,7. 8.

16. Ezeknek halál illatja halálra; amazoknak pedig élet illatja életre. És ezekre kicsoda alkalmatos? Róm. 1,16.

17. Mert mi nem olyanok vagyunk, mint sokan, akik meghamisítják Isten Igéjét; hanem tisztán, sőt szinte **Istenből szólunk az Isten előtt a Krisztusban.** Róm. 15,18. 1Kor. 5,8. 1Pét. 4,11. Jel. 12,9.

Az új szövetség szolgálata: a szellem és élet szolgálata

3 Elkezdjük-é ismét ajánlgatni magunkat? Vagy talán szükségünk van, mint némelyeknek, ajánló levelekre hozzátok, avagy tőletek? Csel. 18,27.

2. A mi levelünk ti vagytok, beírva a mi szívünkbe, amelyet ismer és olvas minden ember; 1Kor. 9,2. Fil. 1,7. 1Thess. 1,8.

3. Akik felől nyilvánvaló, hogy **Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, nem tintával, hanem az élő Isten Szellemével írva; nem kőtáblákra, hanem a szívnek hústábláira.** Zsolt. 40,8. Jer. 31,33. Ezék. 11,19. 36,26. Ján. 14,6. 1Kor. 3,5. Zsid. 8,10. 9,14. 10,16.

4. **Ilyen bizodalmunk pedig Isten iránt a Krisztus által van.** Ef. 3,12.

5. Nem mintha magunktól volnánk alkalmatosak valamit gondolni, úgy mint magunkból; ellenkezőleg: **a mi alkalmas voltunk az Istentől van:**

6. **Aki alkalmassá tett minket arra, hogy új szövetség szolgái legyünk, nem betűié, hanem Szellemé; mert a betű megöl, a Szellem pedig megelevenít.** Ján. 6,63. Róm. 2,27. 3,20. 7,6. 8,29. Gal. 3,10. Ef. 3,7. Kol. 1,25. 1Tim. 1,11. Zsid. 8,6. 8.

7. Ha pedig a halálnak betűkkel kövekbe vésett szolgálata dicsőséges volt, úgyhogy Izrael fiai nem is nézhettek Mózes orcájára arcának elmúló dicsősége miatt: Róm. 4,15. 7,10. 10,4.

8. Hogyne volna **méginkább dicsőséges a Szellemnek szolgálata?** Gal. 3,5.

9. Mert ha a kárhoztatás szolgálata dicsőséges, **mennyivel inkább dicsőséges a megigazulás szolgálata?** Róm. 4,11. 10,3. 1Kor. 1,30. Gal. 3,10. Fil. 3,9.

10. Sőt az, ami ott dicsőséges volt, nem is mondható dicsőségesnek ehhez a túláradó dicsőséghez képest.

11. Mert ha dicsőséges a mulandó, sokkal inkább dicsőséges az, ami megmarad. Zsid. 7,19. 8,6. 9,23. 11,40.

12. Mivel tehát ilyen reménységünk van, nagy bátorsággal szólunk; 1Ján. 3,3.

13. És nem, miként Mózes, aki leplet borított az orcájára, hogy ne lássák Izrael fiai az elmulandónak végét. Róm. 10,4. Gal. 3,23–25. Ef. 2,14. Kol. 2,14–17.

14. De megtompultak az ő elméik. Mert ugyanaz a lepel mind e mai napig felfedetlenül ott van az ó szövetség olvasásánál, mivelhogy a Krisztusban tűnik el; Ján. 12,40. Csel. 26,18. Róm. 11,7. 10. Ef. 1,17.

15. Sőt mindmáig, amikor csak olvassák Mózest, lepel borul az ő szívükre.

16. Mikor pedig megtérnek az Úrhoz, lehull a lepel. Ésa. 25,7. Róm. 11,25. 1Kor. 2,10.

17. **Az Úr pedig a Szellem; és ahol az Úrnak Szelleme, ott a szabadság.** Ján. 4,24. 1Kor. 15,45. Gal. 5,1. 13. 2Tim. 1,7.

18. **Mi pedig az Úr dicsőségének visszatükröződését mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk dicsőségről dicsőségre, az Úrnak Szellemétől.** Róm. 8,29. Kol. 3,10. Zsid. 1,3. Jak. 1,23.

Megismerni Isten dicsőségét

4 Annakokáért, mivelhogy ilyen szolgálatban vagyunk, amint a kegyelmet nyertük, nem csüggedünk el; Gal. 6,9. Ef. 3,7. 8. Zsid. 12,3. 1Pét. 2,10.

2. Hanem lemondtunk a szégyen takargatásáról, mint akik nem járunk ravaszságban, és nem is hamisítjuk

meg Isten Igéjét, de a nyilvánvaló igazsággal ajánljuk magunkat minden ember lelkiismeretének az Isten előtt.

3. Ha mégis leplezett a mi Evangéliumunk, azoknak leplezett, akik elvesznek: Róm. 2,16. 1Kor. 1,18. 1Tim. 1,15.

4. **Akikben e világ istene megvakította a hitetlenek elméjét, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges Evangéliumának világosságát, aki az Isten képe.** Ésa. 6,10. Zak. 13,7. Luk. 10,18. Ján. 1,18. Csel. 26,18. Ef. 6,12. Kol. 1,15. Zsid. 1,3.

5. Mert nem magunkat prédikáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust; magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat, a Jézusért.

6. Mert az Isten, aki szólt: Sötétségből világosság ragyogjon, **Ő gyújtott világosságot a mi szívünkben, hogy megismerjük Isten dicsőségét, mely ragyog a Jézus Krisztus arcán.** Ján. 1,9. 8,12. 12,46. Ef. 5,8. Kol. 1,15. 1Pét. 2,9. 2Pét. 1,19.

7. Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy amaz erőnek nagy volta Istené legyen, és nem magunktól való. 1Kor. 2,5. Gal. 4,13. 14. Kol. 1,27.

8. Mindenütt nyomorgattatunk, **de meg nem nyomoríttatunk**; kétségek között vagyunk, **de nem esünk kétségbe**;

9. Üldöztetünk, **de el nem hagyatunk**; tiportatunk, **de el nem veszünk**;

10. Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy **a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben.** Róm. 8,17. Gal. 6,17. Fil. 3,10. Kol. 1,24.

11. Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a **Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben.** Róm. 8,11.

12. Azért a halál mibennünk munkálkodik, az élet pedig tibennetek.

13. **Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a szelleme van, amint meg van írva: Hittem és azért szóltam; hiszünk mi is, és azért szólunk;** Zsolt. 116,10. Márk 11,23. Róm. 10,10. Zsid. 11,1.

14. **Tudván, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt, és veletek együtt előállít.** Csel. 3,15. Róm. 8,11. Ef. 2,6. 1Thess. 4,16. 17.

15. **Mert minden tiérettetek van, hogy a kegyelem sokasodva sokak által a hálaadást bőségessé tegye az Isten dicsőségére.** Róm. 5,17. Kol. 3,17.

16. Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, **a belső mindazáltal napról napra megújul.** Róm. 7,22. Tit. 3,5. 1Pét. 1,23. 3,4.

17. **Mert a mi pillanatnyi könnyű megpróbáltatásunk igen nagy örök dicsőséget szerez nékünk;** Csel. 20,32. Róm. 8,32. Jak. 1,3. 4. 1Pét. 1,7. 1Ján. 3,2.

18. Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók. Róm. 4,17–20. Zsid. 11,1.

Vágyódás a mennyei hazába

5 Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló házunk a mennyben. Fil. 3,21. 1Thess. 5,23. Zsid. 4,12. 11,10. 2Pét. 1,13.

2. Azért is sóhajtozunk ebben, óhajtván felöltözni erre a mi mennyei hajlékunkat; Róm. 8,23. Ef. 1,13. 14.

3. Ha ugyan felöltözötten is mezítelenek nem találtatunk! Jel. 3,18. 16,15.

4. Mert akik e sátorban vagyunk is, sóhajtozunk megterheltetvén; mert nem levetkőztetni kívánunk, hanem felöltöztetni, hogy ami halandó, elnyelje azt az élet. Róm. 8,11. 1Kor. 15,53. 54.

5. **Aki pedig minket erre elkészített, az Isten az, aki a Szellemet foglalóul adta minékünk.** rész 1,22. Ésa. 29,23. Róm. 8,16. 23. Ef. 1,13. 14.

6. Azért mivelhogy mindenkor bízunk, és tudjuk, hogy amíg e testben lakunk, addig távol vagyunk az Úrtól, Ján. 14,2. 3.

7. **Mert hitben járunk, nem látásban;** Róm. 4,17. 1Kor. 13,12. Gal. 3,2. Zsid. 11,1.

8. Bizodalmunk pedig van, azért inkább szeretnénk kiköltözni e testből, és elköltözni az Úrhoz. Fil. 1,23. 1Thess. 4,17.

9. Azért igyekezünk is, hogy akár itt lakunk, akár elköltözünk, néki kedvesek legyünk. 1Kor. 9,26. 27. Zsid. 4,11. 11,6.

10. **Mert nékünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, akár jót, akár gonoszt.** Róm. 14,10. 1Kor. 3,11–15. Gal. 6,7. 8. Jel. 22,12.

Isten Krisztusban megbéléltette magával a világot

11. Ismervén tehát az Úrnak félelmét, embereket térítünk, Isten előtt pedig nyilvánvalók vagyunk; reménylem azonban, hogy a ti lelkiismeretetek előtt is nyilvánvalók vagyunk.

12. Mert nem ajánljuk ismét magunkat néktek, hanem alkalmat adunk néktek a velünk való dicsekedésre, hogy legyen mit felelnetek a színből és nem szívből dicsekedőknek. Gal. 2,5. 6. 6,12–14.

13. Ha azért bolondok vagyunk, Istenért; ha józanok vagyunk, érettetek van az. Csel. 26,25. Róm. 12,3. 2Tim. 2,10.

14. **Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket,** Róm. 5,5. Zsid. 6,10.

15. Úgy vélekedvén, hogy ha egy meghalt mindenkiért, tehát mindazok meghaltak; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki érettük meghalt és feltámasztatott. Mát. 12,50. Ján. 6,63. Róm. 6,11. Gal. 2,20. 1Pét. 4,2.

16. Azért mi ezentúl senkit sem ismerünk test szerint; sőt ha ismertük is Krisztust test szerint, de már többé nem ismerjük. Gal. 2,6. Jak. 2,1–4.

17. **Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.** Ján. 3,3. Róm. 2,29. Gal. 6,15. Tit. 3,5. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.

18. **Mindez pedig az Istentől van, aki minket megbéléltetett magával a Jézus Krisztus által, és aki nékünk adta a béléltetés szolgálatát;** Róm. 5,10. Ef. 2,16. Kol. 1,20. 1Ján. 2,2. 4,10.

19. **Minthogy az Isten volt az, aki Krisztusban megbéléltette magával a világot, nem tulajdonítván nékik az ő bűneiket, és reánk bízta a béléltetésnek Igéjét.** Ésa. 43,25. Róm. 3,24. 25.

20. **Krisztusért járván tehát követségben, mintha Isten kérne miáltalunk: Krisztusért kérünk, béküljetek meg az Istennel.** Róm. 4,6–8. Ef. 6,20.

21. **Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazságává tétessünk Őbenne.** Ésa. 53,9–12. Gal. 3,13. Ef. 1,6. 7. Fil. 3,9. Kol. 1,14. 1Pét. 2,24.

Az élő Istenhez méltó szolgálat

6 Mint akik együttmunkálkodunkŐvele, intünk is titeket, hogy hiába ne vettétek légyen az Isten kegyelmét. 1Kor. 3,9. Gal. 2,21. Zsid. 12,15. 1Ján. 2,1. 2.

2. Mert Ő mondja: **A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Ímé, itt a kegyelem ideje; ímé, itt az üdvösség napja!** Ésa. 49,8. Róm. 5,18. 10,13. Zsid. 2,18.

3. Senkit semmiben meg ne botránkoztassunk, hogy a szolgálatunk ne szidalmaztassék. Róm. 14,13. 1Kor. 9,12.

4. Hanem ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgái; sok kitartásban, nyomorúságban, szükségben, szorongattatásban. Róm. 14,18. 1Kor. 4,1. 1Tim. 4,6.

5. Verésekben, tömlöcben, háborúságban, küszködésben, virrasztásban, böjtölésben. rész 11,23.

6. **Tisztaságban, ismeretben, hosszútűrésben, kedvességben, Szent Szellemben, tettetés nélkül való szeretetben,** Kol. 1,9. 11. 1Ján. 2,5.

7. **Az igazság Igéjével, Isten erejében; a megigazultság jobb és bal felől való fegyvereivel;** Róm. 13,12. 1Kor. 1,24. 2,4. 5. Ef. 1,13. 6,17. 2Tim. 2,4. Zsid. 2,4.

8. Tisztelet és gyalázat által, rossz és jó hír által; mint hitetők és mégis igazak; Csel. 4,21. 5,40. 41.

9. Mint ismeretlenek és mégis jól ismertek; mint halálra szántak és ím élők; mint megostorozottak és meg nem ölettek; Róm. 8,36. 1Kor. 4,9. Gal. 1,22–24.

10. Mint bánkódók, **noha mindig örvendezők**; mint szegények, **de sokakat gazdagítók**; mint akiknek semmijük nincs, **mégis mindennel bírók.** rész 8,9.

11. A mi szánk megnyílt tinéktek,
korinthusiak, a mi szívünk kitárult.
12. Nem mibennünk vagytok szoros-
ságban, hanem szorosságban vagytok
a ti szívetekben. Fil. 1,8. 1Ján. 3,17.
13. Viszonzásul, mint gyermekeim-
nek szólok, tárjátok ki ti is szíveteket.

Ti az élő Istennek temploma vagytok

14. Ne legyetek hitetlenekkel felemás
igában; mert mi köze van a megigazult-
ságnak a törvénytelenséghez? vagy mi
közössége a világosságnak a sötétség-
gel? 1Kor. 1,9. 3,9. Ef. 5,7. 11. 1Ján. 1,5–7.
15. És mi egyezsége Krisztusnak Béliál-
lal? vagy mi köze hívőnek hitetlenhez?
16. Vagy mi egyezése Isten templo-
mának a bálványokkal? **Mert ti az élő
Istennek temploma vagytok, amint
az Isten mondotta: Bennük lakozom,
és bennük tábort járok; és leszek né-
kik Istenük, és ők én népem lesznek.**
2Móz. 29,45. 3Móz. 26,12. Zak. 9,8. 1Kor. 3,16. 1Pét. 2,5.
17. Annakokáért menjetek ki közül-
ük, és szakadjatok el, azt mondja az
Úr, és tisztátalant ne illessetek; **és én
magamhoz fogadlak titeket**, Ésa. 52,11.
Ezék. 37,26. Róm. 15,7. 1Kor. 6,19. Jel. 18,4.
18. **És én Atyátok leszek néktek,
és ti fiaimmá és leányaimmá lesztek,
azt mondja a mindenható Úr.** Jer. 1,9.
31,33. 32,38. Róm. 8,14–17. Gal. 4,6. 7. Jel. 21,7.

Intés megszentelődésre

7 Mivelhogy azért ilyen ígéreteink
vannak, szeretteim, tisztítsuk meg
magunkat minden testi és szellemi tisz-
tátalanságtól, Isten félelmében jussatok
tökéletességre a szentségben. Ef. 5,26.
1Thess. 3,13. Zsid. 4,12. 2Pét. 1,4. 1Ján. 1,7. 9. 3,3.
2. Fogadjatok be minket; senkit meg
nem bántottunk, senkit meg nem
rontottunk, senkit meg nem csaltunk.
3. Nem vádképpen mondom; hisz
előbb mondottam, hogy szívünkben
vagytok, hogy együtt haljunk, együtt
éljünk. rész 3,2. 1Kor. 4,14. 15. Fil. 1,8.
4. Nagy az én bizodalmam hozzátok,
nagy az én dicsekvésem felőletek; telve
vagyok vigasztalódással, felettébb való
az én örömem minden mi nyomorúsá-
gunk mellett. 1Kor. 1,4. Fil. 1,20. 2,17.
5. Mert mikor Macedóniába jöttünk,
sem volt semmi nyugodalma a mi
testünknek, mert mindenféle zaklatás-
ban volt részünk; kívül harc volt, belül
félelem. Csel. 9,29. Gal. 2,12. 2Tim. 1,7.
6. **De az Isten, a megalázottak vi-
gasztalója, minket is megvigasztalt**
Titus megjöttével.
Ján. 14,16. Róm. 15,5. Fil. 2,1. 2Thess. 2,16.
7. Sőt nem megjöttével csupán, ha-
nem azzal a vigasztalással is, amellyel
ti vigasztaltátok meg, hírül hozta ugya-
nis nékünk a ti kivánkozástokat, a ti
kesergésteket, a ti hozzám való ragasz-
kodástokat; úgyhogy én mégjobban
örvendeztem. Róm. 1,12. Jak. 5,17. 2Ján. 4.

Isten szerint való megszomorodás

8. Hát, ha megszomorítottalak is tite-
ket azzal a levéllel, nem bánom, noha
bántam; mert látom, hogy az a levél,
ha ideig-óráig is, de megszomorított
titeket. rész 2,4. Ján. 16,6.
9. Most örülök, nem azért, hogy meg-
szomorodtatok, hanem hogy megtérés-
re szomorodtatok meg. Annak örülök,
hogy Isten szerint szomorodtatok meg,
hogy mi semmi kárt nem okoztunk
nektek. Csel. 5,31. Róm. 2,4.
10. **Mert az Isten szerint való szo-
morúság üdvösségre való megingat-
hatatlan megtérést szerez**; a világ
szerint való szomorúság pedig halált
szerez. Csel. 11,18. 28,18. Róm. 13,11. 2Tim. 2,25.
11. Mert ímé, ez a ti Isten szerint való
megszomorodástok milyen nagy igye-
kezetet keltett bennetek, sőt védeke-
zést, sőt bosszankodást, sőt félelmet,
sőt kívánkozást, sőt buzgóságot, sőt
bosszúállást. Mindenképpen bebizonyí-
tottátok, hogy tiszták vagytok e dolog-
ban. Róm. 2,4. 1Pét. 2,2. Jel. 3,19.
12. Ha tehát írtam is néktek, nem a
sértő miatt, sem a sértett miatt; hanem
hogy nyilvánvaló legyen nálatok a mi
irántatok való buzgóságunk Isten előtt.

13. Annakokáért megvigasztalódtunk
a ti vigasztalástokon; de sokkal inkább
örültünk a Titus örömén, hogy az ő
szellemét ti mindnyájan megnyugtattá-
tok: Róm. 15,32. 1Kor. 12,26. 13,6. 2Tim. 1,16.
14. Mert ha dicsekedtem valamit néki
felőletek, nem maradtam szégyenben;
mert amint tinéktek mindent igazán
szólottam, azonképpen a mi Titus előtt
való dicsekvésünk is igazsággá lett.
15. És ő még jobb szívvel van irántatok,
visszaemlékezvén mindnyájatoknak
engedelmességére, hogy félelemmel
és rettegéssel fogadtátok őt. Fil. 2,12.
16. Örülök, hogy mindenben bízhatok
bennetek. Csel. 16,29. 2Thess. 3,4.

Krisztus szegénnyé lett érettetek, hogy ti gazdaggá legyetek és bővölködjetek

8 Tudtotokra adjuk pedig, atyámfiai,
Istennek azt a kegyelmét, amelyet
Macedónia gyülekezeteivel közölt.
2. Hogy a nyomorúság sok próbái
közt is **bőséges az ő örömük, és igen
nagy szegénységüket jószívűségük
gazdagsággá sokasította**. Márk 12,44.
3. Mert, bizonyság vagyok rá, hogy
erejük szerint, sőt erejük felett is ada-
koztak, Csel. 11,29. 24,17. 1Kor. 16,2.
4. **Sok könyörgéssel kérvén tőlünk
azt a kegyelmet, hogy a szentek irán-
ti szolgálatban adakozással közösség-
get vállalhassanak**. Csel. 24,17. Róm. 15,26.
5. És nem amiként reméltük, hanem
**önmagukat adták először az Úrnak,
és nekünk is az Isten akaratából**.
6. Hogy kérnünk kellett Titust, hogy
amiképpen elkezdte, azonképpen vé-
gezze is be ennek az adománynak az
összegyűjtését. Fil. 4,18. Zsid. 13,16. 1Pét. 4,10.
7. **Azért, miképpen mindenben bő-
völködtök, hitben, beszédben, isme-
retben és minden buzgóságban és a
hozzánk való szeretetben, úgy ebben
az adakozásban is legyetek bőkezűek**.
Zsolt. 112,9. Péld. 31,20. Márk 10,21. 1Kor. 1,5.
8. Nem parancsképpen mondom, ha-
nem hogy a mások buzgósága által a ti
szeretetetek valódiságát is kipróbáljam.
9. **Mert ismeritek a mi Urunk
Jézus Krisztusnak kegyelmét, hogy
gazdag lévén, szegénnyé lett érette-
tek, hogy ti az Ő szegénysége által
gazdaggá lehessetek**. 5Móz. 8,18. 2Krón. 7,14.
Mát. 8,20. Luk. 9,58. Fil. 2,6–11.
10. Tanácsot is adok e dologban; mert
hasznos az néktek, akik nemcsak a
cselekvést, hanem előzőleg az akarást
is elkezdtétek tavaly óta. 1Tim. 6,18.
11. Most pedig a cselekvést is vigyé-
tek végbe, hogy amiképpen készségtek
volt az akarásra, úgy legyen a véghez-
vitelre is abból, amitek van. Péld. 19,17.
12. Mert ha a készség megvan, aszer-
int kedves az, amije az adakozónak van,
és nem aszerint, amije nincs. Luk. 21,3.
13. Hogy ne legyen másoknak köny-
nyebbségük, néktek pedig nyomorú-
ságtok, hanem egyenlőség szerint;
14. A mostani időben a ti bőségtek
pótolja amazoknak hiányát; hogy ama-
zoknak bősége is pótolhassa a ti hiány-
otokat, hogy így egyenlőség legyen;
15. Amint meg van írva: Aki sokat
gyűjtött, nem volt többje; és aki keve-
set, nem volt kevesebbje. 2Móz. 16,18.
16. Hála pedig az Istennek, aki ugyan-
azt a buzgóságot adta irántatok Titus
szívébe. Jób 36,11. Zsolt. 35,27. Jer. 33,9.
17. Mert kérésünket ugyan elfogadta,
de mivel ennél még nagyobb volt benne
a buzgalom, önként ment el hozzátok.
18. Elküldöttük azonban vele együtt
amaz atyafit is, akit dicsérnek az Evan-
gélium hirdetéséért az összes gyüleke-
zetben; Zsolt. 118,25.
19. Ezen felül pedig a gyülekezetek
útitársunknak is megválasztották őt
ebben az adománygyűjtésben, amelyet
mi szolgálunk **magának az Úrnak
dicsőségére és a mi készségünk
megmutatására**;
20. Óvakodván, hogy senki ne becs-
mérelje a mi bőséges adományainkat,
amellyel szolgálunk felétek; 1Kor. 16,3.
21. Mert gondunk van a tisztességre
nemcsak az Úr előtt, hanem az embe-
rek előtt is. Péld. 3,4. Fil. 4,8. 1Pét. 2,12.

22. Sőt, elküldöttük velük a mi atyánkfiát is, akinek buzgó voltát sok dologban sokszor kipróbáltuk, most pedig még sokkal buzgóbb, irántatok való nagy bizodalmánál fogva. Róm. 12,8.

23. Akár Titusról van szó, ő az én társam és köztetek segítségem; akár a mi atyánkfiai felől, ők a gyülekezetek követei és Krisztus dicsősége: rész 7,13. Ján. 13,16. Fil. 2,25.

24. Adjátok azért szerete teteknek és felőletek való dicsekvésünknek bizonyságát irántuk a gyülekezetek előtt is.

Az adakozás rendje és áldása

9 A szentek iránt való szolgálatról felesleges is írnom néktek. Csel. 11,29. Róm. 15,26. 1Kor. 16,1. Gal. 2,10.

2. Hiszen ismerem a ti készségteket, amellyel dicsekszem felőletek a macedónoknak, hogy Akhája felkészült a múlt esztendő óta; és a ti buzgóságtok sokakat magával ragadt. Róm. 15,26.

3. Mindamellett elküldtem az atyafiakat, nehogy a mi felőletek való dicsekedésünk e tekintetben hiábavaló legyen; hanem amint mondtam, készen legyetek. 1Kor. 16,1. Tit. 3,1.

4. Hogy aztán, ha a macedónok velem együtt odajutnak és titeket készületlenül találnak, valamiképpen szégyent ne valljunk mi, hogy ne mondjam ti, ebben a dologban. 1Móz. 33,11. 1Sám. 25,27. 30,26.

5. Szükségesnek véltem azért utasítani az atyafiakat, hogy előttem menjenek el hozzátok, és készítsék elő a ti előre megígért adományotokat, hogy az úgy legyen készen, mint bőséges áldás, és nem mint kényszeradomány. 2Kir. 5,15.

6. Azt mondom pedig: **Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat.** 5Móz. 8,18. 28,8. 11–13. Péld. 8,18. 19,17. 22,9. Luk. 6,38. Gal. 6,7. 9.

7. Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kényszerűségből; **mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.** 2Móz. 35,5. 5Móz. 15,10. Péld. 11,18. 24. Préd. 11,1. Mal. 3,10–12. Luk. 19,16–26. 1Kor. 4,18.

8. **Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árassza minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek,** Zsolt. 118,25. Róm. 5,17. 8,32. Fil. 4,19. 1Tim. 6,17.

9. Amint meg van írva: **Szórt, adott a szegényeknek; az Ő igazsága örökké megmarad.** Zsolt. 112,9. Péld. 11,24. Ésa. 45,3.

10. **Aki pedig magot szolgáltat a magvetőnek, kenyeret is szolgáltat eleségül, és megsokasítja a vetéseteket, és megnöveli megigazultságotok gyümölcseit,** 2Móz. 23,6. 11. Péld. 14,21. Ésa. 55,10. 60,5. Hós. 10,12. Agg. 2,8. 19. Mal. 3,10. Mát. 6,1.

11. **Hogy mindenben meggazdagodjatok a teljes jószívűségre, amely általunk hálaadást szerez az Istennek.** 1Krón. 29,12. 2Krón. 31,10. Péld. 3,9. 1Tim. 6,17.

12. Mert e tisztnek szolgálata nemcsak a szenteknek szükségét elégíti ki, **hanem sok hálaadással bőséges az Isten előtt;** Fil. 4,19. Jak. 2,14–16. 1Ján. 3,17.

13. E szolgálatnak próbája által dicsőítik az Istent azért az engedelmességért, mellyel ti vallást tesztek a Krisztus Evangéliumáról, és a ti hozzájuk és mindenkihez való adakozó jószívűségtekért. Zsolt. 35,27. Jób 36,11. Jer. 33,9.

14. Mikor érettetek könyörögve ők is vágyakoznak utánatok **az Istennek rajtatok való bőséges kegyelme miatt.**

15. **Az Istennek pedig legyen hála az Ő kimondhatatlan ajándékáért.**

Pál védekezése

10 Én pedig, Pál, kérlek titeket a Krisztus szelídségére és engedelmességére, aki szemtől szemben ugyan alázatos vagyok közöttetek, de távollétemben szigorú irántatok;

2. De kérlek benneteket, hogy amikor jelen leszek, ne kelljen szigorúnak lennem ama bizodalomnál fogva, amellyel úgy gondolom, szigorú lehetek némelyekkel szemben, akik úgy gondolkodnak felőlünk, mintha mi test szerint járnánk. Róm. 8,5. 1Kor. 4,21. Gal. 5,19–25.

3. Mert noha testben élünk, **de nem test szerint vitézkedünk.** Ján. 4,24.

4. **Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmasak erősségek lerontására;**
1Kor. 12,7–10. Ef. 6,13–18. 1Thess. 5,8. 1Ján. 4,4.
5. **Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak;**
Róm. 12,1–3. 1Kor. 1,19. 3,19. Zsid. 4,12.
6. És készen állván megbüntetni minden engedetlenséget, mihelyst **teljessé lesz a ti engedelmességtek.**
1Kor. 9,27. Fil. 4,6–8. 1Ján. 4,17.
7. A szem előtt valókra néztek? Ha valaki azt hiszi magáról, hogy ő a Krisztusé, viszont azt is gondolja meg magában, hogy amint ő maga a Krisztusé, azonképpen mi is a Krisztusé vagyunk.
Ján. 7,24. 1Kor. 14,37. 1Ján. 4,6. 5,19.
8. Mert ha még egy kissé felettébb dicsekednék is a mi hatalmunkkal, amelyet az Úr a ti épüléstekre és nem megrontásotokra adott, nem vallanék szégyent; Fil. 2,9–11. Kol. 1,13. 14. 2,14. 15.
9. Hogy ne úgy lássatok, mintha ijesztgetnélek titeket a leveleim által.
10. Mert, úgy mondják, a levelei ugyan súlyosak és kemények; de a jelenléte erőtlen, és beszéde silány.
11. Gondolja meg az, aki így beszél, hogy amilyenek vagyunk távollétünkben, a levelek által való beszédben, éppen olyanok leszünk, ha megjelenünk, cselekedetben is. 1Kor. 1,17.
12. Mert mi nem merjük magunkat azokhoz számítani, vagy hasonlítani, akik magukat ajánlják; de azok magukat magukhoz mérvén és magukhoz hasonlítván magukat, nem okosan cselekszenek. Péld. 25,27. Luk. 18,11. Róm. 12,3.
13. De mi nem dicsekszünk mértéktelenül, hanem ama mérőzsinór mértéke szerint, amelyet Isten adott nékünk mértékül, hogy hozzátok is elérjünk.
14. Mert nem feszítjük túl magunkat, mintha nem értünk volna el hozzátok; hiszen hozzátok is eljutottunk a Krisztus Evangéliumával. 1Kor. 3,6. 9,1. 1Ján. 5,11.
15. Akik nem dicsekszünk mértéktelenül mások munkájával, de reméljük, hogy hitetek növekedtével nagyokká leszünk köztetek a mi mérőzsinórunk szerint bőségesen. Róm. 15,20. Zsid. 2,4.
16. Hogy rajtatok túl is hirdessük az Evangéliumot, nem dicsekedvén más mértéke szerint a késszel. Csel. 20,32.

Az a kipróbált, akit az Úr ajánl

17. **Aki pedig dicsekszik, az Úrban dicsekedjék.** Ésa. 65,16. Jer. 9,23. Róm. 5,11.
18. **Mert nem az a kipróbált, aki magát ajánlja, hanem akit az Úr ajánl.** Péld. 27,2. Róm. 2,29. 1Kor. 4,5. Gal. 4,17.

Szeplőtlen szűzként eljegyezve egy férfiúnak

11 Vajha elszenvednétek tőlem egy kevés balgatagságot! Sőt, szenvedjetek el engem is. Csel. 26,29.
2. Mert féltelek titeket Isten féltésével; **hisz eljegyeztelek titeket egy férfiúnak, hogy mint szeplőtlen szüzet állítsalak a Krisztus elé.**
Róm. 7,4. 1Kor. 4,15. Gal. 4,17. Ef. 5,21. Kol. 1,28.
3. Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga álnokságával becsapta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak attól az egyszerűségtől és tisztaságtól, amely Krisztusban van. Zsid. 13,9. 2Pét. 3,17. Júd. 4.
4. Mert hogyha az, aki jön, más Jézust prédikál, akit mi nem prédikáltunk, vagy más szellemet vesztek, amit nem vettetek, vagy más evangéliumot, amit be nem fogadtatok, szépen eltűrnétek.
Róm. 11,6. 16,17–19. Gal. 1,7. 8. 3,2. Fil. 3,9.
5. Mert én azt gondolom, hogy semmiben sem vagyok alábbvaló a fő-fő apostoloknál. 1Kor. 15,10. Gal. 2,6–9.
6. Ha pedig avatatlan vagyok is a beszédben, de nem az ismeretben; sőt mindenben, mindenképpen nyilvánvalókká lettünk előttetek. 1Kor. 1,17. 2,1–3.
7. Avagy vétkeztem-é, mikor magamat megaláztam, hogy ti felmagasztaltassatok, hogy ingyen hirdettem néktek az Isten Evangéliumát? Csel. 18,3.

8. Más gyülekezeteket fosztottam meg, zsoldot vévén, hogy néktek szolgáljak; és mikor nálatok voltam és szűkölködtem, nem voltam terhére senkinek. Csel. 20,33. Fil. 4,14–16. 1Thess. 2,9.
9. Mert az én szükségemet kipótolták a Macedóniából jött atyafiak; és rajta voltam és rajta is leszek, hogy semmiben se legyek terhetekre. Fil. 4,10.
10. Krisztus igazsága bennem, hogy én ettől a dicsekvéstől nem esem el Akhája vidékén. Róm. 9,1.
11. Miért? Hogy nem szeretlek titeket? Tudja az Isten. rész 7,3.
12. De amit cselekszem, cselekedni is fogom, hogy elvágjam az alkalmat az alkalomkeresők elől; hogy amivel dicsekszenek, olyanoknak találtassanak abban, mint mi is. 1Kor. 9,12. 15.

Óvás álnok munkásoktól

13. Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, akik a Krisztus apostolaivá változtatják át magukat. Fil. 3,2.
14. **Nem is csoda; hisz maga a sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává.** Gal. 1,8. 1Ján. 1,4. Jel. 12,9.
15. Nem nagy dolog azért, ha az ő szolgái is átváltoztatják magukat az igazság szolgáivá; akiknek végük az ő cselekedeteik szerint lészen. Fil. 3,19.

Pál dicsekvése megpróbáltatásaival

16. Ismét mondom: ne tartson engem senki esztelennek; de ha mégis, fogadjatok be mint esztelent is, hogy egy kicsit én is dicsekedhessem.
17. Amit mondok, nem az Úr szerint mondom, hanem mintegy esztelenül a dicsekvésnek ezzel a merészségével,
18. Mivelhogy sokan dicsekszenek test szerint, dicsekszem én is. 1Pét. 1,24.
19. Magatok bölcsek lévén, örömest eltűritek az eszteleneket! 1Kor. 4,10.
20. Mert eltűritek, ha valaki leigáz titeket, ha valaki felfal, ha valaki megfog, ha valaki felfuvalkodik, ha valaki arcul ver titeket. Gal. 2,4. 4,3. 9. 5,1.
21. Szégyenkezve mondom, mivelhogy mi erőtlenek voltunk; de amiben merész valaki, esztelenül szólok, merész vagyok én is. rész 10,10. Fil. 3,4.
22. Héberek ők? Én is. Izraeliták-é? Én is. Ábrahám magva-é? Én is. Csel. 22,3.
23. Krisztus szolgái-é? Balgatagul szólok, én még inkább; több fáradság, több verés, több börtön, gyakorta való halálos veszedelem által. Csel. 9,16. 1Kor. 15,10. 30. Kol. 1,29. Zsid. 10,34.
24. A zsidóktól ötször kaptam negyvenet egy híján. Mát. 10,17. Márk 13,9.
25. Háromszor megkorbácsoltak, egyszer megköveztek, háromszor hajótörést szenvedtem, éjt-napot a mélységben töltöttem; Csel. 14,19. 16,22. Zsid. 11,37.
26. Gyakorta való utazásban, veszedelemben folyóvizeken, veszedelemben rablók közt, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztában, veszedelemben tengeren, veszedelemben hamis atyafiak közt; Csel. 9,23. 13,50. 14,5. 17,5. 19,23. 28,19.
27. Fáradságban és nyomorúságban, gyakorta való virrasztásban, éhségben és szomjúságban, gyakorta való böjtölésben, hidegben és mezítelenségben. Csel. 20,31. Róm. 16,4. 1Kor. 4,11. Kol. 2,1.
28. Mindezeken kívül van az én naponkénti zaklattatásom, az összes gyülekezetek gondja. Csel. 20,18. Róm. 1,14.
29. Ki gyenge, hogy én is gyenge ne volnék? Ki botránkozik meg, hogy én is ne égnék?
30. Ha dicsekednem kell, az én gyengeségeimmel dicsekszem. Róm. 8,26. 15,1. Zsid. 4,15.
31. Az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki mindörökké áldott, tudja, hogy nem hazudom. Róm. 9,5. 1Thess. 2,5. 1Ján. 3,20.
32. Damaszkuszban Aretás király helytartója őriztette a damaszkusziak városát, akarván engem megfogni;
33. És az ablakon át, kosárban bocsátottak le a kőfalon, és megmenekültem kezei közül. Csel. 9,20–25.

Pál látomásai és kijelentései

12 A dicsekvés azonban nem használ nékem; rátérek azért a látomásokra és az Úrnak kijelentéseire.

2. Ismerek egy embert a Krisztusban, aki tizennégy évvel ezelőtt, hogy testben-é, nem tudom; hogy testen kívül-é, nem tudom; az Isten tudja, elragadtatott a harmadik égig. Csel. 22,17. Róm. 16,7.

3. És tudom, hogy az az ember, hogy testben-é, hogy testen kívül-é, nem tudom; az Isten tudja, Gal. 1,22. 1Thess. 4,17.

4. Elragadtatott a paradicsomba, és hallott kimondhatatlan beszédeket, amelyeket nem szabad embernek kibeszélnie. Luk. 23,43. Jel. 2,7.

5. Az ilyennel dicsekszem; magammal pedig nem dicsekszem, ha csak az én gyengeségeimmel nem. Róm. 8,26.

6. Mert ha dicsekedni akarok, nem leszek esztelen; mert igazságot mondok; de megtürtőztetem magamat, hogy valaki többnek ne tartson, mint aminek lát, vagy amit hall tőlem. Róm. 9,1.

7. És hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bizakodjam, tövis adatott nékem a testembe, a sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy felettébb el ne bizakodjam. 4Móz. 33,55. Józs. 23,13. Bír. 2,3. Jób 2,7. Ezék. 28,24. Luk. 13,16. Gal. 1,12.

8. Ezért háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy távozzék ez el tőlem; Mát. 18,19. 28,18–20. Márk 16,17. Fil. 2,7–11.

9. És ezt mondá nékem: **Elég néked az én kegyelmem**; **mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el**. **Nagy örömest dicsekszem azért az én erőtlenségeimmel**, **hogy a Krisztus ereje lakozzék énbennem**. Csel. 1,8. 1Kor. 10,13. Zsid. 2,18. 1Pét. 4,14. 2Pét. 2,9.

10. Annakokáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongattatásokban Krisztusért; **mert amikor erőtlen vagyok**, **akkor vagyok erős**. Ésa. 40,29. Csel. 5,41. Róm. 5,3. Fil. 4,11–13.

11. Dicsekedvén, balgataggá lettem; ti kényszerítettetek rá. Mert néktek kellett volna engem ajánlanotok; mert semmiben sem vagyok alábbvaló a fő-fő apostoloknál, noha semmi vagyok. Márk 10,43. 44. 1Kor. 3,7. 15,8. Ef. 3,8. Gal. 2,6.

Pál apostolságának jelei

12. Apostolságomnak jelei megbizonyosodtak köztetek teljes állhatatosságban, jelekben, csodákban és erőkben is. Csel. 4,30. Róm. 15,18. 19. 1Kor. 9,2. Zsid. 2,4.

13. Mert micsoda az, amiben megkárosodtatok a többi gyülekezetek mellett, hanem ha az, hogy én magam nem voltam néktek terhetekre? Bocsássátok meg nékem ezt az igazságtalanságot! rész 11,8. 9. 1Kor. 1,7. 9,12.

14. Ímé, harmadízben is kész vagyok hozzátok menni, és nem leszek terhetekre; mert nem azt keresem ami a tiétek, hanem titeket magatokat. Mert nem a gyermekek tartoznak kincseket gyűjteni a szülőknek, hanem a szülők a gyermekeknek. Csel. 20,33. 1Kor. 4,14.

15. Én pedig nagy örömest hozok áldozatot, és magamat is feláldozom a ti lelketekért; még ha ti, akiket én igen szeretek, kevésbé szerettek is engem. rész 6,12. Fil. 2,17. 1Thess. 2,8.

16. De ám legyen, hogy én nem voltam terhetekre; hanem furfangos lévén, csellel fogtalak meg titeket.

17. Avagy akiket hozzátok küldtem, azok közül valamelyik által kifosztottalak-é titeket? 2Kir. 5,16. 20–27.

18. Megkértem Titust, és vele együtt elküldtem amaz atyafit; talán kifosztott titeket Titus? Nem egyazon Szellem szerint jártunk-é? Nem azokon a nyomokon-é? Róm. 4,12. Fil. 2,19–22. 1Pét. 2,21.

Isten előtt szólni a Krisztusban

19. Azt hiszitek megint, hogy előttetek mentegetjük magunkat. **Az Isten előtt Krisztusban szólunk**; **mindezt pedig**, **szeretteim**, **a ti épülésetekért**. Róm. 9,1. 11,14. 12,19. 1Kor. 10,33. 14,26.

20. Mert félek, hogy ha odamegyek, nem talállak majd olyanoknak, amilyeneknek szeretnélek, és engem is olyannak találtok, amilyennek nem szeretnétek; hogy valamiképpen versengések,

irigységek, indulatoskodások, visszavonások, rágalmazások, fondorkodások, felfuvalkodások, pártoskodások lesznek köztetek; 1Kor. 4,21. Jak. 3,14–16.

21. Hogy mikor újra odamegyek, megaláz engem az én Istenem tiköztetek, és sokakat meggyászolok azok közül, akik korábban vétkeztek és meg nem tértek a tisztátalanságból, paráznaságból és bujaságból, amit elkövettek. Csel. 20,28–31. 1Kor. 5,1. Gal. 4,19. Fil. 3,18.

Krisztus hatalmas tibennetek

13 Ezúttal harmadszor megyek hozzátok. Két vagy három tanú vallomása alapján megáll minden dolog. 5Móz. 17,6. 19,15. Mát. 18,16. 1Ján. 5,7. 8.

2. Előre megmondtam és előre mondom, mint másodszori ottlétemkor, és most is távollétemben írom azoknak, akik ezelőtt vétkeztek, és a többieknek mind, hogy ha ismét odamegyek, nem leszek kíméletes; 1Kor. 4,19–21.

3. **Mert hát a bennem szóló Krisztus bizonyságát keresitek, aki irányotokban nem erőtlen, hanem hatalmas tibennetek.** Mát. 10,20. 1Kor. 9,2.

4. **Mert noha megfeszíttetett erőtlenségben, mindazáltal él Istennek erejéből. És noha mi erőtlenek vagyunk Őbenne, de vele együtt élünk majd Isten erejéből tinálatok.** Róm. 6,4. Fil. 2,7. 8. 2Tim. 1,7. 1Pét. 3,18.

5. Vizsgáljátok meg magatokat, hogy hitben vagytok-é? Magatokat próbáljátok meg. **Avagy nem ismeritek-é magatokat, hogy a Jézus Krisztus bennetek van**? Kivéve, ha méltatlanok vagytok. Róm. 8,10. Gal. 4,19. Ef. 2,20. 3,17.

6. De reménylem, hogy megismeritek, hogy mi nem vagyunk méltatlanok.

7. Az Istent pedig kérem, hogy semmi gonoszt ne cselekedjetek; nemhogy mi méltóknak láttassunk, hanem hogy ti a jót cselekedjétek, mi pedig mintegy méltatlanok legyünk. Fil. 1,9–11. 4,8.

8. Mert semmit sem cselekedhetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért. Példd. 21,30. Márk 9,39.

9. Mert örvendünk, ha mi erőtlenek, ti meg erősek vagytok; ezt pedig kérjük is, hogy ti tökéletessé váljatok.

10. Azért írom ezeket távollétemben, hogy jelenlétemben ne kelljen keményen viselkednem **ama hatalom szerint, amelyet az Úr adott nékem építésre**, és nem rontásra. rész 10,8. 1Kor. 4,21. Tit. 1,3.

11. **Végezetre, atyámfiai, legyetek jó egészségben, épüljetek, vigasztalódjatok, egy értelemben legyetek, békességben éljetek; és a szeretetnek és békességnek Istene lészen veletek.** Róm. 8,39. 2Thess. 3,16. Jel. 22,21.

12. Köszöntsétek egymást szent csókkal. Köszöntenek titeket a szentek mindnyájan. Róm. 15,33. 1Kor. 1,10. 1Pét. 3,8.

13. **Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, az Istennek szeretete és a Szent Szellem közössége mindnyájatokkal. Ámen.** Ján. 14,16. Róm. 16,20. 1Kor. 14,16. Ef. 2,13.

PÁL APOSTOLNAK A GALATÁKHOZ ÍRT LEVELE

Jézus Krisztus Evangéliumához való hűség

1 Pál, apostol, nem emberektől, sem ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által, aki feltámasztotta Őt a halálból; Róm. 4,24. 1Kor. 6,14. 2Kor. 4,14. Kol. 2,12. 1Thess. 1,10. 1Pét. 1,21.

2. És a velem levő összes atyafiak, Galácia gyülekezeteinek: Fil. 2,22.

3. **Kegyelem néktek és békesség az Atya Istentől, és a mi Urunk Jézus Krisztustól,** 1Kor. 1,3.

4. **Aki Önmagát adta a mi bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e**

jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint. 1Pét. 2,24. 1Ján. 2,2. Jel. 1,5.
5. Akinek dicsőség örökkön örökké! Ámen.
6. Csodálkozom, hogy attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliumra hajlotok. Róm. 5,2. 10,3. 2Kor. 11,4. Jel. 22,21.
7. Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus Evangéliumát. Csel. 15,1–5.
8. De akár mi, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, átkozott legyen. 1Kor. 16,22. 2Kor. 11,13. 14.
9. Amint előbb mondottuk, most ismét mondom: Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül amit elfogadtatok, átok legyen. Példd. 30,6. Jel. 22,18. 19.
10. Mert most embereknek engedek-é, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-é tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék. 1Thess. 2,4.
11. Tudtotokra adom pedig atyámfiai, hogy az az Evangélium, melyet én hirdettem, nem ember szerint való; 1Kor. 15,1. Ef. 6,6. Jak. 4,4. 1Ján. 3,19.
12. **Mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által.** Ef. 3,3.
13. Mert hallottátok, mint forgolódtam én egykor a zsidóságban, hogy én felette igen üldöztem az Isten gyülekezetét, és pusztítottam azt. Márk 7,5. Csel. 8,3. Fil. 3,6. 1Tim. 1,13.
14. És felülmúltam a zsidóságban nemzetembeli sok kortársamat, szerfelett rajongván atyai hagyományaimért.
15. **De mikor az Istennek tetszett, aki elválasztott engem az én anyám méhétől fogva, és elhívott az Ő kegyelme által,** Bír. 1,5. Ésa. 49,5. Jer. 1,5. Luk. 1,15. 16. Róm. 8,30. 9,24. 1Kor. 1,9. 15,10.
16. **Hogy kijelentse az Ő Fiát énbennem, hogy hirdessem Őt a pogányok között: azonnal nem tanácskoztam testtel és vérrel,** Róm. 1,13. 14. 1Kor. 2,9–13.
17. Sem nem mentem Jeruzsálembe az előttem való apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába, és ismét visszatértem Damaszkuszba. Csel. 9,20.
18. Azután három esztendő múlva fölmentem Jeruzsálembe, hogy Pétert meglátogassam, és nála maradtam tizenöt napig. Csel. 22,17. 18.
19. Az apostolok közül pedig mást nem láttam, hanem csak Jakabot, az Úr testvérét. Mát. 13,55. 1Kor. 9,5. Jak. 1,1.
20. Amiket pedig néktek írok, ímé Isten előtt mondom, hogy nem hazudom.
21. Azután mentem Szíriának és Ciliciának tartományaiba. Csel. 6,9. 9,30.
22. Ismeretlen voltam pedig személyesen a Júdeában levő keresztény gyülekezetek előtt;
23. Hanem csak hallották, hogy: aki minket üldözött egykor, most hirdeti azt a hitet, amelyet egykor pusztított. Csel. 9,13. 20. 1Kor. 15,8–10. 1Tim. 1,13–16.
24. És dicsőítették az Istent azért, amit bennem végzett. Csel. 21,19. 20.

Pál megegyezése az apostolokkal

2 Azután tizennégy esztendő múlva ismét fölmentem Jeruzsálembe Barnabással együtt, elvivén Titust is. Csel. 15,2–4. Tit. 1,4.
2. Fölmentem pedig kijelentés következtében és eléjük adtam az Evangéliumot, melyet hirdetek a pogányok között, de külön a tekintélyeseknek, hogy hiába ne fussak, vagy hogy eddigi futásom ne váljék hiábavalóvá. Csel. 19,21.
3. De még a velem lévő Titust sem kényszerítette senki a körülmetélkedésre, noha görög volt,
4. Tudniillik a belopózkodott hamis atyafiakért, akik alattomban közénk jöttek, hogy kikémleljék a mi szabadságunkat, mellyel bírunk a Krisztus Jézusban, hogy minket szolgákká tegyenek: rész 4,3. 9. Csel. 15,24. 20,30. 1Ján. 4,1.
5. Kiknek egy pillanatra sem adtuk meg magunkat, hogy az Evangélium igazsága megmaradjon számotokra.

6. A tekintélyesekkel pedig nem törődöm, bármilyenek is voltak régen; Isten nem nézi az emberek személyét; mert velem a tekintélyesek semmit sem közöltek; Csel. 10,34. Róm. 2,11. 2Kor. 12,11.
7. Sőt ellenkezőleg, mikor látták, hogy énreám van bízva a körülmetéletlenek Evangéliuma, mint Péterre a körülmetélésé; Csel. 13,46. 1Thess. 2,4.
8. Mert aki erős volt Péterben a körülmetélkedés apostolságára, bennem is erős volt a pogányok között. Csel. 1,8.
9. És elismervén a nékem adatott kegyelmet, Jakab és Kéfás, meg János, kik oszlopokul tekintetnek, bajtársi jobbjukat nyújták nékem és Barnabásnak, hogy mi a pogányok között, ők pedig a körülmetéltek között prédikáljanak:
10. Csakhogy a szegényekről megemlékezzünk; amit is én igyekeztem megcselekedni. Csel. 11,30. 24,17.

Pál szembeszáll Péterrel

11. Mikor pedig Péter Antiókhiába jött, szemtől szembe ellene állottam, mivel panasz volt rá. Csel. 15,35.
12. Mert mielőtt némelyek odajöttek Jakabtól, a pogányokkal együtt evett; mikor pedig odajöttek, félrevonult és elkülönítette magát, félvén a körülmetélkedésből valóktól. Csel. 10,28.
13. És vele képmutatóskodtak a többi zsidók is, úgyhogy Barnabást is elcsábították az ő tettetésükkel.
14. De mikor láttam, hogy nem egyenesen járnak az Evangélium igazságához képest, azt mondtam Péternek mindnyájuk előtt: Ha te zsidó létedre pogány módra élsz és nem zsidó módra, miként kényszeríted a pogányokat, hogy zsidó szokás szerint éljenek? Mát. 9,11. Csel. 11,3. 15,10. Ef. 2,3. 1Tim. 5,20.
15. Mi, természet szerint zsidók, és nem a pogányok közül való bűnösök,
16. **Tudván azt, hogy az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által, mi is Krisztus Jézusban hittünk, hogy megigazuljunk a Krisztusban való hitből és nem a törvény cselekedeteiből; mivel a törvény cselekedeteiből nem igazul meg egy test sem.** Csel. 13,39. Róm. 3,19. 4,13. 5,1. Fil. 3,9.
17. Ha pedig Krisztusban keresvén a megigazulást, mi magunk is bűnösöknek találtatunk, avagy Krisztus a bűn szolgája-é? Távol legyen. 1Ján. 3,5. 8.
18. Mert, ha amiket lerontottam, azokat ismét fölépítem, magamat teszem törvényszegővé. Zsid. 7,26–28.
19. **Mert én a törvény által meghaltam a törvénynek, hogy Istennek éljek.** Róm. 3,21. 7,4. 6. 2Kor. 5,15. Zsid. 9,14.
20. **Krisztussal együtt megfeszíttettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és Önmagát adta értem.** Róm. 6,5. Ef. 2,5. 3,17. Kol. 1,27. 2,13.
21. **Nem törlöm el az Isten kegyelmét; mert ha a törvény által van a megigazulás, akkor Krisztus hiába halt meg.** Róm. 3,24. 25. 10,3. 11,6. Zsid. 7,11.

A hit gyermekei

3 Oh balgatag galáciabeliek, kicsoda igézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjetek az igazságnak, kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha köztetek feszíttetett volna meg?
2. Csak azt akarom megtudni tőletek: **a törvény cselekedeteiből kaptátok-é a Szellemet, avagy a hit hallásából?** Csel. 2,38. Róm. 10,17. Ef. 1,13. 14. Zsid. 6,4.
3. Ennyire esztelenek vagytok? Amit Szellemben kezdtetek el, most testben fejeznétek be? rész 4,9. Zsid. 7,16.
4. Annyit szenvedtetek hiába? ha ugyan hiába. Zsid. 6,4–6. 2Pét. 2,20–22. 2Ján. 8.
5. **Annakokáért, aki a Szellemet szolgáltatja néktek és hatalmas csodákat tesz közöttetek,** a törvény cselekedeteiből, vagy **a hit hallásából cselekszi-é?** Csel. 19,11. Róm. 15,19. 1Kor. 12,7. 8. 2Kor. 3,8.
6. **Miképpen Ábrahám hitt az Istennek, és megigazulásul tulajdonítatott az néki.** 1Móz. 15,6. Róm. 4,3.

7. Értsétek meg tehát, hogy akik
hitből vannak, azok az Ábrahám fiai.
vers 29. Ján. 8,39. Róm. 4,11–16. 9,8.
8. Előre látván pedig az Írás, hogy
Isten hitből fogja megigazítani a po-
gányokat, eleve hirdette Ábrahámnak
az Evangéliumot: **Tebenned fognak**
megáldatni minden népek.
1Móz. 12,3. Róm. 3,23. 28–30.
9. Ekként **a hitből valók kapnak ál-**
dást a hívő Ábrahámmal együtt. Róm. 4, 16.
10. Mert akik a törvény cselekedetei-
ből vannak, átok alatt vannak; minthogy
meg van írva: Átkozott mindenki, aki
meg nem marad mindazokban, amik
meg vannak írva a törvény könyvében,
hogy azokat cselekedje. 5Móz. 27,26.
11. **Hogy pedig a törvény által sen-**
ki sem igazul meg Isten előtt, nyil-
vánvaló, mert az igaz ember hitből él.
Hab. 2,4. Róm. 1,17. Zsid. 10,38. 1Ján. 5,4.
12. A törvény pedig nem hitből van,
hanem amely ember cselekszi azokat,
élni fog általa. 3Móz. 18,5. Róm. 4,5. 10,5.
13. **Krisztus váltott meg minket a tör-**
vény átkától, átokká tétetvén érettünk;
mert meg van írva: Átkozott minden,
aki fán függ: 5Móz. 21,23. 2Kor. 5,21.
14. **Hogy az Ábrahám áldása Kriszt-**
us Jézusban legyen a pogányokon,
hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit
által. Jóel 2,28. Csel. 2,4. 1Kor. 1,22. 1Tim. 2,5. 6.
15. Atyámfiai! Ember szerint szólok.
Még egy ember által hitelesített vég-
rendeletet sem lehet érvényteleníteni,
sem ahhoz hozzátenni. Róm. 6,19. Zsid. 9,17.
16. **Az ígéretek pedig Ábrahám-**
nak adattak és az ő magvának. Nem
mondja: És a magvaknak, mint sokról;
hanem mint egyről. **És a te magod-**
nak, aki a Krisztus. 1Móz. 12,3. 7. 15,5.
17,2. 7. Róm. 4,6–9. 22–25. 1Kor. 12,12.
17. Ezt mondom tehát, hogy a szövet-
séget, melyet előzőleg Isten megerősí-
tett a Krisztusra nézve, a négyszáz-
harminc esztendő múlva adott törvény
nem teszi érvénytelenné, hogy meg-
semmisítse az ígéretet. 1Móz. 15,13.
2Móz. 12,40. Csel. 7,6. Róm. 4,13. 14. Zsid. 7,18.
18. Mert ha törvényből van az örök-
ség, akkor többé nem ígéretből;
Ábrahámnak pedig ígéret alapján
ajándékozta azt az Isten. Róm. 4,14. 8,17.
19. Mi tehát a törvény? A törvény-
szegések miatt toldották meg vele az
ígéretet, **amíg eljön a Mag, akinek té-**
tetett az ígéret; rendeltetvén angyalok
által, közbenjáró kezében. 2Móz. 20,19.
Ján. 15,22. Csel. 7,37. 53. 1Tim. 1,9. Zsid. 2,2. 5.
20. A közbenjáró pedig nem egyhez
tartozik, Isten ellenben egy. 1Tim. 2,5.
21. A törvény tehát az Isten ígéretei
ellen van-é? Távol legyen! Mert ha
olyan törvény adatott volna, amely ké-
pes életet adni, akkor valóban a törvény-
ből volna a megigazulás. Róm. 8,2.
22. De az Írás mindent bűn alá rekesz-
tett, hogy **az ígéret a Jézus Krisztus-**
ban való hitből adassék a hívőknek.
Ján. 3,15–18. 5,24. Csel. 15,11. 16,31. Róm. 11,32.
23. Mielőtt pedig eljött a hit, törvény
alatt őriztettünk, egybezárva az eljöven-
dő hit kinyilatkoztatásáig. Róm. 3,19. 6,14.
24. **Ekként a törvény Krisztusra**
vezérlő mesterünkké lett, hogy hitből
igazuljunk meg. Csel. 13,39. Zsid. 7,18. 19.
25. De minekutána eljött a hit, nem
vagyunk többé a vezérlő mester alatt.
26. **Mert mindnyájan Isten fiai vagy-**
tok a Krisztus Jézusban való hit által.
Ján. 1,12. Róm. 6,14. 7,4. 8,15. 16. Zsid. 7,11–19.
27. **Mert akik Krisztusba keresztel-**
kedtetek meg, Krisztust öltöztétek
fel. Márk 16,15. 16. Róm. 6,3. 4. 1Kor. 12,13.
28. Nincs zsidó, sem görög; nincs
szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő;
mert ti mindnyájan egyek vagytok a
Krisztus Jézusban. Ján. 17,21. Kol. 3,11.
29. **Ha pedig Krisztuséi vagytok,**
tehát az Ábrahám magva vagytok és
örökösök az ígéret szerint.
Róm. 9,24. Zsid. 11,18.

Krisztusban elnyerni a fiúságot

4 Mondom pedig, hogy ameddig az
örökös kiskorú, semmiben sem
különbözik a szolgától, jóllehet ura
mindennek; Tit. 3,7. Filem. 16. Zsid. 1,14. 6,17.

2. Hanem gyámok és gondviselők
alatt van az atyjától rendelt ideig.
3. Azonképpen mi is, mikor kiskorúak
voltunk, a világ elemei alá voltunk vet-
tetve szolgaként: Kol. 2,8. 20. Zsid. 9,10.
4. **Mikor pedig eljött az időnek tel-
jessége, kibocsátotta Isten az Ő Fiát,
aki asszonytól lett, aki törvény alatt
lett,** 1Móz. 3,15. Ján. 1,14. Ef. 1,10. Zsid. 2,14.
5. **Hogy a törvény alatt levőket meg-
váltsa, hogy elnyerhessük a fiúságot.**
Mát. 20,28. Ef. 1,5. 7. Kol. 1,13. 14. Zsid. 9,12.
6. **Minthogy pedig fiak vagytok,
Isten kibocsátotta az Ő Fiának Szel-
lemét a ti szíveitekbe, aki ezt kiáltja:
Abba, Atya!** Róm. 8,14–16. 10,10. 1Ján. 3,1.
7. Azért nem vagy többé szolga,
**hanem fiú; ha pedig fiú, Istennek
örököse is Krisztus által.** Róm. 8,16. 17.
8. Ámde akkor, mikor még nem
ismertétek az Istent, azoknak szolgál-
tatok, amik természet szerint nem
istenek; Róm. 1,25. Ef. 2,12. 1Thess. 1,9.
9. Most azonban, hogy megismertétek az Istent, sőt hogy megismert titeket az Isten, miként tértek vissza ismét az erőtlen és gyarló elemekhez, amelyeknek megint újból szolgálni akartok? 1Kor. 8,3. Kol. 2,20. Zsid. 7,18.
10. Megtartjátok a napokat és hónapokat és időket, meg az esztendőket.
11. Féltelek titeket, hogy hiába fáradoztam értetek. Róm. 14,5. Fil. 2,16.
12. Atyámfiai, kérlek titeket, legyetek olyanok, mint én, mert én is olyanná lettem, mint ti. Semmivel sem bántottatok meg engem. rész 6,14.
13. Tudjátok pedig, hogy testem erőtlenségében hirdettem néktek az Evangéliumot először. Róm. 10,15. 1Kor. 2,3.
14. És megkísértetvén testemben, nem vetettetek meg, sem nem utáltatok meg engem, hanem úgy fogadtatok, mint Istennek angyalát, mint Krisztus Jézust. Ján. 13,20. 2Kor. 5,20.
15. Hová lett tehát a ti boldogságotok? Mert bizonyságot teszek néktek, hogy ti, ha lehetséges lett volna, szemeiteket kivájván, nékem adtátok volna.
16. Hát ellenségetek lettem azzal, hogy megmondtam néktek az igazat?
17. Némelyek nem jó szándékkal buzgólkodnak érettetek, hanem el akarnak titeket szakítani tőlem, hogy azután értük buzgólkodjatok. Róm. 10,2.
18. Szép dolog pedig fáradozni a jóban mindenkor, és nem csupán akkor, ha köztetek vagyok. Fil. 2,12. Jel. 3,19.
19. Gyermekeim! kiket ismét fájdalommal szülök, míglen **kiábrázolódik bennetek a Krisztus.** Róm. 8,26. 1Kor. 4,15.
20. Szeretnék pedig most köztetek jelen lenni és változtatni a hangomon; mert bizonytalanságban vagyok felőletek. 1Kor. 4,21. 1Thess. 2,17. 18.
21. Mondjátok meg nékem, akik a törvény alatt akartok lenni: nem halljátok-é a törvényt? Róm. 6,14. 7,6.
22. Mert meg van írva, hogy Ábrahámnak két fia volt: egyik a szolgálótól, másik a szabad asszonytól.
1Móz. 16,15. 21,2. Róm. 9,7. 8.
23. De a szolgálótól való test szerint született; a szabad asszonytól való pedig az ígéret által. 1Móz. 18,10. Róm. 10,8.
24. Ezek egy példázat képei: mert ezek az asszonyok a két szövetség; az egyik a Sínai hegyről való és szolgaságra szül, ez Hágár. Róm. 8,15. Zsid. 2,15.
25. Mert Hágár a Sínai hegyet jelképezi Arábiában, amely hasonlatos a mostani Jeruzsálemhez, mert gyermekeivel együtt szolgasorban él.
26. A szabad asszony azonban a mennyei Jeruzsálemet jelképezi, ez mindnyájunk anyja, Ésa. 2,2.
Róm. 6,14. 18. Zsid. 12,22. Jel. 3,12. 21,2.
27. Mert meg van írva: Örvendj te meddő, ki nem szülsz; ujjongj és kiálts, ki nem vajúdol; mert sokkal több az elhagyottnak magzatja, mint akinek férje vagyon. Ésa. 54,1.
28. **Mi pedig, atyámfiai, Izsák szerint, ígéretnek gyermekei vagyunk.**
29. De ahogy akkor a test szerint született üldözte a Szellem szerint valót, úgy van most is. Róm. 4,16. 1Thess. 2,14.

30. De mit mond az Írás? Űzd ki a szolgálót és az ő fiát; mert a szolgáló fia nem örököl a szabad asszony fiával.
Ján. 8,35. Róm. 4,3. 8,16. 17. 11,2. Jak. 4,5.
31. Annakokáért, atyámfiai, nem a szolgálónak, hanem a szabadnak gyermekei vagyunk. Ján. 1,12. 13. 8,36. 1Ján. 3,1. 2.

A szeretet által munkálkodó hit

5 Annakokáért álljatok meg a szabadságban, melyre minket Krisztus megszabadított, és ne hajtsátok magatokat ismét szolgaság igájába.
Ján. 8,32. Csel. 15,10. Róm. 8,2. 2Kor. 3,17.
2. Ímé, én Pál mondom néktek, hogy ha körülmetélkedtek, Krisztus néktek semmit sem használ. Csel. 15,1. Róm. 2,25.
3. Bizonyságot teszek pedig ismét minden embernek aki körülmetélkedik, hogy köteles az egész törvényt megtartani. rész 3,10. 5Móz. 27,26. Jak. 2,10.
4. **Ti, akik a törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok Krisztustól, a kegyelemből pedig kiestetek.**
5. **Mert mi a Szellem által, hitből várjuk a megigazulás reménységét.**
6. Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, **hanem a szeretet által munkálkodó hit.** Ján. 15,9.
Róm. 5,5. 8,39. 13,8–10. 2Kor. 5,7. 21. Jak. 2,18.
7. Jól futottatok; kicsoda gátolt meg titeket, hogy ne engedelmeskedjetek az igazságnak? 1Kor. 9,24. Kol. 3,11. 1Thess. 1,3.
8. Ez a hitetés nem attól van, aki titeket hív. rész 1,10. 2Kor. 5,11. 2Thess. 2,14.
9. Kis kovász az egész tésztát megkeleszti. Mát. 13,33. 16,6–12. 1Kor. 5,6. 15,33.
10. Bízom bennetek az Úrban, hogy ti sem lesztek más értelemben; aki azonban titeket megzavar, hordozni fogja az ítéletet, bárki legyen is az. 2Kor. 8,22. 10,6.
11. Én pedig atyámfiai, ha még mindig a körülmetélést hirdetem, miért üldöznek mégis? Akkor megszűnt a kereszt botránya. Róm. 9,32. 33. 1Kor. 1,23.
12. Bárcsak ki is metszetnék magukat azok, akik titeket megzavarnak.
13. Mert ti szabadságra hivattatok atyámfiai; csakhogy a szabadság ürügy ne legyen a testnek, hanem szeretettel szolgáljatok egymásnak. 1Pét. 2,16.
14. **Mert az egész törvény ez egy Igében teljesedik be: Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.** 3Móz. 19,18.
Mát. 22,36–40. Róm. 13,8–10. Jak. 2,8.
15. Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok, hogy egymást fel ne emésszétek. Jak. 3,14–16. 4,1–3. 1Ján. 4,8.
16. Mondom pedig, szellem szerint járjatok, így a testnek kívánságát nem fogjátok véghez vinni.
Róm. 6,12. 7,15. 23. 8,1. 14.
17. Mert a test a szellem ellen törekedik, a szellem pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, amiket akartok.
Róm. 7,15. 23.
18. **Ha azonban a Szellem vezet titeket, nem vagytok a törvény alatt.**
rész 4,5. Róm. 6,14. 15.
19. A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók, melyek ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás.
20. Bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártütések, Róm. 7,5. 8,3.
21. Irigységek, gyilkosságok, részegségek, dobzódások és ezekhez hasonlók: melyekről előre mondom néktek, amiképpen már ezelőtt is mondottam, hogy akik ilyeneket cselekszenek, Isten országának örökösei nem lesznek.
Ján. 3,3. 1Kor. 3,3. Jak. 3,14. Jel. 22,15.
22. **De a Szellem gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.** Ján. 15,2. Jak. 3,17.
23. Az ilyenek ellen nincs törvény.
24. Akik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt. 1Kor. 13,7. Kol. 3,9.
25. Ha Szellem szerint élünk, Szellem szerint is járjunk. Ján. 4,24. Róm. 1,9. 8,14.
26. Ne legyünk hiú dicsőségkívánók, egymást ingerlők, egymásra irigykedők.

A Krisztus törvényének betöltése

6 Atyámfiai, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti, akik szellemiek vagytok, igazítsátok helyre az ilyet szelídségnek szellemével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is.
1Kor. 2,13. 15. 2Thess. 3,15. Jak. 5,19. Jel. 3,17.

2. **Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be a Krisztus törvényét.**
3. Mert ha valaki azt véli, hogy ő valami, holott semmi, önmagát csalja meg.
4. Minden ember pedig az ő maga cselekedetét vizsgálja meg, és akkor csakis önmagára nézve lesz dicsekvése és nem másra nézve. Róm. 12,2. 2Kor. 13,5.
5. Mert ki-ki a maga terhét hordozza.
6. Aki pedig az Igére (Rhema) taníttatik, közölje minden javát tanítójával. Róm. 15,27.
7. **Ne tévelyegjetek, Isten nem csúfoltatik meg; mert amit vet az ember, azt is fogja aratni.** Luk. 16,25. 1Kor. 6,9.
8. **Mert aki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet; aki pedig vet a Szellemnek, a Szellemből arat örök életet.** Ján. 6,27. Róm. 6,22. 1Kor. 15,58.
9. A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk majd, ha el nem lankadunk. 2Thess. 3,13.
10. **Annakokáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenkivel, de leginkább hitünk házanépével.**

Óvás a tévtanításoktól

11. Látjátok, mekkora betűkkel írok néktek a saját kezemmel! Ef. 2,19. 20.
12. Akik testre szépek szeretnének lenni, azok kényszerítenek titeket a körülmetélkedésre; csak azért, hogy a Krisztus keresztjéért ne üldözzék őket.
vers 15. Mát. 6,5. Fil. 3,18.
13. Mert maguk a körülmetéltek sem tartják meg a törvényt; hanem azért akarják, hogy ti körülmetélkedjetek, hogy a ti testetekkel dicsekedhessenek.
14. Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében, **aki által nékem megfeszíttetett a világ, és én is a világnak.** Róm. 2,26. 29. 1Kor. 7,19.
15. **Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség nem használ semmit, hanem az új teremtés.** 2Kor. 5,17. Jak. 1,18.
16. És akik e szabály szerint élnek, békesség és irgalmasság azokon, és az Istennek Izraelén. Zsolt. 125,5. Róm. 15,9.
17. Ennekutána senki nékem bántásomra ne legyen; mert én az Úr Jézusnak jegyeit viselem az én testemen.
2Kor. 11,23–27. Kol. 1,24.
18. A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen a ti szellemetekkel, atyámfiai! Ámen. Róm. 16,20.

PÁL APOSTOLNAK AZ EFÉZUSIAKHOZ ÍRT LEVELE

Áldás Krisztus Jézusban

1 Pál, Jézus Krisztus apostola Isten akaratjából, az Efézusban lévő és Krisztus Jézusban hívő szenteknek.
Csel. 13,36. Róm. 1,7. 8. Gal. 3,9. Jel. 2,10. 13.
2. Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Róm. 5,1. 16,20. Tit. 1,4.
3. **Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekből a Krisztusban,** Zsolt. 72,17. Róm. 15,29. Gal. 3,14.
4. **Aszerint, amint magának kiválasztott minket Őbenne a világ teremtetése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Őelőtte szeretet által,** Ján. 17,21. 23. Róm. 8,30. 33. 1Kor. 1,30. Gal. 3,28. Fil. 2,15. Kol. 1,22.
5. **Eleve arra rendelt minket, hogy a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratjának jókedve szerint,**
Ján. 1,12. Róm. 8,15–17. Gal. 3,26. 4,5. 6. 1Ján. 3,1.

6. **Kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben,**
Mát. 3,17. Ján. 3,35. 10,17. Róm. 3,24. Kol. 1,13.
7. **Akiben van a mi megváltásunk az Ő vére által, a bűnöknek eltörlése az Ő kegyelmének gazdagsága szerint.** Csel. 20,28. Kol. 1,14. Zsid. 9,12. 1Pét. 1,18.
8. **Melyet nagy bőséggel közölt velünk minden bölcsességgel és értelemmel,** Róm. 11,33. 1Kor. 1,30. Kol. 2,3.
9. Megismertette velünk az Ő akaratjának titkát az Ő jókedve szerint, melyet eleve elrendelt magában,
Róm. 8,28. 16,25. Kol. 1,26. 2Tim. 1,9.
10. Az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek a földön vannak; 1Kor. 3,22.
Gal. 4,4. Kol. 1,20. 25. 3,11. Zsid. 9,10.
11. Őbenne, akiben vettük is az örökséget, amelyre előre elrendelt minket az Isten a saját végzése szerint, aki mindent a saját akaratának tanácsából cselekszik, Ésa. 46,10. Gal. 3,18. Kol. 1,12.
12. Hogy legyünk mi magasztalására az Ő dicsőségének, akik előre reménykedtünk a Krisztusban:
Mát. 12,21. Róm. 15,12. Jak. 1,18.
13. Akiben ti is, minekutána hallottátok az igazságnak Igéjét (Rhema), üdvösségtek Evangéliumát, amelyben hittetek is, **megpecsételtettetek az ígéretnek ama Szent Szellemével,** Róm. 4,11.
2Kor. 1,22. Kol. 1,5. 2Tim. 2,19. Jak. 1,18.
14. **Aki a mi örökségünk foglalója Isten tulajdon népének megváltatására, az Ő dicsőségének magasztalására.** Csel. 20,28. Róm. 8,23. 2Kor. 5,5.

Könyörgés kijelentésért és a szellemben való növekedésért

15. Ezért én is, hallván a ti hiteteket az Úr Jézusban, és minden szentekhez való szerelmeteket, Róm. 1,8. Kol. 1,4.
16. Nem szűnöm meg hálát adni érettetek, említést téve rólatok az én imádságaimban; Róm. 1,9.
1Kor. 1,4. Fil. 1,3. Kol. 1,3. 1Thess. 2,13. 5,18.
17. **Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcsességnek és kijelentésnek szellemét az Ő megismerésében;** Csel. 6,10. 1Kor. 2,10. Kol. 1,9.
18. **És világosítsa meg szívetek szemeit, hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentekben,** Csel. 26,18. Róm. 8,28. 30.
2Kor. 4,6. Kol. 1,27. Zsid. 6,4. 10,32. 1Pét. 2,9.
19. **És mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint,** Róm. 1,16. 1Kor. 2,4. 2Kor. 4,7. Kol. 1,29.
20. **Amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbjára a mennyekben.** Csel. 2,24. Zsid. 1,3.
21. **Magasan minden fejedelemség és hatalmasság és erő és uraság és minden név fölé, mely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következendőben is:** Róm. 8,38. 39. Fil. 2,9–11.
Kol. 1,15. 2,15. Zsid. 1,4. 2,5. 1Pét. 3,22. Jel. 19,12.
22. **És mindeneket vetett az Ő lábai alá, és Őt tette mindeneknek fölötte a Gyülekezetnek fejévé,**
Zsolt. 8,6. Mát. 28,18. 1Kor. 15,27. Zsid. 2,7.
23. **Mely az Ő Teste, teljessége Őnéki, aki mindeneket betölt mindenekkel.** Ján. 1,14. Róm. 12,5. 1Kor. 12,6. 12.

Isten alkotása vagyunk, újjáteremtve a Krisztus Jézusban

2 Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt, Ján. 5,21. 24. Kol. 2,13.
2. Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik; 2Kor. 4,4. 1Ján. 5,19.
3. Akik között forgolódtunk egykor mi is mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedvén a testnek és a gondolatoknak akaratját, és természet szerint haragnak fiai valánk, mint a többiek is: Róm. 3,9. Gal. 3,22. 5,16. Tit. 2,12.

4. **De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett,** Jer. 31,3. Ján. 3,16. Róm. 5,8. 1Pét. 1,3. 1Ján. 4,10. 19.
5. **Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!** Csel. 15,11. Róm. 3,24. 4,16. Fil. 3,9.
6. **És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban:** Róm. 6,5. 2Kor. 4,14. Gal. 3,28. 5,6. Kol. 2,12. 13. 3,1. Jel. 3,21.
7. **Hogy megmutassa a következendő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban.** Tit. 3,4.
8. **Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez;** Ján. 6,44. 65. Róm. 3,24. 4,16. 11,6. Fil. 3,9. 2Tim. 1,9. Tit. 3,5.
9. **Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.** Róm. 3,20. Gal. 2,16. 3,2.
10. **Mert az Ő alkotása vagyunk, újrateremtetvén a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.** 2Kor. 5,17. Gal. 6,15. Kol. 3,10.
11. Annakokáért emlékezzetek meg arról, hogy egykor ti a testben pogányok, kiket körülmetéletleneknek mondtak a körülmetéltek, akik azért nevezik így magukat, mert testük emberkéz által lett körülmetélve, Csel. 10,45. Róm. 2,29. 3,30. 4,9. Gal. 2,7. Kol. 3,11.
12. Hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael közösségétől idegenek, és az ígéret szövetségeitől távolvalók, reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók voltatok e világon; Róm. 9,4. 8. Gal. 4,8.
13. **Most pedig a Krisztus Jézusban ti, kik egykor távol voltatok, közelvalókká lettetek a Krisztus vére által.** Csel. 20,28. Róm. 5,9. Ef. 1,7. Kol. 1,20. Zsid. 9,14. 1Pét. 1,18. 19. 1Ján. 1,7. Jel. 1,5.
14. **Mert Ő a mi békességünk,** aki eggyé tette mind a két nemzetséget, és lerontotta a közbevetett választófalat, Ésa. 53,5. 54,10. 13. Mal. 2,6. Csel. 10,36. Róm. 5,1. 1Kor. 12,12. Gal. 3,28.
15. **Az ellenségeskedést az Ő testében, a parancsolatoknak tételekben való törvényét eltörölte; hogy Önmagában ama kettőt egy új emberré teremtse békességet szerezvén;** Gal. 3,10. 6,15. Kol. 2,14. Zsid. 10,1–10. Jak. 1,18.
16. És hogy megbékéltesse az Istennel mind a kettőt, egy testben a keresztfa által, megölvén ezen az ellenségeskedést Önmagában. Róm. 5,10. 2Kor. 5,18–21.
17. És eljövén, békességet hirdetett néktek, a távol valóknak és a közel valóknak. Ésa. 52,7. Csel. 10,36. Róm. 5,1.
18. **Mert Őáltala van menetelünk mindkettőnknek egy Szellemben az Atyához.** Róm. 5,9. Ef. 4,4. 1Ján. 2,1. 2.
19. Azért immár nem vagytok idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és házanépe az Istennek. Gal. 3,26–28. 6,10. Zsid. 3,1–6.
20. Kik az apostolok és próféták alapkövére lettetek építve, lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus: Mát. 16,18. 1Kor. 3,9–11. 12,28. 1Pét. 2,4–6. Jel. 21,14.
21. **Akiben az egész épület szép renddel összeillesztve, növekedik szent templommá az Úrban;** 1Kor. 3,16. 2Kor. 6,16. 1Pét. 2,5. 1Ján. 3,24. 4,13.
22. **Akiben ti is együtt épültök Isten hajlékává a Szellem által.** Ján. 17,23.

Pál ismerete a Krisztus titka felől

3 Ezért vagyok én, Pál, a Krisztusnak foglya tiérettetek, a pogányokért;
2. Ha ugyan hallottátok Isten kegyelmének rendelkezését, melyet nékem adott a ti érdeketekben; 1Kor. 9,17. Kol. 1,25. Zsid. 2,9. Jak. 4,6.
3. Hogy tudniillik **kijelentés útján ismertette meg velem a titkot,** aszerint, amint az előbb röviden megírtam, Csel. 9,15. 26,13. Róm. 16,25. Gal. 1,12. 16.
4. Melynek olvasásából megérthetitek, hogy mi az én ismeretem a Krisztus titka felől; Róm. 11,25. Kol. 1,26. 27.
5. Amely egyéb időkben meg nem ismertettetett az emberek fiaival úgy, ahogy most kijelentetett az Ő szent apostolainak és prófétáinak a Szellem által: 1Kor. 2,10–16. Gal. 4,4–6. 2Pét. 1,21. 3,2.

6. **Hogy tudniillik a pogányok örököstársak és egyugyanazon Test tagjai és részesei az Ő ígéretének a Krisztus Jézusban az Evangélium által.** Csel. 3,26. Róm. 12,4. 5. Gal. 3,14. 28. 29.
7. Amelynek szolgájává lettem az Isten kegyelmének ama ajándékából, mely adatott nékem az Ő hatalma erejének munkája szerint. Róm. 5,17. Kol. 1,29.
8. Nékem, minden szentek között a legeslegkisebbnek adatott ez a kegyelem, hogy a pogányoknak hirdessem a Krisztus véghetetlen gazdagságát; Ján. 15,13. Róm. 11,33. 1Pét. 3,18. 1Ján. 2,2.
9. És hogy megvilágosítsam mindeneknek, hogy miképpen rendelkezett Isten ama titok felől, amely örök időktől fogva el volt rejtve az Istenben, aki mindeneket teremtett a Jézus Krisztus által; Ján. 1,1–3. Róm. 16,25. 26. 1Kor. 2,7. Jel. 4,11.
10. Azért, hogy ismertté legyen most a mennybéli fejedelemségek és hatalmasságok előtt **a Gyülekezet által az Istennek sokféle bölcsessége,** rész 6,12. 1Kor. 2,7. Kol. 1,26. Zsid. 1,14. 1Pét. 1,12. 3,22.
11. Az örök korokban előzetesen tett elhatározása szerint, amelyet megcselekedett a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban: rész 1,4. Csel. 15,18. 2Tim. 1,9.
12. **Akiben van a mi bátorságunk és bizodalommal való menetelünk Istenhez az Őbenne való hit által.** Róm. 5,2. 8,38. Zsid. 4,16. 10,19–22. 1Ján. 4,17.
13. Azért kérlek, hogy ne csüggedjetek el az én tiérettetek való nyomorúságaim miatt, amelyek néktek dicsőségtekre vannak. Gal. 6,9. Fil. 1,12.

Megismerni Krisztus minden ismeretet felülhaladó szeretetét

14. Ezokáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt,
15. Akiről neveztetik minden nemzetség mennyen és földön, 1Kor. 12,27.
16. **Hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy megerősödjetek hatalmas erővel az Ő Szelleme által a belső emberben;** Fil. 4,13. Kol. 1,11. 2Tim. 4,17. Zsid. 11,34. 1Ján. 2,20. 27.
17. **Hogy lakozzék a Krisztus hit által a ti szívetekben;** Ján. 14,23. Róm. 8,9. 13,8–10. 2Kor. 13,5. Gal. 2,20. Kol. 1,23.
18. **A szeretetben meggyökerezzetek és alapot vegyetek, hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, hogy mi a szélesség és hosszúság és mélység és magasság,** Róm. 8,39. 1Kor. 13,4. Gal. 5,6. Fil. 2,5. Kol. 2,7. 1Ján. 4,8.
19. **És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjetek az Istennek egész teljességéig.** Ján. 1,16. Róm. 8,35. Kol. 1,19. 2,9. 1Ján. 3,16.
20. **Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindent megcselekedhet a bennünk munkálkodó erő szerint, feljebb hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk,** Róm. 4,21. Zsid. 7,25. Júd. 24.
21. Néki légyen dicsőség a Gyülekezetben a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre, örökkön örökké. Ámen! Róm. 11,36. 1Tim. 1,17. Zsid. 13,15. 1Pét. 2,5.

Az elhívásunkhoz méltó élet

4 Kérlek azért titeket, én, ki fogoly vagyok az Úrban, hogy járjatok úgy, mint illik elhivatásotokhoz, mellyel elhívattatok. Róm. 11,29. Fil. 3,14. 2Tim. 1,9.
2. Teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútűréssel, elszenvedvén egymást szeretetben, Gal. 5,22. 1Ján. 2,9.
3. Igyekezvén megtartani a Szellem egységét a békesség kötelékében. Ján. 17,21. Fil. 1,27. Kol. 2,2. 3,14. 1Pét. 3,8.
4. **Egy a Test, és egy a Szellem, mint ahogy elhivatástoknak egy reménységében hívattatok is el;** Róm. 5,1. 12,5. 1Kor. 12,13. 20. Kol. 3,15.
5. **Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség;** Róm. 6,3. 4. Gal. 3,27. 28. Zsid. 6,6.
6. **Egy az Istene és Atyja mindeneknek, aki mindeneknek felette van és mindenek által és mindnyájatokban munkálkodik.** Ján. 14,23. 17,26. 1Kor. 12,6. 15,24–28. 2Kor. 6,16. Gal. 3,26. 1Ján. 3,24. 4,12.
7. Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint. Róm. 12,6. Zsid. 2,4.

Ajándékok Krisztus Testének építésére

8. Ezért mondja az Írás: **Fölmenvén a magasságba, foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek.** Zsolt. 68,18. Róm. 1,11. 10,7. Gal. 1,15. Kol. 2,15.

9. Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire? Ján. 3,13. Csel. 13,33. Róm. 4,25. 10,6. 7.

10. Aki leszállott vala, ugyanaz, aki fel is ment, feljebb minden egeknél, hogy betöltse a mindenséget. Csel. 1,9. 2,27–31. 1Tim. 3,16. Zsid. 4,14. 7,26. 8,1. 9,24.

11. **És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul**: rész 2,20. Róm. 12,5. 1Kor. 12,28.

12. **Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére**: 1Kor. 14,26. Kol. 1,24.

13. **Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére,** Kol. 2,2.

14. Hogy többé ne legyünk gyermekek, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek álnokságától, tévútra csábító ravaszságától, Csel. 20,29. 30. Zsid. 13,9.

Növekedjünk a Krisztusban

15. **Hanem az igazságot szólván szeretetben, mindenestől fogva növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban**; 1Kor. 12,12–27. 2Kor. 4,2. 1Pét. 2,2.

16. Akiből az egész Test, szép renddel egyberakva és egybeszerkesztve a kapcsok összességének segítségével, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkásságával teljesíti a Testnek növekedését a maga fölépítésére szeretetben. Róm. 12,5. Kol. 2,19. 1Thess. 2,13. Filem. 6.

17. Ezt mondom annakokáért és bizonyságot teszek az Úrban, hogy ti többé ne járjatok úgy, mint ahogy a pogányok járnak az ő elméjüknek hiábavalóságában, Csel. 14,15. Kol. 3,10.

18. Akiknek sötétség borult az értelmükre, elidegenültek Isten életétől a tudatlanság miatt, mely az ő szívük keménysége miatt van bennük; rész 1,18. Csel. 26,18. Gal. 4,8. 1Thess. 4,5. 1Ján. 5,20.

19. Akik reménytvesztettségükben, önmagukat kicsapongásra adták, mindenféle tisztátalan cselekedet hasznában bízva. Róm. 1,24. 6,19. Gal. 5,19. 1Tim. 4,2.

20. Ti pedig nem így tanultátok a Krisztust; Tit. 2,11–14. 1Ján. 2,20. 27. 5,20.

21. Ha ugyan meghallottátok Őt, és Őbenne vagytok megtanítva, ahogy az igazság Őbenne van. Zsid. 3,7. 8.

22. Hogy levetkezzétek ama régi élet szerint való óembert, mely meg van romolva a csalárd kívánságok miatt;

23. Megújuljatok pedig a ti elméteknek szelleme szerint, Róm. 7,23. 12,2.

24. **És felöltözzétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben.** Róm. 6,4. 7,6. 2Kor. 5,17–21. Gal. 6,15. 1Ján. 3,2.

25. Azért levetvén a hazugságot, szóljatok igazságot, ki-ki az ő felebarátjával: mert egymásnak tagjai vagyunk.

26. Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek: a nap le ne menjen a ti haragotokon; Zsolt. 97,10. Példd. 8,13. Róm. 12,9.

27. **Az ördögnek pedig ne adjatok helyet.** Róm. 12,19. Jak. 4,7. 1Pét. 5,8.

28. Aki lopott, többé ne lopjon; hanem inkább munkálkodjék, cselekedvén az ő kezeivel azt, ami jó, hogy legyen mit adnia a szűkölködőnek. Zsid. 6,10.

29. Semmi romlott beszéd a ti szátokból ki ne jöjjön, hanem csak amely hasznos és szükséges az építésre, hogy kegyelmet adjon a hallgatóknak. Mát. 12,36. 37. Róm. 3,13. 14,19. 1Kor. 14,26. Kol. 3,16. 4,6. 1Thess. 5,11. 2Tim. 2,14. Jak. 3,2–8.

30. **És meg ne szomorítsátok az Istennek Szent Szellemét, akivel meg lettetek pecsételve a megváltás napjára.** rész 1,13. Ésa. 63,10. Róm. 5,5. 8,16. 23.

31. Minden keserűség és fölgerjedés és harag és lárma és káromkodás kivettessék közületek minden gonoszsággal együtt; Mát. 15,18. 2Thess. 1,6. Jak. 3,6–10. 4,11.

32. Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, és bocsássatok meg egymásnak, miképpen az Isten is megbocsátott néktek a Krisztusban.
Márk 11,25. 2Kor. 6,10. 1Ján. 1,9. 3,18. 4,7.

A világosság gyermekeiként járjunk

5 Legyetek tehát utánzói az Istennek, mint szeretett gyermekek:
Luk. 6,36. Ján. 13,34. 15,13. Róm. 5,8. 1Pét. 1,15. 3,13. 1Ján. 3,1. 4,11.

2. **És járjatok szeretetben, miképpen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát miérettünk ajándékul, áldozatul, és jó illatul az Istennek.** Ján. 13,34. 2Kor. 2,15. 5,14. 15. Gal. 1,4. 2,20. Kol. 3,14. 1Thess. 4,9. 1Ján. 3,11. 16. Jel. 1,5.

3. Paráznaság pedig és bármiféle tisztátalanság vagy fösvénység még csak ne is neveztessék tiközöttetek, amint szentekhez illik; Róm. 16,2.

4. Sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek: **hanem inkább hálaadás.** Fil. 4,6.

5. Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is, vagy tisztátalannak, vagy fösvénynek, ki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában. 1Kor. 6,9–11. Kol. 3,5. Jel. 22,15.

6. Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel; mert ezekért jön az Isten haragja az engedetlenség fiaira. Kol. 3,6.

7. Annakokáért ne legyetek részesei ezeknek. 2Kor. 6,14–18.

8. Mert egykor sötétség voltatok; **most azonban világosság vagytok az Úrban; mint világosságnak fiai, úgy járjatok.** Ésa. 9,2. Ján. 8,12. Róm. 13,12. 2Kor. 4,6. 1Thess. 5,5. 1Ján. 2,9–11.

9. Mert a Szellem gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van, Gal. 5,22. Fil. 1,11. 4,8. 1Pét. 2,24.

10. Meggondolván, mi legyen kedves az Úrnak. Ján. 14,19. 2Kor. 5,18. Zsid. 12,28.

11. És ne legyen közösségtek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat;

12. Mert amelyeket azok titokban cselekszenek, szégyen még kimondani is.

13. Mindaz, ami lelepleződik, a világosság által lesz nyilvánvalóvá, mert minden, ami napvilágra jön, világosság az. Ján. 3,19–21. 8,12. 1Kor. 4,5. Zsid. 4,13.

14. Annakokáért mondja: **Serkenj föl, aki aluszol és támadj fel a halálból, és felragyog néked a Krisztus.**
Ésa. 60,1–3. Róm. 6,4. 2Kor. 4,6. Kol. 3,1.

15. Meglássátok annakokáért, hogyan járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsek: 1Kor. 1,30. 14,20.

16. Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszak.

17. Annakokáért ne legyetek esztelenek, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata. Róm. 12,2. Kol. 4,5. 1Thess. 4,3.

18. És meg ne részegedjetek bortól, miben kicsapongás van: hanem **folytonosan legyetek telve a Szent Szellemmel,** Luk. 11,13. Csel. 2,4. 4,31. 1Kor. 14,26. Kol. 3,16.

19. **Szólván magatokhoz zsoltárokban és dicséretekben és szellemi énekekben, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak.**
Csel. 2,4. 10,46. 16,25. 19,6. Kol. 3,16. Jak. 5,13.

20. **Hálákat adván mindenkor mindenekért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának.** Zsolt. 34,1. Ján. 14,13. Fil. 4,6. Kol. 3,17. 1Thess. 5,18. Zsid. 13,15.

21. Vessétek alá magatokat egymásnak Isten félelmében. 1Kor. 10,22. 1Pét. 5,5.

22. Ti asszonyok, vessétek alá magatokat a saját férjeteknek, miként az Úrnak. 1Móz. 3,16. Gal. 3,28. Kol. 3,18–21.

23. Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje a Gyülekezetnek, és Ő a megtartója a Testnek. Kol. 1,18.

24. De miképpen a Gyülekezet alá van vetve a Krisztusnak, az asszonyok is azonképpen a férjüknek mindenben.

25. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképpen **a Krisztus is szerette a Gyülekezetet, és Önmagát adta azért;** Ján. 15,13. Csel. 20,28. Róm. 4,25. Gal. 1,4. 2,20. Kol. 3,19. 1Tim. 2,6. 1Pét. 3,7.

26. **Hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek fürdőjével az Ige** (Rhema) **által,** Ján. 3,5. 15,3. 17,17. Csel. 22,16. Tit. 3,5. Zsid. 10,22. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23. 1Ján. 5,6.

27. **Hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben a Gyülekezetet úgy, hogy azon ne legyen szeplő, vagy ránc, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.** Ján. 15,3.
28. Úgy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségüket, mint az ő tulajdon testüket. Aki szereti a feleségét, önmagát szereti.
29. Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem **táplálgatja és ápolgatja azt, miképpen az Úr is a Gyülekezetet;** 1Kor. 12,12–27.
30. **Mert az Ő testének tagjai vagyunk, az Ő húsából és az Ő csontjaiból valók.** Róm. 12,5. 1Kor. 6,15. Gal. 6,15.
31. Annakokáért elhagyja az ember atyját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté. 1Móz. 2,24. Márk 10,7. 8. 1Kor. 6,19.
32. Felette nagy titok ez: de én a Krisztusról és a Gyülekezetről szólok.
33. Ki-ki azért úgy szeresse a feleségét mint önmagát; az asszony pedig félje a férjét. Kol. 3,19. Zsid. 12,9. 1Pét. 3,7.

Szülők és gyermekek

6 Ti, gyermekek, szót fogadjatok a ti szüleiteknek az Úrban; mert ez az igaz: Példd. 23,22. Préd. 2,20. Kol. 3,20. 21.
2. Tiszteld a te atyádat és a te anyádat, ez az első parancsolat ígérettel. 2Móz. 20,12. 5Móz. 5,16. Róm. 13,7.
3. Hogy jól legyen néked dolgod és hosszú életű légy e földön.
4. Ti is atyák, ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek őket az Úr tanítása és intése szerint. 5Móz. 4,40. Zsolt. 128,1. 2. Ésa. 3,10.
5. Ti szolgák, engedelmesek legyetek a ti test szerint való uraitoknak félelemmel és rettegéssel, szíveteknek egyenességében, mint a Krisztusnak;
6. Nem a szemnek szolgálván, mint akik embereknek akarnak tetszeni, hanem mint Krisztusnak szolgái, szívből cselekedvén az Istennek akaratát, Csel. 13,36. Róm. 1,10. Kol. 3,22.
7. Jó akarattal, mint akik az Úrnak szolgálnak és nem embereknek;
8. Tudván, hogy ki-ki bármi jót cselekszik, jutalmát veszi az Úrtól, akár szolga legyen, akár szabados. Zsid. 10,35.
9. Ti is urak, ugyanazt cselekedjétek ővelük, hagyjátok el a fenyegetést; tudván, hogy nekik is, nektek is, Uratok a mennyben van, és személyválogatás nincs nála. Gal. 2,6. Fil. 3,8. 1Pét. 1,17.
10. Végezetre, atyámfiai, **legyetek erősek az Úrban, és az Ő hatalmának erejében.** 2Kor. 12,9. Fil. 4,13. Kol. 1,11.
11. **Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben.** Róm. 13,12. 2Kor. 6,7. 1Thess. 5,8.
12. Mert nem test és vér ellen van nékünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság szellemei ellen, melyek a magasságban vannak. Róm. 8,38. Kol. 1,16. 2,15.
13. **Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és mindent elvégezvén, megállhassatok.** Kol. 4,12. Jak. 4,7.
14. Álljatok hát elő, körülövezvén derekatokat igazsággal, és felöltözvén a megigazultság mellvasába, Ésa. 59,17. Gal. 5,7. 1Thess. 5,8. 14–17. Zsid. 1,8. 11,33.
15. És felsaruzván lábaitokat a békesség Evangéliumának készségével;
16. **Mindezekhez vegyétek föl a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok;** Róm. 16,20. Zsid. 11,1. 1Pét. 5,6–8. 1Ján. 5,4.
17. **Az üdvösség sisakját is fölvegyétek, és a Szellem kardját, amely az Isten Igéje** (Rhema): 2Thess. 5,8. Zsid. 4,12. Jel. 1,16.
18. **Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Szellem által,** és ugyanezen dologban vigyázván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért, Fil. 1,4.
19. Érettem is, hogy adassék nékem szó számnak megnyitásakor, hogy bátorsággal ismertessem meg az Evangélium titkát, Csel. 28,31. Kol. 4,3. 1Tim. 3,16.

20. Amelyért követséget viselek láncok között; hogy olyan bátran szóljak arról, amint szólnom kell.
Róm. 1,16. 17. 2Kor. 5,20. Kol. 4,4. 1Thess. 2,2.

Befejezés

21. Hogy pedig ti is megtudjátok dolgaimat, hogy mit cselekszem, mindent megismertet veletek Tikhikus, a szeretett atyafi és hű szolga az Úrban;
Csel. 20,4. 2Tim. 4,12. Tit. 3,12. Jel. 2,10. 13.

22. Akit avégett küldtem hozzátok, hogy megismerjétek a mi dolgainkat, és megvigasztalja a ti szíveteket. Kol. 4,8.

23. **Békesség az atyafiaknak és szeretet hittel együtt az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól**!
1Kor. 13,2. 14,33. 2Kor. 1,24. 5,7. 1Ján. 5,7.

24. **A kegyelem legyen mindazokkal, akik el nem múló szeretettel szeretik a mi Urunk Jézus Krisztust. Ámen.** 2Kor. 6,1. 1Pét. 4,10.

PÁL APOSTOLNAK A FILIPPIBELIEKHEZ ÍRT LEVELE

Köszöntés

1 Pál és Timótheus, Jézus Krisztus szolgái, minden szenteknek a Krisztus Jézusban, akik Filippiben vannak, a püspökökkel és diakónusokkal egyetemben: 2Thess. 1,10.

2. Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. 1Ján. 5,7.

Hálaadás és könyörgés a szentekért

3. Hálát adok az én Istenemnek, minden rólatok való emlékezésemben,

4. Mindenkor minden én könyörgésemben mindenitekért nagy örömmel könyörögvén, Róm. 14,17. Zsid. 12,2. 1Ján. 1,4.

5. Mivelhogy részt vettetek az Evangélium ügyében az első naptól fogva mind ez ideig; 2Kor. 8,1.

6. **Mert meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, be is végzi a Krisztus Jézusnak napjáig**: Ján. 6,29. Csel. 27,22.

7. Amint hogy méltó, hogy én így gondolkozzam mindenitek felől, azért, mert én szívemben hordalak titeket, mint akik mind az én fogságomban, mind az Evangéliumnak oltalmazásában és megerősítésében mindnyájan részestársaim vagytok a nékem adott kegyelemben. Csel. 15,11. Róm. 3,24. 28. 4,16. Ef. 3,1. 6,20. Kol. 4,3. 2Tim. 1,8. Tit. 2,11.

8. Mert bizonyságom az Isten, mely igen vágyakozom mindnyájatok után a Krisztus Jézus szerelmében.

9. **És azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban és jobban bővölködjék ismeretben és minden megértésben**; Kol. 3,14. 1Ján. 3,11.

10. Hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz és mi a jó; hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára; Csel. 24,16. Róm. 12,2. 9. 2Kor. 6,3.

11. Teljesek lévén az igazságnak gyümölcsével, melyet Jézus Krisztus teremt az Isten dicsőségére és magasztalására. Ján. 15,4. 5. 8. Ef. 2,10. Kol. 1,6. 10.

Az Evangélium előmenetele az üldözések által

12. Tudtotokra akarom pedig adni, atyámfiai, hogy az én dolgaim inkább előmenetelére lettek az Evangéliumnak; Csel. 21,31–35. 24,27. 27,44.

13. Annyira, hogy a Krisztusban híresse lett az én fogságom a testőrség egész házában és mindenki más előtt;

14. És a többség, az Úrban való atyafiak közül bizalmat merített az én bilincseimből, és nagyobb bátorsággal, félelem nélkül merik szólni az Igét.
Csel. 4,23. Róm. 1,16. Ef. 6,19. 20. 1Thess. 2,2.

15. Némelyek ugyan irigységből és versengésből is, de mások jóakaratból hirdetik a Krisztust. Róm. 10,14. 2Kor. 5,18.

16. Ezek szeretetből, tudván, hogy
én az Evangéliumnak oltalmazására
rendeltettem. 1Kor. 13,4–6. 2Kor. 2,17. 4,1. 2.
17. Azok pedig versengésből prédikál-
ják a Krisztust; nem tiszta szándékkal,
abban bízva, hogy fogságom nyomorú-
ságait így megnövelik. Kol. 3,14.
18. Mert mit mondjak? Csakhogy bár-
mi módon, akár színből, akár szívből, a
Krisztus prédikáltatik: és én ennek örü-
lök, sőt örülni is fogok.
19. Mert tudom, hogy ez nékem üd-
vösségemre lesz a ti könyörgéstek által
és a Jézus Krisztus Szellemének segít-
sége által, Róm. 8,9. 2Kor. 1,11. Gal. 4,6.
20. Az én esengő várásom és remény-
ségem szerint, hogy **semmiben meg
nem szégyenülök, hanem mint min-
denkor, úgy most is nagy bátorsággal
fog magasztaltatni Krisztus az én tes-
temben, akár életem, akár halálom
által.** Róm. 5,5. Ef. 6,19. 20. 1Ján. 2,28.
21. **Mert nékem az élet Krisztus, és
a meghalás nyereség.** Csel. 21,13.
22. De ha e testben való életem mun-
kámat gyümölcsözteti: hogy melyiket
válasszam, meg sem mondhatom.
23. **Mert szorongattatom e kettő
között, kívánván elköltözni és a
Krisztussal lenni; mert ez sokkal
inkább jobb;** 1Kor. 15,54. 2Kor. 5,8. 2Tim. 4,6.
24. De e testben megmaradnom szük-
ségesebb tiérettetek. Gal. 2,20. 6,14.
25. És ebben bízva, tudom, hogy meg-
maradok és együtt maradok mindnyája-
tokkal a ti hitben való gyarapodástokra
és örömötökre; Róm. 14,17.
26. Hogy bőven dicsekedhessetek ve-
lem Krisztus Jézusban az én tinálatok
való újabb megjelenésem által. rész 3,3.
Ján. 16,22–24. Róm. 5,11. 2Kor. 1,14. 10,17.
27. Csakhogy a Krisztus Evangéliu-
mához méltóan viseljétek magatokat,
hogy akár odamenvén és látván titeket,
akár távol lévén, azt halljam dolgaitok
felől, hogy megállotok egy szellemben,
egy érzéssel viaskodván az Evangélium
hitéért; Csel. 24,24. Róm. 1,5. 10,8. 2Tim. 4,7.
28. És meg nem rettenve semmiben
az ellenségek előtt: ami azoknak a
veszedelem jele, néktek pedig az üdvös-
ségé, és ez az Istentől van. Zsid. 13,5.
29. Mert néktek adatott az a kegye-
lem a Krisztusért, nemcsak hogy hig-
gyetek Őbenne, hanem hogy szenved-
jetek is Őérette: Csel. 5,41. Ef. 2,8. 2Tim. 3,12.
30. Ugyanolyan küzdelmetek lévén,
amilyet énnálam láttatok, és most hall-
tok felőlem. 1Thess. 3,3. Zsid. 10,32. Jel. 12,11.

Jézus nevére minden térd meghajol

2 Ha annakokáért helye van **Krisz-
tusban a bátorításnak**, ha helye
van **a szeretet vigasztalásának**, ha
helye van **a Szellemben való közösség-
nek**, ha helye van **az irgalmasságnak**
és **könyörületességnek**, 2Kor. 13,13.
2. Teljesítsétek be az én örömömet
azzal, hogy egyetértésben legyetek,
ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy
érzésben, ugyanazon indulattal lévén.
3. Semmit ne cselekedjetek versen-
gésből, sem hiábavaló dicsőségből,
hanem alázatosan egymást különbek-
nek tartván magatoknál. Jak. 3,14. 1Pét. 5,5.
4. Ne keresse ki-ki a maga hasznát,
hanem mindenki a másikét is. 1Kor. 10,24.
5. **Annakokáért az az indulat legyen
bennetek, mely volt a Krisztus Jézus-
ban is,** Ján. 13,15. Zsid. 12,2.
6. **Aki, mikor Istennek formájában
volt, nem tekintette zsákmánynak azt,
hogy Ő az Istennel egyenlő,** Ján. 1,1. 2.
2Kor. 4,4. Kol. 1,15. 1Tim. 3,16. Zsid. 1,3. 6. 8.
7. **Hanem Önmagát megüresítette,
szolgai formát vett fel, emberekhez
hasonlóvá lett;**
Zsolt. 22,6. Ésa. 53,11. Zak. 3,8. Mát. 20,28.
Róm. 1,3. 2Kor. 5,21. Gal. 4,4. Zsid. 2,14–17.
8. **És mikor olyan állapotban talál-
tatott mint ember, megalázta magát,
engedelmes lévén halálig, mégpedig
a keresztfának haláláig.** Zsid. 12,2.
9. **Annakokáért az Isten is felma-
gasztalá Őt, és ajándékoza néki oly
nevet, amely minden név fölött való;**
Csel. 5,31. Ján. 17,1. Kol. 1,18. Zsid. 1,4. 1Pét. 3,22.

10. **Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alatt valóké.** Ésa. 45,23. Ján. 14,13. Csel. 2,38. 9,27. Róm. 14,11. 1Kor. 8,6.
11. **És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.** Ján. 13,13. Csel. 2,36. 10,36. Róm. 10,9. 10. 2Kor. 5,17. Zsid. 12,9. 1Pét. 1,21.
12. Annakokáért, szerelmeseim, amiképpen mindenkor engedelmeskedtetek, nem csupán az én jelenlétemben, hanem most sokkal inkább az én távollétemben, **félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez** (teljesítsétek be) **üdvösségeteket.** Csel. 2,47. 1Kor. 9,24. 15,58. Ef. 2,10. 1Thess. 1,3. Zsid. 6,10. 11. 12,1.
13. **Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést jókedvéből.** Ef. 1,5. 9. 11. Kol. 1,29. 2Thess. 4,11. 2Tim. 1,9. Zsid. 13,20. 21.
14. Mindent zúgolódás és versengés nélkül cselekedjetek;

Istennek szeplőtlen gyermekei fénylenek, mint a csillagok e világon

15. **Hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei** az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, **kik között fényletek, mint a csillagok e világon.** Dán. 12,3. Mát. 5,15. Róm. 8,16. 17. 1Ján. 3,1. 2. 4,4. 5,18. 19.
16. **Életnek beszédét tartván elébük**; hogy dicsekedhessem majd a Krisztus napján, hogy nem futottam hiába, sem nem fáradtam hiába. Ján. 6,63. Gal. 2,2. Kol. 1,13. 14. 2Tim. 2,15. Zsid. 4,12.
17. De ha kiontatom is italáldozatként a ti hitetek áldozatánál és papi szolgálatánál, mégis örülök, és együtt örülök mindnyájatokkal; Csel. 20,24. Róm. 15,16. 2Kor. 12,15. Kol. 1,24. Zsid. 11,6. 1Ján. 3,16.
18. **Azonképpen ti is örüljetek, és örüljetek együtt velem.** Zsid. 3,1.
19. Reménylem pedig az Úr Jézusban, hogy Timótheust hamarosan elküldöm tihozzátok, hogy én is megviduljak, megértvén a ti dolgaitokat. Róm. 16,21. 1Kor. 16,7. 2Kor. 3,4. Zsid. 2,13. 1Pét. 3,5.
20. Mert nincs velem senki hozzá hasonló indulatú, aki igazán szívén viselné dolgaitokat. 1Kor. 1,10.
21. Mert mindenki a maga hasznát keresi, nem a Krisztus Jézusét. Mát. 6,33.
22. Az ő kipróbált voltát pedig ismeritek, hogy miképpen atyjával a gyermek, együtt szolgált velem az Evangélium ügyében. 1Kor. 4,17.
23. Őt azért reménylem, hogy tüstént elküldöm, mihelyt meglátom az én dolgaim állását.
24. Bízom pedig az Úrban, hogy magam is csakhamar el fogok menni.

Epafróditus hazatéréséről

25. De szükségesnek tartottam, hogy Epafróditust, az én atyámfiát és munkatársamat és bajtársamat, néktek pedig követeteket és szükségemben áldozatot hozó szolgátokat hazaküldjem hozzátok; rész 4,18. Róm. 8,29. 2Kor. 8,23. 11,9.
26. Ugyanis vágyva vágyott mindnyájatok után, és gyötrődött amiatt, hogy meghallottátok, hogy ő beteg volt. Ésa. 53,4. Mát. 8,17. 1Pét. 2,24.
27. Mert bizony beteg volt, halálhoz közel; de az Isten könyörült rajta, azonban nem csak rajta, hanem rajtam is, hogy szomorúság ne jöjjön szomorúságomra. Jer. 33,6. Ezék. 34,16. 2Kor. 1,4. 5.
28. Annakokáért hamarabb küldtem őt haza, hogy viszontlátva őt, ismét örüljetek, és nékem is kisebb legyen a szomorúságom.
29. Fogadjátok azért őt az Úrban teljes örömmel; és az ilyeneket megbecsüljétek: Róm. 16,2. 1Thess. 5,12. 1Tim. 5,17.
30. Mert a Krisztus dolgáért jutott majdnem halálra, kockára téve életét, hogy a ti körülöttem való szolgálatotok hiányát betöltse. 1Kor. 16,17. 1Ján. 3,16.

Óvás a gonosz munkásoktól

3 Továbbá atyámfiai, **örüljetek az Úrban.** Ugyanazokat írni néktek én nem restellem, titeket pedig megerősít. Róm. 5,2. 11. Gal. 5,22. 1Thess. 5,16.
2. Őrizkedjetek az ebektől, őrizkedjetek a gonosz munkásoktól, őrizkedjetek a megmetélkedéstől: Róm. 2,28. 2Kor. 11,13. Gal. 5,2. 15.

3. **Mert mi vagyunk a körülmetélkedés, akik Szellemben szolgálunk az Istennek, és a Krisztus Jézusban dicsekedünk, és nem a testben bizakodunk**: Ján. 4,23. 24. 6,63. Róm. 2,29. 4,11. 1Kor. 3,16.17. 6,19. Gal. 3,28. Kol. 2,11.
4. Jóllehet énnékem van bizakodásom test szerint is. Ha bárki más mer testben bizakodni, én sokkal inkább;
5. Körülmetéltek nyolcadnapon, Izrael nemzetségéből, Benjámin törzséből való vagyok, zsidókból való zsidó, törvény tekintetében farizeus, Csel. 23,6. 26,5. Róm. 9,7–11. 11,1. 2Kor. 11,22. Gal. 1,13. 14.
6. Buzgóság tekintetében a Gyülekezetet üldöző, a törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen voltam. Csel. 9,1. 2.

Krisztus ismeretének gazdagságát megnyerni

7. **De amelyek nékem egykor nyereségek voltak, azokat a Krisztusért kárnak ítéltem**. Ésa. 53,11.
8. **Sőt annakfelette most is kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt. Akiért mindent kárba veszni hagytam és szemétnek ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem**. Ján. 17,3. 2Kor. 4,6. Gal. 6,13. 14. Ef. 1,7. 1Ján. 5,20.
9. **És úgy találtassam Őbenne, mint akinek nincs saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való megigazulás hit által**: Róm. 3,28. 6,14. 10,4. 13,8–10. Gal. 3,10. 11. 5,4. 1Tim. 1,9.
10. **Hogy megismerjem Őt, és az Ő feltámadásának erejét, és az Ő szenvedéseiben való részesülésemet, hasonlóvá lévén az Ő halálához;** 1Pét. 4,13.
11. Ha valami módon eljuthatnék a halottak feltámadására. Csel. 26,8.
12. Nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes volnék; hanem igyekezem, hogy el is érjem, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus. 1Tim. 6,12. Zsid. 12,23.
13. Atyámfiai, én magamról nem gondolom, hogy már elértem volna:
14. **De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtem, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nékifeszülve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára**. 2Tim. 4,7. Zsid. 12,1.

A mennyek országának állampolgárságához illő élet

15. Valakik annakokáért **tökéletesek vagyunk, ilyen értelemben legyünk**: és ha valamiben másképpen értetek, **az Isten azt is ki fogja jelenteni néktek**: 1Kor. 2,6. 14,16. Gal. 5,10. Jak. 1,5. 1Ján. 2,20.
16. Csakhogy amire eljutottunk, abban egy szabály szerint járjunk, ugyanazon értelemben legyünk. Gal. 6,16.
17. Legyetek az én követőim, atyámfiai, és figyeljetek azokra, akik úgy járnak, amiképpen mi néktek példátok vagyunk. Róm. 16,17. Gal. 5,25. 1Pét. 5,3.
18. Mert sokan járnak másképpen, kik felől sokszor mondtam néktek, most pedig sírva mondom, hogy a Krisztus keresztjének ellenségei;
19. Kiknek végük pusztulás, kiknek istenük az ő hasuk, és akiknek dicsőségük az ő gyalázatukban van, akik mindig a földiekkel törődnek. Róm. 16,18.
20. **Mert a mi állampolgárságunk a mennyekben van, ahonnét a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk**; 1Kor. 1,7. Kol. 3,1. 3. 1Thess. 1,10. 2Tim. 4,8.
21. **Aki elváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez, amaz Ő hatalmas munkája szerint, mely által maga alá is vethet mindeneket**. 1Kor. 15,43. 1Thess. 4,17. Zsid. 7,25. 1Ján. 3,2.

Örüljetek az Úrban mindenkor

4 Annakokáért szerelmes atyámfiai, akik után úgy vágyakozom, ti én örömöm és én koronám, ekképpen álljatok meg az Úrban, én szerelmeseim! 1Kor. 15,58. 2Kor. 1,14. 1Thess. 2,19. 20.
2. Evódiát intem, Sintikhét is intem, hogy egyetértésben legyenek az Úrban.

3. Igen, kérlek téged is, igaz szolgatársam, légy segítségül ezeknek, mint akik az Evangélium dolgában együtt küzdöttek velem, Kelemennel is, és ama többi munkatársaimmal, **akiknek neve fel van írva az élet könyvében**.
2Móz. 32,32. 33. Zsolt. 69,28. Dán. 12,1. Luk. 10,20. Jel. 3,5. 13,8. 17,8. 20,12. 15. 21,27.

4. **Örüljetek az Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljetek!**

5. A ti szelídlelkűségetek ismert legyen minden ember előtt. Az Úr közel!
2Thess. 2,2. Zsid. 10,25. Jak. 5,8. 9. 1Pét. 4,7.

Isten békessége megőrzi szívünket és gondolatainkat a Krisztus Jézusban

6. **Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéstekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.** Mát. 6,25. Ef. 6,18. Kol. 3,17. 1Thess. 5,17. 18. 1Pét. 5,7. 1Ján. 5,14.

7. **És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.**
Ján. 14,27. Róm. 5,1. Gal. 3,28. 5,6. Kol. 3,15.

8. Továbbá, atyámfiai, csak azokról gondolkodjatok, amik igazak, amik tisztességesek, amik igazságosak, amik tiszták, amik kedvesek, amik jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret. Róm. 12,17–21. 1Ján. 3,18.

9. Amiket tanultatok is, el is fogadtatok, hallottatok is, láttatok is éntőlem, azokat cselekedjétek; **és a békességnek Istene veletek lesz.**
Róm. 15,33. 1Kor. 4,16. 2Thess. 3,4. Zsid. 13,20. Jak. 1,22. 2Pét. 1,10. 1Ján. 3,22.

Az apostol köszönetnyilvánítása

10. Felette igen örültem pedig az Úrban, hogy végre lehetőségetek nyílt a felőlem való gondoskodásra, amelyre eddig is gondoltatok, de nem volt rá alkalmatok. 2Kor. 11,9. Gal. 6,6.

11. Nem mintha ezt a nélkülözésemre nézve mondanám; mert én megtanultam, hogy azokban, amelyekben vagyok, megelégedett legyek. Zsid. 13,5.

12. Tudok nélkülözni is, tudok bővölködni is; egészen kipróbált vagyok mindenben, a jóllakásban és éhezésben is, a bővölködésben és szűkölködésben is.
Neh. 8,10. 1Kor. 4,11. 2Kor. 6,4. 5. Zsid. 4,16.

13. **Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.**
Ján. 15,5. 2Kor. 1,21. 12,9. Ef. 6,10. Kol. 1,11.

14. Mindazáltal jól tettétek, hogy nyomorúságomban részesekké lettetek.
Zsolt. 22,24. Márk 4,17. 2Kor. 8,2. Jak. 1,27.

15. Tudjátok pedig ti is, filippibeliek, hogy az Evangélium hirdetésének kezdetén, mikor eljöttem Macedóniából, egyetlen gyülekezet sem volt részes velem a kölcsönös adásban és vevésben, csak ti egyedül:
Luk. 6,38. Csel. 11,15. 2Kor. 9,7.

16. Mert már Thesszalonikában is, egyszer is, másszor is, küldtetek nékem szükségemre. 2Thess. 3,8.

17. Nem mintha kívánnám az ajándékot; **hanem kívánom azt a gyümölcsöt, mely sokasodik a ti hasznotokra.** 5Móz. 8,18. Jób 36,11. Zsolt. 35,27. Ján. 15,8. Róm. 15,28. 2Kor. 8,9. 9,8. 15. Zsid. 7,8.

18. Megvan pedig mindenem, és bővölködöm; beteltem, átvévén Epafróditustól, amit küldöttetek, **mint kedves, jó illatot, kellemes, tetsző áldozatot az Istennek.** rész 2,25. Zsolt. 118,25. Jer. 33,9. 2Kor. 9,12. Zsid. 13,16.

19. **Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban.** Zsolt. 23,1. 84,11. Példd. 8,21. Mal. 3,10. 2Kor. 9,8. 11.

20. Az Istennek pedig és a mi Atyánknak dicsőség mindörökkön örökké. Ámen.

21. Köszöntsetek minden szentet a Krisztus Jézusban. Köszöntenek titeket az atyafiak, akik velem vannak.

22. Köszöntenek titeket a szentek mind, mindeneknek felette pedig a császár udvarából valók.
Csel. 26,32. Róm. 8,27. Ef. 1,15. 2Thess. 1,10.

23. A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen. 2Kor. 13,13.

PÁL APOSTOLNAK
A KOLOSSÉBELIEKHEZ ÍRT LEVELE

Köszöntés

1 Pál, Jézus Krisztusnak apostola Isten akaratjából, és Timótheus atyafi.
2. A Kolosséban levő szenteknek és hívő atyafiaknak a Krisztusban: kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.
1Kor. 4,2. Ef. 6,21. 2Tim. 2,2. Jel. 2,10. 13.
3. Hálát adunk az Istennek és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjának, mindenkor tiértetek imádkozván, 1Thess. 5,17.
4. Mivelhogy hallottuk a ti hiteteket a Krisztus Jézusban, és a szeretetet, amellyel minden szentekhez vagytok,
Gal. 5,22. Ef. 1,15. Zsid. 6,10. 1Ján. 4,7. 12.
5. **A mennyekben néktek eltett reménységért, amelyet már előbb hallottatok az igazság Igéjében, mely az Evangélium**: Mát. 5,12. Róm. 10,8. 2Kor. 5,19.
1Thess. 2,13. 1Tim. 3,16. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.
6. **Mely eljutott hozzátok, miképpen az egész világra is, és gyümölcsöt terem és gyarapszik, úgy mint nálatok is a naptól fogva, melyen hallottátok és megismertétek az Isten kegyelmét igazán**: Mát. 24,14. Ján. 15,7. 16.
2Kor. 9,6. Gal. 5,22. Fil. 4,17. Tit. 2,11.
7. Úgy ahogy tanultátok is Epafrástól, a mi szerelmes szolgatársunktól, aki hű szolgája tiérettetek a Krisztusnak,
8. Aki meg is jelentette nékünk a ti szellemben való szereteteteket.
Róm. 5,5. 15,30. Gal. 5,22. 2Tim. 1,7. 1Pét. 1,22.

Isten akaratának megismerése

9. Ezért mi is, amely naptól fogva ezeket hallottuk, **nem szűnünk meg érettetek imádkozni, és kérni, hogy betöltessetek az Isten akaratának megismerésével minden szellemi bölcsességben és megértésben**,
Róm. 8,27. 12,2. Gal. 1,4. Ef. 1,8. 9. 15. 16.
10. **Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és növekedvén az Isten megismerésében**;
2Kor. 4,6. Zsid. 10,24. 13,21. 2Pét. 1,2–4. 1Ján. 5,2.

Váltságunk az Ő vére által

11. **Minden erővel megerősíttetvén az Ő dicsőségének hatalma szerint minden kitartásra és hosszútűrésre örömmel**; Csel. 1,8. Ef. 3,16. 6,10.
Fil. 4,13. 2Tim. 4,17. Zsid. 11,34.
12. **Hálákat adván az Atyának, aki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban**; Ján. 1,12. Csel. 20,32. 26,13.
Ef. 1,11. 15. 16. 5,20. Tit. 3,7. Jak. 2,5. 1Pét. 1,4.
13. **Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába**;
Luk. 10,19. 22,53. Zsid. 2,14. 2Pét. 1,11.
14. **Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneinknek eltörlése**;
Mát. 20,28. Csel. 26,18. Róm. 3,24. 25. 5,9.
Gal. 3,13. 4,5. Ef. 1,7. Zsid. 9,12. 1Ján. 1,7. 2,2.
15. **Aki képe a láthatatlan Istennek, minden teremtménynek előtte született**; Ján. 3,3. 5–7. Csel. 2,24. 13,33.
2Kor. 4,4. Fil. 2,6. Zsid. 1,3. 5,5. Jel. 1,5. 6. 3,14.
16. **Mert Őbenne teremtetett minden**, ami van a mennyekben és a földön, láthatók és láthatatlanok, akár királyiszékek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok; **mindenek Őáltala és Őreá nézve teremttettek**; Ján. 1,3. Róm. 11,36. Ef. 1,21.
Zsid. 1,2. 2,10. 3,4. 1Pét. 3,22. Jel. 4,11. 5,13.
17. **És Ő előbb volt mindennél, és minden Őbenne áll fenn**. Zsid. 1,3. 13,8.
18. **És Ő a feje a Testnek, a Gyülekezetnek: aki a kezdet, elsőszülött a halottak közül; hogy mindenekben Ő legyen az első**; Ján. 17,5. Róm. 8,29.
1Kor. 8,6. 15,20. 23. Zsid. 1,6. 13,8. Jel. 1,5. 13,8.
19. **Mert tetszett az Atyának, hogy Őbenne lakozzék az egész teljesség**;
Mát. 28,18. Ján. 1,16. 3,34. Ef. 1,23. 3,19. 4,13.
20. **És hogy Őáltala békéltessen meg mindent magával, békességet szerezvén az Ő keresztjének vére által; Őáltala mindent, ami csak van, akár a földön, akár a mennyekben**.
Róm. 5,10. 1Kor. 15,24–27. 2Kor. 5,18. Ef. 2,16.

21. **Titeket is, kik hajdan elidegenültek és ellenségek valátok gonosz cselekedetekben gyönyörködő értelmetek miatt, most mégis megbékéltetett,** Róm. 8,11. 2Kor. 5,19. Ef. 2,1. 2. 12. 13.
22. **Az Ő emberi testében a halál által, hogy mint szenteket, tisztákat és feddhetetleneket állasson titeket Őmaga elé:** Róm. 3,25. 8,1. 2. 1Kor. 3,17. Ef. 1,4. 2,15. Zsid. 2,14. 9,22. 1Pét. 2,24. 1Ján. 4,2.
23. Ha ugyan megmaradtok a hitben megalapozottan és szilárdan, és el nem távoztok az Evangélium reménységétől, amelyet hallottatok, amely hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt; amelynek lettem én, Pál, szolgájává. Mát. 7,24. 25. Róm. 10,18. 16,17. 1Kor. 15,58. Gal. 1,15. 16. 5,2. Ef. 3,7. Tit. 1,2. 3. 3,7. Zsid. 11,6.
24. Most örülök az értetek elviselt szenvedéseimnek, és a magam részéről betöltöm az én testemben, ami híja van a Krisztusért való szorongattatásaimnak, az Ő Testéért, ami a Gyülekezet; Csel. 5,41. Róm. 8,17. Ef. 1,23. Fil. 2,8. 3,10.
25. Amelynek lettem én szolgájává az Isten sáfársága szerint, amelyet nékem adott tireátok nézve, hogy betöltsem az Isten Igéjét, Róm. 15,16. 19. Ef. 3,2. 7.

Istennek öröktől elrejtett, most kijelentett titka: Krisztus tibennetek van

26. Tudniillik azt a titkot, mely el volt rejtve ősidők és nemzetségek óta, most pedig kijelentetett az Ő szentjeinek, Róm. 16,25. 1Kor. 2,7. Ef. 3,3. 4. 6,19.
27. Akikkel az Isten meg akarta ismertetni azt, **hogy milyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, az tudniillik, hogy a Krisztus tibennetek van, a dicsőségnek ama reménysége:** Ef. 3,20. Fil. 2,13.
28. Akit mi prédikálunk, intvén minden embert, és tanítván minden embert minden bölcsességgel, hogy minden embert tökéletesnek állítsunk elő a Krisztus Jézusban; Ef. 5,27. 1Pét. 2,2.
29. **Amire igyekezem is, tusakodván az Ő ereje szerint, mely énbennem hatalmasan munkálkodik.** Ef. 3,20.

Krisztus ismeretére eljutni

2 Mert akarom, hogy tudtotokra legyen, hogy milyen nagy tusakodásom van tiérettetek, és azokért, kik Laodiceában vannak, és mindazokért, akik nem láttak engem személy szerint e testben; Fil. 1,30. Jel. 1,11. 3,14.
2. **Hogy vigasztalást vegyen az ő szívük, egybeköttetvén a szeretetben, és hogy eljussanak az értelem meggyőződésének teljes gazdagságára, az Isten és az Atya és a Krisztus ama titkának megismerésére,** Gal. 5,22.
3. **Akiben van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve.** Luk. 11,49. 1Kor. 1,24. 30. 2,6. 7.
4. Ezt pedig azért mondom, hogy valaki titeket rá ne szedjen hitető beszéddel. Róm. 16,18. 1Kor. 2,4. 2Kor. 11,13.
5. Mert jóllehet testben távol vagyok tőletek, mindazáltal szellemben veletek vagyok, örülvén és látván köztetek a jó rendet és Krisztusba vetett hiteteknek erősségét. Zsid. 11,6. 1Pét. 5,9.
6. **Azért, amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne,** Róm. 10,17. 14,23. Gal. 3,28.
7. **Gyökerezzetek meg és épüljetek tovább Őbenne, erősödjetek meg a hitben, amiképpen arról tanítást kaptatok, a hálaadástok pedig bőséges legyen.** Ef. 2,21. 3,17. 2Tim. 2,15. 3,16.
8. Vigyázzatok, hogy senki félre ne vezessen titeket, a bölcselkedés és üres csalás által, mely emberek rendelése szerint, a világ elemei szerint, és nem a Krisztus szerint való: Gal. 4,3. 9. Zsid. 13,9.
9. **Mert Őbenne lakozik az Istenségnek egész teljessége testileg,** rész 1,19. Ján. 1,14. Csel. 17,29. 1Tim. 3,16.
10. És ti Őbenne vagytok beteljesedve, aki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak; Mát. 28,18. Márk 16,17–20. Ef. 1,20. 23. Fil. 2,10. 11. 1Pét. 3,22. 1Ján. 4,4.
11. Akiben körül is metéltettetek kéz nélkül való körülmetéléssel, levetkezvén a bűnnek testét a Krisztus körülmetélésében; Róm. 2,28. 29. 6,7. 2Kor. 5,17. Gal. 6,15. Tit. 3,5.

12. **EltemettetvénŐvele együtt a keresztségben, akiben együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta Őt a halálból.** Csel. 2,24. Róm. 6,3. 4. Gal. 3,27. 28. Ef. 2,5. 6.
13. És titeket, kik holtak valátok a bűnökben és a ti testeteknek körülmetéletlenségében, **megelevenített együttŐvele, megbocsátván minden bűnötöket,** Csel. 13,38. Róm. 5,9. 2Kor. 5,19. 1Ján. 1,9.
14. **Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünkre volt nékünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára;** Csel. 3,19. 20,28. 1Kor. 2,7. 8. Gal. 3,13. Ef. 2,15. 16. 1Pét. 2,24. Jel. 1,5.

Az ellenség lefegyverezése

15. **Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszégyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfa által.** Zsolt. 68,17. Ésa. 53,12. Luk. 10,19. Ján. 10,10. 12,31. Csel. 10,38. Zsid. 2,14.
16. Senki azért titeket meg ne ítéljen evésért, vagy ivásért, avagy ünnep, vagy újhold, vagy szombat dolgában:
17. Melyek csak árnyékai a következendő dolgoknak, de a valóság a Krisztusban van. Róm. 14,3. Gal. 4,10. Zsid. 8,5. 9,9.
18. Senki tőletek a pálmát el ne vegye, kedvét találván alázatoskodásban és az angyalok tisztelésében, olyanokat tudakozván, amelyeket nem látott; ok nélkül felfuvalkodván az ő testének értelmével.
19. És nem ragaszkodván a Főhöz, akiből az egész Test, a kapcsok és kötelek által ellátva és egybeszerkesztve, növekedik az Isten szerint való növekedéssel. 1Kor. 12,14. 27. Gal. 5,4. Ef. 4,15. 16.
20. Ha tehát meghaltatok Krisztussal együtt a világ elemeinek, miért terhelitek magatokat, mintha e világban élnétek, ilyen rendelésekkel: Gal. 4,3. 9. 6,14.
21. Ne fogd meg, meg se kóstold, még csak ne is illesd. 2Kor. 1,20. 1Tim. 4,3.
22. Hiszen mindez arra való, hogy használat közben elpusztuljon. Csak emberek parancsairól és tanításairól van szó,
23. Amelyek ugyan a bölcsesség látszatát keltik az önkényesen választott istentisztelet és alázatoskodás és a test sanyargatása folytán; de nincs bennük semmi becsülni való, mivelhogy a test kielégítésére szolgálnak. 1Kor. 1,20.

A Krisztusban elrejtett életünk

3 Annakokáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülvén, rész 2,12. Mát. 6,33. Csel. 2,34. Róm. 6,8–11. 8,34. Ef. 2,6. Fil. 3,20. Zsid. 1,3. 12,2.
2. **Az odafelvalókkal törődjetek, nem a földiekkel.** 1Kor. 3,22. Fil. 3,19. 1Ján. 2,15.
3. **Mert meghaltatok, és a ti életetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben.** 2Kor. 5,7. Gal. 2,20. 1Ján. 3,2.
4. **Mikor a Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor majd ti is,Ővele együtt, megjelentek dicsőségben.** Ján. 11,25. 1Kor. 15,43. Zsid. 9,28. 1Ján. 3,2.
5. Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a kapzsiságot, ami bálványimádás;
6. Melyek miatt jön az Isten haragja az engedetlenség fiaira; 1Tim. 1,15.
7. Melyekben ti is jártatok régenten, mikor éltetek azokban. Csel. 26,18.
8. Most pedig vessétek el ti is mindazokat; haragot, fölgerjedést, gonoszságot és szátokból a káromkodást és gyalázatos beszédet. Ef. 4,22. Jak. 1,21.
9. Ne hazudjatok egymás ellen, mivelhogy levetkeztétek amaz ó embert, az ő cselekedeteivel együtt. Róm. 6,6. Ef. 4,25.

Az új ember felöltése

10. **És felöltöztétek amaz új embert, aki megújul annak képére és hasonlatosságára, aki teremtette azt.** Róm. 6,4. 8,29. 2Kor. 4,16. Ef. 2,10. Tit. 3,5.
11. Itt már nincs többé görög vagy zsidó: körülmetélés vagy körülmetéletlenség, idegen, szkütiai, szolga, szabad, **hanem minden és mindenekben Krisztus.** Róm. 2,28. 29. 3,29. 30. 4,11. 12. 1Kor. 12,13. Gal. 3,27. 28. 5,6. Ef. 1,23.

12. Öltözzétek föl azért mint az Istennek választottai, szentek és szeretettek, a könyörületes szívet, jóságosságot, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést;
Luk. 18,7. Róm. 8,33. Gal. 5,22. Ef. 4,32. Fil 2,1.
13. **Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg kölcsönösen egymásnak, ha valakinek a másik ellen panasza volna; miképpen a Krisztus is megbocsátott néktek, akképpen ti is;**
Mát. 5,44. 45. Márk 11,25. Csel. 13,38. 1Ján. 1,9.
14. **Mindezeknek fölébe pedig öltözzétek fel a szeretetet, mint amely a tökéletességnek kötele.**
Róm. 13,8–10. 1Kor. 13,4. Gal. 5,6. 1Pét. 4,8.
15. **És az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben, amelyre el is hívattatok egy Testben; és háládatosak legyetek.** Ján. 14,27. 1Kor. 1,4. 2Kor. 1,11. 9,15. Ef. 2,16. 5,18. Fil. 4,7. Zsid. 13,15.
16. **A Krisztus Igéje lakozzék bennetek gazdagon, minden bölcsességben; tanítván és intvén egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, szellemi énekekkel, hálával zengedezvén a ti szívetekben az Úrnak.** Jer. 15,16. Ján. 15,7. Ef. 5,19. 2Tim. 3,16. 17. Jak. 1,5. 3,17.
17. **És mindent, amit csak cselekesztek szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjetek, hálát adván az Istennek és Atyának Őáltala.** rész 3,23. Róm. 1,8. 8,6. 1Kor. 10,31. Ef. 5,20. Fil. 2,10. 1Thess. 5,18. Zsid. 13,15.

Keresztény intelmek

18. Ti asszonyok, engedelmeskedjetek a ti férjeteknek, amiképpen illik az Úrban. Ef. 6,1–9.
19. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, és ne legyetek irántuk keserű kedvűek. Ef. 5,25. Jak. 3,10. 11. 1Pét. 3,7.
20. Ti gyermekek, szót fogadjatok a ti szüleiteknek mindenben; mert ez kedves az Úrnak. Róm. 12,1. 2. Ef. 6,1–3.
21. Ti atyák, ne ingereljétek a ti gyermekeiteket, hogy el ne csüggedjenek.
Zsolt. 103,13. Péld. 3,12. 4,1. Ef. 6,4.
22. Ti szolgák, engedelmeskedjetek mindenben a ti test szerint való uraitoknak, nem a szemnek szolgálván, mint akik embereknek akarnak tetszeni, hanem szíveteknek egyenességében, félvén az Istent. Mát. 6,22. Csel. 2,46. Ef. 6,5.
23. Ha valamit tesztek, szívből cselekedjétek, mint az Úrnak és nem embereknek; Zsolt. 119,10. Préd. 9,10.
24. Tudván, hogy ti az Úrtól veszitek az örökségnek jutalmát: mert az Úr Krisztusnak szolgáltok. rész 1,12. Gal. 3,18. Tit. 3,7. Zsid. 10,35. Jak. 2,5. 1Pét. 1,4.
25. Aki pedig igazságtalanságot cselekszik, jutalmát veszi igazságtalanságának; mert nincs személyválogatás.
Róm. 12,19. 20. Gal. 6,7. Ef. 6,8. 9. 2Thess. 1,6.

Isten nyissa meg az Ige ajtaját

4 Ti urak, ami igazságos és méltányos, a ti szolgáitoknak megadjátok, tudván, hogy néktek is van Uratok a mennyekben. Luk. 6,38. Róm. 6,23.
2. **Az imádságban állhatatosak legyetek, vigyázván abban hálaadással;**
Luk. 8,1. Csel. 1,14. 2,42. 46. Róm. 12,12. Ef. 6,18. Fil. 4,6. 1Thess. 5,6. 1Pét. 4,7. Jel. 3,3.
3. Imádkozván egyszersmind érettünk is, hogy **az Isten nyissa meg előttünk az Ige ajtaját, hogy szólhassuk a Krisztus titkát, amelyért fogoly is vagyok;** Csel. 14,27. 1Kor. 1,5. 8,7. 16, 9. 2Kor. 2,12. 2Thess. 3,1. Jel. 3,7. 8. 20.
4. Hogy nyilvánvalóvá tegyem azt úgy, amint nékem szólnom kell. 2Kor. 2,17.
5. Bölcsen viseljétek magatokat a kívülvalók irányában, a jó alkalmatosságot áron is megváltván. Róm. 13,11. Ef. 5,15. 16. 1Thess. 4,12. 1Tim. 3,7. Jak. 3,17.
6. A ti beszédetek mindenkor kedves legyen, sóval fűszerezett; hogy tudjátok, mimódon kell kinek-kinek megfelelnetek. Márk 9,50. Luk. 4,22. 1Pét. 3,15.
7. Minden én dolgaimat megismerteti veletek Tikhikus, a szeretett atyafi és hű szolga és szolgatárs az Úrban;
8. Akit éppen azért küldtem hozzátok, hogy megismerje a ti dolgaitokat és megvigasztalja a ti szíveteket, 1Thess. 3,2.
9. Onézimussal együtt, a hű és szeretett atyafival, ki közületek való; minden itteni dolgot megismertetnek ők veletek.

Megállni Isten minden akaratában

10. Köszönt titeket Aristárkhus, az
én fogolytársam, és Márk, a Barnabás
unokatestvére, aki felől parancsolatokat
vettetek: ha hozzátok megy, fogadjátok
őt szívesen, Csel. 15,37. 27,2. 2Tim. 4,11.
11. És Jézus, kit Justusnak is hívnak,
kik a zsidók közül valók: egyedül ők
azok a munkatársaim az Isten országá-
ban, akik nékem vigasztalásomra voltak.
12. Köszönt titeket Epafrás, aki közü-
letek való, Krisztusnak szolgája, aki
mindenkor tusakodik érettetek imád-
ságaiban, hogy **megállhassatok tökéletesen és teljes meggyőződéssel az Istennek minden akaratában**. rész 1,7.
13. Mert bizonyságot teszek felőle,
hogy sokat fárad érettetek és azokért,
kik Laodiceában és Jerápolisban vannak.
14. Köszönt titeket Lukács, ama sze-
retett orvos, és Démás.
Luk. 1,3. Csel. 1,1. 2Tim. 4,10. 11. Filem. 24.
15. Köszöntsétek az atyafiakat, kik
Laodiceában vannak, és Nimfást és a
gyülekezetet, mely az ő házánál van.
16. És mikor felolvassák nálatok e
levelet, cselekedjétek meg, hogy a lao-
diceaiak gyülekezetében is felolvassák,
és hogy a Laodiceából átveendő levelet
ti is felolvassátok. 1Thess. 5,27.
17. És mondjátok meg Arkhippusnak:
**Vigyázz a szolgálatra, melyre vállal-
koztál az Úrban, hogy azt betöltsd**!
Csel. 1,17. Ef. 4,11. 1Tim. 4,6. 2Tim. 4,5. Filem. 2.
18. A köszöntés a saját kezemmel, a
Pálával, van írva. Emlékezzetek meg az
én bilincseimről! A kegyelem veletek.
Ámen. Róm. 16,20. 25. 1Kor. 16,21. Zsid. 13,3.

PÁL APOSTOLNAK A THESSALONIKABELIEKHEZ ÍROTT ELSŐ LEVELE

Hálaadás
a thessalonikabeliek hitéért
és állhatatosságáért

1 Pál, Silvánus és Timótheus a
thessalonikabeliek gyülekezetének,
amely van az Atya Istenben és az Úr
Jézus Krisztusban: kegyelem néktek
és békesség Istentől, a mi Atyánktól,
és az Úr Jézus Krisztustól. Ján. 14,23.
Csel. 17,1–9. 2Kor. 1,19. 1Pét. 5,12. 1Ján. 1,3.
2. Hálát adunk az Istennek minden-
kor mindnyájatokért, emlékezvén rólá-
tok a mi imádságainkban;
Róm. 1,8. Kol. 1,3. 4. 2Thess. 1,3.
3. Szüntelenül emlegetve a ti hitetek
munkáját, és a ti szeretetetek fáradozá-
sát, és a mi Urunk Jézus Krisztus felől
való reménységetek állhatatosságát,
a mi Istenünk és Atyánk előtt: Ján. 6,29.
1Kor. 13,13. Gal. 5,6. Zsid. 6,10. Jak. 2,17.
4. Mivel tudjuk, Istentől szeretett
atyámfiai, hogy ti ki vagytok választva;
Kol. 3,12. 2Thess. 2,13.
5. **Mivelhogy a mi Evangéliumunk
nálatok nem állt csak szóban, hanem
isteni erőkben is, Szent Szellemben
is, sok bizodalomban is**; amiképpen
tudjátok, hogy milyenek voltunk közö-
tettek a ti érdeketekben. Róm. 1,16.
1Kor. 2,4. 2Kor 6,6. Kol. 2,2. 2Thess. 3,7. Zsid. 2,3.

Befogadni az Igét
a Szent Szellem örömével

6. És ti a mi követőinkké lettetek és az
Úréi, **befogadván az Igét sokféle szo-
rongattatás között, a Szent Szellem
örömével**; Csel. 5,41. 13,52. 17,5. 1Kor. 4,16.
7. Úgyhogy példaképpé lettetek Ma-
cedóniában és Akhájában minden hívő
számára. Csel. 19,21. Róm. 10,18.
8. Mert nemcsak Macedóniában és
Akhájában zendült ki tőletek az Úr Igé-
je, hanem mindenfelé híre ment a ti
Istenbe vetett hiteteknek, annyira, hogy
szükségtelen arról valamit is szólnunk.

9. Mert ők maguk hirdetik felőlünk,
hogy milyen volt a hozzátok való me-
netelünk, és miként tértetek meg az Isten-
hez a bálványoktól, hogy az élő és igaz
Istennek szolgáljatok, Fil. 3,20.
10. **És várjátok az Ő Fiát az égből,**
akit feltámasztott a halálból, a Jézust,
aki megszabadított minket amaz eljö-
vendő haragtól. Róm. 2,7. Zsid. 9,28.

Az apostol emlékezteti az
atyafiakat a gyülekezet kezdeteire

2 Mert magatok is tudjátok, atyám-
fiai, hogy a hozzátok való menete-
lünk nem volt hiábavaló;
2. Sőt inkább, noha előbb már szen-
vedés és bántalmazás ért bennünket
Filippiben, amint tudjátok, volt bátor-
ságunk a mi Istenünkben, hogy közöttetek is hirdessük az Isten Evangéliumát
sok tusakodással. Csel. 16,22. 17,2.
3. Mert a mi buzdításunk nem hitetés-
ből van, sem nem tisztátalanságból,
sem nem álnokságból:
4. **Hanem amiképpen az Isten mél-**
tónak tartott minket arra, hogy reánk
bízza az Evangéliumot, akképpen
szólunk. Nem úgy, mint akik embe-
reknek akarnak tetszeni, hanem az
Istennek, aki ismeri a mi szívünket.
1Krón. 29,17. Gal. 1,10. Tit. 1,3.
5. Mert amint tudjátok, sem hízelkedő
beszéddel, sem telhetetlenség színében
nem léptünk fel soha, Isten a tanú rá;
6. Sem emberektől való dicsőítést
nem kerestünk, sem tőletek, sem más-
októl, noha mint Krisztus apostolai, fel-
léphettünk volna tekintélyünk súlyával.
Ján. 5,41. 1Kor. 9,1. 4. 1Tim. 5,17.
7. De szívélyesek voltunk közöttetek,
amiként a dajka dajkálgatja az ő gyer-
mekeit. 4Móz. 11,12.
8. Így, az utánatok való vágyódásunk-
ban, készek voltunk közölni veletek
nemcsak az Isten Evangéliumát, ha-
nem a mi magunk lelkét is, mivel-
hogy szeretteinkké lettetek nékünk.
2Kor. 12,15.
9. Emlékezhettek ugyanis atyámfiai
a mi fáradozásunkra és bajlódásunkra,
mert éjjel és nappal munkálkodtunk,
nehogy valakinek terhére legyünk, és
úgy hirdettük néktek az Isten Evan-
géliumát. 2Kor. 11,9.
10. Ti vagytok a tanúi és az Isten,
milyen szentül, igazán és feddhetet-
lenül éltünk előttetek, akik hisztek.
11. Valamint tudjátok, hogy miként atya
az ő gyermekeit, úgy intettünk és buz-
dítgattunk egyenként mindnyájatokat.
12. És kérve kértünk, hogy Istenhez
méltóan viseljétek magatokat, **aki az Ő**
királyságába és dicsőségébe hívott
el titeket. Kol. 1,10. 1Pét. 1,15.
13. **Ugyanazért mi is hálát adunk az**
Istennek szüntelenül, hogy ti befo-
gadtátok az Istennek általunk hirde-
tett Igéjét; nem úgy, mint emberek
beszédét, hanem mint Isten beszé-
dét, aminthogy valósággal az is, amely
munkálkodik is bennetek, akik hisz-
tek. rész 1,2. 3. 1Pét. 1,23.
14. Mert ti, atyámfiai, követői lette-
tek az Isten gyülekezeteinek, amelyek
Júdeában vannak a Krisztus Jézusban,
mivelhogy ugyanúgy szenvedtetek ti is
a saját honfitársaitoktól, miként azok is
a zsidóktól, Csel. 17,5. Gal. 1,22. Zsid. 10,33.
15. Akik megölték az Úr Jézust is,
és a saját prófétáikat, és minket is ül-
döznek, és az Istennek nem tetszenek,
és minden embernek ellenségei;
16. Akik megtiltják nékünk, hogy a
pogányoknak prédikáljunk, hogy üdvö-
züljenek; így töltik be mindenkor bűnei-
ket; de végül utolérte őket az Isten
haragja. Luk. 11,22. Csel. 13,50. 14,19. 22,21.
17. Mi pedig, atyámfiai, amint elsza-
kasztattunk tőletek egy kis időre, arcra,
nem szívre nézve, annál buzgóságosab-
ban, nagy kívánsággal vágyódtunk, hogy
szemtől szemben láthassunk titeket.
18. El is akartunk menni hozzátok,
kiváltképpen én, Pál, egyszer is, kétszer
is, de megakadályozott minket a sátán.
Róm. 1,13. 15,22.

Ti vagytok a mi reménységünk, örömünk és dicsekedésünk koronája

19. Mert kicsoda a mi reménységünk, örömünk és dicsekedésünk koronája, ha nem ti, a mi Urunk Jézus Krisztus előtt az Ő megjelenésekor?
Példd. 16,31. 1Kor. 15,23. 2Kor. 1,14. Júd. 24.
20. Bizony ti vagytok a mi dicsőségünk és örömünk. rész 3,13.

Öröm a Timótheustól vett jó híreken

3 Annakokáért, amikor már nem bírtuk tovább, jónak láttuk, hogy egyedül maradjunk Athénban, Csel. 17,15.
2. És elküldöttük Timótheust, a mi atyánkfiát és Istennek szolgáját és munkatársunkat a Krisztus Evangéliumának hirdetésében, hogy **erősítsen és bátorítson titeket a ti hitetek felől**;
Róm. 16,21. 2Kor. 1,19.
3. Hogy senki meg ne tántorodjék ama szorongattatások között; mert ti magatok tudjátok, hogy mi arra rendeltettünk. Ján. 16,33. Csel. 9,16. 14,22. Ef. 3,13.
4. Mert mikor még nálatok voltunk, előre megmondtuk néktek, hogy szorongattatás vár ránk; amint meg is történt, és tudjátok is. Csel. 20,24.
5. Annakokáért én is, mivelhogy tovább már nem bírtam, elküldtem, hogy megismerjem a ti hiteteket, nem kísértett-é meg valami módon titeket a kísértő, és nem lett-é hiábavaló a mi fáradozásunk? 1Kor. 7,5. Gal. 2,2.

Megvigasztalódtunk reátok nézve

6. Most pedig, amikor megérkezett hozzánk Timótheus tőletek, és örömhírt hozott nékünk a ti hitetek és szeretetetek felől, és arról, hogy jó emlékezéssel vagytok irántunk, és mindenkor kívántok látni minket, miképpen mi is titeket; Csel. 18,5. Fil. 1,8.
7. Ezáltal megvigasztalódtunk reátok nézve, atyámfiai, minden megpróbáltatásunk és szorongattatásunk mellett is, a ti hitetek által: 2Kor. 1,4.
8. Mert szinte megelevenedünk, ha ti erősek vagytok az Úrban. Fil. 4,1.

Az Úr gyarapítson titeket

9. Mert milyen hálával is fizethetnénk viszonzásként az Istennek érettetek, mindazért az örömért, amellyel örvendezünk miattatok a mi Istenünk előtt?!
rész 2,19. 3Ján. 4.
10. Mikor éjjel és nappal nagy buzgón esedezünk, hogy megláthassuk a ti orcátokat, és kipótolhassuk a ti hitetek hiányait. Csel. 26,7.
11. Maga pedig az Isten és a mi Atyánk, és a mi Urunk, a Jézus Krisztus egyengesse a mi utunkat hozzátok!
12. **Titeket pedig gyarapítson az Úr, és tegyen bőségesekké az egymás iránt és mindenki iránt való szeretetben, amilyenek vagyunk mi is irántatok**; Fil. 1,9.
13. **Hogy erősekké tegye a ti szíveteket, feddhetetlenekké a szentségben, a mi Istenünk és Atyánk előtt, amikor eljön a mi Urunk Jézus Krisztus minden Ő szentjeivel együtt**. Zak. 14,5.
2Thess. 2,17. Júd. 14. Jel. 20,11.

Isten akarata a ti megszentelődésetek

4 Továbbá pedig kérünk titeket, atyámfiai, és bátorítunk is az Úr Jézusban, hogy aszerint, amint tőlünk tanultátok, hogyan kell forgolódnotok és Istennek tetszenetek: akképpen járjatok, hogy mindinkább gyarapodjatok.
Kol. 1,10.
2. Mert tudjátok, milyen parancsolatokat adtunk néktek az Úr Jézus által.
3. Mert ez az Isten akarata, hogy megszenteljen titeket, hogy magatokat a paráznaságtól megtartóztassátok;
4. Hogy mindenitek szentségben és tisztességben tudja bírni a maga edényét, Róm. 6,19. Ef. 2,12.
5. Nem kívánság gerjedelmével, mint a pogányok, akik nem ismerik az Istent;
6. Hogy senki túl ne lépjen és meg ne károsítsa valamely dologban az ő atyjafiát: mert az Úr az, aki itél mindezekben, amint előre megmondottuk néktek, és erről bizonyságot tettünk.

7. Mert nem tisztátalanságra, hanem szentségre hívott el minket az Isten.
Róm. 12,2.
8. Aki azért megveti ezeket, nem embert vet meg, hanem az Istent, aki Szent Szellemét is nekünk adta. 1Ján. 3,24.
9. Az atyafiúi szeretetről pedig nem is szükséges írnom néktek: mert **titeket Isten maga tanított meg arra, hogy egymást szeressétek**;
Jer. 31,33. 34. Ján. 6,45. 13,34. 1Ján. 2,20. 27.
10. Hiszen gyakoroljátok is ezt minden atyafi iránt egész Macedóniában. Kérünk azonban titeket atyámfiai, hogy mindinkább gyarapodjatok ebben;
11. És becsületbeli dolognak tartsátok, hogy csendes életet éljetek, saját dolgaitokat ellássátok, és tulajdon kezeitekkel munkálkodjatok, amint meghagytuk néktek;
12. Hogy a kívülvalók iránt tisztességesen viselkedjetek, és ne szoruljatok rá senkire.

Az elhunytak felől való reménységünk

13. Nem akarom továbbá, atyámfiai, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. 2Sám. 12,20.
14. **Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen az Isten is előhozza a Jézus által azokat, akik elaludtak,Ővele együtt**.
1Kor. 15,13. 20. 23.
15. Mert ezt mondjuk néktek az Úr szavával, hogy mi akik élünk, akik megmaradunk az Úr eljöveteléig, semmiképpen sem előzzük meg azokat, akik elaludtak. 1Kor. 15,23. 51. 52.
16. Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és először azok támadnak fel, akik meghaltak a Krisztusban;
Csel. 1,11. 2Thess. 1,7.
17. Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk velük együtt a felhőkben, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.
Ján. 12,26. 14,3, 17,24. Jel. 11,12. 21,3. 4. 22,3–5.
18. Annakokáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel.

A Krisztus eljövetelére várakozzunk éberségben

5 Az időkről és időszakokról pedig, atyámfiai, nem szükséges írnom néktek; Mát. 24,3.
2. Mert igen jól tudjátok ti magatok, hogy az Úrnak napja úgy jön el, mint a tolvaj éjjel. Luk. 21,34. 1Thess. 5,4. Jel. 3,3.
3. Mert amikor ezt mondják: Békesség és biztonság, akkor hirtelen veszedelem tör rájuk, mint a szülési fájdalom a terhes asszonyra; és semmiképpen meg nem menekednek. Ésa. 13,6. Hós. 13,13.
4. De ti, atyámfiai, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módra lephetne meg titeket.
Csel. 26,18. Róm. 13,12. 1Ján. 2,8.
5. **Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai**; nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé! Ef. 5,8.
6. Tehát nehogy elszunnyadjunk, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok. Mát. 25,5. Márk 13,35.
7. Mert akik alusznak, éjjel alusznak; és akik részegek, éjjel részegednek le.
8. **Mi azonban, akik nappaliak vagyunk, legyünk éberek, felöltözvén a hitnek és szeretetnek mellvasába, és sisak gyanánt az üdvösségnek reménységébe**. Ésa. 59,17. Ef. 6,14.

Üdvösségre rendelt minket az Úr

9. **Mert nem haragra rendelt minket az Isten, hanem arra, hogy üdvösséget nyerjünk a mi Urunk Jézus Krisztus által**,
Róm. 9,22. 2Thess. 2,13. 1Pét. 2,8.
10. **Aki meghalt érettünk, hogy akár ébren vagyunk, akár alszunk, együtt éljünkŐvele**. 2Kor. 5,15.
11. Vigasztaljátok azért egymást, és építse egyik a másikat, amiképpen cselekszitek is.

Üdvözletek, áldás

12. Kérünk továbbá titeket atyámfiai, hogy becsüljétek azokat, akik fáradoznak közöttetek, és elöljáróitok az Úrban, és intenek titeket; Zsid. 13,7. 17.

13. És az ő munkájukért viseltessetek irántuk megkülönböztetett szeretettel. Egymással békességben éljetek.

14. Kérünk továbbá titeket, atyámfiai, intsétek a rendetleneket, bátorítsátok a kishitűeket, gyámolítsátok az erőtleneket, türelmesek legyetek mindenki iránt.

15. Vigyázzatok, hogy senki senkinek rosszért rosszal ne fizessen; hanem mindenkor jóra törekedjetek úgy egymás iránt, mint mindenki iránt.

16. **Mindenkor örüljetek**. Fil. 4,4.

17. **Szüntelen imádkozzatok**. Luk. 18,1.

18. **Mindenben hálákat adjatok**; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézusban tihozzátok. Fil. 4,6.

19. **A Szellemet ki ne oltsátok**. Ef. 4,30. 1Tim. 4,14. 2Tim. 1,6.

20. A prófétálást meg ne vessétek, 1Kor. 14,1.

21. Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok! 1Ján. 4,1.

22. Mindentől, ami gonosznak látszik, őrizkedjetek!

A békesség Istene megszentel titeket

23. **Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére**. rész 3,13. 1Kor. 1,8. 9. Fil. 4,9.

24. **Hű az, aki elhívott titeket, és Ő meg is cselekszi azt**. 1Kor. 10,13. Fil. 1,6.

25. Atyámfiai, imádkozzatok érettünk.

26. Köszöntsétek az összes atyafiakat szent csókkal.

27. Kényszerítlek titeket az Úrra, hogy olvastassék fel e levél minden szent atyafi előtt.

28. A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme veletek! Ámen.

PÁL APOSTOLNAK A THESSALONIKABELIEKHEZ ÍROTT MÁSODIK LEVELE

Köszöntés

1 Pál és Silvánus és Timótheus a thessalonikabeli gyülekezetnek, Istenben, a mi Atyánkban, és az Úr Jézus Krisztusban: 2Kor. 1,9. 1Thess. 1,1.

2. Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. Zsolt. 84,7.

Hálaadás a szellemi növekedésért

3. Mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek, atyámfiai, tiérettetek, ahogy ez méltó is, mivel **felettébb megnövekedett a ti hitetek, és mindnyájatokban bővölködik az egymás iránt való szeretet**; rész 2,13. 2Kor. 4,15. 1Thess. 1,3.

4. Annyira, hogy mi magunk dicsekszünk veletek az Isten gyülekezeteiben, a ti kitartástok és hitetek felől, minden ti üldöztetéstek és szorongattatástok között, amelyeket szenvedtek: 2Kor. 7,14.

5. Bizonyságául az Isten igazságos ítéletének; hogy méltók legyetek az Isten királyságára, amelyért szenvedtek is. Fil. 1,28. 1Thess. 2,14.

6. Mert igazságos dolog az az Isten előtt, hogy szorongattatással fizessen azoknak, akik titeket szorongatnak. Jel. 6,10.

7. Néktek pedig, akik szorongattattok, nyugodalommal velünk együtt, amikor megjelenik az Úr Jézus az égből az Ő hatalmas angyalaival. Jel. 14,13.

8. Tűznek lángjában, hogy bosszút álljon azokon, akik nem ismerik az Istent, és akik nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus Evangéliumának. Náh. 1,6. Zsolt. 79,6. Zsid. 10,27. 12,29. 2Pét. 3,10.

9. Akik meg fognak lakolni örök veszedelemmel az Úr ábrázatától, és az Ő hatalmának dicsőségétől, Ésa. 2,9.

10. **Amikor eljön majd, hogy megdicsőíttessék az Ő szentjeiben, és csodáltassék mindazokban, akik hisznek ama napon**, mivel a mi tanúbizonyságunknak hitele volt nálatok.

11. Mivégből imádkozunk is mindenkor érettetek, hogy a mi Istenünk méltóknak tartson titeket az elhívásra, és töltsön be titeket a jóban való teljes gyönyörűséggel, és a hitnek munkálásával az Ő ereje által.

12. Hogy dicsőíttessék meg a mi Urunk Jézus Krisztusnak neve bennetek, és ti is Őbenne, a mi Istenünknek és az Úr Jézus Krisztusnak kegyelméből.

Jövendölés az antikrisztusról

2 Kérünk pedig titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére és a mi Őhozzá leendő egybegyűjtésünkre nézve, Mát. 24,31. 1Thess. 4,17.

2. Hogy egyhamar el ne tántorítson a ti értelmetektől, s meg ne háborítson titeket, se szellem, se beszéd, se nékünk tulajdonított levél; mintha itt volna már az Úr napja.

3. Nehogy valaki megtévesszen titeket valami módon. Mert nem jön el addig az a nap, amíg be nem következik előbb a szakadás, és meg nem jelenik a bűn embere, a veszedelem fia, Dán. 7,25. Ján. 17,12. 1Tim. 4,1. Jel. 13,11.

4. Aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Isten maga, és amire istenfélelemmel tekintünk, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát. Ésa. 14,13. Ezék. 28,2.

5. Nem emlékeztek-é, hogy megmondtam néktek ezeket, amikor még nálatok voltam?

6. És azt tudjátok, mi tartja vissza még, amiért csak a maga idejében fog az megjelenni.

7. Működik ugyan már titkon a törvényszegés: csakhogy annak, aki azt még most visszatartja, el kell az útból vétetnie. 1Ján. 4,3.

8. És akkor fog megjelenni a törvénytipró, akit **megemészt az Úr az Ő szájának leheletével, és megsemmisít az Ő eljövetelének megjelenésével**; Ésa. 11,4. Dán. 7,10. Zsid. 10,27.

9. A törvénytipró eljövetele a sátán munkálkodása, a hazugság minden erejével, jeleivel és csodáival, 5Móz. 13,1. Mát. 24,24. Ján. 8,41. Jel. 13,13. 18,23.

10. És a gonoszság minden csalárdságával azok között, akik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ő üdvösségükre.

11. És azért bocsátja reájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak; Mát. 25,5. Róm. 1,24. 1Tim. 4,1.

12. Hogy ítélet alá essenek mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem az igazságtalanságban gyönyörködtek.

Üdvösségre jelölt titeket az Isten

13. Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek tiérettetek atyámfiai, akiket szeret az Úr, hogy **kezdettől fogva az üdvösségre jelölt ki titeket az Isten, a Szellem megszentelésében és az igazság hitében**; Ef. 1,4. 1Thess. 1,4.

14. **Amire el is hívott titeket a mi Evangéliumunk által, hogy részesei legyetek a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségének**. 1Pét. 5,10.

15. **Azért hát atyámfiai, legyetek állhatatosak és tartsátok meg a tanítást, amelyet akár beszédünk, akár levelünk által vettetek**. 1Kor. 11,2.

16. **Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus, és az Isten a mi Atyánk, aki szeretett minket és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg,** Tit. 3,7. 1Pét. 1,3. Jel. 1,5.

17. **Vigasztalja meg a ti szíveteket, és erősítsen meg titeket minden jó cselekedetben és beszédben.** 1Kor. 1,8.

Könyörgés az Evangélium terjedéséért

3 **Végezetre imádkozzatok értünk atyámfiai, hogy az Úrnak Igéje terjedjen és dicsőíttessék, amiként köztetek is.** Csel. 6,7. 12,24. 19,20. Ef. 6,19.

2. És hogy meneküljünk meg az alkalmatlan és gonosz emberektől. Mert nem mindenkinek van hite! Csel. 28,24. Róm. 15,31.

3. **De hű az Úr, aki megerősít titeket és megőriz a gonosztól.** Ján. 17,15. 1Kor. 1,9. 1Thess. 5,24. 2Pét. 2,9.

4. Bízunk is az Úrban reátok nézve, hogy megteszitek és meg is fogjátok tenni azokat, amiket meghagytunk néktek.

5. **Az Úr pedig igazgassa a ti szíveteket az Isten iránt való szeretetre, és a Krisztus iránt való állhatatosságra.** 1Krón. 29,18. Mát. 22,37. 1Ján. 4,16.

A rendetlenül élők feddése

6. A mi Urunk Jézus Krisztus nevében pedig rendeljük néktek, atyámfiai, hogy vonjátok el magatokat minden atyafitól, aki rendetlenül él, és nem ama utasítás szerint, amelyet tőlünk kapott.

7. Magatok is tudjátok, mimódon kell minket követni; mert nem viseltük magunkat közöttetek rendetlenül.

8. Sem ingyen kenyeret nem ettünk senkinél, hanem munkával és fáradsággal, éjjel-nappal dolgozva, hogy közületek senkinek se legyünk terhére. Csel. 18,3. 20,34.

9. Nem azért, mintha nem lett volna rá jogunk, hanem azért, hogy magunkat példaként adjuk néktek, hogy minket kövessetek. Mát. 10,10. 1Tim. 5,7.

10. Mert amikor nálatok voltunk is, azt rendeltük néktek, hogy ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék. 1Móz. 3,19. Mát. 10,10. 1Thess. 4,11.

11. Mert halljuk, hogy némelyek közületek rendetlenül élnek, akik semmit nem dolgoznak, hanem mások dolgába avatkoznak. Péld. 12,11. 1Tim. 5,13. 1Pét. 4,15.

12. Az ilyeneknek azonban meghagyjuk és figyelmeztetjük őket a mi Urunk Jézus Krisztusra, hogy csendesen munkálkodva, a maguk kenyerét egyék. Ésa. 56,10.

13. Ti pedig, atyámfiai, meg ne restüljetek a jónak cselekvésében. Gal. 6,9.

14. Ha pedig valaki nem engedelmeskedik a mi levél által való beszédünknek, azt jegyezzétek meg; és ne legyetek közösségben vele, hogy megszégyenüljön.

15. De ne tartsátok ellenségnek, hanem intsétek, mint atyafit. 3Móz. 19,17.

16. **Maga pedig a békességnek Ura adjon néktek mindenkor minden tekintetben békességet. Az Úr legyen mindnyájatokkal!** Róm. 15,33.

Sajátkezű üdvözlet

17. A köszöntést én, Pál írom a saját kezemmel, ami ismertető jegye minden levelemnek. Így írok. 1Kor. 16,21.

18. A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme mindnyájatokkal! Ámen. Róm. 16,20. 24.

PÁL APOSTOLNAK TIMÓTHEUSHOZ ÍRT ELSŐ LEVELE

Óvás a hamis tanítóktól

1 Pál, Jézus Krisztus apostola a mi üdvözítő Istenünknek, és Jézus Krisztusnak, a mi reménységünknek rendelése szerint, Gal. 1,1. Kol. 1,27. Tit. 1,3. 2,10. 3,4.

2. Timótheusnak, az én igaz fiamnak a hitben: Kegyelem, irgalom és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól. Csel. 16,1–3.

3. Amiképpen Macedóniába menetelemkor kértelek téged, hogy maradj

Efézusban, hogy figyelmeztess egyeseket, ne tanítsanak másképp,
Csel. 16,1. 20,1.
4. Se mesékkel, se végnélküli nemzetségtáblázatokkal ne foglalkozzanak, amelyek inkább versengéseket támasztanak, mint Istenben való épülést a hit által. 1Kor. 4,17. Gal. 1,6. 7.
5. **A parancsolatnak vége pedig a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és igaz hitből való szeretet**:
Róm. 13,8. Gal. 5,14.
6. Melyektől némelyek eltévelyedtek és üres fecsegésre hajlottak: 2Tim. 2,22.
7. Kik törvénytanítók akarnak lenni, holott nem értik, sem amiket beszélnek, sem amiket erősítgetnek.
8. Tudjuk pedig, hogy a törvény jó, ha valaki törvényszerűen él vele, Róm. 7,12.
9. Tudván azt, hogy a törvény nem az igazért van, hanem a törvényszegőkért és engedetlenekért, az istentelenekért és bűnösökért, a latrokért és fertelmesekért, az atya- és anyagyilkosokért, embergyilkosokért. Gal. 3,19. Jel. 21,8.
10. Paráznákért, férfifertőztetőkért, emberrablókért, hazugokért, hamisan esküvőkért, és ha van még valami, ami az egészséges tanítással ellenkezik,
11. Az áldott Isten dicsőségének Evangéliuma szerint, mely reám bízatott.
12. És hálát adok annak, aki engem megerősített, a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, hogy engem hűnek ítélt, rendelvén a szolgálatra,
1Kor. 7,25. 2Kor. 3,5. 6. 4,1. Kol. 1,25.
13. Ki előbb istenkáromló, üldöző és erőszakoskodó voltam: de könyörült rajtam, mert tudatlanul cselekedtem hitetlenségben; Csel 8,3. 9,1. 1Kor. 15,9.
14. **Szerfelett megsokasodott pedig a mi Urunknak kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel**.
Luk. 7,47. Fil. 3,6.
15. **Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy üdvözítse a bűnösöket, akik közül első vagyok én**. Mát. 9,13. Luk. 19,10. Róm. 5,8. 1Ján. 3,5.
16. **De azért könyörült rajtam, hogy Jézus Krisztus bennem mutassa meg legelőbb a teljes hosszútűrését, példa gyanánt azoknak, akik majd hisznek Őbenne az örök életre**.
17. **Az örökkévaló királynak pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Istennek tisztesség és dicsőség örökkön örökké! Ámen**. Róm. 1,23.
18. Ezt a parancsolatot adom néked, fiam, Timótheus, a rólad szóló korábbi próféciák alapján, hogy azokkal felfegyverkezve **harcold meg a szép harcot**,
Csel. 16,1. 1Tim. 4,14. 2Tim. 4,7.
19. **Tartsd meg a hitet és a jó lelkiismeretet**, melyet némelyek elvetvén, a hit dolgában hajótörést szenvedtek;
20. Akik közül való Himenéus és Alexander, akiket átadtam a sátánnak, hogy megtanulják, hogy ne káromolják az Istent. Mát. 18,17. 1Kor. 5,5. 2Tim. 4,14.

Buzdítás imára

2 Buzdítalak azért, hogy mindenek előtt tartassanak könyörgések, imádságok, közbenjárások, hálaadások minden emberért, Jer. 29,7.
2. Királyokért és minden hatalomban lévőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet élhessünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel. Róm. 13,1.
3. Mert ez jó és kedves dolog a mi üdvözítő Istenünk előtt, Róm. 12,2.

Isten akarata,
hogy minden ember üdvözüljön

4. **Aki azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és az igazság ismeretére eljusson**. Ésa. 55,1. Ezék. 18,23. 2Pét. 3,9.
5. **Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus**, Gal. 3,19. 20. Zsid. 9,15.
6. **Aki adta Önmagát váltságul mindenekért, mint tanúbizonyság a maga idejében**, Ésa. 53,12. Gal. 4,4.
7. Ami végett rendeltettem én hirdetővé és apostollá, pogányok tanítójává hitben és igazságban; igazságot szólok a Krisztusban, nem hazudok. Csel. 9,15.

8. Akarom azért, hogy imádkozzanak
a férfiak minden helyen, tiszta kezeket
emelvén föl harag és versengés nélkül.
Ján. 4,21.

Mi ékesíti az asszonyokat

9. Hasonlatosképpen az asszonyok
tisztességes öltözetben, szemérmetes-
séggel és mértékletességgel ékesítsék
magukat; nem hajfonatokkal és arany-
nyal vagy gyöngyökkel, vagy drága
öltözékkel, Zsolt. 103,4. 5.

10. Hanem, amint illik az istenfélel-
met valló asszonyokhoz, jó cselekede-
tekkel.

11. Az asszony csendességben tanul-
jon, teljes alárendeltségben.

12. A tanítást pedig nem engedem
meg az asszonynak, sem hogy a férfin
uralkodjék, hanem legyen csendesség-
ben. Jóel 2,28. Gal. 3,28.

13. Mert Ádám teremtetett elsőnek,
azután Éva. 1Móz. 2,7. 22.

14. És nem Ádám csalattatott meg,
hanem az asszony megcsalattatván,
bűnbe esett: 1Móz. 3,1–6.

15. Mindazáltal megtartatik a gyer-
mekszüléskor, ha megmaradnak a hit-
ben és a szeretetben és a szentségben
józansággal. Ésa. 7,14. 9,6. Zsid. 12,14.

A Gyülekezet elöljáróiról

3 Igaz ez a beszéd: Ha valaki a püs-
póki hivatalra törekszik, nemes
munkára vágyik. Csel. 20,28.

2. Szükséges annakokáért, hogy a
püspök feddhetetlen legyen, egyfeleség-
ű férfiú, józan, mértékletes, illedelmes,
vendégszerető, a tanításra alkalmas;

3. Nem borozó, nem verekedő, nem
rút nyereségre vágyó; hanem szelíd, ver-
sengéstől mentes, nem pénzsóvárgó;

4. Ki a maga házát jól igazgatja, gyer-
mekeit engedelmességben tartja, teljes
tisztességben; Józs. 24,15.

5. Mert ha valaki az ő tulajdon házát
nem tudja igazgatni, mimódon visel
gondot az Isten Gyülekezetére?

6. Ne legyen új hívő, nehogy felfuval-
kodván, az ördög kárhozatába essék.

7. Szükséges pedig, hogy jó bizony-
sága is legyen a kívülvalóktól; nehogy
gyalázatba és az ördög tőrébe essék.

8. Hasonlóképpen a diakónusok tisz-
tességesek legyenek, ne kétfelé beszé-
lők, ne sok borivásba merülők, ne ha-
szonlesők; Ezék. 44,21. Csel. 6,3.

9. Hanem olyanok, akiknél megvan a
hit titka tiszta lelkiismerettel.

10. És ezek is először megpróbáltas-
sanak, azután szolgáljanak, ha feddhe-
tetlenek.

11. Feleségeik hasonlóképpen tiszte-
ségesek, nem patvarkodók, józanok,
mindenben hűek legyenek.

12. A diakónusok egyfeleségű férfiak
legyenek, akik gyermekeiket és tulaj-
don házaikat jól igazgatják.

13. Mert akik jól szolgálnak, szép tisz-
tességet szereznek maguknak, és sok
bizodalmat a Jézus Krisztusban való hit-
ben. Mát. 25,21. Gal. 6,1. 2.

Az istenfélelem titka a Krisztusban

14. Ezeket írom néked, remélvén,
hogy nemsokára hozzád megyek;

15. De ha késnék; hogy tudd meg,
**mimódon kell forgolódnod az Isten
házában, mely az élő Istennek
Gyülekezete, az igazságnak oszlopa
és erőssége.** Róm. 4,1. 1Pét. 1,12. 3,18. 1Ján. 5,6.

16. **És minden ellentmondás nélkül
nagy az istenfélelem eme titka: Isten
megjelent testben, megigazíttatott
Szellemben, meglátták az angyalok,
hirdették a pogányok közt, hittek
Őbenne a világon, felvitetett dicső-
ségben.** Mát. 3,16. Ján. 1,1. 14. Csel. 2,24. 26,23.
Róm. 1,4. 2Kor. 5,21. 23. 1Pét. 1,20. 1Ján. 1,2. 3,5.

Óvás a törvénykezőktől

4 A Szellem pedig nyíltan mondja,
hogy az utolsó időben némelyek el-
szakadnak a hittől, hitető szellemekre
és gonosz szellemek tanításaira figyel-
mezvén. Ján. 16,13. 1Pét. 1,20. 2Pét. 2,1.

2. Hazug beszédűek képmutatása
által, kik meg vannak bélyegezve a saját
lelkiismeretükben.
3. Akik tiltják a házasságot, sürgetik
az eledelektől való tartózkodást, melyeket Isten teremtett hálaadással való
élvezésre a hívőknek és azoknak, akik
megismerték az igazságot. 1Kor. 8,8.
4. **Mert Istennek minden teremtett
állata jó, és semmi sem megvetendő,
ha hálaadással élnek azzal**; Tit. 1,15.
5. **Mert megszenteltetik Istennek
Igéje és könyörgés által**. 2Móz. 23,25.

Intés az istenfélelem gyakorlására

6. Ha ezeket az atyafiak elé tárod,
Krisztus Jézusnak jó szolgája leszel,
olyan, aki a hitnek és helyes tanításnak
beszédein növekedett, melynek te is
követője lettél; 2Tim. 3,14.
7. A közönséges és vénasszonyos
meséket pedig utasítsd el. Hanem
gyakorold magadat az istenfélelemben:
8. Mert a test gyakorlásának kevés
haszna van; de az istenfélelem mindenre hasznos, mert megvan benne a jelenvaló és a jövendő élet ígérete. Zsolt. 37,4.
9. Igaz beszéd ez, és teljes elfogadásra
méltó. Zsolt. 37,4. 84,11. Mát. 6,33.
10. **Hiszen azért fáradunk és szenvedünk szidalmakat, mert reménységünket az élő Istenbe vetettük, aki
minden embernek Üdvözítője, a hívőknek mindenképpen**. Csel. 14,17.
11. Ezeket hirdesd és tanítsd.
12. Senki a te ifjúságodat meg ne
vesse, hanem **légy példa a hívőknek
beszédben, magaviseletben, szeretetben, szellemben, hitben, tisztaságban**.
13. Amíg odamegyek, legyen gondod
a felolvasásra, a buzdításra és a tanításra.
14. **El ne hanyagold a benned lévő
kegyelmi ajándékot, amely prófétálás
által, a presbitérium kézrátétele által
adatott néked**. rész 1,18. Csel. 6,6.
15. Ezekre legyen gondod, ezeknek
szenteld magad, hogy előhaladásod
nyilvánvaló legyen mindenki előtt.
16. Ügyelj magadra és a tanításra;
maradj meg azokban, mert ha ezt
teszed, mind magadat, mind hallgatóidat megtartod. Ezék. 33,9.

Özvegyekről, elöljárókról a Gyülekezetben

5 Az idősebb embert ne dorgáld
meg, hanem intsd mint atyádat;
az ifjabbakat mint atyádfiait;
2. Az idősebb asszonyokat mint anyákat; az ifjabbakat mint nőtestvéreidet,
teljes tisztasággal.
3. Az özvegyasszonyokat, akik valóban egyedül élnek, tiszteld.
4. Ha pedig valamely özvegyasszonynak gyermekei vagy unokái vannak,
tanulják meg, hogy elsősorban a maguk házanépe iránt legyenek istenfélők, és hálájukat róják le szüleik iránt,
mert ez szép és kedves dolog az Isten
előtt. Mát. 15,4.
5. A valóban özvegy és magára hagyatott asszony pedig reménységét az Istenbe vesse, és legyen foglalatos a könyörgésekben és imádságokban éjjel és nappal.
6. A bujálkodó pedig élve meghalt.
7. És ezeket hirdesd, hogy feddhetetlenek legyenek.
8. Ha pedig valaki az övéiről és főképpen az ő házanépéről gondot nem visel:
a hitet megtagadta, és rosszabb a pogánynál.
9. Özvegyasszonyok közé csak olyan
kerüljön, aki legalább hatvanéves, és
egy férfinak volt felesége,
10. Akinek jó cselekedeteiről bizonysága van; ha gyermeket nevelt, ha vendéglátó volt, ha a szentek lábait mosta,
ha a nyomorultakon segített, ha minden jó cselekedetben foglalatos volt.
11. A fiatalabb özvegyasszonyokat pedig mellőzd; mert ha gerjedeznek Krisztus ellenére, férjhez akarnak menni:
12. Ezeknek ítélete megvan, mivelhogy az első hitet megvetették. Zsid. 6,4.
13. Egyszersmind pedig dologkerülők lévén, megtanulják a házról házra
való járogatást; sőt nemcsak dologkerü-

lők, hanem fecsegők is, és más dolgába
avatkozók, olyanokat szólván, amiket
nem kellene. 2Thess. 3,11.
14. Akarom tehát, hogy a fiatalabbak
férjhez menjenek, gyermekeket szülje-
nek, háztartást vigyenek, és semmine-
mű alkalmat ne adjanak az ellenségnek
a szidalmazásra. 1Kor. 7,9. Tit. 2,8.
15. Mert némelyek már elhajlottak
a sátánhoz.
16. Ha valamely hívő férfinak vagy
nőnek vannak özvegyei, segítse azokat,
és ne terheltessék meg a gyülekezet,
hogy azokat segíthesse, akik valóban
özvegyek. 1Móz. 47,12. Ruth 2,18. Mát. 15,4.

Méltó a munkás a maga jutalmára

17. A szolgálatukat jól betöltő presbite-
rek kétszeres megbecsülésre legyenek
méltók, főképpen akik az igehirdetés-
ben és tanításban fáradoznak.
Gal. 6,6. 1Thess. 5,12. Zsid. 13,17.
18. Mert azt mondja az Írás: **A nyom-
tató ökörnek ne kösd be a száját**; és:
Méltó a munkás a maga jutalmára.
3Móz. 19,13. 5Móz. 24,14. 25,4.
Mát. 10,10. Luk. 10,7. 1Kor. 9,7–9. 14.
19. Presbiter ellen vádat ne fogadj el,
hanem csak két vagy három tanú-
bizonyságra. 5Móz. 17,6. Mát. 18,16.
20. A vétkeseket mindenki előtt fedd
meg, hogy a többiek is elrettenjenek.
21. Kérve kérlek az Istenre és Kriszt-
us Jézusra és a kiválasztott angyalokra,
hogy ezeket tartsd meg előítélet nélkül,
semmit se tégy részrehajlásból.
rész 6,13. 5Móz. 1,17.
22. A kézrátevést el ne hirtelenkedd,
se ne légy részes a más bűneiben; ten-
magadat tisztán tartsd. rész 4,14. 2Ján. 11.
23. Ne légy tovább vízivó, hanem élj
egy kevés borral, gyomrodra és gyako-
ri gyengélkedésedre való tekintettel.
24. Némely emberek bűnei nyilván-
valók már az ítélet előtt is, másokéi
viszont csak utána derülnek ki. Jak. 4,17.
25. Hasonlóképpen a jó cselekedetek
is nyilvánvalók; és amelyek másképpen
vannak, azok sem titkolhatók el. 1Pét. 3,8.

Szolgák kötelességei

6 Akik iga alatt vannak mint szolgák,
a saját uraikat teljes tisztességre
méltóknak tekintsék, hogy Isten nevét
és a tanítást káromlás ne érje.
Ésa. 52,5. Ef. 6,5. Tit. 2,9. 1Pét. 2,18.
2. Akiknek pedig hívő uraik vannak,
azokat meg ne vessék, mivelhogy atya-
fiak; hanem annál inkább szolgáljanak,
mivelhogy hívők és szeretettek, akik a
jótevésben foglalatosak. Ezeket tanítsd
és ezekre buzdíts. Kol. 4,1.

A tévtanítókról

3. Ha valaki másképpen tanít, és
nem követi a mi Urunk Jézus Krisztus
egészséges beszédeit és az istenfélelem
szerint való tanítást, Gal. 1,6–9.
4. Az felfuvalkodott, aki semmit sem
ért, hanem vitatkozásokban és szóhar-
cokban szenved, amelyekből származik
az irigység, viszálykodás, káromlások,
rosszindulatú gyanúsítgatások, 1Kor. 8,2.
5. Megbomlott elméjű és az igazság-
tól megfosztott embereknek hiábavaló
torzsalkodásai, akik az istenfélelmet
nyerészkedésnek tekintik. Azoktól,
akik ilyenek, eltávozzál. Róm. 16,17.

Nagy nyereség az istenfélelem

6. **De valóban nagy nyereség az is-
tenfélelem, megelégedéssel**;
Zsolt. 37,16. 103,5. Préd. 5,15. Fil. 4,11.
7. **Mert semmit sem hoztunk a
világba, tehát, ki sem vihetünk
semmit**;
8. De ha van élelmünk és ruházatunk,
elégedjünk meg vele. Zsid. 13,5.

A pénz szerelme

9. Akik pedig meg akarnak gazdagod-
ni, kísértésbe, tőrbe és sok esztelen
és káros kívánságba esnek, melyek az
embereket veszedelembe és romlásba
sodorják. Mát. 13,22.
10. Mert minden rossznak gyökere
a pénz szerelme: mely után sóvárogva
némelyek eltévelyedtek a hittől, és ma-
gukat általszegezték sok fájdalommal.

Buzdítás a hit harcára

11. **De te, oh Istennek embere, ezeket kerüld; hanem kövesd az igazságot, az istenfélelmet, a hitet, a szeretetet, az állhatatosságot, a szelídséget.**

12. **Harcold meg a hitnek szép harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre Isten elhívott, és amiről szép hitvallást tettél sok bizonyság előtt.** Fil. 3,12. 2Tim. 4,7. Zsid. 13,23.

13. Meghagyom néked Isten előtt, aki megelevenít mindeneket, és Krisztus Jézus előtt, aki bizonyságot tett Poncius Pilátus előtt ama szép vallástétellel, Ján. 5,21. 18,37. Jel. 1,5.

14. Hogy tartsd meg a parancsolatot szeplőtlenül, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenéséig, Kol. 3,4. 2Thess. 1,7. 1Pét. 1,13. 5,4.

15. **Amit a maga idejében előhoz amaz áldott és egyedül hatalmas, királyoknak Királya és uraknak Ura,** rész 1,11. Jel. 17,14.

16. **Akié egyedül a halhatatlanság, aki hozzáférhetetlen világosságban lakozik; akit az emberek közül senki nem látott, sem nem láthat: akinek tisztesség és örökkévaló hatalom. Ámen.** 2Krón. 5,14. Ján. 1,18. 5,26. 6,46.

17. Azoknak, akik gazdagok e világon, mondd meg, hogy ne fuvalkodjanak fel, se ne reménykedjenek a bizonytalan gazdagságban, **hanem az élő Istenben, aki bőségesen megad nékünk mindent a mi teljes gyönyörűségünkre;**

18. Jót tegyenek, legyenek gazdagok a jó cselekedetekben, legyenek szívesen adakozók, közösséget vállalók,

19. Kincset gyűjtvén maguknak jó alapul a jövőre, hogy megragadják az örök életet. Júd. 25.

20. Oh, Timótheus, őrizd meg ami rád van bízva, elfordulván a szentségtelen üres beszédektől és a hamisan tudománynak nevezett álismeret ellenvetéseitől; Jel. 2,25. 3,11.

21. Amellyel némelyek kevélykedvén, a hittől eltévelyedtek. Kegyelem veled! Ámen. Zsid. 11,6.

PÁL APOSTOLNAK TIMÓTHEUSHOZ ÍRT MÁSODIK LEVELE

Köszöntés

1 Pál, Jézus Krisztusnak apostola Isten akaratából, a Krisztus Jézusban való életnek ígérete szerint, Ján. 5,24. 39. 40. Róm. 5,21. Zsid. 9,15.

2. Timótheusnak, az én szeretett fiamnak: kegyelem, irgalom, békesség az Atya Istentől és a Krisztus Jézustól, a mi Urunktól.

3. Hálát adok az Istennek, akinek szolgálok őseimtől fogva tiszta lelkiismerettel, hogy szüntelen emlékezem reád könyörgéseimben éjjel és nappal,

4. Megemlékezvén a te könnyhullatásaidról, kívánván téged látni, hogy örömmel teljesedjem be.

5. Eszembe jutván a benned lévő, képmutatás nélkül való hit, amely lakozott először a te nagyanyádban Loisban és anyádban Eunikében; meg vagyok azonban győződve, hogy benned is. Csel. 16,1.

A kegyelmi ajándékok felgerjesztése

6. Minekokáért emlékeztetlek téged, hogy **gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, amely benned van az én kezeimnek reád tétele által.** 5Móz. 34,9. Csel. 6,6. 8,17. 1Tim. 4,14. Zsid. 6,2. 1Pét. 4,11.

7. **Mert nem a félelem szellemét adta nékünk az Isten, hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak szellemét.** Luk. 24,49. Róm. 8,15.

8. Ne szégyelld hát a mi Urunk bizonyságtételét, se engem, az Ő foglyát; hanem szenvedd el a rosszat velem együtt az Evangéliumért, Istennek ereje által. rész 1,12. 16. Márk 8,38. Luk. 9,26. Róm. 1,16. 1Kor. 1,18. Ef. 3,1.1Tim. 2,6.

9. **Aki megtartott minket és hívott szent hívással, nem a mi cselekedeteink szerint, hanem az Ő saját végzése és kegyelme szerint, mely adatott nékünk Krisztus Jézusban örök időknek előtte,** Róm. 3,20. 8,28. 11,29. 16,25. Ef. 1,4. 2,8. 9. 1Thess. 4,7. Tit. 3,5. 1Pét. 1,20.

10. **Megjelentetett pedig most a mi Üdvözítőnk, Jézus Krisztusnak megjelenése által, aki eltörölte a halált, világosságra hozta pedig az életet és halhatatlanságot az Evangélium által,** 1Kor. 15,54. Ef. 1,9. Kol. 1,26. Zsid. 2,14. 1Pét. 1,20.

11. Amelyre nézve tett engem igehirdetővé és apostollá és pogányok tanítójává.

12. Amiért szenvedem is ezeket: de nem szégyenlem, **mert tudom, kinek hittem, és bizonyos vagyok abban, hogy amit rám bízott, meg tudja őrizni ama napra.** Csel. 9,15. 1Pét. 4,19.

13. Az egészséges beszédeknek példáját megtartsd, amiket tőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben és szeretetben. rész 3,14. Róm. 2,20. 6,17. 1Tim. 1,10. 6,3. Tit. 1,9. Zsid. 10,23.

14. **A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szent Szellem által.** Róm. 6,14.

15. Azt tudod, hogy elfordultak tőlem az ázsiabeliek mind, akik közül való Figellus és Hermogenés.

16. Az Úr legyen irgalmas az Onészíforosz házanépének: mert gyakorta megvidámított engem, és az én bilincsemet nem szégyellte; Mát. 5,7. Filem. 7.

17. Sőt, mikor Rómában volt, buzgón keresett engem, meg is talált.

18. Az Úr adja meg neki, hogy találjon irgalmasságot az Úrnál ama napon. És hogy mily nagy szolgálatot tett Efézusban, te jobban tudod. 2Thess. 1,10. Zsid. 6,10.

Az Istennek tetsző harcosok

2 **Te annakokáért, én fiam, erősödjél meg a Krisztus Jézusban való kegyelemben;** Zsolt. 68,35.

2. És amiket tőlem hallottál sok bizonyság által, azokat bízd hű emberekre, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek. 1Tim. 1,18.

3. Szenvedd el velem együtt a nehézségeket, mint a Jézus Krisztus jó katonája.

4. Egy harcos sem elegyedik bele az élet dolgaiba; hogy tessék annak, aki őt harcosává fogadta. 1Kor. 9,25.

5. Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd.

6. A fáradozó földművesnek kell a gyümölcsökben először részesülnie.

7. Fontold meg amit mondok; adjon azért az Úr neked megértést mindenekben.

8. **Emlékezzél meg, hogy Jézus Krisztus feltámadott a halálból, aki a Dávid magvából való az én Evangéliumom szerint:** Csel. 2,30. 1Kor. 15,1.

9. Amelyért mint egy gonosztevő szenvedek mind a bilincsekig; **de Isten Igéje nincs bilincsbe verve.**

10. Annakokáért mindent elszenvedek a választottakért, hogy ők is elnyerjék a Krisztus Jézusban való üdvösséget örök dicsőséggel egyben. 2Kor. 1,6.

11. **Igaz beszéd ez. Mert ha vele együtt meghaltunk, vele együtt fogunk élni is.** 1Tim. 1,15.

12. **Ha kitartunk, vele együtt fogunk uralkodni is;** ha megtagadjuk, Ő is megtagad minket; Mát. 10,33. Márk 8,38. Luk. 12,9. Róm. 8,17. 1Pét. 4,13.

13. **Ha hitetlenkedünk, Ő hű marad: Ő magát meg nem tagadhatja.** Róm. 3,3. 9,6.

Óvás a tévtanítók szóharcaitól

14. Ezekre emlékeztess, kérvén kérve őket az Úr színe előtt, hogy ne vitatkozzanak haszontalanul a szavak felől, a hallgatók romlására. rész 4,1. 1Tim. 1,4.

15. Igyekezz, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét.
16. A közönséges, üres lármákat pedig kerüld, mert mind nagyobb istentelenségre növekednek.
17. És az ő beszédük mint a rákfekély terjed; közülük való Himenéus és Filétus.
18. Akik az igazság mellől eltévelyedtek, azt mondván, hogy a feltámadás már megtörtént, és feldúlják némelyek hitét. 1Kor. 15,12.
19. Mindazáltal megáll az Istennek erős fundamentuma, melynek pecsétje ez: **Ismeri az Úr az övéit**, és: **Álljon el a hamisságtól mindenki, aki Krisztus nevét vallja**. Náh. 1,7.
Mát. 24,24. Ján. 10,14. Róm. 8,35. 1Ján. 2,19.
20. Egy nagy házban pedig nemcsak arany és ezüst edények vannak, hanem fából és cserépből valók is; és azok közül némelyek tisztességre, némelyek pedig gyalázatra valók. Róm. 9,23.
21. Ha tehát valaki magát ezektől tisztán tartja, tisztességre való edény lesz, megszentelt, és hasznos a gazdának, minden jó cselekedetre alkalmas.

Intés derék életre

22. **Az ifjúkori kívánságokat pedig kerüld**; **hanem kövesd az igazságot**, **a hitet**, **a szeretetet**, **a békességet azokkal egyetembe**, **akik segítségül hívják az Urat tiszta szívből**. 1Kor. 1,2.
23. Az ostoba és nevelésre alkalmatlan vitatkozásokat pedig kerüld, tudván, hogy azok háborúságokat szülnek.
24. Az Úr szolgájának pedig nem szabad torzsalkodnia, hanem legyen mindenkihez szívélyes, tanításra alkalmas, türelmes.
25. Aki szelíden fenyíti az ellenszegülőket; talán ha adna nékik az Isten megtérést az igazság megismerésére,
26. És felocsúdnának az ördög kelepcéjéből, aki foglyul tartja őket a maga akaratában. 2Kor. 4,4.

Az utolsó idők ámítóiról

3 Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állnak be.
2. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok,
2Pét. 3,3. Júd. 18.
3. Szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jót nem kedvelők.
4. Árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői.
5. Akiknél megvan az istenfélelem látszata, de megtagadják annak erejét. És ezeket kerüld. 1Kor. 2,4.
6. Mert ezek közül valók azok, akik betolakodnak a házakba, és foglyul ejtik a bűnökkel megterhelt és sokféle kívánságoktól űzött asszonykákat,
7. Akik mindenkor tanulnak, de az igazság megismerésére eljutni nem képesek.
8. Miképpen pedig Jánnes és Jámbres ellene állottak Mózesnek, akképpen ezek is ellene állanak az igazságnak; megromlott elméjű, a hitre nézve nem becsületes emberek. 2Móz. 7,11.
9. De nem jutnak előbbre: mert esztelenségük nyilvánvaló lesz mindenki előtt, amiképpen amazoké is az lett.

A Szentírás bölccsé tesz az üdvösségre

10. Te azonban követted az én tanításomat, életmódomat, szándékomat, hitemet, hosszútűrésemet, szeretetemet, kitartásomat,
11. Üldöztetéseimet, szenvedéseimet, amelyek rajtam estek Antiókhiában, Ikóniumban, Listrában: minémű üldöztetéseket szenvedtem! de mindezekből megszabadított engem az Úr. Csel. 13,14.
12. De mindazok is, akik istenfélően akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak. Mát. 16,24. Ján. 17,14. Csel. 14,22.
13. A gonosz emberek pedig és az ámítók növekednek a rosszaságban, tévúton járnak és tévútra vezetnek.

14. De te maradj meg azokban, amiket tanultál és amikről meggyőződtél, tudván kitől tanultad.
15. **Mivelhogy gyermekségedtől fogva ismered a szent Írásokat, amelyek téged bölccsé tehetnek az üdvösségre a Krisztus Jézusban való hit által.** Zsolt. 119,11. Ján. 20,31. Róm. 10,17.
16. **A teljes Írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre,** Luk. 1,70. 2Pét. 1,19–21.
17. Hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített. 1Tim. 6,11. Tit. 1,9.

Hirdesd az Igét, szolgálatodat teljesen betöltsd

4 Kérlek azért, az Isten és a Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat, az Ő eljövetelére és az Ő királyságára,
2. Hirdesd az Igét, állj elő vele akár alkalmas, akár alkalmatlan időben, ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással. Ésa. 58,1.
3. Mert lesz idő, mikor az egészséges tanítást el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük;
4. És az igazságtól elfordítják az ő fülüket, de a mesékhez odafordulnak.
5. De te józan légy mindenekben, tarts ki a nehézségekben, az evangélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd. Csel. 21,8.
6. Mert én immár megáldoztatom, és az én elköltözésem ideje beállott.

Pál harca és koronája

7. **Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat bevégeztem, a hitet megtartottam:** 1Tim. 6,12.
8. **Végezetre eltétetett nékem a megigazultság koronája, melyet megád nékem az Úr ama napon, az igaz Bíró; nemcsak nékem pedig, hanem mindazoknak is, akik várva várják az Ő megjelenését.** 2Kor. 1,10. Jak. 1,12.

Tudósítások, megbízások

9. Igyekezzél hozzám jönni hamar.
10. Mert Démás engem elhagyott, e jelen való világhoz ragaszkodván, és elment Thessalonikába: Krescens Galáciába, Titus Dalmáciába. 1Ján. 5,18. 19.
11. Egyedül Lukács van velem. Márkust magadhoz vévén, hozd magaddal: mert nekem alkalmas a szolgálatra.
12. Tikhikust pedig Efézusba küldöttem. Csel. 20,4.
13. A felsőruhámat, melyet Troászban Kárpusnál hagytam, jöttödben hozd el, a könyveket is, kiváltképpen a pergameneket.
14. Az ércműves Sándor sok bajt szerzett nékem: fizessen meg az Úr néki cselekedetei szerint.
15. Tőle te is őrizkedjél, mert szerfelett ellenállott a mi beszédünknek.
16. Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, hanem mindenki elhagyott. Ne számíttassék be nékik. Luk. 23,34. Csel. 7,60.

Az Úr megszabadít minden gonosztól

17. **De az Úr mellettem állott, és megerősített engem, hogy általam az igehirdetés teljességre jusson, és meghallják azt a pogányok mind. És kiszabadultam az oroszlán szájából.** 2Pét. 2,9.
18. **És megszabadít engem az Úr minden gonosz cselekedettől, és megtart az Ő mennyei országára; akinek dicsőség örökkön örökké! Ámen.** Zsolt. 121,7.

Üdvözletek

19. Köszöntsd Priszkát és Akvilát, és az Onesifórus házanépét.
20. Erástus Korinthusban maradt; Trófimust pedig Milétumban hagytam betegen.
21. Igyekezzél tél előtt eljönni. Köszönt téged Eubulus és Pudens és Linus és Klaudia, és mind az atyafiak.
22. Az Úr Jézus Krisztus a te szellemeddel. Kegyelem veletek! Ámen.

PÁL APOSTOLNAK TITUSHOZ ÍRT LEVELE

Köszöntés

1 Pál, Istennek szolgája, Jézus Krisztusnak pedig apostola, az Isten választottainak hite és az istenfélelem szerint való igazságnak megismerése szerint;

2. Az örök élet reménységére, melyet megígért az igazmondó Isten örök időknek előtte, 2Tim. 1,9. 1Pét. 1,23.

3. Megjelentette pedig a maga idejében az Ő Igéjét a prédikálás által, amely reám bízatott a mi megtartó Istenünknek parancsolata szerint; Titusnak, a közös hit szerint való igaz fiamnak: Csel. 9,15. 1Kor. 1,18. 2Kor. 2,13.

4. **Kegyelem, irgalmasság és békesség az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól, a mi Üdvözítőnktől.**

Presbiterekről, gyülekezeti fegyelemről

5. Azért hagytalak téged Krétában, hogy a hátramaradt dolgokat hozd rendbe, és rendelj városonként presbitereket, amiképpen néked meghagytam; Csel. 14,23.

6. Ha van olyan, aki feddhetetlen, egyfeleségű férfiú, akinek hívő, nem kicsapongással vádolt avagy engedetlen gyermekei vannak.

7. Mert szükséges, hogy a püspök feddhetetlen legyen, mint Isten sáfára; nem akaratos, nem haragos, nem részeges, nem verekedő, nem rút nyerészkedő; Mát. 24,45.

8. Hanem vendégszerető, jónak kedvelője, mértékletes, igaz, szent, magatűrtető;

9. **Aki ragaszkodik, amire taníttatott, a megbízható Igéhez**, hogy képes legyen bátorítani is az egészséges tanítással, de meggyőzni is az ellentmondókat. 2Thess. 2,15. 1Tim. 1,10.

10. Mert van sok engedetlen, hiábavaló beszédű és csaló, leginkább a körülmetéltek között. Ján. 1,26.

11. Akiknek száját be kell fogni, mivel egész házakat feldúlnak, oly dolgokat tanítanak rút nyereség okáért, amiket nem kellene. 1Tim. 6,5.

12. Azt mondta valaki közülük, az ő saját prófétájuk: A krétaiak folyton hazudnak, gonosz vadak, rest hasak. Csel. 17,28.

13. E bizonyság igaz: annakokáért fedd őket kímélés nélkül, hogy a hitben épek legyenek, 2Kor. 13,10.

14. Ne figyeljenek a zsidó mesékre, és az igazságtól elfordult emberek parancsolataira. Ésa. 29,13. Mát. 15,9.

15. Minden tiszta a tisztáknak: de a megfertőztetetteknek és hitetleneknek semmi sem tiszta; hanem megfertőztetett azoknak mind elméjük, mind lelkiismeretük. Luk. 11,39. Róm. 14,20.

16. Vallják, hogy ismerik az Istent, de cselekedeteikkel megtagadják Őt, mivelhogy utálatosak és engedetlenek és minden jó cselekedetre alkalmatlanok. 1Ján. 2,4.

Különböző állapotúak intése

2 Te pedig azokat szóljad, amik az egészséges tanításhoz illenek. 1Tim. 6,3.

2. Hogy az öreg emberek józanok legyenek, tisztességesek, mértékletesek; teljesek a hitben, szeretetben, állhatatosságban.

3. Hasonlóképpen az öregasszonyok szentekhez illő magaviseletűek legyenek, nem patvarkodók, sem sok borivás rabjai, a szépre tanítsanak,

4. Hogy józanságra neveljék az ifjú asszonyokat, hogy férjüket és gyermekeiket szeressék, 1Pét. 3,3. 4.

5. Legyenek mértékletesek, tiszták, háziasak, jók, férjüknek engedelmesek, hogy az Isten Igéje ne káromoltassék. Gal. 3,28.

6. Az ifjakat hasonlóképpen intsd, hogy józanok legyenek:

7. Mindenben magadat add példaképül a jó cselekedetekben; a tanításban romlatlanságot és komolyságot mutatván, Ef. 6,24. Fil. 3,17.
8. Egészséges és feddhetetlen beszédet, hogy az ellenfél megszégyenüljön, mivel semmi gonoszt nem tud rólatok mondani. Neh. 5,9.
9. A szolgákat intsd, hogy a saját uraiknak engedelmeskedjenek, mindenben kedvüket keressék, ne ellenkezzenek,
10. Ne tolvajkodjanak, hanem mindenben hűséget tanúsítsanak, hogy a mi megtartó Istenünknek tanítását ékesítsék mindenben.

Az üdvözítő, megszentelő kegyelem

11. **Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek,** Ján. 1,9. 3,16. Róm. 5,15. Jak. 1,18. 1Ján. 2,8.
12. **Amely arra tanít minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon**:
13. **Várván ama áldott reménységet és a mi nagy Istenünk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését**; 1Kor. 1,7. Zsid. 9,28. 1Ján. 3,2.
14. **Aki Önmagát adta érettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson magának egy saját népet, jó cselekedetekre igyekezőt**. Gal. 1,4. Kol. 1,14. Zsid. 1,3. 9,14. 1Ján. 1,7.
15. Ezeket szóljad, és ints és feddj teljes hatalommal; senki téged meg ne vessen. Róm. 8,14–18. 2Tim. 4,2.

A felsőbbség iránti engedelmesség

3 Emlékeztesd őket, hogy a fejedelemségeknek és hatalmasságoknak vessék alá magukat, engedelmeskedjenek az elöljáróknak, minden jó cselekedetre készek legyenek, Kol. 1,10. Zsid. 13,21. 1Pét. 2,13.
2. Senkit ne szidalmazzanak, ne veszekedjenek, gyöngédek legyenek, teljes szelídséget tanúsítván minden ember iránt. Ef. 4,31. Jak. 3,6.
3. Mert egykor mi is esztelenek, engedetlenek, tévelygők, különböző kívánságoknak és gyönyöröknek szolgái, gonoszságban és irigységben élők, utálatosak, egymást gyűlölők voltunk. 2Móz. 20,16. 1Kor. 6,11. 1Tim. 3,16.

Az újjászületés fürdője

4. **De amikor a mi üdvözítő Istenünknek jósága és az emberekhez való szeretete megjelent,** Ján. 3,16. 1Tim. 2,3. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.
5. **Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az Ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Szellem megújítása által,** Ján. 3,3. Róm. 11,6. 2Kor. 5,17. Ef. 2,8. 9.
6. **Amit kitöltött reánk bőséggel a mi Üdvözítőnk, Jézus Krisztus által**; Róm. 3,2. 5,10.
7. **Hogy az Ő kegyelméből megigazulván, örökösök legyünk az örök élet reménysége szerint**. Róm. 3,26. 5,17. 8,17. 23. 24.

Erősítsd meg ez igaz beszédeket

8. Igaz ez a beszéd, és akarom, hogy ezeket megerősítsd, hogy igyekezzenek jó cselekedetekkel elöljárni azok, akik Istenben hívőkké lettek. Ezek jók és hasznosak az embereknek. Róm. 10,9. 10. 1Tim. 1,15. Zsid. 11,6.

Kerüld a viszálykodást

9. A balgatag vitatkozásokat, a nemzetségtáblázatokkal kapcsolatos kérdéseket, a viszálykodást és a törvény felől való harcokat azonban kerüld, mert haszontalanok és hiábavalók. 1Tim. 1,4.
10. A szakadást szító embert egy vagy két intés után kerüld; Mát. 18,17. 2Kor. 13,2. 2Tim. 3,5.
11. Tudván, hogy az ilyen romlott, és vétkezik, önmaga is kárhoztatván magát. Csel. 13,46.
12. Mikor Ártemást vagy Tikhikust hozzád küldöm, siess hozzám jönni Nikápolyba; mert elhatároztam, hogy ott töltöm a telet. Csel. 20,4.

13. A törvénytudó Zénást és Apollóst gondosan indítsd útnak, hogy semmiben se legyen hiányuk. Csel. 18,24. Fil. 1,11. Kol. 1,10. 2Pét. 1,8.

14. Tanulják meg pedig a mieink is, hogy **jó cselekedetekkel járjanak elől a kényszer szülte szükségben, nehogy gyümölcstelenek legyenek**.

15. Köszöntenek téged mind a velem lévők. Köszöntsd azokat, akik a hitben szeretnek minket. Kegyelem mindnyájatokkal! Ámen.

PÁL APOSTOLNAK FILEMONHOZ ÍRT LEVELE

Címzés, üdvözlés

1. Pál, Krisztus Jézusnak foglya, és Timótheus, az atyafi, Filemonnak, a mi szeretett munkatársunknak, Ef. 4,1.

2. És Appiának, a szeretettnek, és Arkhippusnak, a mi bajtársunknak, és a te házadnál való gyülekezetnek: Róm. 16,5. 1Kor. 16,19. Kol. 4,17.

3. Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.

4. Hálát adok az én Istenemnek mindenkor, emlegetvén téged az én imádságaimban, Kol. 1,3. 1Thess. 1,2.

5. Mert hallom a te szeretetedet és hitedet, amely van benned az Úr Jézus és minden szentek irányában, Ef. 1,15.

6. **Hogy a te hitedben való közösség hathatós legyen a Krisztus ügyében, minden benned lévő jónak megismerése által**. Róm. 10,8. Fil. 1,9. Zsid. 3,1.

7. Mert sok örömünk és vigasztalásunk van a te szeretetedben, hogy a szentek szíve megvidámodott általad, atyámfia. 2Kor. 7,13. 2Tim. 1,16.

A megtért rabszolga visszaküldése

8. Annakokáért jóllehet nagy bátorságom van a Krisztusban, hogy megparancsoljam néked azt, ami illendő, 2Kor. 13,10. 1Thess. 2,6.

9. A szeretetért inkább kérlek, mert ilyen vagyok én, Pál, a megvénhedett, most pedig foglya is a Jézus Krisztusnak;

10. Kérlek téged az én fiamért, akit fogságomban szültem, Onésimusért, 1Kor. 4,15. Gal. 4,19. Kol. 4,9.

11. Aki egykor néked haszontalan volt, most pedig mind néked, mind nékem igen hasznos,

12. Akit visszaküldtem; te pedig úgy fogadd őt, mint az én szívemet!

13. Őt magamnál akartam tartani, hogy helyetted szolgáljon nékem az Evangéliumért szenvedett fogságomban; Róm. 15,30–32. 1Kor. 16,18.

14. De a te megkérdezésed nélkül semmit sem akartam cselekedni, hogy jótéteményed ne kényszerítésből, hanem szabad akaratból való legyen. 2Kor. 9,7.

15. Mert talán azért vált meg tőled ideig-óráig, hogy őt, mint örökkévalót kapd vissza; 1Móz. 45,5. 8. Róm. 8,28.

16. Nem úgy immár mint szolgát, hanem szolgánál többet, mint szeretett atyafit, kiváltképpen nékem, mennyivel inkább pedig néked, mind testben, mind az Úrban. Mát. 23,8. 2Kor. 5,17. Gal. 3,28. Kol. 3,22. 1Tim. 6,2.

17. Azért, ha engem részestársadnak tartasz, úgy fogadd őt magadhoz, mint engem. 2Kor. 8,23.

18. Ha pedig valamit vétett volna ellened, avagy tartozik neked, ezt nekem ródd fel.

19. Én, Pál írom a saját kezemmel: én azt megfizetem. Hogy azt ne mondjam néked, te magaddal is tartozol nékem. Kol. 1,23.

20. Bizonyára, atyámfia, jótéteményt várnék tőled az Úrban: vidámítsd meg az én szívemet Krisztusban! 2Kor. 2,2. Gal. 6,9. 2Tim. 1,16.

21. Bízván a te engedelmességedben, így írtam néked, tudván, hogy annál, amit mondok, többet is fogsz cselekedni. 2Kor. 7,16.

22. Egyúttal pedig készíts nékem szállást; mert reménylem, hogy a ti imádságaitokért néktek ajándékoztatom. 2Kor. 1,11. Fil. 1,5. 2,24.

23. Köszönt téged Epafrás, az én fogolytársam a Krisztus Jézusban, Róm. 16,7. Kol. 1,7. 4,12.

24. Továbbá Márk, Aristárkhus, Démás és Lukács, az én munkatársaim. Csel. 12,12. 19,29. 27,2. Kol. 4,10. 14.

25. A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen a ti szellemetekkel!

A ZSIDÓKHOZ ÍRT LEVÉL

Isten tökéletes kijelentése Fia által

1 Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nékünk Fia által, 4Móz. 12,6. 8.

2. **Akit tett mindennek örökösévé, aki által a világot is teremtette,** Zsolt. 2,8. 33,6. Ján. 1,3. 17. Gal. 4,4. Kol.1,16.

3. **Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, aki szavának erejével tartja fenn a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, leült a Felségnek jobbjára a Magasságban,** Zsolt. 110,1. Ján. 1,14. 2Kor. 4,4. Kol. 1,17. Jel. 1,18. 4,11.

4. Annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt azoknál. Fil. 2,9.

5. Mert kinek mondotta valaha az angyalok közül: '**Én Fiam vagy Te, én ma szültelek téged.**' és: '**Ismét én leszek néki Atyja, és Ő lesz nékem Fiam.**'? Zsolt. 2,7. 89,26. Csel. 13,33.

6. Viszont mikor behozza az Ő elsőszülöttét a világba, így szól: És imádják Őt az Istennek minden angyalai. rész 12,23. Róm. 8,29. Kol. 1,15. 18. Jak. 1,18.

7. És bár az angyalokról így szól: Ki az Ő angyalait szelekké teszi, és az Ő szolgáit tűz lángjává, Zsolt. 104,4.

8. Ámde a Fiúról így: **A Te királyiszéked, oh Isten, örökkön örökké megáll. Igazság pálcája a Te királyságod pálcája.** Zsolt. 45,6.

9. **Szeretted az igazságot és gyűlölted a hamisságot; annakokáért felkent téged az Isten, a te Istened, örömnek olajával a te társaid fölé.** Zsolt. 45,7. Ésa. 61,1.

10. És: Te alapítottad kezdetben Uram a földet, és a Te kezeidnek művei az egek; Zsolt. 102,25.

11. Azok elvesznek, de Te megmaradsz, és mindazok, mint a ruha elavulnak. Ésa. 34,4.

12. És palástként összehajtod azokat és elváltoznak, Te pedig ugyanaz vagy és a Te esztendeid el nem fogynak.

13. Melyik angyalnak mondotta pedig valaha: **Ülj az én jobb kezem felől, míg ellenségeidet lábaidnak zsámolyává teszem**? Zsolt. 110,1.

14. **Avagy nem szolgáló szellemek-é mindazok, elküldve szolgálatra azokért, akik öröklik az üdvösséget**? Zsolt. 34,7. 91,11. 103,20. 21.

Figyelnünk kell a hallottakra

2 Annakokáért annál is inkább szükséges nékünk a hallottakra figyelnünk, nehogy valaha elsodortassunk attól.

2. Mert ha az angyalok által hirdetett Ige megállt, és minden bűn és engedetlenség elvette igazságos büntetését,

3. Mimódon menekülünk meg mi, ha nem törődünk ily nagy üdvösséggel? amelyet, miután kezdetben az Úr hirdetett, azok, akik hallották, megerősítettek számunkra, Ésa. 45,17. Gal. 3,19.

Isten bizonyságtétele Fiáról

4. **Velük együtt tett bizonyságot arról az Isten, jelekkel meg csodákkal, sokféle erőmegnyilvánulással, és a Szent Szellem ajándékainak szétosztásával az Ő akarata szerint.** Márk 16,20. Csel. 4,33. 5,12. 10,38. 19,11.

Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla

5. Mert nem angyaloknak vetette alá a jövendő világot, amelyről szólunk.

6. Sőt bizonyságot tett valahol valaki, mondván: Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla, avagy az embernek fia, hogy gondod van reá? Zsolt. 8,4.

7. Kisebbé tetted őt rövid időre az angyaloknál, dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt és úrrá tetted kezeid munkáin, 1Móz. 1,26. Zsolt. 8,6. 103,4.

8. Mindent lábai alá vetettél. Mert azzal, hogy néki mindent alávetett, semmit sem hagyott alávetetlenül: de most még nem látjuk, hogy néki minden alávettetett. Mát. 28,18. Ef. 1,20–22.

A halál elszenvedéséért dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg

9. Azt azonban látjuk, hogy Jézus, aki egy kevés időre kisebbé tétetett az angyaloknál, **a halál elszenvedéséért dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, mivel az Isten kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált.** Csel. 2,24. Fil. 2,9–11. Kol. 1,15. 18. 1Ján. 1,9. 2,2.

10. Mert illő volt, hogy akiért van a mindenség, és aki által van a mindenség, sok fiakat vezérelvén dicsőségre, üdvösségük fejedelme szenvedések által váljon tökéletessé. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.

11. **Mert a megszentelő és a megszenteltek egytől valók mindnyájan, ezért nem szégyenli őket testvéreinek nevezni,** Mát. 28,10. Ján. 20,17. Róm. 8,29.

12. Mondván: Hirdetem a Te nevedet az én atyámfiainak, a gyülekezetben énekkel dicsőítelek téged. Zsolt. 22,22. 25. 35,18. 89,5. 107,32. 111,1. 149,1.

13. És ismét: Én Őbenne bízom; és ismét: Ímhol vagyok én és a gyermekek, akiket nékem adott az Isten. Zsolt. 18,2. Ésa. 8,18. Ján. 10,29. 17,6. 9. 11. Róm. 8,16. 17.

Krisztus a halál által megsemmisítette az ördögöt

14. **Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, Ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma volt a halálon, tudniillik az ördögöt,** Ján. 1,14. 1Kor. 15,54. 55.

15. És megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életükben rabok voltak. Róm. 8,15. 2Kor. 5,21. Kol. 1,13. 1Ján. 5,13.

16. Mert nyilván nem angyalok formáját öltötte magára, hanem az Ábrahám magváét.

17. **Annakokáért mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könyörülő és hű főpap lehessen az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért.** Fil. 2,7. 8.

18. Mivel Ő maga is megkísértetett a szenvedésekkel, segíthet azokon, akik megkísértetnek. rész 2,17. 4,15. 5,2. 7,25. 1Kor. 10,13.

Krisztus feljebbvaló Mózesnél

3 Annakokáért szent atyafiak, menynyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek a hitvallásunk apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra, rész 3,14. 4,14. 13,15. Róm. 11,29.

2. Aki hű ahhoz, aki Őt rendelte, mint ahogy Mózes is az ő egész házában. 4Móz. 12,7. Ján. 17,4.

3. Mert Őt nagyobb dicsőségre méltatták mint Mózest, amennyiben a ház építőjének nagyobb a tisztessége, mint a háznak. 2Kor. 5,1. 6,16.

4. Mert minden háznak van építője, aki pedig mindent elkészített, az Isten az.

5. Mózes is hű volt ugyan az ő egész házában, mint szolga, bizonyságául annak, amit hirdetnie kellett. Róm. 8,29.

Részestársai lettünk Krisztusnak

6. **Krisztus ellenben mint Fiú a maga háza felett, akinek háza mi vagyunk, ha a bizodalmat és a reménységben való dicsekedést mindvégig szilárdan megtartjuk.** 1Kor. 3,16. 6,19.

7. Annakokáért amint a Szent Szellem mondja: Ma, ha az Ő szavát halljátok, Ésa. 8,18. Ján. 10,29. 17,6. 9.

8. Meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés ama napján a pusztában,

9. Ahol a ti atyáitok azzal kísértettek engem, hogy próbára tettek, bár látták az én cselekedeteimet negyven esztendeig.

10. Azért megharagudtam arra a nemzetségre és mondám: Mindig tévelyegnek szívükben; nem ismerték meg az én útjaimat.

11. Úgyhogy megesküdtem haragomban, hogy nem fognak bemenni az én nyugodalmamba.

12. Vigyázzatok atyámfiai, hogy valaha ne legyen bármelyikőtöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon; Róm. 14,23.

13. Hanem intsétek egymást minden napon, míg tart a ma, hogy közületek senkit meg ne keményítsen a bűnnek csalárdsága:

14. **Mert részestársai lettünk Krisztusnak**, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk.

15. E mondás szerint: Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket, mint az elkeseredéskor. Zsolt. 95,7. 8.

16. Mert kik keseredtek el, mikor ezt hallották? Nemde mindazok, akik kijöttek Egyiptomból Mózes által? 4Móz. 14,24.

17. Kikre haragudott pedig negyven esztendőn át? Nemde azokra, akik vétkeztek, akiknek testei elhullottak a pusztában? 1Kor. 10,5.

18. Kiknek esküdött pedig meg, hogy nem mennek be az Ő nyugodalmába, ha nem az engedetleneknek? 4Móz. 14,22.

19. Látjuk is, hogy nem mehettek be a hitetlenségük miatt. rész 11,6.

Isten népének nyugodalma

4 Óvakodjunk tehát, hogy mivel megvan az Ő nyugodalmába való bemenetel ígérete, nehogy valaki közületek úgy találtasson, hogy lemaradt arról. Csel. 13,32. Róm. 10,17. 2Kor. 6,1.

2. Mert nékünk is hirdettetett az Evangélium, miképpen azoknak, de nékik nem használt a hallott Ige, mivel nem párosították hittel azok, akik hallották. rész 12,15. Márk 16,16.

3. Mert mi, hívők, bemegyünk a nyugodalomba, miképpen megmondotta: Amint megesküdtem az én haragomban, nem fognak bemenni az én nyugodalmamba; jóllehet munkáit a világ megalapításától kezdve bevégezte.

4. Mert így szólt valahol a hetedik napról: És megnyugovék az Isten a hetedik napon minden Ő cselekedetétől. 1Móz. 2,2. 2Móz. 20,11. 31,17. Zsolt. 95,11.

5. Majd máshol ismét: Nem mennek be az én nyugodalmamba. rész 3,11.

6. Mivel tehát még hátra van, hogy némelyek bemenjenek abba, és akiknek először hirdettetett az Evangélium, azok nem mentek be engedetlenség miatt: rész 3,19.

7. Ismét meghatároz egy napot: Ma, szólván Dávid által annyi idő múltán, amint előbb már mondottam: Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket. Zsolt. 95,7. Csel. 1,4.

8. Mert ha Józsué bevitte volna őket a nyugodalomba, nem szólt volna azok után egy másik napról. Józs. 22,4.

9. Annakokáért megvan a szombatja az Isten népének.

10. Mert aki bement az Ő nyugodalmába, az maga is megnyugodott a cselekedeteitől, amiképpen Isten is a magáéitól. 1Móz. 2,2.

11. Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugodalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék.

12. **Mert az Istennek Igéje élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a léleknek és a szellemnek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a szívnek gondolatait és szándékait.** Zsolt. 33,4. 9. 89,35. 147,15. Ésa. 49,2. 55,10. 11. Jer. 1,12. 23,29. Ján. 1,1–3. 15,3. 7. 17,17. 1Kor. 14,4–5. Ef. 5,26. 6,17. Jel. 2,12. 19,15. 21.

13. És nincs oly teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, akinek számadással tartozunk. Zsolt. 33,13–15. 90,8. Kol. 1,15.

Jézus Krisztus a mi főpapunk

14. **Lévén annakokáért nagy főpapunk, aki áthatolt az egeken: Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz.** rész 2,17. 7,26. 10,23. Márk 16,19. Ef. 1,20–22.

15. Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, mégis bűntelen maradt. Ésa. 53,3. Luk. 22,28. 2Kor. 5,2. 1Ján. 3,5.

16. **Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyiszékéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk; a szükség idején segítséget kapjunk.** Ján. 16,23. 24. Csel. 4,31. Ef. 1,18.

Az ószövetségi és az újszövetségi főpap áldozata

5 Mert minden főpap emberek közül választatván, emberekért rendeltetik az Isten előtt való dolgokban, hogy ajándékokat és áldozatokat mutasson be a bűnökért, rész 2,17. 8,3.

2. Aki képes együttérezni a tudatlanokkal és tévelygőkkel, mivelhogy maga is körül van véve gyarlósággal. rész 7,28.

3. És ezért köteles, miképpen a népért, azonképpen önmagáért is áldozatot bemutatni a bűnökért. 3Móz. 9,7. 16,6.

4. És senki sem veheti magának e tisztséget, csak az, akit Isten hív el, miként Áront is. 2Móz. 28,1. Ján. 3,27.

5. Hasonlóképpen Krisztus sem maga dicsőítette meg magát azzal, hogy főpap lett, hanem az, aki így szólott hozzá: Én Fiam vagy Te, ma szültelek téged. Zsolt. 2,7. Ján. 8,54. Csel. 13,33.

6. Miképpen másutt is mondja: Te örökkévaló pap vagy, Melkisédek rendje szerint. Zsolt. 110,4.

Tökéletességre jutván örök üdvösség szerzője lett

7. **Aki az Ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahhoz, aki képes megszabadítani Őt a halálból, és meghallgattatott az Ő istenfélelméért.** Zsolt. 22,1. Mát. 26,53.

8. **Ámbár Fiú, megtanulta azokból, amiket szenvedett, az engedelmességet;** Zsolt. 40,8. 9. Fil. 2,8.

9. **És tökéletességre jutván, örök üdvösség szerzője lett mindazokra nézve, akik néki engedelmeskednek,**

10. Isten rendelte Őt főpapul, Melkisédek rendje szerint. Zsolt. 110,4.

11. Akiről nekünk sok és nehezen megmagyarázható mondanivalónk van, mivel restek lettetek a hallásra.

12. Mert noha ez idő szerint tanítóknak kellene lennetek, ismét arra van szükségetek, hogy az Isten beszédeinek kezdő elemeire tanítson valaki titeket; és olyanok lettetek, akiknek tejre van szükségetek és nem kemény eledelre.

13. Mert mindaz, aki tejjel él, járatlan az igazság beszédében, mivelhogy kiskorú: 1Kor. 3,1–3. 14,20. Ef. 4,13. 14. 1Pét. 2,2.

14. Az érettkorúaknak pedig kemény eledel való, akik érzékeiket a gyakorlat során kifejlesztették a jó és a rossz megkülönböztetésére. Jak. 3,2.

Óvás a hittől való elszakadástól

6 Annakokáért elhagyván a Krisztusról való kezdetleges beszédet, törekedjünk tökéletességre, nem rakosgatván le újra alapját a holt cselekedetekből való megtérésnek és az Istenben való hitnek, rész 5,12.

2. A keresztségekről, kezek rátevéséről, holtak feltámadásáról és az örök ítéletről szóló tanításnak.
Csel. 8,17. 17,31. 19,4. Róm. 2,16.
3. Ezt megtesszük, ha az Isten megengedi.
4. Mert lehetetlen dolog, hogy akik egyszer **megvilágosíttattak, megízlelvén a mennyei ajándékot, és részesei lettek a Szent Szellemnek,** Ef. 2,8.
5. **És megízlelték az Istennek jó Igéjét** (Rhema) **és a jövendő világnak erőit,** Zsolt. 34,8. 119,103. Csel. 1,8. 2,4. 1Kor. 12,7–9. 1Ján. 5,4.
6. És elestek, ismét megújuljanak a megtérésre; hiszen újra megfeszítik önmaguknak az Istennek ama Fiát, és meggyalázzák Őt. rész 10,29. Ján. 15,22.
7. Mert a föld, amely beissza a gyakran reá hulló esőt és hasznos termést hoz azoknak, akik művelik, áldást nyer Istentől; Zsolt. 65,10.
8. Amely pedig tövist és bogáncsot terem, megvetett és közel van az átokhoz, annak vége pedig megégetés. Ésa. 5,6.

Nem igazságtalan az Isten, hogy elfelejtkezzék a ti cselekedeteitekről

9. **De tifelőletek szerelmeseim, ezeknél jobb dolgokról vagyunk meggyőződve, akik az üdvösség birtokában vagytok,** ha így szólunk is.
10. **Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfelejtkezzék a ti cselekedeteitekről és a szeretetről, melyet tanúsítottatok az Ő neve iránt, mint akik szolgáltatok és szolgáltok a szenteknek.** Mát. 10,42. 25,40. Róm. 15,25. Kol. 3,24.
11. Kívánjuk pedig, hogy közületek mindenki ugyanazt a buzgóságot tanúsítsa mindvégig, hogy a reménység teljes bizonyosságára eljussatok. Kol. 2,2.
12. Hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, akik hit és békességes tűrés által öröklik az ígéreteket.
13. Mert amikor ígéretet tett Ábrahámnak az Isten, mivelhogy nagyobbra nem esküdhetett, Önmagára esküdött.
1Móz. 22,16.
14. Mondván: **Bizony megáldván megáldalak téged, és megsokasítván megsokasítalak téged.** 1Móz. 12,3. 17,4. 5.
15. És ekképpen, békességtűrő lévén, megnyerte az ígéretet.
16. Mert az emberek nagyobbra esküsznek, és náluk minden ellenvetésnek véget vet, hogy szavuk megerősítéséül esküt tesznek;
17. Ezért az Isten, mivel még teljesebben meg akarta mutatni az ígéret örököseinek az Ő végzése változhatatlan voltát, esküvel erősítette azt meg,
rész 11,9. Róm. 11,29.
18. Hogy két változhatatlan tény által, melyekre nézve lehetetlen, hogy az Isten hazudjon, erős vigasztalásunk legyen nékünk, akik odamenekültünk, hogy megragadjuk az előttünk levő reménységet, rész 12,1. Csel. 9,31.
19. **Mely lelkünk biztos és szilárd horgonya, ami behatol a kárpiton túl,**
rész 9,7. Zsolt. 130,7.
20. **Ahová előfutárként bement érettünk Jézus, aki örökkévaló főpap lett Melkisédek rendje szerint.** rész 4,14. 9,24.

Krisztus Melkisédek rendje szerint való Főpap

7 Mert ez a Melkisédek Sálem királya, a felséges Isten papja, aki a királyok leveréséből visszatérő Ábrahám elé ment, és őt megáldotta, 1Móz. 14,18–20.
2. Akinek tizedet is adott Ábrahám mindenből, akinek neve először azt jelenti: igazság királya, azután pedig Sálem királya, azaz békesség királya is.
Zsolt. 110,4.
3. Apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való; sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, de hasonlóvá tétetvén az Isten Fiához, pap marad mindörökké.
4. Gondoljátok csak el, mily nagynak kell lennie, ha Ábrahám, a pátriárka tizedet is adott neki a zsákmányból.
5. És bár azoknak, akik a Lévi fiai közül nyerik el a papságot, parancsolatuk van, hogy törvény szerint tizedet

szedjenek a néptől, azaz a saját atyafiaiktól, jóllehet ők is az Ábrahám ágyékából származtak. 4Móz. 18,21.

6. **De az, akinek nemzetsége nem azok közül való, tizedet vett Ábrahámtól, és az ígéretek birtokosát megáldotta,** 1Móz. 12,3. Róm. 4,13.

7. Pedig minden ellenmondás nélkül való, hogy a nagyobb áldja meg a kisebbet.

8. És itt halandó emberek szednek tizedet, ott ellenben az, akiről bizonyságot tesznek, hogy él: rész 5,6. 6,20. Jel. 1,18.

9. És úgyszólván, Ábrahámon keresztül a tizedszedő Lévi is tizedet adott,

10. Mert ő még atyja ágyékában volt, amikor az Melkisédek elébe ment.

11. Ha tehát a tökéletesség elérhető volna a lévitai papság által, mert a nép ez alatt kapta a törvényt, mi szükség volna akkor arra, hogy más pap támadjon a Melkisédek rendje szerint, akit nem az Áron rendje szerint neveznek? Gal. 2,21.

12. **Mert a papság megváltozásával szükségképpen megváltozik a törvény is.** vers 18.

13. Mert akiről ezek mondatnak, az más nemzetségből származott, amelyből senki sem szolgált az oltár körül;

14. Mert nyilvánvaló, hogy a mi Urunk Júdából támadott, amely nemzetségre nézve semmit sem szólt Mózes a papságról. Ésa. 11,1. Mát. 1,3. Jel. 5,5.

15. És ez még inkább nyilvánvalóvá válik, ha Melkisédekhez hasonlóan támad más pap,

16. Aki nem testi parancsolatnak törvénye szerint, hanem enyészhetetlen életnek ereje szerint lett.

17. Mert a bizonyságtétel ez: Te pap vagy örökké, Melkisédek rendje szerint.

18. Mert az előbbi parancsolat eltöröltetik, mivelhogy erőtlen és haszontalan, Róm 8,3. Gal. 3,21. 4,9.

19. Minthogy a törvény semmiben sem szerzett tökéletességet; de beáll a jobb reménység, amely által közeledünk az Istenhez. Csel. 13,39. Róm. 3,20. 5,2. 7,7. Gal. 2,16.

20. És amennyiben ez nem esküvés nélkül történt, mert azok esküvés nélkül lettek papokká, rész 6,18.

21. De Ő esküvéssel, az által, aki azt mondá néki: Megesküdött az Úr, és nem bánja meg, Te pap vagy mindörökké, Melkisédek rendje szerint: Zsolt. 110,4.

22. Ennek megfelelően egy jobb szövetségnek lett kezesévé Jézus. rész 8,6.

23. És azok jóllehet, többen lettek papokká, mert a halál miatt meg nem maradhattak:

24. De néki, minthogy örökké megmarad, változhatatlan a papsága. Ésa. 9,6. Ján. 12,34. Róm. 9,5.

25. **Ezért Ő mindenképpen üdvözítheti is azokat, akik Őáltala járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy közbenjárjon érettük.** Róm. 8,34. 1Tim. 2,5. 1Ján. 2,1.

26. **Mert ilyen főpap illet minket, szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott, és aki az egeknél magasságosabb lett,** Ef. 1,20. 4,10.

27. Akinek nincs szüksége, mint a főpapoknak, hogy napról napra előbb a saját bűneiért vigyen áldozatot, azután a népéiért, mert ezt egyszer megcselekedte, amikor Önmagát feláldozta. rész 5,3. 9,7. 3Móz. 9,7. 16,6–11.

28. Mert a törvény gyarló embereket rendel főpapokká, **de a törvény után való esküvés szava az örök tökéletes Fiút.** rész 2,10. 5,1. 2. Jel. 5,5.

Jézus Krisztus az új szövetség Főpapja és Közbenjárója

8 A lényege pedig azoknak, amiket mondunk az, hogy olyan főpapunk van, aki a mennyei Felség királyiszékének jobbjára ült, Kol. 3,1.

2. Mint a szentélynek és amaz igazi sátornak szolgája, amelyet az Úr és nem ember épített. rész 9,11. 24.

3. Mert minden főpap ajándékok és áldozatok bemutatására rendeltetik, ezért szükséges, hogy neki is legyen valamije, amit áldozatul odavisz. Ef. 5,2.

4. Ha tehát a földön volna, még csak
pap sem volna, lévén itt olyan papok,
akik a törvény szerint áldoznak ajá-
dékokkal,
5. Akik a mennyei dolgok képmásá-
nak és árnyékának szolgálnak, amint
Isten mondotta Mózesnek, mikor be
akarta végezni a sátort: Meglásd, úgy-
mond, hogy mindent azon minta szerint
készíts, amelyet a hegyen mutattak né-
ked. 2Móz. 25,40. Kol. 2,17.
6. **Most azonban annyival kiválóbb**
szolgálatot nyert, amennyivel jobb
szövetségnek közbenjárója, amely
jobb ígéretek alapján köttetett.
rész 7,22. Agg. 2,9. 2Kor. 3,6.
7. Mert ha az az első kifogástalan lett
volna, nem kerestetett volna hely a
másodiknak.
8. Mert dorgálván őket, így szól: **Ímé,**
napok jönnek, ezt mondja az Úr, és
az Izrael házával és Júdának házával
új szövetséget kötök. Jer. 31,31–33.
9. Nem azon szövetség szerint, amelyet
az ő atyáikkal kötöttem ama napon, ami-
kor kézen fogtam őket, hogy kivezessem
őket Egyiptomból, mert ők nem marad-
tak meg az én szövetségemben, azért én
sem gondoltam velük, azt mondja az Úr.
10. **Mert ez az a szövetség, melyet**
kötök az Izrael házával, ama napok
múltán, ezt mondja az Úr: Adom az
én törvényemet az ő elméjükbe, és
az ő szívükbe írom azokat, és leszek
nékik Istenük és ők lesznek nékem
népem. Ésa. 54,13. Jer. 24,7. 31,33. Zak. 8,8.
11. És nem tanítja ki-ki az ő felebarát-
ját és ki-ki az ő atyjafiát, mondván:
Ismerd meg az Urat; mert mindnyájan
megismernek engem, kicsinytől a na-
gyig. Ján. 6,45. 14,26. 1Ján. 2,20. 27.
12. **Mert megkegyelmezek álnoksá-**
gaiknak, és az ő bűneikről és gonosz-
ságaikról többé meg nem emlékez-
em. Jer. 31,34. Róm. 11,27.
13. Mikor újról beszél, elavulttá tette
azzal az elsőt; ami pedig megavul és meg-
vénhedik, közel van az enyészethez.

Az ószövetségi sátor és szenthelye

9 Annakokáért voltak ugyan az első
szövetségnek is istentiszteleti rend-
tartásai, és egy világi szentélye.
rész 8,2. 2Móz. 25,8.
2. Mert sátor építtetett, melynek első
részében volt a gyertyatartó, meg az
asztal és a kenyerek felrakása; ezt
nevezték szentélynek. 2Móz. 26,1.
3. A második kárpiton túl pedig az a sá-
tor, melyet szentek szentjének neveztek,
4. Ebben volt az arany füstölőoltár és
a szövetség ládája, beborítva minden
felől arannyal, ebben a mannás arany-
korsó és Áron kihajtott vesszeje, meg
a szövetség táblái,
2Móz. 16,33. 25,16. 4Móz. 17,10. 2Krón. 5,10.
5. Fölötte pedig a dicsőség kerubjai,
amelyek beárnyékolták az engesztelés
fedelét, amikről most nem szükséges
külön szólni. 2Móz. 25,17. 20.
6. Ezek pedig ekképpen lévén elren-
dezve; az első sátorba ugyan minden-
kor bejárnak a papok az istentisztelet
elvégzésére,
7. A másodikba azonban évente csak
egyszer, egyedül a főpap, sohasem vér
nélkül, melyet magáért és a nép bűnei-
ért áldoz. rész 5,3. 2Móz. 30,10. 3Móz. 16,34.
8. Azt jelentette ki ezzel a Szent Szel-
lem, hogy amíg az első sátor fennállt,
még nem nyílt meg a szentély útja.
rész 10,19. Ján. 14,6.
9. Amely példázat arra az időre, ami-
kor olyan ajándékokat és áldozatokat
mutattak be, amelyek nem képesek
lelkiismeretében tökéletessé tenni a
szolgálattevőt, Gal. 3,21.
10. Csak ételekkel meg italokkal és
különböző tisztogatásokkal, melyek
testi rendszabályok, a helyreállítás ide-
jéig kötelezők. Róm. 14,17. Ef. 2,15. Kol. 2,16.

Krisztus tökéletes főpapi áldozata

11. **Krisztus pedig megjelenvén,**
mint a jövendő javak főpapja, a na-
gyobb és tökéletesebb, nem kézzel
csinált, azaz nem e világból való sátor-
on keresztül, rész 8,2. 10,1.

12. **És nem bakok és tulkok vére**
által, hanem az Ő tulajdon vére által
ment be egyszer s mindenkorra a
szentélybe, örök váltságot szerezve.
Ésa. 53,12. 1Pét. 1,19. Jel. 1,5.
13. **Mert ha a bakoknak és bikáknak a vére, meg a tehén hamva, a tisztátalanokra hintetvén, megszentel a testnek tisztaságára,** 3Móz. 16,14.
14. **Mennyivel inkább Krisztusnak a vére, aki örökkévaló Szellem által Önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek.** 1Pét. 1,19.
15. **És ezért Ő az új szövetség közbenjárója,** hogy miután meghalt az első szövetségbeli bűnök váltságáért, az elhívottak elnyerjék az örökkévaló örökségnek ígéretét. Márk 16,16. Csel. 13,39.
16. Mert ahol végrendelet van, előbb a végrendelkező halálának be kell következnie.
17. Mert a végrendeletet a halál pecsételi meg, addig nem érvényes, amíg a rendelkező él.
18. Innen van, hogy az első szövetség sem szenteltetett meg vér nélkül.
19. Mert miután Mózes a törvény szerint minden parancsolatot elmondott az egész népnek, vette a borjúknak és bakoknak vérét vízzel, vörös gyapjúval és izsóppal együtt, és meghintette magát a könyvet, és az egész népet,
20. És ezt mondta: **Ez azon szövetség vére, amelyet Isten számotokra rendelt.** 2Móz. 24,5–8. Mát. 26,28.
21. Majd a sátort is és az istentiszteletre való összes edényeket hasonlóképpen meghintette vérrel. 2Móz. 29,12.
22. **És csaknem minden vérrel tisztíttatik meg a törvény szerint, és vérontás nélkül nincs bűnök eltörlése.**
3Móz. 17,11. Csel. 26,18. Róm. 5,9. Ef. 1,7.
23. Annakokáért szükséges volt, hogy a mennyei dolgok képmásait ezekkel tisztítsák meg, **magukat a mennyei dolgokat azonban ezeknél különb áldozatokkal.** rész 6,20. 7,25. 8,5.

Krisztus a mennyei szentélybe ment be saját vérével érettünk

24. **Mert nem kézzel csinált szentélybe ment be Krisztus, amely a valódinak csak képmása, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék érettünk.**
Róm. 8,34. 1Ján. 2,1.

Krisztus örökre eltörölte a bűnt

25. Nem is, hogy sokszor adja magát áldozatul, mint ahogy a főpap évenként bemegy a szentélybe idegen vérrel;
26. Mert különben sokszor kellett volna szenvednie a világ teremtetése óta; **így pedig csak egyszer jelent meg az időknek végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt.** rész 7,27. 10,10.
Gal. 4,4. 5. Ef. 1,10. 1Pét. 3,18.
27. És amint elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet: 1Móz. 3,19.
28. **Azonképpen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek elhordozására, másodszor bűn nélkül fog megjelenni, üdvösségükre azoknak akik várják Őt.** Mát. 25,34. Ján. 14,3.
Róm. 6,10. Tit. 2,13. 1Pét. 2,24. 1Ján. 3,5.

Krisztus bűnért való áldozatának ereje

10 Mivel a törvényben csak árnyéka van az eljövendő javaknak, nem a valóság igazi képe, ezért azokkal az áldozatokkal, amelyeket esztendőnként rendszeresen bemutatnak, sohasem tudják tökéletességre juttatni az odajárulókat; Gal. 3,24. Kol. 2,17.
2. Különben megszűnt volna az áldozás; hiszen, ha egyszer megtisztultak volna az áldozók, többé semminemű bűntudattal nem bírtak volna.
3. De azok az áldozatok évről évre a bűnre emlékeztetnek.
4. Mert lehetetlen, hogy a bikák és bakok vére eltörölje a bűnöket. Mik. 6,6.
5. Azért a világba bejövetelekor így szól: **Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nékem,**
Zsolt. 40,6. 50,8. Ésa. 1,11. Jer. 6,20. Ámós 5,21.

6. Égő és bűnért való áldozatokat nem kedveltél. Zsolt. 40,7. Ésa. 1,11.
7. Akkor mondám: **Ímé, itt vagyok, a könyv fejezetében írva vagyon rólam, hogy cselekedjem oh Isten, a Te akaratodat.** Zsolt. 40,8. 9.
8. Fentebb mondván, hogy áldozatot és ajándékot, és égő, meg bűnért való áldozatokat nem akartál, sem nem kedveltél, amelyeket a törvény szerint visznek,
9. Ekkor ezt mondotta: **Ímé, itt vagyok, hogy cselekedjem a Te akaratodat. Eltörli az elsőt, hogy helyébe állítsa a másodikat;** rész 8,7. 13.

Egyetlenegy áldozata örökre tökéletessé teszi a megszenteltetket

10. **Amely akarattal szenteltettünk meg egyszer s mindenkorra, a Jézus Krisztus testének megáldozása által.** Ján. 17,19. 1Kor. 1,30.
11. És minden pap naponként szolgálatban áll, és gyakorta viszi ugyanazokat az áldozatokat, amelyek sohasem képesek eltörölni a bűnöket.
12. **Ő azonban, egy áldozattal áldozván a bűnökért, mindörökre leült az Istennek jobbjára,** Kol. 3,1.
13. Várván immár, míg lábainak zsámolyául vettetnek az Ő ellenségei. Zsolt. 110,1.
14. **Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszentelteket.** Ef. 5,27. Kol. 1,28. 1Pét. 5,10.
15. Bizonyságot tesz pedig erről nekünk a Szent Szellem is, mert miután előre mondotta: 2Pét. 1,21.
16. **Ez az a szövetség, melyet kötök velük ama napok után, mondja az Úr: Adom az én törvényemet az ő szíveikbe, és az ő elméjükbe írom be azokat,** Jer. 31,31–33.
17. Azután így szól: **És az ő bűneikről és álnokságaikról többé meg nem emlékezem.** Ésa. 54,9. Mik. 7,18. 19. Gal. 3,15.
18. Ahol pedig bűnök eltörlése vagyon, ott nincs többé bűnért való áldozat.

Krisztus új utat szentelt nékünk a szentélybe az Ő vére által

19. **Mivelhogy azért atyámfiai bizodalmunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által,** Ján. 14,6.
20. **Azon az úton, amelyet Ő szentelt nékünk új és élő út gyanánt, a kárpit, azaz az Ő teste által,** rész 9,8. Ján. 10,9.
21. **És mivel nagy főpapunk van az Isten háza felett,** 1Tim. 3,15.
22. **Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek szívük megtisztult a rossz lelkiismerettől a vérrel való meghintés által, és testük meg van mosva tiszta vízzel;** Ef. 3,12. Jak. 1,6. 1Ján. 3,21.
23. Ragaszkodjunk a reménység hitvallásához tántoríthatatlanul, mert hű az, aki az ígéretet tette. 1Kor. 1,9. 10,13. 1Thess. 5,24. 2Thess. 3,3.
24. És ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetekre buzdítsuk.
25. El ne maradjunk az egybegyülekezésekről, amiképpen szokásuk némelyeknek, hanem bátorítsuk egymást annál is inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közeleg. Csel. 2,42. 2Pét. 3,9.
26. Mert ha szándékosan vétkezünk, az igazság megismerésére való eljutás után, akkor többé nincs bűnökért való áldozat, 2Pét. 2,20. 1Ján. 5,16.
27. Hanem az ítéletnek valami rettenetes várása és a tűznek lángja, amely megemészti az ellenszegülőket.
28. Aki megveti a Mózes törvényét, két vagy három tanúbizonyságra irgalom nélkül meghal;
29. Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetést érdemel az, aki az Isten Fiát megtapodja, és a szövetség vérét, mellyel megszenteltetett, tisztátalannak tartja, és a kegyelem Szellemét bántalmazza? Mát. 12,31. 1Kor. 11,29.
30. Mert ismerjük Őt, aki így szólt: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr. És ismét: Az Úr megítéli az Ő népét. Róm. 12,19. 2Thess. 1,6.

31. Rettenetes dolog az élő Istennek kezébe esni. Luk. 12,5.

32. Emlékezzetek pedig vissza a régebbi napokra, amelyekben, miután megvilágosíttattatok, sok szenvedéssel teljes küzdelemben kitartottatok, Gal. 3,4.

33. Mivel egyfelől gyalázásokkal és nyomorgattatásokkal látványossággá lettetek, másfelől közösséget vállaltatok azokkal, akik így jártak. Fil. 1,7.

34. Mert a foglyokkal is együtt szenvedtetek, és vagyonotok elrablását is örömmel fogadtátok, **mivel tudtátok, hogy néktek jobb és maradandó vagyonotok van a mennyekben.** Mát. 5,12.

35. **Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van.**

36. Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet. 1Pét. 1,6.

37. Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljön és nem késik.
Ésa. 26,20. Hab. 2,3. Róm. 4,17–22. 1Ján. 5,4.

38. **Az igaz pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem.** Zsolt. 147,11. Ésa. 56,4. 62,4. Hab. 2,4. Mát. 3,17. 17,5. Márk 1,11. Luk. 3,22.

39. **De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elvesszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.**
rész 13,16. Róm. 10,17. 2Kor. 4,13. 2Pét. 1,17.

A hit és példaképei

11 **A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka.** 2Kor. 5,7.

2. Mert hittel szereztek jó bizonyságot a régebbiek. vers 6.

3. **Hit által értjük meg, hogy a világ Isten Igéje** (Rhema) **által teremtetett, hogy ami látható, a láthatatlanból állott elő.** Ján. 1,1. Róm. 4,17. 2Kor. 4,18.

4. Hit által vitt Ábel becsesebb áldozatot Istennek, mint Káin, ami által bizonyságot nyert afelől, hogy igaz, bizonyságot tevén az ő ajándékairól Isten, és azáltal még holta után is beszél. rész 12,24. 1Móz. 4,4.

5. Hit által vitetett fel Énok, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mert az Isten felvitte őt. Mert felvitele előtt bizonyságot nyert afelől, hogy kedves volt Istennek. 1Móz. 5,24.

6. **Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik.** Róm. 10,17. 2Kor. 4,13.

7. Hit által kapott kijelentést Noé Istentől a még nem látott dolgok felől, és Istent félve készítette el a bárkát házanépe megmentésére. Hite által kárhoztatta e világot, és a hitből való megigazulás örökösévé lett. Gal. 3,7. Fil. 3,9.

8. Hit által engedelmeskedett Ábrahám, mikor elhívatott, hogy menjen ki arra a helyre, amelyet örökölni fog, és kiment, nem tudván, hová megy.
1Móz. 12,8. 2Kor. 4,18. 5,7.

9. Hit által lakott az ígéret földjén, mint idegenben, sátrakban lakván Izsákkal és Jákóbbal, ugyanazon ígéretnek örököstársaival. Jel. 21,2.

10. Mert várta azt az alapokkal bíró várost, melynek építője és alkotója az Isten.

11. **Hit által nyert erőt Sára is az ő méhében való foganásra, és életkora ellenére szült, minthogy hűnek tartotta azt, aki az ígéretet tette.**
1Móz. 17,17. 19. 21,2. Luk. 1,36.

12. Ezért egytől, mégpedig mintegy kihalttól annyian származtak, mint az égnek csillagai sokaságra nézve, és mint a tenger partja mellett a föveny, mely megszámlálhatatlan. Róm. 4,19.

13. Hitben haltak meg mindezek, nem nyerve meg az ígéreteket, hanem csak távolról látva és üdvözölve azokat és vallást tevén arról, hogy idegenek és vándorok a földön. 1Móz. 47,9. Ján. 8,56.

14. Mert akik így szólnak, nyíltan kijelentik, hogy hazát keresnek. rész 13,14.

15. És ha arra a hazára gondoltak volna, amelyből kijöttek, lett volna alkalmuk a visszatérésre.

16. De jobb után vágyódtak, tudniillik mennyei után; ezért nem szégyenli őket az Isten, hogy Istenüknek neveztessék, mert készített nékik várost.
2Móz. 3,6. 15. Fil. 3,20.
17. Hit által ajánlotta fel Ábrahám Izsákot, amikor próbára tétetett, és az egyszülött fiát vitte áldozatul, ő, aki az ígéreteket kapta, 1Móz. 22,1. Jak. 2,21.
18. Akinek meg volt mondva: Izsákban neveztetik néked a te magod;
1Móz. 21,12. Gal. 3,16.
19. Úgy gondolkozván, hogy Isten a halálból is képes feltámasztani fiát, ezért vissza is kapta őt, mint előképet.
Róm. 4,25. 8,11.
20. Hit által áldotta meg a jövendőkre nézve Izsák Jákóbot és Ézsaut.
1Móz. 27,26–40.
21. Hit által áldotta meg a haldokló Jákób József mindkét fiát, és botja végére hajolva imádkozott. 1Móz. 47,31. 48,5.
22. Hit által emlékezett meg élete végén József az Izrael fiainak kivonulásáról, és az ő tetemeiről rendelkezett.
1Móz. 50,24.
23. Hit által rejtegették Mózest az ő szülei születése után három hónapig, mivel látták, hogy kellemes a gyermek, és nem féltek a király parancsától.
2Móz. 1,22. 2,2.
24. Hit által tiltakozott Mózes, midőn felnövekedett, hogy a fáraó leánya fiának mondják,
25. **Inkább választván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét;** Zsolt. 84,10.
26. **Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartván a Krisztus gyalázatát, mert a megjutalmazásra tekintett.** Ésa. 40,10. Fil. 3,14.
27. Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félvén a király haragjától, hanem **kitartott, mintha látta volna a láthatatlant.** rész 10,29. 12,27.
28. Hit által rendelte el a pászkát és a vérrel való meghintést, hogy a pusztító ne illesse az ő elsőszülötteiket.
2Móz. 12,21. 4Móz. 9,4. Józs. 5,10.
29. Hit által keltek át a Vörös tengeren, mintha szárazföld lett volna, amit megpróbálván az egyiptomiak, elnyelettek. rész 3,17. 2Móz. 14,22–29. Júd. 5.
30. Hit által omlottak le Jerikónak kőfalai, miután hét napig körüljárták.
Józs. 2,14. 6,20. Mát. 5,7.
31. Hit által nem veszett el Ráháb, a parázna nő az engedetlenekkel együtt, mivel befogadta a kémeket békességgel. Józs. 2,9. Jak. 2,25.
32. És mit mondjak még? Hiszen kifogynék az időből, ha szólnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról;
Bír. 1,20. 4,6. 6,11. 11,11. 1Sám. 16,1.
33. Akik hit által országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az ígéreteket elnyerték, az oroszlánok száját betömték. 1Sám. 17,34.
34. Megoltották a tűznek erejét, megmenekedtek a kard élétől, felerősödtek az erőtlenek, erősek lettek a háborúban, megszalasztották az idegenek táborait. 1Kir. 19,3. 2Kir. 6,16. 20,7. Dán. 3,25.
35. Asszonyok feltámadás útján visszanyerték halottaikat; mások kínpadra vonattak, visszautasítván a szabadulást, hogy becsesebb feltámadásban részesüljenek. 2Kir. 4,35. Csel. 22,25.
36. Mások pedig a gúny és megkorbácsoltatás próbáját állották ki, sőt még bilincseket és börtönt is; Jer. 20,2. 37,15.
37. Megköveztettek, kínpróbát szenvedtek, szétfűrészeltettek, kardra hányattak, juhoknak és kecskéknek bőrében bujdostak, nélkülözve, nyomorgattatva, gyötörtetve, 1Kir. 21,13. Csel. 7,58.
38. Akikre nem volt méltó e világ, bujdosva pusztákon és hegyeken, meg barlangokban és a földnek hasadékaiban.
39. És mindezek, noha hit által jó bizonyságot nyertek, nem kapták meg az ígéretet.
40. Mivel Isten felőlünk valami jobbról gondoskodott, hogy ne nélkülünk jussanak tökéletességre. Róm. 11,26.

Jézus a hitünk fejedelme

12 Annakokáért mi is, akiket a bizonyságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden terhet és a megkörnyékező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdőtért.
Csel. 20,32. 2Tim. 4,7.

2. **Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra, aki az előtte lévő örömért keresztet szenvedett, nem tekintvén a gyalázatot, és az Isten királyiszékének jobbjára ült.**
2Kor. 3,18. Ef. 1,20. Kol. 3,10. 1Pét. 3,22.

3. Gondoljátok meg azért, hogy Ő ily ellene való támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy el ne lankadjatok és el ne csüggedjetek lelketekben.
Ján. 15,20. Gal. 6,9. 2Thess. 3,3.

4. Mert még véretek kiontásáig nem állottatok ellen, tusakodván a bűn ellen.

Az Úr intése a fiaknak van

5. És elfeledkeztetek-é az intésről, amely néktek mint fiaknak szól: Fiam, ne vesd meg az Úrnak fenyítését, se meg ne lankadj, ha Ő dorgál téged;
2Tim. 2,21.

6. Mert akit szeret az Úr, megdorgálja, megostoroz pedig mindenkit, akit fiává fogad. Jak. 3,18. 4,6.

7. Ha a fenyítést elszenveditek, akkor veletek úgy bánik az Isten, mint fiaival; mert melyik fiú az, akit meg nem fenyít az apa?

8. Ha pedig fenyítés nélkül valók vagytok, amelyben mindenki részesül, akkor fattyak vagytok és nem fiak.

9. Aztán, a mi testi apáink fenyítettek minket és mi becsültük őket; avagy nem sokkal inkább alávetjük magunkat a szellemek Atyjának, és élünk! Ján. 4,24.

10. Mert azok kevés ideig, tetszésük szerint fenyítettek; Ő pedig javunkra, hogy szentségében részesüljünk.

11. Bármely fenyítés ugyan pillanatnyilag nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, ámde utóbb az igazság békességes gyümölcsével fizet azoknak, akik általa megedződtek. Jak. 3,18.

12. Annakokáért a lecsüggesztett kezeket és az ellankadt térdeket egyenesítsétek föl, Ésa. 35,3.

13. És lábaitokkal egyenesen járjatok, hogy a sánta el ne hajoljon, sőt inkább meggyógyuljon. Mát. 8,17. 1Pét. 2,24.

14. Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget, amely nélkül senki sem látja meg az Urat.
Mát. 5,9. Róm. 12,18.

15. **Ügyeljetek arra, hogy az Isten kegyelmétől senki el ne hajoljon, hogy a keserűség bármely gyökere felnövekedve zavart ne okozzon, és sokakat meg ne fertőzzön.** Jak. 3,14.

16. Ne legyen senki parázna vagy istentelen, mint Ézsau, aki egy tál ételért eladta elsőszülöttségi jogát. 1Móz. 25,33.

17. Mert tudjátok, hogy később, amikor örökölni akarta az áldást, elutasították; mert nem találta meg a megtérés útját, noha könnyhullatással kereste azt. 2Tim. 1,7.

18. Mert nem kézzel tapintható hegyhez járultatok, sem lángoló tűzhöz, sem sűrű homályhoz, sötétséghez, szélvészhez, 2Móz. 19,11.

19. Sem trombita harsogásához és szózatoknak hangjához. Akik ezt hallották, kérték, hogy tovább ne szóljon hozzájuk; 2Móz. 20,19.

20. Mert nem viselhették el, ami parancsolva volt: Még ha oktalan állat ér is a hegyhez, megköveztessék vagy nyíllal lövettessék le; 2Móz. 19,13.

21. És oly félelmetes volt a látvány, hogy Mózes is mondá: Megijedtem és remegek:

22. **Hanem járultatok Sion hegyéhez, és az élő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez,** Gal. 4,26. Jel. 3,12. 21,2.

23. **Az elsőszülöttek seregéhez és Gyülekezetéhez, akik be vannak írva a mennyekben, és mindenek bírájához: Istenhez, és a tökéletessé tétetett megigazultak szellemeihez,**
Róm. 8,29. Kol. 1,11. 18.

24. **És az új szövetség közbenjárójához, Jézushoz, és a meghintés véréhez, mely jobbat beszél, mint az Ábel vére.** 1Pét. 1,2. 1Ján. 5,8.

25. Vigyázzatok, meg ne vessétek Őt, aki szól; mert ha azok meg nem menekültek, akik a földön szólót megvetették, sokkal kevésbé mi, ha elfordulunk attól, aki a mennyekből való.

26. Akinek szava akkor megrendítette a földet, most pedig ígéretet tesz, mondván: Még egyszer megrázom nemcsak a földet, hanem az eget is.

27. Ez a "még egyszer" jelzi a megrendíthető, vagyis teremtett dolgok átváltozását, hogy a rendíthetetlenek megmaradjanak. Róm. 4,17. 2Kor. 4,18.

28. **Mivel tehát rendíthetetlen királyságot nyertünk, legyünk hálásak, és ezzel szolgáljunk Istennek tetsző módon, tisztelettel és istenfélelemmel.**

29. Mert a mi Istenünk megemésztő tűz. 5Móz. 4,24. 9,3. Ésa. 66,15.

Nem hagylak el,
sem el nem távozom tőled

13 Az atyafiúi szeretet maradjon meg. Róm. 12,10.

2. A vendégszeretetről el ne felejtkezzetek, mert ezáltal némelyek, tudtukon kívül, angyalokat vendégeltek meg.

3. Emlékezzetek meg a foglyokról, mintha magatok is foglyok volnátok, az üldözést szenvedőkről, mint akik magatok is testben vagytok. Mát. 25,36.

4. Tiszteletre méltó minden tekintetben a házasság, a házaságy pedig legyen szeplőtelen; a paráznákat ugyanis és a házasságtörőket megítéli az Isten.

5. Fösvénység nélkül való legyen a magatok viselete; elégedjetek meg azzal, amitek van, mert Ő mondotta: **Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled;** Józs. 1,5. Zsolt. 37,25.

6. Úgyhogy bízvást mondjuk: **Az Úr az én segítségem, nem félek; ember mit árthat nékem?** Zsolt. 27,1.

7. Emlékezzetek meg elöljáróitokról, akik szólották néktek Isten Igéjét, és figyelmezvén az ő életük végére, kövessétek hitüket.

8. **Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz.** 2Kor. 1,19.

9. Különböző és idegen tanítások nehogy félrevezessenek titeket. Mert az a jó, ha kegyelemmel erősödik meg a szív, nem pedig ennivalókkal, mert azoknak semmi hasznát sem veszik, akik azok körül járnak.

10. Van oltárunk, amelyről nincs joguk enni azoknak, akik a sátornak szolgálnak. 1Kor. 9,13. Gal. 4,30.

11. Mert amely állatok vérét a főpap beviszi a szentélybe a bűnért, azoknak testét megégetik a táboron kívül.

12. **Annakokáért Jézus is, hogy megszentelje az Ő tulajdon vére által a népet, a kapun kívül szenvedett.**

13. Menjünk ki tehát hozzá a táboron kívül, az Ő gyalázatát hordozván.

14. **Mert nincs itt maradandó városunk, hanem a jövendőt keressük.**

15. **Annakokáért Őáltala vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az Ő nevéről vallást tevő ajkaknak gyümölcsét.** rész 3,1. Zsolt. 50,14. Hós. 14,2.

16. A jótékonyságról pedig és az adakozásról el ne felejtkezzetek, mert az ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten. Fil. 4,18.

17. Engedelmeskedjetek elöljáróitoknak és fogadjatok szót nekik, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók, hogy ezt örömmel tegyék és ne sóhajtozva, mert ez néktek nem használ. Ésa. 62,6. Ezék. 3,17. Fil. 2,29.

Buzdítás imádságra

18. Imádkozzatok érettünk. Mert meg vagyunk győződve, hogy jó lelkiismeretünk van, mivel igyekszünk mindenben tisztességesen forgolódni.

19. Annál inkább kérlek titeket, hogy ezt tegyétek, mert így hamarább visszaadatom néktek.

A békesség Istene munkálja az Ő akaratát bennetek

20. **A békesség Istene pedig, aki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát, örök szövetség vére által, a mi Urunkat Jézust,** Ésa. 40,11. Zak. 9,11. Ján. 10,11. Róm. 4,24. 5,1. 15,33. 1Pét. 2,25. 5,4.

21. **Tegyen készségesekké titeket minden jóra, hogy cselekedjétek az Ő akaratát, azt munkálván bennetek, ami kedves Őelőtte a Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön örökké. Ámen.** Zsolt. 37,4. Gal. 1,5. Fil. 2,13.

Üdvözlet

22. Kérlek pedig titeket atyámfiai, szívleljétek meg ez intő beszédet, hiszen csak röviden írtam néktek.

23. Legyen tudtotokra, hogy a mi atyánkfia Timótheus kiszabadult, akivel ha csakhamar megjön, meglátogatlak titeket. 1Thess. 3,2. 1Tim. 6,12.

24. Köszöntsétek minden elöljárótokat és a szenteket mind. Köszöntenek titeket az Itáliából valók.

25. Kegyelem mindnyájatokkal! Ámen! 2Kor. 13,13.

JAKAB APOSTOL LEVELE

A kitartó hit gyümölcse

1 Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája, az elszórtan levő tizenkét nemzetségnek; üdvözletemet. Mát. 10,3. 1Pét. 1,1.

2. **Teljes örömnek tartsátok atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek,**

3. **Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez.**

4. **A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek, semmiben hiányt ne szenvedjetek.**

5. **Ha pedig valakinek közületek nincs bölcsessége, kérjen Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül ad; és megadatik néki.** Mát. 7,7. Márk 11,24. 1Kor. 1,30.

6. **De kérje hittel, semmit sem kételkedvén**: mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hány. Mát. 21,21.

7. Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól; 1Tim. 2,8.

8. A kételkedő, a minden útjában állhatatlan ember.

9. Dicsekedjék pedig az alacsony sorsú atyafi az ő nagyságával;

10. A gazdag pedig az ő alacsonyságával: mert mindez elmúlik, mint a fűnek virága. 1Pét. 1,24.

11. Mert felkél a nap perzselő hőségével, és megszárítja a füvet; és annak virága elhull, és ábrázatának kedvessége elvész: így hervad el a gazdag is az ő útjaiban. Zsolt. 102,11. Ésa. 40,6. 7.

12. **Áldott ember az, aki a kísértésben kitart; mert minekutána megpróbáltatott, elveszi az életnek koronáját, amit az Úr ígért az Őt szeretőknek.** rész 5,11. Zsid. 10,36. 1Pét. 5,10. Jel. 3,19.

13. **Senki se mondja, mikor kísértetik: Az Istentől kísértetem: mert az Isten gonoszsággal nem kísérthető, Ő maga pedig senkit sem kísért.**

14. Hanem mindenki kísértetik, amikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága.

15. Azután a kívánság megfoganván, bűnt szül; a bűn pedig teljességre jutván halált nemz. Ésa. 59,4.

16. Ne tévelyegjetek szeretett atyámfiai!

17. **Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.** Ef. 1,3. 1Ján. 1,5.

18. **Az Ő akarata szült minket az igazságnak Igéje által, hogy első zsengéje legyünk az Ő teremtményeinek.** Ján. 1,14. Róm. 8,29. Kol. 1,15. 18. Zsid. 12,23. 1Pét. 1,23.

Szelídséggel fogadjátok be az Igét

19. Azért, szeretett atyámfiai, legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra.

20. Mert ember haragja Isten igazságát nem munkálja.

21. **Elvetvén azért minden undokságot és a gonoszságnak sokaságát, szelídséggel fogadjátok a beoltott Igét, amely képes megmenteni a lelkeiteket.** Csel. 13,26. Róm. 1,16. 12,2. 1Kor. 15,2. Ef. 1,13. Tit. 2,11. Zsid. 4,12.

A szabadság tökéletes törvénye

22. **Az Igének pedig cselekvői legyetek és ne csak hallgatói**, megcsalván magatokat.

23. Mert ha valaki hallgatója az Igének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, aki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát:

24. Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt.

25. **De aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és meg is marad abban, és nem feledékeny hallgatója, hanem cselekvője is annak, az áldott lesz cselekedeteiben.** rész 2,12. Ján. 8,32. Róm. 8,2. Gal. 2,4.

26. **Ha valaki istenfélőnek tartja magát, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem megcsalja a maga szívét, annak hiábavaló az istenfélelme.**

27. Tiszta és szeplőtlen istenfélelem az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát e világtól. Róm. 12,2.

Az igazi hit nem személyválogató

2 Atyámfiai, ne legyen személyválogatás a ti hitetekben, amely van a dicsőség Urában, a mi Jézus Krisztusunkban. Csel. 7,2. 1Kor. 2,8. Fil. 2,9.

2. Mert ha a ti gyülekezetetekbe bemegy egy aranygyűrűs férfiú fényes ruhában, bemegy pedig egy szegény is közönséges ruhában;

3. És rátekintetek arra, akin a fényes ruha van, és azt mondjátok néki: Te ülj ide szépen; és a szegénynek ezt mondjátok: Te állj ott, vagy ülj ide az én zsámolyom mellé:

4. Nem mondtatok-é ellent magatoknak, és nem lettetek-é gonosz gondolkozású bírákká?

5. Halljátok meg szeretett atyámfiai, avagy nem az Isten választotta-é ki e világ szegényeit, hogy **gazdagok legyenek hitben, és örökösei legyenek annak az országnak, amelyet azoknak ígért, akik Őt szeretik**? Luk. 12,21.

6. Ti pedig megvetettétek a szegényt. Avagy nem a gazdagok hatalmaskodnak-e rajtatok, és nem ők hurcolnak-e titeket a törvény elé?

7. Nem ők káromolják-é azt a szép nevet, amelyről neveztettek?

8. Ha ellenben betöltitek a királyi törvényt az Írás szerint: **Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat**, jól cselekszetek. 3Móz. 19,18. Mát. 22,39.

9. De ha személyválogatók vagytok, bűnt követtek el, és a törvény, mint törvényszegőket marasztal el titeket. 5Móz. 1,17.

10. Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös. Mát. 5,19. Gal. 3,10.

11. Mert aki ezt mondotta: Ne paráználkodj, ezt is mondotta: Ne ölj. És ha nem paráználkodsz, de ölsz, törvényszegővé lettél. 2Móz. 20,13.

12. Úgy szóljatok és úgy cselekedjetek, mint akiket a szabadság törvénye fog megítélni.

13. Mert az ítélet irgalmatlan az iránt, aki nem cselekszik irgalmasságot, viszont diadalmaskodik az irgalmasság az ítéleten. Mát. 5,7. 18,32–35.

A hit és a cselekedet

14. Mi a haszna, atyámfiai, ha valaki azt mondja, hogy van hite, cselekedetei pedig nincsenek? Avagy üdvözítheti-e őt a hit? Mát. 7,21.

15. Ha pedig az atyafiak, férfiak vagy
nők mezítelenek és szűkölködnek min-
dennapi eledel nélkül, Luk. 3,11.
16. És azt mondja nékik valaki közüle-
tek: Menjetek el békességgel, melegedje-
tek meg és lakjatok jól, de nem adjá-
tok meg nékik, amikre szüksége van a
testnek; mi annak a haszna? 1Ján. 3,17. 18.

A hit halott cselekedetek nélkül

17. **Azonképpen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, meghalt önmagában.**
18. De mondhatja valaki: Néked hited van, nékem pedig cselekedeteim vannak. Mutasd meg nékem a te hitedet a te cselekedeteid nélkül, én is meg fogom néked mutatni az én cselekedeteimből az én hitemet.
Gal. 5,6. Kol. 1,6. 1Thess. 1,3. Zsid. 6,10.
19. Te hiszed, hogy egy az Isten. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnek.
20. Akarod-e pedig tudni, te hiábavaló ember, hogy a hit cselekedetek nélkül halott? Gal. 5,6.
21. Avagy Ábrahám, a mi atyánk, nem cselekedetek által igazult-e meg, amikor felvitte Izsákot, az ő fiát az oltárra?
1Móz. 22,9. 10.
22. Látod, hogy a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, és a cselekedetekből lett teljessé a hit;
Ján. 6,29. 8,39. Zsid. 11,17.
23. És beteljesedett az Írás, amely ezt mondja: **Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és ez megigazulására szolgált, és Isten barátjának neveztetett.**
1Móz. 15,6. Ésa. 41,8. Róm. 4,3. Gal. 3,6.
24. Látjátok tehát, hogy cselekedetek
által igazul meg az ember, és nem
csupán hitből.
25. Hasonlatosképpen pedig a tisztáta-
lan Ráháb is, avagy nem cselekedetek
által igazult-e meg, amikor a követeket
házába fogadta, és más úton bocsátotta
el őket? Józs. 2,4. Zsid. 11,31.
26. **Mert amiképpen a test halott szellem nélkül, akképpen a hit is halott cselekedetek nélkül.** 2Kor. 5,8.

A nyelv bűnei

3 Atyámfiai, ne legyetek sokan tanítók, hiszen tudjátok, hogy súlyosabb ítéletben lesz részünk.
Mát. 23,8. Luk. 6,37. 1Pét. 5,3.
2. Mert mindnyájan sok dologban vétkezünk. **Ha valaki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember, képes az egész testét is megzabolázni.**
1Kir. 8,46. Zsolt. 34,13. 141,3. Mát. 12,34–37.
3. Ímé, a lovaknak szájába zablát vetünk, hogy engedelmeskedjenek nékünk, és az egész testüket irányíthatjuk. Zsolt. 32,9.
4. Vagy nézd a hajókat, noha mily nagyok, és mégha erős szelek hajtják is őket, mindazáltal a kis kormányrúd oda irányítja, ahová a kormányos szándéka akarja.
5. Így a nyelv is kicsiny tag, de nagy dolgokkal dicsekszik. Ímé, csekély tűz mily nagy erdőt felgyújt!
Zsolt. 12,3. 73,8. Péld. 12,18. 15,2.
6. A nyelv is tűz, a gonoszságnak összessége. Olyan a nyelv a mi tagjaink között, hogy megszeplősíti az egész testet, és lángba borítja életünk folyását, miközben maga is lángba borul a gyehenna tüzétől. Péld. 16,27. Mát. 12,36. 15,11.
7. Mert minden fajta vadállat, madár, csúszómászó és tengeri állat megszelídíthető, és meg is szelidíti az ember,
8. De a nyelvet senki sem képes megszelidíteni az emberek közül; fékezhetetlen gonosz az, halálos méreggel teljes. Zsolt. 140,3.
9. Ezzel áldjuk az Istent és Atyát, és ezzel átkozzuk az embereket, akik az Isten hasonlatosságára teremtettek.
1Móz. 1,26. Péld. 18,21.
10. Ugyanabból a szájból jön ki áldás és átok. Atyámfiai, nem kellene ennek így lennie!
11. Vajon a forrás ugyanabból a nyílásból csörgedeztet-e édest és keserűt?
12. Avagy atyámfiai, teremhet-e a fügefa olajbogyót, vagy a szőlőtő fügét? Azonképpen egy forrás sem adhat sós és édes vizet. Mát. 7,16. 18.

A földi bölcsesség

13. Kicsoda bölcs és okos köztetek? Mutassa meg az ő jó életéből, hogy mindent bölcsességnek szelídségével tesz. Gal. 6,4.

14. Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van a ti szívetekben, ne dicsekedjetek és ne hazudjatok az igazság ellen. Róm. 13,13. Ef. 4,31.

15. Ez nem az a bölcsesség, amely felülről jön, hanem földi, testi és ördögi.

16. Mert ahol irigység és viszálykodás van, ott zűrzavar és minden gonosz cselekedet is van. 1Kor. 3,3.

A felülről való bölcsesség

17. **A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető, szelíd, engedékeny, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem részrehajló és nem képmutató.** Róm. 12,9. 1Kor. 2,6. 1Pét. 1,22.

18. Az igazság gyümölcse pedig békességben vettetik azoknak, akik békességesen munkálkodnak. Péld. 11,18. Ésa. 32,17. Mát. 5,9.

Az irigységről és az alázatosságról

4 Honnét vannak háborúk és harcok közöttetek? Nem onnan-é a ti gerjedelmeitekből, amelyek a ti tagjaitokban vitézkednek? Róm. 7,23.

2. Kívántok valamit, és nincs néktek: gyilkoltok és irigykedtek, és nem nyerhetitek meg; harcoltok és háborúskodtok; és nincs semmitek, mert nem kéritek. Zsolt. 10,4.

3. Kéritek, de nem kapjátok, mert nem jól kéritek, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt. Zsolt. 66,18.

4. Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok-é, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel? Aki azért e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz. Ján. 17,14. Gal. 1,10. 1Ján. 2,15.

5. Vagy azt gondoljátok, hogy az Írás hiába mondja: **A Szellem, aki bennünk lakozik, féltőn vágyakozik utánunk**? 2Móz. 34,14. 5Móz. 4,24. Ésa. 27,3.

6. De majd nagyobb kegyelmet ád; ezért mondja: **Az Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ád**. Zsolt. 138,6. Péld. 3,34. Mát. 23,12.

7. **Vessétek hát alá magatokat az Istennek; álljatok ellen az ördögnek, és elfut** (elmenekül) **előletek**. Ef. 4,27. 1Pét. 5,9.

8. **Közeledjetek az Istenhez, és közeledni fog hozzátok**. Tisztítsátok meg kezeiteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg szíveiteket ti kételkedők. 2Krón. 15,2. Ésa. 1,16.

9. Ismerjétek el nyomorúságtokat és gyászoljatok és sírjatok; a ti nevetéstek gyászra forduljon, és örömötök szomorúságra.

10. **Alázzátok meg magatokat az Úr előtt, és felmagasztal titeket**. 1Pét. 5,6.

Ne kárhoztasd a másikat

11. Ne szóljátok meg egymást atyámfiai. Aki megszólja atyjafiát, és aki kárhoztatja atyjafiát, az a törvény ellen szól, és a törvényt kárhoztatja. Ha pedig a törvényt kárhoztatod, nem megtartója, hanem bírája vagy a törvénynek.

12. Egy a törvényhozó, aki hatalmas megtartani és elveszíteni. Kicsoda vagy te, hogy kárhoztatod a másikat? Mát. 10,28. Róm. 14,4.

Aki tudna jót cselekedni

13. Nosza immár ti, akik azt mondjátok: Ma vagy holnap elmegyünk ama városba, és ott töltünk egy esztendőt, és kereskedünk, és nyerészkedünk;

14. Akik nem tudjátok, mit hoz a holnap: mert micsoda a ti életetek? Bizony pára az, amely rövid ideig látszik, azután pedig eltűnik.

15. Holott ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja és élünk, akkor ezt vagy azt fogjuk tenni. Csel. 18,21.

16. Ti ellenben elbizakodottságtokban dicsekedtek: Minden ilyen dicsekedés gonosz. 1Kor. 5,6.

17. **Aki tehát tudna jót cselekedni, és nem cselekszik, bűne az annak**. Luk. 12,47. Ján. 9,41. 15,22. Róm. 1,20. 14,23.

A gazdagság csalárdságáról

5 Nosza immár ti, gazdagok, sírjatok, jajgatván a ti nyomorúságaitok miatt, amelyek elkövetkeznek reátok.

2. Gazdagságotok megrothadt, és a ruháitokat moly ette meg. Mát. 6,19.

3. Aranyotokat és ezüstötöket rozsda fogta meg, és azok rozsdája bizonyság ellenetek, és megemészti a ti testeteket, mint a tűz. Kincset gyűjtöttetek az utolsó napokban! Róm. 2,5.

4. Ímé, a ti mezőiteket learató munkások bére, amit ti visszatartottatok, kiált. És az aratók kiáltásai eljutottak a Seregek Urának füleihez. 3Móz. 19,13. 5Móz. 24,15. Mal. 3,5.

5. Dőzsöltetek e földön és dobzódtatok, a levágatás napjára hízlaltátok szíveteket. Péld. 23,20.

6. Elítéltétek és megöltétek az igazat; nem állt ellen néktek. Mát. 27,26.

Legyetek béketűrők, erősítsétek meg szíveteket

7. **Legyetek azért, atyámfiai, béketűrők az Úrnak eljöveteléig. Ímé, a szántóvető várja a földnek drága gyümölcsét, béketűréssel várja, míg korai és kései esőt kap.** Ésa. 27,3. 55,10–11. Dán. 12,3. Hós. 6,3. Ján. 4,35. 15,8.

8. **Legyetek ti is béketűrők, és erősítsétek meg szíveteket, mert az Úrnak eljövetele közel van.** 1Thess. 2,19. 3,13. 4,16–17. Zsid. 9,28.

9. **Ne sóhajtozzatok egymás ellen, atyámfiai, hogy el ne ítéltessetek: Ímé, a Bíró az ajtó előtt áll.**

10. Például vegyétek, atyámfiai, a szenvedésben és hosszútűrésben a prófétákat, akik az Úr nevében szólottak. Mát. 5,12.

11. Ímé, áldottnak mondjuk az állhatatosokat. Jób állhatatosságát hallottátok, és az Úrtól való végét láttátok, mivel **igen irgalmas és könyörületes az Úr.** Jób 42,12. Csel. 10,38.

A ti igenetek igen, a nem pedig nem legyen

12. Mindeneknek előtte pedig ne esküdjetek, atyámfiai, se az égre, se a földre, se semmi más esküvéssel. **Hanem legyen a ti igenetek igen, és a nem nem: hogy ítélet alá ne essetek.** Mát. 5,34.

Igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése

13. Szenved-e valaki köztetek? Imádkozzék. Öröme van-e valakinek? Dicséretet énekeljen. Zsolt. 50,15. Ef. 5,19. Kol. 3,16.

14. Beteg-e valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úrnak nevében. Ésa. 10,27. Márk 6,13.

15. **És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik néki.** Zsolt. 103,3. Ésa. 33,24. 53,4. 5. Márk 16,18. 1Kor. 11,30. 1Ján. 1,9.

16. Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: **mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése.** 1Kir. 13,6. Zsolt. 145,18. Ésa. 62,6. 7. Dán. 2,18. 19. Ef. 6,18.

17. Illés ember volt, hozzánk hasonló természetű; és amikor buzgón imádkozott, hogy ne legyen eső, nem volt eső a földön három esztendeig és hat hónapig: 1Kir. 17,1. Csel. 14,15.

18. És ismét imádkozott, és az ég esőt adott, és a föld megtermé az ő gyümölcsét. Ján. 16,23. 24.

A szeretet bűnök sokaságát fedezi el

19. Atyámfiai, hogyha valaki köztetek eltévelyedik az igazságtól, és megtéríti őt valaki, Mát. 18,15. Róm. 11,14. Gal. 6,1.

20. Tudja meg, hogy aki bűnöst térít meg az ő tévelygő útjáról, lelket ment meg a haláltól és bűnök sokaságát fedezi el. Péld. 10,12. 1Pét. 4,8. 1Ján. 5,16. 17.

PÉTER APOSTOL ELSŐ LEVELE

Köszöntés

1 Péter, Jézus Krisztusnak apostola,
a Pontusban, Galáciában, Kappadóciában, Ázsiában és Bithiniában elszéledt jövevényeknek, Csel. 2,9. Ján. 7,35.

Isten rendelése

2. **Akik ki vannak választva az Atya Isten eleve rendelése szerint, a Szellem megszentelésében, engedelmességre és Jézus Krisztus vérével való meghintésre: kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen.** Róm. 1,5. 8,29. Ef. 1,4. 2Thess. 2,13. Zsid. 9,14. 10,22. 12,24.

Kipróbált hitünk becsesebb a tűz által kipróbált aranynál

3. **Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki az Ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által,** Ján. 3,3. 5. 1Kor. 15,20. Gal. 6,16. Ef. 1,3. 1Thess. 4,14. Tit. 3,5. 7. Jak. 1,18.

4. **Romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben van fenntartva számunkra,** Kol. 1,5. 2Tim. 4,8.

5. **Akiket Isten ereje őriz hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen.** Ján. 10,28.

6. Amelyben örvendeztek, noha most kissé, ha meg kell lenni, szomorkodtok különféle megpróbáltatások között, Ésa. 51,7. Mát. 5,12.

7. **Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranynál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor;** Zsolt. 66,10. Tit. 2,13. Jak. 1,3.

8. **Akit, noha nem láttatok, szerettek; akiben, noha most nem látjátok, de hisztek Őbenne, kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek:** Ján. 20,29. 1Ján. 4,20.

9. Mivel eléritek hitetek célját, a lélek üdvösségét. Róm. 12,2. Zsid. 11,6.

A Szellem a mostani időről szól

10. Amely üdvösség felől tudakozódtak és nyomozódtak a próféták, akik az irántatok való kegyelem felől jövendöltek: 1Móz. 49,10. Dán. 2,44. Agg. 2,7. Zak. 6,12.

11. Akik azt nyomozták, hogy mely vagy milyen időre jelentette azt ki a Krisztusnak bennük levő Szelleme, aki előre bizonyságot tett a Krisztusra váró szenvedésekről és az azt követő dicsőségről. Zsolt. 22,6. Ésa. 53,3. Dán. 9,20. Róm. 8,9. 1Kor. 10,4. Gal. 4,6. Fil. 2,7. 9. 2Pét. 1,21.

12. Azt a kijelentést kapták, hogy nem maguknak, hanem nektek szolgálnak azokkal, amiket most **az Evangélium hirdetői prédikálnak nektek, az egekből küldött Szent Szellem által; amikbe angyalok vágyakoznak betekinteni.** Dán. 12,5. 9. Csel. 2,4. 11. 39. Ef. 3,10.

Szentek legyetek teljes életetekben

13. **Annakokáért övezzétek fel elmétek derekait, és mint józanok, tökéletesen reménykedjetek abban a kegyelemben, amelyet a Jézus Krisztus hoz néktek, mikor megjelen.** Luk. 17,30. 1Kor. 1,7. 2Thess. 1,7. 1Pét. 5,4.

14. Mint engedelmes gyermekek ne szabjátok magatokat a korábbi kívánságaitokhoz, amelyek tudatlanságotok idején voltak bennetek;

15. Hanem, mint ahogy szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben. 2Kor. 7,1.

16. Mert meg van írva: **Szentek legyetek, mert én szent vagyok.** 3Móz. 11,44. Ésa. 62,12. Ef. 5,27. 1Thess. 4,3.

17. És ha Atyának hívjátok Őt, aki személyválogatás nélkül ítél meg mindenkit tettei szerint, félelemmel töltsétek a ti jövevénységtek idejét: Csel. 10,34. Kol. 3,25. Zsid. 11,13. 12,28.

Hibátlan és szeplőtlen Bárány drága vérén váltattunk meg

18. **Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg** a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből; rész 4,3.

19. **Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen Bárányén, a Krisztusén**: vers 2. 2Móz. 12,5. Ésa. 53,7. Ján. 1,29. Csel. 20,28. Zsid. 9,14. Jel. 1,5. 5,9.

20. **Aki eleve el volt ugyan rendelve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén tiérettetek,** Róm. 3,25. Gal. 4,4. Ef. 1,10. 2Tim. 1,9. Jel. 13,8.

21. **Akik általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta Őt a halálból és dicsőséget adott néki; hogy a ti hitetek és reménységetek Istenben legyen.** Fil. 2,9.

22. Lelketeket az igazság iránt való engedelmességben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Szellem által, egymást tiszta szívből, buzgón szeressétek; Ján. 13,34. Róm. 12,10.

Újonnan születni romolhatatlan magból

23. **Mint akik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké.** rész 1,3. Ján. 1,12. 13. 3,3. Zsid. 4,12. Jak. 1,18. 1Ján. 3,9.

24. Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull: Ésa. 40,6. Jak. 1,10.

25. **De az Úr Igéje** (Rhema) **megmarad örökké**. Ez pedig az az Ige, amelyet örömüzenetként hirdettek néktek. Zsolt. 119,89. Ésa. 40,8. Luk. 16,17. Róm. 10,8.

Növekedni az Ige tiszta tején

2 Levetvén azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést, és minden rágalmazást,

2. **Mint most született csecsemők, az Ige tiszta, hamisítatlan teje után vágyakozzatok, hogy azon növekedjetek;** rész 1,23. Róm. 12,2. 1Kor. 3,2. 3Ján. 2.

3. Mivelhogy ízleltétek, hogy jóságos az Úr. Zsolt. 34,8. Tit. 3,4. Zsid. 6,5.

4. **Járuljatok Őhozzá, mint élő kőhöz, aki az emberektől ugyan megvetett, de Istennél választott és becses,**

5. **Ti magatok is, mint élő kövek épüljetek fel szellemi házzá, szent papsággá, hogy szellemi áldozatokkal áldozzatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által.** Hós. 14,2. Róm. 12,1. Ef. 2,21. Fil. 4,18. Zsid. 13,15.

6. Azért van meg az Írásban: Ímé, szegletkövet teszek Sionban, amely kiválasztott, becses; és aki hisz abban, meg nem szégyenül. Ésa. 28,16. Ján. 3,16. Róm. 9,32. 33. 10,11.

7. **Nektek akik hisztek, drága kincs**; az engedetleneknek pedig: A kő, amelyet az építők megvetettek, szegletkővé lett; Zsolt. 118,22. Mát. 21,42. Luk. 2,34.

8. És: Megütközés köve és botránkozás sziklája lett; akik mivel engedetlenek, megütköznek az Igében, amire rendeltettek is. Ésa. 8,14. Róm. 9,32. 1Kor. 1,23. Gal. 5,11.

9. **Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, Isten tulajdon népe vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket**; Ésa. 9,2. 42,16. Csel. 26,18. 2Kor. 4,6. Kol. 1,12. 13. Jel. 5,10.

10. Akik hajdan nem voltatok nép, most pedig **Isten népe vagytok**; akik egykor kegyelem nélkül voltatok, most pedig **kegyelmet nyertetek**. Róm. 9,25.

11. Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket, tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, amelyek a lélek ellen vitézkednek;

12. Magatokat a pogányok közt jól viselvén, hogy amiben rágalmaznak titeket mint gonosztevőket, a jó cselekedetekből, ha látják azokat, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján. Mát. 5,16.

13. Az Úrért vessétek magatokat alá minden emberi rendelésnek: akár királynak, mint feljebbvalónak; Mát. 22,21.

14. Akár helytartóknak, mint akiket
Ő küld a gonosztévők megbüntetésére,
a jól cselekvőknek pedig dicsérésére.
15. Mert az az Isten akarata, hogy jót
cselekedvén, elnémítsátok a balgatag
emberek tudatlanságát;
16. Mint szabadok, és nem mint akik-
nél a szabadság a gonoszság palástja,
hanem mint Istennek szolgái.
17. Mindenkit tiszteljetek, az atyafiú-
ságot szeressétek; az Istent féljétek;
a királyt tiszteljétek.

Krisztus nyomdokait kövessük

18. A szolgák teljes félelemmel ren-
deljék alá magukat az uraknak; nem
csak a jóknak és kíméleteseknek,
hanem a szívteleneknek is.
19. **Mert az kedves dolog, ha valaki**
Istenre néző lelkiismerettel tűr kese-
rűségeket, igazságtalanul szenvedvén.
20. Mert micsoda dicsőség van ab-
ban, ha vétkeitekért tűritek el az arcul-
verést? De ha jót cselekedtek és mégis
szenvedve tűrtök, ez kedves dolog
Isten előtt.
21. Mert erre hivattatok el; hiszen
Krisztus is szenvedett érettetek, néktek
példát hagyván, hogy az Ő nyomdokait
kövessétek. Ésa. 51,7.

Megtérni lelkünk pásztorához

22. **Aki bűnt nem cselekedett, sem**
a szájában álnokság nem találtatott:
Ésa. 53,9. Mal. 2,6. Ján. 8,46. 2Kor. 5,21.
23. **Aki szidalmaztatván, viszont**
nem szidalmazott, szenvedvén nem
fenyegetőzött; hanem rábízta magát
az igazságosan ítélőre: Ésa. 53,7. Zsid. 12,3.
24. **Aki a mi bűneinket maga vitte**
fel testében a fára, hogy a bűnöknek
meghalván, az igazságnak éljünk:
Akinek sebeivel gyógyultatok meg.
Ésa. 53,4. 5. Mát. 8,17. Gal. 3,13. Kol. 1,13. 14.
25. **Mert olyanok voltatok, mint té-**
velygő juhok; de most megtértetek
lelketek pásztorához és felvigyázójá-
hoz. Zsolt. 119,176. Ésa. 53,6.
Ezék. 34,6. 23. 37,24. Ján. 10,10. 11. Zsid. 13,20.

Az asszonyok férjükkel együtt
örököstársak az élet kegyelmében

3 Hasonlóképpen az asszonyok ren-
deljék magukat alá az ő férjüknek,
hogy ha némelyek nem engedelmes-
kednének is az Igének, feleségük maga-
viselete szavak nélkül is megnyerje őket,
2. Ha látják a ti félelemben való fedd-
hetetlen életeteket. 1Kor. 7,16. Gal. 3,28.
3. Akiknek ékessége ne legyen külső,
hajuknak fonogatásából és aranynak
felrakásából vagy öltözékek felvevésé-
ből való; Ésa. 3,16–24.
4. **Hanem a szívnek elrejtett embe-**
re, a szelíd és csendes szellem ro-
molhatatlanságával, ami igen becses
az Isten előtt. Róm. 2,29. 1Thess. 5,23.
5. Mert így ékesítették magukat haj-
dan ama szent asszonyok is, akik Isten-
ben reménykedtek, és alárendelték
magukat az ő férjüknek.
6. Miként Sára engedelmeskedett Áb-
rahámnak, urának nevezvén őt, akinek
gyermekei lettetek, ha jót cselekszetek,
és semmi félelemtől nem rettegtek.
7. A férfiak hasonlóképpen, megértően
éljenek együtt feleségükkel, az asszo-
nyi nemmel, mint gyöngébb edénnyel,
megadván nékik a tiszteletet, **mint**
akik örököstársak az élet kegyelmé-
ben; hogy a ti imádságaitok meg ne
hiúsuljanak. Mát. 5,23. 18,19. Gal. 3,28.
8. Végezetre mindnyájan legyetek
egyértelműek, együttérzők, atyafiszere-
tők, irgalmasak, előzékenyek:
9. Nem fizetvén gonosszal a gono-
szért, avagy szidalommal a szidalo-
mért; sőt ellenkezőleg, **áldást mondja-**
tok, tudva, hogy arra hivattatok el,
hogy áldást örököljetek,
Mát. 25,34. Róm. 12,19.
10. Mert aki akarja az életet szeretni,
és jó napokat látni, tiltsa meg nyelvét a
gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak
álnokságot: Zsolt. 34,12. 13.
11. Forduljon el a gonosztól, és cse-
lekedje a jót; keresse a békességet, és
kövesse azt. Jak. 1,13. 19. 3,6. 4,11.

12. **Mert az Úr szemei az igazakon vannak, és az Ő fülei azoknak könyörgésein**; az Úr orcája pedig a gonoszt cselekvőkön. Ján. 9,31. Jak. 5,16.
13. És kicsoda az, aki bántalmaz titeket, ha a jót követitek?
Zsolt. 34,15. Péld. 16,7. Róm. 8,28. 3Ján. 11.
14. **De még ha szenvedtek is az igazságért, áldottak vagytok**; a fenyegetésüktől pedig meg ne ijedjetek, se zavarba ne essetek; Ésa. 8,12. Jer. 1,8.
Mát. 5,44. Ján. 14,1. Fil. 1,28.
15. Az Úr Istent pedig szenteljétek meg a ti szívetekben. Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, aki számot kér tőletek a bennetek levő reménységről. Zsolt. 119,46. Kol. 4,6. 2Tim. 2,25.
16. Ezt szelídséggel és félelemmel tegyétek, megőrizve a jó lelkiismeretet, hogy amiben rágalmaznak titeket, mint gonosztevőket, szégyenüljenek meg azok, akik gyalázzák a ti Krisztusban való jó életeteket. 1Tim. 1,5. Zsid. 13,18.
17. Mert jobb, ha jót cselekedve szenvedtek, ha ez az Isten akarata, hogynem gonoszt cselekedve. 2Tim. 3,12.
18. **Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megeleveníttetvén Szellem szerint**;
Csel. 2,24. Róm. 8,11. Kol. 1,21. Zsid. 2,14.
19. Amelyben elment és a tömlöcben lévő szellemeknek is prédikált,
rész 4,6. Ésa. 42,7. 61,1.
20. Akik engedetlenek voltak egykor, amikor megvárta az Isten hosszútűrése a Noé napjaiban, amíg elkészült a bárka, amelyben kevés, azaz nyolc lélek tartatott meg víz által; Zsid. 11,7. 2Pét. 2,5.

Megtart a keresztség
Jézus Krisztus feltámadása által

21. **Most pedig titeket is megtart ennek képmása, a keresztség, ami nem a test szennyének lemosása, hanem jó lelkiismeretért való folyamodás Istenhez, a Jézus Krisztus feltámadása által**; Ef. 5,26. Tit. 3,5. Zsid. 10,22.
22. **Aki Istennek jobbján van, felmenvén a mennybe; akinek alávettettek az angyalok, hatalmasságok és erők**. Zsolt. 8,6. 110,1. Róm. 8,34. 38.
1Kor. 15,27. Ef. 1,20. 21. Zsid. 1,6. 13. 2,8.

Isten akarata szerint
éljétek a testben hátralévő időt

4 Minthogy azért Krisztus testben szenvedett értünk, fegyverkezzetek fel ti is azzal a gondolattal, hogy aki testét fegyelemben tartja, megszűnik a bűntől; Gal. 5,24.
2. Hogy többé ne embereknek kívánságai, hanem Isten akarata szerint éljétek a testben hátralevő időt.
3. Mert elég nékünk, hogy életünk elfolyt idejében a pogányok akaratát cselekedtük: járván feslettségekben, kívánságokban, részegségekben, dobzódásokban, iszákosságban és undok bálványimádásokban.
4. Ami miatt idegenkedve nézik, hogy ti már nem futtok velük együtt a kicsapongásnak ugyanabban az áradatában, és szitkozódnak.
5. Akik számot adnak majd annak, aki készen áll megítélni élőket és holtakat. Csel. 10,42. Róm. 14,10. 2Tim. 4,1. Jak. 5,9.

Az Evangélium
a holtaknak is hirdettetett

6. Mert azért hirdettetett az Evangélium a holtaknak is, hogy testben emberek szerint ítéltessenek meg, de **éljenek Isten szerint szellemben**. rész 3,19.
7. A vége pedig mindennek közel van. Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok.
Mát. 24,33. Róm. 13,12. Fil. 4,5.
Zsid. 10,25. Jak. 5,8. 2Pét. 3,10. 1Ján. 2,18.

A szeretet sok vétket elfedez

8. Mindenek előtt pedig **legyetek hajlandók az egymás iránti buzgó szeretetre; mert a szeretet sok vétket elfedez**. Péld. 10,12. 1Kor. 13,7. Jak. 5,20.
9. Legyetek egymáshoz vendégszeretők, zúgolódás nélkül. 2Kor. 2,9. Zsid. 13,2.

Isten sokféle kegyelmének hű sáfárai

10. **Szolgáljatok egymásnak azzal a kegyelmi ajándékkal, amit ki-ki kapott, mint Isten sokféle kegyelmének hű sáfárai.** Róm. 12,6–8. 1Kor. 4,1. 2. 7.

11. **Ha valaki szól, mintegy Isten Igéit szólja; ha valaki szolgál, mintegy azzal az erővel szolgáljon, amelyet Isten ád: hogy mindenben dicsőíttessék az Isten a Jézus Krisztus által, akinek dicsőség és hatalom örökkön örökké. Ámen.** Jer. 23,22. 1Kor. 10,31. Ef. 4,29. 5,20. 1Tim. 6,16. Jel. 1,6.

Krisztus nevéért való gyalázat

12. Szeretteim, ne rémüljetek meg attól a tűztől, amely megpróbáltatásul támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek; Ésa. 51,7. Ján. 10,10.

13. Sőt, amennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljetek, hogy az Ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendezhessetek. Róm. 8,17. 2Tim. 2,12. Jak. 1,2. Jel. 1,9.

14. **Áldottak vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Szelleme, akit amazok káromolnak ugyan, de ti dicsőítitek Őt.** Mát. 5,11. 2Kor. 12,9.

15. Mert senki se szenvedjen közületek mint gyilkos, vagy tolvaj, vagy gonosztevő vagy mint más dolgába avatkozó:

16. Ha pedig mint keresztény szenved, ne szégyellje, sőt dicsőítse azért az Istent. Csel. 5,41.

17. Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házán: ha pedig először rajtunk kezdődik, mi lesz a vége azoknak, akik nem engedelmeskednek az Isten Evangéliumának? Ésa. 10,12. Jer. 25,29. Ezék. 9,6. Mal. 3,5. Luk. 10,12. 23,31.

18. És ha az igaz is alig menekül meg, hová lesz az istentelen és bűnös?

19. Annakokáért akik az Isten akaratát követve szenvednek is, ajánlják néki lelküket, mint hű Teremtőnek, jót cselekedvén. rész 3,17. Luk. 23,46. Jak. 1,12. 5,13.

A Gyülekezet szolgálóinak felelőssége

5 A köztetek lévő presbitereket kérem én, a presbitertárs, és a Krisztus szenvedésének tanúja, és a megjelenendő dicsőségnek részese; Luk. 24,48. Csel. 1,8. 10,38. 39. Róm. 8,17. Filem. 9. Jel. 1,9.

2. Pásztoroljátok az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerből, hanem önként; sem nem rút nyerészkedésből, hanem odaadással; Ján. 21,15. Csel. 20,28.

3. Sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példaképei a nyájnak. Zsolt. 74,2. Csel. 20,35.

4. **És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek enyészhetetlen koronáját.** Zsid. 13,20. Jak. 1,12. Jel. 3,10.

5. Hasonlatosképpen ti ifjabbak, engedelmeskedjetek a véneknek; mindnyájan pedig egymásnak engedelmeskedvén, az alázatosságot öltsétek fel, mert **az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosaknak pedig kegyelmet ád.** Zsolt. 138,6. Ésa. 57,15. 60,2. Róm. 12,10. Ef. 5,21. Fil. 2,3. Jak. 4,6.

6. **Alázzátok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket a maga idejében.** Zsolt. 75,6. 7.

7. **Minden gondotokat Őreá vessétek, mert néki gondja van reátok.** Zsolt. 37,5. 55,22. Én. 8,12. Mát. 6,25. Luk. 12,11. Fil. 4,6. Zsid. 13,5.

8. Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresve, kit nyeljen el: Hab. 3,13. Ján. 10,10.

9. **Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben,** tudva, hogy a világban lévő atyafiságotokon ugyanazok a szenvedések telnek be. Ef. 6,12. Jak. 4,7.

Isten tesz tökéletessé Krisztusban

10. **A minden kegyelemnek Istene pedig, aki az Ő örök dicsőségére hívott el minket a Krisztus Jézusban, titeket, akik rövid ideig szenvedtetek, Ő maga fog tökéletesekké, erősekké, szilárdakká és állhatatosakká tenni,** 1Kor. 1,9. 1Thess. 2,12.

11. Övé a dicsőség és a hatalom
örökkön örökké. Ámen.
12. Silvánus által, aki nektek, amint
gondolom, hű atyátokfia, röviden ír-
tam, intve és bizonyságot téve, hogy **ez
az Istennek igaz kegyelme, amelyben
állotok.** 2Kor. 1,19. Zsid. 13,22.
13. Köszönt titeket a Babilonban lévő,
veletek együtt kiválasztott gyülekezet
és Márk, az én fiam. Csel. 12,12. 25. 15,37.
Kol. 4,10. Filem. 24. Jel. 17,5. 18,4.
14. Köszöntsétek egymást szeretet
csókjával. Békesség mindnyájatoknak,
akik Krisztusban vagytok.

PÉTER APOSTOL MÁSODIK LEVELE

*Akik drága hitet nyertünk
Jézus Krisztus igazságában*

1 Simon Péter, Jézus Krisztus szol-
gája és apostola, azoknak, **akik
velünk egyenlő drága hitet nyertek
a mi Istenünk, és Üdvözítőnk: Jézus
Krisztus megigazítása által,**
2. **Kegyelem és békesség adassék
néktek bőségesen az Istennek és
Jézusnak, a mi Urunknak megismere-
rése által.** Csel. 11,17. 1Kor. 1,5–7. Ef. 4,5.

Az isteni természet részeseivé lenni

3. **Mivelhogy az Ő isteni ereje
mindennel megajándékozott minket,
ami az életre és istenfélelemre való;
az Ő megismerése által, aki minket
a saját dicsőségével és hatalmával
elhívott,** Ján. 17,3. 2Tim. 1,9.
4. **Amely által a megígért igen nagy
és becses áldásokkal ajándékozott
meg bennünket; hogy azok által
isteni természet részeseivé legyetek,**
kikerülvén a romlottságot, amely a
kívánságban van e világon.
2Kor. 3,18. 7,1. Ef. 4,24. Zsid. 12,10. 1Ján. 3,2.

Elhívásunkat gyümölcsözővé tenni

5. Éppen ezért, minden igyekezettel
azon legyetek, hogy a hitetekhez
adjátok az igaz emberséget, az igaz
emberséghez pedig az ismeretet,
Hós. 4,6. 2Kor. 6,4. 6. 1Pét. 3,7.
6. Az ismerethez pedig a mértékle-
tességet, a mértékletességhez pedig a
kitartást, a kitartáshoz pedig az isten-
félelmet,
7. Az istenfélelemhez pedig a test-
vérek iránti kedvességet, a testvérek
iránti kedvességhez pedig az isteni sze-
retetet. Gal. 6,10. 1Thess. 3,12. 5,15. 1Ján. 4,21.
8. **Mert ha ezek megvannak és
gyarapodnak bennetek, nem lesztek
sem restek, sem gyümölcstelenek
a mi Urunk Jézus Krisztus megis-
merésében.** rész 3,18. Fil. 1,9. Kol. 1,10.
9. Mert akiben ezek nincsenek meg,
az vak, rövidlátó, elfelejtkezvén a régi
bűneiből való megtisztulásáról.
Ef. 5,26. Zsid. 9,14. 1Ján. 1,7.
10. Annakokáért, atyámfiai, igyekez-
zetek inkább a ti elhivatástokat és kivá-
lasztatástokat erőssé tenni; mert ha
ezeket cselekszitek, nem buktok el
soha. 1Ján. 3,19.
11. Mert ekképpen gazdagon adatik
majd néktek a mi Urunknak és Üd-
vözítőnknek, a Jézus Krisztusnak örök
országába való bemenetel. 2Tim. 4,8.

A prófétai szóra figyelmezni

12. Annakokáért nem mulasztom el,
hogy mindenkor emlékeztesselek tite-
ket ezekre, habár tudjátok ezeket, és
**erősek vagytok a jelenvaló igazság-
ban.** Fil. 3,1. 1Pét. 5,12. 1Ján. 2,21. Júd. 5.
13. De helyesnek tartom, hogy amíg
ebben a sátorban vagyok, emlékeztetés
által ébresztgesselek titeket; rész 3,1.
14. Mint aki tudom, hogy hamar le-
teszem sátoromat, amiképpen a mi
Urunk Jézus Krisztus meg is jelentette
nékem. Ján. 13,36. 21,18. 2Kor. 5,1. 2Tim. 4,6.

15. De igyekezni fogok azon, hogy ti az én halálom után is mindenkor megemlékezhessetek ezekről.

16. Mert nem mesterkélt meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus erejét és eljövetelét, hanem mint akik szemtanúi voltunk az Ő nagyságának. Csel. 1,21. 1Ján. 1,1.

17. Mert amikor az Atya Istentől azt a tisztességet és dicsőséget nyerte, hogy hozzá a felséges dicsőség ilyen szózata jutott: **Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm**:Zsolt. 2,7. Ésa. 42,1. Mát. 3,17. 17,5. Márk 1,11. 9,7. Luk. 1,35. 9,35.

18. Ezt az égből jövő szózatot mi hallottuk, együtt lévén vele a szent hegyen. Józs. 5,15. Mát. 17,1.

19. **De még ennél is biztosabbnak tartjuk a prófétai szót, amelyre jól teszitek, ha figyelmeztek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben.** Zsolt. 119,105. Péld. 4,18. Mal. 4,2. Ján. 1,4. 5. 2Kor. 4,4. 6. Jel. 2,28. 22,16.

20. Tudván először azt, hogy az Írásban egy prófétai szó sem támad saját magyarázatból.

21. **Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó, hanem a Szent Szellemtől indíttatva szólottak az Istennek szent emberei.** 2Sám. 23,2. Jer. 23,26. Luk. 1,70. Csel. 1,16. 3,18. 2Tim. 3,16. 1Pét. 1,11.

Óvás hamis tanítóktól

2 De voltak a nép között is hamis próféták, amiképpen lesznek köztetek is hamis tanítók, akik veszedelmes eretnekségeket fognak becsempészni, és az Urat, aki megváltotta őket, megtagadván, önmagukra hirtelen való pusztulást hoznak. Mát. 24,11. Zsid. 10,29.

2. És sokan fogják követni azoknak romlottságát, akik miatt az igazság útja káromoltatni fog.

3. És a telhetetlenség miatt költött beszédekkel kihasználnak benneteket; akiknek ítélete régóta készen áll már, és pusztulásukat nem kerülik el.

Meg tudja szabadítani az Úr az övéit

4. Mert ha nem kedvezett az Isten a bűnbe esett angyaloknak, hanem az alvilág mélyébe taszította őket, hogy a sötétség láncain őrizzék őket az ítéletre; Jób 4,18. 1Ján. 3,8. Júd. 6. Jel. 20,2. 3.

5. És ha a régi világnak sem kedvezett, de Noét, az igazság hirdetőjét, nyolcadmagával megőrizte, özönvízzel borítván el az istentelenek világát; 1Móz. 7,23. Zsid. 11,7. 1Pét. 3,20.

6. És ha Szodoma és Gomorra városát elhamvasztotta, pusztulásra ítélte, intő példaként azoknak, akik istentelenül élnek; 1Móz. 19,24.

7. És ha megszabadította az igaz Lótot, aki gyötrődött az istentelenek kicsapongó viselkedése miatt;

8. Mert amaz igaz, azok között lakván, a gonosz cselekedeteket látva és hallva, napról napra gyötörte az ő igaz lelkét:

9. Akkor **meg tudja szabadítani az Úr az istenfélőket a kísértésekből**, a gonoszokat pedig büntetésre fenntartani az ítélet napjára. Zsolt. 34,17.

10. Főképpen pedig azokat, akik a testet követvén, tisztátalan kívánságban járnak és a hatalmasságot megvetik. Vakmerők, maguknak kedveskedők, akik a méltóságokat káromolni nem rettegnek;

11. Holott az angyalok, akik erőre és hatalomra nézve nagyobbak, nem mondanak ellenük az Úr előtt káromló ítéletet. Júd. 8. 9.

A test szerint járók tévelygései

12. De ezek, mint oktalan állatok, amelyek természet szerint arra vannak, hogy megfogják és elpusztítsák őket, tudatlanságukban azokat káromolják, amiket nem ismernek, és azoknak pusztulásával fognak el is pusztulni.

13. Megkapják gonoszságuk bérét, akik gyönyörűségnek tartják a nappali dobzódást: undokságok és fertelmek, akik kéjelegnek az ő csalárdságukban, mikor együtt lakmároznak veletek. Róm. 13,13. 1Kor. 11,20.

14. Akiknek szemei paráznasággal telvék, bűnnel telhetetlenek; megtévesztik az erőtlen lelkeket, szívük gyakorlott a telhetetlenségben, átok gyermekei;
15. Akik elhagyták az egyenes utat, eltévelyedtek, és Bálámnak, Bosor fiának útját követték, aki a hamisság bérét kedvelte. 4Móz. 22,7–21. 32. Jel. 2,14.
16. De megfeddetett az ő törvénytelenségéért: egy igavonó néma állat emberi hangon szólván, megakadályozta a próféta esztelenségét.
17. Ezek víztelen kútfők, széltől hányatott fellegek, akiknek a sötétség homálya van fenntartva örökre.
18. Mert hiábavalóság kevély szavait szólván, testi kívánsággal, bujálkodással elhitetik azokat, akik alighogy elszakadtak a tévelygésben élőktől, Csel. 2,40.
19. Szabadságot ígérvén nekik, holott ők maguk a romlottság szolgái; mert mindenki annak szolgája ugyanis, amitől legyőzetett. Ján. 8,34. Róm. 6,16. Gal. 5,13.
20. Mert ha az Úrnak, a megtartó Jézus Krisztusnak megismerése által a világ fertelmeitől megmenekültek, de ezekbe ismét belekeveredve legyőzetnek, ez utóbbi állapotuk rosszabb lesz az elsőnél. Zsolt. 6,4. Mát. 12,45. Zsid. 10,26. 27.
21. Mert jobb lett volna rájuk nézve, ha meg sem ismerték volna az igazság útját, mint hogy azt megismerve, elpártoljanak a nékik adott szent parancsolattól. Luk. 12,47. Ján. 15,22.
22. De betelt rajtuk az igaz példabeszéd szava: Az eb visszatért a saját okádására, és a megfürdetett disznó a sárnak fertőjébe. Péld. 26,11.

Emlékezzetek a szent próféták beszédeire

3 Ez immár második levélírásom néktek, szeretteim, amellyel a ti tiszta gondolkozástokat emlékeztetés által serkentgetem; rész 1,13.
2. Hogy emlékezzetek a szent próféták ezelőtt mondott beszédeire, és az Úrnak és Üdvözítőnek általunk, az apostolok által közölt parancsolatjára: Júd. 17.

Az utolsó időkről

3. Tudván először azt, hogy az utolsó időben csúfolkodók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint járnak, 1Tim. 4,1.
4. És ezt mondják: Hol van az Ő eljövetelének ígérete? Mert amióta az atyák elhunytak, minden úgy maradt, ahogy a teremtés kezdete óta van. Ésa. 5,19. Jer. 17,15. Ezék. 12,22. Mát. 24,48.
5. Mert készakarva nem vesznek tudomást arról, hogy egek régtől fogva voltak, és föld, mely vízből és víz által állott elő az Isten szavára; 1Móz. 1,6. Zsolt. 33,6. Zsid. 11,3.
6. Amelyek által az akkori világ vízzel elboríttatván elveszett. 1Móz. 1,2. Ésa. 24,1. Jer. 4,23–27.
7. A mostani egek pedig és a föld, ugyanazon szó által megkíméltettek, tűznek tartatván fenn, az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára. Mát. 25,41. 2Thess. 1,8. Zsid. 1,11.
8. Ez az egy azonban ne legyen elrejtve előttetek, szeretteim, hogy egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő mint egy nap. Zsolt. 90,4.

Az Úr napjának eljövetele

9. **Nem késik el az ígérettel az Úr, ahogy némelyek késedelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.** Ésa. 30,18. Ezék. 18,23. 33,11. Dán. 10,14. Hab. 2,3. Róm. 2,4. Zsid. 10,37.
10. Az Úr napja pedig úgy jön majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnek. Mát. 24,35. 43. Jel. 20,11.
11. Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, milyeneknek kell lennetek néktek szent életben és istenfélelemben,

12. Akik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövetelét, mely miatt az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak.
Zsolt. 50,3. Ésa. 34,4. Mik. 1,4.

13. **De új eget és új földet várunk az Ő ígérete szerint, amelyekben megigazultság lakozik**. Ésa. 65,17. 66,22. Jel. 21,1.

14. Annakokáért szeretteim, ezeket várván, igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben. Ef. 5,27. 1Thess. 3,13.

15. **És a mi Urunk hosszútűrését üdvösségnek tartsátok**; amiképpen a mi szeretett atyánkfia, Pál is írt néktek a néki adott bölcsesség szerint,
Neh. 9,17. Róm. 2,4. 1Pét. 3,20.

16. Szinte minden levelében, amikor ezekről szól. Ezekben van néhány nehezen érthető dolog, amiket a tudatlanok és állhatatlanok kiforgatnak, mint más Írásokat is, a maguk vesztére.
1Kor. 15,24. 1Thess. 4,15.

17. Ti azért szeretteim, előre tudván ezt, őrizkedjetek, hogy az istentelenek tévelygései el ne sodorjanak, és a saját erősségetekből ki ne essetek;
Róm. 8,19. Ef. 4,14.

18. **Hanem növekedjetek a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében**. Néki legyen dicsőség, mind most, mind örökkön örökké. Ámen. Ján. 17,3. Kol. 1,10.

JÁNOS APOSTOL ELSŐ LEVELE

Az örök élet megjelent nékünk

1 Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemeinkkel láttunk, amit szemléltünk, és kezeinkkel illettünk, az életnek Igéjéről. Mik. 5,2.
Luk. 24,39. Ján. 1,1. 2Pét. 1,16. Jel. 19,13.

2. És az élet megjelent és láttuk és tanúbizonyságot teszünk róla és hirdetjük néktek az örök életet, amely az Atyánál volt és megjelent nékünk;
Ján. 1,4. 17,3.

3. Amit láttunk és hallottunk, azt hirdetjük néktek, hogy néktek is közösségtek legyen velünk. **A mi közösségünk ugyanis közösség az Atyával és az Ő Fiával, a Jézus Krisztussal**.
Ján. 15,4. 17,21. 1Kor. 1,9.

4. És ezeket azért írjuk néktek, hogy örömötök teljes legyen. Ján. 17,13.

5. És ez az az üzenet, amelyet tőle hallottunk és hirdetünk néktek, hogy az Isten világosság és nincs Őbenne semmi sötétség.
Ján. 1,9. 17. 8,12. 9,5. 12,35. 2Pét. 1,19. Jel. 1,5.

6. Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele és a sötétségben járunk, hazudunk, és nem az igazságot cselekesszük.

Jézus Krisztus vére megtisztít minden bűntől

7. **Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől**.
Csel. 20,28. Róm. 5,9. Ef. 1,7.
Kol. 1,14. 20. Zsid. 10,19. 1Pét. 1,18. Jel. 12,11.

8. Ha azt mondjuk, hogy nincs bűnünk, magunkat csaljuk meg és az igazság nincs bennünk. Jak. 3,2.

9. **Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól**. Zsolt. 32,5. 103,3. 12.
Ésa. 43,25. 26. Jer. 33,8. Mik. 7,18. 19.

10. Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá tesszük Őt, és az Ő Igéje nincs bennünk. Jak. 4,6. 1Pét. 5,5.

Van Szószólónk az Atyánál

2 Én fiacskáim, ezeket azért írom néktek, hogy ne vétkezzetek. **És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus**.
Róm. 8,34. 1Tim. 2,5. 6. Zsid. 9,24.

Jézus Krisztus
engesztelő áldozat az egész világért

2. **És Ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nemcsak a miénkért, hanem az egész világ vétkeiért is.**
rész 4,10. Róm. 3,25. Kol. 1,20.

3. És arról tudjuk meg, hogy megismertük Őt, ha az Ő parancsolatait megtartjuk. Ján. 13,34. 35.

4. Aki ezt mondja: Ismerem Őt, és az Ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és nincs meg abban az igazság.

5. **Aki pedig megtartja az Ő beszédét, abban valósággal teljessé lett az Isten szeretete. Erről tudjuk meg, hogy Őbenne vagyunk;**
rész 4,12. 13. Ján. 13,35. 14,21.

6. **Aki azt mondja, hogy Őbenne marad, annak úgy kell járnia, amint Ő járt.** Mát. 11,29. Ján. 15,4. 5. Jak. 2,14.

Az új parancsolat Őbenne

7. Atyámfiai, nem új parancsolatot írok néktek, hanem régi parancsolatot, amely előttetek volt kezdettől fogva; a régi parancsolat az Ige, amelyet hallottatok kezdettől fogva. rész 3,11. Jak. 1,22.

8. Viszont új parancsolatot írok néktek, ami igaz Őbenne és tibennetek; mert a sötétség szűnni kezd, és az igaz világosság már fénylik.
Ján. 1,4. 9. 8,12. 12,35. 13,34. Róm. 13,12. Ef. 5,8.

9. Aki azt mondja, hogy a világosságban van, és gyűlöli az ő atyjafiát, az még mindig a sötétségben van. 1Kor. 13,2.

10. Aki szereti az ő atyjafiát, az a világosságban marad, és nincs benne botránkozásra való. Mát. 6,23.

11. Aki pedig gyűlöli az ő atyjafiát, a sötétségben van, és a sötétségben jár, és nem tudja hová megy, mert a sötétség megvakította a szemeit. Ján. 12,35.

Írok néktek

12. **Írok néktek, gyermekek, mert a ti bűneitek megbocsáttattak az Ő nevéért.** Luk. 24,47. Csel. 2,38. 4,12. 13,38.

13. **Írok néktek atyák, mert megismertétek Őt, aki kezdettől fogva van. Írok néktek ifjak, mert legyőztétek a gonoszt. Írok néktek fiacskák, mert megismertétek az Atyát.**
Róm. 8,15–17. Gal. 4,6. Jel. 22,3.

14. **Írtam néktek atyák, mert megismertétek Őt, aki kezdettől fogva van. Írtam néktek ifjak, mert erősek vagytok, és az Isten Igéje bennetek lakozik, és legyőztétek a gonoszt.**
Ján. 1,1. Ef. 6,10.

15. Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki szereti a világot, nincs meg abban az Atya szeretete. Mát. 6,24. Gal. 1,10. Jak. 4,4.

16. Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérkedése, nem az Atyától van, hanem a világból.

17. A világ pedig elmúlik, és annak kívánsága is; **de aki az Isten akaratát cselekszi, az megmarad örökké.**
Ján. 6,38. Róm. 9,28. 1Pét. 1,24.

Sok antikrisztus támad

18. Fiacskáim, itt az utolsó óra; és amint hallottátok, hogy az antikrisztus eljön, így most sok antikrisztus jelent meg; ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra. Mát. 24,5. 2Thess. 2,3. Zsid. 1,2.

19. Közülünk váltak ki, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, velünk maradtak volna; de azért lett így, hogy nyilvánvalóvá legyen felőlük, nem mindnyájan közülünk valók. Mát. 24,24. Ján. 6,37. 10,28. 17,12. Csel. 20,30. 1Kor. 11,19. 2Tim. 2,19.

Kenet a Szenttől

20. **És néktek kenetetek van a Szenttől, és mindent tudtok.** rész 4,4. Ésa. 44,3. Márk 1,24. Ján. 10,4. 5. 14,26. 16,13. 2Kor. 1,21. 2,16. Kol. 1,9–11. 2,2.

21. Nem azért írtam néktek, mivel nem ismeritek az igazságot, hanem mivel ismeritek azt, és mivel tudjátok, hogy semmi hazugság nem származhat az igazságból.

22. Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút. 2Ján. 7.

Aki vallást tesz a Fiúról

23. **Senkiben nincs meg az Atya, aki tagadja a Fiút. Aki vallást tesz a Fiúról, abban az Atya is megvan.**
rész 4,15. Ján. 14,7. 16,23. Róm. 10,9. 10.

24. Amit azért ti kezdettől hallottatok, az maradjon meg bennetek. Ha bennetek marad az, amit kezdettől fogva hallottatok, ti is az Atyában és a Fiúban maradtok. rész 1,3. 2Ján. 6.

25. És az az ígéret, amelyet Ő ígért nékünk: az örök élet. Ján. 3,15. 17,3.

26. Ezeket írtam néktek azok felől, akik megtévesztenek titeket.

A kenet megtanít mindenre

27. **És az a kenet, amelyet ti kaptatok tőle, bennetek marad, és így nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket; hanem amint az a kenet megtanít titeket mindenre, úgy igaz is az, és nem hazugság, és amiként megtanított titeket, úgy maradjatok Őbenne.** vers 20.
Jer. 31,34. Ján. 14,26. 16,13. Zsid. 8,10.

Maradjatok Őbenne

28. És most, fiacskáim, maradjatok Őbenne; hogy amikor megjelenik, bizodalmunk legyen, és meg ne szégyenüljünk előtte az Ő eljövetelekor.
1Kor. 15,23. Zsid. 9,28.

29. Ha tudjátok, hogy Ő igaz, tudjátok, hogy aki az igazságot cselekszi, az mind Őtőle született. Csel. 22,14.

Hasonlókká leszünk Őhozzá

3 **Lássátok milyen nagy szeretetet adott nékünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk!** A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt. Ján. 1,12. 15,18. 16,3. 17,25. Gal. 4,5. Ef. 1,5.

2. **Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy amikor Ő megjelenik, hasonlókká leszünk Őhozzá; mert meg fogjuk Őt látni, amint van.**
Zsolt. 16,11. 17,15. Róm. 8,29. 1Kor. 2,9. 15,12. 2Kor. 4,17. 5,7. 1Thess. 4,17. Zsid. 9,28.

3. És akiben megvan ez a reménység Őiránta, az **mind szent tisztaságot ölt magára, amiképpen Ő is tiszta.**
2Kor. 5,17. 1Pét. 1,15. 16.

4. Valaki a bűnt cselekszi, az a törvénytelenséget is cselekszi; a bűn pedig a törvénytelenség.

5. És tudjátok, hogy **Ő azért jelent meg, hogy a mi bűneinket elvegye; és Őbenne nincs bűn.** Ésa. 53,4. 5. 9.
2Kor. 5,21. Zsid. 1,3. 1Pét. 2,22. 24.

6. Aki Őbenne marad, egy sem esik bűnbe; aki bűnbe esik, egy sem látta Őt, sem meg nem ismerte Őt.

7. Fiacskáim! senki el ne hitessen benneteket: aki az igazságot cselekszi, az igaz, amiként Ő is igaz: 2Kor. 5,21.

8. Aki a bűnt cselekszi, az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. **Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.** Mát. 13,38. Luk. 10,18. Ján. 8,44. 16,11.

9. Senki sem cselekszik bűnt, aki az Istentől született, **mert benne marad az Ő magja**; és nem cselekedhetik bűnt, **mivelhogy Istentől született.**
rész 5,18. 1Pét. 1,23.

10. Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: aki nem az igazságot cselekszi, az egy sem az Istentől való, és az sem, aki nem szereti az ő atyjafiát. rész 4,8.

A kezdettől való üzenet

11. Mert ez az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást. Ján. 13,34. 15,12. 2Ján. 5.

12. Nem úgy, mint Káin, aki a gonosztól volt, és meggyilkolá az ő testvérét. És miért gyilkolta meg azt? Mivel az ő cselekedetei gonoszok voltak, a testvére cselekedetei pedig igazak.
1Móz. 4,8. Ján. 8,44. Zsid. 11,4.

13. Ne csodálkozzatok atyámfiai, ha gyűlöl titeket a világ! Ján. 15,18. 17,14.

14. **Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait. Aki nem szereti az ő atyjafiát, a halálban marad.** rész 2,9.

15. Aki gyűlöli az ő atyjafiát, mind embergyilkos az; és tudjátok, hogy egy embergyilkosnak sincs örök élete, ami megmaradhatna őbenne. Gal. 5,21.

Megismerni a szeretetet

16. **Arról ismertük meg a szeretetet, hogy Ő az életét adta érettünk**: mi is kötelesek vagyunk odaadni életünket a mi atyánkfiaiért. Ján. 3,16. 10,11.

17. Akinek pedig van miből élnie e világon és elnézi, hogy az ő atyjafia szükségben van és elzárja attól az ő szívét, miképpen marad meg abban az Isten szeretete? Luk. 3,11. Jak. 2,15. 16.

18. Fiacskáim, ne szóval szeressünk, se nyelvvel; hanem cselekedettel és valóságosan. Jak. 1,22.

19. És erről ismerjük meg, hogy mi az igazságból vagyunk, és így nyugtatjuk meg Őelőtte a mi szíveinket. Ján. 18,37.

20. Ha szívünk vádol is minket, Isten nagyobb a mi szívünknél, és mindent tud. 1Kor. 4,4. 5.

21. **Szeretteim, ha szívünk nem vádol minket, bizodalmunk van az Istenhez;**

22. **És akármit kérjünk, megkapjuk tőle, mert megtartjuk az Ő parancsolatait, és azokat cselekesszük, amik kedvesek Őelőtte.** Mát. 7,8. 21,22. Márk 11,24. Ján. 8,29. 9,31. 14,13. 16,23. Jak. 5,16.

23. **Ez pedig az Ő parancsolata, hogy higgyünk az Ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, amint megparancsolta nékünk.** Ján. 6,29. 13,34.

24. És aki az Ő parancsolatait megtartja, az Őbenne marad, és Ő is abban; és abból ismerjük meg, hogy bennünk marad, abból a Szellemből, amelyet nékünk adott. Ján. 14,23. 17,23. Róm. 8,9.

Jézus a testben megjelent Krisztus

4 Szeretteim, ne higgyetek minden szellemnek, hanem vizsgáljátok meg a szellemeket, ha Istentől vannak-é; mert sok hamis próféta jött ki a világba. Mát. 24,5. 1Kor. 14,29.

2. Erről ismeritek meg az Isten Szellemét: minden szellem, amely **Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van.**
rész 5,1. Róm. 10,8–10. 1Kor. 12,3.

3. És valamely szellem nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincs az Istentől: és az az antikrisztus szelleme, amelyről hallottátok, hogy eljön; és most e világban van már.
rész 2,22. 2Ján. 7.

Legyőztétek a világot

4. **Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb Ő, aki bennetek van, mint az, aki e világban van.** Ján. 14,30. 16,11. Ef. 2,2. 6,12.

5. Azok a világból valók; azért a világ szerint beszélnek, és a világ hallgat rájuk. Ján. 3,31. 15,19. 17,14.

6. Mi az Istentől vagyunk: aki ismeri az Istent, hallgat reánk, aki nincs az Istentől, nem hallgat reánk. Erről ismerjük meg az igazság Szellemét és a tévelygés szellemét. Ésa. 8,20. Ján. 8,47. 10,27. 14,17. 1Kor. 14,37. 2Kor. 10,7.

Az Ő szeretete teljessé lett bennünk

7. Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és **mindaz, aki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent.** Mik. 7,18.

8. Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert **az Isten szeretet.**

9. **Azáltal lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az Ő egyszülött Fiát elküldte az Isten e világba, hogy éljünk általa.** Ésa. 9,6. Ján. 3,16. Róm. 5,8.

10. **Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük az Istent, hanem hogy Ő szeretett minket, és elküldte az Ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért.** Ján. 15,16. Tit. 3,4. 5.

11. **Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást.** Mát. 18,33. Ján. 15,12.

12. Az Istent soha senki nem látta: Ha szeretjük egymást, az Isten bennünk marad, és az Ő szeretete teljessé lett bennünk: Ján. 1,18. 1Tim. 6,16.

13. Erről ismerjük meg, hogy Őbenne maradunk és Ő mibennünk; mert **a maga Szelleméből adott minékünk**.
Ezék. 36,27. Ján. 14,20.

14. És mi láttuk és bizonyságot teszünk, hogy az Atya elküldte a Fiút a világ üdvözítőjéül. Ján. 1,14. 3,17.

Vallástétel Jézusról

15. **Aki megvallja, hogy Jézus az Istennek Fia, az Isten megmarad abban, és ő is az Istenben**.
rész 2,23. Róm. 10,9.

16. És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. **Az Isten szeretet**; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne. vers 8. Ján. 14,23.

A teljes szeretet kiűzi a félelmet

17. **Azzal lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizodalmunk van az ítélet napjához, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban**.
rész 2,5. 3,3. 19. Jak. 2,13.

18. **A szeretetben nincs félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet**, mert a félelem gyötrelemmel jár; aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben.

19. **Mi szeressük Őt; mert Ő előbb szeretett minket**! Ján. 3,16. 15,16.

20. Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent, és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az, mert aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát?

21. Az a parancsolatunk is van tőle, hogy aki szereti az Istent, szeresse a maga atyjafiát is. Mát. 5,43. 22,39. Ján. 13,34.

Istentől születni hit által

5 Mindenki, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, az Istentől született; és mindenki, aki szereti a szülőt, azt is szereti, aki attól született. Ján. 1,12. 15,23.

2. Abból ismerjük meg, hogy szeretjük az Isten gyermekeit, hogyha az Istent szeretjük és az Ő parancsolatait megtartjuk. rész 2,22.

3. Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az Ő parancsolatait; az Ő parancsolatai pedig nem nehezek.
Mik. 6,8. Mát. 11,30. Ján. 14,15. 2Ján. 6.

A mi hitünk legyőzte a világot

4. **Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzedelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk**. rész 4,4. Ján. 16,33. Róm. 8,37.

5. **Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia**?! Ján. 20,31. 1Kor. 15,57.

Isten bizonyságtétele az Ő Fiáról

6. Ő az, aki víz és vér által jött, Jézus a Krisztus; nemcsak a vízzel, hanem a vízzel és a vérrel. És a Szellem az, aki bizonyságot tesz, mert a Szellem az igazság. Ján. 19,34.

7. **Mert hárman vannak, akik bizonyságot tesznek a mennyben: az Atya, az Ige és a Szent Szellem; és ez a három egy**. Ésa. 48,16. Agg. 2,5.
Ján. 1,1. 1Kor. 12,4–6. Jel. 19,13.

8. **És hárman vannak, akik bizonyságot tesznek a földön: a Szellem, a víz és a vér; és ez a három is egy**.

9. Ha elfogadjuk az emberek bizonyságtételét, az Isten bizonyságtétele nagyobb: mert **az Isten bizonyságtétele az, amellyel bizonyságot tett az Ő Fiáról**. Mát. 3,16. 17. Ján. 8,17.

10. Aki hisz az Isten Fiában, bizonyságtétele van önmagában. Aki nem hisz az Istennek, hazuggá tette Őt, mert nem hitt abban a bizonyságtételben, amellyel Isten bizonyságot tett az Ő Fiáról. Ján. 3,33. Róm. 8,16. Gal. 4,6.

11. **És ez az a bizonyságtétel, hogy örök életet adott nékünk az Isten; és ez az élet az Ő Fiában van**. Ján. 1,4.

12. **Akié a Fiú, azé az élet**; akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ján. 5,24.

13. **Ezeket írtam néktek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében**. rész 1,1. 2. Ján. 20,31.

Megvan nekünk, amit kértünk tőle

14. **És ez az a bizodalom, amellyel Őhozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az Ő akarata szerint, meghallgat minket.** rész 3,22.

15. **És ha tudjuk, hogy meghallgat minket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvan nekünk, amit kértünk tőle.** Márk 11,24.

Isten életet ad a vétkezőnek

16. Ha valaki látja, hogy az ő atyjafia vétkezik, de nem halálos bűnt, **könyörögjön, és az Isten életet ad annak,** aki nem halálos bűnnel vétkezik. Van halálos bűn; nem az ilyenért mondom, hogy könyörögjön. Jób 22,30. Zsid. 6,6. 10,26.

17. Minden igazságtalanság bűn; de van nem halálos bűn is.

18. Tudjuk, hogy valaki Istentől született, nem vétkezik; hanem aki Istentől született, megőrzi magát, és a gonosz nem illeti őt. rész 3,3.

19. Tudjuk, hogy Istentől vagyunk, és az egész világ a gonoszságban vesztegel.

20. **De tudjuk azt is, hogy az Isten Fia eljött, és értelmet adott nékünk arra, hogy megismerjük az Igazat, és hogy mi az Igazban, az Ő Fiában, a Jézus Krisztusban vagyunk. Ő az igaz Isten és az örök élet.** Ésa. 9,6. 44,6. Csel. 20,28. Róm. 9,5. 1Tim. 3,16. Tit. 2,13. Zsid. 1,8.

21. Fiacskáim, oltalmazzátok meg magatokat a bálványoktól. Ámen!

JÁNOS APOSTOL MÁSODIK LEVELE

Köszöntés

1. A presbiter a kiválasztott asszonynak és az ő gyermekeinek, akiket én igazán szeretek, és nem csak én, hanem mindenki, **aki megismerte az igazságot.** 2Thess. 2,13. 1Pét. 5,1. 1Ján. 3,18.

2. **Az igazságért, amely megmarad bennünk, és velünk lesz mindörökké:**

3. **Kegyelem, irgalom, békesség legyen veletek az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól, az Atyának Fiától igazsággal és szeretettel.**

4. Felettébb örültem, hogy olyanokat találtam gyermekeid között, **akik az igazságban járnak, amint a parancsolatot vettük az Atyától.** 3Ján. 3.

Járjunk az Ő parancsolatai szerint

5. És most kérlek téged, asszonyom, nem mintha új parancsolatot írnék néked, hanem, **amelyet kezdettől fogva vettünk, hogy szeressük egymást!**

6. És ez a szeretet, hogy járjunk az Ő parancsolatai szerint. Ez a parancsolat, amint kezdettől fogva hallottátok, hogy abban járjatok. Ján. 15,12. 1Ján. 2,7. 24.

Óvás a tévtanítóktól

7. **Mert sok hitető jött e világra, akik nem vallják Jézust testben megjelent Krisztusnak. Ez a hitető és az antikrisztus.** 1Ján. 2,19. 22. 4,1. 2.

8. **Vigyázzatok magatokra, hogy el ne veszítsük, amit munkáltunk, hanem teljes jutalmat nyerjünk.** Gal. 3,4. Jel. 2,25. 3,11.

9. Aki továbbmegy és nem marad meg a Krisztus tanítása mellett, annak egynek sincs Istene. **Aki megmarad a Krisztus tanítása mellett, mind az Atya, mind a Fiú az övé.** Róm. 16,17. 1Kor. 15,11. 2Tim. 3,5.

10. Ha valaki elmegy hozzátok és nem ezt a tanítást viszi, ne fogadjátok azt be házatokba, és azt ne köszöntsétek;

11. Mert aki köszönti azt, részes annak gonosz cselekedeteiben.

12. Sok írnivalóm volna néktek, de nem akartam papírossal és tintával, hanem reménylem, hogy elmegyek hozzátok, és szemtől szembe beszélhetünk, hogy örömünk teljes legyen.

13. Köszöntenek téged a te kiválasztott nőtestvéred gyermekei. Ámen.

JÁNOS APOSTOL HARMADIK LEVELE

Köszöntés Gájusnak

1. A presbiter a szeretett Gájusnak, akit én igazán szeretek. Csel. 19,29. 20,4.
2. **Szeretettem, mindenek felett azért imádkozom, hogy gyarapodhassál és jó egészségben légy, mint ahogy a lelked is gyarapodik.** Róm. 12,2. 1Pét. 1,9.
3. Mert felettébb örültem, amikor atyafiak jöttek és bizonyságot tettek a te igazságodról, úgy, amint te az igazságban jársz. 2Ján. 4.
4. Nincs annál nagyobb örömöm, mint amikor hallom, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak. 1Kor. 4,15.

Munkatárssá lenni az igazságban

5. Szeretett barátom, hűen cselekszel mindenben, amit az atyafiakért, és pedig az idegenekért teszel, Luk. 12,42.
6. Akik bizonyságot tettek a te szeretetedről a gyülekezet előtt; akiket jól teszed, ha Istenhez méltóan bocsátasz útjukra.
7. Mert az Ő nevéért keltek útra, semmit sem fogadván el a pogányoktól; 1Kor. 9,14. 15. 2Kor. 11,7. 12,13.
8. Nékünk azért be kell fogadnunk az ilyeneket, hogy **munkatársai lehessünk az igazságnak.** 1Kor. 3,9.

Ne a rosszat kövessük, hanem a jót

9. Írtam a gyülekezetnek; de Diotrefesz, aki elsőséget kíván közöttük, nem fogad el minket.
10. Ezért, ha odamegyek, felemlítem az ő dolgait, amelyeket cselekszik, hogy gonosz szavakkal szólt ellenünk; sőt nem elégedett meg ezzel, hanem még az atyafiakat sem fogadja be, és akik ezt akarnák, azokat akadályozza, és a gyülekezetből kiveti.
11. Szeretett barátom, **ne a rosszat kövesd, hanem a jót. Aki jót cselekszik, az Istentől van**; aki pedig rosszat cselekszik, nem látta az Istent. Zsolt. 37,27. Ésa. 1,16. 1Thess. 5,15. 1Pét. 3,11. 1Ján. 2,29. 3,6.
12. Demeter mellett mindenki bizonyságot tett, maga az igazság is; de mi is bizonyságot teszünk, és tudjátok, hogy a mi bizonyságtételünk igaz. 1Thess. 4,12. 1Tim. 3,7.
13. Sok írnivalóm volna, de nem akarok tintával és tollal írni néked:
14. Hanem reménylem, hogy csakhamar meglátlak téged, és szemtől szembe beszélhetünk.
15. Békesség néked! Köszöntenek téged a te barátaid. Köszöntsd a barátainkat név szerint.

JÚDÁS APOSTOL LEVELE

Köszöntés

1. Júdás, Jézus Krisztusnak szolgája, Jakabnak pedig testvére; azoknak, **akik az Atya Istentől megszenteltettek és Jézus Krisztustól megtartattak, az elhívottaknak**: Luk. 6,16. Ján. 17,11. Csel. 1,13. Róm. 1,7.
2. **Irgalmasság, békesség és szeretet adassék néktek bőségesen.**

Intés és óvás
a hamis tanítók tévelygéseitől

3. Szeretteim, mivelhogy minden igyekezettel azon vagyok, hogy írjak néktek a közös üdvösség felől, kénytelen voltam, hogy intőleg írjak néktek, hogy **tusakodjatok a hitért, amely egyszer a szenteknek adatott.** Tit. 1,4. 2Pét. 1,1. Jel. 2,25.

4. Mert belopózkodtak valami emberek, akik régen előre beirattak ezen ítéletre, istentelenek, akik a mi Istenünknek kegyelmét bujálkodásra fordítják, és az egyedüli Urat, az Istent, és a mi Urunkat, a Jézus Krisztust megtagadják. Róm. 9,21. Zsid. 12,15. 1Pét. 2,8. 1Ján. 2,22.

5. Emlékeztetni akarlak továbbá titeket, mint akik egyszer mindezt már tudtátok, hogy az Úr, amikor a népet Egyiptom földjéről kiszabadította, viszont azokat, akik nem hittek, elvesztette. 4Móz. 14,29. 26,64. 1Kor. 10,5. Zsid. 3,17.

6. És az angyalokat is, akik nem tartották meg fejedelemségüket, hanem elhagyták az ő lakóhelyüket, a nagy nap ítéletére örök bilincseken, sötétségben tartotta. Mát. 8,29. 2Pét. 2,4. Jel. 20,10.

7. Miképpen Szodoma és Gomorra és a körülöttük lévő városok is, amelyek azokhoz hasonlóan paráználkodtak, és más test után jártak, intő példaként vannak előttünk, örök tűznek büntetését szenvedvén. 1Móz. 19,24. 2Pét. 2,6.

8. Hasonlóképpen mégis ezek is álomba merülvén a testet megfertőztetik, a hatalmasságot megvetik, és a méltóságokat káromolják.

9. Pedig Mihály arkangyal, mikor az ördöggel vitatkozván Mózes teste felett vetélkedett, nem mert arra káromló ítéletet mondani, hanem azt mondá: Dorgáljon meg téged az Úr! 5Móz. 34,6. Dán. 10,13. 12,1. Zak. 3,2. 2Pét. 2,11.

10. Ezek pedig azokat káromolják, amiket nem ismernek; amiket pedig ösztönösen megértenek, mint az oktalan állatok, azzal megrontják magukat.

11. Jaj nékik! mert a Káin útján indultak el, és a Bálám tévelygéseivel bérért szakadtak ki, és a Kóré ellenkezésével vesztek el. 1Móz. 4,5. 4Móz. 16,1. 1Ján. 3,12.

12. Ezek szennyfoltok a ti szeretetvendégségeiteken, akik félelem nélkül együtt lakmároznak veletek, magukat hízlalják; víztelen, szelektől hányt-vetett fellegek; elszáradt, gyümölcstelen, kétszer meghalt és tőből kiszaggatott fák; 1Kor. 11,21. Ef. 4,14.

13. Tengernek megvadult habjai, a maguk rútságát tajtékozók; tévelygő csillagok, akiknek a sötétség homálya van fenntartva örökre. Ésa. 57,20.

Eljön az Úr az Ő sokezer szentjével

14. Ezekről is prófétált pedig Énok, aki Ádámtól fogva a hetedik volt, mondván: **Ímé, eljött az Úr az Ő sokezer szentjével**, 1Móz. 5,18. Dán. 7,10.

15. **Hogy ítéletet tartson mindenek felett**, és feddőzzék mindazok ellen, akik közöttük istentelenek, istentelenségüknek minden cselekedetéért, amelyekkel istentelenkedtek, és minden kemény beszédért, amelyet az istentelen bűnösök szóltak Őellene.

16. Ezek zúgolódók, panaszkodók, a maguk kívánságai szerint járók; szájuk kevélységet szól, haszonlesésből személyimádók. Jak. 2,1. 9.

Ti emlékezzetek meg a beszédekről

17. Ti azonban, szeretteim, emlékezzetek meg azokról a beszédekről, amelyeket a mi Urunk Jézus Krisztus apostolai mondottak.

18. Mert azt mondták néktek, hogy az utolsó időben lesznek csúfolódók, akik az ő istentelen kívánságaik szerint járnak.

19. Ezek azok, akik különszakadnak, érzékiek, akikben nincs Szent Szellem. Hós. 4,14. 9,10. Zsid. 10,25.

Épülvén a ti szentséges hitetekben

20. **Ti pedig szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szent Szellem által**, Róm. 8,26. Ef. 6,18. Kol. 2,7.

21. **Tartsátok meg magatokat Istennek szeretetében, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre**. Csel. 20,32.

22. És könyörüljetek némelyeken, megkülönböztetvén őket.

23. Másokat pedig rettentéssel mentsetek meg, kiragadva őket a tűzből, és utálva még a ruhát is, amelyet a test beszennyezett. 1Tim. 4,16.

Befejezés

24. **Annak pedig, aki titeket az eleséstől megőrizhet, és az Ő dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben nagy örömmel,** Ef. 3,20. Kol. 1,22.

25. **Az egyedül bölcs Istennek, a mi megtartónknak, a mi Urunk Jézus Krisztus által, dicsőség, fenség, erő és hatalom most és mindörökké. Ámen.** 1Tim. 1,17.

JÁNOS APOSTOLNAK MENNYEI JELENÉSEKRŐL VALÓ KÖNYVE

Jézus Krisztus kijelentése

1 Jézus Krisztus kijelentése, amelyet adott néki az Isten, hogy megmutassa az Ő szolgáinak, amiknek meg kell lenniük hamar; Ő pedig elküldvén azt az Ő angyala által, megjelenté az Ő szolgájának Jánosnak, rész 22,6. Ján. 12,49.

2. Aki bizonyságot tett az Isten beszédéről és Jézus Krisztus bizonyságtételéről, mindenről, amit látott.
Ján. 15,27. 1Kor. 1,6. 1Ján. 1,1.

3. Áldott, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, amelyek megírattak abban; **mert az idő közel van**.
rész 22,7. 10. Luk. 11,28. Jak. 5,8. 1Ján. 2,5.

Kegyelem és békesség a hét gyülekezetnek

4. János a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van: **Kegyelem néktek és békesség attól, aki van, aki volt és aki eljövendő; és a hét Szellemtől, amely az Ő királyiszéke előtt van,**
rész 3,1. 4,5. 5,6. Ésa. 11,2. 43,13.
Zak. 3,9. Ján. 8,58. 17,5. Kol. 1,17. Jak. 1,17.

5. **És a Jézus Krisztustól, aki a hű tanúbizonyság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme. Annak, aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az Ő vére által,**
Zsolt. 89,27. Ján. 8,14. 13,34. Csel. 20,28.
Ef. 1,20. Kol. 1,18. 20. Zsid. 9,14. 10,19. 1Ján. 1,7.

6. **És tett minket királyokká és papokká az Ő Istenének és Atyjának: néki legyen dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Ámen.**
rész 5,10. 17,14. 20,6. 2Móz. 19,6. 1Pét. 2,9.

7. Ímé, eljön a felhőkkel; és minden szem meglátja Őt, még akik Őt általszegezték is; és siratja Őt e földnek minden nemzetsége. Úgy van. Ámen.
rész 4,1. Dán. 7,13. Zak. 12,10.
Mát. 24,30. Ján. 19,37. 1Thess. 1,10. 4,16. 17. 5,9.

8. Én vagyok az Alfa és az Omega, kezdet és vég, ezt mondja az Úr, aki van és aki volt és aki eljövendő, a Mindenható. rész 21,6. 22,13. Ésa. 41,4.

A megdicsőült Krisztus megjelenése

9. Én János, aki néktek atyátokfia is vagyok, társatok is a Jézus Krisztusban, az üldöztetésben, a királyságban és kitartásban; a szigeten voltam, amely Pátmosznak neveztetik, az Isten Igéjéért és a Jézus Krisztus bizonyságtételéért. Róm. 8,17.

10. Szellemben voltam ott az Úrnak napján, és hallék hátam megett nagy szót, mint egy trombitáét,
Ján. 20,26. Csel. 10,10. 1Kor. 16,2.

11. Amely ezt mondta: Én vagyok az Alfa és az Omega, az első és utolsó; és: Amit látsz, írd meg könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van, Efézusban, Szmirnában, Pergámumban, Thiatirában, Szárdiszban, Filadelfiában és Laodiceában.

12. Megfordulék azért, hogy lássam a szót, amely velem beszélt; megfordulván pedig, láttam hét arany gyertyatartót; Zak. 4,2.

13. És a hét gyertyatartó között hasonlót az ember Fiához, bokáig érő ruhába öltözve, és mellénél aranyövvel körülövezve. rész 2,1. 15,6. Dán. 7,13. 10,5.

14. Az Ő feje pedig és a haja fehér volt,
mint a fehér gyapjú, mint a hó; és a
szemei olyanok, mint a tűzláng;
rész 2,18. 19,12. Dán. 7,9.
15. És a lábai hasonlók voltak az izzó
fényű érchez, mintha kemencében
tüzesedtek volna meg; a szava pedig
olyan, mint a sok vizek zúgása.
Ezék. 1,7. 43,2.
16. A jobb kezében pedig hét csillag
volt, és a szájából kétélű éles kard jött
ki; és az Ő orcája, mint a nap, amikor
fénylik az ő erejében.
Ésa. 49,2. Csel. 26,13. Ef. 6,17. Zsid. 4,12.

A hét csillag és hét gyertyatartó titka

17. Mikor pedig láttam Őt, leestem
az Ő lábaihoz, mint egy holt. És reám
veté az Ő jobb kezét, mondván nékem:
Ne félj; én vagyok az első és az utol-
só, Ésa. 44,6. 48,12. Ezék. 1,28. Dán. 8,18. 10,10.
18. **És az élő; pedig halott voltam,**
és ímé, élek örökkön örökké, Ámen,
és nálam vannak a pokolnak és a
halálnak kulcsai. rész 4,9. 20,1. Zsolt. 68,20.
Mát. 28,18. Róm. 6,9. Kol. 1,13. 2,15. Zsid. 2,14.
19. Írd meg, amiket láttál és amik
vannak és amik ezek után lesznek:
20. A hét csillag titkát, amelyet láttál
az én jobb kezemben, és a hét arany
gyertyatartót. A hét csillag a hét gyüle-
kezet angyala, és amely hét gyertya-
tartót láttál, az hét gyülekezet.
Zak. 4,2. Mal. 2,7. Mát. 5,15. Fil. 2,15.

Krisztus szavai az efézusi gyülekezethez és felvigyázójához

2 Az efézusbeli gyülekezet angya-
lának írd meg: Ezeket mondja az,
aki az Ő jobb kezében tartja a hét
csillagot, aki jár a hét arany gyertya-
tartó között: rész 1,13. 16. 20.
2. Tudom a te dolgaidat, a te fáradozásodat és állhatatosságodat, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és megpróbáltad azokat, akik apostoloknak mondják magukat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket;
Zsolt. 1,6. 2Kor. 11,13. 2Pét. 2,1. 1Ján. 4,1.
3. És terhet viseltél, és állhatatos vagy,
és az én nevemért fáradoztál és nem
fáradtál el. Gal. 6,9. Zsid. 12,3. 5.
4. De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.
5. Emlékezzél meg azért, honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz. Mát. 21,41.
6. De az megvan benned, hogy a nikolaiták cselekedeteit gyűlölöd, amelyeket én is gyűlölök.
7. Akinek van füle, hallja, mit mond
a Szellem a gyülekezeteknek. **A győze-**
delmesnek enni adok az élet fájáról,
amely az Isten paradicsomának kö-
zepette van. rész 13,9. 22,2. 14. 1Móz. 2,9. 3,22.

Krisztus szavai a smirnai gyülekezethez és felvigyázójához

8. A smirnabeli gyülekezet angyalának pedig írd meg: Ezt mondja **az első és utolsó, aki halott volt és él**: rész 1,8.
9. Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet, de gazdag vagy; és azoknak káromkodását, akik azt mondják, hogy ők zsidók, és nem azok, hanem a sátán zsinagógája.
10. Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell: Ímé, a sátán közületek egynéhányat a tömlöcbe fog vetni, hogy megpróbáltassatok; és lesz tíz napig való nyomorúságtok. **Légy hű mind-**
halálig, és néked adom az életnek
koronáját. Ésa. 41,10. 11. Mát. 10,22. Jak. 1,12.
11. Akinek van füle, hallja, mit mond
a Szellem a gyülekezeteknek. **Aki győz,**
annak nem árt a második halál.
rész 13,9. 20,14.

Krisztus szavai a pergámumi gyülekezethez és felvigyázójához

12. A pergámumbeli gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az,
akinél a kétélű éles kard van:
rész 1,16. Józs. 5,13. Ef. 6,17. Zsid. 4,12.

13. Tudom a te dolgaidat, és hogy hol lakol, ahol a sátán királyiszéke van; és az én nevemet megtartod, és az én hitemet nem tagadtad meg Antipásnak, az én hű bizonyságomnak napjaiban sem, akit megöltek nálatok, ahol a sátán lakik.

14. De van valami kevés panaszom ellened, mert vannak ott nálad, akik a Bálám tanítását tartják, aki Bálákot tanította, hogy vessen botránykövet az Izrael fiai elé, hogy egyenek a bálványáldozatokból, és paráználkodjanak.
4Móz. 25,1. 31,16. Mik. 6,5. Csel. 5,29. 1Kor. 10,20. 2Pét. 2,15. Júd. 11.

15. Így vannak nálad is, akik a nikolaiták tanítását tartják, amit gyűlölök.

16. Térj meg: ha pedig nem, ellened megyek hamar, és vívok azok ellen számnak kardjával. rész 19,15. Ésa. 11,4. Ef. 6,17. 2Thess. 2,8. Zsid. 4,12.

17. Akinek van füle hallja, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek. **A győzedelmesnek enni adok az elrejtett mannából, és adok annak fehér kövecskét, és a kövecskén új írott nevet, amelyet senki nem ismer, csak az, aki kapja.** Ésa. 56,5. 62,2. 65,15.

Krisztus szavai a thiatirabeli gyülekezethez és felvigyázójához

18. A thiatirabeli gyülekezet angyalának pedig írd meg: Ezt mondja az Isten Fia, **akinek szemei olyanok, mint a tűzláng, és akinek lábai hasonlók az ízzó fényű érchez:** rész 1,14. 15.

19. Tudom a te dolgaidat, és szeretetedet, szolgálatodat, és hitedet és kitartásodat, és hogy a te utolsó cselekedeteid többek az elsőknél.

20. De van valami kevés panaszom ellened, mert megengeded amaz asszonynak, Jézabelnek, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgáimat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek. 1Kir. 16,31. 21,25. Róm. 2,4.

21. Adtam néki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg.

22. Ímé, én ágyba vetem őt, és azokat, akik vele paráználkodnak, nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek az ő cselekedeteikből.

23. És az ő fiait megölöm halállal; és megtudják a gyülekezetek mind, hogy én vagyok a vesék és szívek vizsgálója; és mindeniteknek megfizetek a ti cselekedeteitek szerint. 1Sám. 16,7. Zsolt. 7,9. Mát. 16,27. Ján. 2,24. Csel. 1,24. Róm. 8,27.

24. Néktek pedig azt mondom és mind a többi thiatirabelieknek is, akiknél nincs e tanítás, és akik nem ismerik a sátán mélységeit, amint ők nevezik: nem vetek reátok más terhet,
Csel. 15,28. 2Kor. 2,11.

25. **Hanem ami nálatok van, azt tartsátok meg addig, amíg eljövök.**
Mát. 19,28. Luk. 22,29.

26. **És aki győz, és aki mindvégig megőrzi az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányokon;**
rész 3,21. 20,4. Ján. 6,29. 1Kor. 6,3.

27. **És uralkodik rajtuk vasvesszővel, mint a fazekas edényei széttörettek; amiképpen én is vettem az én Atyámtól:** rész 19,15. Zsolt. 2,8. 9. Dán. 7,22.

28. **És adom annak a hajnalcsillagot.** rész 22,16. 2Pét. 1,19.

29. Akinek van füle, hallja, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.

Krisztus szavai a sárdisbeli gyülekezethez és felvigyázójához

3 A sárdisbeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja az, **akinél van az isteni hét Szellem és a hét csillag**: Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz, és halott vagy. rész 1,16.

2. Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak; mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseknek.

3. Megemlékezzél azért, **hogyan vetted és hallottad**; és tartsd meg, és térj meg. Hogyha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, mely órában megyek hozzád.
Mát. 24,42. Luk. 12,39. Ef. 2,8–10.

4. De van Sárdisban egy kevés neved,
azoké, akik nem fertőztették meg a
ruháikat: és fehérben fognak velem
járni; mert méltók arra. Csel. 1,15. Júd. 23.
5. **Aki győz, az fehér ruhákba öltö-**
zik; és nem törlöm ki annak nevét
az élet könyvéből, és vallást teszek
annak nevéről az én Atyám előtt és
az Ő angyalai előtt. rész 21,27.
2Móz. 32,32. Zsolt. 69,28. Mát. 10,32. Fil. 4,3.
6. Akinek van füle hallja, mit mond
a Szellem a gyülekezeteknek. rész 1,18.
Ésa. 59,21. Mát. 13,16. 16,19.
Ján. 14,16. Zsid. 7,26. 1Ján. 5,20.

Krisztus szavai a filadelfiai gyülekezethez és felvigyázójához

7. A filadelfiabeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja **a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van, aki megnyitja és senki be nem zárja, és bezárja és senki meg nem nyitja**:
Ésa. 6,3. 22,22. 45,2.
8. Tudom a te dolgaidat, **ímé adtam elődbe egy nyitott ajtót, amelyet senki be nem zárhat**; hogy kevés erőd van, és megtartottad az én beszédemet, és nem tagadtad meg az én nevemet.
9. Ímé, én adok a sátán zsinagógájából, azok közül, akik zsidóknak mondják magukat és nem azok, hanem hazudnak; ímé, megteszem azt, hogy azok eljöjjenek és leboruljanak a te lábaid előtt, és megtudják, hogy **én szerettelek téged**.
rész 2,9. Ésa. 45,14. 49,23. 60,14.
10. Mivel megtartottad az én állhatatosságra intő beszédemet, **én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején**, amely az egész világra eljön, hogy megpróbálja e föld lakosait.
1Thess. 1,10. 4,17. 5,9. 2Pét. 2,9.
11. **Ímé, eljövök hamar: tartsd meg ami nálad van, hogy senki el ne vegye a te koronádat.** rész 2,10. 25. Fil. 4,5.
12. **Aki győz, oszloppá teszem azt az én Istenemnek templomában, és többé onnét ki nem jön; és felírom reá az én Istenemnek nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet.** rész 2,17. 14,1. 21,2. 10. 22,4. 6.
1Kir. 7,21. Zsolt. 23,6. Gal. 2,9. 4,26. Zsid. 12,22.
13. Akinek van füle hallja, mit mond
a Szellem a gyülekezeteknek.

Krisztus szavai a laodiceai gyülekezethez és felvigyázójához

14. A laodiceabeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja **az Ámen, a hű és igaz bizonyság, az Isten teremtésének kezdete**: rész 1,5. 3,7. 19,11.
Zsolt. 89,27. Ésa. 55,4. 65,16. Ján. 1,1.
2Kor. 1,20. Kol. 1,15. Zsid. 2,10. 1Ján. 5,20.
15. Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hév; vajha hideg volnál, vagy hév.
16. Így mivel langymeleg vagy, sem hideg, sem hév, kivetlek téged az én számból.
17. Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, és a nyavalyás, és szegény, és vak, és mezítelen: 1Kor. 4,8.
18. Azt tanácslom néked, hogy **végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen**; és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és **szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss.**
Ésa. 55,1. Mát. 13,16. 44. 25,9. 2Kor. 5,3.
19. Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem; légy buzgóságos azért, és térj meg. Zsid. 12,6. Jak. 1,12.
20. **Ímé, az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő énvelem.**
Én. 5,2. Ésa. 1,18. Luk. 12,37. Ján. 14,23.
21. **Aki győz, megadom annak, hogy az én királyiszékembe üljön velem, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az Ő királyiszékében.**
Mát. 19,28.
22. Akinek van füle hallja, mit mond
a Szellem a gyülekezeteknek.
rész 2,26. 1Kor. 6,2. 2Tim. 2,12.

Isten felséges voltának jelenése

4 Ezek után látám, és ímé egy megnyílt ajtó volt a mennyben, és az első szó, amelyet mint egy velem beszélő trombitának szavát hallék, ezt mondta: **Jöjj fel ide, és megmutatom néked, amiknek meg kell lenni ezután.**
rész 1,10. Ezék. 1,1. 1Thess. 4,16. 17.

2. És azonnal elragadtatám Szellemben: és ímé, egy királyiszék volt letéve a mennyben, és üle valaki a királyiszékben; Ésa. 6,1. Jer. 17,12. Ezék. 1,26. 10,1. Dán. 7,9.

3. És aki üle, tekintetére nézve hasonló volt a jáspis és sárdius kőhöz; és a királyiszék körül szivárvány volt, látszatra smaragdhoz hasonló. Ezék. 1,28.

4. És a királyiszék körül huszonnégy királyiszék volt; és a királyiszékekben látám ülni a huszonnégy vént fehér ruhákba öltözve: és a fejükön aranykoronák valának. rész 11,16.

5. A királyiszékből pedig villámlások és mennydörgések és szózatok jöttek ki. **És hét tűzlámpás égett a királyiszék előtt, amely az Istennek hét Szelleme**; rész 1,4. Ésa. 11,2. Ezék. 1,13. Zak. 4,2.

6. És a királyiszék előtt üvegtenger volt, hasonló a kristályhoz; és a királyiszék közepette és a királyiszék körül négy élőlény, szemekkel teljesek elől és hátul. rész 15,2. Ezék. 1,5.

7. És az első élőlény hasonló volt az oroszlánhoz, és a második élőlény hasonló a borjúhoz, és a harmadik élőlénynek olyan orcája volt, mint egy embernek, és a negyedik élőlény hasonló volt a repülő sashoz. Ezék. 10,14.

8. És a négy élőlény, amelyek közül mindeniknek hat-hat szárnya vala, köröskörül és belül teljes vala szemekkel; és meg nem szűnik vala nappal és éjjel ezt mondani: **Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt és aki van és aki eljövendő.** Ésa. 6,2. 3.

9. És mikor az élőlények dicsőséget, tisztességet és hálát adnak annak, aki a királyiszékben ül, annak, aki örökkön örökké él,

10. Leesik a huszonnégy vén az előtt, aki a királyiszékben ül, és imádja azt, aki örökkön örökké él, és az ő koronáit a királyiszék elé teszi, mondván:

11. **Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget, és tisztességet és erőt; mert Te teremtettél mindent, és a Te akaratodért vannak és teremttettek.**
rész 1,6. 5,12. Kol. 1,16.

A Bárány elveszi a hétpecsétes könyvet

5 És láték annak jobb kezében, aki a királyiszékben üle, egy könyvet, amely be volt írva belül és hátul, és le volt pecsételve hét pecséttel.
Ésa. 29,11. Ezék. 2,9. 10. Dán. 12,4.

2. És láték egy erős angyalt, aki nagy szóval kiálta: Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak pecsétjeit? rész 4,11.

3. És senki, sem mennyen, sem földön, sem föld alatt, nem tudta a könyvet felnyitni, sem ránézni.

4. Én azért igen sírtam, hogy senki nem találtaték méltónak a könyv felnyitására és elolvasására, a ránézésre sem:

5. És egy a vének közül monda nékem: Ne sírj: ímé, győzött a Júda nemzetségéből való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak hét pecsétét.
rész 3,21. 6,1. Ésa. 11,1. 10. Zsid. 2,10.

6. És láték a királyiszék és a négy élőlény között és a vének között **egy Bárányt állani, mint egy megölettet, hét szarva és hét szeme volt, ami az Istennek hét Szelleme, amely elküldetett az egész földre.** rész 4,5. 13,8. Ésa. 53,7. Zak. 3,9. 4,10. Ján. 1,29. 1Pét. 1,19.

7. És eljöve és elvevé a könyvet a királyiszékben ülőnek jobb kezéből.
vers 1. rész 4,2.

8. És mikor elvevé a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén **leborula a Bárány előtt, mindeniknél hárfák és aranypoharak lévén, jó illatokkal tele, amik a szentek imádságai.**
rész 8,3. 14,2. 15,2. Zsolt. 141,2.

9. És éneklének új éneket, mondván: **Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és megnyisd annak pecsétjeit, mert megölettél, és megváltottál minket Istennek a Te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből,** rész 14,3. Róm. 5,9. Ef. 1,7. Kol. 1,14. 20. Zsid. 9,14. 1Pét. 1,19. 1Ján. 1,7.

Királyokká és papokká tettél minket

10. **És tettél minket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodunk a földön.** rész 1,6. 20,6. 2Móz. 19,6. 1Pét. 2,9.

11. És látám és hallám a királyiszék, az élőlények, és a vének körül sok angyalnak szavát; és az ő számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer vala; Zsolt. 68,17. Dán. 7,10. Zsid. 12,22.

12. Nagy szóval ezt mondván: **Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást.**

13. Sőt hallám, hogy minden teremtett állat, amely van a mennyben és a földön, és a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondja vala: **A királyiszékben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké.** Ján. 5,23. Ef. 3,21. Fil. 2,10.

14. És a négy élőlény monda: Ámen. És a huszonnégy vén leborult és imádá az örökkön örökké élőt.

Az első hat pecsét felnyitása

6 És látám, mikor a Bárány a pecsétekből egyet felnyitott, és hallám, hogy a négy élőlény közül egy monda, mintegy mennydörgésnek szavával: Jöjj és lásd.

2. És látám, és ímé egy fehér ló, és a rajta ülőnél íj volt; és adaték néki korona; és kijöve győzve, és hogy győzzön. rész 14,14. 19,11. Zsolt. 45,4. 5. Zak. 6,3.

3. És mikor a második pecsétet felnyitotta, hallám, hogy a második élőlény ezt mondá: Jöjj és lásd.

4. És előjőve egy másik, veres ló és aki azon üle, megadaték annak, hogy a békességet elvegye a földről, és hogy az emberek egymást öljék; és adaték annak egy nagy kard. Zak. 1,8. 6,6. Mát. 24,6.

5. És mikor felnyitotta a harmadik pecsétet, hallám, hogy a harmadik élőlény mondá: Jöjj és lásd. Látám azért, és ímé egy fekete ló; és annak, aki azon üle egy mérleg volt kezében. Zak. 6,2.

6. És hallék a négy élőlény közt szózatot, amely ezt mondta: A búzának mércéje egy dénár, és az árpának három mércéje egy dénár; de a bort és az olajt ne bántsd. rész 9,4.

7. És mikor felnyitotta a negyedik pecsétet, hallám a negyedik élőlény szavát, amely ezt mondta: Jöjj és lásd.

8. És látám, és ímé egy sárgaszínű ló; és aki rajta üle, annak a neve halál, és a pokol követte azt; és adaték azoknak hatalom a földnek negyedrészén, hogy öljenek fegyverrel és éhséggel és halállal és a földnek fenevadai által. 3Móz. 26,22. Ezék. 14,21.

9. És mikor felnyitotta az ötödik pecsétet, látám az oltár alatt azoknak lelkeit, akik megölettek az Istennek Igéjéért és a bizonyságtételért, amelyet kaptak. rész 1,9. 20,4. 2Tim. 1,8.

10. És kiáltának nagy szóval, mondván: Uram, te szent és igaz, meddig nem ítélsz még, és nem állasz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak? Zak. 1,12. 2Thess. 1,6.

11. Akkor adatának azoknak egyenként fehér ruhák; és mondaték nékik, hogy még egy kevés ideig nyugodjanak, amíg beteljesedik mind az ő szolgatársaiknak, mind az ő atyafiaiknak száma, akiknek meg kell életniük, amint ők is megölettek. rész 3,5. 7,9. Zsid. 11,40.

12. Azután látám, mikor a hatodik pecsétet felnyitotta, és ímé nagy földindulás lett, és a nap feketévé lett, mint a szőrzsák, és a hold egészen olyan lett, mint a vér; Jóel 2,10. Mát. 24,7. 29.

13. És az ég csillagai a földre hullának, miképpen a fügefa hullatja éretlen gyümölcseit, mikor nagy szél rázza.
14. És az ég eltakarodék, mint mikor a papírtekercset összegöngyölítik; és minden hegy és sziget helyéből elmozdíttaték. Jer. 3,23. 4,24. Zsid. 1,12.
15. És a földnek királyai és a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasak, és minden szolga és minden szabad, elrejték magukat a barlangokba és a hegyeknek kőszikláiba; Ésa. 2,19.
16. És mondának a hegyeknek és a kősziklákna: Essetek mireánk, és rejtsetek el minket annak színe elől, aki a királyiszékben ül, és a Bárány haragjától:
17. Mert eljött az Ő haragjának ama nagy napja; és ki állhat meg? Zsolt. 76,7. Ésa. 13,6. Sof. 1,14.

A tizenkét törzsből elpecsételtek

7 Ezek után láték négy angyalt állani a földnek négy szegletén, a földnek négy szélét tartva, hogy szél ne fújjon a földre, se a tengerre, se semmi élőfára. Dán. 7,2.
2. És láték más angyalt feljőni napkelet felől, akinek a kezében az élő Isten pecsétje volt; és nagy szóval kiálta a négy angyalnak, akiknek adatott, hogy ártson a földnek és a tengernek,
3. Ezt mondván: Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, **míg meg nem pecsételjük a mi Istenünk szolgáit az ő homlokukon**. rész 6,6. Ezék. 9,4. Ef. 4,30. 2Tim. 2,19.
4. És hallám a megpecsételtek számát: Száznegyvennégyezer, az Izrael fiainak minden nemzetségéből elpecsételve. rész 9,16. 14,1. Ésa. 4,2. 3.
5. A Júda nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Ruben nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Gád nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt;
6. Az Áser nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Nafthali nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Manassé nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt;
7. A Simeon nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Lévi nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; az Izsakhár nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt;
8. A Zebulon nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a József nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Benjámin nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt.

Megváltottak minden népekből

9. **Azután látám, és ímé egy nagy sokaság, amelyet senki meg nem számlálhatott, minden nemzetből és ágazatból, és népből és nyelvből; és a királyiszék előtt és a Bárány előtt álltak, fehér ruhákba öltözve, és az ő kezeikben pálmaágak;** rész 3,5. 5,9. Ésa. 2,2. 43,6. Róm. 11,25.
10. És kiáltanak nagy szóval, mondván: **Az üdvösség a mi Istenünké, aki a királyiszékben ül, és a Bárányé!** rész 5,13. Zsolt. 3,8. Ésa. 43,11. Jer. 3,23. Hós. 13,4.
11. Az angyalok pedig mindnyájan a királyiszék, a vének és a négy élőlény körül álltak, és a királyiszék előtt arccal leborulának, és imádák az Istent,
12. Ezt mondván: **Ámen: áldás és dicsőség és bölcsesség és hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek mind örökkön örökké. Ámen.** rész 5,13.
13. Akkor felele egy a vének közül és monda nékem: Ezek, akik a fehér ruhákba vannak öltözve, kik és honnét jöttek?
14. És mondék néki: Uram, te tudod. És monda nékem: **Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az ő ruháikat, és megfehérítették ruháikat a Bárány vérében.** Ésa. 1,18. Zak. 3,3. Csel. 14,22. Zsid. 9,14. 1Ján. 1,7.
15. **Ezért vannak az Isten királyiszéke előtt; és szolgálnak néki éjjel és nappal az Ő templomában; és aki a királyiszékben ül, kiterjeszti sátorát felettük.** Ésa. 4,5.
16. **Nem éheznek többé, sem nem szomjúhoznak többé; sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi hőség:** Zsolt. 121,6. Ésa. 49,10.

17. Mert a Bárány, aki a királyiszéknek közepette van, pásztorolja és vezeti őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl Isten az ő szemeikről minden könnyet. Zsolt. 23,1. 36,8. Ésa. 25,8. Ján. 10,11.

A hetedik pecsét felnyitása

8 És mikor felnyitotta a hetedik pecsétet, lett nagy csendesség a mennyben, mintegy fél óráig.

2. És látám azt a hét angyalt, aki az Isten előtt álla; és adaték nékik hét trombita. 2Krón. 29,25–28. Mát. 18,10. Luk. 1,19.

3. **És jöve egy másik angyal, és megálla az oltárnál, aranytömjénezőt tartva; és adaték annak sok tömjén, hogy tegye minden szenteknek imádságaihoz az aranyoltárra, amely a királyiszék előtt volt.** rész 5,8. Ef. 5,2.

4. **És felméne a tömjén füstje a szentek imádságaival az angyal kezéből az Isten elébe.** Zsolt. 141,2.

5. Azután vevé az angyal a tömjénezőt; és megtölté azt az oltárnak tüzével, és leveté a földre; és lettek mennydörgések és szózatok és villámlások és földindulás. rész 16,18. 2Sám. 22,8.

6. És a hét angyal, akinél a hét trombita volt, készüle a trombitáláshoz.

7. Az első angyal azért trombitála, és lett jégeső és tűz, vérrel elegy, és vetteték a földre; és a földnek harmadrésze megége, és az élőfáknak harmadrésze megége, és minden zöldellő fű megége. Ésa. 2,13.

8. A második angyal is trombitált, és mint egy tűzzel égő nagy hegy vetteték a tengerbe; és a tengernek harmadrésze vérré lett; Ezék. 14,19.

9. És meghala a tengerben lévő teremtett állatoknak harmadrésze, amelyekben élet volt; és a hajóknak harmadrésze elvesze.

10. A harmadik angyal is trombitált, és leesék az égről egy nagy csillag, égve, mint egy fáklya, és esék a folyóvizeknek harmadrészére, és a vizek forrásaira;

11. A csillagnak neve pedig Üröm: változék azért a folyóvizek harmadrésze ürömmé; és sok ember meghala a vizektől, mivel keserűkké lettek.

12. A negyedik angyal is trombitált, és megvereték a napnak harmadrésze, és a holdnak harmadrésze, és a csillagoknak harmadrésze; hogy meghomályosodjék azoknak harmadrésze, és a nap az ő harmadrészében ne fényljék, és az éjszaka hasonlóképpen. Ésa. 13,10. Ámós 8,9.

Három jaj

13. És láték és hallék az égnek közepette egy angyalt repülni, aki ezt mondja vala nagy szóval: Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak a három angyal trombitájának többi szavai miatt, akik még trombitálni fognak. rész 9,12. 11,14. 12,12.

Az ötödik trombitaszó: az első jaj

9 Az ötödik angyal is trombitált, és látám, hogy egy csillag esett le az égről a földre, és adaték annak a mélység kútjának kulcsa. rész 8,10. Luk. 8,31.

2. Megnyitá azért a mélységnek kútját: és füst jöve fel a kútból, mint egy nagy kemencének füstje; és meghomályosodék a nap és a levegőég a kút füstje miatt. Jóel 2,2. 10.

3. A füstből pedig sáskák jöttek ki a földre; és adaték azoknak hatalom, mint hatalmuk van a föld skorpióinak. 2Móz. 10,14. Bír. 7,12.

4. És megmondaték nékik, hogy a földnek füvét ne bántsák, se semmi zöldellőt, se semmi élőfát, hanem csak azokat az embereket, akiknek homlokukon nincs az Isten pecsétje. Ezék. 9,4.

5. És adaték azoknak, hogy meg ne öljék őket, hanem hogy kínoztassanak öt hónapig; és azoknak kínzása olyan, mint a skorpió kínzása, mikor megmarja az embert.

6. Annakokáért azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják meg azt; és kívánnának meghalni, de a halál elmegy előlük.

7. A sáskáknak formája pedig hasonló
volt a viadalhoz felkészített lovakhoz;
és a fejükön mintegy aranyhoz hasonló
koronák voltak, és az orcáik olyanok
voltak, mint az emberek orcái.
Dán. 7,8. Jóel 2,4. Náh. 3,17.
8. És olyan hajuk volt, mint az asszo-
nyok haja; és fogaik olyanok voltak,
mint az oroszlánoknak. Jóel 1,6.
9. És olyan mellvértjeik voltak, mint a
vasmellvértek; és az ő szárnyaik zúgása
olyan volt, mint a viadalra száguldó sok
lovas szekerek zúgása.
10. És skorpiókhoz hasonló farkuk
volt és fullánkjuk; és a farkukban volt
a hatalmuk, hogy ártsanak az embereknek öt hónapig.
11. Királyukul pedig a mélység angya-
la volt felettük; annak a neve zsidóul
Abaddon, görögül pedig Apollion, azaz
Vesztő a neve. Ján. 12,31. Ef. 2,2.
12. Az első jaj elmúlék; ímé ezután
még két jaj következik. rész 8,13.

A hatodik trombitaszó a második jaj

13. A hatodik angyal is trombitált, és
hallék egy szózatot az arany oltárnak
négy szarvától, amely az Isten előtt van,
14. Mondván a hatodik angyalnak,
akinél a trombita volt: Oldd el azt a
négy angyalt, aki a nagy folyóvíznél,
az Eufrátesnél van megkötve. rész 16,12.
15. Eloldaték azért a négy angyal, aki
el volt készítve az órára és napra és
hónapra és esztendőre, hogy megölje
az emberek harmadrészét.
16. És a lovas seregek száma két tíz-
ezerszer tízezer volt; hallottam a számukat. Zsolt. 68,17. Ezék. 38,4. Dán. 7,10.
17. És így látám a lovakat látásban és
a rajtuk ülőket, akiknek tűzből és jácint-
ból és kénkőből való mellvértjeik vol-
tak; és a lovak feje olyan volt, mint az
oroszlánok feje; és szájukból tűz és füst
és kénkő jött ki. 1Krón. 12,8. Ésa. 5,28.
18. E háromtól öleték meg az emberek
harmadrésze, a tűztől és a füsttől és a
kénkőtől, amely azoknak szájából jött ki.
19. Mert az ő hatalmuk az ő szájuk-
ban van, és az ő farkukban; mert az ő
farkaik a kígyókhoz hasonlók, amelyek-
nek fejeik vannak; és azokkal ártanak.
20. A többi emberek pedig, akik meg
nem ölettek e csapásokkal, nem tértek
meg az ő kezeik csinálmányaitól, hogy
ne imádnák a gonosz szellemeket, és
az arany és ezüst és érc és kő és fa bál-
ványokat, amelyek nem láthatnak, sem
hallhatnak, sem járhatnak; Zsolt. 106,36.
21. És nem tértek meg az ő gyilkossá-
gaikból, sem az ő ördöngösségeikből,
sem paráználkodásaikból, sem lopásaik-
ból. Zsolt. 115,7. 135,15. Dán. 5,23. 1Kor. 10,20.

A hét mennydörgés

10 És láték egy másik, erős angyalt
az égből leszállani, aki felhőbe
volt öltözve; és a fején szivárvány volt,
és az orcája olyan volt, mint a nap, és
a lábai mint a tűzoszlopok; rész 1,15.
2. És a kezében egy nyitott könyvecs-
ke volt; és tevé a jobb lábát a tengerre,
a bal lábát pedig a földre; Mát. 28,18.
3. És kiálta nagy szóval, mint mikor az
oroszlán ordít; és mikor kiálta, megszó-
laltatá a hét mennydörgés az ő szavát.
rész 4,5. 8,5. Zsolt. 29,3–9. Ezék. 1,28.
4. És mikor a hét mennydörgés meg-
szólaltatta az ő szavát, le akarám írni;
és az égből szózatot hallék, amely ezt
mondá nékem: Pecsételd be, amiket a
hét mennydörgés szóla, és azokat meg
ne írd. rész 22,10. Dán. 8,26. 12,4.
5. És az angyal, akit láték állani a
tengeren és a földön, felemelé kezét
az égre, Dán. 12,7.
6. És megesküvék arra, aki örökkön
örökké él, aki teremtette az eget és a
benne valókat, és a földet és a benne
valókat, és a tengert és a benne valókat,
hogy idő többé nem lészen: rész 4,11. 16,17.
7. Hanem a hetedik angyal szavának
napjaiban, mikor trombitálni kezd,
akkor elvégeztetik az Istennek titka,
amint megmondotta az ő szolgáinak
a prófétáknak.

8. És a szózat, amelyet hallottam az
égből, ismét szóla nékem, és monda:
Menj el, és vedd el azt a nyitott köny-
vecskét, mely a tengeren és a földön
álló angyal kezében van.
9. Elmenék azért az angyalhoz,
mondván néki: Add nékem a könyvecs-
két. És monda nékem: Vedd el és edd
meg; és megkeseríti a te gyomrodat,
de a te szádban édes lesz, mint a méz.
Jer. 15,16. Ezék. 2,8. 3,1.
10. Elvevém azért a könyvecskét az
angyal kezéből, és megevém azt; és
az én számban olyan édes volt, mint
a méz; és mikor megettem azt, meg-
keseredék az én gyomrom.
11. És monda nékem: Ismét prófétál-
nod kell néked sok népek és nemzetek,
és nyelvek és királyok felől.

Az Isten templomának megmérése

11 És adának nékem vesszőhöz
hasonló nádszálat, és angyal állt
mellém és monda: Kelj fel, és mérd
meg az Isten templomát és az oltárt,
és azokat, akik abban imádkoznak.
Ezék. 40,3. 42,20. Zak. 2,1.
2. De a tornácot, amely a templomon
kívül van, kihagyd, és azt meg ne mérd;
mert a pogányoknak adatott, és a szent
várost tapodják negyvenkét hónapig.
Zsolt. 79,1. Dán. 8,10. Luk. 21,24.
3. És adom az én két tanúbizony-
ságomnak, hogy prófétáljanak, gyász-
ruhákba öltözve, ezerkétszázhatvan
napig. rész 12,6. 19,10. 20,4.
4. Ezek az a két olajfa, és a két
gyertyatartó, amelyek a földnek Istene
előtt állanak. Jer. 11,16. Zak. 4,3.
5. És ha valaki akar nékik ártani, tűz
származik az ő szájukból, amely megöli
az ő ellenségeiket; és ha valaki akar
nékik ártani, úgy kell annak megöletni.
2Kir. 1,10. 12. Jer. 1,10. 5,14. Hós. 6,5.
6. Ezeknek van hatalmuk arra, hogy
bezárják az eget, hogy az ő prófétálá-
suknak idejében eső ne legyen; és
hatalmuk van a vizeken, hogy azokat
vérré változtassák, és megverjék a föl-
det akármi csapással, valamennyiszer
akarják. 2Móz. 7,19. 1Kir. 17,1. Jak. 5,17.

A két tanúbizonyság megöletik és ismét feltámad

7. És mikor elvégezik az ő bizonyság-
tételüket, a mélységből feljövő fenevad
hadakozik ellenük, és legyőzi őket, és
megöli őket. Dán. 7,21. Zak. 14,2. Luk. 13,32.
8. És az ő holttesteik feküsznek ama
nagy városnak utcáin, amely szellem
szerint Szodomának és Egyiptomnak
hivatik, ahol a mi Urunk is megfeszítte-
tett. rész 14,8. 17,5. 18,24. Zsid. 13,12.
9. És a népek és ágazatok, és nyelvek
és nemzetek közül valók látják azoknak
holttestét három és fél nap, és azoknak
holttestét nem engedik sírba tenni.
10. És a földnek lakosai örülnek és
örvendeznek rajtuk, és ajándékokat
küldenek egymásnak; mivelhogy e két
próféta gyötörte a földnek lakosait.
rész 12,12. 13,8.
11. De három és fél nap múlva élet-
nek lehelete adaték Istentől őbeléjük,
és lábaikra állának; és nagy félelem
esék azokra, akik őket nézték.
Ezék. 37,1–14.
12. És hallának nagy szózatot az ég-
ből, amely ezt mondta nékik: Jöjjetek fel
ide. És felmentek az égbe felhőben; és
látták őket az ő ellenségeik.
Ésa. 60,8. Csel. 1,9.
13. És lett abban az órában nagy
földindulás, és a városnak tizedrésze
elesék; és megöleték a földindulásban
hétezer ember neve; és a többiek
megrémülének, és a menny Istenének
adának dicsőséget. rész 16,19.
14. A második jaj elmúlt; ímé a har-
madik jaj hamar eljő.

A hetedik trombitaszó

15. A hetedik angyal is trombitált,
és nagy szózatok lettek a mennyben,
amelyek ezt mondták: **E világ birodal-
mai a mi Urunknak és az Ő Krisztu-
sának királyságai lettek, aki örökkön
örökké uralkodik.** Zsolt. 145,13. Ésa. 27,13.

16. És a huszonnégy vén, aki az Isten
előtt ül az ő királyiszékeiben, esék az
ő orcájára és imádá az Istent, rész 4,4.
17. Ezt mondván: **Hálát adunk né-
ked Uram, mindenható Isten, aki
vagy és aki voltál és aki eljövendő
vagy; mert a Te nagy hatalmadat
kezedhez vetted, és a Te uralkodá-
sodat elkezdetted.** rész 1,4. 8.
18. **És megharagudtak a pogányok,
és eljött a Te haragod, és a halottak
ideje, hogy megítéltessenek, és jutal-
mat adj a Te szolgáidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és akik a Te
nevedet félik, kicsinyeknek és na-
gyoknak; és elpusztítsd azokat, akik
a földet pusztítják.**
Dán. 7,9. Csel. 10,42. 2Tim. 4,1. 1Pét. 4,5.
19. És megnyilatkozék az Isten tem-
ploma a mennyben, és megláttaték az
Ő szövetségének ládája az Ő templomá-
ban; és lettek villámlások és szózatok
és mennydörgések, és földindulás és
nagy jégeső. 4Móz. 4,5.

A napba öltözött asszony és a sárkány

12 És láttaték nagy jel az égben: egy
asszony, aki a napba vala felöltöz-
ve, és lábai alatt vala a hold, és az ő fejé-
ben tizenkét csillagból korona; Ésa. 60,19.
2. Aki terhes vala, és akarván szülni,
kiáltott és kínlódott a szülésben. Ésa. 66,7.
3. Láttaték más jel is az égben, és ímé
vala egy nagy veres sárkány, akinek hét
feje vala és tíz szarva, és az ő fejeiben
hét korona; rész 9,13. 17,3.
4. És a farka utána vonszá az ég csilla-
gainak harmadrészét, és a földre veté
azokat; és álla az a sárkány a szülő asz-
szony elé, hogy mikor szül, annak fiát
megegye. Dán. 8,10. 1Pét. 5,8.
5. És szüle fiúmagzatot, aki vasvessző-
vel uralkodik minden nemzet felett; és
ragadtaték annak fia Istenhez és az Ő
királyiszékéhez. rész 2,27. 19,15. Zsolt. 2,9.
6. Az asszony pedig elfuta a pusztába,
hol Istentől készített helye van, hogy ott
táplálják őt ezerkétszázhatvan napig.
rész 11,3. 13,5.

Mihály harca a sárkánnyal

7. És az égben viaskodás támadt:
Mihály és az ő angyalai viaskodtak a
sárkánnyal; és a sárkány is viaskodott
és az ő angyalai; Dán. 10,13. 12,1.
8. De nem vehetének diadalmat, és
az ő helyük sem találtaték többé a
mennyben.
9. És vetteték a nagy sárkány, ama
régi kígyó, aki neveztetik ördögnek és
a sátánnak, ki mind az egész föld kerek-
ségét elhiteti, vetteték a földre, és az ő
angyalai isővele levettetének.
rész 9,1. 1Móz. 3,1. Luk. 10,18.

Legyőzték azt a Bárány véréért

10. És hallék nagy szózatot az égben,
amely ezt mondta: **Most lett meg az
üdvösség és az erő, és a mi Istenünk
királysága, és az Ő Krisztusának ha-
talma; mert a mi atyánkfiainak vádo-
lója levettetett, aki vádolta őket éjjel
és nappal a mi Istenünk előtt.**
rész 11,15. Jób 1,9. 11. 2,5. Zak. 3,1.
11. **És ők legyőzték azt a Bárány
véréért és az ő bizonyságtételüknek
beszédéért**; és az ő életüket nem ki-
mélték mind halálig. Ésa. 59,21. Zak. 9,11. 16.
Luk. 14,26. Róm. 8,33. 34. 37. 16,20. 1Ján. 5,7.
12. Annakokáért örüljetek egek és
akik lakoztok azokban. Jaj a föld és a
tenger lakosainak; mert leszállott az
ördög tihozzátok, nagy haraggal teljes,
úgymint aki tudja, hogy kevés ideje
van. rész 8,13.
13. Mikor azért látta a sárkány, hogy
ő levettetett a földre, üldözni kezdé az
asszonyt, aki a fiút szülte. vers 1. 2. 5.
14. De adaték az asszonynak két nagy
sasszárny, hogy a kígyó elől elrepüljön
a pusztába az ő helyére, hogy tápláltas-
sék ott ideig, időkig, és az időnek feléig.
15. És bocsáta a kígyó az ő szájából az
asszony után vizet, mint egy folyóvizet,
hogy azt a folyóvízzel elragadtassa.
16. De segítségül lett a föld az asz-
szonynak, és megnyitá a föld az ő száját,
és elnyelé a folyóvizet, amelyet a sár-
kány az ő szájából bocsátott.

17. Megharaguvék azért a sárkány az asszonyra, és elméne, hogy hadakozzék egyebekkel az ő magvából valókkal, az Isten parancsolatainak megőrzőivel, és akiknél vala a Jézus Krisztus bizonyságtétele; rész 1,2. 9.
18. És álla a tengernek fövenyére.

A tengerből feljövő hétfejű fenevad

13 És láték egy fenevadat feljőni a tengerből, amelynek hét feje és tíz szarva vala, és az ő szarvain tíz korona, és az ő fejein a káromlásnak neve. Dán. 7,2. 7. 8.
2. És e fenevad, amelyet láték, hasonló vala a párduchoz, és az ő lábai, mint a medvéé, és az ő szája, mint az oroszlán szája; és a sárkány adá az ő erejét annak, és az ő királyiszékét, és nagy hatalmat. rész 12,9.
3. És látám, hogy egy az ő fejei közül mintegy halálos sebbel megsebesíttetett; de az ő halálos sebe meggyógyíttaték; és csodálván, az egész föld követé a fenevadat. 2Thess. 2,3.
4. És imádák a sárkányt, aki a hatalmat adta a fenevadnak; és imádák a fenevadat, ezt mondván: Kicsoda hasonló e fenevadhoz? Kicsoda viaskodhatik vele? rész 17,8.
5. És adaték néki nagy dolgoknak és káromlásoknak szóló szája; és adaték néki hatalom, hogy cselekedjék negyvenkét hónapig. rész 11,7. Dán. 7,8.
6. Megnyitá azért az ő száját Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az Ő nevét és az Ő sátorát, és azokat, akik a mennyben laknak. 1Thess. 4,7.
7. Az is adaték néki, hogy a szentek ellen hadakozzék és őket legyőzze; és adaték néki hatalom minden nemzetségen, nyelven és népen. Dán. 7,21.
8. Annakokáért imádják őt a földnek minden lakosai, akiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe, amely a Bárányé, aki megöletett, e világ alapítása óta. 2Móz. 32,32. Dán. 12,1. Ján. 1,29. 36. Fil. 4,3. 1Pét. 1,20.
9. Ha van füle valakinek, hallja! rész 2,7. 11. 17. 29. 3,6. 13. 22.
10. Ha valaki fogságba visz mást, ő is fogságba megy; ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel kell annak megöletni. Itt van a szentek állhatatossága és hite. rész 14,12. 1Móz. 9,6. Ésa. 33,1. Jer. 15,2. 43,11. Mát. 26,52.

A földből feljövő kétszarvú fenevad

11. Azután láték más fenevadat feljőni a földből, akinek két szarva vala, a Bárányéhoz hasonló, de úgy szól vala, mint a sárkány;
12. És az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi őelőtte; és azt is cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult vala;
13. És nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. 1Kir. 18,38. 2Kir. 1,10. Mát. 24,24. 2Thess. 2,9.
14. És elhiteti a földnek lakosait a jelekkel, amelyek adatának néki, hogy cselekedje a fenevad előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét, aki fegyverrel megsebesíttetett vala, de megelevenedett. rész 12,9. 2Kir. 20,7.
15. És adaték néki, hogy a fenevad képébe leheletet adjon, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt cselekedje, hogy mindazok, akik nem imádják a fenevad képét, megölessenek, rész 16,2. 20,4.
16. Azt is teszi mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal, hogy az ő jobb kezükre vagy a homlokukra bélyeget tegyenek; rész 7,3. 14,9. 20,4.
17. És hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak akin a fenevad bélyege van, vagy neve, vagy nevének száma. rész 14,9. 11. 15,2.
18. Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat. Zsolt. 107,43. Hós. 14,9.

A száznegyvennégyezer a Sionon

14 És látám, és ímé egy Bárány áll vala Sion hegyén, és Övele száznegyvennégyezeren, akiknek homlokán írva vala az ő Atyjának neve. rész 7,3.

2. És hallék szózatot az égből, mint sok vizeknek zúgását és mint nagy mennydörgésnek szavát; és hallám hárfásoknak szavát, akik az ő hárfájukkal hárfáznak vala;

3. És énekelnek vala mint egy új éneket a királyiszék előtt, és a négy élőlény előtt és a vének előtt; és senki meg nem tanulhatja vala azt az éneket, csak a száznegyvennégyezer, akik áron vétettek meg a földről. rész 5,9.

4. Ezek azok, akik asszonyokkal nem fertőztették meg magukat, mert szűzek. Ezek azok, akik követik a Bárányt, valahová megy. **Ezek áron vétettek meg az emberek közül Istennek és a Báránynak zsengéiül**. 2Kor. 11,2. Jak. 1,18.

5. **És az ő szájukban nem találtatott álnokság; mert az Istennek királyiszéke előtt feddhetetlenek**. Zsolt. 32,2. Sof. 3,13. Ef. 5,27. Júd. 24.

6. És láték más angyalt az ég közepén repülni, akinél vala az örökkévaló Evangélium, hogy a föld lakosainak hirdesse az Evangéliumot, és minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek, Mát. 28,19. Ef. 3,9. Tit. 1,2.

7. Ezt mondván nagy szóval: **Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az Ő ítéletének órája; és imádjátok Őt, aki teremtette a menynyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait**. Zsolt. 124,8. Csel. 14,15.

8. És más angyal követé azt, mondván: Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! mert az ő paráznaságának haragborából adott inni minden pogány népnek. Ésa. 21,9. Jer. 51,8.

9. És harmadik angyal is követé azokat, mondván nagy szóval: Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére,

10. Az is iszik az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett az Ő haragjának poharába: és kínoztatik tűzzel és kénkővel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt; Zsolt. 75,8.

11. És az ő kínlódásuknak füstje felmegy örökkön örökké; és nem lesz nyugalmuk éjjel és nappal, akik imádják a fenevadat és annak képét, és ha valaki az ő nevének bélyegét felveszi. Ésa. 34,10.

12. **Itt van a szentek állhatatossága, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!** rész 12,17. 13,10.

13. És hallék az égből szózatot, amely ezt mondja vala nékem: Írd meg: **Áldottak a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Szellem, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket**. Ésa. 57,1. 2. 1Kor. 15,18. 1Thess. 4,16. 2Thess. 1,7. Zsid. 4,9.

14. És látám, és ímé vala egy fehér felhő; és a felhőn üle valaki, hasonló az embernek Fiához, a fején aranykorona, és a kezében éles sarló. Dán. 7,13.

15. És más angyal jöve ki a templomból, nagy szóval kiáltván annak, aki a felhőn ül vala: Indítsd a sarlódat és arass; mert a földnek aratnivalója megszáradt. Jóel 3,13. Mát. 13,39.

16. Bocsátá azért, aki a felhőn ül vala az ő sarlóját a földre; és learattaték a föld.

17. És más angyal jöve ki a mennyben való templomból, s annál is éles sarló volt.

18. Más angyal is jöve ki az oltártól, akinek hatalma vala a tűzön, és kiálta nagy szóval annak, akinél vala az éles sarló, ezt mondván: Bocsásd a te éles sarlódat, és szedd meg a föld szőlőinek gerézdeit; mert megértek annak szőlői.

19. Bocsátá azért az angyal az ő éles sarlóját a földre, és a földnek szőlőit megszedé, és veté az Isten haragjának nagy borsajtójába. rész 19,15. Ésa. 63,3.

20. És megtaposták a borsajtót a városon kívül, és vér jöve ki a borsajtóból a lovak zablájáig, ezerhatszáz stádiumnyira.

A diadalmasok az üvegtengernél

15 És láték mennyben más nagy és
csodálatos jelt: hét angyalt, aki-
nél vala a hét utolsó csapás; mert az
által teljesedett be az Istennek haragja.
rész 21,9.

2. És láték úgymint üvegtengert tűz-
zel elegyítve; és azokat, akik diadalma-
sok a fenevadon és az ő képén, és bélye-
gén és az ő nevének számán, látám
állani az üvegtenger mellett, akiknek
kezében voltak az Istennek hárfái.
rész 4,6. 13,15. Mát. 3,11.

Mózesnek és Isten Bárányának éneke

3. És énekelik vala Mózesnek az Isten
szolgájának énekét, és a Báránynak éne-
két, ezt mondván: **Nagyok és csodá-
latosak a Te dolgaid, mindenható
Úr Isten; igazságosak és igazak a Te
útjaid, oh szentek Királya!**
2Móz. 15,1. Zsolt. 145,17. Hós. 14,9.

4. **Ki ne félne Téged, Uram! és ki ne
dicsőítené a Te nevedet? Mert egye-
dül csak Te vagy szent. Mert eljön-
nek mind a pogányok és lehajolnak
előtted; mert a Te ítéleteid nyilván-
valókká lettek.** Ésa. 66,23. Jer. 10,7.

Az utolsó hét csapás

5. És ezeknek utána látám, és ímé
megnyittaték a mennyben a bizonyság-
tétel sátorának temploma,
rész 11,19. 4Móz. 1,50.

6. És kijöve a templomból a hét
angyal, akinél a hét csapás vala, tiszta
és fehér gyolcsba öltözve, és mellüknél
aranyövekkel körülövezve.
2Móz. 28,6. Ezék. 44,17. Mát. 5,8.

7. És egy a négy élőlény közül ada a
hét angyalnak hét aranypoharat, amely
az örökkön örökké élő Istennek harag-
jával teljes vala. rész 14,10.

8. És megtelék a templom füsttel az
Isten dicsőségének és erejének miatta,
és senki a templomba be nem mehet
vala, mígnem a hét angyal hét csapása
bevégeztetik. 2Móz. 19,18. 40,34.
1Kir. 8,10. 11. 2Krón. 5,14. Ésa. 6,4. 2Thess. 1,9.

Isten haragjának hét pohara

16 És hallék nagy szózatot a temp-
lomból, amely mondja vala a hét
angyalnak: Menjetek el és töltsétek ki
a földre az Isten haragjának hét poha-
rát. rész 14,10. 15,1.

2. Elméne azért az első, és kitölté az ő
poharát a földre; és támada gonosz és
ártalmas fekély azokon az embereken,
akiken vala a fenevad bélyege, és akik
imádják vala annak képét.
rész 8,7. 13,16. 14,9. 2Móz. 9,9.

3. A másik angyal is kitölté az ő poha-
rát a tengerbe; és olyanná lett, mint a
halott vére; és minden élő állat meghala
a tengerben. 2Móz. 7,17.

4. A harmadik angyal is kitölté az ő
poharát a folyóvizekbe és a vizek for-
rásaiba; és vérré váltak. 2Móz. 7,20.

Igaz vagy Uram, hogy ezeket ítélted

5. És hallám, hogy a vizek angyala
ezt mondja vala: Igaz vagy Uram, aki
vagy és aki voltál, Te Szent, hogy eze-
ket ítélted; rész 1,4. 8. 4,8. 11. 17. Zsolt. 97,2.

6. Mivelhogy szentek és próféták
vérét ontották, vért adál nékik inni;
mert méltók arra. Ésa. 49,26. Mát. 23,34.

7. És hallám, hogy más az oltárról ezt
mondja vala: **Jól van Uram, minden-
ható Isten, igazak és igazságosak a
Te ítéleteid.** rész 13,10. 14,10. 19,2.

8. A negyedik angyal is kitölté az ő
poharát a napra; és adaték annak, hogy
az embereket tikkassza tűzzel.
rész 8,12. 9,17. 18.

9. És tikkadának az emberek nagy
hévséggel; és az Istennek nevét káro-
mlák, akinek hatalma vala e csapásokon;
és nem térének meg, hogy néki dicső-
séget adjanak. rész 11,13. 16,11.
2Krón. 28,22. Ésa. 8,21. Jer. 5,3. Dán. 5,22.

10. Az ötödik angyal is kitölté az ő
poharát a fenevad királyiszékére; és
az ő birodalma sötét lett; és rágják vala
az ő nyelvüket a kín miatt, rész 13,2.

11. És káromlák a menny Istenét az
ő kínjaik és fekélyeik miatt; és meg
nem térének az ő cselekedeteikből.

12. A hatodik angyal is kitölté az ő
poharát a nagy folyóvízre, az Eufrá-
tesre; és kiszárada annak vize, hogy
a napkelet felől jövő királyoknak út
készíttessék.
13. És láték a sárkány szájából és a
fenevad szájából és a hamis próféta
szájából három tisztátalan szellemet
kijőni, a békákhoz hasonlókat;
rész 12,3. 9. 13,11. 14. 19,20. 20,10. 1Ján. 4,1.
14. Mert ördögi szellemek azok, akik
jeleket tesznek; akik elmennek a föld-
nek és az egész világnak királyaihoz,
hogy egybegyűjtsék azokat a minden-
haló Isten ama nagy napjának viadalá-
ra. rész 20,8.
Luk. 2,1. 2Thess. 2,9. 1Tim. 4,1. Jak. 3,15.
15. Ímé eljövök, mint a tolvaj. Áldott,
aki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy
mezítelenen ne járjon, és meg ne lássák
az ő rútságát. 2Kor. 5,3. 1Thess. 5,2. 2Pét. 3,10.
16. Egybegyűjték azért őket a helyre,
amelyet zsidóul Armageddonnak ne-
veznek.
17. A hetedik angyal is kitölté az ő
poharát a levegőégre; és nagy szózat
jöve ki a mennyei templomból a király-
széktől, amely ezt mondja vala: Meg-
lett! rész 10,6. 21,6.
18. És lettek zendülések és menny-
dörgések és villámlások; és lett nagy
földindulás, amilyen nem volt, mióta
az emberek a földön vannak, ilyen föld-
indulás, ilyen nagy. rész 4,5. 11,13.
Ésa. 64,1. 2. Dán. 12,1. Mát. 24,21.
19. És a nagy város három részre sza-
kadt, és a pogányok városai elestek; és
a nagy Babilon megemlítteték az Isten
előtt, hogy adjon annak inni az Ő búsult
haragja borának poharából.
rész 14,8. 18,5. Ésa. 51,17. Jer. 25,16.
20. És minden sziget elmúlék, és
hegyek nem találtatának többé. rész 6,14.
21. És nagy jégeső, mint egy-egy
tálentum, szállt az égből az emberekre;
és káromlák az Istent az emberek a
jégeső csapásáért; mert annak csapása
felette nagy. rész 11,19.

A nagy parázna
a hétfejű és tízszarvú fenevadon

17 És jöve egy a hét angyal közül,
akinél a hét pohár vala, és szóla
velem, mondván nékem: Jövel, és meg-
mutatom néked a nagy paráznának
kárhoztatását, aki a sok vízen ül; rész 19,2.
Jer. 51,13. Náh. 3,4. 2Tim. 3,1–6. 4,3.
2. Akivel paráználkodtak a föld kirá-
lyai, és az ő paráznaságának borával
megrészegedtek a föld lakosai. Jer. 51,7.
3. És Szellemben elvitt engem egy
pusztába és láték egy asszonyt ülni
egy veres fenevadon, amely teljes vala
káromlásnak neveivel, amelynek hét
feje és tíz szarva vala. rész 13,1.
4. Öltözött vala pedig az asszony bí-
borba és skarlátba, és megékesíttetett
vala arannyal és drágakővel és gyön-
gyökkel, kezében egy aranypohár vala,
tele utálatosságokkal és az ő parázna-
ságának tisztátalanságával,
rész 18,12. 16. Jer. 51,7. Dán. 11,38.
5. És az ő homlokára egy név vala
írva: Titok; a nagy Babilon, a paráznák-
nak és a föld utálatosságainak anyja.
rész 11,18. 2Thess. 2,7.
6. És látám, hogy az asszony részeg
vala a szentek vérétől és a Jézus bizony-
ságtevőinek vérétől; és nagy csodálko-
zással csodálkozám, mikor látám őt.
rész 6,9. 10. 12,1. 13,15. 18,24.

Az asszony és a fenevad titka

7. És monda nékem az angyal: Miért
csodálkozol? Én megmondom néked
ez asszonynak titkát és a fenevadét,
amely őt hordozza, amelynek hét feje
és tíz szarva van.
8. A fenevad, amelyet láttál, volt és
nincs; és a mélységből jön fel és megy
a veszedelemre. És a föld lakosai cso-
dálkoznak, akiknek neve nincs beírva
az életnek könyvébe e világ alapítása
óta, látván a fenevadat, amely vala és
nincs, noha van. rész 11,7.
9. Itt az elme, amelyben van bölcses-
ség. A hét fő a hét hegy, amelyen az
asszony ül; rész 13,1. 18.

10. Király is hét van; az öte elesett, és az egyik van, a másik még el nem jött; és mikor eljön, kevés ideig kell annak megmaradni.

11. A fenevad pedig, amely vala és nincs, az maga a nyolcadik, és a hét közül való; és a veszedelemre megy.

12. A tíz szarv pedig, amelyet láttál, tíz király, olyanok, akik még birodalmat nem kaptak; de hatalmat kapnak mint királyok egy óráig a fenevaddal. Dán. 7,20. Zak. 1,18.

13. Ezeknek egy a szándékuk; erejüket és hatalmukat is a fenevadnak adják.

A Bárány legyőzi a nagy paráznát

14. Ezek a Bárány ellen viaskodnak, és **a Bárány legyőzi őket**, **mert uraknak Ura és királyoknak Királya**; **ésŐvele vannak az elhívottak és választottak és hűek**. rész 14,4. Jer. 50,44. 1Tim. 6,15. 1Pét. 2,9.

15. És monda nékem: A vizek, amelyeket láttál, ahol a parázna ül, népek azok és sokaságok és nemzetek és nyelvek. rész 13,7. Ésa. 8,7.

16. És a tíz szarv, amelyet láttál a fenevadon, ezek meggyűlölik a paráznát, és kifosztják és mezítelenné teszik, és eszik annak húsát, és megégetik őt tűzzel. rész 18,8. Ezék. 16,37.

17. Mert az Isten adta azoknak szívébe, hogy az ő szándékát cselekedjék, és egy szándékon legyenek, és adják az ő birodalmukat a fenevadnak, míglen betelnek az Isten beszédei. rész 10,7. Róm. 1,26.

18. És az asszony, amelyet láttál, ama nagy város, amelynek uralma van a földnek királyain. rész 12,4. 16,19.

Babilon leomlása

18 És ezek után láték más angyalt leszállani a mennyből, akinek nagy hatalma vala; és a föld fénylett annak dicsőségétől. Ezék. 43,2.

2. És kiálta teljes erejéből, nagy szóval mondván: Leomlott, leomlott a nagy Babilon, és lett ördögöknek lakhelyévé, minden tisztátalan szellemnek tömlöcévé, és minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlöcévé. Ésa. 13,19. 14,23. 21,9. 34,14. Jer. 50,39. Márk 5,2. 3.

3. Mert az ő paráznasága haragjának borából ivott valamennyi nép, és a földnek királyaiővele paráználkodtak, és a földnek kalmárai az ő dobzódásának erejéből meggazdagodtak. rész 14,8. 17,2. Ésa. 47,15.

4. És hallék más szózatot a mennyből, amely ezt mondja vala: Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból: 1Móz. 19,2. Ésa. 48,20. 52,11. Jer. 50,8. 51,6. 2Kor. 6,17.

5. Mert az ő bűnei az égig hatottak, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól. rész 16,19. 1Móz. 18,20. Jer. 51,9. Jón. 1,2.

6. Fizessetek úgy néki, amint ő fizetett néktek, és kétszerrel kettőztessétek meg néki az ő cselekedetei szerint; amely pohárból itatott, ugyanabból két annyit töltsetek néki. rész 14,10. Zsolt. 137,8.

7. Amennyire dicsőítette magát és dobzódott, annyi kínnal és gyásszal fizessetek néki; mert ezt mondja az ő szívében: Úgy ülök, mint királynéasszony, és nem vagyok özvegy, és semmi gyászt nem látok. Ésa. 47,7. 8. Ezék. 28,2. Sof. 2,15.

8. Ennekokáért egy nap jönnek rá az ő csapásai: a halál, a gyász és az éhség; és tűzzel égettetik meg; mert erős az Úr, az Isten, aki megbünteti őt. Jer. 50,34.

9. És siratják őt, és jajgatnak őrajta a föld királyai, akik vele paráználkodtak és dobzódtak, mikor az ő égésének füstjét látják, rész 17,2. Jer. 50,46. Ezék. 26,16.

10. Nagy távol állva az ő kínjától való félelem miatt, mondván: Jaj! jaj! te nagy város, Babilon, te hatalmas város, hogy egy órában jött el ítéleted! rész 14,8. Ésa. 21,9.

11. A föld kalmárai is siratják és jajgatják őt, mert az ő árúikat immár senki nem veszi; Ezék. 27,27.

12. Arany és ezüst, és drágakő és gyöngy, és gyolcs és bíbor, és selyem és skarlátcikkeket; és minden thinfát és minden elefántcsontedényt, és drágafából és rézből és vasból és márványkőből csinált minden edényt;
13. És fahajat és illatszereket, és kenetet és tömjént, és bort és olajat, és zsemlyelisztet és gabonát, és barmokat és juhokat, és lovakat és kocsikat, és rabokat és emberek lelkeit. Ezék. 27,13. 2Pét. 2,3.
14. És a gyümölcs, amit a te lelked kívánt, eltávozott tőled, és minden ami ínyes és pompás, eltávozott tőled, és többé azokat meg nem találod.
15. Ezeknek árusai, akik meggazdagodtak őtőle, távol állanak az ő kínjától való félelem miatt, sírván és jajgatván,
16. És ezt mondván: Jaj! jaj! a nagy város, amely öltözött gyolcsba és bíborba és skarlátba, és megékesíttetett arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel; hogy elpusztult egy órában annyi gazdagság!
17. És minden hajósmester és a hajókon levők mind, a sokaság és az evezők, és valakik a tengeren kereskednek, távol állának. Ésa. 23,14.
18. És kiáltának, látván az ő égésének füstjét, és ezt mondják vala: Mi hasonló e nagy városhoz? Ezék. 27,30.
19. És port hányván az ő fejükre, kiáltának sírván és jajgatván, és ezt mondván: Jaj! jaj! az a nagy város, amelyben meggazdagodott mindenki, akinek hajói voltak a tengeren, annak drágaságaiból, hogy elpusztult egy órában! Józs. 7,6. 1Sám. 4,12. Jób 2,12.
20. Örülj őrajta menny, és ti szent apostolok és próféták; mert az Isten büntette meg őt érettetek való büntetéssel. Ésa. 44,23. 49,13. Jer. 51,48. Luk. 11,49.
21. És egy erős angyal egy nagy malomkőhöz hasonló követ felvőn és a tengerbe veté, ezt mondván: Ilyen módon nagy sebességgel vettetik el Babilon, ama nagy város, és többé meg nem találtatik. Jer. 51,64.
22. És hárfásoknak és muzsikásoknak, és síposoknak és trombitásoknak szava tebenned többé nem hallatik; és semmi mesterségnek mestere nem találtatik többé tebenned; és malomnak zúgása sem hallatik többé tebenned; Ésa. 24,8. Jer. 7,34. 16,9. 25,10. Ezék. 26,13.
23. És szövétneknek világossága többé tebenned nem fénylik; és vőlegénynek és menyasszonynak szava sem hallatik többé tebenned; mert a te kalmáraid voltak a földnek fejedelmei; mert a te bűvöléseidtől eltévelyedtek mind a népek. Ésa. 23,8. Jer. 33,11.
24. És abban prófétáknak és szenteknek vére találtatott, és mindeneknek, akik megölettek a földön. rész 6,9.

Nagy sokaság dicséri Istent Örömének Babilon leomlásán

19 És ezek után hallám mintegy nagy sokaságnak nagy szavát az égben, amely ezt mondja vala: **Alleluja**! **Az üdvösség és a dicsőség, és a tisztesség és a hatalom az Úré, a mi Istenünké**! rész 4,11. 7,10. 12,10.
2. **Mert igazak és igazságosak az Ő ítéletei**, és azt a nagy paráznát, amely a földet megrontotta az ő paráznaságával, elítélte, és megbosszulta az Ő szolgáinak vérét annak kezén. rész 6,10. 16,7. 18,20. 5Móz. 32,43.
3. És másodszor is mondának: Alleluja! és annak füstje felmegy örökkön örökké. rész 14,11. Ésa. 34,10.
4. És leborula a huszonnégy vén és a négy élőlény, és imádá az Istent, aki a királyiszékben ül vala, mondván: Ámen! Alleluja! rész 4,4. Neh. 5,13.
5. És a királyiszéktől szózat jöve ki, amely ezt mondja vala: **Dicsérjétek a mi Istenünket mindnyájan Ő szolgái, akik félitek Őt, kicsinyek és nagyok**! rész 11,18. Zsolt. 134,1.

A Bárány menyegzője

6. És hallám mintegy nagy sokaság szavát, és mintegy sok vizek zúgását, és mintegy erős mennydörgések szavát,

mondván: **Alleluja! mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható.**
Ezék. 1,24. Mik. 4,7.

7. **Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget néki, mert eljött a Bárány menyegzője, és az Ő felesége elkészítette magát,** Ésa. 44,23.
Mát. 22,2. 25,10. 2Kor. 11,2. Ef. 5,32.

8. **És adatott annak, hogy felöltözzék tiszta és ragyogó fehér gyolcsba; mert a fehér gyolcs a szenteknek igazságos cselekedetei.**
Zsolt. 45,13. 132,9. Ezék. 16,10.

9. És monda nékem: Írd meg: **Áldottak azok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak. És monda nékem: Ezek az Istennek igaz beszédei.** rész 22,6. Mát. 22,2. Luk. 14,15.

10. És leborulék annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de monda nékem: Meglásd, ne tedd; szolgatársad vagyok néked és a te atyádfiainak, akiknél a Jézus bizonyságtétele van; **Istent imádd, mert a Jézus bizonyságtétele a prófétálás szelleme.**
rész 22,8. Csel. 10,26. 14,14. 1Ján. 5,10.

Krisztus megjelenése

11. És látám, hogy az ég megnyílt, és ímé vala egy fehér ló, és aki azon ül vala, **hivatik vala Hűnek és Igaznak, és igazságosan ítél és hadakozik.**
rész 3,14. Ésa. 11,4. Ján. 14,6.

12. És az Ő szemei olyanok, mint a tűzláng; és az Ő fején sok korona; az Ő neve fel vala írva, amit senki nem tud, csak Ő maga. rész 1,14. 2,17. Ésa. 9,6.

13. És vérrel hintett ruhába vala öltöztetve, és **a neve Isten Igéjének neveztetik.** Ésa. 63,3. Ján. 1,1. 1Ján. 5,7.

14. **És mennyei seregek követik vala Őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba öltözve.** rész 4,4. 7,9. Mát. 28,3.

15. **És az Ő szájából éles kard jön vala ki,** hogy azzal verje a pogányokat; és Ő fog azokon uralkodni vasveszszővel; és Ő nyomja a mindenható Isten haragja hevének borsajtóját.
rész 1,16. 2,16. 12,5. 14,20. Zsolt. 2,8. 9. Ésa. 11,4. 63,3–6. 2Thess. 2,8. Zsid. 4,12.

16. És az Ő ruháján és tomporán oda vala írva az Ő neve: **királyoknak Királya, és uraknak Ura.** rész 2,17. 17,14. 19,12.
Zsolt. 72,15–19. Dán. 2,47. 1Tim. 6,15.

A fenevad és hamis próféta vége

17. És láték egy angyalt állani a napban, és kiálta nagy szóval, mondván minden madaraknak, amelyek repdesnek vala az égnek közepette: Jöjjetek el, és gyűljetek egybe a nagy Istennek vacsorájára; 1Sám. 17,44. Jer. 12,9. Ezék. 39,17.

18. Hogy egyétek a királyok húsát, és vezérek húsát és hatalmasok húsát, és lovaknak és rajtuk ülőknek húsát, és mindenkinek húsát, szabadokét és szolgákét, és kicsinyekét és nagyokét.
Ezék. 39,18–20.

19. És látám, hogy a fenevad és a föld királyai és az ő seregeik egybegyűltek, hogy hadakozzanak az ellen, aki a lovon ül vala és az Ő serege ellen. rész 16,16.

20. És megfogaték a fenevad, és ővele együtt a hamis próféta, aki a csodákat tette őelőtte, amelyekkel elhitette azokat, akik a fenevad bélyegét felvették, és akik imádták annak képét: ők ketten elevenen a kénkővel égő tüzes tóba vettetének:
rész 13,8. 16,13. 20,10. Ésa. 30,33. Dán. 7,11.

21. A többiek pedig megöletének a lovon ülőnek kardjával, amely az Ő szájából jön vala ki; és a madarak mind megelégedének azoknak húsával.
vers 15. 17. 18. rész 17,16.

A sátán ezer évre megkötöztetik

20 És láték egy angyalt leszállani a mennyből, akinél vala a mélységnek kulcsa, és egy nagy lánc a kezében.
rész 1,18. 9,1.

2. És megfogá a sárkányt, azt a régi kígyót, aki az ördög és sátán, és megkötözé azt ezer esztendőre,
rész 12,9. Ésa. 24,22. 2Pét. 2,4. Júd. 6.

3. És veté őt a mélységbe, és bezárá azt és bepecsételé őfelette, hogy többé el ne hitesse a népeket, míg betelik az ezer esztendő; azután el kell néki oldoztatni egy kevés időre. rész 16,14.

Első feltámadás

4. És láték királyiszékeket, és leülének azokra, és adaték nékik ítélettétel; és látám azoknak lelkeit, akiknek fejüket vették a Jézus bizonyságtételéért és az Isten Igéjéért, és akik nem imádták a fenevadat, sem annak képét, és nem vették annak bélyegét homlokukra és kezeikre; és éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig. rész 6,9. 13,12. Dán. 7,9. 22. Mát. 19,28. Luk. 22,30. Róm. 8,17. 1Kor. 6,2. 2Tim. 2,12.

5. A többi halottak pedig meg nem elevenedének, mígnem betelik az ezer esztendő. Ez az első feltámadás.

6. **Áldott és szent, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnakŐvele ezer esztendeig.** rész 1,6. 5,10. 21,7. Ésa. 61,6. 1Pét. 2,9.

Góg és Magóg

7. És mikor eltelik az ezer esztendő, a sátán eloldatik az ő fogságából.

8. És kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén lévő népeket, a Gógot és a Magógot, hogy egybegyűjtse őket háborúra, akiknek száma, mint a tenger fövenye. rész 16,14. Ezék. 38,2. 1Pét. 5,8.

9. És feljövének a föld szélességére, és körülvevék a szentek táborát és a szeretett várost; és Istentől a mennyből tűz szálla alá, és megemészté azokat.

10. És az ördög, aki elhitette őket, vetteték a tűz és kénkő tavába, ahol van a fenevad és a hamis próféta; és kínoztatnak éjjel és nappal örökkön örökké.

Az utolsó ítélet

11. És láték egy nagy fehér királyiszéket, és a rajta ülőt, akinek tekintete elől eltűnék a föld és az ég, és helyük nem találtaték. Dán. 2,25. 2Pét. 3,7.

12. És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt; és könyvek nyittatnak meg, majd egy más könyv nyittaték meg, amely az életnek könyve; és megítéltetnek a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint. Zsolt. 69,28. Jer. 17,10. Dán. 7,10. 12,1. Mát. 16,27. Róm. 2,6. 2Kor. 5,10. Fil. 4,3. 1Thess. 4,15–17.

13. És a tenger kiadá a halottakat, akik benne voltak; és a halál és a pokol is kiadá a halottakat, akik őnáluk voltak; és megítéltetnek mindnyájan az ő cselekedeteik szerint.

14. A pokol pedig és a halál vettetének a tűznek tavába. Ez a második halál, a tűznek tava. rész 2,11. 1Kor. 15,26.

15. És ha valaki nem találtatott beírva az élet könyvében, a tűznek tavába vetteték.

Új ég, új föld. Új Jeruzsálem

21 Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala. Ésa. 65,17. 66,22. 2Pét. 3,13.

2. És én, János, látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony. Ésa. 52,1. 54,5. 61,10. 2Kor. 11,2. Gal. 4,26. Zsid. 11,10. 12,22. 13,14.

3. És hallék nagy szózatot, amely ezt mondja vala az égből: **Ímé, az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakozik, és azok az Ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenük.** Ezék. 43,7. 2Kor. 6,16.

4. **És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.** rész 7,17. Ésa. 25,8. 35,10. 61,3. 1Kor. 15,26. 54.

5. És monda az, aki a királyiszéken ül vala: Ímé, mindent újjá teszek. És monda nékem: Írd meg, mert e beszédek hűek és igazak. Ésa. 43,19. 2Kor. 5,17.

6. És monda nékem: **Meglett. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen.** rész 1,8. 22,13. Ésa. 12,3. 55,1. Ján. 4,10. 14. 7,37.

7. **Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem.** Róm. 8,17. 32. Zsid. 8,10.
8. A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és utálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbájosoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkővel égő tóban lesz, ami a második halál. Gal. 5,21. Ef. 5,5. 1Tim. 1,9. Zsid. 12,14.

A menyasszony, a Bárány felesége

9. És jöve hozzám egy a hét angyal közül, akinél a hét utolsó csapással telt hét pohár vala, és szóla nékem, mondván: **Jer, megmutatom néked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.** rész 15,1. 19,7.
10. És elvive engem Szellemben egy nagy és magas hegyre, és megmutatá nékem azt a nagy várost, a **szent Jeruzsálemet, amely Istentől szállott alá a mennyből.** Ezék. 48,1–35.
11. **Benne vala az Isten dicsősége; és annak világossága hasonló vala a legdrágább kőhöz, úgymint kristálytiszta jáspis kőhöz;**
12. És nagy és magas kőfala vala, tizenkét kapuja, és a kapukon tizenkét angyal, és felírott nevek, amelyek az Izrael fiai tizenkét törzsének nevei:
13. Napkeletről három kapu; északról három kapu; délről három kapu; napnyugatról három kapu. Ezék. 48,31–34.
14. És a város kőfalának tizenkét alapja vala, és azokon a Bárány tizenkét apostolának nevei. Mát. 16,18. Gal. 2,9.
15. Aki pedig énvelem beszéle, annál vala egy aranyvessző, hogy megmérje a várost, és annak kapuit és kőfalát. Ezék. 40,3. Zak. 2,1.
16. És a város négyszögben fekszik, és a hossza annyi, mint a szélessége. És megméré a várost a vesszővel tizenkétezer stádiumnyira: annak hosszúsága és szélessége és magassága egyenlő.
17. És megméré annak kőfalát száznegyvennégy singre, ember mértékével, azaz angyaléval.
18. És kőfalának rakása jáspisból vala; a város pedig tiszta arany, tiszta üveghez hasonló.
19. És a város kőfalának alapjai ékesítve voltak mindenféle drágakövekkel. Az első alap jáspis; a második zafír; a harmadik kalcedon; a negyedik smaragd; Ésa. 54,11.
20. Az ötödik sárdonix; a hatodik sárdius; a hetedik krizolitus; a nyolcadik berillus; a kilencedik topáz; a tizedik krisopráz; a tizenegyedik jácint; a tizenkettedik ametiszt.
21. A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy; minden egyes kapu egy-egy gyöngyből vala; és a város utcája tiszta arany; olyan, mint az átlátszó üveg. rész 22,2.
22. **És templomot nem láttam abban: mert az Úr, a mindenható Isten annak temploma, és a Bárány.** Ján. 4,23. 1Kor. 13,12.
23. **És a városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy világítsanak benne; mert az Isten dicsősége megvilágosította azt, és annak szövétneke a Bárány.** Ésa. 60,19.
24. És a nemzetek, akik megtartatnak, annak világosságában járnak; és a föld királyai az ő dicsőségüket és tisztességüket abba viszik. Ésa. 60,3. 5. 66,12.
25. És annak kapui be nem záratnak nappal; éjszaka ugyanis ott nem lesz; Ésa. 60,11. 20.
26. És a nemzetek dicsőségét és tisztességét abba viszik.
27. És nem megy abba be semmi tisztátalan, sem aki utálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak akik beirattak az élet könyvébe, amely a Bárányé. rész 3,5. 13,8. 20,12. Ésa. 35,8. 52,1. Dán. 12,1. Jóel 3,17. Fil. 4,3.

Az élet vize és fája

22 És megmutatá nékem az élet vizének tiszta folyóját, amely ragyogó vala, mint a kristály, az Istennek és a Báránynak királyiszékéből jövén ki. Zsolt. 36,8. Ezék. 47,1. Zak. 14,8. Ján. 7,38. 39.

2. Az Ő utcájának közepén, és a folyóvizen innen és túl életnek fája vala, mely tizenkét gyümölcsöt terem vala, minden hónapban meghozván gyümölcsét; és levelei a nemzetek gyógyítására valók. rész 2,7. 1Móz. 2,9. Ezék. 47,12.

3. **És semmi elátkozott nem lesz többé; és az Istennek és a Bárának királyiszéke benne lesz; és az Ő szolgái szolgálnak néki**; Ezék. 48,35. Zak. 14,11.

4. **És látják az Ő orcáját; és az Ő neve homlokukon lesz.** rész 14,1. Mát. 5,8. 1Kor. 13,12. 1Ján. 3,2.

5. **És ott éjszaka nem lesz; és nem lesz szükségük szövétnekre és napvilágra; mert az Úr Isten világosítja meg őket, és uralkodnak örökkön örökké.** rész 21,23. Zsolt. 36,9. 84,11. Dán. 7,18. 27. Róm. 5,17. 2Tim. 2,12.

Intés és óvás

6. És monda nékem: E beszédek hűek és igazak; és az Úr, a szent próféták Istene bocsátotta el az Ő angyalát, hogy megmutassa az Ő szolgáinak azokat, amiknek meg kell lenni hamar. rész 1,1. 19,9. Zsid. 1,1. 10,37.

7. Ímé, eljövök hamar. Áldott, aki megtartja e könyv prófétálásának beszédeit. rész 1,3. 3,11.

8. És én, János vagyok az, aki ezeket hallottam és láttam: és mikor hallottam és láttam, leborulék az angyal lábai előtt, hogy őt imádjam, aki nékem ezeket megmutatta vala. rész 19,10.

9. Az pedig monda nékem: Meglásd, ne tedd; mert szolgatársad vagyok néked, és a te atyádfiainak a prófétáknak, és azoknak, akik megtartják e könyvnek beszédeit. Az Istent imádd.

10. Azután monda nékem: Be ne pecsételd e könyv prófétálásának beszédeit, mert az idő közel van. rész 1,3. 12,4. 9. Dán. 8,26.

11. Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szenteltessék meg ezután is. Ezék. 3,27. 2Tim. 3,13.

12. És ímé, eljövök hamar; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz. rész 20,12. Ésa. 40,10. 62,11.

13. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég, az első és utolsó. rész 1,8. 21,6. Ésa. 41,4. 44,6.

14. Áldottak, akik megtartják az Ő parancsolatait, hogy joguk legyen az életnek fájához, és bemehessenek a kapukon a városba. rész 21,21. Dán. 12,12.

15. De kinn maradnak az ebek és a bűbájosok, és a paráznák és a gyilkosok, és a bálványimádók és mind aki szereti és szólja a hazugságot.

16. **Én, Jézus küldöttem az én angyalomat, hogy ezekről bizonyságot tegyen néktek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag.** rész 1,1. 2,28. 5,5. 4Móz. 24,17. Ésa. 11,1. 10. Jer. 23,5. 6. Zak. 6,12. 1Pét. 3,22. 2Pét. 1,19.

17. **És a Szellem és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És aki hallja, ezt mondja: Jövel! És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.** rész 21,6. Ésa. 55,1. Ján. 7,37.

Ha valaki e könyvhöz hozzátesz

18. Bizonyságot teszek pedig mindenkinek, aki e könyv prófétálásának beszédeit hallja: Hogyha valaki ezekhez hozzátesz, e könyvben megírt csapásokat veti Isten arra; 5Móz. 4,2. 12,32. Péld. 30,6.

Ha valaki e könyvből elvesz

19. És ha valaki elvesz e prófétálás könyvének beszédeiből, az Isten annak részét eltörli az élet könyvéből, és a szent városból, és azokból, amik e könyvben megírattak. 2Móz. 32,33.

Bizony hamar eljövök

20. **Ezt mondja, aki ezekről bizonyságot tesz: Bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel Uram Jézus!** Zsid. 9,28.

21. A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájan tiveletek. Ámen. 2Kor. 13,13.

JEGYZETEK

JEGYZETEK

JEGYZETEK

A BIBLIA KÖNYVCÍMEINEK RÖVIDÍTÉSE

Mózes I. könyve ..... **1Móz.**
Mózes II. könyve ..... **2Móz.**
Mózes III. könyve ..... **3Móz.**
Mózes IV. könyve ..... **4Móz.**
Mózes V. könyve ..... **5Móz.**
Józsué könyve ..... **Józs.**
Bírák könyve ..... **Bír.**
Ruth könyve ..... **Ruth**
Sámuel I. könyve ..... **1Sám.**
Sámuel II. könyve ..... **2Sám.**
Királyok I. könyve ..... **1Kir.**
Királyok II. könyve ..... **2Kir.**
Krónikák I. könyve ..... **1Krón.**
Krónikák II. könyve ..... **2Krón.**
Ezsdrás könyve ..... **Ezsdr.**
Nehémiás könyve ..... **Neh.**
Eszter könyve ..... **Eszt.**
Jób könyve ..... **Jób**
Zsoltárok ..... **Zsolt.**
Példabeszédek ..... **Péld.**
A prédikátor könyve ..... **Préd.**
Énekek éneke ..... **Én.**
Ésaiás próféta könyve ..... **Ésa.**
Jeremiás próféta könyve ..... **Jer.**
Jeremiás siralmai ..... **JerSir.**
Ezékiel próféta könyve ..... **Ezék.**
Dániel próféta könyve ..... **Dán.**
Hóseás próféta könyve ..... **Hós.**
Jóel próféta könyve ..... **Jóel**
Ámós próféta könyve ..... **Ámós**
Abdiás próféta könyve ..... **Abd.**
Jónás próféta könyve ..... **Jón.**
Mikeás próféta könyve ..... **Mik.**
Náhum próféta könyve ..... **Náh.**
Habakuk próféta könyve ..... **Hab.**
Sofóniás próféta könyve ..... **Sof.**
Aggeus próféta könyve ..... **Agg.**
Zakariás próféta könyve ..... **Zak.**
Malakiás próféta könyve ..... **Mal.**

Máté Evangéliuma ..... **Mát.**
Márk Evangéliuma ..... **Márk**
Lukács Evangéliuma ..... **Luk.**
János Evangéliuma ..... **Ján.**
Az apostolok cselekedetei ..... **Csel.**
Pál apostol levelei:
a rómabeliekhez ..... **Róm.**
a korinthusbeliekhez I. ..... **1Kor.**
a korinthusbeliekhez II. .... **2Kor.**
a galatákhoz ..... **Gal.**
az efézusiakhoz ..... **Ef.**
a filippibeliekhez ..... **Fil.**
a kolossébeliekhez ..... **Kol.**
a thessalonikabeliekhez I. . . **1Thess.**
a thessalonikabeliekhez II. . **2Thess.**
Timótheushoz I. ..... **1Tim.**
Timótheushoz II. ..... **2Tim.**
Titushoz ..... **Tit.**
Filemonhoz ..... **Filem.**
A zsidókhoz írt levél ..... **Zsid.**
Jakab apostol levele ..... **Jak.**
Péter apostol I. levele ..... **1Pét.**
Péter apostol II. levele ..... **2Pét.**
János apostol I. levele ..... **1Ján.**
János apostol II. levele ..... **2Ján.**
János apostol III. levele ..... **3Ján.**
Júdás apostol levele ..... **Júd.**
A jelenésekről ..... **Jel.**

MEGJEGYZÉS

A Biblia könyveinek fejezetekre és versekre osztásában e kiadás eltér a Károli-féle hagyománytól, az angolul beszélő kultúrákban széles körben elterjedt King James-féle beosztást követjük.

Felelős kiadó a KRISZTUS SZERETETE EGYHÁZ
• ✉ 1461 Budapest, Pf. 174 • ☎ +36 (1) 283 5092
• info@krisztusszeretete-egyhaz.hu •
http://www.ksze.org • A könyv 40-grammos OP Book papíron (OB40) készült
• Centurion Old betűből szedve •
A nyomdába adás ideje:
2011. augusztus 1.

ISBN 978 963 7303 06 7

Nyomta és kötötte:
SZEKSZÁRDI NYOMDA KFT.
Felelős vezető: Vadász Katalin ügyvezető igazgató

hetedik, javított és átdolgozott kiadás
© Krisztus Szeretete Egyház, 2001–2011